

ياسنجان سادىق چوغلان

ياسنجان سادىق چوغلان

باھادىرنامە

2

مىللەت ئىشلىرى نەشرىياتى • پىچىماش

نامە

2

مىللەت ئىشلىرى نەشرىياتى

ISBN 978-7-105-11014-8

9 787105 110148 >

定价: 45.00元

ياسنجان سادق چوغلان

باهاد درنامه

(تاريخي رومان)

2

ملائيکة رنه شرياني

ياسىنجان سادىق چوغلان ♦ 1985 - يىل

يىل ئۆرۈلمەيلا ياغقان تۇنجى قار تېزلا ئېرىپ تۇرپان شە -
 ھىرىنى پاتقاق قىلىۋەتكەندى. سۇلتان ئۇۋەيسخاننىڭ قازا قىل -
 غانلىقىدىن خەۋەر تاپقان شەھەر خەلقى بۇ شۇم خەۋەرنى پىچىرلاپ
 دېگۈدەك بىر - بىرىگە يەتكۈزۈشەتتى. چىرايلىرىدا ئېغىر بىر ما -
 تەمنىڭ سايىسى ئەلەڭگىتتى. گەرچە ئوردىدىن تېخى رەسمىي
 يوسۇندا ماتەم جاكارلانمىغان بولسىمۇ، بىر قىسىم كىشىلەر ئۆز -
 لۈكىدىن قارىلىق كىيىملىرىنى كىيىۋالغانىدى. كوچا - رەستى -
 لەردە ئادەملەر تولمۇ شالاڭ ئىدى. ئەمما شەھەر ۋە ئوردا سېپىد -
 لىدا مۇھاپىزەتچى لەشكەرلەر خېلىلا كۆپىيىپ قالغان بولۇپ، قا -
 رىماققا كىشىگە ئاللىقانداق بىر ۋەھىمە، تەشۋىش، خاتىرجەمسىز -
 لىكتىن بېشارەت بېرەتتى. ئوردىنىڭ ئىچىدىمۇ ئوردا مۇھاپىزەت -
 چىلەر قوشۇنىنىڭ ياساۋۇللىرى ماڭدامدا بىر دېگۈدەك قېتىپ
 تۇرۇشاتتى. ئۇياق - بۇياققا مېڭىپ تۇرغان خىزمەتكار - مەھرەم -
 لەر شاھنىشىن تەرەپكە ئەنسىز قاراپ قويۇشاتتى. ئۈچ كۈندىن
 بېرىقى يىغا - زار، ھازا ئېچىشلار بۈگۈن شاپىپىدە بېسىلىپ قال -
 غاندى.

شاھنىشىننىڭ ئىچى ئونلىغان ئاتەشداندا يېلىنجاۋاتقان قا -
 رىغاي، ئۆرۈك ئوتۇنىنىڭ چوغىنىڭ تەپتىدە باھاردەك ئىلىلىپ
 كەتكەن بولسىمۇ، لېكىن كىشىگە تولمۇ سوغۇق تۇيغۇ بېرەتتى.
 شاھنىشىنغا ئوردىدىكى بارلىق چوڭ - كىچىك ئەمىرلەر جەم
 بولغان بولۇپ، تۆردىكى يولۋاس تېرىسى سېلىنغان ئالتۇن تەخت
 بوش ئىدى. تەختنىڭ تۆۋەن تەرىپىدىكى كۇرسىدا دادىسىنىڭ ئۇ -
 لۇسبېگىلىك مەرتىۋىسىگە ۋارىسلىق قىلغان مىرمۇھەممەدشاھ

قاپقىنى تۇرۇپ ئولتۇراتتى. ئۇنىڭ يېنىدا جىيەنى — لەشكېرى دىۋانىنىڭ ئەمىر كەبىرى سەيپىدەئەلى ئالپ تەمىن قىياپەتتە ئۆرە تۇراتتى. بۇلارنىڭ قارشى تەرىپىدە — تەختنىڭ يېنىدىكى نېپىز يىپەك پەردىنىڭ ئارقىسىدىكى كۇرسىدا چوڭ خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكە بىلەن كىچىك خانىش كۈنتۇرا ئاغىچا بېشىنى تۆۋەن سېلىپ ئولتۇراتتى.

بارلىق خۇي - مەجەزى بوۋىسى — ئۇلۇسبېگى خۇدايدادنى تارتقان سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ چىرايىدىن ئىچكى تۇيغۇسىنى بىل- مەك تولىمۇ قىيىن ئىدى. سۇلتان ئۇۋەيسخان قازا قىلغاندىن كېيىن خانلىقنىڭ ئالىي ھوقۇقى ئۇنىڭ قولىغا ئۆتكەنىدى. ئە- مىرلەر ئۇلۇسبېگى مىرمۇھەممەدشاھتىن كۆرە ئەمىر كەبىر سەيپىدەئەلى ئالپتىن بەكرەك ئەيىمىنەتتى، تەپ تارتاتتى. سەيپىد- ئەلى ئالپ شاھنىشىنىدىكى ئەمىرلەرگە بىرمۇبىر نەزەر تاشلىدى. شۇ تاپتا ئۇ سۇلتان ئۇۋەيسخاننىڭ ئۆلۈمىگە بولغان قايغۇ - ھەسرەتتىن بىلدۈرۈپ تۇرغان ئەمىرلەرنىڭ چىرايىدىن ئىچكى تۇيغۇسىنى، ئوي - خىيالىنى، مەقسەت - مۇددىئاسىنى بىلىۋال- ماقچى بولغاندەك قىلاتتى. كۆزلىرى سەيپىدەئەلى ئالپ بىلەن ئۇچرىشىپ قالغان ئەمىرلەر دەرھال كۆزلىرىنى ئەپچاچاتتى. سەي- پىدەئەلى ئالپنىڭ كۆزى ئىرازان بارىن ۋە مىرەك تۈركمەننىڭ كۆزلىرى بىلەن توقۇنۇشتى. چىرايلىرىدىن قايغۇ - ھەسرەتتىن كۆرە كۈچلۈك غەزەپ، نارازىلىق ئىپادىلىنىپ تۇرغان بۇ ئىككى سەركەردە سەيپىدەئەلى ئالپقا مەنسىتمەسلىك نەزەرى بىلەن قاراپ تۇرۇشاتتى. ئۇلار بىرنەچچە دەقىقە كۆز جېڭى قىلىشتى، نەشتەر- دەك تىكىلگەن ئاداۋەتلىك كۆزلەردىن بىر - بىرىگە قىلچىلىك يول قويمىدىغانلىقى چىقىپ تۇراتتى.

«خان ئالىيلىرى بۇ قېتىمقى يۈرۈشتە قېيىنئاتىسىنىڭ لەشكېرى كۆمىكىنى قوبۇل قىلمىسا بوپتىكەن، ئول چاغدا قې- يىنئاتىسىنىڭ مۇنۇ ئىككى سەركەردىسى ئوردىمىزدا بۇنداق ئات- كارچىلىق قىلىشقا پېتىنالمىغان بولاتتى، — دەپ ئويلىدى سەي-

يىدئەلى ئالىپ ئۇلارغا مېختەك قىلىپ تۇرۇپ، — ئۆز ۋاقتىدا جەننەتماكان خان ئالىيلىرىنى رەنجىتىپ قويۇشتىن ۋايىم يەپ، بۇ ھەقتە ئېغىز ئېچىشنى بىئەپ كۆرگەن ئىكەنمەن. خان ئالىي-لىرىنىڭ بۇنداق تويۇقسىز قازا قىلىپ كېتىشىنى كىم بىلسۇن، ئىختىلاپنىڭ چوڭى چىقتى مانا...»

ھەئە، شۇ چاغدا ئىسسىقكۆل ۋادىسىغا يۈرۈش قىلىشتىن ئاۋۋال سۇلتان ئۇۋەيسخان قېيىنئاتىسى — تۈركىستان ئەمىرى ئەمىر شەيخ نۇرىددىن لىشكىرىي ياردەم تەلەپ قىلىش تەكلىپىنى بەرگەندى.

«مىرزى ئۇلۇغبەگنىڭ لىشكىرىيلىرىنىڭ سانى بىزنىڭكىدىن نەچچە ھەسسە كۆپ، — دېگەندى سۇلتان ئۇۋەيسخان، — ئۇنىڭ ئۈستىگە بىز مىرزى ئۇلۇغبەگنىڭ تەسەررۇپىدا جەڭ قىلىمىز. قورال — ياراغ، ئوزۇق — تۈلۈك مەسىلىسىنى ئويلاشمايمۇ بولمايدۇ. شۇڭا قېيىنئاتام بىلەن كۆمەكلىشەيلى، ھېچ بولمىسا ئوزۇق — تۈلۈك ياردەم قىلىشىمۇ ھېساب.»

شۇ كۈنلەردە سەيپىدەلى ئالىپ تويۇقسىز ئاغرىپ قالغان بو-لۇپ، سۇلتان ئۇۋەيسخان ئۇنى لىشكىرىي يۈرۈشكە قاتناشماي ئوردىدا قېپقىلىشقا بۇيرۇغانىدى. ئۆزى خان بىلەن بىللە جەڭگە بارالمىغانلىقى ئۈچۈن، ئۇنىڭ ئۈستىگە سۇلتان ئۇۋەيسخاننىڭ بۇ قېتىمقى لىشكىرىي يۈرۈشنىڭ مەقسىتى قېيىنئاتىسىنى مىرزى ئۇلۇغبەگنىڭ تەھدىتىدىن قۇتۇلدۇرغۇچ پەرغانە ۋادىسىنى ئىس-تىلا قىلىپ، شۇ ئارقىلىق مىرزى ئۇلۇغبەگنى قەشقەردىن لىشكىرە چىكىندۈرۈشكە مەجبۇرلاش بولغاچقا، كۆڭلىدە ئانچە خالاپ كەت-مىسىمۇ ئارتۇقچە بىر نېمە دېيەلمىگەندى. ئەمىر شەيخ نۇرىددىن كۈيۈكۇغلىغا ئوزۇق — تۈلۈك ياردەم قىلغاننىڭ سىرتىدا، ئىنىسى ئىرازان بارىن بىلەن سەركەردىسى مىرەك تۈركمەننى بىر تۈمەن لىشكىرە بىلەن ھەمدەم بولۇشقا ئەۋەتتى. ئىككى قوشۇن ئىسسىق-كۆل ۋادىسىدا ئۇچراشتى. ھەر كۈنى دېگۈدەك تۈرپاندىن چاپارمەن ماڭغۇزۇپ، ئىسسىقكۆل ۋادىسىدىكى جەڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر تې-

پىپ تۇرغان سەيپىدەئەلى ئالىپ سۇلتان ئۇۋەيسخاننىڭ مىرزا ئۇ -
 لۇغبەگىنىڭ سەركەردىسى ساتۇقخاننىڭ ھىيلىسىگە ئالدىنىپ
 ئىككى قېتىم يېڭىلىپ قالغىلى تاس قالغانلىقىدىن خەۋەر تاپ
 قاندا پەقەتلا خاتىرجەم بولالمىدى. ئاخىر سۇلتان ئۇۋەيسخاننىڭ
 ئىجازىتىنى ئالمايلا مىڭ نۆكىرنى ئېلىپ ئىسسىقكۆل ۋادىسىغا
 قاراپ يولغا چىقتى. ناھايىتىمۇ ئەپسۇسكى، يېرىم يولدا سۇلتان
 ئۇۋەيسخاننىڭ جەستىنى ئېلىپ يانغان سەركەردە - لەشكەرلەر
 بىلەن ئۇچراشتى. بۇلارنىڭ ئارىسىدا ئىرازان بارىن بىلەن مېرەك
 تۈركمەنمۇ بار ئىدى. بۇ ئىككى سەركەردىنىڭ تۈركىستانغا قايتە -
 ماي، بارلىق لەشكەرلىرى بىلەن موغۇلىستانغا كېلىشى سەيپىدە -
 ئەلى ئالىپقا بىر ئاز غەلىتە تۇيۇلدى. دېمىسىمۇ ئەمدى ئۇلارنىڭ
 تۇرپانغا كېلىشىنىڭ ھاجىتى قالمىغاندى. خاننىڭ ئۆلۈم ئەھۋال -
 لىدىن تولۇق خەۋەر تاپقان سەيپىدەئەلى ئالىپ سەركەردە پولات با -
 ھادىرنى بەش مىڭ لەشكەر بىلەن كەينىگە ياندۇرۇپ چېگرىنى
 ساقلاشقا، مۇھىم ئەھۋال كۆرۈلسە دەرھال ئوردىنى خەۋەرلەندۈ -
 رۈشكە بۇيرۇدى - دە، ئاندىن ئىرازان بارىن بىلەن مېرەك تۈرك -
 مەنگە يۈزلەندى:

— ئىككىلىرى جەننەتماكان قىبلىگاھىمىزغا كۆمەكلىشىپ
 رىيازەت چېكىشتىلە. بۇنىڭ ئۈچۈن بىز كۆپ مىننەتدارمىز.
 ئاللاھ خالىسا كېلەر يىلى ئەتىيازدا قايتىدىن لەشكەر تارتىمىز،
 شۇ چاغدا خەۋەر بېرۈرمىز. ھازىرچە تۈركىستانغا قايتىپ تۇ -
 رۇشىسلا. ھۆرمەتلىك ئەمىر شەيخ نۇرىددىن ئالىيلرىغا سالامدە -
 مىزنى يەتكۈزگەيلا.

— ئالەمپاناھ ئەمىر شەيخ نۇرىددىن ئالىيلرى كۈيۈتۈڭلە -
 نىڭ ماتەم - تەزىيىسىگە قاتناشماي يېرىم يولدىن قايتىپ كەل -
 گىنىمىزنى بىلسە بىزگە غەزەپ قىلىدۇ، — دېدى ئىرازان با -
 رىن، — ئۇنىڭ ئۈستىگە كەمىنەلىرى ئول باشپاناھىمىزنىڭ ئى -
 نىسى بولغانلىقىم ئۈچۈن جەننەتماكان مەرھۇم سۇلتان ئۇۋەيس -
 خان ئالىيلرىغىمۇ قېيىنغاغا كېلىمەن. مەرھۇم خان ئالىيلرىدە -

نىڭ مېيىت نامىزغا داخىل بولۇپ، مېيىتنى يەرلىكىدە قويۇش، ھازا ئېچىپ ماتەمدار بولۇش، خانىش ئايىم، شاھزادە، مەلىكىلەر - گە تەسەللى بېرىش مەجبۇرىيىتىمىز ھەم باردۇر. شۇڭا ئەمىر كەبىر جانابلىرى يولىمىزنى توسۇمىغاي.

ئىرازان بارىنىڭ كۆرسەتكەن سەۋەبلىرى يوللۇق ئىدى. سەيپىدەئەلى ئالپ ھېچنىمە دېيەلمىدى. دېمىسىمۇ ئۇرۇق - تۇغ - قانلار ئارا ئۆلۈم پەتىسىگە بېرىش، ھازىدارلارغا تەسەللى ئېيتىپ، كۆڭۈل قويۇش تۈركىي قوۋملىرىنىڭ ئەنئەنىۋى قائىدە - يوسۇنى ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ ئىككى سەركەردىنى سۇلتان ئۆۋەيس -

خاننىڭ تەكلىپى بىلەن ئەمىر شەيخ نۇرىددىن ئەۋەتكەن بولغاچقا، بىللە ئېلىپ ماڭغان لەشكەرلىرىنى تۈركىستانغا قايتۇرۇۋېتىش ئىشىنى سەيپىدەئەلى ئالپ تىلغا ئېلىشنى بىئەپ كۆردى. تەڭ يولغا كېلىپ بولغاندا سەركەردىلەر ئۆزى قېپقىلىپ، شۇنچىۋالا لەشكەرنى تۈركىستانغا قايتۇرۇۋەتسىمۇ ياخشى بولمايتتى. چۈنكى، سەركەردىسىز لەشكەرنىڭ كۈتمىگەن ئىشلارنى قىلىپ قويۇش ئېھتىمالى بار ئىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇلار ئاشۇ لەشكەرلىرى بىلەن ئىلىبالىق^① قا كېلىپ سۇلتان ئۆۋەيسخاننىڭ مېيىت نامىزىنى ئوقۇدى، يەرلىكتە قويدى. نېمە ئۈچۈندۇر سەيپىدەئەلى ئالپ سۇل -

تان ئۆۋەيسخاننى بوۋىسى تۇغلۇق تۆمۈرخاننىڭ مازىرىغا دەپنە قىلماي، ئىلىبالىققا ئېلىپ كېلىپ ئايرىم دەپنە قىلغانىدى. تۇر - پانغا قايتىپ كەلگەندىن كېيىن سۇلتان ئۆۋەيسخاننىڭ ھازىسى قايتا ئېچىلدى. يىغا - زارنى ھېسابقا ئالمىغاندا ئوردا تىپتىنچ ئىدى. ئەمەلىيەتتە بۇ كۆرۈنۈشتىكى تىنچلىق ئىدى. ئوردىنى يىغا - زار، پىغان - ھەسرەت قاپلىغاندەك قىلغان بىلەن ئەڭ تۆۋەن دەرىجىلىك ئەمىرلەردىن تارتىپ ئۆلۈسبېگى مىرمۇھەممەدشاھ، ئەمىر كەبىر سەيپىدەئەلى ئالپقىچە، سۇلتان ئۆۋەيسخاننىڭ توقال - غۇنچىچەلىرىدىن تارتىپ خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكە، كۈنتۇرا مەلىكىگىچە ھەممەيلەننىڭ كۆزى بوش قالغان ئاشۇ ئالتۇن تەخت -

① ئىلىبالىق — غۇلجا شەھىرى.

تە ئىدى. ھەئە، سۇلتان ئۇۋەيسخاننىڭ ئون ئۈچ ياشلىق خانزادە - سى يۇنۇسخان بىلەن ئون ئىككى ياشلىق خانزادىسى ئىسمان بۇغا - خاندىن قايسىسىنى خان قىلىپ تىكلەپ تەختتە ئولتۇرغۇزۇش مەسلىسىدە ئۇلارنىڭ كۆڭلىگە پۈككەن مەقسەت، مۇددىئالىرى بار ئىدى. شۇ سەۋەبلىك بۈگۈن شاھنىشىندا قۇرۇلتاي چاقىرىلغانىدى. تېخى گەپنىڭ بېشى باشلىنا - باشلانمايلا، ئۇلۇسبېگى مېرمۇھەممەدشاھ، ئەمىر كەبىر سەيپىدئەلى ئالپلار بىلەن ئىرازان بارىن، مېرەك تۈركمەنلەر ئوتتۇرىسىدا ئىختىلاپ يۈز بەردى.

● ئۇلۇسبېگى مېرمۇھەممەدشاھ بىلەن ئەمىر كەبىر سەيپىد - ئەلى ئالپ كىچىك خانىش كۈنتۇرا ئاغىچىدىن تۇغۇلغان ئىككىدى - چى خانزادە ئىسمان بۇغاخاننى تەختتە ئولتۇرغۇزۇش تەكلىپىنى بەرگەندى. بىراق بۇ تەكلىپكە ئىرازان بارىن بىلەن مېرەك تۈركمەن قارشى چىقىپ، چوڭ خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكىدىن تۇغۇلغان چوڭ خانزادە يۇنۇسخاننى تەختتە ئولتۇرغۇزۇشنى ياق - لىدى. شۇنىڭ بىلەن شاھنىشىندا بىردىنلا جىددىي ۋەزىيەت شە - كىللەندى. ئەمىرلەر ھەر ئىككى تەرەپنىڭ مۇددىئاسىنى ئېنىق چۈشىنەتتى. چۈنكى، كىچىك خانىش كۈنتۇرا ئاغىچا ئۇلۇسبېگى مېرمۇھەممەدشاھنىڭ قىزى، ئەمىر كەبىر سەيپىدئەلى ئالپنىڭ نەۋرە سىڭلىسى ئىدى. چوڭ خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكە بولسا ئىرازان بارىننىڭ جىيەن قىزى ئىدى. تەختتە ئىككى خانزادىدىن قايسىسى ئولتۇرسا، پۈتكۈل موغۇلىستان تەسەررۇپىنىڭ ھوقۇقى تەبىئىي ھالدا شۇلارنىڭ قولىغا ئۆتۈپ كېتەتتى. ئەقىللىق، چې - چەنرەك ئەمىرلەر بۇ ھوقۇق تالىشىش كۈرىشىدىن ئۆزىنى قاچۇ - رۇپ، ئىپادە بىلدۈرۈشمەي بېشىنى ئىچىگە تىقىۋېلىشقانىدى. ھەر ئىككىلا تەرەپنى قوللاپ ئىپادە بىلدۈرۈشكەن ئەمىرلەرمۇ بار ئىدى. — ئاتا تەختىگە چوڭ خانزادىنىڭ ۋارىسلىق قىلىشى ئەزەل - دىن داۋاملىشىپ كېلىۋاتقان سەلتەنەت يوسۇندۇر، — دېدى ئىرازان بارىن قايقىنى تۇرۇپ، — جانابى ئۇلۇسبېگى ھەزرەتلى - رىنىڭ ئۆز نەۋرىسى بولمىش كىچىك خانزادىنى تەختتە ئولتۇر -

غۇزۇش مۇددىئاسىدىن يېنىپ، ئابا - ئەجدادلىرىمىز داۋاملاشتۇ - رۇپ كېلىۋاتقان سەلتەنەت يوسۇنلىرىنى بۇزماسلىقىنى يەنە بىر نۆۋەت تەۋسىيە قىلىمەن. چوڭ خانزادە يۇنۇسخان ئالىيلىرىنىڭ ئاتا تەختىگە ۋارىسلىق قىلىپ سەلتەنەت تىزگىنىنى قولغا ئې - لىشى قىل سىغماس ھەقىقەتتۇر، بول ھەقىقەتكە كۆز يۇمۇپ، جەننەتماكان خان ئالىيلىرىنىڭ مۇبارەك روھىنى قورۇندۇرۇپ قويىمىغايلا.

ئۇلۇسبېگى مىرمۇھەممەدشاھ ئەزەلدىن سۆزگە ناقىس، ياۋاش ئادەم ئىدى. ئۇ ئىرازان بارىنغا گەپ تېپىپ بېرەلمەي قى - مىرلاپ قويدى ۋە مەدەت تىلىگەندەك جىيەنى سەيپىدئەلى ئالپقا قارىدى. كىچىك خانزادە ئىسان بۇغا خاننى تەختتە ئولتۇرغۇزۇش سەيپىدئەلى ئالپنىڭ پىكرى ئىدى. شۇڭا ئۇ بۇ مۇددىئاسىنى ئە - مەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن بېلىنى مەھكەم باغلىغاندەك، ئۆزگە پى - كىردىكىلەرگە قەتئىي يول قويمايدىغاندەك قىلاتتى.

— ئىرازان بارىن جانابلىرىنىڭ سەلتەنەت يوسۇنلىرىنى زى - يادە پەش قىلىشى بىھاجەتتۇر، — دېدى سەيپىدئەلى ئالپ تەم - كىنلىك بىلەن، — جانابلىرىنىڭ بۈيۈك تەختگاھىمىزغا قەدەم كەلتۈرگىنىگە تېخى ئەمدى ئۈچ كۈن بولدى، بىزلەر بولساق ئابا - ئەجدادلىرىمىزدىن تارتىپ ئۇشبۇ سەلتەنەتنىڭ قورۇقچىلىقىنى قىلىپ، خان - سۇلتانلارغا مەھرەم بولۇپ كېلىۋاتىمىز. شۇنىمۇ سەمىلىرىگە سېلىپ قويماقچىمەنكى، ئاغىلىرى بولمىش ئەمىر شەيخ نۇرىددىن ئالىيلىرى جەننەتماكان خان ئالىيلىرىغا قېيىنئا - تا بولغىلى ئاران ئون تۆت يىل بولدى. ئەمما بىزنىڭ ئاتا - بوۋى - لىرىمىزنىڭ ئۇشبۇ سەلتەنەت پاسىبانلىرى بىلەن قۇدا - باجا بولۇشۇپ ئۆتكىنىگە نەچچە ئون يىل بولدى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، مانا بىزلەر ئول جەننەتماكان سەلتەنەت پاسىبانلىرى بىلەن قان - قېرىنداشىمىز. ئابا - ئەجدادلىرىمىز داۋاملاشتۇرۇپ كېلىۋاتقان سەلتەنەت يوسۇنلىرىنى جانابلىرىدىن پىششىقراق بىلۈرمىز. ئۇشبۇ مەجلىسكە جەم بولغان بارلىق ئەمىرلەرنىڭ ئېسىدە بولسا

كېرەك، — دەدى سەيپىدەئەلى ئالپ ئەمىرلەرگە يۈزلىنىپ تۇرۇپ، — ئەينى يىلى چوڭ خانزادە تەۋەللۇت قىلغاندا، مەرھۇم جەننەتماكان خان ئالىيلىرى ئۇ تۇنجى پەرزەنتىگە ئۆرى ئەڭ ھۆرمەتلەيدىغان بابائى بۇزرۇكلىرىدىن ئىسان بۇغاخان ئالىيلىرىنىڭ بولسىمۇ، بىراق خانىش ئالىيلىرىنىڭ تەكلىپىگە يۈز كېلەلمەي ئول ئارزۇسىدىن ۋاز كېچىشكە مەجبۇر بولغانىدى. كېيىن ئىككى كىچى خانزادە تەۋەللۇت قىلغاندا پەرزەنتىگە بابائى بۇزرۇكلىرىدىن ئىككى ئىسىمنى قويۇش ئارزۇسىغا يېتىپ، تولىمۇ خۇرسەن بولغاندا لىقىغا شاھىتمىز. گەرچە يۇنۇسخان چوڭ خانزادە بولسىمۇ، ۋالدە دەسى ھەم ئىسىم — شەرىپى ياتتۇر. شۇنداق ئىكەن، ئول خانزا- دىنىڭ سەلتەنەتكە پاسىبانلىق قىلىش سالاھىيىتى ھەم يوقتۇر. ئەمما، كىچىك خانزادىنىڭ ئىسىم — شەرىپىدىنلا ئۇنىڭ ئۇشبۇ سەلتەنەتكە پاسىبان بولۇشقا ئەڭ لايىق كېلىدىغانلىقى بىلىنىپ تۇرۇپتۇ. خانزادە ئىسان بۇغاخان ئالىيلىرى تەختتە ئولتۇرسا جەننەتماكان خان ئالىيلىرىنىڭ روھى قورۇنۇش ئەمەس، تېخىمۇ شادلانغۇسى، بىزلەرگە ئەمىرلىرىدىنمۇ ھەم رازى بولغۇسى.

ئىرازان بارىن مەسخىرە ئارىلاش خىرىلداپ كۈلدى:

— ئىسىم — شەرىپىگە قاراپ تەخت ۋارىسى بەلگىلەش دېگەن يوسۇننى ئاڭلاپ باقماپتىكەنمىز، نېمىدېگەن بىمەنە گەپ بۇ؟ بۇ- يۈك موغۇلىستان ئوردىسىنى دانىشمەن، پازىل، ئەقىلدارلارنىڭ دەرگاھى دەپ ئاڭلىۋېدىم، ئەمما، مۇشۇنداق مەنتىقىسىز سۆھبەت- كە داخىل بولۇپ ھەيران قېلىۋاتىمەن.

سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ چىرايى سۇس تاتاردى.

— راست ئېيتىدىلا جانابلىرى، موغۇلىستان ئوردىسى ھە- قىقەتەنمۇ دانىشمەن، پازىل، پاراسەتلىك كىشىلەرنىڭ دەرگاھى- دۇر. ئول دەرگاھتىكى ئەمىرلەرنىڭ باشقىلارنى ئارىلاشتۇرمايمۇ سەلتەنەت ئىشلىرىنى بىر تەرەپ قىلغۇچىلىكى ھەم باردۇر. بايا- تىن بېرى ئۆزلەنى ئەزىز مېھمان دەپ بىلىپ ئىززەت كۆرسەت-

تۇق. ئەڭ ياخشىسى سەلتەنەت ئىشلىرىمىزغا ئارىلاشمىسۇنلار. — يېڭىلىشتىلا ئەمىر كەبىر جانابلىرى، گەرچە بىز مېھمان بولساقمۇ، موغۇلىستان ئوردىسىنىڭ ئەمىرلىرىدىن بولمىساقمۇ، ئەمما چوڭ خانىش ئالىيلىرىنىڭ تاغىسىمىز، ئۇشبۇ مەجلىسكە چوڭ خانىش ئالىيلىرىنىڭ تەۋسىيىسى بىلەن قاتنىشىۋاتىمىز. شۇڭا سىلەنىڭ بىزنى ئۇشبۇ مەجلىستىن قوغلاش ھەقىقىلىرى يوقتۇر. بىز پەقەت چوڭ خانىش ئالىيلىرىنىڭ پەرمانىغا ئىتائەت قىلىمىز.

ئىرازان بارىنىڭ ھە دېگەندە «چوڭ خانىش» دېگەن سۆزنى ئۇرغۇ بىلەن تىلغا ئېلىپ، تەھدىت ئارىلاش چوڭ سۆزلىشى سەي-يىدئەلى ئالىينىڭ غەزىپىنى قوزغاپ قويغانىدى. ئۇ يالت ئېتىپ خانىش ئولتۇرغان تەرەپكە قارىدى، ئارىلىقنى يىپەك پەردە توسۇپ تۇرغىنى ئۈچۈن خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكىنىڭ چىرايى ئىپادە-سىنى ئېنىق كۆرەلمىدى. سەيىدئەلى ئالىپ ئەزەلدىن خانىش دۆ-لەتسۇلتان مەلىكىنى چوڭ بىلەتتى، ئەينى يىلى ھەممە نېمىسە-دىن ئايرىلىپ سەرگەردان بولۇپ يۈرگەن سۇلتان ئۇۋەيسخانغا ئاتا - ئانىسىنىڭ شۇنچە قارشىلىقىغا پىسەنت قىلماي ياتلىق بولغان بۇ جاسارەتلىك مەلىكىگە بەكمۇ قايىل ئىدى. ئەمما بۇ-گۈنىكىدەك تەخت ۋارىسى بەلگىلەيدىغان چوڭ ئىشتا ھېسسىياتقا بېرىلسە بولمايدىغانلىقىنىمۇ ئوبدان بىلەتتى. شۇ تاپتا دۆلەتسۇل-تان خانىش ئۆز ئوغلىنى تەختتە ئولتۇرغۇزۇشتا چىڭ تۇرۇۋالسا، رايىغا باقماي ئامال يوق ئىدى. چۈنكى، خانىشنىڭ ئەمەلىي ھو-قۇقى بولمىغىنى بىلەن نوپۇزى بار ئىدى. ئەمما ئۇلۇسبېگىلىك، ئەمىر كەبىرلىكتىن ئىبارەت يۇقىرى مەرتىۋە بىلەن خانىشنىڭ نوپۇزىنى چەكلىگىلىمۇ بولاتتى، گەپ خانىشقا قانداق ئۇسۇلدا تا-قايىل تۇرۇشتا ئىدى.

— بىزمۇ ھەم خانىش ئالىيلىرىنىڭ پەرمانىغا ئىتائەت قى-لىمىز، — دېدى سەيىدئەلى ئالىپ ئىرازان بارىنىڭ كۆزىگە قاراپ تۇرۇپ، — ئەمما خانىش ئالىيلىرىنىڭ سەلتەنەتنىڭ مۇ-

ھىم، چوڭ ئىشلىرىغا ئوقۇل تۇغقاندار چىقىشىنى ھېسابقا ئېلىپ ياتلارنى ئارىلاشتۇرۇۋالمايدىغانلىقىغا، ياتلارنىڭ گېپىگە كىرىپ نىزا - ئاداۋەتنىڭ پەيدا بولۇشىغا يول قويمىدىغانلىقىغا ھىم ئىدى شىنىمىز. سەلتەنەتنىڭ چوڭ، مۇھىم ئىشلىرىنىڭ قۇرۇلتاي ئارقىلىق قارار قىلىنىدىغانلىقىنى، ئۇنداق بولمايدىكەن، بىھۆدە قان تۆكۈلۈشكە سەۋەب بولىدىغانلىقىنى خانىش ئالىيلىرىمۇ ئوبدان بىلىدۇ. چۈنكى، بىزلەر ئۇشبۇ سەلتەنەتنىڭ قانۇنلۇق ئەمىرلىرىمىز. خانىش ئالىيلىرىنى بىزلەر كىم ئەمىرلىرىنىڭ قارارىغا ھۆرمەت قىلىدۇ ھىم قوللايدۇ دېگەن ئۈمىدلىرىمىز.

پەردىنىڭ ئارقىسىدىن خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكىنىڭ يەڭگىل يۆتەلگەن ئاۋازى ئاڭلاندى. شۇ تاپتا بارلىق ئەمىرلەرنىڭ دىققىتى ئۇنىڭغا مەركەزلەشكەندى. خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكە قاتتىق تەڭقىسلىقتا قالغانىدى. ئەلۋەتتە ئۇمۇ ئۆز ئوغلىنىڭ تەخت ۋارىسى بولۇشىنى چىن يۈرىكىدىن ئارزۇ قىلاتتى. تېخى تۈنۈگۈن كەچ تاغىسى ئىرازان بارىن بىلەن كۆرۈشكەندە: «گەرچە مەرھۇم خان ئالىيلىرىنىڭ يەنە بىر خانزادىسى بولسىمۇ، لېكىن ئوغلۇم يۈنۈسخان چوڭ خانزادىدۇر، شۇڭا تەختكە ئەلۋەتتە يۈنۈسخان ۋارىسلىق قىلىدۇ. ئەمىرلەرنىڭمۇ بۇنىڭغا باشقىچە پىكىردە بولۇشى مۇمكىن ئەمەس...» دەپ مۇددىئاسىنى ئاشكارىلىدىغان ھەمدە تاغىسىنىڭ: «مەنچىمۇ شۇنداق بولۇشقا تېگىشلىك، ئەمما تەخت ۋارىسى بەلگىلەش ئىشىدا باشقىلارنىڭمۇ ئۆزىگە تۈشلۈك مەقسەت - مۇددىئالىرى بولۇشى مۇمكىن. كىچىك خانزادىمۇ بار ئەمەسمۇ؟ مەيلى باشقىلار نېمە دېسەن، سىلى خانزادىلىرىنى تەختتە ئولتۇرغۇزۇش ئىشىدا ھەرقانداق مەسلىھەت - كېڭەشكە ئورۇن بەرمىسىلە. گەرچە قوللىرىدا ئەمەلىي ھوقۇق بولمىسىمۇ، چوڭ خانىشلىق مەرتىۋىلىرى بار. سىللا بەل قويۇۋەتسىلە، باشقىلارنىڭ باشقىچە ئوي - خىياللىرى بولسىمۇ يول قويۇشقا مەجبۇر بولىدۇ. مەنمۇ شەھەر سىرتىدىكى قارارگاھتا تۇرۇۋاتقان بىر تۈمەن ئاتلىق لەشكىرىم بىلەن ھەمدەمدە بولىمەن»

دېگەن مەسلەھەتگە ئويلانمايلا ماقۇل بولغانىدى. ئەمما بۈگۈنكى ئوردا كېڭىشىدە ئەھۋال ئۇنىڭ ئويلغىنىنىڭ ئەكسىچە بولدى. ئۇلۇسبېگى مېرمۇھەممەدشاھ بىلەن ئەمىر كەبىر سەيپىدئەلى ئالپنىڭ كىچىك خانزادە ئىسان بۇغاخاننىڭ تەرىپىنى ئالغىنىنى كۆرۈپ دەسلەپتە ھاڭ - تاڭ قالدى، ئەجەبلەندى. كېيىن ئۇلارنىڭ كىچىك خاننىش كۈنتۇرا ئاغىچىنىڭ دادىسى بىلەن نەۋرە ئاكىسى ئىكەنلىكىنى بىردىنلا ئېسىگە ئالدى - دە، ئۆزىنىڭ ئوردىدا ھە - قىقەتەن يالغۇز ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى. تاغىسى ئىرازان بارىن بىلەن قاتتىق مۇنازىرلەشكەن سەيپىدئەلى ئالپنىڭ «گەرچە يۇ - نۇسخان ئالىلىرى چوڭ خانزادە بولسىمۇ، ۋالىمدەسى ھەم ئى - سىم - شەرىپى يانتۇر...» دېگەن سۆزلىرى يۈرىكىگە خەنجەر بو - لۇپ ئۇرۇلدى. شۇ دەقىقىدە خاننىش دۆلەتسۇلتان مەلىكىنىڭ ئوغ - لى يۇنۇسخاننى ئاتا تەختىگە ئولتۇرغۇزۇش ئۈمىدى پۈتۈنلەي يوققا چىققانىدى، يېنىدا ھېچ ئىش بولمىغاندەك بەخىرامان ئول - تۇرغان كۈنتۇرا خاننىشقا قاراپ ۋۇجۇدىغا بىردىنلا يىغا ئولاشتى، لېكىن ئۆزىنى تۇتۇۋالدى. ئۇ يىغا بىلەن ھېچ ئىشنىڭ ۋۇجۇدىغا چىقمايدىغانلىقىنى چۈشەنگەنىدى. ھاكىمىيەتنىڭ ئەڭ چوڭ ھو - قۇقىنى تۇتۇپ تۇرغان بۇ ئىككى ئەمىرنىڭ بىرى كىچىك خانزا - دىنىڭ بوۋىسى، يەنە بىرى نەۋرە تاغىسى ئىدى. ئۇلار بىلەن قار - شىلىشىش سەيپىدئەلى ئالپ ئېيتقاندەك بېھۋەدە قان تۆكۈلۈشكە سەۋەب بولاتتى. بايا سەيپىدئەلى ئالپ بۇ گەپنى ئۇنى ئاگاھلاندۇ - رۇپ ئېيتقانىدى. تاغىسى ئىرازان بارىننىڭ قول ئاستىدىكى بىر تۈمەن تۈركىستان لەشكىرى بىلەن نەچچە تۈمەن موغۇلىستان لەشكىرلىرىگە تەڭ كەلگىلى بولمايتتى. ئىش يامىنىغا تارتىپ قالسا بېھۋەدە قان تۆكۈلگەننى ئاز دەپ، ئوغلىنىڭ جېنىنىمۇ ساقلاپ قالالمايتتى. خاننىشنىڭ نوپۇزىغا قاتتىق ئىشەنگەن ئىرازان بارىن ئوردىدىكى ئەمىرلەرنىڭ كۆپىنچىسى خاننىشنى قوللايدۇ، چوڭ خانزادىنىڭ تەخت ۋارىسى بولۇشى قىل سىغمايدىغان ھەقد - قەت، دەپ چوتنى خاتا سوقۇپ، ھەم قولىدىكى بىر تۈمەن لەش -

كەرگە ئىشىنىپ ئاشۇنداق چوڭ سۆزلىگەن، ئىشنىڭ يامان ئاقد-
ۋىتىنى ئويلىمىغانىدى.

سەيپىدئەلى ئالپنى ھەققانىيەتچى، ھەرقانچە بولسىمۇ چوڭ
خانزادىنى قايرىپ قويۇپ، كىچىك خانزادىنى تەختتە ئولتۇرغۇ-
زۇش تەكلىپىنى قوللىمايدۇ، دەپ ئويلانغان خانىش قاتتىق خا-
تالاشقانلىقىنى، شۇ تاپتا ۋەزىيەتنىڭ قىل ئۈستىدە تۇرۇۋاتقانلى-
قىنى ھېس قىلدى. ئۇ سۈكۈت قىلىپ تۇرۇۋېرىدىغان بولسا تا-
غمىسى ئىرازان بارىن سەيپىدئەلى ئالپقا ھەرگىز يول قويمايتتى،
ئۇ چاغدا كېڭەش بۇزۇلۇپ دەھشەتلىك قىرغىنچىلىق يۈز بېرەت-
تى. بۇنىڭ ئاقىۋىتىنى مۆلچەرلىمەك تولىمۇ قىيىن ئىدى. پۈت-
كۈل خانلىقنىڭ لەشكىرىي ھوقۇقىنى تۇتۇپ تۇرغان سەيپىدئەلى
ئالپقا باشقا ئەمىرلەرنىڭ ھە دېگەندە قارشى چىقالشى مۇمكىن
ئەمەس ئىدى. ناۋادا چوڭ خانزادىنى تەختتە ئولتۇرغۇزىلغان تەق-
دىردىمۇ تېخى ئەمدىلا ئون ئۈچ ياشقا كىرگەن ئۆسمۈرنىڭ ھاك-
مىيەت ئىشلىرىنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالشى ناتايىن ئىدى، يەنىلا
ئۆلۈسبېگى بىلەن ئەمىر كەبىرنىڭ ئاغزىغا قاراپ قالاتتى. ناۋادا
چوڭ خانزادىنىڭ ھاياتىغا خەۋپ يەتسە، تالاشقان تاجۇ تەخت يەنىلا
تەبىئىي ھالدا كىچىك خانزادىگە قالاتتى. خانىشنىڭ تەختتە ئول-
تۇرغان ئوغلىنى ئېھتىماللىقى زور بولغان سۈيىقەست، خېيىم -
خەتەردىن قوغداپ قالاتشى ھەم ناتايىن ئىدى. تاغمىسى ئىرازان
بارىننىڭ بىر تۈمەن لەشكىرىنىڭ موغۇلىستان زېمىنىدا داۋاملىق
تۇرۇۋېرىشى ھەمدە بۇ ئانا - بالىنى ئۇزاققىچە قوغدىيالىشى مۇم-
كىن ئەمەس ئىدى. مۇشۇلارنى خىيالىدىن ئۆتكۈزگەن خانىش دۇ-
لەتسۇلتان مەلىكە ھەسرەتلىك ئۇھسىنىدى.

— بولدى تالاشماڭلار، — دېدى ئۇ ئورنىدىن تۇرۇپ، —
مەرھۇم خان ئالىيلەرنىڭ كىرىپكىگە تېخى توپا قونار - قون-
مايلا تەخت غوغۇغاسى قىلىشساق سەت ئەمەسمۇ؟ ھەر ئىككى
خانزادە مەرھۇم خان ئالىيلەرنىڭ ئۆز پۇشتىدۇر، قايسىسى
تەختتە ئولتۇرسا ئوخشاش. ئۆلۈسبېگى ھەزرەتلىرى بىلەن ئەمىر

كەبىر جانابلىرى كىچىك خانزادىنى مۇۋاپىق كۆرگەن بولسا، سەلتەنەتكە شۇ پاسىبان بولۇپ، ئاتىسىنىڭ تاجۇ تەختىگە ۋارىسلىق قىلسۇن. بۇنىڭلىق بىلەن چوڭ خانزادە تەخت - سەلتەنەتسىز قالماس، ئەمدى بۇ ئىشلار توغرىلۇق غوۋغا كۆتۈرمىگەيسىلەر.

خاننىڭ دۆلەتسۇلتان مەلىكە گېيىنى دەپ بولۇپ تاققىدە ئارقىدىن سىغا ئۆرۈلۈپ، تەختنىڭ يېنىدىكى يان ئىشىك بىلەن شاھنىشىندىن چىقىپ كەتتى. خاننىڭ چىقىپ كەتكىنىنى كۆرگەن ئىرازان بارىن بىلەن مەرەك تۈركمەن لاسىدە بوشاشتى، ئەمدى ئۇلارنىڭ سەيپىدە ئەلى ئالپ بىلەن يەنە قارشىلىشىشقا يولى قالمىغانىدى.

— يۈرسىلە سەرگەردە، بىزمۇ چىقىپ كېتەيلى، — دېدى ئىرازان بارىن مەرەك تۈركمەنگە قاراپ باشقىلارغا ئاڭلىتىپ تۇرۇپ سۆزلەپ، — قولىدىكى ھوقۇق - مەرتىۋىسىگە تايىنىپ ئا- جىزلارغا زومىگەرلىك قىلىشنى راۋا كۆرگەن، ئەدىلى - ئادالەت پايخان بولغان بول دەرگاھتا ئەمدى بىر دەقىقە تۇرۇشقىمۇ تاقىدە تىمىز يوقتۇر. ياراتقان ئىگىسى ئادالەتكە ئۆزى ھامىي بولغاي! سەيپىدە ئەلى ئالپ لام - جىم دېمىدى، مەقسەت - مۇددەتتا - سىغا تولۇق يەتكەن بولسىمۇ غالىبلىقىغا تەنتەنە قىلىپ كۈلەلمىدى. ۋىجدان، غۇرۇرنىڭ ئالدىدا بىچارىلەرچە سوراقتا تارتىدەلمىۋاتقان بۇ سەرگەردىنىڭ يۈرىكى شۇ تاپتا كاۋاپتەك پىزىلداۋا- تاتتى، چىرايى قىزىرىپ كەتكەنىدى.

شۇنداق قىلىپ سۇلتان ئۇۋەيسخاننىڭ ئىككىنچى خانزادەسى — ئون ئىككى ياشلىق ئىسمان بۇغاخان بۈيۈك موغۇلىستان تەختىدە ئولتۇرۇشقا مۇۋەپپەقىيەت بولدى.

يەنە ئۈچ كۈندىن كېيىن خاننىڭ دۆلەتسۇلتان مەلىكە باشچىلىقىدا يولغا چىققان غايەت زور كارۋان تۇرپان شەھىرىدىن چىقىپ كەتتى، ئۇلارنىڭ كەينىدىن ھېچكىم ئۆزىنى چىقىمىدى. تۆگىنىڭ ئۈستىگە ئورنىتىلغان ھەشەمەتلىك بېزەلگەن مەھمىل^①

① مەھمىل — ئولتۇرۇپ سەپەر قىلىش ئۈچۈن تۆگە ئۈستىگە ئورنىتىلغان كاجۇۋا.

دە ئولتۇرغان خانىش ئاب - ھاۋاسىغا ئوخشاش مېھرى ئېسىق بۇ شەھەردىن ئايرىلىشقا كۆزى قىمىغاندەك ئەتراپقا تويماي قارايتتى. قېنىق سۈرۈلگەن سۈرمىسى يىغىدىن ئىشىپ قىزدى. رىپ كەتكەن كۆزلىرىدىكى مۇڭ - ھەسرەتنى ياپالمىغانىدى. ئىپ - سىل قارا ئارغىماققا مىنىۋالغان خانزادە يۇنۇسخان بولسا پات - پات ئارقىسىغا قاراپ قوياتتى. مەھكەم تۈرۈلگەن قوشۇمىلىرى ئاستىدىكى چىرايلىق كۆزلىرى تولىمۇ خىيالچان كۆرۈنەتتى، با - لىلىقى چىقىپ تۇرغان چىرايىدىن نېمە ئۈچۈن كىندىك قېنى تۆكۈلگەن بۇ تۇپراقنى تاشلاپ كەتمەكچى بولغانلىقىنىڭ سەۋەبى - نى بىلىدىغانلىقى چىقىپ تۇراتتى، لېكىن نېمىنى خىيال قىل - لىۋاتقانلىقىنى بىلمەك قىيىن ئىدى.

كىچىك خانزادە ئىسان بۇغا خاننىڭ تەختى ئولتۇرغىنىغا قا - يىل بولمىغان بىر قىسىم ئەمىرلەرمۇ ئۇلارغا ئەگەشكەن بولۇپ، ئۇلارمۇ پۈتۈن جەددى - جەمەتنى بىللە ئېلىپ ماڭغانىدى. ھەئە، بۇ غايەت زور كارۋاننى ئىرازان بارىن بىلەن مېرەك تۈركمەننىڭ بىر تۈمەن كىشىلىك قوشۇنى قوغداپ ماڭغانىدى.

مىلادىيە 1430 - يىلى، كۆكلەم پەسلى.

ھاۋانىڭ ئىللىشىغا ئەگىشىپ قەشقەر شەھىرىنىڭ جان تو - مۇرى ھېسابلانغان تۈمەن دەرياسى بىلەن قىزىل دەرياسىغا ئەگىز سۈيى كېلىشكە باشلىغانىدى. دېھقانلار ئاللىقاچان ئەتىيازلىق تې - رىلغۇسىنى باشلىۋەتكەن، ئېتىز - قىرلاردا كۆك تېرىۋاتقان با - لىلار، قىز - جۇۋانلار ماڭدامدا بىر ئۇچرايتتى. شەھەرگە سەپ تارتىپ كىرىۋاتقان كارۋان تۆگىلىرىنىڭ كۆلدۈرمىلىرى تىنمە -

سىز جىرىڭلاپ، قىشتىن بېرى خېلىلا جىمىپ قالغان بۇ قەدىمىي شەھەرنىڭ رەستىلىرىنى قايتىدىن ئاۋاتلاشتۇرۇشقا باشلىغانىدى. ئەزەلدىن ھۈنەر - كەسىپ، سودا - تىجارەتكە ماھىر قەشقەر خەلقى بامدات نامىزىدىن كېيىنلا كوچا - رەستىلەرنى، ھويلا - دۈكەنلەرنىڭ ئالدىنى سىيرىپ - سۈپۈرۈپ، سۇ چېچىپ، كۈن چىقىشتىن ئاۋۋال بىر كۈنلۈك تىرىكچىلىك مەشغۇلاتىنى باشلىدى.

مىرزا خوجا شەرىپ كاشغەرىي ئىسيان كۆتۈرۈپ، ئەمىر سەيپىدئەھمەد مىرزىنى قوغلاپ چىقىرىپ، قەشقەرنى مىرزا ئۇلۇغبەگكە قوش قولىلاپ سۇنغاندىن بېرى، مىرزا ئۇلۇغبەگ تەرىپىدىن قەشقەرنىڭ ئەمىرلىكىگە تەيىنلەنگەن سۇلتان مەلىك دوغلاتقا قارشى بىر قانچە قېتىملىق توپىلاڭنى ھېسابقا ئالمىغاندا، قەشقەر شەھىرىدە چوڭراق جەڭگى - جېدەل، ئۇرۇش - قىرغىن - چىلىق يۈز بەرمىدى. ئەمما قەشقەرنىڭ يەرلىك ئاھالىسى، بەگ - تۆرىلىرى بىلەن سەمەرقەنتتىن كەلگەن سەركەردە - لەشكەرلەر ئارىسىدا سۈركىلىش پات - پات يۈز بېرىپ تۇراتتى. قەشقەرنىڭ مەمۇرىي ۋە لەشكەرىي ھوقۇقىنى قولىدا تۇتۇپ تۇرغان سۇلتان مەلىك دوغلات يەرلىكلەرگە نىسبەتەن قاتتىق باشقۇرۇش، قەشقەرنى مۇھاپىزەت قىلىپ تۇرغان سەمەرقەنت لەشكەرلىرىگە نىسبەتەن ئىختىيارغا قويۇۋېتىش، رايغا بېرىش سىياسىتىنى يۈرگۈزگەندى. قەشقەرنى كونترول قىلىپ تۇرغان بىر تۈمەندىن ئارتۇق سەمەرقەنت لەشكەرلىرى تۇرمۇش لازىمەتلىكلىرىنى ئۆزى خالىغان باھادا سېتىۋالاتتى. يەرلىك كىشىلەرنىڭ مېلىغا باھا قويۇش، باھالىش تالىشىش ھوقۇقى يوق ئىدى. كۆزىگە چىرايلىق كۆرۈنگەن قىز - جۇۋانلارغا خالىغانچە بەنقىلىق قىلاتتى. شۇ سەۋەبلىك قىز - جۇۋانلار يۈرەكلىك ھالدا كوچا - رەستىلەرگە چىقالمايدىغان بولۇپ قالغانىدى. ھەپتە ئارىلاپ دېگۈدەك سەمەرقەنت لەشكەرلىرى بىلەن يەرلىك كىشىلەر ئوتتۇرىسىدا سۈركىلىش يۈز

بېرەتتى، ئەمما بۇ ماجىرالار يەرلىكلەرنىڭ زىيان تارتىشى بەدەدە-
لىگە بېسىقتۇرۇلاتتى. بۇ تەڭسىزلىككە چىدىمىغان قەشقەر خەلقى
سەمەرقەنتتىكى مىرزا ئۇلۇغبەگ ھۇزۇرىغا توختىماي ئەرزنامە
ئەۋەتتەتتى. مىرزا ئۇلۇغبەگ قەشقەر خەلقىنى خاتىرجەم قىلىش
ئۈچۈن سۇلتان مەلىك دوغلاتنى سەمەرقەنتكە قايتۇرۇپ كېلىپ،
ئۇنىڭ ئورنىغا پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستەنى قەشقەرگە ئەمىر
قىلىپ ئەۋەتتى. پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە قەشقەرگە كەلگەن-
دىن كېيىن سەمەرقەنت لەشكەرلىرىگە بولغان باشقۇرۇشنى خې-
لىلا كۈچەيتتى. يەرلىك كىشىلەرنىڭ ئەرز - دادىنى ئادىللىق بى-
لەن سورىدى. بۇ مەزگىلدە سۇلتان ئۇۋەيسخان موڭغۇللارغا قارشى
جەڭ قىلىش بىلەن بولۇپ كېتىپ قەشقەرنى قايتۇرۇۋېلىشقا
لەشكەر ئەۋەتەلمىدى. شۇ سەۋەبلىك قەشقەر خەلقىنىڭ سەمەرقەنت
سەلتەنىنىڭ ئىستېلاچىلىقىغا قارشى ھەرىكەتلىرى خېلىلا
پەسكويغا چۈشۈپ قالغانىدى.

ئىسسىقكۆل ۋادىسىدىكى جەڭدە سۇلتان ئۇۋەيسخاننىڭ قى-
لىچىدىن مىڭ تەستە قۇتۇلۇپ قالغان مىرزا سانۇقخان ئەندىجانغا
بېكىنىۋالغاندىن كېيىن ياۋ ئەھۋالىنى تىڭ - تىڭلاش ئۈچۈن ئە-
ۋەتكەن ئايغاقچىلىرىدىن سۇلتان ئۇۋەيسخاننىڭ قازا قىلغانلىقى
سەۋەبلىك سەركەردە - لەشكەرلىرىنىڭ چېكىنگەنلىك خەۋىرىنى
ئاڭلاپ، رەقىبىدىن زىيادە ئېھتىيات قىلىپ، ئالدىراپ - تېنەپ
ئەندىجانغا بېكىنىۋېلىپ پۇرسەتنى قولدىن بېرىپ قويغانلىقىغا
تولمۇ ئۆكۈندى. ئەلۋەتتە، بۇ ئەھۋالدىن مىرزا ئۇلۇغبەگكە ئەي-
نەن مەلۇمات يەتكۈزسە جازاغا تارتىلاتتى. شۇڭا مىرزا ئۇلۇغبەگ-
كە: «سۇلتان ئۇۋەيسخاننى ئۆز قولىم بىلەن ئۆلتۈرۈپ، موغۇلىس-
تان لەشكەرلىرىنى پۈتۈنلەي تارمار قىلدىم» دەپ مەلۇمات يولدى-
دى. بۇ مەلۇماتقا ئىشەنگەن مىرزا ئۇلۇغبەگ موغۇلىستان سەر-
كەردىلىرىنىڭ خاننىڭ قىساسىنى ئېلىش ئۈچۈن بارلىق كۈچىنى
توپلاپ قەشقەرگە ھۇجۇم قىلىشىدىن ئەنسىرەپ، سانۇقخانغا دەر -

ھال قەشقەرنى مۇداپىئە قىلىش پەرمانى چۈشۈردى. پەرماننى تاپ-
شۇرۇۋالغان ساتۇقخان باش باھاردا قەشقەرگە يېتىپ كەلدى. شۇ-
نىڭ بىلەن سۇلتان ئۇۋەيسخاننى مىرزا ساتۇقخاننىڭ ئۆلتۈرگەن-
لىكى ھەققىدىكى خەۋەر پۈتكۈل قەشقەرگە پۇر كەتتى. ئەسلىدە
سۇلتان ئۇۋەيسخاننىڭ ئىسسىقكۆل ۋادىسىدا مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ
سەركەردە، لەشكەرلىرى بىلەن جەڭ قىلىۋاتقانلىقىدىن خەۋەر تاپ-
قان قەشقەر خەلقى پات يېقىندا ئۇنىڭ قەشقەرنى قايتۇرۇۋېلىپ،
ئۆزلىرىنى ئىستېلاچىلارنىڭ زۇلمىدىن قۇتۇلدۇرۇۋالدىغانلىقىغا
ئىشەنچ باغلاپ، زور ئۈمىد تە بولغانىدى. كۈتمىگەندە يەنە بىر تۈ-
مەندىن ئارتۇق سەمەرقەنت لەشكەرلىرىنىڭ قەشقەرگە يېتىپ كې-
لىشى بىلەن تەڭ تارقالغان بۇ شۇم خەۋەر ئۇلارنىڭ ئارزۇ - ئۈ-
مىدلىرىنى كۆپۈككە ئايلاندۇرۇۋەتتى.

— ئاڭلاشتىلمۇ، سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرى قازا قىپتۇ.

— ئىسسىقكۆلدىكى جەڭدە سەمەرقەنت لەشكەرلىرىدىن قات-
تىق يېڭىلىپ قاپتىمىش.

— ئۇلۇشكۈن شەھەرگە كىرگەنلەر خان لەشكەرلىرىنى يې-
ڭىۋالغان غالىبلارمىش.

— ئاھ خۇدا، بېشىمىزغا يەنە قانداق ئېغىر كۈنلەر كېلەر
ئەمدى!

— شۇنى دېسىلە، نەچچە يىلدىن بېرى سەمەرقەنت لەشكەر-
لىرىنى بېقىۋاتقىنىمىز ئاز كەلگەندەك يەنە بىر پاتمان لەشكەر
كەلدى ئەينى.

— تاپشۇرىدىغان ئالۋان - سېلىقلىرىمىز كۆپىيىدىغان
بولدى.

— جان باقماق تەسكە چۈشىدىغان ئوخشايدۇ.

— سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرى تولىمۇ ئادالەتلىك پادە-
شاھ ئىكەنمىش.

— ياتقان يېرى جەننەتتە بولغاي.

— ياراتقان ئاللاھ ئىگەم سەمەرقەنتلىكلەرنىڭ زۇلمىدىن

ئۆزى قۇتۇلدۇرغاي.

- جەننەتماكان خان ئالىيلىرىنى سەمەرقەنتلىكلىرىنىڭ سا -
تۇقخان ئاتلىق سەركەردىسى ئۆلتۈرۈپتىمىش.
- خۇدايىم جاجىسىنى بېرەر ئول ساتۇقخاننىڭ.
- ماڭا قايلىسلا مەخسۇم، خۇدادىن تىلەپلا يۈرەمدۇق مۇ -
شۇنداق؟

- ئەمىسە بىزنىڭ قوللىمىزدىن نېمە كېلەتتى؟
- شۇنى دېسە، خان ئالىيلىرىمۇ تەڭ كېلەلمىگەن تۇرسا!
- قاراقۇل ئەھمەد مىرزا بولغان بولسىمۇ بىر ئىش تەۋرە -
تەتتى.

- راست، قاراقۇل ئەھمەد مىرزا غايىب بولۇپ كەتتىا ئە -
جەب؟

- سەمەرقەنتكە كېتىپتىمىش.
- ياق، مەككىگە كېتىپتىمىش. پىرھاجى مۇھەممەد شا -
يەستە نۇرغۇن ئالتۇن - كۈمۈش يوللۇق تۇتۇپ ھەج سەپىرىگە
ماڭغۇزۇپتىمىش.
- توۋا، قاراقۇل ئەھمەد مىرزىدەك باھادىر كىشى ئالتۇن -
كۈمۈشكە سېتىلغان بولسا بىزدە ئۈمىد قالماپتۇ.
- خەقنىڭ پىتىنە - پاساتلىرىغا ئىشەنمىسە ھاجىم. قارا -
قۇل ئەھمەد مىرزا ئالتۇن - كۈمۈشكە سېتىلىدىغان ئادەم ئە -
مەس.

- قانداقلىقىنى بىر ئاللاھ بىلىدۇ.
- سەمەرقەنت لەشكەرلىرىنىڭ زۇلمى يەنە كۆپىيىدىغان
بولدى.

- ھەرھالدا خاتۇن - قىزلىرىمىزغا ھېزى بولايلى.
- بىر ياخشىلىق بولۇپ قالار.
- ئاللاھ ئىگەم بەندىسىگە زۇلۇمنى بىر ئۆمۈر راۋا كۆر -
مەس.

— شۇنداق، ئاللاھنىڭ ئەمرىسىز قىل تەۋرىمەيدۇ.

.....

ساتۇقخاننىڭ قەشقەرگە كېلىشى بىلەن باشلانغان بۇ باش - ئاخىرى يوق پاراڭلار بىرنەچچە كۈندىن كېيىن ئاستا - ئاستا بېسىقپ قالدى. ئەمما كىشىلەرنىڭ چىرايىدىكى ۋەھىمە، كۆز - لىرىدىكى تەشۋىش يوقالمىغاندى، قەشقەر خەلقى تېخىمۇ ئېھتىد - ياتچان بولۇپ قالغانىدى.

※ ※ ※

گۈگۈم مەزگىلى، تۈمەن دەرياسى بويىغا جايلاشقان كوزىچى يارىبىشى مەھەللىسى ئادەتتىن تاشقىرى تىمتاسلىققا چۆمگەنىدى. ئادەتتىكى شەھەر ئاھالىسىنىڭ ھويلىلىرىدىن ئانچە پەرقلىنىپ كەتمەيدىغان قورۇنىڭ ئاددىي سەرەمجانلاشتۇرۇلغان مېھمانخانىدە - سىدا بىر - بىرىدىن بەستىلىك كەلگەن ئالتە يىگىت ئوتتۇرىغا سېلىنغان داستىخاننى چۆرىدەپ ئولتۇرۇشاتتى. داستىخاندا بىر - نەچچە تەخسە قۇرۇق يەل - يېمىشتىن باشقا، بىر مىس لېگەندە قوي گۆشى، يەنە بىر ياغاچ تاۋاقتا توخۇ گۆشى بار ئىدى. مېھ - مانلارنىڭ غىزاغا تازا تاۋى يوقمۇ، تۈزۈك يېيىلمىگەن گۆشلەر ئاللىقاچان سوۋۇپ قالغانىدى. ئۇلار قىلىشىدىغان پارىڭى تۈگەپ قالدۇمۇ ياكى يەنە بىرەر ھەمراھىنى ساقلاۋاتقانمۇ ئەيتاۋۇر ئۇن - تىنىسىز ئولتۇرۇشاتتى، مېھمانخاننى چىۋىن ئۇچسا ئاڭلانغۇدەك جىمجىتلىق باسقانىدى. شۇ ئەسنادا ئەللىك ياشلار ئۆپچۆرىسىدە - كى قارامۇتۇق، دوغىلاق كەلگەن بىر كىشى پەتنۇستا ئىككى ھې - جىر ① ئۆگرە كۆتۈرۈپ كىرىپ كەلدى - دە، پەتنۇسنى ئاۋۋال ئوڭ تەرەپتىكى مېھمانغا ئۆتتى.

— قېنى ئالسىلا، بىر قوشۇقتىن ئۆگرە ئىچكەچ تۇرايلى.

① ھېجىر — يەرلىك ئۇسۇلدا ئاددىي قىلىپ ياسىلىپ پىشۇرۇلغان، ئىچ تەرىپى سىرلانغان ساپال قاچا.

مېھمانلار ئۆگىرە ئۇسۇلغان ھېجرىنى ئىككى قوللاپ ئاۋايلاپ
 ئېلىپ داستىخانغا قويدى. دوغلاق كىشى چىقىپ كېتىپ ھايال
 ئۆتمەي پەتئۇستا يەنە ئىككى ھېجر ئۆگىرە كۆتۈرۈپ كىرىپ يەنە
 ئىككى مېھمانغا ھۆرمەت بىلەن تۇتتى. شۇ يوسۇندا مېھمانلارنىڭ
 ئالدىغا بىر ھېجردىن ئۆگىرە كەلتۈرۈلدى. گۆشنىڭ شورپىسىغا
 چامغۇر، سەۋزە، يۇمغاقسۇت سېلىپ چاچتەك كېسىپ ئېتىلگەن
 ئۆگىرە تولىمۇ ئوخشىغانىدى. مېھمانلار «ئالسىلا، باقسىلا» دې-
 يىشكەندىن كېيىن ھېجرنى قوللىرىغا ئېلىپ ئۆگىرنى ياغاچ
 قوشۇق بىلەن ئالدىرماي ئىچىشكە باشلىدى. ئەڭ ئاخىرىدا ئۆز-
 گىمۇ بىر ھېجر ئاش كۆتۈرۈپ كىرگەن ساھىبخانا ئاستا كې-
 لىپ پەگادا — سۇپىنىڭ لېۋىدە ئولتۇردى ۋە چىرايلىرىدىن ئال-
 لىقاندق تەقەززالىق چىقىپ تۇرغان يىگىتلەرگە قاراپ ئېغىز
 ئاچتى:

— مىرزا ئەجەب كېچىكپ قالدغۇ — تاڭ، ئۆلگۈرۈپ كەل-
 گەن بولسا بىر چىنە ئىسسىق ئاش ئىچىۋالاتتى.
 — كېلىپ قالار، — دېدى تۆردە ئولتۇرغان تۇمارچە بۇرۇت
 قويۇۋالغان يىگىت، — بىرەر ئىش بىلەن ھايال بولۇپ قالغان
 چىغى.

ئۇلار تەرلەپ ئولتۇرۇپ بىر ھېجر ئۆگىرنى ئىچىپ تۈگەت-
 كەن ۋاقىتتا ئىشك تۈۋىدە قىرىق — ئەللىك ياشلار چامسىدىكى
 قوشۇما قاشلىق، قاڭشارلىق، كۆكۈچ كۆزلىرى تولىمۇ ئۆتكۈر،
 شاپ بۇرۇتلىرى مىس رەڭ چىرايىغا خويمۇ ياراشقان بەستلىك،
 تەمبەل كەلگەن بىر كىشى «ئەسسالا مۇ ئەلەيكۇم» دېگىنىچە پەيدا
 بولدى. ئاۋۋال ساھىبخانا، ئاندىن كېيىن مېھمان يىگىتلەر دۈر-
 رىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ «ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالا مۇ» دېيىشكىنىچە
 سالامنى ئىلىك ئېلىپ ھۆرمەت بىلدۈرۈشتى.
 بۇ يىگىت مىرزا ساتۇقخان لەشكەرلىرىنى باشلاپ قەشقەرگە
 كەلگەندە قەشقەر خەلقى ئىسمىنى تىلغا ئېلىپ، دېرىكىنى قى-
 لىشقان قاراقول ئەھمەد مىرزا ئىدى.

قاراقۇل ئەھمەد مىرزا ئاۋۋال ساھىبخانا بىلەن، كېيىن مېھمان يىگىتلەر بىلەن بىر - بىرلەپ قول ئېلىشىپ كۆرۈشتى، ئەھۋال سوراشتى. يىگىتلەر ئۇنى تەكلىپ قىلىپ تۈرگە ئولتۇر - غۇزۇشتى. ئۇ تۈرگە جايلىشىپ ئولتۇرۇۋالغاندىن كېيىن دۇئاغا قول كۆتۈرۈپ پاتىھە ئوقۇدى، ئاندىن ئولتۇرغانلاردىن قايتىدىن ئامانلىق سورىدى. شۇ ئارىدا ساھىبخانا چىقىپ كېتىپ پەتنۇستا بىر ھېجر ئۈگرە كۆتۈرۈپ كىردى.

— ئالسىلا مىرزىم، شۇغىنىسى ئاش ئازراق سۇ يەپ قاپ - تۇ، — دېدى پەتنۇسنى تەڭلەپ.

— رەھمەت، — دېدى قاراقۇل ئەھمەد مىرزا ھېجرنى قولىغا ئېلىپ، — ئەتىگەن ئاتىلا^① بىلەن ئاشتا قىلغانچە، قورسىد - قىم خويمۇ ئاچقاندى. خوش، ئاشقا كېلىلى. خوش، باقسىلا، — دېيىشتى مېھمانلار.

قاراقۇل ئەھمەد مىرزا ئاشنى ئىچىپ بولغىچە ھېچكىم گەپ قىلمىدى.

— بۇياققا ماڭاي دەپ تۇرسام ئاستانىگە ماڭغۇزغان ئايغاقچى قايتىپ كەلدى، — دېدى قاراقۇل ئەھمەد مىرزا قۇرۇق ھېجرنى داستىخانغا قويۇپ تۇرۇپ.

— يەنە بىر قوشۇق ئاش ئەكىرەي، — دېدى ساھىبخانا قاراقۇل ئەھمەد مىرزانىڭ سۆزىنى بۆلۈپ.

— رەھمەت، ئەمدى ئاش ئەكىرمىسۇنلار، — دېدى قاراقۇل ئەھمەد مىرزا يوغان ئالقانلىرى بىلەن ھېجرنىڭ ئاغزىنى يې - يىپ تۇرۇپ.

ساھىبخانا قايتا زورلىمىدى.

— ئەمىسە گۆشكە ئېغىز تەگسىلە. سوغۇق گۆش يېيىشلىك بولىدۇ. ۋاي، قوللىرىغا سۇ بېرىشنى ئۈنتۈپتىمەن.

ساھىبخانا دەس ئورنىدىن تۇرۇپ ئىشىك تۈۋىدىكى ئاپتۇۋا -

① ئاتىلا — ئۇيغۇرلارنىڭ قەدىمىي تائاملىرىدىن بىرى. ئاق ئۇنى قوي مېيى بىلەن قورۇپ ئېتىلىدىغان سۇيۇق تاماق.

چىلاپچىنى ئېلىپ قاراقۇل ئەھمەد مىرزىنىڭ قولىغا سۈ بەردى. قولىنى چاقىۋالغان قاراقۇل ئەھمەد مىرزا لېڭەندىن بىر پارچە گۆشنى ئېلىپ تۇرۇپ ھەمراھلىرىغا يۈزلەندى.

— ئىككىنچى خانزادە ئىسان بۇغاخان مەرھۇم خان ئاتىسىدىن ئىككىنچى خانزادە ئىسان بۇغاخان مەرھۇم خان ئاتىسىدىن...
— ئەجەب ئىش، تەختكە چوڭ خانزادە ئولتۇرماي كىچىك خانزادە ئولتۇرۇپتىيا؟ — دېدى ئاق سېرىق كەلگەن يىگىت مىر - زىنىڭ گېپىنى بۆلۈپ.

— مەن كىچىك خانزادىنىڭ تەختتە ئولتۇرۇشىنى ئالدىنلا پەملىگەن، — دېدى قاراقۇل ئەھمەد مىرزا بىر لوقما گۆشنى چايناپ يۈتۈۋەتكەندىن كېيىن، — چۈنكى، كىچىك خانزادە ئىسان بۇغاخان ئۇلۇسبېگى مىر مۇھەممەدشاھ ھەزرىتىلەرگە نەۋرە، ئە - مىر كەبىر سەيپىدئەلى ئالپقا جىيەن كېلىدۇ. چوڭ خانزادە يۈ - نۇسبەگ سۇلتانىنىڭ بولسا ئوردىدا خانىش ۋالىدەسىدىن باشقا بىر مۇ يۆلەنچۈكى يوق. بوۋىسى ئەمىر شەيخ نۇرىدىن ئالىيلىرى بولسا يىراق تۈركىستاندىدۇر. ھە راست، ئەمىر شەيخ نۇرىدىن ئالىيلىرى مەرھۇم سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرىغا كۆمەكلىشىش ئۈچۈن ئىنىسى مىرزا ئىرازان بارىن بىلەن سەركەردىسى مىرەك تۈركمەننى بىر تۈمەن لەشكەر بىلەن ئىسسىقكۆل ۋادىسىغا ئەۋەت - كەنكەن، خان ئالىيلىرى قازا قىلغاندىن كېيىن ئۇلار ئاستانىگە بارغان ئوخشايدۇ. ئوردىدىكى كېڭەشتە تەخت ۋارىسىنى بەلگىلەش ئىشىدا ئۇلار غوغۇغا كۆتۈرۈپ، ئۇلۇسبېگى مىر مۇھەممەدشاھ ھەز - رەتلىرى بىلەن ئەمىر كەبىر سەيپىدئەلى ئالپقا خېلىلا تاپا - تەنە قىلغانلىقى مەلۇم. ئاخىرقى ھېسابتا خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكە كىچىك خانزادىنىڭ تەختتە ئولتۇرۇشىغا يول قويۇپ، غوغۇغانى بېسىقتۇرۇپتۇ ھەمدە چوڭ خانزادىنى ئېلىپ تۇرپاندىن چىقىپ كېتىپتۇ.

— خانىشنىڭ نەگە كەتكەنلىكىدىن مەلۇمات بارمۇ؟

— بۇنىسى تېخى نامەلۇم. بەزىلەر خانىشنى تۈركىستانغا ئا -

تسىنىڭ دەرگاھىغا كېتىپتۇ دېيىشىۋاتقۇدەك. يەنە بەزىلەر ئىرازان بارىن بىلەن مەرەك تۈركمەن خانزادە يۇنۇسبەگ سۇلتاننى ئېلىپ مىرزا ئۇلۇغبەگكە ئەرز قىلىش ئۈچۈن سەمەرقەتكە كېتىپتۇ دېيىشىۋاتقۇدەك.

— بۇ ئىش مىرزا ئۇلۇغبەگكە باھانە بولۇپ بەرمىسە بولاتتى.

— قانداق دەيدىلا؟

— مىرزا ئۇلۇغبەگ چوڭ خانزادىگە تەختىنى ئېلىپ بېرىشنى باھانە قىلىپ تۇرپانغا لەشكەر تارتىپ قالارمىكەن دەيمىنا، — دېدى كوسا چىراي، ياپىما قاپاق يىگىت.

— مۇشۇنداقمۇ قىلارمۇ — سورىدى ئاق پىشماق، يۈزىدە تا-تۇقى بار يىگىت.

— بىر نېمىدەپ بولمايدۇ، — دېدى كوسا چىراي يىگىت، — ئاڭلىشىمچە، ئىرازان بارىن مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ چوڭ خانزادىسى ئابدۇللا تىپ مىرزاغا قىزىنى بەرگەنىكەن. مىرزا ئۇلۇغبەگ بۇ قۇدىسىنىڭ يۈزىنى قىلمىغاندىمۇ ئوغلىنىڭ تەلىپىنى يەردە قوي-ماس دەيمەن. ئەڭ مۇھىمى ھۆكۈمدارلار تەسەررۇپ دائىرىسىنى كېڭەيتىش، قوشنىلارنىڭ زېمىنىنى ئىستېلا قىلىش ئۈچۈن باھا-نە ئىزدەيدۇ ئەمەسمۇ، چوڭ خانزادە يۇنۇسبەگ سۇلتاننىڭ ئۇ ياقلارغا بېرىشى ئۇنىڭغا خويمۇ بەلەن باھانە بولۇپ بېرىشى مۇمكىن.

— ناتايىن، — دېدى قاراقۇل ئەھمەد مىرزا ئويلىغان ھالدا، — پەممىچە، مىرزا ئۇلۇغبەگ ئون ئۈچ ياشلىق بىر گۆدەك خانزادىنى دەپ ھەرگىز تەۋەككۈل قىلمايدۇ. ھازىرچە قەشقەرنى تەسەررۇپىغا ئالغىنىغا قانائەت قىلىشى مۇمكىن، ئۇنىڭسىزمۇ مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ كۆڭلى تازا خاتىرجەم ئەمەسمىش. سەمەرقەنت ئۆلىمالىرى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ فەلەككىيات ئىلمى^①غا زىيادە مەپتۇن بولۇپ كېتىپ، ئاللاھقا شەك كەلتۈرگەن دەھرىلىكىگە

① فەلەككىيات ئىلمى — ئاسترونومىيە.

نارازى ئىكەن.

— ئاڭلىشىمچە، مىرزا ئۇلۇغبەگ كېچىلىرى ئۇخلىماي
ئۆستۈرلەپ^① دەيدىغان بىر ئەسۋاب بىلەن ئاسمانغا قاراپ يۈلۈپ
تۈزلەرنى كۆزىتىرمىش. ئوردىسىغىمۇ ساپلا ئۆزىگە ئوخشاش دەھشەت
رىيلەرنى يىغىۋالغانمىش.

— يا پەرۋەردىگار، سېپى ئۆزىدىن مۇرتەدلىكقۇ بۇ، — دېدى
ساھىبخانا ياقىسىنى تۇتۇپ.

— ئول دەھرىي سۇلتاننىڭ ئىشىنى قوبۇپ، ئۆزىمىزنىڭ

گېپىگە كېلەيلى، — دېدى قاراقۇل ئەھمەد مىرزا ئولتۇرغانلارغا

تەكشى نەزەر تاشلاپ، — ھەممىلىرىگە مەلۇم، مۇناپىق خوجا شە -

رىپ مىرزا ئىسيان كۆتۈرۈپ قەشقەرنى سەمەرقەنت تەختىگە

تەۋە قىلغاندىن بېرى غۇرۇرمىز پايخان بولۇپ، دەرد - ھەسرەت

ئىلكىدە ياشاپ كېلىۋاتىمىز. ئاۋام - رەئىيەت بۇ قارا كۈنلەردىن

قۇتۇلۇشقا تەشنا بولماقتا. گەرچە ئول تاجاۋۇزچىلارغا قارشى بىر -

نەچچە نۆۋەت كۆتۈرۈلۈپ چىققان بولساقمۇ، مۇنتىزىم ماھارەت

تەربىيەسى كۆرگەن لەشكەرلىرىمىز بولمىغاچقا، سەمەرقەنت

لەشكەرلىرىگە تەڭ كېلەلمەي، سۇلتان مەلىك دوغلاتنىڭ قاتتىق

باستۇرۇپ قىرغىن قىلىشىغا دۇچار بولدۇق. يەنە تېخى ئۆز يۈر -

تىمىزدا ئاشكارا يۈرەلمەي، تەقىب ئاستىدا مۆكۈنۈپ يۈرۈشكە

مەجبۇر بولۇۋاتىمىز. ھالا بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە كۆتۈرەلمى -

سەڭ ساڭگىلىتىۋال دېگەندەك، مىرزا ساتۇقخان يەنە بىر تۈمەن

لەشكەر باشلاپ كەلدى، ئۇلار سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرىنى

شېھىت قىلغاننى ئاز دەپ، تەپ تارتماي كۆرەڭلەۋاتىدۇ. ئەمدى بۇ

قان قىساسقا سۈكۈت قىلىپ تۇرۇۋەرسەك، بۇ خورلۇققا بېشىد -

مىزنى ئىچىمىزگە تىقىپ چىداۋەرسەك يىگىتلىكىمىزگە زىنھار

خوپ كەلمەس. ھەربىرلىرىنى ئۆزۈندىن بېرى مۈشكۈلاتلاردا سىد -

نالغان بۇرادەرلىرىم، شۇنداقلا ئانىسى ئۈجۈكىگە شۈمەك سېلىپ

باققان ھەقىقىي ئوغۇلبالا — ئەركەك دەپ بىلگەنلىكىم ئۈچۈن

① ئۆستۈرلەپ — ئاي، يۇلتۇز، ئاسمان جىسىملىرىنى كۆزىتىدىغان ئەسۋاب.

بول داستىخانغا ئالاھىدە جەم قىلدىم. گەپنى ئوچۇقلا دەۋپەرەي: مەن مىرزا ساتۇقخاننى ئۆلتۈرۈپ، مەرھۇم جەننەتماكان خان ئا. لىيلىرىنىڭ قىساسىنى ئالماقچى ھەمدە ئول باسقۇنچىلارغا قەش. قەر يىگىتلىرىنىڭمۇ ئۈنچە ياۋاش، سەۋرچان ئەمەسلىكىنى بىل. دۈرۈپ قويماقچى. بىلىمدىم، ھەربىرلىرىنىڭ كەمىنە بىلەن كۆ. مەكلىشىشكە جۈرئىتى بارمىكىن؟

چازا قۇرۇپ ئولتۇرغان يىگىتلەر دەرھال يۈكۈنۈپ، قەددىنى رۇسلاپ جاۋاب بېرىشتى.

— مىرزا جانابلىرىنىڭ بىزگە شۇنچىلىك ئىشەنگىنىگە رەھمەت. خان ئالىيلىرىنىڭ قىساسىنى ئېلىش، ئەل - يۇرتنىڭ ئار - نومۇسىنى ئاقلاش ئۈچۈن جېنىمىز پىدا.

— جانابى باھادىرلارنىڭ جاسارىتىگە تەسەننا، — دېدى قارقۇل ئەھمەد مىرزا مەمنۇنلۇق بىلەن، — مىرزا ساتۇقخان قەشقەرگە لەشكەر باشلاپ كەلگەندىن بېرى ئەمىر پىرھاجى مۇ. ھەممەد شايەستە بىلەن ئوتتۇرىسىدا خېلىلا چوڭ ئىختىلاپ يۈز بەرگەنلىكى مەلۇم. پەممىچە، مىرزا ساتۇقخان مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ يارلىقىغا بىنائەن قەشقەرنى قوغداشقا كەلدىم، دەپ ئۆزىنى چوڭ تۇتقان بولۇشى، ئەمىر پىرھاجى مۇھەممەد شايەستە بولسا ئۆزىنى قەشقەرنىڭ ئەمىرىمەن دەپ يول قويىمىغان بولۇشى مۇمكىن. شول بائىستىن بولسا كېرەك، يېقىندىن بېرى شەھەردە خۇپىيە - پايلاقچىلارنىڭ تەقىبى خېلىلا بوشاپ قالدى. لەشكەرگاھلاردىمۇ مەيخورلۇق، بەزمە، قىمارۋازلىق ئەۋجىگە چىقتى. پەممىچە ئۇلار خۇددىنى يوقىتىپ، بىخۇد ھالەتتە تۇرۇۋاتىدۇ. بۇ بىزنىڭ قول سېلىشىمىزغا تولىمۇ پايدىلىق. مەن مىرزا ساتۇقخاننىڭ لەش. كەرگاھىدىكى تۇرالغۇسىنى ئېنىقلاپ چىقتىم. ئەتە تۈن تەڭ بى. لەن قول سالايسى.

— تايىنلىق قول سالغاندىكىن پىرھاجى مۇھەممەد شايەس. تەنمۇ بىراقلا جايلىۋەتمەيمىزمۇ مىرزام؟ — دېدى كۆك كۆزلۈك يىگىت.

— ئەگەر شۇنداق قىلساققۇ، ئول ئىككى سەر كەردىنىڭ بە-
 شنى بىراقلا تېنىدىن جۇدا قىلىپ، لەشكەرلىرىنى يولباشچى-
 سىز قالدۇرۇپ قويايتتۇق، — دەدى ئاق سېرىق كەلگەن يىگىت
 ھەمراھىنىڭ سۆزىنى قۇۋۋەتلەپ، — سەر كەردىلىرىدىن ئايرىلغان
 لەشكەرلەر ئۆزلۈكىدىنلا قەشقەرنى تاشلاپ سەمەرقەنتكە كېتەتتى.
 — ئىككى ئىشقا بىراقلا تەۋەككۈل قىلساق ياخشى بول-
 ماس، — دەدى قارقۇل ئەھمەد مىرزا سوغۇققانلىق بىلەن، —
 ناۋادا ئىشىمىز ئەپلەشمەي قالسا، ھېچقايسى ئىشنى ۋۇجۇدقا چى-
 قىزالمى داغدا قالغىمىز. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ ئىككى سەر كەردىگە
 تەڭ قول سېلىش ئۈچۈن بۆلۈنۈپ ھەرىكەت قىلىشىمىزغا توغرا
 كېلىدۇ، ئول چاغدا يېتىشەلمەي قالغىمىز. ئۇچرىغانلىكى ئادەمنى
 بۇ ئىشقا شېرىك قىلساق قاملاشماس. يەنە بىر تەرەپتىن ئېيتى-
 قاندا، پىرھاجى مۇھەممەد شايەستە تۈلكىدەك ھىلىگەر، توشقان-
 دەك ئېھتىياتچان ئادەم، ئۇنىڭغا قول سېلىش ئۈنچە ئاسان ئە-
 مەس. ئەڭ ياخشىسى، ئاۋۋال مىرزا سانۇقخاننىڭ ئىشىنى بىر تە-
 رەپ قىلايلى. سۇلتان ئۇۋەيسخاننى ئۆلتۈرۈم دەپ كۆرەڭلەپ
 كەتكەن ئول مىرزا شۇ كۈنلەردە تولىمۇ بىغەمدۇر. پىرھاجى مۇ-
 ھەممەد شايەستەگىمۇ نۆۋەت كېلىپ قالار.
 ئۇلار مەسلىھەتنى پىشۇرۇۋېلىشقاندىن كېيىن خۇپتەن نا-
 مىزنى بىرلىكتە ئوقۇۋېلىپ تارقاپ كېتىشتى.

بۈگۈن پېشىن مەزگىل بىلەن تۇتۇلغان ھاۋا قارقۇل ئەھ-
 مەد مىرزانى تولىمۇ خۇشال قىلىۋەتكەندى. «بۈگۈن ئىشىمىز
 ئوڭغا تارتىدىغان ئوخشايدۇ. ھاۋا تۇتۇلغاندا كېچە تېخىمۇ قاراڭغۇ

بولىدۇ، بۇ ھەرىكەت قىلىشىمىزغا تېخىمۇ پايدىلىق» دەپ ئويلىدى. غاندى ئۇ تۇنۇلغان ھاۋاغا قاراپ. ئەپسۇس، شام ۋاقتى بىلەن ھاۋا بىردىنلا ئېچىلىپ، قەشقەر ئاسمىنىدا پەيدا بولغان تۈمەنلىك گەن يۇلتۇزلار خۇددى تاماشا كۆرمەكچى بولغاندەك چاراقلاپ يېنىپ كەتتى. بۇنى ئاز كۆرگەندەك ئون تۆت كۈنلۈك تولۇن ئايىمۇ چۈمپەردىسىنى پۈتۈنلەي قايرىۋەتكەندى. ئېغىر ئەلىياتقۇ مەھەل بىلەن لەشكەرگاھنىڭ ئارقا تېمىنىڭ تۈۋىگە كېلىپ بولغان قارا-قۇل ئەھمەد مىرزا زېمىنىنى سۈتتەك يورۇتۇۋەتكەن ئاي بىلەن يۇلتۇزلارغا ئۆچلۈكى كېلىپ قاراپ قويدى - دە، ھەمراھلىرىنى ساقلىغاچ ئەتراپىنى ئىنچىكىلىك بىلەن كۆزەتتى.

لەشكەرگاھنىڭ ئارقا تەرىپى تۈمەن دەرياسىنىڭ بويىغا بار - غۇچە بېدىلىك ئىدى. تېخى ئەتىياز مەزگىلى بولغاچقا، ئېتىزلىق - تىكى بېدىلەر تېخى غېرىچىمۇ كەلمەيتتى. «ياز پەسلى بولغان بولسا بولۇق ئۆسكەن بېدىلىك ئارىسىدا ھەرىكەت قىلماق ئاسان ئىدى، ئورامغا كەلگەن بېدىلەر ئوبدانلا دالدا بولاتتى. قاتتىق ئېھتىيات قىلمىساق بۇ يەردە ئاسانلا ئاشكارىلىنىپ قالغۇدەكمىز. لېكىن لەشكەرگاھقا كىرىشتە بۇ يەردىنمۇ ئەپلىك جاي يوق...»

قاراقۇل ئەھمەد مىرزا خىيال سۈرگەچ ئەتراپقا قارىدى، شۇ تاپتا بۇ يەردە ئىنس - جىن كۆرۈنمەيتتى. قاراقۇل ئەھمەد مىرزا ئادەم چۆككەندەك بىر ئازگالغا كىرىۋېلىپ، لەشكەرگاھ قورۇق تېمىنىڭ ئۈستىدىكى ياغاچتىن ياسالغان قۇببە شەكىللىك بۇرجاقا نەزەر تاشلىدى. لەشكەرگاھنىڭ مۇھاپىزىتى ئانچە چىڭ ئە - مەستەك قىلاتتى. تامنىڭ ئۈستىدە ئۇياقتىن - بۇياققا مېڭىپ يۈرگەن قاراۋۇللار كۆرۈنمەيتتى. تۇيۇقسىز يۈتەلگەن ئاۋاز قاراقۇل ئەھمەد مىرزانى سەگەكلەشتۈردى. «بۇرجدا قاراۋۇل بار ئىكەن» دېگەننى خىيالىدىن ئۆتكۈزدى مىرزا ۋە ئاستا ئازگالدىن ئۆمىلەپ چىقىپ، بېدىلىكنىڭ ئۈچىتىدىكى ئىككى تۈپ قېرى سۆگەتنى

① بۇرج - كۆزىتىش مۇنارى. بۇنىڭدا لەشكەرلەر كۆزەتتە تۇرغاچ قار - يامغۇردىن دالىلىنىدۇ.

نشانلاپ بېدىلىكنىڭ ئارىسىدىكى ئېرىق بىلەن ئۆمىلەپ ماڭدى،
ئۇ ھەمراھلىرى بىلەن مۇشۇ يەردە ئۇچراشماقچى بولغانىدى.
«ئەجەب كېچىكىپ قالدىغۇ ئۇلار؟ ياكى مەن بالدۇر كېلىۋال-
دىممۇ — يا...»

قاراقۇل ئەھمەد مىرزا غىلىپى تېقىمىغىچە ساڭگىلاپ تۇرغان
يېڭىسار خەنجىرىنى سىلاپ قويغاچ لەشكەرگاھنىڭ سېپىلىدىن
قېلىشقۇسىز ئېگىز تاملېرىغا قايتىدىن نەزەر تاشلىدى.

«ئارقا تامنىڭ ئۇ تەرىپى ئاختىخانا، سامانلىق، ياراغخانا، ئۇ

يەردىن ئۆتۈپ سولغا بۇرۇلساق پىيادە لەشكەرلەرنىڭ تۇرالغۇسى.

پىيادىلەر بىلەن ئاتلىق لەشكەرلەر تۇرالغۇسىنىڭ ئارىلىقىدا ئۆ-

رۈكلۈك باغ بار ئىدى، باغ ۋەيران بولۇپ كەتمىگەندۇ بەلكىم.

باغنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى كۆلدىن ئايلىنىپ ئۆتسەك كۆكساراي،

مىرزا ساتۇقخاننىڭ ئاشۇ سارايغا چۈشكۈن قىلغانلىقى مەلۇم.

لەشكەرگاھتىكى ئەڭ ئېسىل تۇرالغۇمۇ شۇ. ئۆز ۋاقتىدا مۇناپىق

خوجا شەرىپ مىرزمۇ شۇ سارايدا تۇراتتى. مىرزا ساتۇقخان ناۋادا

كۆكسارايىدا تۇرمىسا، چوقۇم تەسكەيدىكى ئەنجۈرلۈك كۆشك^① تە،

لېكىن ئەنجۈرلۈك كۆشك ياتىشلار^② نىڭ تۇرالغۇسىغا بەكلا يې-

قىن... مەيلى، نېمىلا بولمىسۇن ئاۋۋال لەشكەرگاھقا كىرەي،

لەشكەرگاھنىڭ ئىچى ماڭا بەش قولىدەك ئايان، لەشكەرگاھنىڭ

ئىچىدىلا بولسا تاپماي قويمايمەن.. ئەستاغپۇرۇللا، بۈگۈن قېرىش-

قاندەك ئەجەب ئايدىڭ بولدى دېسە. ھاۋا ئېچىلمىغان بولسىدى...»

ھەئە، ئۆز ۋاقتىدا قەشقەر ئەمىرى مەرھۇم سەيپىد ئەھمەد مىر-

زىنىڭ قول ئاستىدا ھەزاربېگى^③ بولۇپ تۇرغان قاراقۇل ئەھمەد

مىرزا لەشكەرگاھنىڭ ئوي - دۆڭىنى ئۇجۇر - بۇجۇرغىچە بىلەتتى،

ئۇ ئاشۇ كۈنلەرنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرۈپ ئېغىر ئۆھ تارتتى...
ئەسلى تاشمىلىقلىق دېھقاننىڭ پەرزەنتى بولغان بۇ يىگىت

① كۆشك — داچا، قەسىر.

② ياتىشلار — كېچىلىك چارلىغۇچىلار.

③ ھەزاربېگى — مىڭ كىشىلىك قوشۇننىڭ سەركەردىسى.

قەشقەر ئەمىرىگە ئۆزى خالاپ لەشكەر بولغانىدى. كىچىكىدىن ئوۋچىلىققا، جانبازلىققا ھەۋىسى بولغاچقىمۇ، لەشكەرىي ماھاردىن تى خېلىلا يۇقىرى ئىدى. باشقا لەشكەرلەردىن ئالاھىدە پەرقلىدى. نىپ تۇرىدىغان ماھارىتى، قورقۇمسىزلىقى، پەم - پاراستى، زې - رەكلىكى بىلەن تېزلا كۆزگە كۆرۈنۈپ، ئەمىر لەشكەر خوجا شەرىپ مىرزىنىڭ نەزەرىگە ئىلىندى، بىرنەچچە يىل خوجا شەرىپ مىرزىغا خاس نۆكەر بولدى. كېيىنچە خوجا شەرىپ مىرزا ئۇنى ئاستا - ئاستا ئۆستۈرۈپ ھەزاربېگىلىك مەرتىۋىسى بەرگەندى. شۇ سەۋەبلىك ئۇ خوجا شەرىپ مىرزىنى بەكلا ھۆرمەتلەيتتى، ھەرقانداق بۇيرۇقىغا شەرتسىز بويسۇناتتى. خوجا شەرىپ ئەمىر سەيپىدئەھمەد مىرزىنى كېكەچ، ياڭقاي دەپ ياراتماي، ئۆزىنىڭ مۇشۇنداق بىر ئاباب ئەمىرنىڭ قول ئاستىدا ئىشلەپ، ئوردىنىڭ نەزەرىگە ئىلىنالمىغانلىقىدىن ھەسرەتلەنگەن ۋاقىتلىرىدا ئۇنىڭغا ھېسداشلىق قىلغانىدى. كېيىن خوجا شەرىپ ئىسيان كۆتۈرۈپ، سەيپىدئەھمەد مىرزىنى قەشقەردىن قوغلاپ چىقاردى. قاراقۇل ئەھمەد مىرزا بولسا خوجا شەرىپنى قوللاپ، بۇيرۇقىنى بىجاندەدىلىق بىلەن ئورۇندىدى. ئۇ، خوجا شەرىپنىڭ ئوردىدىن يۈز ئۆرۈپ سەمەرقەنت تەختىگە ھەيئەت قىلىشىنى، ئۆزىنى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ قۇچىقىغا ئېتىشىنى خىيالغىمۇ كەلتۈرمىگەندى. ئازغىنە ۋاقىت ئۆتمەي سۇلتان مەلىك دوغلات سەمەرقەنتتىن كېلىپ قەشقەرگە ئەمىر بولدى. خوجا شەرىپ بولسا سەمەرقەنتكە - مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئوردىسىغا كەتتى. قەشقەر موغۇلىسى تاننىڭ تەۋەلىكىدىن تولۇق چىقىپ كەتتى. ئەنە شۇ چاغدىلا قارا - قۇل ئەھمەد مىرزا ئۆزىنىڭ خاتالىشىپ مۇناپىق خوجا شەرىپكە ھەمدەم بولغانلىقىنى ھېس قىلدى. ئەل - يۇرتنى ئۆزىگە ئەلگە قارام قىلىپ بەرگەنلىكى ئۈچۈن ۋىجدان ئازابى تارتتى. سۇلتان مەلىك دوغلات خوجا شەرىپنىڭ تەۋسىيەسى بىلەن ئۇنى قەشقەر لەشكەرلىرىنىڭ سەركەردىلىكىگە تەيىنلەپ مەنسىپىنى ئۆستۈرگەن بولسىمۇ، لېكىن ئۇ ۋۇجۇدىنى چىرمىۋالغان نومۇس تۇيغۇ -

سىدىن قۇنۇلالمىدى. ئىش بۇنىڭ بىلەنلا تۈگىدى، سەمەرقەنت لەشكەرلىرى بىلەن قەشقەر لەشكەرلىرى ئوتتۇرىسىدا يۈز بەرگەن چوڭ - كىچىك سۈركىلىشلەر ئۇنى ئوبدانلا قورساق كۆپۈكى قىلىپ قويغانىدى. ھەئە، ھەرقانداق ئىشتا سەمەرقەنت لەشكەرلىرى قەشقەر لەشكەرلىرىنى بوزەك قىلاتتى، كەمىستەتتى، خىزمىتىگە سالاتتى، كۆزىگە ئىلمايتتى، ھەتتا ئۇراتتى؛ سەرگەردىلەرنىڭ مۇئامىلىسىمۇ ئوخشاش ئىدى. ئەمىر سۇلتان مەلىك دوغلات بولسا قەشقەر لەشكەرلىرىنىڭ ئەرز - دادىغا قۇلاق سالمايتتى. قاراقۇل ئەھمەد مىرزا ئاخىرى بۇ تەڭسىزلىككە چىدىمىدى، بۇ خورلۇققا سۈكۈت قىلىپ ياشاشقا غۇرۇرى يول قويمىغانىدى. بىرقانچە ۋىجدانلىق سەرگەردە - سەرۋاز^①لار بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، خېلىلا ئەتراپلىق پىلانلاپ قوزغىغان قارشىلىق كۆرسىتىش ھەردىكىنى جاسارىتى سۇنغان، بىرلىك - ئىتتىپاقلىقى بۇزۇلغان قەشقەر لەشكەرلىرىنىڭ بىر ياقىدىن باش، بىر يەڭدىن قول چىقىرىپ ماسلىقى سەۋەبىدىن مەغلۇپ بولدى. سۇلتان مەلىك دوغلات ئىبەرەت قىلىش ئۈچۈن بەش يۈز نەپەر قەشقەر لەشكەرىنىڭ كالىدىنى سىنى ئالدى. بۇ ۋەھشىيانە جازادىن قاتتىق چۆچۈگەن قەشقەر لەشكەرلىرى سەمەرقەنت لەشكەرلىرىگە باش كۆتۈرۈپ قارىيالمىدىغان، تۈرلۈك خورلۇقلارغا ياۋاشلىق بىلەن سۈكۈت قىلىدىغان بولدى.

سەمەرقەنت سەرگەردە - سەرۋازلىرى بەكلا بەتقىلىق ئىدى. ئۇلار خوتۇن - بالىلىرىنى قەشقەرگە بىللە ئېلىپ كەلمىگەنىدى. شۇڭا كوچا - رەستىلەردە ياشراق ئاياللارنى ئۇچراتسا بۇلاپ لەشكەرگە ئاھاڭدا ئەكىرىپ ئاياغ ئاستى قىلاتتى. كېيىن قەشقەر خەلقى قىز - ئاياللارنى كوچا - رەستىلەرگە چىقارمايدىغان بولدى، ھەدپەندە كوچا - رەستىلەردىن كۆڭۈل ئاچقۇدەك ئايال تاپالمىغان سەرگەردە - سەرۋازلار قۇتۇرغان جىنسىي ھەۋەسلىرىنى سەمەر -

① سەرۋاز - مىڭبېشىدىن تۆۋەن. سەپبېشى، يۈزبېشى، ئەللىكبېشى مەنسىپىدىكى لەشكەر بېشىلىرىنى كۆرسىتىدۇ. مىڭبېشىدىن يۇقىرىلىرى سەرگەردە دەپ ئاتىلىدۇ.

قەنتتىن بىللە ئېلىۋالغان چۆھرە^① لىرى بىلەن قاندۇراتتى. ئۇلار بۇنداق خىزمەتكارلارنى كەمستىپ ھىز^② دەپ ئاتايتتى. ھىز لە - قەملىك بۇ چۆھرە يىگىتلەر جەڭگە يارىمايتتى، لەشكەرگاھتا كىر - قات يۇيۇش، چىدىر - ئوتاۋلارنى تازىلاش، ناخشا ئېيتىپ، ئۇسسۇل ئويناش، سەركەردە - سەرۋازلارنىڭ پۈت - قوللىرىنى تۇتۇش.. دېگەندەك ئىشلار بىلەن شۇغۇللىناتتى. سەمەرقەنت سەركەردىلىرى ئەللىكېشىدىن يۇقىرى مەنەپتىكى سەرۋازلار - نىڭ قۇربى يەتسە چۆھرە ئېلىپ يۈرۈشىگە يول قويغانىدى. ئۇلار بۇنداق پاسىق ئىشلارغا ئانچە پەرۋا قىلىپ كەتمەيتتى. شۇنىڭ بىلەن چۆھرە ئېلىپ كېلەلمىگەن سەرۋازلار قەشقەر لەشكەرلىرى ئارىسىدىكى ياۋاشراق، يېشى كىچىكرەك لەشكەرلەرنى ئۆزىگە چۆھرە بولۇپ كۆڭلىنى ئېچىشقا زورلايدىغان بولدى. بۇ ئىش قەشقەر لەشكەرلىرىنىڭ قاتتىق غۇرۇرىغا تەگدى، ئۇلار بۇ تاپتىن چىققان خورلۇققا بەرداشلىق بېرەلمىگەنىدى. شۇنىڭ بىلەن سە - مەرقەنت لەشكەرلىرى بىلەن قەشقەر لەشكەرلىرى ئارىسىدا يەنە بىر قېتىم قىرغىنچىلىق يۈز بەردى. قاتتىق غەزەپلەنگەن قەشقەر لەشكەرلىرى تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ، نەچچە يۈزلىگەن سەمەر - قەنت لەشكەرلىرىنى ئۆلتۈرۈۋەتتى، ئۆلگەنلەرنىڭ ئارىسىدا سەرۋازلار جىقراق ئىدى. ئەلۋەتتە بۇ قىرغىنچىلىقمۇ يەنىلا قەش - قەر لەشكەرلىرىنىڭ مەغلۇبىيىتى بىلەن ئاخىرلاشتى. سۇلتان مەلىك دوغلات ئىبىرەت قىلىش ئۈچۈن يەنە بەش يۈز نەپەر قەشقەر لەشكېرىنىڭ كاللىسىنى ئېلىپ جازالىدى. ئاچچىق ساۋاقنى يە - كۈنلىگەن سۇلتان مەلىك دوغلات بارلىق قەشقەر لەشكەرلىرىنىڭ قورال - ياراغلىرىنىلا ئەمەس، يېنىدىن تىغ چاغلىق نەرسە قال - دۇرماي تولۇق يىغىۋېلىپ، تۇرالغۇسىنى ئايرىۋەتتى ۋە قاتتىق نەزەربەند ئاستىغا ئالدى. بۇنىڭدىن نارازى بولغان قاراقۇل ئەھمەد مىرزا سۇلتان مەلىك دوغلات بىلەن خېلى قاتتىق زاكۇنلاشتى.

① چۆھرە — ئوغۇل خىزمەتكار، بەججە.

② ھىز — ھەزىلەك، جىنىسداش مەشۇق.

— شۇنچىلىك ئەتىۋارلاپ ئىززەت كۆرسەتكىنىمىزگە شۇ -
 كۈر قىلسىلا مىرزا، — دېدى سۇلتان مەلىك دوغلات قاراقۇل
 ئەھمەد مىرزانى قاتتىق سىلكىپ، — سەرۋازلىرىم قەشقەرلىك
 بىرقانچە ھىز بىلەن كۆڭۈل ئاچسا نېمە بوپتۇ، ئۇلارنىڭ خاتونى
 لىرى سەمەرقەنتتە قالغان، شۇنداق قىلماي ئامالى يوق، سەلتەنە -
 تىمىزگە چېنىنى تىكىپ ساداقەت كۆرسىتىۋاتقان ئول سەرۋازلار -
 نى ئاشۇنچىلىك جىمالەزىتىدىن مەھرۇم قىلساق بىزدىن دىلى
 رەنجىدۇ، كۆڭلى سوۋۇيدۇ. بىزنى بىلمەيدۇ دېمىسىلە، لەشكەر -
 گاهتىكى بىرقانچە قېتىملىق جەڭگى - جېدەلنىڭ باش سەۋەبكا -
 رى سىلى. ھېلىمۇ مىرزا خوجا شەرىپ كاشغەرىي جانابلىرىنىڭ
 يۈز - خاتىرىسىنى قىلىپ يول قويۇپ كەلدۈك، غەزىپىمىزنى
 بېسىۋېلىپ كۆڭۈللىرىگە ئازار بەرمىدۈك. ئەڭ ياخشىسى ئۆزلى -
 رىنى بىلىپ يۈرسىلە.

— سىلىمۇ بىلىپ قالسىلا ئەمىر جانابلىرى، — دېدى قارا -
 قۇل ئەھمەد مىرزا سۇلتان مەلىك دوغلاتقا قەھرى بىلەن تىك -
 لىپ، — بىز ئەزەلدىن سەركەردە - سەرۋازلىرىمىزنىڭ لەشكەر -
 گاهتا ھەرقانداق پاسىقلىق، بۇزۇقچىلىق قىلىشىغا يول قويغان
 ئەمەسمىز، چۆھرە ساقلاشنى نومۇس دەپ بىلىمىز. بۇ ئاللاھنىڭ
 ئالدىدىمۇ كەچۈرگۈسىز گۇناھلىق ئىشتۇر. جانابلىرىنىڭ ئول
 ئەتىۋارلىق سەرۋازلىرى ئىچ پۇشۇقى تارتىپ قالغان بولسا، ئۆز -
 لىرىنىڭ ئارىسىدىكى چۆھرە ھىزلىرى بىلەن كۆڭۈل ئاچقاي!
 سۇلتان مەلىك دوغلات قاراقۇل ئەھمەد مىرزانىڭ تېپىپ
 بېرەلمەي ئۇنى ئەمىر مەھكىمىسىدىن قوغلاپ چىقىرىۋەتتى.
 شۇ كېچىسى قاراقۇل ئەھمەد مىرزا سەرۋاز - لەشكەرلىرىنى
 لەشكەرگاهتىن قېچىشقا تەشكىللىگەن بولسىمۇ، قاراۋۇللار تۈيۈپ
 قالغانلىقى ئۈچۈن پەقەت ئاز ساندىكى لەشكەرلىرىلا قېچىپ كە -
 تەلگەندى.

شۇنىڭدىن كېيىن ئۇ مۆكۈپ يۈرۈپ سۇلتان مەلىك دوغلاتقا
 قارشى يوشۇرۇن ھەرىكەت قىلىپ يۈردى، ئەمما سۇلتان مەلىك

دوغلانغا قەست قىلىش مەقسىتىگە پەقەتلا يېتەلمىدى. قەشقەردە بولغان ئىشلارنى تەپسىلىي بايان قىلىپ قەشقەر خەلقى نامىدىن سەمەرقەنت ئوردىسىغا ئارقىمۇ ئارقا ئەر ز يوللىدى. بۇ ئىشلاردىن خەۋەر تاپقان مىرزى ئۇلۇغبەگ سۇلتان مەلىك دوغلاننى سەمەرقەنتكە قايتۇرۇپ كېتىپ، ئۇنىڭ ئورنىغا پىرھاجى مۇھەممەد شا-يەستەنى ئەۋەتتى.

قەشقەرگە يېتىپ كەلگەن پىرھاجى مۇھەممەد شا يەستە قارا-قۇل ئەھمەد مىرزىنى قەشقەر لەشكەرلىرىنىڭ سەركەردىلىكىگە قايتا تەكلىپ قىلغان بولسىمۇ، قارا قۇل ئەھمەد مىرزى «مەككىگە بېرىپ ھەج تاۋاپ قىلىمەن» دېگەن سەۋەبىنى كۆرسىتىپ بۇ تەكلىپنى چىرايلىقچە رەت قىلدى. ھەئە، ئۇ قەشقەرنى بېسىۋالغان سەمەرقەنتلىكلەرگە خىزمەت قىلىشنى نومۇس دەپ بىلگەنىدى. ئەمما تۇرپانغا بېرىپ سۇلتان ئۇۋەيسخاندىن لەشكەر ياردەم تەلەپ قىلىشقىمۇ جۈرئەت قىلالىمىدى. ئۆز ۋاقتىدا خوجا شەرىپكە ھەم-كارلاشقانلىقى ئۈچۈن سۇلتان ئۇۋەيسخاننىڭ جازاغا تارتىشىدىن ئەندىشە قىلغانىدى.

— ھاۋا! ھاۋا! ھاۋا!...

بېدىلىكنىڭ ئۇ چېتىدىن ئىتنىڭ ئۈزۈپ - ئۈزۈپ ئۇچ قې-تىم قاۋىغان ئاۋازى قارا قۇل ئەھمەد مىرزىنىڭ خىيالىنى ئۇ-زۇپ قويدى. ئۇ شارەتتە بېشىنى كۆتۈرۈپ ئەتراپقا نەزەر تاشلىدى، خېلى نېرىدىن بىرقانچە كۆلەڭگىنى ئىلغا قىلدى - دە، ئىتنى دوراپ ئۇچ قېتىم قاۋىدى. ئۇ تۈنۈگۈن كوزىچى يارىبىشىدىكى قورۇدا ھەمراھلىرى بىلەن ئاشۇنداق بەلگە بېرىپ تېپىدى. شىشنى كېلىشىۋالغانىدى. ھايال ئۆتمەي ھېلىقى ئالتە نەپەر يى-گىت ئېرىق - قىرلارنىڭ دالدىسى بىلەن ئۆمىلەپ يېتىپ كەلدى. شۇ تاپتا بۇرچىدىكى قاراۋۇللار سېزىپ قالغان تەقدىردىمۇ ئۇلارنى لالما ئىتلارمىكىن، دەپ قالاتتى.

— ھايال بولۇپ قالدىڭلارغۇ؟ - سورىدى قارا قۇل ئەھمەد مىرزى پىچىرلاپ.

— ئايدىڭدا پايلاقچىلارنىڭ دىققىتىنى تارتىپ قويمايلى دەپ، بىر ئاز ھايال بولدۇق، — دەپدى يىگىتلەردىن بىرى، — قېرىشقاندىكى بۈگۈن ئەجەبمۇ ئايدىڭ بولدى - يا. — قانداق قىلىمىز مىرزام؟ — دەپدى يەنە بىر يىگىت ئاسماننى ئىشارە قىلىپ، — سېزىلىپ قالارمىزمىكىن دەپ ئەندىشە قىلىۋاتىمەن.

— ئىشىمىزنى باشلاۋېرەيلى، — دەپدى قاراقۇل ئەھمەد مىرزا كەسكىنىلىك بىلەن، — خۇدايىم بۇيرۇمىسا ئەتراپ ھەرقانداق قاراڭغۇ بولسىمۇ، ھەتتا سۇلايمان قالپىقى^① كىيىۋالساقمۇ سېزىلىپ قېلىۋېرىمىز. يۈرۈڭلار، تەۋەككۈل قىلايلى، ياراتقان ئىگەم ئاسانلىق بېرىپ ئۆز پاناھىدا ساقلا.

ئۇلار شەپە چىقارماسلىققا تىرىشىپ، پەم بىلەن ئۆمىلەپ قورۇق تامنىڭ تۈۋىگە كەلدى، ئاندىن بىرىنىڭ مۇرىسىگە بىرى دەسسەپ تامنى بېغىرلىغىنىچە ئۆرە بولۇشقا باشلىدى. يەتتە ئا. دەمدىن شەكىللەنگەن «شوتتا» تامغا ئاران بويلاشقاندى، قاراقۇل ئەھمەد مىرزا ئەڭ ئۈستىدە ئىدى، ئۇ بىر ئىرغىپلا تامنىڭ ئۈستىگە چىقتى ھەم ئاستىدىكى ھەمراھىنىڭ قولىدىن تارتىۋالدى. قالغان يىگىتلەرنىڭ قولىدىن تارتىۋېلىش مۇمكىن ئەمەس ئىدى، قاراقۇل ئەھمەد مىرزا بېلىگە يۆگىۋالغان قىل ئارغامچا بىلەن يېنىدىكى يىگىتنىڭ بېلىدىكى قىل ئارغامچىنى ئۇلاپ پەسكە ساڭگىلاتتى - دە، تۆۋەندىكى يىگىتلەرنى بىر - بىرلەپ تارتىپ چىقىرىشقا باشلىدى. تامنىڭ ئۈستى خېلىلا كەڭ بولۇپ، ئىككى ئادەم بىمالال ئۇياقتىن - بۇياققا ئۆتەلەيتتى. ھەر ئىككى يۈز قە. دەم ئارىلىقتا بىردىن بۇرچ جايلاشقاندى. ئۇلار ئىككى بۇرچنىڭ دەل ئوتتۇرىسىدا ھەرىكەت قىلىۋاتاتتى، بۇرچدىكى قاراۋۇللارنىڭ پاراڭلاشقان ئاۋازى ئېنىق ئاڭلىنىپ تۇراتتى. ئۇلارنىڭ ھەرىكىتى تولىمۇ چەبەدەس ئىدى. بىردەمدىلا ھەممىسى تامنىڭ ئۈستىگە چىد.

① سۇلايمان قالپىقى — رىۋايەتلەردىكى كىيىۋالغان ئادەمنى غايىب قىلىۋېتىدىغان قالپاق.

قىپ بولدى ۋە ئاشۇ چەدەسلىكى بىلەن بىردەمدىلا لەشكەرگاھ -
نىڭ ئىچىگە ئارغامچا بىلەن سىيرىلىپ چۈشتى. ئەڭ كەينىدە
قالغان يىگىتنى «ئادەم شوتا» ئارقىلىق چۈشۈرۈۋالدى.

قاراقۇل ئەھمەد مىرزا لەشكەرگاھ ئىچىنىڭ ئانچە بەك ئۆز -

گىرىپ كەتمىگەنلىكىنى ھېس قىلدى. خېلى يىراقتىن ئاجىز تا -

قىلداق ئاۋازى ئاڭلىناتتى. بۇ لەشكەرگاھتىكى جېسەكچىلەرنىڭ

بىر - بىرىگە تىنچ - ئامانلىقنى بىلدۈرۈپ بەرگەن بەلگىسى ئىدى.

قاراقۇل ئەھمەد مىرزا تاقىلداق ئاۋازغا قۇلاق سېلىپ، جې -

سەكچىلەرنىڭ ئانچە كۆپ ئەمەسلىكىنى جەزملەشتۈردى. ئاشۇ

جېسەكچىلەرنى ھېسابقا ئالمىغاندا پۈتكۈل لەشكەرگاھ ئېغىر ئۆي -

قۇغا كەتكەندەك قىلاتتى. ئۇ ھەمراھلىرى بىلەن شەپە چىقارماي

مېڭىپ ئاختىخانا، سامانلىق، ياراغخانىدىن ئۆتۈپ پىيادە لەشكەر -

لەر نۇرالغۇسىنىڭ ئالدىدىن ئۆرۈكلۈك باغقا كېلىۋالدى. باغنىڭ

ئىچى ھەر ھالدا قاراڭغۇ ئىدى، ئەمدى قاراۋۇللاردىن ئانچە ئېھ -

تىيات قىلىپ كەتمىسىمۇ بولاتتى. ئۇلار باغنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى

كۆلنى نىشانغا ئېلىپ يۈگۈردى. كۆلگە لىق سۇ سېلىنغان بو -

لۇپ، ئايدىڭدا كۆل بېتى ئەينەكتەك پارقىراتتى. ھەشەمەتلىك

سېلىنغان كۆكساراي كۆلنىڭ قارشى قىرغىقىدا كۆزگە ئالاھىدە

تاشلىنىپ تۇراتتى. كۆل بىلەن كۆكسارايىنىڭ ئارىلىقى خېلى

كەڭرى ئوچۇقچىلىق ئىدى، كۆكسارايغا كىرىش ئۈچۈن ئاشۇ ئو -

چۇقچىلىقتىن ئۆتمەي بولمايتتى، لەشكەرگاھنىڭ باشقا تەرىپىگە

قارىغاندا بۇ يەردە قاراۋۇللار كۆپرەك ئىدى. شۇ ئەسنادا ئىككى

قاراۋۇل كۆكسارايىنىڭ ئالدىدىن ئاستا ئۆتۈپ كەتتى.

— ماڭامدۇق مىرزام؟ — دېدى يىگىتلەر ئالدىراپ.

— يەنە بىردەم ساقلايلى، — دېدى قاراقۇل ئەھمەد مىرزا

پىچىرلاپ.

شۇ تاپتا ئۇ قاراۋۇللارنىڭ كۆكسارايىنىڭ ئەتراپىنى قانچە -

لىك ۋاقىتتا بىر قېتىم ئايلىنىپ چىقىدىغانلىقىنى مۆلچەرلەۋا -

تاتتى. ئالاھىزەل بىر چىنە سۇيۇقئاش ئىچكىچىلىك ۋاقىتتا قارا -

ۋۇللار ئوچۇقچىلىقتا يەنە پەيدا بولدى.

— يۈرۈڭلار، — دېدى مىرزا پىچىرلاپ، — ئاۋۋال كۆلنى

ئايلىنىپ ئاۋۇ ئوچۇقچىلىققا يېقىنلاشايلى.

ئۇلار قاراۋۇللارغا تۇيدۇرماي مېڭىپ كۆلنىڭ لېۋىدىكى بىر

نەچچە تۇپ چىنارنىڭ دالدىسىغا يوشۇرۇندى.

— ئىلدام بولۇڭلار، — دېدى قاراۋۇل ئەھمەد مىرزا قارا

ۋۇللار ساراينىڭ ئارقىسىغا ئۆتۈپ كېتىشى ھامان، — ئابدۇسات.

تار بىلەن ياقۇپخان ئىككىڭلار ساراينىڭ ئاۋۇ قاڭشىرىدا تەييار

بولۇپ تۇرۇڭلار، ناۋادا ساراينىڭ ئىشىكىنى ئېچىپ بولغىچە

قاراۋۇللار كېلىپ قالسا، زۇۋاننى چىقارماي جايلىۋېتىڭلار.

ئۇلار يۈگۈرگەن پېتى ساراينىڭ ئىشىكى تۈۋىگە كەلدى.

قوش قاناتلىق، نەقىشلىك ئىشىك ئىچىدىن تاقالغانىدى. ئىشىك

نىڭ ئىچىدىن لوکا بىلەن تاقىلىدىغانلىقىنى مىرزا ئوبدان بە

لەتتى، ئۇ ئويلىنىپ تۇرمايلا يېنىدىكى خەنجىرىنى ئېلىپ ئى

شىكنىڭ قوش قانتىنىڭ يېرىقىغا تىقتى. دە، لوكىنى ئاستا

ئاستا سۈرۈشكە باشلىدى. جىددىيلىشىپ كەتكەن يىگىتلەر بىردە

ئەتراپىغا، بىردە مىرزا قارايتتى. ناھايەت ئىشىك ئاخىر ئېچىل

دى. ئۇلار چاققانلىق بىلەن ساراينىڭ ئىچىگە كىرىپ، ئىشىكىنى

پەم بىلەن يەنە تاقاپ قويدى. خىزمەتكار — مەھرەملەر قاتتىق

ئۇخلاپ كەتكەن بولۇپ، قايسىبىر ھۇجرىدىن خورەك ئاۋازى ئاڭ

لىناتتى. ئۇلار دەھلىزدىن ئۆتۈپ گىلەم سېلىنغان چوڭ مېھمان

خانىغا كىردى، ئايدىڭدا ساراينىڭ ئىچى غۇۋا يورۇپ تۇراتتى.

مېھمانخانىنىڭ سول يان تەرىپىدە يەنە بىر دەھلىز بار ئىدى،

قاراۋۇل ئەھمەد مىرزا ئاشۇ دەھلىزنىڭ بېشىدا خاس ھۇجرا بار.

لىقىنى جەزملەشتۈردى. ئۇلار ئىككىنچى دەھلىزدىن ئۆتۈپ،

ھۇجرىنىڭ بوسۇغىسىدا مۈگدەپ ئولتۇرغان مەھرەم يىگىتكە دۇچ

كەلدى. ئاللىقانداق بىر شەپىدىن چۆچۈپ ئېسىگە كەلگەن مەھرەم

يىگىت بىر — بىرىدىن بەستىلىك كەلگەن كۈلەڭگىلەرنى كۆرۈپ

سۈر باسقىنىچە تۇرۇپ قالدى، قورقۇنچتىن تىلى كالۋالاشقانىدى.

مىرزا بىلەن ياندىشىپ كېلىۋاتقان كۆك كۆزلۈك يىگىت چاقماق تېزلىكىدە بېرىپ مەھرەم يىگىتنىڭ ئاغزىنى يوغان ئالىقانلىرى بىلەن مەھكەم تۇتۇۋالدى - دە، قۇلىقىغا ئاستا پىچىرلىدى:

— ساتۇقخان ھۇجرىسىدىمۇ؟

مەھرەم يىگىت «ھەئە» دېگەننى قىلىپ بېشىنى تەستە لىڭ-شىتتى. كۆك كۆزلۈك يىگىت بىر كۈچەپلا مەھرەم يىگىتنىڭ يۈ-لۈنىنى ئۈزۈۋەتتى. قاراقۇل ئەھمەد مىرزا ھەمراھلىرىنى ئەگەش-تۈرۈپ ھۇجرىغا پەم بىلەن كىردى. ھۇجرىنى شامداندىكى كۆيۈپ تۈگەي دەپ قالغان بىر تال شام غۇۋا يورۇتۇپ تۇراتتى. ھۇجرىنىڭ تۈر تەرىپىدىكى نەقىشلىك كات سۈپىنىڭ ئۈستىدىكى قات - قات سېلىنغان تۆشەكتە مىرزا ساتۇقخان ئوڭدا ياتقىنىچە خورەكنى دۆڭ تارتىۋاتاتتى. ئۇلار ساتۇقخانغا يولۋاستەك تاشلاندى. تۇيۇق-سىز زەربىدىن چۆچۈپ ئويغانغان ساتۇقخان قىمىر قىلالامىدى. لەۋلىرى تىترەپ، كۆزلىرى ۋەھىمدىن چەكچەيدى، يىگىتلەردىن بىرى ئۇنىڭ گېلىنى مەھكەم بوغۇۋالغانىدى.

— سى... سىلەر... كىم... بو... لىسىلەر؟ — دېدى گېلى قاتتىق سىقىلغان ساتۇقخان خىرقىراپ تۇرۇپ.

قاراقۇل ئەھمەد مىرزا ئۇنىڭغا نەپرەت بىلەن تىكىلدى.

— بىز جەننەتتاكان سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىلىرىنىڭ ساداقەتمەن نۆكەرلىرى بولىمىز. دەرھال شاھادەت ئېيت، ئەجد-لىڭ توشتى!

— سۇلتان... ئا... ئالىلىرىنى... مەن... ئۆلتۈرمىگەن، — دېدى ئۆلۈم ۋەھىمىسىدە جان تالىشىۋاتقان ساتۇقخان، — ئۇقۇش-ماسلىق بولمىسۇن باھادىرلار، مەن گۇناھسىز. سىلەر راستتىنلا سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىلىرىنىڭ نۆكەرلىرىمۇ؟

— شۇنداق، كۆزۈڭنى يوغان ئېچىپ كۆرۈۋال. قاراقۇل ئەھمەد مىرزا دەپ ئاڭلىغان بولغىدىڭ؟

— شۇنداق... شۇنداق...

— مانا مەن ئاشۇ قاراقۇل ئەھمەد مىرزا بولىمەن.

قاراقۇل ئەھمەد مىرزىنى كۆرۈپ ھاياتىدىن پۈتۈنلەي ئۈمىد ئۈزگەن ساتۇقخاننىڭ ئۈمىد شامى ئاجىز پىلىلىدى. ھەكە، ئۇ سەمەرەقەنتتىن يولغا چىقىش ئالدىدا خوجا شەرىپ مىرزا ئۇنىڭغا قاراقۇل ئەھمەد مىرزىنىڭ گېپىنى قىلىپ بەرگەن. قەشقەر خەلقى قىنىڭ سەمەرەقەنت ھاكىمىيىتىگە قارشى ھەرىكەتلىرىنى تىنچىتىش ئۈچۈن قاراقۇل ئەھمەد مىرزىنى تېپىپ ھەمكارلىشىشنى، يۇقىرى مەرتىۋە بېرىپ ئۇنىڭ كۆڭلىنى مايىل قىلىشنى ئالاھىدە تاپىلىغان، ھەتتا ئۆز قولى بىلەن مىرزىغا قارىتىپ مەكتۈپ يېزىپ بەرگەندى. ئۇ قەشقەرگە كەلگەندىن كېيىن پىرھاجى مۇھەممەد شاپەستەدىن قاراقۇل ئەھمەد مىرزىنى سۈرۈشتۈرگەن، كېيىن ئىككىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدا ھوقۇق تالىشىپ ئىختىلاپ كۆرۈلدى. قەشقەردە ئىلگىرىكىدەك ھاكىمىيەتكە قارشى ھەرىكەتلەر يۈز بەرمىدى. شۇ سەۋەبلىك ساتۇقخان قاراقۇل ئەھمەد مىرزىنى ئىزدەشنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويغانىدى.

— خوجا... شەرىپ... مىرزا... جانابىي... سەر كەردىگە...
 — زۇۋاننىڭ يىغ مەلئۇن. ئول مۇناپىق توڭگۇزنىڭ ئىسىمىنى تىلغا ئالما! — دېدى قاراقۇل ئەھمەد مىرزا قىساس ئوتى يېلىنجاپ تۇرغان كۆزلىرىنى نەشتەردەك تىكىپ، — سەن بىلەن سۆزلىشىپ ئولتۇرۇشقا ۋاقتىم يوق. شول تاپتا سەندىن مەرھۇم جەننەتماكان خان ئالىيلىرىنىڭ خۇن قىساسىنى ئالساملا بولىدۇ!
 قاراقۇل ئەھمەد مىرزا گېپىنى تۈگىتىپ ساتۇقخاننىڭ سول كۆكسىگە گامچىدە خەنجەر ئۇردى. ئاغرىق ئازابىغا چىدىمىغان ساتۇقخان قاتتىق نالە قىلدى. مىرزا رەقىبىنىڭ ئاغزىنى ئېتىۋېلىشنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويغانلىقىنى دەرھال ھېس قىلدى — دە، ئۇنىڭ بويىنىغا قارىتىپ ئىككىنچى خەنجەرنى ئۇردى. شۇ ئەسنادا سىرتتىن قاتتىق تاقىلىدىغان ئاۋاز ئاڭلاندى، قاراۋۇللار ساتۇقخاننىڭ داد — پەريادىنى ئاڭلاپ قالغانىدى.

— ماڭىلى، — دېدى قاراقۇل ئەھمەد مىرزا ئۈچىنچى قېتىم ئۇرغان خەنجەر بىلەن ساتۇقخاننىڭ بېشىنى تېنىدىن ئۈزۈپ

تاشلىغاندىن كېيىن.

ئۇلار ھۇجرىدىن چىقىپ چوڭ مېھمانخانىدا ساتۇقخاننىڭ خاس نۆكەرلىرىگە دۇچ كەلدى، نۆكەرلەر خېلىلا كۆپ ئىدى. قارا - قۇل ئەھمەد مىرزا ھەمراھلىرى بىلەن نۆكەرلەرگە تاشلاندى. ئۇلارنىڭ قولىدا خەنجەر، نۆكەرلەرنىڭ قولىدا قىلىچ بار ئىدى. خەنجەر بىلەن قىلىچقا تاقابىل تۇرماق خېلىلا تەس ئىدى. شۇنداقتىمۇ ئۇلار ھايت - ھۇيت دېگۈچە بىرقانچە نۆكەرنى يەر چىشلىتىپ، سارايدىن چىقىپ كېتىش ئۈچۈن ئىشىككە يېقىنلاشتى. نۆكەرلەر جانبازلىق ماھارىتى ئالاھىدە يۇقىرى بۇيەتە - تە ئەزىمەتتىن خېلىلا ئېھتىيات قىلىپ قالغان بولۇپ، ھە دېگەندە ھۇجۇم قىلىشقا پېتىنالمىيۇتاتتى. ئۇلار بىر - بىرىگە دۈمبىدە - سىنى قىلىپ، نۆكەرلەرنىڭ ھۇجۇمىدىن مۇداپىئە كۆرگەچ چىكىنىپ، ئەمدىلا ساراينىڭ قوش قاناتلىق ئىشىكىدىن چىقىشىغا نەچچە يۈزلىگەن لەشكەرلەرگە دۇچ كەلدى. شۇ ئەسنادا لەشكەر - گاھتا ناغرا چېلىنىپ، لەشكەرلەرگە ياۋدىن خەۋەر بېرىلدى. قاراقۇل ئەھمەد مىرزا ھەمراھلىرى بىلەن قاتمۇقات قورشاۋدا قالغانىدى.

— يا ھەزرىتى ئەلى شاھى مەردان پىرىمىدىن مەدەت!

قاراقۇل ئەھمەد مىرزا نەرە تارتقىنىچە نۆكەرلەرگە ئېتىلدى، باشقا يىگىتلەرمۇ دەمبەسقە دەم ئۇنىڭغا ئەگەشتى. ئۇلار ھاپا - تىدىن ئۈمىد ئۈزگەندى، شۇ دەقىقىدە ئۆلۈپ كېتىپ بولغىچە ياۋ لەشكىرىدىن بىرنى بولسىمۇ كۆپرەك يەر چىشلىتىشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. يىگىتلەر نۆكەرلەرنىڭ قىلىچىدا ئارقا - ئارقىدىن يەر چىشلىدى. نۆكەرلەرنى يېنىغا يېقىن يولاتماي جانىپىدا - لىق بىلەن ئېلىشىۋاتقان مىرزا ھېرىپ ئاستا - ئاستا ھالسىزلىنىشقا باشلىدى. ئۇ ئالدىغا ئېتىلىپ كەلگەن نۆكەرگە خەنجەر ئۈرۈپ تۇرۇشىغا، ئارقىسىدىن ئېتىلىپ كەلگەن ئون نەچچە نۆكەر بىر يوپۇرۇلۇپلا ئۇنى ئاستىغا بېسىۋالدى. ئەمدى مىرزىنىڭ قارى - شىلاشقۇدەك ماجالى قالمىغانىدى، كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە ئۆتۈپ كەتتى.

كەرلەر ئۇنى چەمبەرچاس باغلىۋالدى.

— نوچى بولساڭ مېنى ھازىرلا ئۆلتۈرۈۋەت، ناھەلىلەر!

قاراقۇل ئەھمەد مىرزا جان — جەھلى بىلەن ۋارقىرايتتى.

— سولاپ قويۇپ قاتتىق ساقلانغانلار، — دەپدى ناغرا ئاۋازىنى

ئاڭلاپ يېتىپ كەلگەن ساتۇقخاننىڭ ئورۇنباىسار سەركەردىسى.

ئەتىسى ناشىدىن كېيىن قاراقۇل ئەھمەد مىرزانى ئەمىر

پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە سوراق قىلدى. تاياق زەربىسىدىن

مىرزانىڭ يۈز — كۆزلىرى كۆكرىپ، ئىشىشىپ كەتكەندى.

— مەن مەرھۇم جەننەتتاكان سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلردە.

نىڭ خۇن قىساسىنى ئالدىم، — دەپدى قاراقۇل ئەھمەد مىرزا ئە.

مىرگە نەشتەردەك تىكىلىپ، — بۇ مېنىڭ مۇناپىق خوجا شەرىپ.

كە كۆمەكلىشىپ، ئەل — يۇرتۇمغا ئاسىيلىق قىلغان گۇناھمىنى

ئاز — تولا يۇغنىم بولۇپ قالسا شۇنىڭغا رازىمەن، ئەمدى ئۆلۈپ

كەتسەممۇ ئارمىنىم يوق. مېنى ئاتاملا، چاپاملا، ئاساملا ئىختىيار.

لىرى. ئەڭ ياخشىسى ئەمدى مەندىن گەپ سوراپ ئاۋارە بولمىسلا!

پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە شۇ تاپتا تولىمۇ زىددىيەتلىك

تۇيغۇغا ئەسىر بولغانىدى. ئۇنىڭ ساتۇقخاندىن ئىبارەت ھە دېگەندە

دە ئۆزى بىلەن ئۈزەڭگە سوقۇشتۇرۇپ، ئۈستۈنلۈك تالىشىپ

كۆڭلىنى پاراكەندە قىلغان كۈشەندىسىدىن قۇتۇلغىنىغا خۇش

بولغان بولسىمۇ، لېكىن سەمەرقەنت ئوردىسىغا، مىرزا ئۇلۇغ.

بەگكە قانداق جاۋاب بېرىشنى بىلەلمەي بېشى قېتىپ كەتكەندە.

دى. ساتۇقخاننىڭ ئۆلۈمى ئۇنى قاتتىق چۆچۈتكەندى.

ھەئە، ساتۇقخان بىلەن پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە بىر —

بىرىنىڭ ئۈستىدىن شىكايەت قىلىشىپ مىرزا ئۇلۇغ بەگكە ئەر ز

يېزىشقانىدى. مىرزا ئۇلۇغ بەگ ساتۇقخاننىڭ ئۆلۈمىدىن خەۋەر

تاپسا چوقۇم پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستەدىن گۇمانلىناتتى. گۈ.

مانلانمىغان ئەقىدىدەمۇ ئىتتىپاقلىشىپ، بىر - بىرىڭلارغا يول قويۇپ، قەشقەرنى باشقۇرغان بولساڭلار ئوتتۇراڭلاردىكى زىددە - يەتتىن دۈشمەن پايدىلىنىپ كەتمەيتتى، دەپ ئەيىبلىشى، ھەتتا ئەمىرلىك مەنسىپىنى ئېلىۋېتىشى مۇمكىن ئىدى. شۇ سەۋەبلىك ھازىر ساتۇقخاننىڭ ئۆلۈمىدىن خۇشال بولالمايۋاتاتتى. ئۇ بۇ ئىشنىڭ ئۆزىگە چوڭ بىر باش ئاغرىقى تېپىپ بەرگەنلىكىنى پە - رەز قىلدى.

— ھەج تاۋاپ قىلغىلى بارمەن دېگەن ئىدىلىغۇ مىرزا؟ — دېدى پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە تاتارغان ھالدا، — يوللىرىغا مېڭىۋەرمەي، چوڭ بىر بالانى تېرىدىلا مانا. ساتۇقخان بۇنداق قىل - لىشلىرىغا ئەرزىمەيتتى. مەرھۇم سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرىد - نىمۇ ئول توخۇ يۈرەك ئۆلتۈرمىگەن ئىكەن. بۇنى مەن يېقىندىلا بىلدىم.

— مەيلى ئۇ خان ئالىيلىرىنى ئۆز قولى بىلەن ئۆلتۈرسۇن ياكى ئۆلتۈرمىسۇن، بەربىر بۇ ئۆلۈمنىڭ سەۋەبكارى ئاشۇ سا - تۇقخاندۇر. شۇڭا ئۇنىڭدىن بۇ قىساسنى ئېلىشىم تامامەن ھەق - لىقتۇر. ئۇنىڭدىن ئالغان بۇ قىساسم ھەج تاۋاپ قىلغىنىمنىڭ ساۋابىدىن نەچچە ھەسسە ئارتۇق. ئەل - يۇرتنى باسقۇنچىلارنىڭ تەئەررۇزىغا تاشلاپ بېرىپ قىلغان ھەج تاۋاپنىڭ جايىز بولمايدى - غانلىقىنى بەلكىم ئەمىر جانابلىرى بىلمىسە كېرەك. شۇنى بىلىپ قالسىلاكى، پەقەت ھۆر ئادەمگىلا ھەج تاۋاپ پەرھىز. سىلىمۇ ئاۋۇ باشلىرىغا ئاگاھ بولسىلا، قەشقەردە ماڭا ئوخشاش ئانىسى ئوتتۇز ئالتە ئاي تولۇق ئېمىتىپ، ئۈجۈكىگە شۈمەك سېلىپ باققان ئو - غۇلباللا كۈرمىڭ. بۇ سۆزۈمنى مىرزا ئۇلۇغبەگكىمۇ يەتكۈزۈپ قويغايلا!

قاراقول ئەھمەد مىرزانىڭ ئاخىرقى گېپى بىلەن پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستەنىڭ كاللىسىغا پاللىدە بىر ئەقىل كەلدى. «توغرا، ئۇنى سەمەرقەنتكە، مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرىنىڭ ھۇزۇرىغا ئەۋەتەي. ئۇ بۇ گېپىنى خان ئالىيلىرىغا ئۆز ئاغزى بى -

لەن دېسۇن. شۇندىلا ئالىيلىرى مېنى ساتۇقخان بىلەن ئەپ ئۆت-
 مىگەنلىكى ئۈچۈن بۇ قازا يۈز بەردى، دەپ ئەيىبلەيدۇ. ساتۇق-
 خاننىڭ ئۆلۈمىنى مەندىن كۆرۈپ بەتگۇماندا بولغانلارنىڭ زۇۋانى-
 مۇ بېسىقىدۇ. ئۇنداق قىلمىسام سەمەرقەنت ئوردىسىدىكى ئەغيار-
 لىرىم ھەر باب بىلەن مېنى قەستلەيدۇ، بولۇپمۇ ساتۇقخاننىڭ ئا-
 غىسى. قاراقۇل ئەھمەد مىرزا راست دەيدۇ، ساتۇقخاننىڭ بېشىغا
 كەلگەن بۇ قىسمەت ئەتە - ئۆگۈن مېنىڭ بېشىمغىمۇ كېلىشى
 مۇمكىن. توۋا، بۇ قەشقەرلىكلەر نېمانچە قىساسخور خەقتۇ؟ قەش-
 قەر تۇرپان تەختگاھىغا تەۋە بولدى نېمە بولدى، سەمەرقەنت
 تەختگاھىغا تەۋە بولدى نېمە بولدى، تېگىنى سۈرۈشتۈرۈپ كەلسە
 ھەر ئىككى تەسەررۇپنىڭ پادىشاھلىرىدىن ئاۋام - رەئىيەتلىرىد-
 گىچە بىر قوۋم - قېرىنداشلارغۇ، يات كىشىلەر ئەمەسقۇ؟ ئۇلار -
 نىڭ تىلى، دىنى بىرغۇ؟ سەمەرقەنتتىمۇ نۇرغۇن قەشقەرلىكلەر
 بارغۇ؟ تېگى - تەكتىنى ئاقتۇرۇپ كەلسە، ھەممىسىنىڭ يىلتىزى
 بىر. مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرىمۇ قەشقەرگە نېمانچە يېپىشىۋا-
 لىدىكىن - تاڭ. تەسەررۇپىدا قەشقەردەك كاتتا شەھەر، ۋىلايەتلەر
 ئازدەك. ئەڭ ياخشىسى، مەنمۇ بۇ ھۇدۇدلۇقتىن بىر ئامال قىلىپ
 پەم بىلەن كېتىۋالاي. مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرى ئورنۇمغا كىم-
 نى ئەمىر قىلىپ ئەۋەتسە ئەۋەتسۇن. ئوردىدىن مەن سەپ بەرسە بې-
 رەر، بەرمىسە مەيلى، شۇنچە تىرىشچانلىق كۆرسىتىپمۇ قەشقەر -
 لىكلەرنىڭ كۆڭلىنى مايىل قىلالىدىم. «سۇغا سالسا سۇ كۆتۈر -
 مەس مىسقال تۆمۈرنى، ئالتۇن بېرىپ ئېلىپ بولماس قالغان كۆ-
 ئۇلىنى، دېگىنى شۇ ئوخشايدۇ...»

پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ قاراقۇل
 ئەھمەد مىرزىغا قارىدى:

— ئەڭ ياخشىسى بۇ گەپلەرنى مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرىغا
 ئۆز ئاغزىلىرى بىلەن يەتكۈزگەيلا مىرزا.
 قاراقۇل ئەھمەد مىرزا ئەمىرنىڭ گېپىنىڭ مەنىسىنى دە-
 ماللىققا چۈشەنەلمەي تېڭىرقىدى.

پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە شۇ كۈنلا قاراقۇل ئەھمەد مىرزىنى يۈز نەپەر خىللانغان ئۆكەرگە ئاپشۇرۇپ، تېزدىن سەمەر - قەنتىكە يالاپ ئاپىرىشقا پەرمان بەردى.
قەشقەر خەلقى بۇ باھادىر ئەزىمەتنى يىغا - زار قىلىشىپ، ئاللاھتىن ئامانلىقىنى تىلەپ دۇئا قىلىشىپ ئۈزىتىپ قويدى.

29

تارىختا ئۆتكەن ھۆكۈمدارلار تەرىپىدىن «بەلدەئى مەھفۇز»^① دەپ تەرىپلەنگەن سەمەرقەنت شەھىرى ياز پەسلى باشلىنىشى بىلەن تەڭلا تېخىمۇ ھۆسنىگە تولۇپ، تۈزدەك ياسانغانىدى. شەھەر - نىڭ ئىچى ۋە ئەتراپىدىكى باغى مەيدان، باغى دىلگۇشا، نەقىشى جاھان، باغى چىنار، باغى شىمال، باغى بېھىش... قاتارلىق مەش - ھۇر باغلاردىن تارقالغان تۈرلۈك - تۈمەن گۈل - گىياھ، يەل - يېمىشلەرنىڭ خۇش ھىدى دىماغقا ئۇرۇلۇپ، گويا پۈتكۈل شەھەر - گە ئىپار - ئەنەبەر چاچقاندەك تۇيغۇ بېرەتتى. شەھەرنىڭ شىمال، جەنۇب تەرەپلىرىدىن ئېقىپ ئۆتىدىغان كۆھەك، ئابىرەھمەت، دەرغەم دەريالىرى شەھەر ئەتراپىدىكى كۆھەك ئېدىرلىقى، قولىبە^②، كانگىل^③، خان يۇرتى، بۆدۈنە قورۇقى، كۆلى مەغەك... قاتارلىق ئوتلاق - سەيلىگاھلارنى كېسىپ ئۆتۈپ، ئۇ جايلارنى تۈرلۈك دالا گۈللىرى ئېچىلىپ كەتكەن ياپېشىل چىمەنگە ئايلاندۇرۇۋېتەتتى. مىرزا ئۇلۇغبەگدىن تارتىپ ئاددىي پۇقرالارغىچە بارچە سە - مەرقەنتلىكلەر ئىككى ئايدىن ئارتۇقراق ۋاقىت مۇشۇ گۈزەل

① بەلدەئى مەھفۇز — بىخەتەر شەھەر .

② قولىبە — «قولۇڭنى بەر» دېگەن مەنىدە .

③ كانگىل — كانى ئابگىل .

ئوتلاقلاردا ھاۋالىناتتى. ھەئە، سەمەرقەنت شەھىرىنىڭ ئىچى - تېشى باغ، ئۆپچۆرىسى گۈزەل يايلاق - سەيلىگاھ ئىدى. ئوردىنىڭ مەركىزىگە سېلىنغان تۆت قەۋەتلىك ھەشەمەتلىك كۆكسارىي، ئا - ھەنن دەۋرۋازىسىنىڭ يېنىدىكى ئازنا مەسچىتى، فىرۋزە دەۋرۋازىسىدىن ئۇدۇللا ئېلىنغان تېرەكلىك كوچىنىڭ ئۈچىدىكى باغۇ دىلگۇشاغا سېلىنغان ھەشەمەتلىك كۆشك، ئەمىر تۆمۈر مەقبە - رىسى جايلاشقان تاشقورغان قەبرىستانلىقى، تىللارەڭ گۈمبىزى كۆككە تاقاشقان مىرزا خانقاسى، ئۇنىڭ يېنىدىكى كاتتا ئىلىم يۇرتى بولغان مىرزا ئۇلۇغبەگ مەدرىسەسى، تاپسىلىرى ھەرخىل تاشلار بىلەن بېزەلگەن مىرزا ھامامى، مىرزا ئۇلۇغبەگ مەدرىسەسىنىڭ جەنۇب تەرىپىگە جايلاشقان مەسچىتى مۇقەتتەئى، كۆ - ھەك ئېدىرىنىڭ ئېتىكىگە جايلاشقان باغى مەيداننىڭ ئوتتۇرىسىدىكى قىرىق تۇۋرۇكلۇك، ئىككى قەۋەتلىك، تۆت مۇنارلىق قەلئە ۋە شەرق تەرەپتىكى چىنەخانا كۆشىكى، گۆرى ئەمىر مۇنارى، گۈمبىزىنىڭ مەركىزىي قىسمىغا تەپسە «لەق - لەق» قىلىپ ئاۋاز چىقىرىدىغان تولىمۇ سىرلىق مەسچىتى لەق - لەق... قاتار - لىق ھەشەمەتلىك، كاتتا ئىمارەتلەر سەمەرقەنت شەھىرىنى تېخى - مۇ كاتتا، تېخىمۇ سەلتەنەتلىك قىلىپ كۆرسىتەتتى.

پېشىن ۋاقتى بىلەن كۆھەك ئېدىرلىقىدىن قايتىپ كەلگەن مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئادەتتە تەبەسسۇم كەتمەيدىغان يېقىشلىق چىرايى شۇ تاپتا غەزەپتىن كۆكرىپ كەتكەنىدى. ئۇنىڭغا سوڭ - دىشىپ دېگۈدەك كۆكسارايغا كىرگەن شەيخۇلئىسلام بۇرھانىد - دىن، شەھەر ھاكىمى مىرانشاھ دورغا، لەشكىرىي دىۋاننىڭ ئەمى - رى ئەمىر سۇلتان جاندار تارخان، مىرزا خوجا شەرىپ كاشغە - رىي... قاتارلىق يۇقىرى دەرىجىلىك ئوردا ئەركانلىرىمۇ خانغا قانداق تەسەللى بېرىشىنى بىلەلمەي گۆشىيىپ تۇرۇشاتتى. چىرايلىرى ئېغىز ئېچىشى ھامانلا ئۆلۈمگە بۇيرۇلىدىغاندەك تەش - ۋىشلىك ئىدى. ھودۇققان كۆزلەر ئوي - خىيالىنى بىلىۋالماقچى بولغاندەك، خاننىڭ چىرايىنى يوشۇرۇنچە كۆزىتەتتى، قاتتىقراق

نەپەس ئېلىشتىنمۇ ئېھتىيات قىلىشاتتى. شۇ چاغقىچە مىرزا ئۇ - لۇغبەگىنىڭ بۇنچىلىك قاتتىق غەزەپكە كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ باقىمىغان بۇ ئەمىرلەر ۋەھىمىگە چۈشۈپ قالغانىدى.

ھەئە، بۈگۈن ئەتىگەنلىك قوبۇلدا شاھنىشىغا يىغىلغان بارلىق چوڭ - كىچىك ئەمىرلەر ئەمدىلا سالام - سەھەتنى بەجا كەلتۈرۈپ تۇرۇشىغا، رەسەتخانا قۇرۇلۇشىغا مەسئۇل قىلىنغان مىرزا ئۇلۇغبەگ مەدرىسەسىنىڭ مۇدەررىسى، داڭلىق مىمار مەۋلا - نە جالالىددىن باغدادى بىر قەدەم ئالدىغا چىقىپ قول باغلىغىنىچە بىرىنچى بولۇپ مەلۇمات يوللىدى:

— قۇدرەتلىك ئالەمپاناھ ئانھەزىرىتىمگە مەلۇم بولغاي، رە - سەتخانىنىڭ ئۇلىنى قوپۇرۇشقا ئامالسىزمىز...

ئالتۇن قۇببىلىرىگە دۇر - گۆھەردىن كۆز قويۇلغان ھەشە - مەتلىك تەختتە ئەمىرلەرنىڭ سالامىنى خۇش تەبەسسۇم بىلەن ئى - لىك ئېلىپ ئولتۇرغان مىرزا ئۇلۇغبەگ غۇزۇدە قاپىقىنى تۈر - دى.

— نېمە دەيدىلە مەۋلانە؟ نېمە ۋەجدىن رەسەتخانىنىڭ ئۇلىنى قوپۇرۇشقا ئامالسىز قالغۇدەكلا؟

— ئەتىگەن بامدات نامىزىدىن يانغان پىرى بۇزۇك ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇش ھەزرەتلىرى مىڭلىغان مۇرىتلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ كېلىپ رەسەتخانىنىڭ ئۇلىنى ئىگىلىۋالدى، شول تاپتا دىلكا ئۇستىلار ئىش باشلاشقا ئامالسىزدۇر ھەزرىتىم.

ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇشنىڭ ئىسمىنى ئاڭلاپ مىرزا ئۇلۇغبەگ چىرايىنى پۇرۇشتۇردى. لېكىن بايامقى غۇزۇدە كەلگەن غەزىپىنى بېسىۋېلىپ تۇرۇپ سورىدى:

— ئول ئىشان ھەزرەتلىرىنىڭ مۇددىئاسى نېمىكەن مەۋلانە؟

— خانىقا سالدۇرماقچىكەن.

— رەسەتخانىنىڭ ئورنىغىمۇ؟

— شۇنداق ئانھەزىرىتىم.

— ئول ئىشان ھەزرەتكە شۇنچە كەڭرى كۆھەك تۆپىلىكىدىن

خانقا سالغۇدەك باشقا جاي تېپىلماپتىمۇ؟
 مەۋلانە جالالىددىن باغدادى بىرنەچچە دەققە تۇرۇۋالغاندىن
 كېيىن جاۋاب بەردى:

— ئىشان ھەزرەتلىرىنىڭ پەيلى بەكمۇ يامان قىلىنغانىكەن.
 ھېچكىمنى ئېغىز ئاچۇرمايۋاتىدۇ، يەنە تېخى جانابى قىلىنغان.
 ھەممى...

مەۋلانە جالالىددىن باغدادى گېپىنىڭ ئايغىنى يۇتۇۋەتتى.
 — ھە، نېمە دەيدى؟ — مىرزا ئۇلۇغبەگ مەۋلانەنىڭ كۆزىگە
 تىكىلىپ قارىدى.

مەۋلانە جالالىددىن باغدادى لېۋىنى چىشلىگىنىچە زۇۋان
 سۈرمىدى. ئەمما مىرزا ئۇلۇغبەگ پۈتكۈل سەمەرەتتىكى تەرىقەت
 سۈلۈكىنىڭ پېشۋاسى بولغان ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇشنىڭ
 ئۆزى ھەققىدە نېمىدەپ بىلجىرىلغانلىقىنى پەرەز قىلىپ بولغا.
 ئىدى. شۇنداق، ئىشان بىلەن سۇلتان ئوتتۇرىسىدىكى بۇ سۈركە.
 لىش بۈگۈنلا پەيدا بولغان ئەمەس ئىدى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ ماۋەرائۇننەھەر سەلتەنەتنى قولغا ئېلىپ
 تەختتە ئولتۇرغاندىن بېرى، بولۇپمۇ سەلتەنەت ئىشلىرىدىن كۆرە
 ئىلىم - مەرىپەت ئىشلىرىغا كۆپرەك بېرىلىپ، شەھەر - شەھەر -
 لەردىن كەلگەن ئىلىم پېشۋالىرىنى مىرزا ئۇلۇغبەگ مەدرىسەسىدە -
 گە توپلاپ، ئاشۇ ئالىم - ئۆلىمالار، تالىپى ئىلىملەر بىلەن كۆپ -
 رەك ھەمسۆھبەت بولغان، دىققەت - ئېتىبارىنى پۈتۈن ۋۇجۇدى
 بىلەن بېرىلگەن ئىلمىي نۇجۇم، فەلەكىيات ئىلىمىگە قاراتقاندىن
 بېرى ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇش ئۇنىڭغا نەسەھەت قىلىش
 ئۈچۈن ئوردىغا بىرنەچچە قېتىم كەلگەن ۋە خان بىلەن خېلى
 كەسكىن مۇنازىرە قىلىشقانىدى.

مىرزا ئۇلۇغبەگنى قايىل قىلالىمىغان ئىشان شەيخ نىزامىد -
 دىن خامۇش ئوردىدىن يامانلاپ چىقىپ كېتىپ، خاننى دەھرىيە -
 لىكتە ئەيىبلەپ پىتنە - پاسات تارقاتقاندى. شۇ تاپتا مىرزا ئۇ -
 لۇغبەگ ئىشاننىڭ خانقا سېلىش باھانىسى بىلەن ئاددىي خەلقنى

قۇترىتىپ، رەسەتخانا قۇرۇلۇشىنى توسۇماقچى بولغانلىقىنى چۈ-
شەندى.

— كۆھەك تۆپىلىكىگە بارايلى، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ
دەس ئورنىدىن تۇرۇپ، — بەگلەر ھەمراھ بولۇپ بىللە بارسۇن.
ئىچكىيلەر^① قېپقىلىپ ئۆز خىزمىتىگە مەشغۇل بولسۇن.

رەسەتخانا قۇرۇلۇشى ئۈچۈن پىلانلانغان كۆھەك يايلىقىنىڭ
تەسكەي تەرىپىدىكى تۆپىلىك ئادەم دېڭىزغا ئايلانغانىدى. ئىشان
شەيخ نىزامىددىن خامۇش تۆپىلىكنىڭ ئەڭ يۇقىرى تەرىپىگە تى-
كىلگەن سايىۋەننىڭ ئاستىدىكى قات - قات سېلىنغان كۆرپىنىڭ
ئۈستىدە پەر ياستۇققا يۆلىنىپ يانپاشلاپ ياتاتتى. ئۇنىڭ مەيدى-
سىگىچە چۈشكەن قاپقارا ساقاللىرى بىلەن بېشىغا ئورنۇلغان يو-
غان ئاق سەللىسى، ئۇچىسىدىكى خوتەن شايىسىدا تىكىلگەن ئاپ-
ئاق يەكتىكى روشەن سېلىشتۇرما بولۇپ تۇراتتى. رەسەتخانا ئۇ-
لىنىڭ ئىشاننىڭ مىڭلىغان مۇرىت - مۇخلىسلىرى تەرىپىدىن
بىردەمدىلا پۈتۈنلەي ۋەيران قىلىۋېتىلگەنلىكىنى كۆرگەن مىرزا
ئۇلۇغبەگنىڭ ئىچى سىيرىلىپ، ئەرۋاھى قىرىق گەز ئۆرلىدى.

ئۆتكەن يىلى كۈزدە رەسمىي ئىش باشلانغان رەسەتخانا قۇرۇ-
لۇشى ئورنىغا مىرزا ئۇلۇغبەگ ئىككى كۈندە بىر دېگۈدەك كېلىپ
كۆزدىن كەچۈرۈپ تۇراتتى. قەلئە شەكلىدە ئۈچ قەۋەتلىك قىلىپ
سېلىش لايىھىلەنگەن رەسەتخاننىڭ ئۇلى پۈتەي دەپ قالغانىدى.
رەسەتخاننىڭ ئۇل قىسمى ھېسابىدا يەر ئاستىغا سېلىنغان بىر
قەۋەت ئۆيلەر ئۈرگۈت تاغلىرىدىن يۆتكەپ كېلىنكەن تاشلارنى
تاشچى ئۈستىلارنىڭ تاراشلىشى بىلەن چاسا شەكىلگە كەلتۈرۈپ،
بىرتال - بىر تالدىن جىپسىلاپ قوپۇرۇپ چىقىلغان بولۇپ، يەنە

① ئىچكىيلەر — مەرتەبىسى بەگلىك دەرىجىسىگە يەتمىگەن تۆۋەن دە-
رىجىلىك ئوردا ئەمەلدارلىرى.

بىرەر ئايدا ئۈستى يېپىلىپ، رەسەتخانىنىڭ تاشقى گەۋدىسى — ئۈستۈنكى ئۈچ قەۋەت قىسمىغا ئىش باشلىغىلى بولاتتى. رەسەتخانىنىڭ پۇختا بولۇشىنى، دۇنيادا يېگانە دېگۈچىدىكى بار بۇ كاتتا ئىلمىي تەتقىقات ئورنىنىڭ ئەۋلادىتىن — ئەۋلادقا قېلىشىنى ئۆزىدىن كېيىنكى نەچچە ئەۋلاد ئىلىم — ئەھلىلىرىنىڭمۇ بىمالال پايدىلىنىشىنى كۆزلىگەن مىرزا ئۇلۇغبەگ مېمارلارغا قاتتىق تەلپ قويۇپ، رەسەتخانا ئۇلىنى ئەنە ئاشۇنداق پۇختا قوپۇرۇپ چىقىشىنى قاتتىق تاپىلغانىدى. ناھايىتىمۇ ئەپسۇسكى، نەچچە ئۆزلىمىغان مېمار — بىناكارلار يۈرەك قېنىنى سەرپ قىلىپ لايىھىلەنگەن، يۈزلىگەن داڭلىق دىلكا، تاشچىلارنىڭ باشچىلىقىدا ھەر بىر پارچە تاش، ھەر بىر چاڭگال لېيى تۈجۈپىلەپ قوبۇلغان، نەچچە يۈزلىگەن نىمكار ئىشلەمچىلەرنىڭ قان — تەرى سىڭىپ پۈتەي دەپ قالغان رەسەتخانىنىڭ ئۇلى، يەر ئاستى ئۆيلىرى ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇشنىڭ بىر ئېغىز پەرمىنى بىلەن مىڭلىغان نادان مۇرىت — مۇخلىسلار تەرىپىدىن پۈتۈنلەي ۋەيران قىلىۋېتىلگەندى.

ھېچكىمنى نەزەرىگە ئىلماي، قەستەن كۆرمەسكە سېلىپ تەكەببۇرلۇق بىلەن ئولتۇرغان ئىشان مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ نەشەتەردەك تىكىلىشلىرىگە بەرداشلىق بېرەلمەي ئورنىدىن تۇرۇشقا مەجبۇر بولدى. ئورگۈت تاغلىرىدىن ئەسكەن غۇر — غۇر شامال شايى يەكتىكىنىڭ پەشلىرىنى، ھەر بىر تېلى خۇددى بويىغاندەك پارقراق، كۆكرىكىگە چۈشۈپ تۇرغان قاپقارا ساقاللىرىنى يەل-پۇپ، ئىشاننى خۇددى ھازىرلا قانات قېقىپ ئۇچىدىغاندەك ئۇلۇغۋار قىياپەتكە كىرگۈزۈپ قويغانىدى. تۆۋەندە ئۆزىگە تەلمۈرۈپ تۇرغان مىڭلىغان مۇرىت — مۇخلىسلىرىغا شۇنداقلا نەزەر تاشلىدىغان ئىشاننىڭ ۋۇجۇدىدىكى تەشۋىشلەر بىردىنلا غايىب بولدى — دە، يەنە تەكەببۇر قىياپىتىگە قايتتى. قولىدىكى كەھرىۋا تەسۋىنى سىيرىغىنىچە مۇرىتلىرىنى ئەيمەندۈرۈپ قاراشقا ئادەتلەنگەن ئۆسكىلەڭ قاشلىرى ئاستىدىكى كۆزلىرىنى مىرزا ئۇلۇغبەگكە

دادىل تىكتى. شۇ تاپتا پۈتكۈل سەمەرقەنت خەلقى «پىر - بۈز - رۈك»، «ئەۋلىيا ئەزەم»، «سۇلتانۇل مۇھەققىين» دەپ ئايىغىغا باش قويىدىغان، پېشىدە ناماز ئوقۇيدىغان، تا ھازىرغىچە كۆزى چۈشكەنلىكى نەرسىگە ئېرىشىپ كەلگەن ئىشاننىڭ رەسەتخانا ئورنىغا خانىقا سالدۇرۇش ئىشەنچى بەكمۇ چوڭ ئىدى.

«ياخۇدا، نېمانچە تەكەببۇرلۇق بۇ. شۇ تاپتا ماۋەرائۇننەھرنىڭ سۇلتانى ئۇمۇ ياكى مەن مىرزا ئۇلۇغبەگمۇ؟ ئازراق بولسىمۇ تەپ تارتاي دېمەيدۇ - يا؟ بوپتۇ، يەنىلا ئۆزۈمگە ھاي بېرى.. ئۇنىڭغا ھۆرمەت بىلدۈرۈپ ئاتتىن چۈشۈپتىمەن تېخى. ئۇنىڭ بىلەن ئات ئۈستىدىلا سۆزلىشىدىغان ئىشكەندۇق، خەير...»

قاتتىق غەزەپتىن ئۆزىنى ئاران - ئاران تۇتۇۋالغان مىرزا ئۇلۇغبەگ ئىشانغا سالام قىلماي تەئەددى بىلەن ئېغىز ئاچتى:

— خوش ھەزرىتىم، ئۇشبۇ ۋەيرانچىلىقنىڭ ۋەجى نېمە -

كىم؟

— ئىننەللاھۇ مۇئەسسائىرىن^①، — دېدى ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇش سۆزلىرىگە سىرلىق تۈس بېرىشكە تىرد - شىپ، — سەۋر قىلىپ ئىككى كەلىمە سۆزۈمگە قۇلاق سالغايلا ئالىلىرى، — ئىشان قەستەن مۇرىتلىرىغا قاراپ سۆزلەشكە باشلىدى، — كېچىدىن ھەممىگە قانداق ۋە ھېكمەت ئىگىسى بول - غان جانابى ئاللاھنىڭ جامالىغا سېغىنىپ تۇنگەندىم، بامداتقا يېقىن قۇلقىمغا غايىبىتىن: «ئەي شەيخ نىزامىددىن، زېھىن قويۇپ ئاڭلا، ئاگاھ بولغىنىكى، سەن ۋەتەن قىلغان ئول بەلدەئى مەھفۇزدا بىر كۆپۈر دەرگاھ بىنا بولۇشقا يۈزلەندى. گەرچە بۇ سېنىڭ گۈ - ناھىڭ بولمىسىمۇ، تەرىقەت پېشىۋاسى بولغانلىقىڭ ئۈچۈن ئول گۇناھى كەبىر ئىشنى توسۇش مەجبۇرىيىتىڭ باردۇر. مۇگدەپ ئولتۇرماي ئورنۇڭدىن تۇر - دە، باقىدا سەككىز جەننەتنىڭ ئاچ - قۇچىنى قولغا ئېلىشنى مەقسەت قىلىپ پېشىڭغا ئېسىلغان، قول بېرىپ سېنى پىر تۇتقان تەرىقەت ئەھلى بولمىش مۇرىت - مۇخ -

① ئاللاھ سەۋر قىلغۇچىلار بىلەن بىللەدۇر.

مىسىر ئىكەنلىكىنى ۋاقىپلاندى. ياتقان بولسا قوپسۇن، ئولتۇرغان بولسا ماخسۇن - دە، ئول كۆپۈر دەرگاھنى يەر يۈزىدىن يوقىتىپ، ئور - نىغا ئاللاھنىڭ دەرگاھى بولمىش خانقا مۇبارەك بىنا قىلسۇن» دېگەن ئاجايىپ يېقىملىق بىر سادا ئاڭلاندى. ھىدايەت غەزەلىسىدۇر، ئىنايەت ئەبەدىدۇر. ھىدايەت غەيىبىكە ئىمان كەلتۈرمەك - تىن ئىبارەتتۇر. مەگەركى، ئەزەلىي ھىدايەتنىڭ مەيىن شامىلى يەتسە كۆڭۈل گۈلدىن ئىمان غۇنچىسى ئېچىلغۇسىدۇر. ئەمماكى ئىمانى سۇس بەندىنىڭ غەيىبىكە ئىشىنىشى قىيىندۇر. شول با - ئىستىن ئۇششۇ ۋەھىينى ناماز بامداتتىن پارىغ بولۇپلا جانابى ھۆسنى مۇتلەقنىڭ ئىشقى - پىراقىدا كاۋاپ بولغان، يۈرەك - باغرىنى ھىدايەت شامىلىدا ھەرقاچان سەگىتىپ تۇرغان مۇرىدىل ھىدايەتچىلىرىمگە يەتكۈزۈم. ئەۋۋەل جانابى ئاللاھنىڭ ئەمرىسىز قىل تەۋرىمەس مەدىتى بىلەن، ئاندىن قالسا جەننەت ماكان پىر - بۇزۇك، ئەۋلىيالارنىڭ دىلىمىزغا سالغان كەشپۇ كارامەتلىرىنىڭ رىغىبىتى بىلەن بول كۆپۈر دەرگاھنى گۇمران قىلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولدۇق. تەڭرى: كۆڭلىنى زىكرىمىزدىن غەپلەتتە قالدۇرغان ئا - دەمگە ئەگەشمىگەن، دېگەن...

مىرزا ئۇلۇغبەگ ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇشنىڭ قۇتراتقۇ تۈسىنى ئالغان نۇتقىنى ئاڭلاۋېرىشكە تاقەت قىلىپ تۇرالمىدى.

— بولدى بەس، — دېدى غەزەپ بىلەن قولىنى سىلكىپ. تۈكۈرۈكىنى چاچرىتىپ سۆزلەۋاتقان ئىشان چۆچۈپ توختىدى - دە، مىرزا ئۇلۇغبەگكە ھودۇقۇپ قارىدى. — ئىشان ھەزرەتلىرى ئۇنتۇپ قالغان بولسا سەمىگە سېلىپ قويماي. شەرىئەت قانۇنلىرىدا تەڭرى ھېكمىتى ھەققىدە ئارتۇقچە پىكىرلەرنى قىلىش مەنئى قىلىنغاندۇر. چۈنكى، تەڭرى ھېكمىتىنى ئاشكارىلاش ئاددىي بەندىنىڭ قولىدىن زىنھار كەلمەس. شول بائىستىن بەندە رازىلىق ۋە تەسلىم بولۇشقا بۇيرۇلغان. گەرچە غەيىبىكە ئىشىنىش ئىمان جۈملىسىدىن بولسىمۇ، شەخسىي مۇد -

دىئاسغا يېتىش ئۈچۈن ئاللاھنى ۋە ئۇنىڭ مالا ئىكلىرىنى شىپى كەلتۈرۈپ غەيىب ھەققىدە ئاغزىغا كەلگىنىچە جۆيلۈش ئېغىر گۇناھدۇر. پەيغەمبەر سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم «ئىلىم چىندا بولسىمۇ ئۆگىنىڭلار» دېگەن ئىكەن. بايا ئىشان ھەزرەتلىدە. رى ئۇشبۇ ئاتالمىش كۆپۈر دەرگاھ ھەققىدە غەيىبىنى شىپى كەلتۈرۈپ سۆزلىدىلە. بىلىپ قالسىلا، قۇرۇلماقچى بولغان بۇ ئىمارەت سىلى ئېيتقاندەك كۆپۈر دەرگاھى ئەمەس، بەلكى ئىلىم — ئىرىپان دەرگاھىدۇر. بىز پاسىبانلىق قىلىۋاتقان بول تەسەررۇپقا ئەقىلىنى نۇرلاندۇرغۇچى ئىلىم ۋاستىسى بىلەن ئاسايىشلىق يولى تاپماي مۇمكىن ئەمەستۇر.

ئىشان شەيخ نىزامىدىن خامۇش مىرزا ئۇلۇغبەگكە گۆلەيدى. خاننىڭ «تەڭرى ھېكىمىتىنى ئاشكارىلاش ئاددىي بەندىنىڭ قولىدىن زىنھار كەلمەس...» دېگەن سۆزلىرى قاتتىق ئېغىر كەلگەندى. ھەئە، مىڭلىغان مۇرىت — مۇخلىسلىرى «ئەۋلىيا ئەزەم»، «سۇلتانۇل مۇھەققىيىن» دەپ، ئايىغىدىن توزۇغان چاڭلارنى كۆزىگە سۈرتۈپ تاۋاپ قىلىدىغان كاتتا پىر — بۇزۇك ئەۋلىيانى مىرزا ئۇلۇغبەگ مەنىستەمىي ئاددىي بەندە دەۋاتاتتى.

— بىتەۋىپىق كىشىلەرگە جانابى ئاللاھنىڭ سىر — ھېكمەتلىرىنى بىلىش، كۆرۈش، ئاڭلاش زىنھار نېسىپ بولماس، — دېدى ئىشان ئۆزىگە ئۇلۇغۋار سىن بېرىشكە تىرىشىپ، — چۈنكى، ئۇلارنىڭ قولىقى گاستۇر، تىلى گاجىدۇر، كۆزى كوردۇر. پەقەت تەرىقەت يولىنى توتۇپ، سۈلۈككە ئىرادەت قىلغانلارلا بۇنىڭدىن مۇستەسنادۇر.

— ئۇنداقتا سۈلۈككە كىرىپ، ئىشان ھەزرەتلىرىنى پىر تۇتمىساق بولمايدىكەن — دە، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ مەسخىردەلىك كۈلۈپ.

ئىشان شەيخ نىزامىدىن خامۇش مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ مەسخىرىسىنى چۈشەنمىگەندەك گىدىيىپ تۇرۇپ جاۋاب بەردى: — ھەق راست، پىرى يوقنىڭ پىرى شەيتاندىر. توغرا يول

كۆرسەتكۈچى پىرغا مۇشەرىپ بولمىغانلار شەينانى لەڭىنگە ئال-
دىنىپ جاھىللىق پانتىقىغا پاتۇر. قۇياش قارىغۇ كىشىگە كۆرۈن-
مىگەندەك، توغرا يول بەلگىلىرى جاھىللارغا زىھار كۆرۈنمەس.
ئول توغرا يول بەلگىلىرىنى تونۇش پەقەت ئاقىللارغا خاستۇر.

مىرزا ئۇلۇغبەگ بۇ تەرسا، مۇتەئەسسەپ تەرىقەت پېشۋاسى
بىلەن ھەرقانچە زاكونلاشمۇ، خۇددى كاج ئېشەكنى كۆۋرۈكتىن
ئۆتكۈزگىلى بولمىغاندەك ھەرگىز قايىل قىلالمايدىغانلىقىنى بى-
لىپ تۇرسىمۇ ئىختىيارسىز مۇنازىرە قاينىمىغا كىرىپ قالغانى-
دى، شۇڭا ئىشانغا يول قويغۇسى كەلمەي سۆزلەشكە باشلىدى:

— دانىشمەن بابائى بۇزۇكلىرىمىزدىن ئەل فارابى ھەزرەت-
لىرى گۆھەردەك بىباھا ئۆگۈتلىرىدە: «ئۆز سۈپەتلىرىنى، پەزى-
لەتلىك پائالىيەتلىرىنى كامالەتكە يەتكۈزۈش ئۈچۈن ئىشلەتكەن يا-
كى ئۆزىنى رەزىل پائالىيەتلىرىدىن قاپچۇرغان ئاقىل — پاراسەت-
لىك ئاقىلدۇر» دېگەنكەن. ھەم شۇنىڭدەك «پەقەت دانىشمەن شۇ-
غۇللىنىدىغان بىلىملا شەرتسىز، مېغىزلىق، ئەڭ ياخشى بىلىم
ھېسابلىنۇر» دېگەنكەن. ئەمماكى شول تاپتا ئىشان ھەزرەتلىرىد-
نىڭ بايانىدىن سۈلۈكتىن مۇستەسنالار جاھىل، سۈلۈك ئەھلى
ئاقىل، دېگەن مەنانى چۈشەندۈك. ئۇنداقتا جاۋاب بەرسۇنلار: ئا-
قىللارنىڭ ئاقىللىقى ئىلىم بىلەن ئۆلچەنمەدۇ ياكى سۈلۈكى تە-
رىقەت بىلەنمۇ؟

ئىشان شەيخ نىزامىدىن خامۇشنىڭ توغاپتەك مەڭزى بىر-
ئاز تاتاردى. شۇ تاپتا ئۇ مۇنازىرىدە يېڭىلىپ، مېڭىلغان مۇرىت-
لىرىنىڭ ئالدىدا رەسۋا بولۇشتىن، ئابروۋىنىڭ تۈكۈلۈشىدىن
ئەنسىرەپ قالغانىدى. شۇنداقتىمۇ ئۆزىنى كاتتا ئىلىم ئىگىسىدە-
دەك تۇتۇشقا تىرىشىپ جاۋاب بەردى:

— ھەر نەرسىنىڭ پەيدا بولۇشى ئۈچۈن بىر سەۋەب بولۇر.
سائادەتمەن سۈلۈكى تەرىقەت بولسا ئاقىللىق كوچىسىغا كىرمەك-
چى بولغان نادانلارنىڭ قولىغا تۇتقۇزۇلغان ئوتقاشتۇر. ئاقىللىق
كوچىسى بولسا ئەلۋەتتە ئىلىم — ئىرىپان دۈرلىرى بىلەن تولغاندەك.

دۇر. ئەمما ئىلىمىنىڭمۇ پەرقى باردۇر، ئانى تاللاپ ئۆگەنمەك ۋاجىپتۇر. ئاتەشپەرەسلەر، مەجۇسىيلارغا بېرىلگەن ئىلىمگە مەپ- تۇن بولغانلار بىتەۋىپىق، دىيانەتسىز ئالىملاردۇر. ئۇلار ھەرقانچە ئىلىم تەھسىل قىلىشمۇ ئاقىللىق كوچىسىغا زىنھار كىرەلمەس، دەھرىيلىك كوچىسىدىكى پانقاقتا پېتىپ قالۇر. پەقەت سۈلۈكى تەرىقەتلا ئەڭ يۈكسەك، كامالەتكە يەتكەن ئىلىمدۇر. ئۇنىڭغا ئې- رىشكەن ھەر بىر ئىنسان ئەڭ يۈكسەك ھۈزۈرغا مالىك بولۇر. ئا- لىيلىرى مىرزا مەدرىسەسىگە ھەرىيەر، ھەر دەرگاھلاردىن كېلىپ ئۆزىنى ئالىم - ئۆلىما، تالىپى ئىلىم دەپ ئاتىۋالغان دەھرىيلەر- نى جۇغلىۋالغانلىقلىرىنى ئاز دەپ، دەھرىيلىككە باشلىغۇچى كۈ- پۈر ئىلىمگە مەپتۇن بولۇپ قالدىلا. ھە دېسە ئۇلارنى يوقلاپ بې- رىپ، كېچىلىرى ئاللاھقا ئىبادەت قىلىش ئورنىغا يۇلتۇزلارنى كۆزىتىپ، ئەرشى مۇئەللىققە شەك كەلتۈردىلە. بۇ كەچۈرگۈسىز ئېغىر گۇناھدۇر!

ئۇ يەر - بۇ يەردىن سوپى - دەرۋىشلەرنىڭ ئىشاننى قوللاپ «ھەق - ھەق» دېگەن ئاۋازى ئاڭلاندى. ئاددىي خەلق، بولۇپمۇ رە- سەتخانا قۇرۇلۇشىغا ئىشلەۋاتقان نىمكار، ئىشلەمچىلەرنىڭ چىرا- يىدا تەشۋىش پەيدا بولدى. ئىشان مۇشۇ سۆزلىرىم بىلەن خاننىڭ ئاغزىنى تۇۋاقلایمەن، دەپ ئويلىغاندى، لېكىن مىرزا ئۇلۇغبەگ ئانچە ئويلىنىپ تۇرمايلا ئىشانغا دەل ۋاقتىدا رەددىيە قايتۇردى:

— مۇقەددەس دىنىي ئىسلامىمىز پەرھىزكار، تەقۋادار كە- شىلەر بىلەن كامالەت تاپقىنىغا ئوخشاش، مەملىكەت ئۆز ئالىم- لىرى بىلەن ھۆسن - جامال تاپىدۇ، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ ئىشاننىڭ سۆزلىرىگە پەرۋاسىز قاراپ، — ئۇشبۇ سەۋەبتىن ھۆ- كۈمدار ئاقىللارنىڭ يېقىنلىشىشىنى كۈتۈپ تۇرغاندىن كۆرە، ئا- قىللار سۆھبىتىگە كۆپرەك داخىل بولغىنى ئەۋزەلدۇر. بىلىپ قويسىلا ھەزرەتلىرى، مىرزا مەدرىسەسىگە توپلاشقان ئول ئالىم - ئۆلىما، مۇدەررىس، تالىپى ئىلىملەر ھەرگىزمۇ دەھرىيلەر ئە- مەس، بەلكى بۈيۈك تەسەررۇپىمىزنىڭ مۇبارەك ھۆسن - جامال-

دۇر. ئەنە شۇلار يۈرگەن كوچىلار ھەقىقىي ئاقىللار كوچىسىدۇر. ھە راست، ھەزرىتىم ۋاقتىنى قانداق مۆلچەرلەيدىكىن؟ مېرزا ئۇلۇغبەگنىڭ مەقسىتىنى چۈشەنمىگەن ئىشان ئالەمدىن بىر ئاي - تېنەپ جاۋاب بەردى:

— مۇشۇنىمۇ سوراش كېتەمدۇ ئالىيلىرى؟ ۋاقتىنى ئەلۋەتتە كۈندۈزى قۇياشقا، كېچىسى ئاي - يۇلتۇزغا قاراپ بەلگىلەيمىز - دە.

مېرزا ئۇلۇغبەگ ئىشاندىن دەل مۇشۇ جاۋابنى كۈتكەندى.

— ئەجەبا ھەزرەتلىرى قۇياش، ئاي - يۇلتۇزلارغا قارىسالاھېچگەپ يوقۇ، بىز قارىساق دەرھى سانلىدىنكىمىز - دە.

— بۇ... بۇ...

ئىشاننىڭ تىلى بىرنەچچە دەقىقە تۇتۇلدى، ئاچچىقتىن بوغۇلۇپ كەتتى. تادانلىق قىلىپ قاپقانغا دەسسۈۋالغان تۈلكىدەك تېپىرلىدى. ئۇ ئۆزىنىڭ بۇنداق ئاسان باھانىنى قىلىشىنى خىيالغىمۇ كەلتۈرمىگەندى. يېڭىلىگىنىنى يوشۇرۇش ئۈچۈن ھۇجۇم نىشانىنى بۇرۇۋەتمەكچى بولۇپ ئېغىز ئاچتى:

— نېمە دېسىلە مەيلى، سىلى دېگەن سەلتەنەت پاسىبانى، ئەلۋەتتە دۇر - گوھەر تاقالغان تاج كىيىسىلە بولىۋېرىدۇ. ئەمما سەللىنىمۇ تەرك ئەتمىسىلە ئالىيلىرى، سەللە دېگەن... ئىشاننىڭ مۇددىئاسىنى چۈشەنگەن مېرزا ئۇلۇغبەگ قىلچەدەك يۈز - خاتىر قىلماي سۆزىنى بۆلۈۋەتتى:

— بېشىمدا ئەقىل - ئىدراك بولسا ماڭا شۇ كۇپايە ھەزرەتلىرى. سەللە بىلەن كاتتىلىق مەن ئۈچۈن بىھاجەتتۇر. مۇسۇلماننى كامىللىق سەللە بىلەن ساقالغىلا ھاجەت ئەمەس، مۇرتى كەلگەندە ساقال دېگەن قىرقىسا ئۆسۈپ تۇرىدىغان كوكات، سەللە دېگەن ئاق ماتا، خالاس.

ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇش غەزەپتىن غالىلداپ تىترىدى، كۆزىنىڭ ئاق پاختىسىنى چىقاردى.

— ساقىلىم بىلەن سەللەمدىن پىتنە - قۇسۇر ئىزدىمەك.

چىمۇ سىلى؟

— ئۆزۈڭ توغرا بولساڭ پىتنە - قۇسۇردىن قورقما، دەپ - تىكەن. چۈنكى، دۇتارنىڭ ئۇنى پەدىگە ماس كەلسە، سازەندە ئۇنىڭ قۇلىقىنى تولغاپ تۇرماس ھەزرىتىم. بولدى بەس، بۇ يەرگە سىلى بىلەن دەتالاش قىلغىلى كەلمىدىم، — دەپدى مىرزا ئۇلۇغبەگ بىردىنلا ھۆكۈمدارلارغا خاس - سۈر ھەيۋىسى بىلەن ئىشانغا مىختەك تىكىلىپ، — ئېيتسىلا، رەسەتخاننىڭ ئۇلىنى ۋەيران قىلىشتىكى مۇددىئالىرى زادى نېمە ؟

مىرزا ئۇلۇغبەگنى ھەرقانچە بولسىمۇ ئۆزىدەك يالغۇز سە - مەرقەنت خەلقىلا ئەمەس، پۈتكۈل ماۋەرائۇننەھر ۋادىسىدىكى بار - چە خەلق ھۆرمەتلەيدىغان سۈلۈك پېشۋاسىدىن تەپ تارتىدۇ، قاتە - تىق گەپ قىلىشقا پېتىنالمىدۇ، دەپ خام خىيال قىلغان ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇش مۇنازىرىدە مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئۆزىگە قىلچىلىك يۈز - خاتىر قىلمىغىنىنى كۆرۈپ چوتنى خاتا سوق - قانلىقىنى ھېس قىلغانىدى. مانا ئەمدى ئۇنىڭ بىردىنلا غەزەپكە كەلگىنىنى كۆرۈپ ھازىرلا ئۆلۈمگە بۇيرۇلىدىغاندەك تۇيغۇغا كې - لىپ، ۋۇجۇدىنى ۋەھىمە باستى، پۇت - قولىدا جان قالمىدى. شۇنداقتىمۇ ئۆزىگە چەكسىز ھۆرمەت بىلەن تىكىلىپ تۇرغان مىڭلىغان مۇرىدىل ھىدايەتچىلىرىنىڭ كۆزىگە قاراپ، ئۆزىنى مەغرۇر تۇتۇشقا تىرىشتى.

— بايا دەيدىغۇ ئالىيلىرى، جانابى ئاللاھنىڭ پاك دەرگاھى بولمىش خانىقائى مۇبارەك سېلىش.

ئىشاننىڭ ئورنىدا باشقا ئادەم بولغان بولسا، مىرزا ئۇلۇغ - بەگ ئاللىقاچان ئۆلۈمگە بۇيرۇپ، كالىسىنى ئالغۇزۇپ بولغان بولاتتى. شۇ تاپتا قەھرى - غەزىپى چېكىگە يەتكەن بولسىمۇ، ئەمما ئەتراپتىكى ئىشاننى ئەۋلىيادەك كۆرۈدىغان مىڭلىغان مۇ - رىتلارغا قاراپ پەيلىدىن ياندى. ھەئە، شۇ تاپتا مىرزا ئۇلۇغبەگ ئىشاندىن قورقۇپ ئەمەس، خەلقىتىن ھايا قىلىۋاتاتتى.

— خانىقائى مۇبارەكنى كۆھەك ئېدىرلىقىنىڭ قانداق پېرىد -

گە سالسىلا مەبلى، لېكىن رەسەتخاننىڭ ئورنىغا تەگمىسىلە، —
دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ ھەر بىر ئېغىز گەپنى پېشىلىرىنىڭ ئىرادى-
سىدىن چىقىرىپ تۇرۇپ، — بۇ تۆپىلىككە ئىككىنچى قەدەم باس-
مىسىلا ھەزرىتىم.

ئىشان شەيخ نىزامىدىن خامۇش مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ گەپ-
پىنى ئاڭلىمىغاندەك قىياپەتتە تەسكەيگە قىيىلغان قۇياشقا
شۇنداقلا بىر قارىۋېتىپ، يېنىدىكى خەلىپىسىگە بۇرۇلدى:
— ناماز پېشىنىڭ ۋاقتى بولۇپ قاپتۇ. قازا بولۇپ كەتمى-
سۇن، مۇشۇ يەردىلا ئۆتۈۋالايلى.

مىرزا ئۇلۇغبەگكە گەپ تېپىپ بېرەلمىگەن ئىشان پېشىن
نامىزىنى باھانە قىلىپ مۇرىتلىرىنىڭ ئالدىدا رەسۋا بولۇشتىن
قۇتۇلۇپ قالماقچى بولغانىدى.

ئىشاننىڭ ئۆزىنى قەستەن كۆزگە ئىلمايۋاتقانلىقىنى ھېس
قىلغان مىرزا ئۇلۇغبەگ غەزەپتىن تىترەپ كەتتى. ھەئە، تا مۇشۇ
كەمگىچە ھېچكىم ئۇنىڭغا بۇنچىلىك ھۆرمەتسىزلىك قىلىپ باق-
مىغانىدى. ئەمما ناماز ئوقۇشقا تەرەددۇتلىنىپ تۇرغان ئىشاننى
جازالاشقا ئامالسىز ئىدى. سەللا ئالدىراقسانلىق قىلسا، مىرزا ئۇ-
لۇغبەگ پىر — بۇزروك ئەۋلىيانى ناماز ئوقۇشتىن توسۇپتۇ، ئى-
بادەت قىلغىلى قويماي جازالاپتۇ، دېگەن بەننامغا قالاتتى، شۇ دە-
قىقىدە ئىشاننىڭ كۈتكىنىمۇ دەل شۇ ئىدى.
خەلىپە كىشىلەرنى پېشىن نامىزغا چاقىرىپ ئەزان توۋلاش-
قا باشلىدى.

— ئاللاھۇ ئەكبەر، ئاللاھۇ ئەكبەر...

ئىشان شەيخ نىزامىدىن خامۇش ئاستا كەينىگە ئۆرۈلۈپ،
بايا سايىۋەن قىلغان يەردىكى كۆرپىدەك يۇمشاق چىملىققا ئالدىنى
قىبىلىگە قىلغىنىچە يۈكۈندى. شۇ ھامان كىشىلەر توپىدىن تاھا-
رىتى بارلىرى يۈگۈرۈپ كەلگىنىچە ئۇنىڭ ئارقىسىغا كېلىپ سەپ
تۈزدى، تاھارىتى يوقلىرى بەلنىڭ تۆۋىنىدىكى ئېقىندا تاھارەت
ئېلىش ئۈچۈن يۈگۈرۈشتى.

مىرزا ئۇلۇغبەگكە ئەمدى بۇ يەردە تۇرۇۋېرىشنىڭ ھاجىتى قالمىغانىدى. ئەگەر باشقا چاغ بولغان بولسا، ئىشاننىڭ كەينىگە ئۆتۈپ بېشىن نامىزىنى ئوقۇغان بولاتتى، شۇ تاپتا ئىشانغا ئىقتىدا قىلىپ ناماز ئوقۇشقا كۆڭلى تارتمايۋاتاتتى.

«ئەڭ ياخشىسى بېشىن نامىزىنى شەھەرگە كىرىپ ئازنا مەسچىتتە ئوقۇي. ئۇنىڭغىچە بېشىننىڭ ۋاقتىمۇ ئۆتۈپ كەت-

مەس...»

مىرزا ئۇلۇغبەگ بىر سەكرەپلا ئالاپچاق جەدە ئايغىرغا مىندى - دە، ئىشاندىن ئالالمىغان ئاچچىقنى چىقارماقچى بولغاندەك ئاتقا ئاچچىق قامچا سالدى.

غەزىپى تېخىچىلا بېسىلمىغان مىرزا ئۇلۇغبەگ بېشىن نا- مىزىنى ئوقۇپ بولۇپ كۆكسارايغا كىرگەندىن كېيىنمۇ ئاچچىقنى چىقىرىدىغان يەر تاپالماي بوغۇلۇپ قالغانىدى. ئۇنىڭغا ئەسەل- لى بېرىش ئۈچۈن ئېغىز ئېچىشقا پېتىنالمىغان ئەمىرلەر بېشى- نى كۆتۈرۈشكەمۇ جۈرئەت قىلالماي، يەرگە قاراپ ئولتۇراتتى. ئىجازەت بېرىلمىگەچكە كۆكسارايىدىن چىقىپ كېتىشكە تېخى پې- تىنالماتتى.

— مەلۇم بولغاي!

ھۆدەيچى بەگنىڭ ئاۋازى تىمتاسلىققا چۆمگەن شاھنىشىندا تولىمۇ جاراخلىق ئاڭلاندى، تەگسىز خىياللارغا ئەسىر بولۇپ ئولتۇرغان ئەمىرلەر چۆچۈپ بېشىنى كۆتۈردى. مىرزا ئۇلۇغبەگ «سۆزلە» دېگەننى قىلىپ ھۆدەيچى بەگكە قارىدى.

— قەشقەر ئەمىرى پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە ھۇزۇرىدىن جىددىي مەلۇمات كەلدى. سەركەردە مىرزا ساتۇقخان جانابلىرى قەشقەرلىك قارقۇل ئەھمەد مىرزا تەرىپىدىن قەستلەپ ئۆلتۈرۈ- لۈپتۇ.

ئەمىرلەر يالت ئېتىپ مىرزا ئۇلۇغبەگكە قارىدى، مەلۇمات خاننى چۆچۈتۈۋەتكەندى، ھۆدەيچى مەلۇماتنى ئىككى قوللاپ خاندغا سۈندى. مەلۇماتنى ئوقۇۋاتقان مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ قوشۇمىلىرى تۈرۈلۈپ كېتىپ باراتتى. قاراقول ئەھمەد مىرزانىڭ ئىسمىمنى ئاڭلىغان مىرزا خوجا شەرىپ كاشغەرىينىڭ چىرايى تاتىرىپ كەتكەندى.

— داد ئانھەزرىتىم، ئىنىمنىڭ قان قىساسىنى ئېلىپ بەر- گەيلا!

ئەمىرلەر ئارىسىدىن يۈگۈرۈپ چىققان سەمەرقەنت شەھىرىدىن نىڭ ھاكىمى مىرانشاھ دورغا ئۆزىنى تاپسىغا تاشلاپ ھۆركىرەپ يىغلىۋەتتى.

— بالاغا سەۋر، قازاغا رىزا، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ ئىمە. كان بار ئۆزىنى تۇنۇۋېلىپ، — ئورۇنلىرىدىن تۇرسىلا دورغا بې- گىم، ئەلھۆككىمىللا، — مىرزا ئۇلۇغبەگ ئەمىرلەرگە يۈزلەندى، — سەركەردە ساتۇقخان ساداقەتمەن، ئىستېداتلىق ئەمىرىمىز ئەردى. قازايقەدەر يۈرەك باغرىمىزنى تىلىپ تاشلىدى. مەرھۇم سەركەردىنىڭ روھى ئۈچۈن ئوردا نەزىر - چىراغ ئۆتكۈزگەي. سەلتەنەتتىمىزگە كۆرسەتكەن ئەجىر - تۆھپىسى ئۈچۈن تاشقورغان قەبرىستانلىقىدا كاتتا مەقبەرە ياسالغاي. ئائىلە تاۋابىئاتلىرىغا مىڭ پاتمان يەر نەپقە ھېسابىدا بېرىلگەي!

— ئادالەتپاناھمىزنىڭ ھىممىتىگە تەسەننا! — دېيىشتى ئەمىرلەر.

— ئەمىر پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە ئول قاتىلىنى تۇنۇپ بىزنىڭ جازالىشىمىز ئۈچۈن دەرگاھىمىزغا ئەۋەتىپتۇ، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ، — ئول بەدرەك^① نى دەرھال ئالدىمغا كەلتۈرۈڭلار! — ئىنىمنىڭ ئۆلۈمىدە پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستەنىڭمۇ قولى بار ئالىيلىرى، — دېدى مىرانشاھ دورغا، — ئىنىم قەش- قەرگە بارغاندىن كېيىن ئول ئەمىر قەشقەردىكى رەئىيەتكە: «سۇل-

① بەدرەك — يامانلىق قىلغۇچى، بۇزغۇنچى.

تانىڭلارنى ئۆلتۈرگەن قاتىل كەلدى» دەپ پىتتە تارقىتىپ، كۆپ دىشۋارچىلىقلار كەلتۈرگەنكەن، بۇ ھەقتە ئىنىمنىڭ يوللىغان ئەرز — مەلۇماتلىرىدىن خەۋەرلىرى بار. بۇ ئىشنى ئوبدانراق تەھقىقلەپ بەرگەيلا ئالىيلىرى.

— دورغا بېگىم، زىنھار بەتگۇماندا بولمىغايلا، ئەلۋەتتە بۇ ۋاقىئەنىڭ تېگى — ئەكتىنى ئېنىقلاپ، تەپتىش قىلغايىمىز. سەۋر قىلسۇنلار.

شۇ ئەسنادا ياساۋۇللار پۈت — قولغا كىشىن سېلىنغان قاراقۇل ئەھمەد مىرزىنى كۆكسارايغا ئېلىپ كىردى. مىرزا ئۇ — لۇغبەگ سەركەردىسىنى ئۆلتۈرۈشكە پىتىنغان گۇناھكارغا غەزەپ بىلەن نەزەر تاشلىدى. كۆكسارايىنىڭ بوسۇغىسى تۈۋىدە تۇرغان قاراقۇل ئەھمەد مىرزا ھېرىپ ھالىدىن كەتكەن بولسىمۇ، قەددىنى رۇسلاشقا تىرىشىپ، مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ كۆزىگە مەغرۇر تىكىلدى. ھەئە، ئۆزىنى ئاقلىمىدى، تىزلىنىپ بىر قوشۇق قېنىنىمۇ تىلىمىدى. قاراقۇل ئەھمەد مىرزىنىڭ كۆزى تويۇقسىز خوجا شەرىپ كاشغەرىينىڭ كۆزى بىلەن ئۇچرىشىپ قالدى. قاراقۇل ئەھمەد مىرزىنىڭ كۆزلىرىدىن كۈچلۈك مەسخىرە، ياراتماسلىق، غالىبلىق، غۇرۇر بالقىيىتى. تاتىرىپ كەتكەن خوجا شەرىپ كۆزلىرىنى ئەپچاچتى، سېزىلەرلىك تىترەپ، كىرىپدەك تۈگۈلۈۋالدى. قاراقۇل ئەھمەد مىرزىنىڭ چىرايىدىكى مەسخىرىلىك كۈلۈكنى كۆرۈپ مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئوغىسى قاينىدى. ئەسلىدە ئۇنىڭ قەشقەردىن ئېلىپ كېلىنكەن بۇ قاتىلنى سوراق قىلىش خىيالى بار ئىدى، شۇ دەققىدە ئەتىگەنكى غەزىپى بىلەن ھازىرقى نەپىرىتى قوشۇلۇپ كۆڭلىگە پۈككەن ئوي — خىياللىرىنى كۈلدەك تۈزۈتۈۋەتكەن، تاپىنىدىن كىرگەن بىر غەزەپ مېڭىسىگە تەپكەندى.

— مىرغەزەپ! — دەپ توۋلىدى مىرزا ئۇلۇغبەگ.

— لەبىيەي ئانھەزىرىتىم.

— ئول بەدرەكنى ئېلىپ چىقىپ دەرھال ئىككى پارچە قىل.

لىپ تاشلاڭلار!

جاللاتلار قارا قۇل ئەھمەد مىرزىنى قولتۇقىدىن تۇتقىنىچە دار قىرتىپ سۆرەپ ئېلىپ چىقىپ كەتتى. تېخىچە مىشىلداپ يىغلاۋاتقان مىرانشاھ دورغا ئالدىغا بىر قەدەم چىقىپ قول باغلىدى:

— مۇمكىن بولسا ئول توڭگۇزنىڭ تېنىنى ئۆز قولۇم بىلەن ئىككى پارچە قىلىپ تاشلىسام ئالىيلىرى. — ئىجازەت! — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ.

قاتتىق قورقۇپ كەتكەن خوجا شەرىپ كاشغەرىي جان قايدى-غۇسىدا قېلىپ، مىرزا ئۇلۇغبەگدىن ئۇزۇن مەزگىل ساداقەتمەندىك بىلەن خىزمەت قىلغان، ئۆز ۋاقتىدا سەيپىد ئەھمەد مىرزدىنى قوغلاپ چىقىرىپ قەشقەرنى مىرزا ئۇلۇغبەگكە تەقدىم قىلىشتا خىزمەت كۆرسەتكەن بۇ باھادىر سەركەردىسىنىڭ بىر قوشۇق قېنىنى تىلەشكە پىتىنالمىدى.

30

تۇرپان.

كۈز شەپىسى ئەمدىلا كېلىشكە باشلىغان بولسىمۇ، تېخى ئاش ۋاقتى بولمايلا شەھەر تونۇردەك قىزىپ كەتكەنىدى. چىددى-غۇسىز تىنچىق ھاۋا سىرتقا چىققان كىشىنىڭ دېمىنى سىقتاتتى. يىراقتىن قارىغان كىشىگە يالقۇنئاغ خۇددى كۆپكەندەك كۆرۈنەتتى. ئاق قار بىلەن پۈركەنگەن بوغدا چوققىسىنىڭ سوغۇق ھاۋا-سى بۇ ئويمانلىققا پەقەتلا تەسىرىنى كۆرسىتەلمىگەنىدى. ھەئە، قۇياش بارلىق نۇرلىرىنى پەقەت مۇشۇ چوڭقۇرلۇققا چىچىۋاتتى. قاندىك تۇيغۇ بېرەتتى، خۇددى بىر تال چوغ تاشلىسا پۈتكۈل شە-

ھەرگە گۈررىدە ئوت كېتىدىغاندەك.

بۇنىڭ ئەكسىچە، شاھنىشىن تولىمۇ سالقىن ئىدى. ئوردا ئىچىگە ئېقىپ كىرگەن مۇزدەك كارىز سۇلىرى شاھنىشىننىڭ ئوتتۇرىسىدىكى مەرمەر كۆلچەككە مىس نوكەش بىلەن باشلانغان بولۇپ، كۆلچەكنىڭ ئوتتۇرىسى ۋە ئەتراپىدىن ئادەم بويى ئېگىز - لىكتە چاچراپ چىققان فونتان ھاۋا تەڭشىگۈچىنىڭ رولىنى ئويدى. ناپ، بۇ كاتتا ساراينىڭ ئىچىنى باشقىچە سالقىندىتىۋاتقاندى.

بۈگۈن ئەتىگەنلىك قوبۇلغا چىققان، ئەمدىلا ئون ئىككى ياشتىن ئاشقان سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ ئورۇق، ۋىجىك گەۋ - دىسى يولۋاس تېرىسى سېلىنغان شاھانە تەختكە چۆكۈپ كەتكەن بولۇپ، پۇتلىرى يەرگە تەگمەي قالغانىدى. تەختتە ئولتۇرغان بىرنەچچە ئايدىن بېرى سەلتەنەت يوسۇنلىرىنى خېلى ئوبدان ئۆ - گىنىپ قالغان بۇ بالا سۇلتان پەرمان كۈتۈپ، قول باغلاپ تۇرۇش - قان ئەمىرلىرىگە تەكشى قارىۋەتكەندىن كېيىن ئولتۇرۇشقا ئىجا - زەت بەردى:

— ئىجازەت، جاي ئالسۇنلار!

ئەمىرلەر مەنەسەپ - مەرتىۋىسى بويىچە ئۆز جايلىرىدا ئول - تۇرۇشتى. ئۇلۇسبېگى مېرمۇھەممەدشاھ بىر ئايدىن بېرى ئاغرىپ ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالغاچقا، تەختنىڭ تۆۋەن تەرىپىگە قويۇلغان كۇرسى بوش ئىدى. ئۇنىڭ يېنىغا يەنە بىر كۇرسى قويۇلغان بو - لۇپ، سەيىدئەلى ئالپ ئاشۇ كۇرسىدا ئولتۇراتتى.

— ئۇسسۇلۇق كەلتۈرسۇنلار.

سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ پەرمانى بىلەن ئوردا بىكاۋۇل ئەمىرى مەھرەملەرنى شەرىئەت كەلتۈرۈشكە بۇيرۇدى. مەھرەملەر ئىسان بۇغاخان بىلەن سەيىدئەلى ئالپقا ئالتۇن جامدا، باشقا ئە - مىرلەرگە قاشتېشى جامدا شەرىئەت تۇتتى. كارىزغا چىلاپ ساقلان - دىغان شەرىئەتلەر مۇزدەك سوغۇق ئىدى. شەرىئەتنى ئىچىپ ئۇسسۇز - لۇقى قانمىغان ئەمىرلەر تەمەگەرلىك بىلەن تىللىرىنى تامش - دى.

ئىسان بۇغاخان ھەركۈنى مۇشۇ ۋاقىتتا رەسمىيەت ئۈچۈن بىر ۋاق ئوردىغا چىقىپ قوياتتى. سەلتەنەتنىڭ قالغان ئىشلىرىنى سەيپىدەئەلى ئالىپ بېجىرەتتى. نامدا ئىسان بۇغاخان سۇلتان بولغان بىلەن، ھوقۇق سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ قولىدا ئىدى.

— مەلۇمات بولسا ئېيتىڭلار، بولمىسا يېنىڭلار، — دېدى ئىسان بۇغاخان.

ئەمىرلەر كۆزلىرىنى سەيپىدەئەلى ئالىپقا تىكتى. چۈنكى، سەيپىدەئەلى ئالىپ ئورنىدىن تۇرمىسا ھېچكىم قوزغىلا مايتتى.

— خان ئالىپلىرىغا مەلۇم بولغاي، — دېدى سەيپىدەئەلى

ئالىپ دەس ئورنىدىن تۇرۇپ، — بۇ يىل ئەتىياز ۋە يازدا يامغۇر -

يېشىن كۆپ يېغىپ، بول ھۇدۇد لۇقىمىزنىڭ ئاب - ھاۋاسى

ئوبدان بولۇپ بەرگەچكە، زەر - زىرائەتلەر ياخشى ئوخشىدى. دېپو -

قانلار خامانلىرىنى ئاساسەن ئېلىپ بولدى. ئاشلىق مەھكىمىسى -

نىڭ مەلۇماتىدىن قارىغاندا، ھەرقايسى ۋىلايەتلەر ئاۋامدىن يىغى -

ۋېلىشقا تېگىشلىك غەللە - پاراقلارنى تولۇق يىغىپ بوپتۇ، ئەت -

يازدىن ياركەنت ئەمىرىنىڭ خان ئاشلىقىغا خىيانەت قىلىش مە -

سىلىسى بىر ياقلىق قىلىنغاندىن بېرى بۇنداق مەسىلە باشقا

ۋىلايەتلەردە بايقالمىدى، خان ئاشلىقى يىللاردىكىدىن كۆپ يىغى -

دى. ئامبارلىرىمىزدا ئوزۇق - تۈلۈك زاپىسى خېلىلا كۆپەيدى.

بول پۇرسەتنى غەنىمەت بىلىپ، قولىمىزدىن كېتىپ قالغىنىغا

ئون تۆت يىل بولغان، ئاتا - بوۋىلىرىمىزنىڭ قەدىم تەختگاھى

بولمىش قەشقەر شەھىرىنى قايتۇرۇۋالغايىمىز. ھېلىمۇ كۆپ سۇ -

كۈت قىلدۇق، ماۋەرائۇننەھر ھۆكۈمدارى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ

ئىنساپ قىلىدىغان ئەلپازى يوق. بۇ كاتتا شەھەر تەسەررۇپىمىز -

دىن مۇشۇنداقلا چىقىپ كەتسە، بىز ئۈچۈن ناھەقچىلىق ۋە ئار -

نومۇس بولغۇسىدۇر. جەننەتتاكان مەرھۇم سۇلتان ئوۋەيسخان ئا -

لىلىرىنىڭ پاك روھلىرىمۇ بىزنى ئەيىبلىگۈسىدۇر. مۆھتەرەم

خان ئالىپلىرىنىڭ قەشقەرگە لەشكەر تارتىشىمىزغا ئىجازەت بې -

رىشلىرىنى سورايمىز!

ئىسان بۇغاخان سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ ھەرقانداق تەلپىنى رەت قىلمايتتى. شۇ سەۋەبتىن سەيپىدەئەلى ئالپ كۆڭلىگە پۈككەن ھەرقانداق ئىشنىڭ تەييارلىقىنى پۇختا پۈتتۈرۈپ بولۇپ ئاندىن خانغا ئىلتىماس قىلاتتى.

تەختكە يۆلىنىپ ئولتۇرغان ئىسان بۇغاخان قەددىنى رۇسلاپ سورىدى:

— ئول لەشكىرى يۈرۈشنىڭ ھازىرلىقلىرى پۈتكەنمىدى ئەمىر جانابلىرى ؟
— ئالىيلرىغا مەلۇم بولغاي، ھازىرلىقلىرىمىز ئاساسەن پۈتۈپ قالدى.

— ياخشى بويتۇ. ئۇنداقتا مەنمۇ ئەمىر جانابلىرى بىلەن بىللە قەشقەرگە لەشكەر تارتاي. شۇ باھاندا ئاتا - بوۋىلىرىمىز - نىڭ تەختگاھى بولمىش ئول شەھەرنى كۆرۈپ كېلەي.

لەشكىرى يۈرۈشنىڭ جاپاسىنى، خېيىم - خەتىرىنى ئانچە بىلىپ كەتمەيدىغان سۇلتان ئىسان بۇغاخان بالىلارچە قىزىقىش بىلەن قەشقەرگە بېرىشنى خالاپ قالغانىدى.

خاننىڭ بۇنداق جاۋاب بېرىشىنى خىيالىغا كەلتۈرمىگەن سەيپىدەئەلى ئالپ بىرنەچچە دەقىقە ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن جاۋاب بەردى:

— قىبلىگاھىمنىڭ قەشقەر يۈرۈشىگە ئۆزى بىۋاسىتە قاتە - نىشىشنى ئىختىيار قىلغىنى تولىمۇ بەلەن ئىش، ئەلۋەتتە. ئا - لىيلىرى بول لەشكىرى يۈرۈشتە بىللە بولسا، سەر كەردە - لەش - كەرلىرىمىزنىڭ جاسارىتى ئۇرغۇپ، كۈچىگە كۈچ قوشۇلاتتى، قەشقەرنى ئېلىش ئىشەنچىمىز تېخىمۇ ئاشاتتى. بىراق، بۈيۈك سەلتەنەتمىزنىڭ تەختگاھى قاراقسىز، بوش قالسا ياخشى بول - ماس. ئۇنىڭ ئۈستىگە لەشكىرى يۈرۈشنىڭ مۇشەققىتىمۇ ھېلى - ھەم بار. شول بائىستىن ئانھەزىرىتىمنىڭ يەنىلا ئوردىدىن چىق - ماي، بىزنىڭ بول لەشكىرى يۈرۈشىمىزگە رەھنەما بولۇپ بې - رىشلىرىنى تۆۋەنچىلىك بىلەن ئىلتىماس قىلىمەن.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان نارازىلىق بىلەن دوامسايدى.

— تەخت بىرنەچچە گاھ بوش قېپقالسا ھېچنەمە بولماس؟

— ئوغۇ شۇنداق، — دېدى تەڭقىسلىقتا قالغان سەيپىدئەلى

ئالپ بىر ئاز تۇرۇۋېلىپ، — لېكىن تەخت دەپمەكلىك — سەلتەنەت

دېمەكلىكتۇر. ئالەمپاناھ پاسىبانىمىزنىڭ تەختتىن ئايرىلمىغىنى

ئەۋزەلدۇر. تۈركىستانغا كەتكەن ئايغاقچىلىرىمىزنىڭ يەتكۈزگەن

مەلۇماتىدىن قارىغاندا، سەركەردە ئىرازان بارىن بىلەن مەرەك

تۈركمەنلەر تۈركىستان ئەمىرى ئەمىر شەيخ نۇرىددىن ئالىيلەردە

نى كۈشكۈرتۈپ، تەسەررۇپىمىزغا لەشكەر تارتىپ كېلىپ تاجۇ

تەختكە ئاغىلىرى خانزادە يۈنۈسخان ئالىيلەرنى ئولتۇرغۇزۇش

قەستىدە بولۇۋېتىپتىمىش. ناۋادا تەختنىڭ بوش قالغانلىقىنى

بىلىپ قالسا ئۇلارنىڭ بول غەرنى تېخىمۇ قۇتراپ قېلىشى ئېھ-

تىمالغا تولمۇ يېقىندۇر.

ئىسان بۇغاخان سەيپىدئەلى ئالپقا گۇمان بىلەن تىكىلدى.

چىرايىدىن ياكى تەشۋىشلەنگەنلىكىنى، ياكى ئانچە پەرۋا قىلىپ

كەتمىگەنلىكىنى بىلگىلى بولمايتتى.

— تۈركىستان چېگراسىنى ساقلاشقا سەركەردە پولات باھا-

دىرنى بىر تۈمەن لەشكەر بىلەن ئەۋەتكەن ئەمەسمدۇق، ناۋادا

ئۇلار تەسەررۇپىمىزغا قەدەم بېسىشقا پېتىنسا، پولات باھادىر بىر

تۈمەن لەشكەر بىلەن ئۇلارنىڭ ئالدىنى توسۇپ قالدۇر.

— شۇنداقتىمۇ كۈتۈلمىگەن ئەھۋالنىڭ يۈز بېرىپ قېلىدە-

شنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن ئېھتىياتچان بولغىنىمىز ئەۋزەل

ئالىيلەرنى. شۇڭلاشقا ئاستاندىن ئايرىلماسلىقلىرىنى تەۋسىيە

قىلىمەن.

سەيپىدئەلى ئالپ ئەمىرلەرگە قاراپ كۆزىنى قىسىپ قويدى،

ئۇنىڭ مەقسىتىنى چۈشەنگەن ئەمىرلەر ئىسان بۇغاخانغا ئىلتىجا

قىلىشقا باشلىدى:

— ئارى، ئەركانى دۆلەت سەيپىدئەلى ئالپ ھەزرىتىلىرىنىڭ

تەۋسىيەسى ئورۇنلۇق.

— ئوردىدىن ئايرىلمىغايلا ئالىيلىرى.
— تاجۇ تەختتە ئولتۇرۇپ، لەشكەرىي يۈرۈشكە رەھنەما بولغايلا.

... —

سەيپىدئەلى ئالپنىڭ گۇمانى ئورۇنسىز ئەمەس ئىدى. خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكە بىلەن خانزادە يۇنۇسخانى ئېلىپ تۈركىس- تانغا كەتكەن سەركەردە ئىرازان بارىن بىلەن مېرەك تۈركمەنلەر- نىڭ ئەمىر شەيخ نۇرىددىننى تۇرپانغا لەشكەر تارتىپ كېلىپ، تەختكە خانزادە يۇنۇسخانى ئولتۇرغۇزۇشقا ھەدەپ كۈشكۈرتكەن- لىكى ھەققىدە ئايغاقچىلار مەلۇمات ئېلىپ كەلگەنىدى. ئەمىر شەيخ نۇرىددىننى لەشكەر تارتىپ كەلمەيدۇ دېگىلى بولمايتتى. ئۇ- نىڭسىزمۇ ناۋادا سۇلتان ئىسان بۇغاخان قەشقەرگە قىلىدىغان لەشكەرىي يۈرۈشكە بىللە چىقىپ قالسا، سەيپىدئەلى ئالپنىڭ زىممىسىدىكى مەسئۇلىيەت تېخىمۇ كۈچىيىپ كېتەتتى. جەڭ قىلىۋاتقان مەزگىلدە ئىسان بۇغاخان ئۆز بېشىمچىلىق قىلىپ، بۇيرۇق چۈشۈرۈپ ئاۋازچىلىق تېپىپ بېرىشى مۇمكىن ئىدى، ئۇنىڭ ئۈستىگە سەيپىدئەلى ئالپ بىللە ئېلىۋالغان بۇ بالا سۇل- تاندىن چوڭ - كىچىك ئىشلاردا پەرمان ئېلىپ تۇرمىسا بولمايت- تى. سەيپىدئەلى ئالپ ئۈچۈن تۈمەنلىگەن لەشكەرلەرنى باشقۇ- رۇشتىن، بىللە سەپەرگە چىققان خاننىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىش تولىمۇ تەسكە چۈشەتتى. شۇڭا ئۇ ئىسان بۇغاخاننىڭ قەشقەرگە بىللە يۈرۈش قىلىشىنى توسۇۋاتاتتى.

— بوپتۇ ئەمەس، — دېدى ئەمىرلەرنىڭ ئىلتىجاسىنى ئاڭلاپ ئىرادىسى بوشاشقان ئىسان بۇغاخان كۆڭلى يېرىم بولغان ھالدا، — ئەپسۇس، قەشقەرگە بەكمۇ بارغۇم بار ئىدى.

— ئاللاھ خالىسا ئول ئەغبارلىرىمىزنى قوغلاپ چىقارغاندىن كېيىن قەشقەرنى كۆزدىن كەچۈرۈپ كەلگەيلا ئالىيلىرى، — دېدى سەيپىدئەلى ئالپ يەڭگىل نەپەس ئېلىپ.

كۆڭلىدە ئانچە قايىل بولمىغان ئىسان بۇغاخان ئۈندىمىدى.

سەيپىدەئەلى ئالپ ئەمىرلەرگە يۈزلەندى:

— ئەمىر سۈپۈرگە مىرزا!

— لەببەي، — دەدى چاچ — ساقاللىرى قار دەك ئاقارغان،

بىر ئاز مۈكچىيىپ قالغان سۈپۈرگە مىرزا بىر قەدەم ئالدىغا چىقىپ.

— جانابلىرى قومۇلغا قايتماي، بىز قەشقەر يۈرۈشىدىن

قايتىپ كەلگىچە خان ئالىيلىرىغا ھەمدەمدە بولۇپ ئاستانىدە تۇرغايلا.

— باش ئۈستىگە.

ھەممە ئىشلارنى ئالدىنئالا پىلانلىغان سەيپىدەئەلى ئالپ بۇ

ساداقەتمەن پېشقەدەم ئەمىرنى قومۇلدىن ئوردىغا چاقىرتىپ كەل-

گەندى. ئەلەم ۋە قەلەم ماھارىتى كامالەتكە يەتكەن تەدبىرلىك

سۈپۈرگە مىرزىنىڭ بالىلارچە خۇي — مىجەزىنى تاشلىمىغان بەگ-

باش ئىسان بۇغاخاننى تىزگىنلەپ، يۈز بېرىش ئېھتىمالى بولغان

تاسادىپىي ئەھۋاللارغا تاقابىل تۇرالايدىغانلىقىغا ئىشىنەتتى.

قەشقەرگە يۈرۈش قىلىسمۇ خاندىن ۋە ئوردىدىن خاتىرجەم

بولالايتتى، ئۇلار ئالدىنقى كۈنى بۇ توغرىلۇق مەسلىھەتلىشىۋالغا-

ندى.

سەيپىدەئەلى ئالپ ئۆزى بىلەن بىللە قەشقەر يۈرۈشىگە ما-

شىدىغان سەركەردە — سەرۋازلارغا دەرھال سەپەر تەييارلىقى كۆ-

رۈشنى، خالىسا خوتۇن — بالىلىرىنى بىللە ئېلىۋالسا بولىدىغان-

لىقىنى جاكارلىغاندىن كېيىن، قالغان ئەمىر — بەگلەرگە ئەمىر

سۈپۈرگە مىرزىنىڭ بۇيرۇقىغا شەرتسىز بويسۇنۇپ، ئوردا ئىشلى-

رىنى ياخشى ئىشلەشنى ئالاھىدە جېكىلىدى.

— ئانھەزرىتىمىنىڭ يەنە قانداق پەرمانى باركىن؟ — دەدى

ھەممە ئىشلارنى بىر قۇر ئورۇنلاشتۇرۇپ بولغان سەيپىدەئەلى ئالپ

تەختتە بەخىرامان ئولتۇرغان ئىسان بۇغاخانغا قاراپ.

— قايسى كۈنى يولغا چىقىشنى ئويلاشتىمىلا ئەمىر؟ — سو-

ردى ئىسان بۇغاخان.

— ئۆگۈنلۈككە كۈنگە جۈمە، قىبلىگاھىمىز ئىجازەت بەر -
 سە، جۈمە نامىزىنى ئالىيلىرى بىلەن بىللە ئوقۇۋېلىپ ئاندىن
 يولغا چىقايلىمىكەن دەيمەن.
 — ئەمىسە شۇنداق بولسۇن.
 ئىسان بۇغاخان گەپ تۈگىدى دېگەننى قىلىپ ئورنىدىن
 تۇردى.

— قىبلىگاھىمىزنىڭ ئالتۇن بويلىرى ئامان بولغاي، —
 دېدى دۈرىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشقان ئەمىرلەر خاننى ئۆزىتىپ.
 — ئەمدى ھەرقايسىلىرىمۇ قايتىشىسلا جانابى ئەمىرلەر، —
 دېدى سەيپىدەئەلى ئالپ ئىسان بۇغاخان چىقىپ كەتكەندىن كې -
 يىن.

سەيپىدەئەلى ئالپ قېيىنئانىسى سۇلتان خاتۇننىڭ ھۇزۇرد -
 ىدىن يېنىپ چىققاندا تۇرپان شەھىرىگە تۈن پەردىسى پۈتۈنلەي يې -
 يىلغانىدى.

سۇلتان خاتۇن ھېلىمۇ ئۈچ كۆۋرۈك مەھەللىسىدىكى كونا
 قەسىرىدە تۇرۇۋاتاتتى. گەرچە قېرىپ چاچلىرى پۈتۈنلەي ئاقىرىپ
 كەتكەن بولسىمۇ، يەنىلا تىمەن ئىدى. كۆزىنىڭ ئەتراپى، جاۋغاي -
 لىرىغا چۈشكەن قورۇقلارنى ھېسابقا ئالمىغاندا جۇۋان ۋاقتىدىكى
 لاتاپتىنى يوقاتمىغانىدى. ئوغلى ئۇۋەيسخان ۋاپات بولغاندىن كې -
 يىن يەنە پات - پات ئوردىغا كىرىدىغان، نەۋرىسى سۇلتان ئىسان
 بۇغاخانغا سەلتەنەت ئىشلىرىغا دائىر تەربىيە قىلىدىغان، يول
 كۆرسىتىدىغان بولۇپ قالغانىدى. ھەئە، نەۋرىسىنى سەيپىدەئەلى
 ئالپنىڭ گېپىنى ئاڭلاشقا، سىزغان سىزىقىدىن چىقماسلىققا ئا -
 گاھلاندۇراتتى. سەيپىدەئەلى ئالپقىمۇ بۇ بالا سۇلتاننى ئۆز پەرزەند -
 ىتىدەك كۆرۈپ سەلتەنەت ئىشلىرىنى، يۇرتدارچىلىق تىزگىنىنى
 تۇتۇشنى ئۆگىتىشنى جېكىلەپ تۇراتتى.

سەيپىدەئەلى ئالپ بۈگۈن قەيىنئانىسىنىڭ قېشىغا قەشقەر - گە يۈرۈش قىلماقچى بولغانلىقىنى، ئوردا ئىشلىرىنى قومۇل ئە - مىرى سۈپۈرگە مىرزىغا تاپشۇرغانلىقىنى مەلۇم قىلغاچ، قەيىنئانا - نىسىنىڭ پات - پات ئوردىغا كىرىپ سەلتەنەت ئىشلىرىغا كۆز - قۇلاق بولۇپ تۇرۇشىنى تاپىلىغىلى ھەمدە ئۇنىڭ بىلەن خوشلاش - قىلى كىرگەندى.

— ئوردا ئىشلىرىغا سۈپۈرگە مىرزىنى مۇئەككەل قىلىپ ياخشى قىپتىلا، — دەيدى سۇلتان خاتۇن سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ سۆزلىرىنى ئاڭلىغاندىن كېيىن، — ئول قومۇل ئەمىرى تەدبىر - لىك، تولىمۇ ساداقەتمەن ۋەزىرلەردىندۇر. خان ئالىلىرى تېخى كىچىك، سەلتەنەت تىزگىنىنى تۇتۇشنى بىلمەيدۇ، ئالداشقا كى - چىك بالا ياخشى، دەپ ئۆزلىنىڭ يوقلۇقلىرىدىن پايدىلىنىپ بىر قىسىم ئەمىرلەر ياخشى كۆرۈنۈش، يېقىن ھەمدەمچىلىرىدىن بو - لۇۋېلىش ئۈچۈن خاننى ئويۇن - تاماشىغا مەلىكە قىلىپ يامان ئۆگىتىپ قويۇشى مۇمكىن. ئوردىدا خان ئالىلىرىنىڭ يېنىدا سۈپۈرگە مىرزا بولسا مەنمۇ خاتىرجەم بولىمەن. ۋەزىرلەر سادا - قەتمەن، دىيانەتلىك بولمىسا خان ھەرقانچە تەدبىرلىك، ئىستېدات - لىق بولسىمۇ سەلتەنەت روناق تاپالمايدۇ. ئوردا ئەركانلىرىنىڭ ئىتتىپاقلىقى ھەممىدىن مۇھىم. سەلتەنەتنى بىر ئادەمگە تەققاس - لىساق، ئوردا ئەركانلىرى ۋە ئاۋام ئول ئادەم تېنىنى تەشكىل قىلغۇچى تۆت تادۇننىڭ دەل ئۆزىدۇر. ئۇلارنىڭ بىرىنچىسى، شەم - شەر ئەھلى، يەنى سەركەردە - لەشكەرلەردۇر، بۇلار بەئەينى ئوتقا ئوخشايدۇ. ئىككىنچىسى، قەلەم ئەھلى، يەنى كىتابدارلاردۇر، بۇلار بەئەينى ھاۋاغا ئوخشايدۇ. ئۈچىنچىسى، مۇئامىلە ئەھلى، يە - نى سودىگەر - ھۈنەرۋەنلەردۇر، بۇلار بەئەينى سۇغا ئوخشايدۇ. تۆ - تىنچىسى، زىرائەت ئەھلى، يەنى دېھقانلاردۇر، بۇلار بەئەينى تۇپراققا ئوخشايدۇ. ئادەم بەدىنىدىكى ئول تۆت تادۇننىڭ بىرى يەنە بىرىدىن غالىب كېلىپ، تەڭپۇڭلۇقى بۇزۇلسا، خۇددى ئادەمنىڭ مىزاجى بۇزۇلۇپ كېسەلگە مۇپتىلا بولغىنىدەك، يۇقىرىقى تۆت

تائىپەلەر ئوتتۇرىسىدىكى مۇناسىۋەت بۇزۇلۇپ بىر - بىرىدىن غا - لىب كەلسە، سەلتەنەتمۇ خارابلىشىشقا يۈزلىنىدۇ. خان ئالىلىد - رىنىڭ ئەقلى تېخى چولتا، سەلتەنەت مىزاجىنى تەڭشەپ تۇرۇشقا پاراسىتى يەتمەيدۇ. ئۇنى ئۆزلەگە ئوخشاش پاراسەت ئەھلى باشلاپ نۇرۇشى كېرەك. گەرچە ياراتقان ئاللاھ ئىگەم سۆيۈنگەن ئوغلۇم - دىن ۋاقتىسىز ئايرىغان بولسىمۇ، ئۆزلەدەك يەنە بىر ئوغلۇنى نېسىپ قىلىپتۇ. مۇشۇلارنى ئويلىسام ياراتقان ئىگەمگە يۈزىمگە قەتلى شۈكۈر ئېيتىمەن. مەن ئۆزلەدىن تولىمۇ رازى، قەشقەرگە لەشكەر تارتىشنى نىيەت قىلغان بولسىلا ئاق يوللۇق بولسىلا، ئاللاھ ئىگەم غەلبە - نۇسرەت ئاتا قىلغاي. ئۆزىنى ئەلىنىڭ ئوغلانى، سەلتەنەتنىڭ قورۇقچىسى، نۆكرى ھېسابلىغان باھا - دىرلار ئۈچۈن پەرز، ۋاجىپ، سۈننەتلەرنى ئادا قىلغاندىن كېيىن باش تارتىپ بولمايدىغان بىردىنبىر ۋەزىپە ئەل - يۇرتنىڭ يۈز - ئابروىنى قوغداش، ئار - نومۇسىنى يۇيۇشتۇر. ھەر ۋاقىلىق نا - مىزىمدا ئۆزلەگە سالامەتلىك ۋە نۇسرەت تىلەيمەن ئوغلۇم.

سۇلتان خاتۇن مېڭىشقا تەمشەلگەن سەيپىدەلى ئالپىنى توختىتىۋېلىپ، پەتنۇستا بىرچۇپ پايپاق بىلەن بىر كۆڭلەك كۆ - نۇرۇپ چىقتى. ياۋا تۈگىنىڭ يۇڭىدا توقۇلغان پايپاق بىلەن كۆڭ - لەك ھەم يۇمشاق، ھەم سىپتا ئىدى. بۇنى سۇلتان خاتۇن ياۋا تۆ - گىنىڭ يۇڭىدا ئۆز قولى بىلەن يىپ ئېگىرىپ توقۇپ چىققانىدى. ھەئە، ئۇ ئىلگىرى مەرھۇم ئوغلى سۇلتان ئۇۋەيسخانغىمۇ ئۆز قو - لى بىلەن توقۇغان مۇشۇنداق كىيىملەرنى سوۋغا قىلاتتى، بۇ ئار - قىلىق ئوغلىنى ھەشەمەتچىلىككە بېرىلمەي، ئاددىي - ساددا يا - شاشقا ئاگاھلاندۇراتتى.

— ئاددىي بولسىمۇ بۇ كۆڭلەك بىلەن پايپاقنى كىيىۋالسىلا ئوغلۇم، — دېدى سۇلتان خاتۇن، — لەشكەرى يۈرۈشتە كۆپىن - چە ئايدالادا يېتىپ - قوپۇشقا توغرا كېلىدۇ. يامغۇر - يېشىن، سوغۇققا دالدا بولسا ئەجەب ئەمەس.

— بۇزۇكۋارىمنىڭ ھىممىتىگە كۆپ رەھمەت، — دېدى

سەيپىدەئەلى ئالىپ مىننەتدارلىقىنى بىلدۈرۈپ.
 قەيىنئانىسى بىلەن خوشلىشىپ چىققان سەيپىدەئەلى ئالىپ
 ئانىسى بىلەن ئەتە ئەتىگەن خوشلىشىشىنى كۆڭلىگە پۈكۈپ ئۆز
 قەسىرىگە قاراپ ماڭدى. يول بويى مەرھۇم سۇلتان ئوۋەيسخاننى
 ئەسلەپ قەلبى ئېغىر ھەسرەتكە تولدى، ئۇ سۇلتان ئوۋەيسخاننى
 تېخىچە ئۇنتۇيالمايدى. ھەر قېتىم مەرھۇم خاننى ئېسىگە
 ئالسا، خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكىنىڭ چوڭ خانزادىنى ئېلىپ
 تۈركىستانغا كەتكىنىدىن تولىمۇ ئەپسۇسلىناتتى. بۇ ئىشلار ئۇ-
 چۈن ئۆزىنى ئەيىبلەك ھېسابلايتتى، خۇددى كەچۈرگۈسىز گۇناھ
 ئۆتكۈزۈپ قويغاندەك خىجىل بولاتتى، ئىككى خانزادىنى شېرىك
 خان قىلىپ تەختتە ئولتۇرغۇزمىغىنىغا ئۆكۈنەتتى. ئۆز جەمەت-
 نىڭ مەنپەئىتىنى كۆزلەپ شەخسىيەتچىلىك، ئادالەتسىزلىك، نا-
 مەردلىك قىلغىنىغا پۇشايمان يەيتتى. مەرھۇم سۇلتان ئوۋەيس-
 خاندىن، خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكىدىن، خانزادە يۇنۇسخاندىن
 غايىۋانە ئەپۇ سورايىتتى. ھەئە، ئۇ چوڭ خانزادە يۇنۇسخاننى تۇر-
 پانغا قايتۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن ئەلچى ئەۋەتكەنمۇ بولدى، لېكىن
 ئەلچىلەر قۇرۇق قول قايتىپ كەلدى. خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكە
 ئەلچىلەرگە چىرايلىق مۇئامىلە قىلىپتۇ، ھېچكىمنى ئەيىبلەمەپ-
 تۇ، دادلىماپتۇ، قەيىنئانىسىغا، سەيپىدەئەلى ئالىپقا، ئۆز سۇلتان
 مەلىكىگە سالام يوللاپتۇ. قايتىپ كەلگەن ئەلچىلەردىن بۇ گەپلەر-
 نى ئاڭلىغان سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ يۈرىكى ئوتتا كۆيگەندەك ئۆر-
 تەندى، نومۇستىن ئۆزىنى قويغىلى يەر تاپالماي قالدى.

— كۆڭۈللىرىنى يېرىم قىلمىسلا، ئۆزلىرىنىمۇ زىنھار ئە-
 يىلمىسە، — دەپ تەسەللى بەرگەندى قەيىنئانىسى سۇلتان
 خاتۇن سەيپىدەئەلى ئالىپقا، — مەنمۇ ئول چوڭ نەۋرەمگە كىچىك
 نەۋرەمگە ئوخشاشلا مېھرىم بىلەن باقمەن. ئوغلۇمنىڭ نەسلى،
 پۇشتى دەپ ئىچ - ئىچىمدىن كۆيمەن. لېكىن نەچارە، بىر
 قازاندا ئىككى كاللىنى قايناتقىلى بولغان بىلەن بىر تەختتە ئىك-
 كى پادىشاھنى ئولتۇرغۇزغىلى بولماس. شېرىك پادىشاھلىق سەل-

تەنەتنى خاراب قىلۇر، زىنھار روناق تاپقۇزماس، ئەل - يۇرتقا ئا -
 سايشلىق بەرمەس. بىر ئىشنى ۋۇجۇدقا چىقىرىش، مۇۋەپپەقىيەت -
 يەتكە يۈزلىنىشتە تىرىشچانلىق كۆرسىتىش بىلەن بىللە تولۇق
 غەيرەتكە كېلىش، دۇچ كەلگەن توسالغۇلاردىن ئىككىلەنمەي ئۆ -
 تۇش لازىم. مانا بۇلار پىداكارلىق مەيدانىدا قىلىنغان شۇنداق بىر
 بەيگىكى، پەقەت جاسارەت كەمىرىنى بېلىگە مەھكەم باغلىيالىدۇ -
 خانلارلا بۇ بەيگىنى ئاخىرغىچە داۋاملاشتۇرالايدۇ ۋە ئۇتۇق قازىدۇ -
 نالايدۇ. كۆڭۈلچەكلىك سەلتەنەت ئەھلى ئۈچۈن نۇقساندۇر. كۆ -
 گۈللىرىنى ئازادە تۇتسىلا، ياراتقان ئىگەم تەقدىر - پېشانىسىگە
 پۈتكەن بولسا نەۋرە خانزادە يۇنۇسخانغىمۇ بىرەر ئەلنىڭ سەلتەنە -
 تى نېسىپ بولۇپ قالۇر.

قېيىنئانىسى بىلەن ھەر قېتىم ھەمسۆھبەتتە بولغاندا سەي -
 يىدئەلى ئالپ باشقىچە كۈچ - غەيرەتكە، ئەقىل - پاراسەتكە
 تولاتتى. شۇڭا سەلتەنەتنىڭ ھەرقانداق ئىشلىرىنى يوشۇرمايتتى،
 مەسلىھەتلىگە سالاتتى.

«خاننىش دۆلەتسۇلتان مەلىكە بىلەن خانزادە يۇنۇسخان ھازىر
 قانداقراق نۇرۇۋاتقاندۇ؟... ئەلچىلەرگە سىلىق - سىپايە مۇئامىلە
 قىلغان بىلەن مەندىن قاتتىق رەنجىدى، بولۇپمۇ خاننىش مېنى
 ھەرگىز كەچۈرمەيدۇ. تۈركىستاندا دەسلەپ ئۇچراشقان ئاشۇ كۈن -
 لەر قانداق گۈزەل چاغلار ئىدى - ھە. تەقدىر دېگەن ئاجايىپ بو -
 لىدىكەن، ئويلىمىغان قىسمەتلەر يۈز بېرىدىكەن، ئادەم بىلىپ -
 بىلمەي ئىرادىسىگە خىلاپ ئىشلارنى قىلىشقا مەجبۇر بولىدۇ -
 كەن...»

تەگسىز خىياللار قاينىمغا ئەسىر بولغان سەيىددەلى ئالپ
 قەسىرنىڭ ئالدىغا قانداق كېلىپ قالغىنىنى بىلەلمەي قالدى،
 ئاتنى نۆكەرلىرىگە بېرىپ ئىچكىرىكى سارايعا قاراپ ماڭدى.

— ھارمىغا، سالامەت كەلدىلىمۇ ھەزرىتىم؟
 سەيپىدئەلى ئالپ خىيالىدىن باش كۆتۈردى. ئالدىدا تەۋازۇ
 بىلەن قول باغلاپ تۇرغان جۇۋانغا — تېخى بىر ئاي بۇرۇن ئىككى
 ھىغا ئالغان كىچىك ئاغىچىسىغا مېھرى بىلەن قارىدى. قامىنى
 تال چىۋىقىنى ئەسلىتىدىغان، خۇمارلىق كۆزلىرى ئەتراپىدىكى
 قاش - كىرىپىكلىرى تۆكۈلۈپ تۇرىدىغان گۈل يۈزلۈك بۇ جۇۋان
 ھەقىقەتەن پەرزاتتەك گۈزەل ئىدى. ئۇنىڭ ۋىسالغا يەتكەن بۇ
 بىر ئايدىن بېرى سەيپىدئەلى ئالپ ئۆزىنى قايتىدىن يىگىرمە
 ياشلىق يىگىت ھالىتىگە قايتىپ قالغاندەك سېزەتتى. شۇ تاپتا
 كىچىك ئاغىچىسىنى كۆرۈش بىلەن تومۇرلىرىدىكى يىگىتلىك
 قانلىرى قايناشقا باشلىغانىدى، لېكىن ئۆزىنى دەرھال تۇتۇۋې-
 لىپ، ھاياجىنىنى زورىغا باستى. ساراينىڭ تۆرىدىكى چوڭ ئاغى-
 چىسى ئۆز سۇلتان خېنىمنىڭ ھۇجرىسىغا ھۆرمەت بىلەن نەزەر
 تاشلىدى.

— چوڭ ئاغىچا ھۇجرىسىدىمۇ؟ — سورىدى سەيپىدئەلى
 ئالپ.

— ئۆزلىرىنى ساقلاۋاتىدۇ ھەزرىتىم، — بېشىنى ئېگىپ
 تۇرۇپ ئەدەپ بىلەن جاۋاب بەردى كىچىك ئاغىچا.
 سەيپىدئەلى ئالپ تۆرىدىكى ھۇجرىغا قاراپ ماڭدى.
 — ھارمىغا، — دېدى ئۆز سۇلتان خېنىم سەيپىدئەلى
 ئالپنى كۆرۈپ خۇش تەبەسسۇم بىلەن ئورنىدىن تۇرۇپ.
 سەيپىدئەلى ئالپ كاتسۇپىدىكى قوشلاپ سېلىنغان كۆرپىدە
 ئولتۇردى.

— ھەزرىتىمنىڭ ئۇسسۇلۇققا تاۋى بارمىكىن؟

— ئۇسسۇمدىم.

— غىزانى كىچىك ئاغىچىنىڭ ھۇجرىسىدا راسلاپ قويغان، —
 دېدى ئۆز سۇلتان خېنىم.

سەيپىدئەلى ئالپ چوڭ ئاغىچىسىغا مېھرى بىلەن قارىدى:

— غىزانى مەشەگە ئەكىرىپ بەرگەي، ئۆزلە بىلەن بىللە

غىزالانغۇم بار.

مەلىكە ئۆز سۇلتان خېنىم قېنىق سۈرمە سۈرگەن چىرايلىق بادام قاپىقىنى بىلىنەر - بىلىنمەس سۈزدى.

— كىچىك ئاغىچا كۆڭۈللىرىنى رەنجىتىپ قويىمىغاندۇ ھەزرىتىم؟

— ياقەي.

— ئۇنىڭدىن كۆڭۈللىرى سوۋۇپ قالدىمۇ - يا؟

سەيپىدئەلى ئالپ نېمىدەپ جاۋاب بېرىشنى بىلەلمەي ئو-
ڭايىسىزلاندى. راست گەپ قىلسا مەلىكە ئۆز سۇلتان خېنىمنىڭ
كۆڭلى رەنجىتتى، يالغان جاۋاب بېرىشكە تىلى بارمايتتى.

سەيپىدئەلى ئالپ گەدىنىنى قاشلىغىنىچە جاۋاب بەردى:

— بۈگۈن كۆڭلۈم ئۆزلەنى تارتىپ...

— يالغان گەپنى قاملاشتۇرالمىغاندىكىن دېمەيلا قويسىلا، -
دېدى مەلىكە ئۆز سۇلتان خېنىم پىسىسىڭىدە كۈلۈپ، - كىشى-
لەر يېڭى كوزىنىڭ سۈيى سوغۇق، دېيىشىدىكەن. قىزىپ تۇرغان
يۈرەكلىرىنى مەن سەگىتەلمەيمەن.

— ماڭا ئىشەنسە، ئالدىمدىم، كۆڭلۈم راستتىنلا ئۆزلەنى

تارتىپ...

— كىچىك ئاغىچىنى نىكاھلىرىغا ئالغانلىرىغا ئەمدى يىد -

گىرمە توققۇز كۈن بولدى، - دېدى ئۆز سۇلتان خېنىم سەيپىد -

ئەلى ئالپنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ، - ئۇنىڭ بىلەن تولۇق قىرىق

كۈنىنى ئۆتكۈزمەي مېنىڭ ھۇجرامغا چىقىۋالسىلا، قەسىردىكىلەر -

نىڭ ئالدىدا سەت تۇرماسمۇ؟ كىچىك ئاغىچا قانداق يۈزىنى كۆتۈ -

رۈپ يۈرىدۇ؟ ياكى چوڭ ئاغىچا چىدىماسلىق قىلىپ، ھەزرىتىمنى

ئۆزىنىڭ ھۇجرىسىغا ئەكىرىۋاپتۇ، دېگەن پىتىنىگە قالسۇن دەملا

مېنى؟ قويسىلا، ھازىرلا چىقىپ كەتسە.

مەلىكە ئۆز سۇلتان خېنىم نازلىق كۈلگىنىچە سەيپىدئەلى

ئالپنىڭ تۈگە تاپىنىدەك يوغان ئالىقانلىرىدىن تۇتۇپ تارتتى.

بىراق سەيپىدئەلى ئالپ چاققانلىق بىلەن ئۆز سۇلتان خېنىمنى

قۇچىقىدا ئولتۇرغۇزۇۋالدى.

— مېنى قوغلىمىسىلا، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالپ ئۇنى باغرىغا بېسىپ تۇرۇپ، — ئۆزلەگە دەيدىغان گېپىم بار.

— ئەمىسە چاققان دېسىلە، — دېدى ئۆز سۇلتان مەلىكە ئېرىنىڭ قۇچىقىدىن چىقىپ كېتىشكە يۇلقۇنۇپ.

— ئۆگۈنلۈككە قەشقەرگە لەشكەر تارتىدىغان بولدۇم.

ئۆز سۇلتان مەلىكە تېپىرلاشتىن توختاپ، ئېرىنىڭ چىرا-
يىغا لاپىدە قارىدى.

— راستمۇ؟

— راست. جۈمەدىن يېنىپ يولغا چىقىمىز، قەشقەرگە ئۆز-

لەنى ھەمراھ قىلىپ بارغۇم بار.

مەلىكە ئۆز سۇلتان خېنىم سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ كۆزىگە چەكسىز بىر مېھىر بىلەن قارىدى. شۇ تاپتا بىر ئايدىن بېرى

رەشك ئازابىدا ئۆرتەنگەن يۈرىكى تاتلىق بىر ھاياجاندىن دۇپۇر-
لەۋاتاتتى. ھەئە، چىن يۈرىكىدىن سۆيگەن بۇ كىشىنىڭ ئۆزىنى

ھېلىمۇ ياخشى كۆرىدىغانلىقىنى ھېس قىلغان ۋۇجۇدى بەختىيار-
لىققا تولغانىدى. ئۇ بىرنەچچە دەققە ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن

جاۋاب بەردى:

— مۇشۇنچىلىك تارتىشقانلىرىغا رەھمەت ھەزرىتىم. مېنىڭ

ھازىر سەپەر ئازابىغا چىدىغۇچىلىكىم يوق، ئۇنىڭ ئۈستىگە يولدا
ئۆزلەگە جاپا سېلىپ قويىمەن. ئەڭ ياخشىسى كىچىك ئاغىچىنى

ھەمراھ قىلىۋالسىلا، ئۇ ياش بولغاندىكىن جاپاغا چىدايدۇ.

مەلىكە ئۆز سۇلتان خېنىمنىڭ سەيپىدەئەلى ئالپتىن بىر
دەققىمۇ ئايرىلغۇسى، جاھاننىڭ ئۇ چېتىگە بارسىمۇ ھەمراھ بو-

لۇپ بىللە بارغۇسى بار ئىدى. ئەمما ئىچكى تۇيغۇسىنى يوشۇرۇپ
ئىرادىسىگە خىلاپ ھالدا جاۋاب بېرىۋاتاتتى.

— ھەرقانداق جاپالىرىنى كۆتۈرۈشكە رازىمەن مەلىكە، —
دېدى سەيپىدەئەلى ئالپ ھاياجانلانغان ھالدا، — ئاشۇ مۇشكۈل

سەپەردە ئۆزلەنىڭ ھەمراھ بولۇشلىرىنى تولىمۇ ئارزۇ قىلاتتىم.

ئۇنىڭ ئۈستىگە بىرەر يىلغىچە كۆرۈشەلمەسلىكىمىز مۇمكىن،
ئۆزلەدىن بىر يىل ئەمەس، بىر كۈن ئايرىلىپ ياشاشقىمۇ تاقىتىم
يوقتۇر.

سەيپىدئەلى ئالپ ئايالىنىڭ گەپ قىلماي تۇرغىنىنى كۆرۈپ
يەنە ئېغىز ئاچتى:

— پەقەت بولمىسا كىچىك ئاغچىنىمۇ بىللە ئېلىۋالايلى،
خىزمەتلىرىنى قىلىدىغانغىمۇ ئادەم لازىمغۇ تايىنلىق.

سەيپىدئەلى ئالپ بۇ گەپلەرنى چىن يۈرىكىدىن چىقىرىپ
دەۋاتاتتى. ھاياجانلانغان ئۆز سۇلتان مەلىكىنىڭ كۆزىگە غىللىدە
ياش كەلدى. شۇنداقتىمۇ چاندۇر ماسلىققا تىرىشىپ جاۋاب بەردى:

— مېنىڭمۇ ئۆزلەدىن پەقەت ئايرىلغۇم يوق ھەزرىتىم. ئەم-

ما كەچۈرسىلە، بۇ دورەم راستتىنلا ھەمراھ بولالمايمەن. ئۇنىڭ
ئۈستىگە كىچىك ئاغچا بىلەن كۆپرەك بىللە بولسىلا، پەرزەنت-
لىك بولۇش ئارزۇيىمىز تېزىرەك ئەمەلگە ئېشىپ قالسا ئەجەب ئە-

مەس.

سەيپىدئەلى ئالپ غۇز ئىزىدە قاپتىقىنى تۈردى:

— مەن ئۆزىگە قاچان پەرزەنت غەلۋىسى قىلىدىم مەلىكەم؟
مەسلىھەتمىگە سالماي، ئۇنىمىغىنىمغا قويماي ئول كىچىك ئاغ-
چىنى ئېلىپ بەردىلە، مانا ئەمدى تېزىرەك بالىلىق بولسىلا، دەپ،
مەندىن ئۆزلىرىنى قاچۇرۇۋاتىدىلا. بىلىپ قويسىلا مەلىكەم، بالا
بولمىسا مەيلى، لېكىن ئۆزلە بولمىسىلا بولمايدۇ.

ئۆز سۇلتان مەلىكە بۇقۇلداپ يىغلىۋەتتى. ئۇنىڭ بۇ يىغىد-

سىدا سەيپىدئەلى ئالپنىڭ ئۆزگەرمەس، چىن مۇھەببىتىگە بولغان

خۇشاللىقىمۇ، توي قىلىپ تامۇشۇ كەمگىچە قورساق كۆتۈرمە-

گەنلىكى ئۈچۈن يۈرىكىنى ئازابلاپ كەلگەن ھەسرەت، نادامەتمۇ

بار ئىدى. ھەئە، ئون تۆت - ئون بەش يىلدىن بېرى پەقەتلا قور-

ساق كۆتۈرمىگەن مەلىكە ئۆز سۇلتان خېنىم ئاخىر سەيپىدئەلى

ئالپقا كىچىك خوتۇن ئېلىپ بېرىپ بالىلىق بولۇشنى كۆڭلىگە

پۈككەن، سەيپىدئەلى ئالپنىڭ قارشىلىقىغا پەرۋا قىلماي، نۇرغۇن

قىزلار ئارىسىدىن ئاشۇ قىزنى تاللاپ نىكاھلاپ قويغانىدى.
ئۆز سۇلتان مەلىكىنىڭ يىغلىغىنىنى كۆرۈپ سەيپىدەئەلى
ئالپ تەمتەرەپ قالدى.

— يىغلىمىسىلا مەلىكەم، ئۆزلە يىغلىسىلا يۈرىكىم تىلىنىپ
كېتىدىكەن.

— ئەمىسە گېپىمگە ماقۇل بولسىلا، — دېدى ئۆز سۇلتان
مەلىكە ئۆكسۈپ تۇرۇپ.

— ئەمىسە ئۆزلەمۇ بۈگۈن مېنى ھۇجرىلىرىدىن قوغلىمىدە.
غايلا، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالپ.

قاتتىق ھاياجانلانغان مەلىكە ئۆز سۇلتان خېنىم سەيپىدەئەلى
ئالپنىڭ بوينىغا مەھكەم گىرە سالدى.

تۈركىستان.

ئەمىر شەيخ نۇرىددىن تەڭقىسلىقتا قالغانىدى. ئۇ كۈيۈئوغ-
لى، مەرھۇم سۇلتان ئۇۋەيسخان قەشقەرنى قايتۇرۇۋېلىش باھانىدە-
سىدا ئەندىجانغا لەشكەر تارتىپ كەلگىنىدە ئۇنىڭغا ھەر تەرەپتىن
ھەمدەم بولۇپ، مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ تەھلىكىسىدىن تولۇق قۇتۇ-
لۇپ كېتىشىنى خىيال قىلغانىدى. ئويلىمىغان يەردىن سۇلتان
ئۇۋەيسخان قازا قىلىپ، ئۇنىڭ بۇ خىيالى كۆپۈككە ئايلاندى. كۆ-
پۈككە ئايلاندىلا ئەمەس، قايتىدىن غەمدە، ۋەھىمدە قالدى. ئۇنىڭ-
غا مىرزا ئۇلۇغبەگكە ئىتائەت قىلىشتىن باش تارتقىلى خېلى
يىللار بولغان، بۇ مەزگىلدە ئۇ سەمەرقەنت تەختىگەھىغا ئەۋەتىشكە
تېگىشلىك ئولپانلارنى پەقەتلا ئەۋەتمىگەنىدى. نېمە سەۋەبتىندۇر
مىرزا ئۇلۇغبەگ ئۇنى ئولپان تاپشۇرۇشقا ئالدىراتمىغان، ھەتتا

ئۇنىڭ نىيىتىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن ئەلچىمۇ ئەۋەتمىگەندى. گەرچە ئەمىر شەيخ نۇرىددىن بۇ ئىشتىن تازا خاتىرجەم بولالمىدى. خان، ھەرزامان مىرزا ئۇلۇغبەگ سەلتەنەتتىن ئېھتىيات قىلىپ تۇرغان بولسىمۇ، قوشنا ئەل موغۇلىستان سۇلتانى بىلەن قېيىندى. ئاتا - كۈيۈنلۈك مۇناسىۋەتكە ئىشىنىپ ئۆزىگە تەسەللى بېرىپ، كۆڭلىنى ئاۋۇندۇرۇپ كەلگەندى. غەم قىلغان ئىش ئاخىرى يۈز بەردى، مىرزا ئۇلۇغبەگ سەركەردىسى ساتۇقخاننى بىر تۈمەن كىشىلىك خىللانغان لەشكەر بىلەن تۈركىستانغا ئەۋەتتى. ھېلى - مۇياخشى، كۈيۈنلۈك سۇلتان ئۇۋەيسخان ھەم قېيىنئالتىسىغا بولۇشۇش، ھەم مىرزا ئۇلۇغبەگدىن قەشقەرنى قايتۇرۇۋېلىش مۇددىئاسىدا لەشكەر تارتىپ كېلىپ ساتۇقخاننىڭ ئالدىنى تو - سۇپ، قېيىنئالتىسىنى ئۇرۇشنىڭ بالايىناپتىدىن ۋاقىتلىق قۇت - قۇزۇپ قالغانىدى. ناۋادا كۈيۈنلۈك سۇلتان ئۇۋەيسخان ماۋەرائۇن - نەھر ۋادىسىنى تولۇق ئىستېلا قىلالمىسىمۇ ئەندىجاننى تەسەررۇ - پىغا ئالالغان بولسا، مىرزا ئۇلۇغبەگ ھاكىمىيىتىدىن كېلىدىغان ۋەھىمدىن تولۇق قۇتۇلۇپ كەتكەن بولاتتى. ئەپسۇس، ئەمىر شەيخ نۇرىددىننىڭ بۇ ئارزۇسى ئەمەلگە ئاشمىدى. ئەمەلگە ئاشمىدى - دىلا ئەمەس، كۈيۈنلۈكنىڭ ئۆلۈمى يۈرىكىدىكى ۋەھىمنى نەچچە ھەسسە ئاشۇرۇۋەتتى.

«نەچچە ۋاقىتتىن بېرى مىرزا ئۇلۇغبەگ كۈيۈنلۈك ئۇ - ۋەيسخاندىن ئېھتىيات قىلىپ، ئىتائەتتىن چىققىنىمنى سۈرۈش - تە قىلمىغان بولغىدى، ئەمدى ھەرگىز قاراپ تۇرمايدۇ. سەركەر - دىلەرنى تۈركىستانغا قايتىدىن لەشكەر تارتىشقا بۇيرۇشى مۇم - كىن.. بىراق، كۈيۈنلۈك قازا قىلغان بىلەن نەۋرەم بار، نەۋرەم دېگەن چوڭ خانزادە، چوقۇم ئاتا تەختىگە ۋارىسلىق قىلىدۇ، مو - غۇلىستان سەلتەنەتكە سۇلتان بولىدۇ. ناۋادا ياخشى كۈننىڭ يا - مىنى بولۇپ، مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرى كې - لىپ قالسا، نەۋرەم يۈنۈسخان قاراپ تۇرمايدۇ. ھەئە، قىزىم دۇ - لەتسۇلتان مەلىكە ئۇنىڭغا دەرھال سەركەردە - لەشكەر ئەۋەتىپ،

بوۋاڭنى ياۋنىڭ تەھلىكىسىدىن قۇتۇلدۇر، دەيدۇ...»

شۇنداق، ئەمىر شەيخ نۇرىددىننىڭ قەلبىدىكى ئۈمىد شامى پۈتۈنلەي ئۆچمىگەندى، نەۋرىسى يۈنۈسخان ئۇنىڭ قەلبىدىكى ئاشۇ ئۈمىد شامىنى ئاجىز پىلىدىتىپ تۇراتتى. قىزى دۆلەت سۇلتان مەلىكىنىڭ قاراپ تۇرمايدىغانلىقىغا، ئۆزىگە ھەمدەمدە بولىدىغانلىقىغا ئىشىنەتتى. ھەئە، قەلبىنىڭ بىر يەرلىرىدە كىچىككىنە تۈركىستان ئېلىنىڭلا ئەمەس، نەۋرىسى تەختتە ئولتۇرغان بۈيۈك موغۇلىستان سەلتەنەتنىڭمۇ خاقانى بولۇش خام خىيال يالى بار ئىدى. چۈنكى، نەۋرىسىنىڭ ئۆزىگە ئىتائەت قىلىشىنى، ئۆزىنى بۈيۈك خاقان، دەپ ئېتىراپ قىلىشىنى ئارزۇ قىلاتتى.

كۈتمىگەندە ئىنىسى ئىرازان بارىن بىلەن سەركەردىسى مەرەك تۈركمەنىنىڭ قىزى دۆلەتسۇلتان خانىش بىلەن نەۋرىسى يۈنۈسخاننى ئېلىپ تۈركىستانغا قايتىپ كېلىشى ئۇنىڭ بۇ شېرىن چۈشنى پۈتۈنلەي بەربات قىلىۋەتتى. ئۇ تۇرپان تەختگاھىدىكى ئەمىرلەرنىڭ چوڭ خانزادىنى قايرىپ قويۇپ كىچىك خانزادىنى تەخت ۋارىسى قىلىپ، تەختتە ئولتۇرغۇزۇشنى خىيالغىمۇ كەلتۈرمىگەندى.

— ئول موغۇلىستان ئەمىرلىرىنىڭ بۇ قىلغىنى يولسىزلىق. سەلتەنەت يوسۇنغا خىلاپ، — دېدى غەزىپىنى بېسىۋالالايمىغان ئەمىر شەيخ نۇرىددىن چىچاڭشىپ، — نەدىمۇ چوڭنى قايرىپ قويۇپ كىچىكىنى تەختتە ئولتۇرغۇزىدىغان ئىش بار ئىدەن كەن؟!

گەرچە ئەمدىلا ئون ئۈچ ياشتىن ئاشقان بولسىمۇ، ئاق - قارىنى ئوبدانلا پەرق ئېتىپ قالغان خانزادە يۈنۈسخان تۇرپاندىكى ئەمىرلەرنىڭ ئۆزىنىڭ ئورنىغا ئىنىسىنى ئانىسىنىڭ تەختىگە ئولتۇرغۇزغانلىقىنىڭ سەۋەبىنى ھەرھالدا يامان ئەمەس بىلىپ قالغانىدى. شۇ تاپتا ئۇ ئانىسىنىڭ ھەسرەتلىكىمۇ، بوۋىسىنىڭ غەزىپىنىمۇ چۈشىنەتتى.

— مېنىڭ تەختتە ئولتۇرغۇم، سۇلتان بولغۇم يوق، — دېدى

ئۇ چىرايىنى پۇرۇشتۇرۇپ.
 ئاچچىقىنى كىمدىن ئېلىشنى بىلەلمىگەن ئەمىر شەيخ نۇ-
 رىددىن نەۋرىسنىڭ ئالدىغا دىۋەبىلەپ كەلدى:
 — نېمىشقا؟ نېمىشقا سۇلتان بولغىلىرى يوق خانزادەم؟ بى-
 لىپ قويسىلا، سىلى دېگەن موغۇلىستان سۇلتانىنىڭ چوڭ
 خانزادىسى، موغۇلىستان تەسەررۇپى دېگەن سىلىنىڭ قانۇنلۇق ئا-
 تا مىراس زېمىنلىرى. ئول تۇرپان تەختگاھىدا ئولتۇرۇش نۆۋىتى
 سىلىدىن ئاشسا ئاندىن باشقىلارغا مەنسۇپ بولۇشى كېرەك قائىدە
 بويىچە.

— خانزادە تېخى كىچىك، سەلتەنەت ئىشلىرىنى چۈشەنگۈ-
 چىلىكى يوق ئاتا، — دېدى دۆلەتسۇلتان خانىش كۆزىگە لىق ياش
 ئېلىپ، — ئۇنى بۇنداق ئەيىبلەمسىلە، ھېلىمۇ شۇنچە ئۇزاق
 يولنى بېسىپ ھېرىپ كەتتى.

— سىلى ئارىلاشمىسۇنلا! — دېدى ئەمىر قىزىنى سى-
 كىپ، — ئەسلىدە خاننىڭ يەنە بىر خانىشىدىن خانزادىسى بارلى-
 قىنى بىلگەندىكىن، ئەقىللىرىنى جورۇپ ئىشنىڭ ئالدىنى ئې-
 لىپ، خانزادىلىرى ئۈچۈن ۋەلىئەھدىلىك يارلىقىنى يازدۇرۇۋال-
 ماقلىرى كېرەك ئىدى. ئوزا يىلى تۈركىستانغا كەلگەنلىرىدە بۇ
 ئىشنى سەمىلىرىگە سېلىپ ئالاھىدە تاپىلغانمەن. خوپ بولدىمۇ
 ئەمدى، ئاتا نەسەپتىگە قۇلاق سالىمىسا قانداق بولىدىكەن؟

دۆلەتسۇلتان خانىش دادىسىغا جاۋاب ياندۇرۇش ئۈچۈن ئا-
 زىنى ئۆمەللەپ — ئۆمەللەپ توختاپ قالدى. ئوغلى يۇنۇسخانغا
 بىرنەچچە دەققە قاراپ تۇرغاندىن كېيىن ئىككى قىزىنى ئەگەش-
 تۈرگىنىچە ھەرەمگە — ئانىسىنىڭ قېشىغا چىقىپ كەتتى. ئاندىن
 سىنىڭ ئارقىسىدىن ئەگىشىپ ماڭغان يۇنۇسخانغا ئەمىر شەيخ
 نۇرىددىن كاپىدى:

— سىلى قەيپقالسىلا خانزادەم. چوپچوڭ يىگىت تۇرۇقلۇق
 ۋالىدەلىرىنىڭ پېشىغا ئېسىلىۋېلىپ يۈرۈشتىن نومۇس قىلسىلا!
 يۇنۇسخان پەرۋا قىلماي ئانىسىنى ساراينىڭ ئىشىكى تۈۋد-

گىچە ئۈزىتىپ چىقتى، ئاندىن يېنىپ كېلىپ بوۋىسىنىڭ ئۇدۇ-
لىغا كېلىپ توختىدى.

— خانىش ئانامنى ئارتۇقچە ئەيىبلەيدىلە ئالىيلىرى، — دېدى.
دى يۈنۈسخان سالماقلىق بىلەن ئەمىرنى «بوۋا» دەپ ئاتىماي كۆز-
لىرىگە قاراپ تۇرۇپ، — ئۆزلە ئۇ كۈنى تۇرپان ئوردىسىدا بولغان
قۇرۇلتاينى بىلمەيدىلا، خانىش ئانام تىكەندەك يالغۇز قالدى. ئۇ
ئۆزىنىڭ ئەمەس، مېنىڭ ھاياتىمنىڭ خەۋپتە قېلىشىدىن ئەنسىد-
رەپ ئۇل ئەمىرلەرنىڭ قارارىنى قوبۇل قىلىشقا مەجبۇر بولدى.
كىمنىڭ ئاتا تەختىگە ۋارىسلىق قىلغۇسى يوق دەيدىلا؟ راست،
ئۇل تاجۇ تەخت مېنىڭكى، مەن تۇرۇپ باشقىلارنىڭ ئولتۇرۇش
سالاھىيىتى ئەسلا يوق ئىدى. بايا ئانامنىڭ كۆڭلىنى ئايدىغانلىد-
قىم، يۈرەك يارىسىنى تاتىلاپ، دەرد ئۈستىگە دەرد قوشماي، دې-
گەنلىكىم ئۈچۈن ئاشۇنداق دەپ قويدۇم. ئۆزلەگە ۋەدە بېرىي:
ئاللاھ خالىسا ئاتامنىڭ تەخت - سەلەتەنەتنى قولۇمغا ئالماي
قويمايمن.

نەۋرىسىنىڭ سۆزلىرى ئەمىر شەيخ نۇرىددىنغا ئازراق تە-
سەللى بولدى، ئۇنى ئارتۇقچە ئەيىبلەپ قويغىنىغا پۇشايماق قىل-
دى. نەزەرىنى تاپسىدا قول باغلاپ تۇرغان ئىنىسى بىلەن سەركەر-
دىسىگە يۆتكىدى:

— خوش، ئىككىلىرىنىڭ قوللىرىدا بىر تۈمەن ئاتلىق چە-
ۋەندازلار تۇرۇقلۇق، ئۇل موغۇلىستان ئەمىرلىرىنىڭ قارارىغا
خوش - خوش ئېتىپ، ھېچقانداق ئىش تەۋرەتمەيلا خانىش بىلەن
خانزادىنى ئېلىپ يېنىشلىرىنىڭ سەۋەبىنى بىلىپ باقسام بولام-
دۇ؟

— بىز بىخەستەلىك قىلىپتۇق ئالىيلىرى، — دېدى
ئىرازان بارىن، — ئۇل ئۇلۇسبېگى مىرمۇھەممەدشاھ بىلەن ئە-
مىر كەبىر سەيپىدئەلى ئالىپنىڭ سۈيىقەستىنى خىيالىمىزغىمۇ
كەلتۈرمەپتىمىز. چوڭ خانزادىنىڭ ئاتا تەختىگە ۋارىسلىق قىل-
دىغا ھېچكىم بىر نېمە دېيەلمەيدۇ دەپ، تولىمۇ يۈزە ئويلاپتۇق.

— ئۇلارنىڭ سۇيىقەستى ئاشكارا بولغاندا كۆپ تىرىشچانلىق كۆرسەتكەن بولساقمۇ يەنىلا ئامالسىز قالدۇق، — دېدى مىرەك تۈركمەن، — ئول چاغدا سەركەردە — لەشكەرلىرىمىز سىرتتا، بىز ئوردىدا بولغانلىقىمىز، ئۇنىڭ ئۈستىگە خانىش بىلەن خانزا-دەنىڭ ھاياتىدىن ۋايىم يېگەنلىكىمىز ئۈچۈن قاراملىق قىلىشقا پېتىنالمىدۇق. بىھۆدە قىرغىنچىلىققا سەۋەب بولۇپ، خانىش بى-لەن خانزادىنى بالاغا تىقىپ قويۇپ، سەركەردە — لەشكەرلىرىمىز-دىن ئايرىلىپ قالغىنىمىزدىن كۆرە، تىنچ — ئامان تۈركىستانغا قايتىپ كېلىپ، ئالىيلىرى بىلەن بامەسلىھەت ئىش قىلايلى دې-دۇق.

ئورۇنلۇق سەۋەب ئالدىدا ئەمىر شەيخ نۇرىددىن لام — جىم دېيەلمىدى، ئىش بۇ دەرىجىگە يەتكەندە ئۇلارنى ئەيىبلەشنىڭمۇ ھاجىتى قالمىغانىدى.

— شۇنداق قىلىپ، ئەمدى بۇ ئىشلارنى بولدى قىلىدىكەن-مىز — دە، — دېدى ئەمىر شەيخ نۇرىددىن ھەسرەتلەنگەن ھالدا، — بىلەمسىلەر، ئۇلارنىڭ بۇ قىلغىنى بىزنى كۆزگە ئىلمىغانلىق، تۈركىستان سەلتەنەتىگە قىلىنغان ھاقارەت. سۈكۈت قىلساق ھەرگىز بولمايدۇ.

— ئەلۋەتتە بىزمۇ سۈكۈت قىلالمايمىز، — دېدى ئىرازان بارىن، — بارلىق تۈركىستان لەشكەرلىرىنى ئىختىيارىمغا تاپ-شۇرسىلا ئالىيلىرى. موغۇلىستانغا رەسمىي لەشكەر تارتايلى، ئول ئىنسابسىزلاردىن خانزادىنىڭ تەختىنى سويۇپ ئالايلى. ئەمىر شەيخ نۇرىددىن يالت ئېتىپ ئىنسىنىڭ كۆزىگە قا-رىدى.

— شول تاپتا، — دېدى ئىرازان بارىن سۆزىنى داۋاملاشتۇ-رۇپ، — تۇرپان تەختىگە بىزدىن پۈتۈنلەي خاتىرجەمدۇر. ئەمىر كەبىر سەيپىدەئلى ئالپنىڭ ئەس — يادى قەشقەرنى قايتۇرۇپ ئې-لىشتا، بىزنىڭ لەشكەر تارتىپ بېرىشىمىزنى ئۇلار زىنھار خىيا-لىغا كەلتۈرمەيدۇ.

— لەشكەر تارتىپ بارساق، تۇرپان تەختگاھىنى قوللىمىزغا ئالالمىغان تەقدىردىمۇ موغۇلىستان تەسەررۇپىنىڭ يېرىمىنى بولسىمۇ خانزادىگە تەۋە قىلالىشىمىزدا گەپ يوق، — دېدى مېرىك تۈركمەن لەشكەر تارتىشنى قوللاپ، — ناۋادا بۇ مۇددەئىمىزدىن مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرىنى خەۋەرلەندۈرسەك، ئۇزۇندىن بېرى زېمىن دەۋاسى قىلىپ كەلگەن رەقىبلىرىنى كۆزدىن يوقىتىش ئۈچۈن بولسىمۇ بىزنى قوللىشى، ھەتتا قەشقەرنى ساقلاپ ياتقان سەر - كەردە - لەشكەرلەرنى بىز بىلەن كۆمەكلىشىشكە بۇيرۇشى مۇمكىن.

مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئىسمىنى ئاڭلاپ، ئەمىر شەيخ نۇرىدە - دىننىڭ كالىسىغا پاللىدە بىر ئەقىل كەلدى. ھەئە، شۇ تاپتا موغۇلىستانغا لەشكەر تارتىپ بېرىپ نۇسرەت قازىنىشقا ئۇنىڭ ئىدە - شەنچى يوق ئىدى. مۇشۇ سەۋەب بىلەن دۈشمەننى ئىككى قىلىۋېلىشنى، قۇدرەتلىك ئىككى خانلىقنىڭ ئوتتۇرىسىدا قاپسىلىپ قېلىشنى خالىمايتتى. ناۋادا شۇنداق بولۇپ قالسا، ئۇنىڭ تاجۇ تەختى ياكى ماۋەرائۇننەھەر ھاكىمىيىتى تەرىپىدىن، ياكى بۈيۈك موغۇلىستان ھاكىمىيىتى تەرىپىدىن ۋەيران قىلىناتتى. ھەر ئىككى ئەلگە تەڭ تاقابىل تۇرۇشقا ئۇنىڭ ماغدۇرى يەتمەيتتى. مىرزا ئۇلۇغبەگ ئۇنىڭ موغۇلىستانغا لەشكەر تارتقىنىنى بىلىپ قالسا، دەرھال تۈركىستانغا لەشكەر تارتىپ قېلىشى مۇمكىن ئىدە - دى. نەچچە يىلدىن بېرى ئىتائەت قىلىشتىن باش تارتىپ، ئولپان تاپشۇرمىغانلىقى سەۋەبلىك مىرزا ئۇلۇغبەگ ئۇنىڭ ئۈچۈن ئەڭ خەتەرلىك رەقىب ئىدى. ھازىرقى ئەڭ ئەپلىك چارە — ئاشۇ كۈچلۈك ئىككى ئەلنىڭ ئوتتۇرىسىغا سوغۇقچىلىق سېلىش، ئۇ - رۇش ئوتىنى ئۇلارغا تۇتاشتۇرۇپ ئارىدىن نەپ ئېلىش ئىدى. چۈنكى، قايسى تەرەپ غەلبە قىلسا ئەمىر شەيخ نۇرىدەدىن ئوخشاشلا پايدا ئالاتتى. ناۋادا مىرزا ئۇلۇغبەگ غەلبە قىلسا، ئىس - تېلاسىنى ئۇزاق مۇددەت داۋاملاشتۇرۇش ئۈچۈن موغۇلىستان تەختىگە چوقۇم خانزادە يۈنۈسخانىنى ئولتۇرغۇزۇپ قويىاتتى. بۇنىڭ

ئۈچۈن ئۇ مىرزا ئۇلۇغبەگكە تەۋەلىك بىلدۈرۈپ ۋاقتى - قەرەلە - دە ئولپان تاپشۇرۇپ تۇرسىلا بولاتتى. ناۋادا موغۇلىستان تەرەپ غەلبە قىلىپ قالسا، ئۇلاردىن نەۋرىسىگە تەسەررۈپ زېمىن بېرىشنى بىمالال تەلەپ قىلالايتتى. ئۇ چاغدا موغۇلىستانلىقلارنىڭ مەرھۇم خاننىڭ بۇ چوڭ خانزادىسىنى ھاكىمىيەتسىز قالدۇرۇشقا يۈزى چىدمايتتى - دە، تەبىئىي ھالدا نەۋرىسى خانزادە يۈنۈس - خانغا ماۋەرائۇننەھرنىڭ تەختىدە ئولتۇرۇش نېسىپ بولاتتى، ئۆزى بولسا پەقەتلا زىيان تارتمايتتى.

مۇشۇلارنى چاقماق تېزلىكىدە خىيالىدىن ئۆتكۈزگەن ئەمىر شەيخ نۇرىدىن چاڭقاپ ھالىدىن كەتكەن ئادەم بىر ھېجر سوغۇق سۇغا ئېرىشكەندەك روھلاندى، ئىككى سەر كەردىسىگە ئويلىغانلىق رىنى مېغىزلىق قىلىپ چۈشەندۈردى.

— راستتىنلا مىرزا ئۇلۇغبەگدىن ياردەم تەلەپ قىلىمىزمۇ ئالىيلىرى؟ — سورىدى ئىرازان بارىن تازا ئىشەنچ قىلالماي.

— ئەلۋەتتە، — دېدى ئەمىر شەيخ نۇرىدىن ئۆزىگە ئىشەنەن -

گەن ھالدا، — ئول ئىككى ئەلنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئون نەچچە يىل -

دىن بېرى قەشقەرنى تالىشىپ بىرنەچچە قېتىم ياغى بولدى. مەر -

ھۇم جەننەتماكان سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرىنىڭ ئۆلۈمى بىلەن

بۇ ئاداۋەت تېخىمۇ كۈچەيدى. پەممىچە، مىرزا ئۇلۇغبەگ موغۇ -

لىستانغا لەشكەر تارتقۇسى بولسىمۇ، بىرەر ئورۇنلۇق باھانە تاپالا -

ماي تۇرۇپ قالغان بولۇشى مۇمكىن. خانزادە يۈنۈسخان سەمەر -

قەنتكە بېرىپ، ئاتىسىنىڭ تەخت - سەلتەنەتنى ئېلىپ بېرىشنى

ئىلتىماس قىلسا، مىرزا ئۇلۇغبەگ قاراپ تۇرماسلىقى مۇمكىن.

ئۇنىڭسىزمۇ ھازىر ئۇنىڭ قەشقەردە ئىككى تۈمەن لەشكىرى بار.

سەمەرقەنتتىن لەشكەر يۆتكەيمۇ بۇ لەشكىرى يۈرۈشنىڭ ھۆد -

دىسىدىن چىقالايدۇ. بۇ باھانە مىرزا ئۇلۇغبەگ ئۈچۈنمۇ تېپىلغۇ -

سىز پۇرسەت، — ئەمىر نەۋرىسى يۈنۈسخانغا قاراپ سورىدى، —

قانداق خانزادەم، سەمەرقەنتكە بېرىپ مىرزا ئۇلۇغبەگدىن ياردەم

سوراشقا رىغبەتلىرى بارمۇ؟

باياتىن بېرى ئۇلارنىڭ مۇلاھىزىلىرىنى بىر چەتتە جىمجىت ئولتۇرۇپ ئاڭلىغان يۇنۇسخان ئويلىنىپ تۇرمايلا جاۋاب بەردى: — بۇنىڭدىن بۆلەك ياخشىراق ئامالمۇ يوقتەك قىلىدۇ. مەيدىلى، ئۇرۇنۇپ كۆرەي، مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ياردىمىگە ئېرىشىپ قالسام ئەجەب ئەمەس.

خانزادە يۇنۇسخانغا ئاغزىدىن چىقارماي، ھېچكىمگە بىلىندۈرمەي تۇرغان بىلەن، ئاتىسىنىڭ تاجۇ تەختىگە ئىنىسىنىڭ ۋارىسلىق قىلىشى قاتتىق ھار كەلگەنىدى. بولۇپمۇ تۇرپاندىن تۈركىستانغا كەلگىچە ئاتىسىنىڭ ئۇنىسىز ياش تۆكۈشى، ھەسرەتلىك ئۇھ تارتىشى ئۇنىڭ سەبىي يۈرىكىنى پارە - پارە قىلىۋەتەكەن، تاجۇ تەختنى قايتۇرۇۋېلىش ئىرادىسىنى ھەسسىلەپ ئاشۇرغانىدى. ئاتىسىنىڭ دەردىگە دەرمان بولالمىغانلىقى، ۋەتىنىدىن، تاجۇ تەختىدىن ناھەق ئايرىلىشقا مەجبۇر بولغانلىقى، ئاتىسىنىڭ ئەڭ ئىشەنچلىك ئەمىرلىرىنىڭ يولسىزلىقى، يۈزسىزلىكى غۇرۇرىغا قاتتىق تەگكەنىدى. گەرچە يول بويى ئانىسى بىلەن بۇ توغرىلۇق پاراڭلاشمىغان بولسىمۇ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە موغۇلىستانغا قايتىپ بېرىپ، تاجۇ تەختنى قولغا ئېلىشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. ئۇنىڭ سەبىي يۈرىكىدە پەيدا بولۇشقا باشلىغان تاجۇ تەخت ۋەسۋەسىسى ئاداۋەت، قىساسخورلۇق ئوتلىرىغا تۇتۇق بولۇۋاتاتتى، ئىرادىسىنى كۈچەيتىۋاتاتتى.

شۇنداق، يەتتە - سەككىز ياش ۋاقتىدىن تارتىپ جانىبازلىق ماھارىتىنىلا ئەمەس، ھېساب، تىل - ئەدەبىيات، قانۇن، لەشكەرىي ئىشلار، ھاكىمىيەت باشقۇرۇش، ئىلمىي رىيازەت ۋە ئىلمى تەجۋىد^①... قاتارلىق ئىلىملەرنىمۇ كۆڭۈل قويۇپ ئۆگەنگەن خانزادە يۇنۇسخاننىڭ ئۆزىگە خاس خاراكتېر، قاراشلىرى شەكىللىنىشكە باشلىغانىدى. ئۇ ئاتىسىغا، سەيبىدئەلى ئالپقا بەكمۇ ھەۋەس قىلاتتى. چوڭ بولغاندا چوقۇم ئاشۇلاردەك ئادەم بولۇشنى ئارزۇ قىلاتتى. ئەپسۇس، ئاتىسى سۇلتان ئۇۋەيسخان ۋاقتىسىز

① ئىلمى تەجۋىد — قىرائەت ئىلمى.

قازا قىلىپ كەتتى. ئەڭ ئىشەنگەن، ئەڭ سۆيۈملۈك كىشىسى سەيپىدەئەلى ئالپ بولسا قاراپ تۇرۇپلا يۈزسىزلىك قىلدى. ئۇ سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ يۈزسىزلىكىنى كۆڭلىگە پەقەتلا سىغدۇرالايدى. ئەقىدىنىڭ ئاچچىق، رەھىمسىز بۇ چاقچىقىدىن تېڭىرقىدى. ھەسرەتلەندى. ئىنسان خاراكتېرىنىڭ تۇراقسىزلىقىنى، ئەڭ يېقىن كىشىلىرىنىڭمۇ پايدا - مەنپەئەت، ھوقۇق - مەرتىۋە ئال-دىدا ئاينىپ كېتىدىغانلىقىنى، ۋاپا - ساداقىتىنى يوقىتىدىغانلىقىنى، ھاياتنىڭ تولىمۇ رەھىمسىزلىكىنى تۇنجى قېتىم ھېس قىلدى. ئەنە ئاشۇ ھېس - تۇيغۇلار ئۇنى ھەم جىمغۇر، ھەم غەي-رەتلىك قىلىپ قويغانىدى. يول بويى ھەرقانداق بەدەل تۆلەپ بول-سىمۇ موغۇلىستان سەلتەنەتىنى قولغا ئېلىشقا قەسەم قىلغانىدى. — يېقىنقى سەككىز - ئون يىلدىن بېرى سەمەرقەنت تەختگاھىغا تاپشۇرۇشقا تېگىشلىك ئولپاننى تاپشۇرماي كەل-دۇق، — دەيدى مەرەك تۈركمەن كۆڭلىدىن كەچكەن گۇماننى يو-شۇرماي، — ئەمدىلىكتە خانزادە ئالىيلىرىنى ياردەم تەلەپ قى-لىشقا ئەۋەتسەك مىرزا ئۇلۇغبەگ نېمىدەپ قالور؟ كالىسىغا كەلگەن ئەقىلدىن ۋاز كەچكۈسى كەلمىگەن ئە-مىر شەيخ نۇرىددىن سەركەردىسىنىڭ بۇ گېپىگە ئانچە ئېتىبار قىلىپ كەتمىدى.

— خانزادە ئول دەرگاھقا ھازىرچە ئىككى يىللىق ئولپان بىلەن سوۋغا - پىشكەشلەرنى ئېلىپ بارغاي. قالغىنىغا مىرزا ئۇ-لۇغبەگ ئالىيلىرىغا ئۆز قولۇم بىلەن مەكتۈپ پۈتۈپ بېرىمەن. بۇنىڭدىن باشقا، مىرزا ئۇلۇغبەگ بىلەن ئوتتۇرىمىزدا قۇدا - با-جىلىق مۇناسىۋەت بار، — ئەمىر شەيخ نۇرىددىن ئىنىسى ئىرازان بارىنغا لاپىپىدە قاراپ قويۇپ گېپىنى داۋاملاشتۇردى، — ئوزا يى-لى مەلىكىلىرىنى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ چوڭ خانزادىسى ئابدۇل-لە-تېپ مىرزاغا ئەۋەتىپ بەرگەنلىرىدە ئورۇنسىز كايىغان ئىكەنمەن، ئەمدى بۇ ئىشىمۇ ياخشىلىققا تەۋسىپ تېپىپ قالسا ئەجەب ئە-مەس. مەلىكە نېمىلا بولمىسۇن خانزادىگە ئىگىچى بولىدۇ. سىلى

خانزادىنى بىللە ئېلىپ بارسلا مىرزا ئۇلۇغبەگ يۈزلىرىنى قىلدا -
ماي قالماس، ئاللاھ خالىسا مەقسەت - مۇددىئايىمىزغا كەمكۈتدە -
سىز يەتكەيمىز.

ئىرازان بارىن مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئالدىغا بېرىشنى خالىدى -
مىدىمۇ ياكى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ چوڭ خانزادىسى بولغان كۈيۈ -
ئوغللىغا يالۋۇرۇشنى ھار ئالدىمۇ، بېشىنى تۆۋەن سالىدى.

— ئەڭ ياخشىسى، يەنىلا موغۇلىستانغا لەشكەر تارتقىنىمىز

تۈزۈك ئىدى ئالىيلىرى.

● ئەمىر شەيخ نۇرىدىن ئىنىسى ئىرازان بارىنىنى قوپاللىق بىلەن سىلكىۋەتتى:

— گەپ بىر، قۇلاق ئىككى، ئەمدى زىنھار ئارسالىدى بولدا -

مىسۇنلار!

شاھنىشىنى سوغۇق تىمتاسلىق باستى.

خانزادە يۇنۇسخاننىڭ ئىرازان مىرزانى قوللىغۇسى، ۋەتدە -
نىگە لەشكەر تارتىپ بارغۇسى، تاجۇ تەختىنى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ
قولى بىلەن ئەمەس، ئۆزىنىڭ جاسارىتىگە تايىنىپ مەردلىك بىلەن
تارتىۋالغۇسى بار ئىدى. ئەمما بوۋىسىنىڭ ئەلپازىغا قاراپ يېلىندە -
غۇسى كەلمىدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ ۋۇجۇدىدا ئىنىسىنىڭ قولىدىن
تاجۇ تەختىنى تېزىرەك تارتىۋېلىش ئارزۇسىلا ھۆكۈمران ئىدى،
خۇددى باشقىلارغا تارتقۇزۇپ قويغان ئويۇنچۇقىنى قايتۇرۇۋېلىشقا
ئالدىرىغان كىچىك بالدەك. ئۇنىڭدىن چوڭقۇرلاپ ئويلىغۇدەك
ھەپسىلىسى يوق ئىدى.

※

※

※

ئۈچ ھەپتىدىن كېيىن خانزادە يۇنۇسخان بوۋىسى ۋە ئانىسى
بىلەن خوشلىشىپ ئىرازان بارىن بىلەن مىرەك تۈركمەننىڭ
ھەمراھلىقىدا، تۇرپاندىن ئايرىلغان چاغدا ئۆزىگە ئەگەشكەن ئۈچ
مىڭغا يېقىن ۋەتەندىشىنى ئەگەشتۈرۈپ سەمەرقەنتكە قاراپ يولغا

چىقتى. ئۇنىڭغا ئەگەشكەن بۇ ئۈچ مىڭ ئادەمنىڭ ھەممىسى ئور - دىدىكى تەخت ۋارىسىنى بەلگىلەش ئۈچۈن چاقىرىلغان قۇرۇلتايدا خانزادە يۈنۈسخاننىڭ تەختكە چىقىشىنى قوللاپ، سەيپىدەئەلى ئالىپ بىلەن مۇنازىرىلەشكەن بىرنەچچە ئەمىرنىڭ نۆكەرلىرى، ئا - ئىلە - تاۋابىئاتلىرى ۋە يېقىن ئۇرۇق - تۇغقانلىرى ئىدى. ئەمىر شەيخ نۇرىددىن مىرزا ئۇلۇغبەگنى تەسىرلەندۈرۈپ، ھېسداشلىق - نى قوزغاش ئۈچۈن بۇ مۇساپىرلارنى خانزادە يۈنۈسخان بىلەن سەمەرقەنتكە بىللە بېرىشقا بۇيرۇغانىدى.

ئۇلارنىڭ تۈركىستاندىن ئايرىلىپ ماۋەرائۇننەھەر تەۋەسىگە رەسمىي قەدەم باسقاندىن كېيىن يول يۈرۈشى تولىمۇ ئاستا بولدى. چۈنكى، ئۇلار يول ئۈستىدىكى تۈمەن دەرىجىلىك بەگلەر بىلەن، شەھەر - ۋىلايەت ئەمىرلىرى بىلەن كۆرۈشۈپ سەمەرقەنتكە بېرىش مۇددىئاسىنى چۈشەندۈرۈپ، يول خېتىگە تامغا باستۇرۇپ مېڭىشى شەرت ئىدى. ئەلۋەتتە يول خېتىگە ھەر بىر تامغا باستۇرغاندا ئاز - تولىدىن رەسمىيەت ھەققى، سوۋغا - پىشكەش تاپشۇرماي بولمايتتى. شۇ سەۋەبتىن ئۇلارنىڭ ئېلىۋالغان يول خىراجىتى يېرىم يول - دىلا پۈتۈنلەي تۈگىدى، سەپەرنىڭ كېيىنكى يېرىمىنى ئۇلار ئۆز بىساتىدىكى مال - مۈلۈكلىرىنى خىراجەت قىلىپ داۋاملاشتۇرۇشقا توغرا كەلدى. نەچچە ئونلىغان قېچىر - تۆگىلەرگە ئارتىلغان، مىرزا ئۇلۇغبەگ ھۈزۈرىغا ئېلىپ مېڭىلغان ئولپانلارغا چېقىلغىلى بولمايتتى. رەخت، تېرىلەر تايلىرى بىلەن، ئالتۇن - كۈمۈش، جاۋاھىراتلار قاچىلانغان ساندۇقلار قۇلۇپلىرى بىلەن پېچەتلىنىپ - تىلگەندى. ئۈچ مىڭغا يېقىن ئادەمنىڭ ئۈچ ۋاقىلىق ئوزۇق - تۈ - لۈكىنى ھەل قىلىش تولىمۇ قىيىنغا چۈشۈۋاتاتتى.

سەمەرقەنتكە بېرىشنى خالاپ كەتمىگەن ئىرازان بارىن بې - شنى ئىچىگە تىقىۋالغانىدى.

— سىلەنىڭ نەۋرە ئىگىچىلىرى بولمىش قىزىمنى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ چوڭ خانزادىسىگە ياتلىق قىلغىنىم بىلەن ئۇنىڭ چوڭ ئاغىچىلىق سالاھىيىتى يوقتۇر، — دەيتتى ئىرازان بارىن يۈنۈسخانغا ھال دادلاپ، — ئۇنىڭ ئۈستىگە كۈيۈتوغۇل بولمىش

ئابدۇللىھىتىپ مىرزا خۇي - پەيلىنىڭ تايىنى يوق بىر خانزادىدۇر. قىزىمنىڭ بۇ توي ئىشى ئاغىچام سەمەرقەنتكە تۇغقان يوقلاپ بارغان چېغىدا ئابدۇللىھىتىپ مىرزانىڭ قىزىمغا كۆزى چۈشۈپ قىزىمىشى بىلەن مەجبۇرەن ۋۇجۇدقا چىققان. تا ھازىرغىچە مىرزا ئۇ لۇغبەگ بىزنى قۇدا ئورنىدا كۆرۈپ باقمىدى. بەلكىم بۇ دورەم كۆرۈشەكمۇ قۇدىلىق مۇناسىۋىتىمىزگە ئانچە رىئايە قىلىپ كەتمەسلىكى مۇمكىن.

يۇنۇسخان لام - جىم دېمەيتتى. ھەئە، ئۇ ئۆزىگە ھەمراھ بوپ ماڭغان ئانا تەرەپ تاغىسى ئىرازان بارىدىن چوڭ ئۈمىد كۈتمەيتتى، پەقەت موغۇلىستان تەختىنى قولغا ئېلىش ئۈچۈن مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ياردىمىگە تايانمىسا بۇ كاتتا ئىشنى ۋۇجۇدقا چىقارغىلى بولمايدىغانلىقىنى چۈشىنىپ يەتكەندى. شۇڭا مىرزا ئۇلۇغبەگ بىلەن كۆرۈشكەندە، ئۇنىڭ بىلەن قانداق يوسۇندا كۆرۈشۈش، قانداق تەرزىدە سۆزلىشىش، نېمە دېيىش ھەققىدە باش قاتۇراتتى، دېمەكچى بولغان گەپلىرىنى كۆڭلىدە پىشۇرۇۋېلىشقا تىرىشاتتى.

يۇنۇسخان ھەمراھلىرى بىلەن ئەنە ئاشۇنداق جاپالىق يول بېسىپ، سەمەرقەنت شەھىرىنىڭ بوسۇغىسىغا بىر توغرام نانغا زار بولغان ھالەتتە ئاران يېتىپ كەلدى.

شۇ كۈنلەردە خانىقا سېلىش باھانىسى بىلەن رەسەتخانا قۇرۇلۇشىغا توسقۇنلۇق قىلىۋاتقان ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇش بىلەن قاتتىق ئارازلىشىپ قالغان مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ كۆڭلى تولىمۇ پاراكەندە ئىدى. گەرچە سەلتەنەت سۈرىگە تايىنىپ رەسەت-

خانا قۇرۇلۇشى ئورنىنى ئىگىلىۋالغان مۇرىدىل ھىدايەتچىلەرنى قوغلىۋەتكەن، جاھىللىق قىلغان، قارشىلىق كۆرسەتكەنلەرنى تۇپ زىندانغا تاشلاپ، ئۇلارنى رەسەتخانا قۇرۇلۇشىغا قايتا تۈس-قۇنلۇق قىلالمايدىغان قىلىۋەتكەن بولسىمۇ، ئەمما بۇ ئىش سە-مەرقەنت شەھىرىدە يامان تەسىر پەيدا قىلغانىدى. خان بىلەن تەڭ تۇرۇشقا پىنئىنالمىغان ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇش غايىبىتىن ئاڭلىغان ۋەھىي، چۈشىدە ئايان بولغان بېشارەت، ئېتىكاپخاندا كۆرگەن كەشىپۇ كارامەتلىرىنى تەرغىب قىلىپ، مىرزا ئۇلۇغبەگ-نى دەھرىي، مۇرتەدلىكتە ئەيىبلەپ، رەسەتخانىدىن ئىبارەت كۈ-پۇر دەرگاھىنىڭ سەمەرقەنت خەلقىگە كەلتۈرىدىغان بالا - قازا-لىرىنى شەرھەلەپ، بولۇشىغا پىتنە - پاسات تارقاتقانىدى. ئىشان-نىڭ جۇلدۇر كېپەن، قەلەندەر سىياق دەرۋىش - سوپىلىرىنىڭ زىندانغا تاشلانغانلىقىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن شەھەر ئاھا-لىسى بۇ پىتنە پاساتلارغا ئىشىنىپ قالغان، ئوردىغا مۆتىۋەر، ئابروپلۇق كىشىلەردىن ۋەكىل ئەۋەتىپ، مىرزا ئۇلۇغبەگدىن رە-سەتخانا قۇرۇلۇشىنى توختىتىپ خانقا سېلىشقا ئىجازەت بېرىش-نى تەلپ قىلىشقانىدى. شۇ سەۋەبلىك رەسەتخانىنىڭ بۇزۇپ ۋەيران قىلىۋېتىلگەن ئۆلىنى قايتىدىن ياساش تەسكە توختاۋاتات-تى. بۇ خاپىچىلىق ئاز كەلگەندەك، سەمەرقەنت شەھىرىنىڭ ھا-كىمى مىرانشاھ دورغا ھە دەپسە قەشقەر ئەمىرى پىرھاجى مۇھەم-مەد شاھىستە ئۈستىدىن شىكايەت قىلىپ، مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ بېشىنى ئاغرىتاتتى.

مانا بۈگۈن ئەتىگەنلىك قوبۇلدىمۇ تەختنىڭ پايىسىنى قۇ-چاقلاپ يانتقان مىرانشاھ دورغا پوتلا - ماڭقىسىنى ئېقىتىپ يىغ-لىغىنىچە دادخورلۇق قىلىۋاتاتتى:

— ئادالەتلىرىگە سېغىنماقتىن باشقا ئىلاجىم يوقتۇر ئاز-ھەزرىتىم، بىزگە ئىگە بولغايلا. ئول پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە ئىنىم ساتۇقخاننىڭ موغۇلىستان خانى ئوۋەيسخاننى ئۆلتۈرۈپ كۆرسەتكەن ئەجىر - تۆھپىسىگە ھەسەتخورلۇق قىلىپ، خان يار-

لىقى بىلەن قەشقەرگە كەلگەن ئىنىمنىڭ لەشكىرىي ھوقۇقىنى چەكلەش، ئوردىدىكى ئىززەت - ئابروۋىنىڭ ئۆسۈپ كېتىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن قەشقەرلىكلەر بىلەن ئاستىرتىن تىل بىر - بىرىكتۈرۈپ، ئىنىمنىڭ ھاياتىغا قەست قىلغان...

— ئورۇنلىرىدىن تۇرسىلا جانابى ئەمىر، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ بىزارلىق بىلەن، — يەنىلا ئۇل ئىشلارنى تەھقىقلەش ئۈچۈن قەشقەرگە ئەۋەتكەن خانلىق مۇپەتتىشىنىڭ مەلۇماتىنى ساقلايلى. دەلىل - ئىسپاتسىز ئەرز، غوغۇغا بىھاجەتتۇر.

— دەلىل - ئىسپات مانا، مۇبارەك نەزەرلىرىدىن ئۆتكۈز - گەيلا، — دېدى مىرانشاھ دورغا قوينىدىن پۇرلىشىپ كەتكەن بىر پارچە قەغەزنى ئېلىپ، — بۇ مەرھۇم جەننەتتاكان ئىنىم سەر - كەردە ساتۇقخاننىڭ كەمىنە ئاغىسىغا يوللىغان شەخسى مەكتۇ - پىدۇر. مەكتۇپتا يېزىلىشىچە، پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە قەش - قەرلىك قاتىل قاراقۇل ئەھمەد مىرزاغا ھەج سەپىرىگە خىراجەت قىلىش باھانىسى بىلەن خەزىنىدىن نۇرغۇن ئالتۇن - كۈمۈش بەرگەنكەن. ئەمدى بىلدۈرۈشكى، بۇ ھەرگىزمۇ ھەج خىراجىتى ئە - مەستۇر، پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە مۇشۇنى باھانە قىلىپ ئو - چۇق - ئاشكارا قاتىل ياللىغان. ئۇل بەتبەخت قاتىل پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە بەرگەن ئالتۇن - كۈمۈشنى ئالغاندىن كېيىن مەككىگە سەپەر قىلمىغان، ئارىدىن ئۇزۇن ئۆتمەي لەشكەرگاھقا يوشۇرۇن كىرىپ ئىنىمنىڭ جېنىغا قەست قىلغان. ئويلاپ باق - سۇنلا ئالىيلىرى، پىرھاجى مۇھەممەد ئەك كۈچلۈك يۆلەنچۈكى بولمىسا ئاشۇنداق قىلىشقا پېتىنالمىدى؟

مىرزا ئۇلۇغبەگ ئاشۇ چاغدا سەمەرقەنتكە يالاپ كېلىنگەن قاتىل قاراقۇل ئەھمەد مىرزانى سوئال - سوراق قىلمايلا ئۆلۈمگە بۇيرۇغىنىغا قاتتىق پۇشايمان قىلدى. بىراق ساتۇقخاننىڭ قەش - قەر ئەمىرى پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە ئۈستىدىن شىكايەت قى - لىپ يازغان بۇ شەخسى مەكتۇپى بىلەنلا، بۇ قاتىللىقنىڭ ئۈس - تىدىن ھۆكۈم چىقىرىش، پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستەنى جازالاش

ئۈنچە ئاقىلانلىك ئەمەس ئىدى. ھەئە، شۇ چاغلاردا مىرزا ئۇلۇغ- بەگ ھەر ئىككى ئەمىرنىڭ بىر - بىرىنىڭ ئۈستىدىن شىكايەت قىلىپ يازغان ئەرزلىرىنى تاپشۇرۇپ ئالغانىدى. ھەر ئىككىلىسىدە - نىڭ بىر - بىرىنى ئەيىبلەپ كۆرسەتكەن ئورۇنلۇق سەۋەبلىرى بار ئىدى. ئۇ چاغدا مىرزا ئۇلۇغبەگ بۇنى ئىككى ئەمىرنىڭ ئوتتۇرىسىدا يۈز بەرگەن كىچىككىنە سۈركىلىش دەپ، ئانچە پەرۋا قىلىپ كەتمىگەنىدى. ئەمىلىكتە ئەس - يادى رەسەتخانا قۇرۇلۇشىدا قالغان مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ بۇ قاتىللىقنى شەخسەن تەھقىقەتلىپ، مۇلاھىزە يۈرگۈزۈشكە ھەپسىلىسى يوق ئىدى. ئۇ قەشقەرگە ئەۋەتكەن ئوردا مۇپەتتىشىنىڭ تەكشۈرۈپ چىقارغان يەكۈنىنى كۈتۈشنى، شۇنىڭغا قاراپ ئاندىن ھۆكۈم چىقىرىشنى كۆڭلىگە پۈككەنىدى. بىراق، مىرانشاھ دورغا ئىككى كۈندە بىر غوۋغا كۆتۈرۈپ، يىغلاپ دەرد تۆكۈپ، مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ كۆڭلىنى پارا - كەندە قىلاتتى. ئەلۋەتتە، مىرزا ئۇلۇغبەگ مىرانشاھ دورغىنى ئەيىبلەمەيتتى، سەۋرچانلىق بىلەن نەسبەت قىلىشقا مەجبۇر بولاتتى. قەشقەر مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ يەنە بىر باش ئاغرىقى بولۇپ قالغانىدى، شۇنداقسىمۇ ئۇ قەشقەردىن ھەرگىز ۋاز كەچمەيتتى. قەشقەردىن ئىبارەت بۇ كاتتا شەھەرنى تەسەررۈپىغا ئېلىپ ھۆكۈمرانلىق قىلىش خانلىق سەلتەنەتنىڭ ئابرويىنى يۇقىرى كۆتۈردى، دەپ ھېسابلايتتى. ھەر قېتىم ھىراتتىكى دادىسى شاھ - رۇخ مىرزىنىڭ ئوردىسىغا بارغىنىدا، ھىرات ئەمىرلىرى ئالدىدا قەشقەرنى تەسەررۈپىغا ئالغىنىدىن ماختىناتتى. شۇنىڭدەك ئۇنىڭ نەزەرىدە دۇنيادىكى يېگانە دېگۈدەك ئابىدە قۇرۇلۇشى ھېسابلىنىدىغان رەسەتخانا بىنا قىلىشمۇ ئىلىم ئەھلىلىرى ئالدىدا ماختانغۇدەك كاتتا ئىش ھېسابلىناتتى. ئەمما مىرزا ئۇلۇغبەگ رەسەتخانىنى ماختىنىش ئۈچۈن ئەمەس، ئۆزى ئىشتىياق باغلىغان، پۈتۈن ۋۇجۇدى بىلەن بېرىلگەن تەتقىقاتلىرى ئۈچۈن سالدۇرۇۋاتاتتى. رەسەتخانا قۇرۇلۇشىنىڭ ھە دېگەندە توسقۇنلۇققا ئۇچرىشى، ئىشان شەيخ نىزامىدىن خامۇشنىڭ پىتىنە - پاسات تارقىتىپ

ئاۋامنى قۇتارتىشى، مۇنۇ مىرانشاھ دورغىنىنىڭ بولسا خاننىڭ غېمىنى يەڭگىلەتمەكتە يوق، ھە دەپسە قەشقەردىكى بىر ھاجى مۇ - ھەممەد شاھىيەستە ئۈستىدىن شىكايەت قىلىشى ئۇنىڭ قاتتىق ئى - چىنى پۇشۇرغانىدى. شۇ تاپتا مىرزا ئۇلۇغبەگ مىرانشاھ دورغىنى سىلكۈپىتىش ئۆزىنى ئاران - ئاران تۇتۇپ ئولتۇراتتى.

— ئالەمپاناھىمىزغا مەلۇم بولغاي!

شاھنىشىغا كىرىپ كەلگەن ھۆدەيچى بەگنىڭ ئاۋازى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ دىققىتىنى چېچىۋەتتى. ئۇ نەزەرىنى مىرانشاھ دورغىدىن ھۆدەيچى بەگكە ئاغدۇردى:

— نېمىش؟

— ئۆزىنى موغۇلىستان خانى سۇلتان ئۇۋەيسخاننىڭ چوڭ خانزادىسى دەپ ئاتىۋالغان يۇنۇسبەگ ئىسىملىك بىر يىگىتچاق ئالىلىرىغا ئېيتىدىغان ئەرزىم بار، دەپ شەھەر سىرتىدا ساقلاۋې - تىپتۇ.

«مانا ئەرز خوردىن يەنە بىرى پەيدا بولدى. ئۇ شۇنچە يىراق تۇرپان شەھىرىدىن نېمىدەپ كەلگەندۇ؟ دادىسىنىڭ ئۆلۈمى ئۈچۈن ئەرز قىلىپ كەلگەنمىدۇ - يا؟ راستىنلا سۇلتان ئۇۋەيسخاننىڭ خانزادىسى بولسا قوبۇل قىلماي بولمايدۇ...»

مىرزا ئۇلۇغبەگ خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ ھۆدەيچى بەگكە قا - رىدى:

— ئۆزى يالغۇز مەكەن؟

— يوقسۇ قىبلىگاھىم، يېنىدا ئىككى - ئۈچ مىڭچە ئادىمى بار. ھەممىسى موغۇلىستانلىقتەك قىلىدۇ. يەنە تېخى تۈركىستان ئەمىرى ئەمىر شەيخ نۇرىددىننىڭ ئىككى ئەلچىسىمۇ بىللە كەپ - تۇ. ئۇلار ئادالەتپاناھىمىزنىڭ تەختگاھىنى سېغىنىپ ئولپان ئې - لىپ كەلگەنمىش.

«نەچچە يىلدىن بېرى بىزگە ئىتائەت گەردىنىنى سۇنۇشتىن باش تارتقان تۈركىستان ئەمىرىنىڭ تۇيۇقسىز ئولپان تاپشۇرغى - سى كېلىپ قاپتۇ - يا؟ ھە راست، ئېسىم قۇرۇسۇن، كۈيۈتۈغلى

بولمىش ئول سۇلتان ئۇۋەيسخان قازا قىلغاندىن كېيىن يۆلەنچۈ - كىدىن ئايرىلىپ، بىز بىلەن قايتىدىن ئارىنى ياخشىلىماقچى بوپتۇ - دە، ئولپان تاپشۇرۇشتىن باشقا مۇددىئاسمۇ باردۇر بەل - كىم...»

— ئول تۈركىستان ئەلچىلىرى ئوردىغا كىرىپ ساراي سىر - تىدا ساقلاپ تۇرغاي. موغۇلىستان خانزادىسى يۈنۈسبەگنى ھۈزۈ - رۇمغا باشلاپ كىرسۇنلار! — دەپ ئەمىر قىلدى مىرزا ئۇلۇغبەگ. — موغۇلىستان خانزادىسىنىڭ ئوردىغا قەدەم بېسىشى ياخ - شلىقنىڭ بېشارىتى ئەمەستۇر ئالىيلىرى، — دېدى مىرانشاھ دورغا ئورنىدىن تۇرۇپ. ئۇ ئىنىسىنى ئۆلتۈرۈۋەتكەن قەشقەرلىك - لەرگە، خۇسۇسەن بارلىق موغۇلىستانلىقلارغا قاتتىق ئاداۋەت تۇت - قاندى، — ئۇنى قوبۇل قىلمايلا تەسەررۇپىمىزدىن قوغلاپ چى - قارغانلىرى ئەۋزەل ئىدى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ ئوي - پىكرىنى بىلىپ باقماقچى بولغاندەك باشقا ئەمىرلەرگە قاراپ قويدى. شەيخۇلىئىسلام بۇرھانىددىن كۆ - زىنى يېرىم يۇمىغىنىچە تەسۋى سىيرىپ ئولتۇراتتى. لەشكىرىي دىۋاننىڭ ئەمىر كەبىرى ئەمىر سۇلتان جاندار گەپ قىلىش ئۇ - چۈن ئاغزىنى ئۆمەللەپ يەنە توختىۋالدى. قارا دىۋانبېگى، ئى - شىكئاغىسى، ئوردا ياساۋۇللار ئەمىرى قاتارلىق يۇقىرى دەرىجى - لىك ئەمىرلەرنىڭ چىرايىدىن مىرانشاھ دورغىنىڭ سۆزىنى قۇۋ - ۋەتلەيدىغاندەك بىر خىل ئىپادە چىقىپ تۇراتتى. ئادەتتە تولىمۇ سۆزمەن، خاندىن باشقىلارغا ئالدىراپ گەپ بەرمەيدىغان خوجا شە - رىپ كاشغەرىينىڭ چىرايى تاتىرىپ كەتكەنىدى. ھەئە، موغۇلىس - تانغا ئائىت ھەرقانداق خەۋەر ئۇنى ئەنە ئاشۇنداق ۋەھىمە، تەش - ۋىشكە سېلىپ قوياتتى.

— مېنىڭچە ھاكىمبەگ جانابلىرىنىڭ تەۋسىيەسى ئورۇن - لۇق، — دېدى خوجا شەرىپ كاشغەرىي كالتە يۆتىلىپ قويۇپ سۆز باشلاپ، — پەممىچە، سۇلتان ئۇۋەيسخاننىڭ خانزادىسىنىڭ ئۆشۈبۇ مۇبارەك دەرگاھقا كېلىش مۇددىئاسى پەقەت بىرلا: ئۇ

دادىسىنىڭ ئۆلۈمى ئۈچۈن دەۋا قىلماقچى. جانابى قىبلىگاھىمنىڭ بۇنداق ئىشلارغا ئېتىبار قىلمىغىنى ئەۋزەل.

خوجا شەرىپ كاشغەرىي بىر تەرەپتىن مىرانشاھ دورىغىنى قوللاپ ئۇنىڭغا خۇشامەت قىلسا، يەنە بىر تەرەپتىن خانزادە يۈنۈسخان بىلەن كۆرۈشۈپ قېلىشتىن ئۆزىنى قاچۇرۇۋاتاتتى.

— دەرگاھىمىزنى سېغىنىپ كەلگەن ھەرقانداق تائىپە ئەلەددامام^① ئادالەتتىمىزدىن نېسىۋە ئالغاي، — دېدى مىرزا ئۇلۇغ.

بەگ خوجا شەرىپ كاشغەرىيىنىڭ سۆزلىرىگە ئېتىبارسىز قاراپ، — شۇنچە يىراقتىن ئەرز قىلىپ كەلگۈچىنىڭ ئىككى قوۋۇز گېپىنى ئاڭلاپ باقمايلا يۈزىگە ئىشىك ياپساق ئادالەت.

مىزگە خوپ كەلمەس. بۇنىڭدىن خەۋەر تاپقانلار: «قاراڭلار، مىرزا ئۇلۇغبەگدەك كاتتا ھۆكۈمدار ئۆزىگە ئەلنىڭ خانزادىسى بىلەن روبىرو كېلىشتىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ، بىر پىيالە چېپىنى ئاياپتۇ»

دەپ پىتنە قىلىشۇر. ئاۋۋال نېمە دەيدىغانلىقىنى بىلىپ باقايلى.

مىرانشاھ دورغا نارازىلىقىنى ئىپادىلەپ تۇمشۇق سوزدى، لېكىن يەنە گەپ قىلىشقا پىتنالىمىدى.

بىر چۆگۈن چاي قاينىمىچىلىك ۋاقىت ئۆتكەندە خانزادە يۈنۈسخان ھۆدەيچى بەگكە ئەگىشىپ ساراينغا كىرىپ كەلدى — دە،

ھەشەمەتلىك تەختتە ئولتۇرغان مىرزا ئۇلۇغبەگكە ئوڭ قولىنى كۆكرىكىگە ئېلىپ تۇرۇپ سالام بەردى:

— ئەسسالا مۇ ئەلەيكۇم.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالا، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ سالامنى

ئولتۇرغان پىتىمچىلا ئىلىك ئېلىپ. ئۇ يۈنۈسخاننىڭ قول باغلىدى. ماي ئەركىن. — ئازادە تۇرغىنىغا ئالاھىدە دىققەت قىلدى.

— كەمىنەلىرى بۈيۈك موغۇلىستان ئېلىنىڭ خاقانى مەر.

ھۇم سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرىنىڭ چوڭ خانزادىسى يۈنۈسخان ئادالەتپاناھ مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرىنىڭ ئالتۇن بويلىرىغا ئې.

① ئەلەددامام — ھەردائىم، ھەر زامان.

سەنلىك، بۈيۈك سەلتەنەتگە ئاسايىشلىق تەلەيمەن.
 ئەمدىلا ئون ئۈچ - ئون تۆت ياشنىڭ قارىسىنى ئالغان كىم -
 چىكىكىنە يىگىتنىڭ سالماقلىقى، ئېسىلزاڭلارگە خاس سۈلكىتى
 ۋە تەربىيە كۆرگەن كىشىلەرگە خاس ئەدەپلىك ئىبارىلىرى مىرزا
 ئۇلۇغبەگنىڭ قايىللىقىنى قوزغىدى. شۇ دەقىقىدە كۆز ئالدىغا
 ئۆزىنىڭ چوڭ خانزادىسى ئابدۇللا تىپ مىرزا كەلدى. ھەئە، ئاب -
 دۇللە تىپ مىرزا يۇنۇسخاندىن بوي - بەستىمۇ، ياش - قۇرامىدى -
 مۇ چوڭ ئىدى. ئەمما تېخىچە بالىلىقىنى، تەنتەكلىكىنى تاشلىدى -
 مىغان ئابدۇللا تىپ مىرزاغا سېلىشتۇرغاندا ئۆزىنى تولمۇ تەم -
 كىن، سالماق تۇتۇپ تۇرغان يۇنۇسخان خۇددى چوڭ ئادەمنى كىم -
 چىكىلىتىپ قويغاندەك تۇيغۇ بېرەتتى. مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ۋۇجۇ -
 دىنى بىردىنلا ھەسەت چۇلغىۋالدى.

— خوش، خانزادىنىڭ شۇنچە يىراق جايدىن ھەرەج تارتىپ
 دەرگاھىمىزغا كېلىشىنىڭ بائىسى نېمىكىن؟
 — گەرچە كەمىنەلىرى مەرتىۋىسىز خانزادە بولساممۇ، ئا -
 لىيلىرى ئىززەت كۆرسىتىپ بول دەرگاھقا قەدەم كەلتۈرۈشكە
 ئىجازەت بەرگەن ئىكەن، ئەلۋەتتە ئولتۇرۇشقىمۇ جاي بېرىشى
 كېرەككۇ دەيمەن. مېھمانغا جاي كۆرسىتىش ئۇشبۇ ئىززەتنىڭ
 جۈملىسىدىن ئىكەنلىكى ئالىيلىرىنىڭ ئېسىدىن چىقىپ قالغان
 بولسا كېرەك.

مىرزا ئۇلۇغبەگ يۇنۇسخاننىڭ بۇنداق دېيىشىنى خىيالغىدى -
 مۇ كەلتۈرمىگەندى. ئۇ يۇنۇسخاننى ئادەتتىكى بىر ئەر - داد
 ئېيتىپ كەلگۈچى ھېسابلاپ خاتالاشقانلىقىنى، ئۇنىڭ بىر كىچىك
 بالا بولسىمۇ، يەنىلا خانزادە ئىكەنلىكىنى ھېس قىلدى - دە، خى -
 جىل بولدى. شۇ تاپتا يۇنۇسخان ئۆزىنىڭ مېھمان ئىكەنلىكىنى،
 مېھمانغا تۇشلۇق ئىززەتلىنىشى كېرەكلىكىنى ئەسكەرتىپ،
 مىرزا ئۇلۇغبەگنى تەمىرتىپ قويغانىدى.
 «يا ھەزرەت، ئۇنى كىچىك كۆرۈپ بوش چاغلىمىسام بولغۇ -

دەك. دەرھەققەت سۇلتان ئۇۋەيسخاننىڭ خانزادىسى، بۈيۈك قاغان چىڭگىزنىڭ نەسلى بولۇشقا مۇناسىپ ئىكەن. مۇغۇلىستانلىقلار - نىڭ ھەممىسى مۇشۇنداق جاسارەتلىكىمدۇ؟ ھەممىز بىر قوۋم - قېرىنداش، يىلتىزداشمىزۇ نېمىشقا مېنىڭ پەرزەنتىم ئۇنداق ئەمەس؟ سەمەرقەنتتە ياشىغان بىلەن تۇرپان، قەشقەردە ياشىغاننىڭ پەرقى شۇنداق چوڭ بولامدىغاندۇ؟ ئەمەلىيەتتە گەپقۇ شەھەردە ئەمەس، تەربىيە ئېلىش باشقا - دە. پەرزەنتى بۇنداق بولغىنىغا قارىغاندا، سۇلتان ئۇۋەيسخاننىڭ ئۆزى قانداقراق كىشى بولغىيتتى؟ ئاشۇ ۋاقىتتا ئۇنىڭ ماڭا قان - قېرىنداشلىقىنى، نەسەبداش، يىلتىزداشلىقىنى سەمىمگە سېلىپ يازغان خېتىگە ئېتىبارسىز قارىمىسام، كۆرۈشۈپ، دىدار - مۇلاقاتتا بولسام بوپتىكەن...»

— خانزادىگە جاي راسلاڭلار، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ. خاننىڭ يۇنۇسخانغا ئالاھىدە ئىلتىپات كۆرسەتكەنلىكىگە نارازى بولغان مىرانشاھ دورغا تەتۈر قارىۋالدى، خوجا شەرىپ كاشغەرىينىڭ بېشى بولسا مەيدىسىگە چۈشۈپ كەتكەنىدى.

— ئادالەتپاناھ خان ئالىيلىرىنىڭ ھىممىتىگە تەسەننا.

يۇنۇسخان مىرزا ئۇلۇغبەگكە تەۋازۇ بىلەن سالام بېرىۋەتتە. كەندىن كېيىن، ئۆزى ئۈچۈن ئالاھىدە قويۇلغان كۇرسىدا ئولتۇردى، ئاندىن دادىسى سۇلتان ئۇۋەيسخان قازا قىلغاندىن كېيىن ئوردىدا يۈز بەرگەن ۋەقەلەرنى قىسقىچە بايان قىلدى.

— ئابا - ئەجدادلىرىمىزدىن قالغان ئۇدۇم ۋە سەلتەنەت يوسۇنى بويىچە بولغاندا، ئول تۇرپان تەختىگە ماڭا مەنسۇپ بولۇشى كېرەك ئەردى، — دېدى يۇنۇسخان مەقسەتكە كۆچۈپ، — بىراق جەننەتتاكان خان ئاتامنىڭ يېقىن مەھرەملىرى بولمىش ئۇلۇسبېگى مىرمۇھەممەدشاھ بىلەن گەمىر كەبىر سەيپىدئەلى ئالىپ ئۆز جەمەتىدىن بولغان ئىنىم ئىسمان بۇغاخاننى تەختتە ئولتۇرغۇزۇپ سەلتەنەت يوسۇنىنى بۇزدى. شول بائىستىن ۋەتەننى تەرك ئېتىپ، جانابى ئالەمپاناھنىڭ دەرگاھىغا سېغىنىپ كەلدى. ئالىيلىرى ئادالەتنى ياقلاپ، تەختگاھىمنى قولۇمغا ئېلىد.

شىمغا ھەمدەمدە بولۇشلىرىنى ئىلتىماس قىلىمەن.
 مىرزا ئۇلۇغبەگ يۇنۇسخاننىڭ ئاتىسىنىڭ ئۆلۈمى ئۈچۈن
 دەۋا قىلىپ ئەمەس، ئىنىسىدىن تەخت تارتىۋېلىش ئۈچۈن ياردەم
 سوراپ كەلگەنلىكىنى بىلىپ، ھە دېگەندە نېمىدەپ جاۋاب بېرىش-
 نى بىلەلمەي تۇرۇپ قالدى. ئەلۋەتتە بۇ مۇنداقلا جاۋاب بېرىدىغان
 ئىش ئەمەس ئىدى، ئەتراپلىق ئويلىنىمسا بولمايتتى. ئۇنىڭ ئۆس-
 تىگە ئەينى يىلى ھىراتقا بېرىش يولىدا ئېچىرقاپ كەتكەن
 يولۋاسنى ئۆزى يالغۇز ئۆلتۈرگەن سەيپىدەلى ئالىپنى مىرزا ئۇ-
 لۇغبەگ پەقەتلا ئېسىدىن چىقارمىغانىدى. سەيپىدەلى ئالىپقا
 ئوخشاش دېۋىدەك بەستلىك، كۈچتۈڭگۈر ھەم پاراسەتلىك رەقىب-
 كە ئاسانلىقچە تاقابىل تۇرغىلى بولمايدىغانلىقىنىمۇ ئوبدان بى-
 لەتتى. شۇ دەقىقىدە يۇنۇسخان ئۇنىڭدىن ئاشۇ سەيپىدەلى ئالىپقا
 قارشى لەشكەر تارتىشنى ئىلتىماس قىلىۋاتاتتى.

— سەيپىدەلى ئالىپنىڭ ئەھۋالاتى ھەققىدە ئاز - تولا خە-
 ۋەرىمىز بار. بىراق ئۇلۇسبېگى مىرمۇھەممەدشاھ دېگەننى كىم
 بولىدۇ؟ سەيپىدەلى ئالىپ بىلەن ئىككىسىنىڭ مۇناسىۋىتى ھەققىدە-
 قەتەن شۇنداق يېقىنمۇ؟ — سورىدى مىرزا ئۇلۇغبەگ موغۇلىستان
 ئوردىسىنىڭ ئىچكى ئەھۋالىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن.
 — مىرمۇھەممەدشاھ ئىنىم ئىسان بۇغاخاننىڭ ۋالىدەسى
 كۈنتۇرا خانىشنىڭ ئاتىسىدۇر. سەيپىدەلى ئالىپنىڭ ئاتىسى بول-
 سا مەرھۇم سەيپىدەلى ئەھمەد مىرزا بولۇپ، ئۆز ۋاقتىدا قەشقەرگە
 ئەمىر بولغانىكەن. مىرمۇھەممەدشاھ بىلەن سەيپىدەلى ئەھمەد مىرزا
 ئاغا - ئىنى بولۇپ، ئۇلۇسبېگى خۇدايداد ھەزرەتلىرىنىڭ ئوغۇل-
 لىرىدۇر. مىرمۇھەممەدشاھ سەيپىدەلى ئالىپقا تاغا كېلىدۇ.
 — ھە، ئەسلىدە ئىش مۇنداق ئىكەن - دە، — دېدى مىرزا
 ئۇلۇغبەگ ئويچانلىق بىلەن.

شۇ دەقىقىدە مىرزا ئۇلۇغبەگ بۇنىڭدىن ئىككى - ئۈچ يىل
 مۇقەددەم ھەج سەپىرىگە ماڭغان ئۇلۇسبېگى خۇدايداد بىلەن كۆ-
 رۈشكىنىنى ئېسىگە ئالدى.

شۇ يىلى ھېچكىم بىلەن خوشلاشمايلا ھەج سەپىرىگە ماڭغان ئۇلۇسبېگى خۇدايداد سەمەرقەنتتىن ئۆتۈشىدە بىرنەچچە كۈن توختىغانىدى. نامى موغۇلىستاندىلا ئەمەس، پۈتكۈل ماۋەرائۇننەھر، پەرغانە، ھەتتا خۇراسان ۋادىسىغىمۇ مەشھۇر بولغان بۇ پېشقەدەم سەركەردىنىڭ سەمەرقەنتكە كەلگەنلىك خەۋىرى ئەتە - سىلا مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ قۇلىقىغا يەتتى. مىرزا ئۇلۇغبەگ لەش - كىرىي ئىشلاردا بۇزۇكۇۋار بوۋىسى ئەمىر تۆمۈر كۆرەگاندىن قال - سا ئۇلۇسبېگى خۇدايدادقا ئالاھىدە ھەۋەس قىلاتتى. ئۇ ئاتا - بو - ۋىلىرىدىن، ئۇستازلىرىدىن، پېشقەدەم سەركەردىلەردىن ئۇلۇس - بېگى خۇدايدادنىڭ ساداقەتمەن، مەرد ئادەم ئىكەنلىكىنى، چىڭ - گىزخان دەۋرىدىكى قانۇن - ياساقلارنى ئىنتايىن پىششىق بىل - دىغانلىقىنى، جەڭبازلىق ماھارىتىگىلا ئەمەس، لەشكىرىي يۈرۈش - لەردىكى سەپ تۈزۈش، قوشۇن ئورۇنلاشتۇرۇش، قارارگاھ جايلاش - تۈرۈش ئىشلىرىغا ۋە تۈرلۈك لەشكىرىي تەدبىرلەرگە تولمۇ پۇختا ئىكەنلىكىنى، تۇغلۇق تۆمۈرخان ۋاپات بولغان ۋاقىتتا تا - غىسى ئەمىر قەمىرىدىن تۇغلۇق تۆمۈرخاننىڭ ئون سەككىز خانزادىسىنى ئۆلتۈرۈپ ئىسيان قىلغاندا، ھاياتىنىڭ خەۋپكە ئۇچرىشىغا قارىماي تۇغلۇق تۆمۈرنىڭ ئەڭ كىچىك خانزادىسى خىزىر خوجاخاننى قۇتۇلدۇرۇپ تاغ ئۆڭكۈرلىرىدە، چۆل - جەزد - ىرلەردە ئون ئىككى يىل يوشۇرۇپ، ئەمىر قەمىرىدىن ئۆلگەندىن كېيىن، تۇغلۇق تۆمۈرنىڭ تەختىگە ئولتۇرغۇزغانلىقىنى، شۇ يوسۇندا تۇغلۇق تۆمۈر ئەۋلادىدىن سۇلتان ئوۋەيسخانغا كەلگىچە ئالتە خانزادىنى پەرۋىش قىلىپ تەختكە ئولتۇرغۇزغانلىقى، ئۆزى بولسا ئۇلارغا ساداقەتمەنلىك بىلەن خىزمەت قىلغانلىقى ھەققىدە نۇرغۇن ياخشى تەرىپىنى، پەزىلىتىنى ئاڭلىغانىدى. شۇ سەۋەبتىن قەلبىنىڭ بىر يەرلىرىدە كۈنلەرنىڭ بىرىدە ئۇلۇسبېگى خۇدايداد

بىلەن كۆرۈشۈپ دىدار - مۇلاقاتتا بولۇش ئارزۇسى بار ئىدى. ئۇ ئەمىر خۇدايدادنىڭ سەمەرەنتكە كەلگەنلىك خەۋىرىنى ئاڭلاش بىلەن دەرھال ئۇلۇسبېگى چۈشكۈن قىلغان ساراىغا بېرىپ سالام بەردى، ھۆرمەت - ئېھتىرام بىلەن ئوردىغا تەكلىپ قىلدى.

ئۇلۇسبېگى خۇدايداد مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئۆزىگە بۇ دەرد - جىدە كۆرسەتكەن ھۆرمەت - ئېھتىرامغا يۈز كېلەلمەي ئوردىغا بېرىشقا مەجبۇر بولدى. بارلىق ئوردا ئەركانلىرى ئەمىر خۇدايداد - نىڭ ئالدىغا كېلىپ بىر - بىرلەپ كۆرۈشۈپ چىقتى. ئاشۇ ئە - مىرلەرنىڭ ئارىسىدا خوجا شەرىپ كاشغەرىمۇ بار ئىدى. ئۇ تا - تارغان، ھودۇققان، تەمىتىرىگەن ھالدا «ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم» دېگە - نىچە كېلىپ ئۇلۇسبېگى خۇدايدادقا قول تەڭلىدى. لېكىن خۇدايداد ئۇنىڭ كۆزلىرىگە تىكىلىپ بىر قارىۋەتكەندىن كېيىن كۆرۈشۈش ئۈچۈن قول بەرمىدى.

— كەچۈرسىلە ئەمىر، گەرچە مۇسۇلماندارچىلىقتا سالام بېرىش پەرز، ئىلىك ئېلىش قەرز بولسىمۇ، ئۆزلەنىڭ بەرگەن سالاملىرىنى زىنھار ئىلىك ئالالماسمەن. شول تاپتا ماۋەرائۇننەھىر سەلتەنەتى بۈيۈك موغۇلىستان سەلتەنەتىگە دۈشمەن تۇرۇقلۇق، ئۇلارنىڭ ھۆكۈمدارىدىن تارتىپ ئەمىرلىرىگىچە بەرگەن سالامنى ئىلىك ئاللىيۇ، نېمىشقا مېنىڭ سالامنى ئىلىك ئالمايدىلا؟ دەپ ئويلاۋاتقانلىرى چوقۇم. شۇنى بىلىپ قالسىلاكى، ئۆز ۋەتە - نىنى ئۆزگىلەرگە مۇتەئەزىز قىلىپ بەرگەن مۇناپىق، ساتقىندىن رەقىبمۇ مىڭ ھەسسە ياخشىدۇر. مەن ئىككى ھەرەمنى تاۋاپ قى - لىش ئۈچۈن سەلتەنەت ئىشلىرىدىن قول ئۆزگەنمەن. شول با - ئىستىن ئۆزلەگە بۇنىڭدىن ئارتۇق سۆز قىلىش يولۇم يوقتۇر. ئەڭ ياخشىسى ئىززەتلىرىنى ساقلاپ ئولتۇرسۇنلار.

خوجا شەرىپ كاشغەرىي پوكاندەك قىزارغىنىچە زۇۋان سۈ - رەلمىدى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ ئۇلۇسبېگى خۇدايدادنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلىمىغانغا سېلىۋالدى. يۇقىرى دەرىجىلىك بىرقانچە ئەمىرلە -

رىنى ۋە مىرزا مەدرىسەسىدىكى ئالىم - ئۆلىمالارنى قاتناشتۇرۇپ، خۇدايدادنىڭ شەرىپىگە كاتتا زىياپەت بەردى. زىياپەتتە ئۆتۈكەن خان - پادىشاھلار ھەققىدە، بىرنەچچە قېتىملىق مەشھۇر لەشكىرىي يۈرۈشلەر ھەققىدە كەڭ - كۆشادە سۆھبەتلەشتى، كۆل قاراشلىرىنى بىلدۈرۈشتى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ ئۇلۇسبېگى خۇدايدادنى قەشقەر ھەققىدە ئېغىز ئاچىدۇ دەپ پەرەز قىلغان، ئېغىز ئېچىپ قالسا قانداق جاۋاب بېرىش ھەققىدە تەييارلىق كۆرۈپمۇ قويغانىدى. لېكىن ئۇ - لۇسبېگى خۇدايداد قەشقەر ھەققىدە پەقەتلا ئېغىز ئاچمىدى. ھەتتا - مىرزا ئۇلۇغبەگ ئىككى ئەلنىڭ مۇناسىۋىتى ھەققىدە سۆز ئاچقاندا: «كەچۈرسىلە ئالىيلىرى، كەمىنەلىرى ئىككى ھەرەمنى تاۋاپ قىلىش ئۈچۈن سەلتەنەت ئىشلىرىدىن قول ئۈزگەنمەن. بىلگىلە - رى بولسا تۇرپان تەختىغا ئىلچى ئەۋەتكەيلا» دەپ گەپنى ئۈزۈ - ۋەتتى.

زىياپەت تېخى ئاخىرلاشمايلا ئۇلۇسبېگى خۇدايداد مېڭىشقا ئالدىرىدى، لېكىن مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئۇنى ئالدىراپ قويۇۋەت - كىسى يوق ئىدى. خۇدايدادنىڭ قەتئىيلىكى چىقىپ تۇرغان كۆز - لىرىگە قاراپ ناغىلاج بىرەر - ئىككى كۈندىن كېيىن دېيىشنى كۆڭلىگە پۈككەن مۇددەئاسىنى ئاشكارىلاشقا مەجبۇر بولدى:

— ئۇلۇسبېگى ھەزرەتلىرىدىن ئۆتۈندىغان كىچىككىنە ئىلتىماسم بار ئىدى، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ تەۋازۇ بىلەن ھۆرمەت بىلدۈرۈپ، — بىلىمدىم، ھەزرەتلىرى قوبۇل كۆرەرمە - كىن؟

— قولىقىم ئۆزلەدە، — دېدى ئۇلۇسبېگى خۇدايداد دەرگۈ - ماندا بولۇپ.

مىرزا ئۇلۇغبەگ بىرنەچچە دەقىقە ئويلىنىۋېلىپ ئېغىز ئاچتى:

— بابائى بۈزۈكىمىز بولمىش بۈيۈك قاغان چىڭگىزخاننىڭ تۆرە - قائىدىسىنى، ئوردا ئەھكاملىرىنى، سەلتەنەت قانۇنلىرىنى

ھېچكىم سىلىدەك ياخشى بىلمەيدۇ. مۇمكىن بولسا ھەزرەتلىرى سەمەرقەنتتە بىرنەچچە ۋاق تۇرۇپ، ئول قائىدە - ئەھكاملاردىن بىزگە تەلىم بەرگەن بولسىلا.

ئۇلۇسبېگى خۇدايداد مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ كۆزىگە قاراپ تۇ-
رۇپ سورىدى:

— ئالىيلىرى بابائى بۇزۇكلىرى بولمىش جەننەتتاكان ئە-
مىر تۆمۈر ساھىبقىران ھەزرەتلىرىنىڭ تۈزۈكلىرىنى ئۆگەنمەپ-
مىدىلە؟

— ئەمىر تۆمۈر تۈزۈكلىرىنى ئەلۋەتتە ئۆگەنگەن، — دېدى
مىرزا ئۇلۇغبەگ بىر ئاز خىجىل بولۇپ، — بىراق چىڭگىزنىڭ
تۆرە - قائىدىلىرىنى، ئەھكاملارنىمۇ ئۆگەنەي دېگەندىم. چۈن-
كى، ئول قائىدە - ئەھكاملارمۇ سەلتەنەت ئىشلىرىمىزدا زورۇر
دەپ قارايمەن.

ئۇلۇسبېگى خۇدايداد كەسكىنلا جاۋاب بەردى:

— ئەمەلىيەتتە چىڭگىزنىڭ تۆرە - قائىدىلىرى ئەمىر تۆ-
مۈرنىڭ تۈزۈكلىرىگە يەتمەيدۇ. چۈنكى، ئەمىر تۆمۈر تۈزۈكلىرىد-
گە مۇقەددەس دىنىي ئىسلامنىڭ شەرىئەت ئەھكامللىرى چەمبەر-
چاس باغلىنىپ كەتكەن. مېنىڭچە، ئالىيلىرى يەنىلا ئەمىر تۆمۈر
تۈزۈكلىرىنى پۇختا مۇتائىلە قىلغىنى ئەۋزەل. مەن بولسام چىڭ-
گىزنىڭ تۆرە - قائىدىلىرىنى يامان كۆرۈپ، رەسۇلىلانىڭ شەرىد-
ئىتىگە كىرگەنمەن، — ئۇلۇسبېگى خۇدايداد بىر ئاز تۇرۇۋېلىپ
يەنە داۋام قىلدى، — ئالىيلىرىنى يالغۇز شەرىئەت ئىلمىدىلا ئە-
مەس، باشقا تۈرلۈك ئىلىملاردىمۇ كامالەتكە يەتكەن ئالىم، دانىش-
مەن، يازىل كىشى دەپ بىلىمەن. مەگەركى ئالىيلىرى تەكلىپىم-
نى قوبۇل كۆرمەي، يەنىلا چىڭگىزنىڭ تۆرە - قائىدىسىگە مەپتۇن
بولسىلا، بوپتۇ، ئانى ئۆگىتىپ قويسام قوياي. لېكىن ئۆگىتىپ
قويغاندىن كېيىن ھەجگە بارماي، كەينىمگە يېنىپ كېتىمەن.
چۈنكى، كەينىلىرى ئىككى ھەرەمنى تاۋاپ قىلىش ئارزۇسىدا
سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرىدىن ئىجازەت ئالمايلا يولغا چىققان.

مەن. شەرئەت ئەھكاملارغا يات بولغان چېڭگىزنىڭ تۆرە - قا - ئىدىلىرىنى تەرغىب قىلىپ تۇرۇپ قىلغان ھەج ئاۋاپنى جانابى ھەقىنىڭ مەقبۇل كۆرۈشى ناتايىن.
 مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئاغزى تۇۋاقلنىپ قالدى، دېگەن گەپ پىگە پۇشايمان قىلدى. كۆڭلىدە ئۇلۇسبېگى خۇدايدادقا بولغان ھۆرمىتى ھەسسەلەپ ئاشتى. ئۇنى ئىززەت - ئىكرام بىلەن ئۆزى تىپ قويۇشقا مەجبۇر بولدى..

خانزادە يۇنۇسخان مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ چوڭقۇر خىيالغا پىد - تىپ كەتكىنىنى كۆرۈپ، خىيالىنى چالغىتىش ئۈچۈن يەڭگىل يۆتىلىپ قويدى.

— ئادالەتپاناھ يار - يۆلەكتە بولۇشقا ماقۇل بولسا، كەمىنە - لىرى موغۇلىستان سەلتەنەتنىڭ خانزادىسى بولۇش سالاھىيىتىم بىلەن ۋەتىنىمدىكى ئاۋام - رەئىيەتنى ھەرىكەتكە كەلتۈرۈپ، تەخت - سەلتەنەتنى قولۇمغا ئېلىشقا بەل باغلىغان بولاتتىم. چۈنكى، ئالىيلىرىنىڭ رىغبىتى بىز ئۈچۈن چەكسىز كۈچ - قۇۋۋەتتۇر.

مىرزا ئۇلۇغبەگ خىيالىدىن باش كۆتۈرۈپ خانزادە يۇنۇسخانغا قايتىدىن نەزەر تاشلىدى. بۇرۇنقىلىرى ئەمدى مايسا بولۇشقا باشلىغان يىگىت خۇددى ئۇزۇن مەزگىل سەلتەنەت ئىشلىرىغا ئا - رىلاشقان ئادەمدەك سۆزلەيتتى.

— بىلىشىمچە، تۈركىستان ئەمىرى ئەمىر شەيخ نۇرىددىن جانابلىرى خانزادەمگە ئانا تەرەپ بابائى بۇزۇرۇك بولىدىغۇ دەيمەن؟ مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ بۇ سوئالىنىڭ تەكتىگە يېتەلمىگەن يۇ - نۇسخان قىسقىلا جاۋاب بەردى:

— شۇنداق ئالىيلىرى.
 — ئەجەبا خانزادەم ياردەمنى بابائى بۇزۇرۇكلىرى بولمىش

ئول تۈركىستان ئەمىرىدىن سورىماي، شۇنچە يول مېڭىپ كېلىپ
بىزدىن سوراپ قاپلىغۇ؟

يۇنۇسخاننىڭ كالىسىدىن تۈركىستان ئوردىسىدا بوۋىسىدە -
نىڭ قىلغان گەپلىرى لاپىدە كەچتى. ئۇنىڭغا مىرزا ئۇلۇغبەگ
بوۋىسىنىڭ ئىككى ئەلنى يېغىلىققا سېلىپ قويۇپ ئارىدىن پايدا
ئېلىش ھىيلىسىنى بىلىپ قالغاندەك تۇيۇلۇپ سەل ھودۇقتى،
شۇنداقتىمۇ چاندۇر ماسلىققا تىرىشىپ جاۋاب بەردى:

— ئول بابائى بۇزۇكتىن ياردەم سورىغان ئىدىم. ئەمما ئۇ
ماۋەرائۇننەھر سەلتەنەتنىڭ ياردەم - مەدىتىسىز بۇ ئىشنى ۋۇ -
جۇدقا چىقىرىش مۇمكىن ئەمەس، دەپ ئالىيلىرىنىڭ مۇبارەك
دەرگاھىنى تەۋسىيە قىلدى. ھە راست، — يۇنۇسخان دەرھال قويد -
نىدىن بوۋىسى ئەمىر شەيخ نۇرىددىن يېزىپ بەرگەن مەكتۇپنى
ئېلىپ مىرزا ئۇلۇغبەگكە تەڭلىدى، — مانا بۇ تۈركىستان ئەمىد -
رىنىڭ ئالىيلىرىغا يېزىپ بەرگەن مەكتۇپى، مۇبارەك نەزەرلىرىد -
دىن ئۆتكۈزگەيلا.

ھۆدەبچى بەگ يۇنۇسخاننىڭ قولىدىن خەتنى ئېلىپ مىرزا
ئۇلۇغبەگكە يەتكۈزۈپ بەردى. مىرزا ئۇلۇغبەگ يۇنۇسخانغا لاپىدە
قاراپ قويۇپ خەتنى تېزلا ئوقۇپ چىقتى.

شۇ تاپتا خانزادە يۇنۇسخاننىڭ مەقسىتىنى بىلگەندىن كې -
يىن مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ كۆڭلىدىكى تۈگۈچلەر بىردىنلا يېشىد -
لىپ كەتكەنىدى. ھەئە، ئەمىر شەيخ نۇرىددىن مەكتۇپنى خېلىلا
ئۇستاتلىق بىلەن يازغان بولسىمۇ، مىرزا ئۇلۇغبەگ بىر ئوقۇپلا
تۈركىستان ئەمىرىنىڭ مەقسىتىنى بىلىۋالغانىدى.

«... ھىيلىگەر تۈلكە، نەۋرىسى ئارقىلىق مېنى ئالدىماقچى
بوپتۇ - دە، مەن نەۋرىسىنىڭ تاجۇ تەختىنى ئېلىپ بېرىش ئۇ -
چۈن موغۇلىستانغا لەشكەر تارتسام، ئۆزى تۈركىستان جاڭگىلىدا
ئېشەك باقامدىكەن؟ گېپىنىڭ چىرايلىقلىقىنى كۆرمەيدىغان تې -
خى. ئىككى ئەلنى جەڭگى - جېدەلگە سېلىپ قويۇپ ئوتتۇرىدىن
نەپ ئالماقچى بولغانلىقىنى كىم بىلمەيدۇ؟ موغۇلىستانغا لەشكەر

تارتساممۇ، ئەڭ ئاۋۋال تۈركىستاننى قولۇمغا ئېلىۋېلىپ ئاندىن لەشكەر تارتىمەن. بىراق ھازىر موغۇلىستانغا لەشكەر تارتىشنىڭ پەيتى ئەمەس، قەشقەرنىڭ ئاۋارىگەرچىلىكىمۇ يېتىپ - ئېشىپ تۇرۇپتۇ. سەمەرقەنتتە كۆتۈرۈلگەن رەسەتخانا غوۋغاسىچۇ تىخى، بۇ غوۋغانىمۇ ھەرگىز كىچىك چاغلىغىلى بولمايدۇ. ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇش بوش ئادەم ئەمەس، ھە دېسە قۇتراتقۇلۇق قىلىپ، ئاۋام - رەئىيەتنى قوزغاپ قارشى چىقىش ئېھتىمالى ناھايتتىمۇ چوڭ. بۇمۇ سەلنەنەت ئۈچۈن يوشۇرۇن خەۋپ. قەشقەردە ئىككى تۈمەن لەشكەر تۇرغۇزۇپ، سەمەرقەنتنىڭ لەشكىرى كۈچى خېلىلا ئاجىزلاپ كەتتى، يەڭگىلتەكلىك قىلمىغان تۈزۈك. ئاللاھ خالىسا رەسەتخاننى پۈتتۈرۈۋالماي تۇرۇپ ھەرگىز لەشكىرىي يۈرۈش قىلمايمەن. بىراق ئەمىر شەيخ نۇرىددىننىڭ نوخلىسىنى ئازراق ئېلىپ قويدىغان ئىش ئىدى، بايا ھۆدەپچى بەگ: ئەلچىلەرى ئارقىلىق ئولپان ئەۋەتىپتۇ، دەۋانتقان. قانچىلىك ئولپان ئەۋەتكەندۇ؟ ئول ھىيلىگەر ئەمىر ھەرگىزمۇ نەچچە يىللىق ئولپانلارنى بىراقلا تاپشۇرمايدۇ. ئازغىنە بىر نەرسە ئەۋەتىپ مېنى ئالدىماقچى، ھىيلە - مېكىرلىرىگە ئىشەندۈرمەكچى، شۇ ئارقىلىق مېنى موغۇلىستانغا لەشكەر تارتىشقا كۆندۈرمەكچى. مەنمۇ ئۇنداق قازانغا مۇنداق چۆمۈچ قىلىپ، ئۈستاتلىق قىلغىنىغا توپ-غۇزايىمكىن. مۇنۇ نەۋرىسىنى يېنىمدا نەزەربەند قىلىپ، كەم قېپقالغان نەچچە يىللىق ئولپانلارنى تولۇق تاپشۇرۇشقا مەجبۇرلايمىكىن؟ شۇ چاغدا قانداق قىلىدىكىن قېنى، تادان تۈلكە تۈمشۈقىدىن ئىلىنار، دېگەن مۇشۇ شۇ - دە...»

خىيالىدىن باش كۆتۈرگەن مىرزا ئۇلۇغبەگ جاۋاب كۈتۈپ تۇرغان خانزادە يۈنۈسخانغا سوغۇق نەزەر تاشلىدى. شۇ ھامان يۈنۈسخاننىڭ بەدىنى شۈركىنىپ كەتتى، ئەزايمىنى سوغۇق تەر باس-تى، تويغۇسى ئاللىقانداق بىر خەۋپنى سەزگەنىدى. شۇنداقتىمۇ ئىچكى تويغۇسىنى يوشۇرۇپ، ئۆزىنى تەمكىن تۇتۇشقا تىرىشتى.

— خانزادەم سەمەرقەنتكە يالغۇز كەلدىمىكىن؟

— يوقسۇ ئالىيلىرى. ئۈچ مىڭغا يېقىن ھەمراھلىرىم بار، —
 جاۋاب بەردى يۈنۈسخان مىرزا ئۇلۇغبەگكە ئۈمىد بىلەن قاراپ.
 — ئۇلار خانزادەمنىڭ نۆكەرلىرىكەن — دە؟
 — نۆكەرلىرىم ئاز، تەڭدىن تولىسى تۇرپاندىن كەمىنەلىرىد.
 گە ئەگەشكەن رەئىيەتتۇر. ئوزۇق — تۈلۈكىمىز، خەج — خىراجىد.
 تىمىز تۈگەپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن شۇ تاپتا ئۇلار بىر توغرام نانغا
 تولىمۇ موھىتاجدۇر ئالىيلىرى، مۇمكىن بولسا ئۇلارغا ئوزۇق —
 تۈلۈك بېرىلگەن بولسا...

— تولا ئوبدان، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ ئويلىنىپ تۇر.
 مايدا، — خانزادەم چىقىپ ئوردا تەككىخاننىسى^① دا غارام ئېلىپ
 تۇرغاي. قالدى ئىشلارنى مەسلىھەت قىلىپ جاۋابىنى بەرگەيمىز.
 بىللە كەلگەن ئول رەئىيەتنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئېلىپ، ھەر بىر
 ئۆيلۈككە ئايرىم — ئايرىم تەمىنات تەيىن ئەتكەيمىز.

يۈنۈسخان دەس ئورنىدىن تۇرۇپ مىننەتدارلىقىنى بىلدۈردى:
 — ئالىيلىرىنىڭ ھىممىتىگە تەسەننا.

يۈنۈسخان ساراينىڭ سىرتىدا ساقلاپ تۇرغان خاس نۆكەرگە
 مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ۋەدىسىنى يەتكۈزۈپ، ئۇنى شەھەرنىڭ سىر -
 تىدا ساقلاپ تۇرغان ھەمراھلىرىنىڭ قېشىغا بېرىشقا بۇيرۇدى —
 دە، ئۆزى شىغاۋۇل ئەمىر^② نىڭ ھەمراھلىقىدا ئوردا تەككىخانە -
 سىغا قاراپ ماڭدى.

— ئەمىر توخماق بارلاس! — ندېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ ئوردا
 ياساۋۇل ئەمىرىگە قاراپ.
 — لەبىيەي ئالىيلىرى! — دەپ قەددىنى رۇسلىدى ئەمىر
 توخماق بارلاس.

— خانزادە يۈنۈسبەگ قاتتىق تەقىب ئاستىغا ئېلىنغاي.
 ئەمما سالامەتلىكى، بىخەتەرلىكىگە كاپالەتلىك قىلىنغاي، ئېھ -
 تىرام بىلەن مۇئامىلە قىلىنغاي!

① ئوردا تەككىخاننىسى — ئوردا مېھمانخانىسى.

② شىغاۋۇل ئەمىر — چەت ئەللىك مېھمانلارنى كۈتۈشكە مەسئۇل ئەمىر.

— باش ئۈستىگە!

ئەمىر توخماق بارلاس پەرماننى ئىجرا قىلىش ئۈچۈن چىقىپ كەتتى.

— ئول تۈركىستان ئەلچىسى كىرگەي! — دېدى مىرزا ئول لۇغبەگ.

ھايال ئۆتمەي ئىرازان بارىن بىلەن مىرەك تۈركمەن ساراىغا كىرىپ كەلدى. باياتىن بېرى نېمە ئۈچۈن ئۆزلىرىنى ساراينىڭ سىرتىدا ساقلاشقانلىقىنى بىلەلمەي تەئەججۈپلەنگەن ئىككى ئەمىرنىڭ چىرايلىرى تەشۋىشلىك ئىدى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، — دېدى ئولار مىرزا ئولۇغبەگكە ئېگىلىپ سالام بېرىپ.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، — دېدى مىرزا ئولۇغبەگ چىرايدىكى نى ئاچماي سۈر كۆرسىتىپ.

ئىرازان بارىن ھەرقانچە بولسىمۇ مىرزا ئولۇغبەگنى ئۆزىگە ئوچۇق چىراي ئاچىدۇ، ئاغزىنىڭ ئۇچىدا بولسىمۇ ئەھۋال سوراپ-دۇ، قۇدىلىقنىڭ ھۆرمىتىنى قىلماي قويمايدۇ، دەپ ئويلىغانىدى. بىراق مىرزا ئولۇغبەگنىڭ ئەلپازىنى كۆرۈپ بىردىنلا روھى چۈشۈپ كەتتى، خاتالاشقانلىقىنى ھېس قىلدى. شۇنداقتىمۇ ئۆزىنى تەمكىن تۇتۇشقا تىرىشىپ ئېغىز ئاچتى:

— بىزلەر كىم تۈركىستان ئەمىرلىرىدىن ئالەمپاناھ مىرزا ئولۇغبەگ ئالىيلىرىغا ئېھتىرام بولغاي. مۇبارەك دەرگاھلىرىغا پاسبانئىمىز ئەمىر شەيخ نۇرىددىن ئالىيلىرىنىڭ بەھىساب سالا-مى بىلەن ئاز بولسىمۇ ئىككى يىللىق ئولپان - پىشكەشلەرنى ئېلىپ كەلدۇق.

— شۇنچە يىل يوقاپ كېتىپ، ئەمدى بولغاندا ئاران ئىككى يىللىق ئولپان ئېلىپ كېلىشتىلىمۇ جانابى ئەمىرلەر؟ — دېدى مىرزا ئولۇغبەگ ئولارغا قىلچىلىك يۈز - خاتىر قىلماي، — ئول پاسبانلىرى گەدىنىدە ئاز دېگەندە ئون يىللىق ئولپان بارلىقىنى بىلمەمدىكەن؟

ئىككى ئەمىر تىترىگىنچە تېخىمۇ بەك ئېگىلدى، يەنىلا
 ئىرازان بارىن ئېغىز ئېچىشقا مەجبۇر بولدى:
 — تەسەررۇپىمىزدا ئۇدا بىرنەچچە يىل قۇرغاقچىلىق بو-
 لۇپ، يايلاقلار قۇرۇپ، زەر - زىرائەتلەر ئوخشىمىدى. پاسىبان-
 مىز ئەمىر شەيخ نۇرىددىن ئالىيلرى بول ئەھۋالنى ئالەمپاناھقا
 چۈشەندۈرۈشمىزنى، قالغان ئولپانلارنى كېلەر يىلىنىڭ ئاخىرى-
 غىچە قالدۇرماي تولۇق تاپشۇرىدىغانلىقىمىزنى يەتكۈزۈشمىزنى
 تاپىلغانىدى.

— بەس، ئارتۇقچە سەۋەب كۆرسىتىپ تىللىرىنى چاپنىمى-
 سىلا، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ قولىنى سىلكىپ، — ئول ئەمىر
 شەيخ نۇرىددىننىڭ قورسىقىدا قانداق جىن بارلىقى بىزگە ئايان.
 بېرىپ سۆزىمىزنى يەتكۈزسۇنلار، تولا ئۇستاتلىق قىلىمەن دەپ
 ئاۋازە بولمىسۇن. نەۋرىسى بولمىش يۈنۈسبەگىنىڭ تاجۇ تەختىنى
 ئېلىپ بېرىش ئۈچۈن بىز موغۇلىستانغا لەشكەر تارتقۇدەكمىزۇ،
 ئەمما ئۆزى بىر چەتتە تۇرۇپ تاماشا كۆرگۈدەك. بۇ جاھاندا نەدە-
 مۇ ئاشۇنداق ئەخمىقانە ئىش بار ئىكەن؟ مەن مىرزا ئۇلۇغبەگنى
 كىم چاغلاپ قايتۇ؟ نەچچە يىلدىن بېرى كۈيۈ ئوغلى سۇلتان ئۇ-
 ۋەيسخاننى ھىمات قىلىپ ھۆكۈمىمىزگە سەركەشلىك قىلدى،
 سەلتەنەتىمىزگە ئىتائەت گەدىنىنى سۇنۇشتىن باش تارتتى. مانا
 ئەمدى ئازغىنە ئولپان - پىشكەشلەرنى دەستەك قىلىپ دوست-
 لۇق، ساداقەت، ۋاپا، ئەدلى - ئادالەتتىن سۆز ئېچىپتۇ. نەۋرىسى-
 نىڭ تەخت - سەلتەنەتىنى سويۇپ ئېلىپ بېرىشىمىزنى ئۆتۈنۈپ-
 تۇ. مۇددەئاسى: ئىككى ئەلنى يېغىلىق پاتقىقىغا پاتۇرۇپ قويۇپ،
 ئۆزى ئارىدىن نەپ ئالماقچى. مەن بۇنداق سەنەمگە ئالدىراپ دەس-
 سىمەيمەن. ئول ئەمىر شەيخ نۇرىددىن خەۋەرسىز قالمىسۇنكى،
 نەۋرىسى يۈنۈسبەگىنى تۇرغاق ھېسابىدا تۇتۇپ قالىدىم. نەۋرە لازىم
 بولسا دەرگاھىمغا ئۆزى كەلسۇن، يەنە شۇنىمۇ بىلىپ قالمىسۇنكى،
 قېپقالغان ئولپانلارنى دەرھال ئەۋەتسۇن، بولمىسا ئۆزۈم بېرىپ
 ئېلىپ كېلىمەن.

تۈزگەن پىلانلىرىنىڭ پاش بولۇپ قالغانلىقىنى سەزگەن ە -
مىرلەر لام - جىم دېيەلمىدى. مىرزا ئۇلۇغبەگكە ئۆزىنىڭ قۇدا
ئىكەنلىكىنى ئەسكەرتىشنى كۆڭلىگە پۈككەن ئىرازان بارىن بۇ
نىيىتىدىن دەرھال يالتايدى، «خوش - خوش» دېگىنىچە ياۋاشلىق
بىلەن قول باغلىدى.

— ئېلىپ كەلگەن ئولپانلىرىنى تاپشۇرۇۋېلىپ، ئەلچىلەرنى
ئۇزىتىپ قويۇڭلار، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ.

ئىرازان بارىن بىلەن مىرەك تۈركمەن ئىززەتسىز كىشىلەر
قاتارىدا مۇئامىلىگە ئۇچراپ قوغلانغان بولسىمۇ، باشلىرىنىڭ ئا -
مان قالغىنىغا خۇش بولۇشۇپ، مىرزا ئۇلۇغبەگكە تەزىم قىلغىد -
نىچە چىقىپ كېتىشتى.

مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ھۆكۈمىدىن رازى بولغان سەمەرقەنت
شەھەر ھاكىمى مىرانشاھ دورغا مەمنۇنلۇق بىلەن ھىجايىدى.

ھەئە، مىرزا ئۇلۇغبەگ ئىرازان بارىنغا قىلغان قاتتىق مۇ -
ئامىلىسىدىن ئەمدىلىكتە بىرئاز خىجىل بولۇپ قالغانىدى.
شۇنداقتىمۇ ئۆزىگە تەسەللى بېرىپ كۆڭلىنى ئاۋۇندۇرۇشقا تى -
رىشىۋاتاتتى.

«ھېچقىسى يوق، ئىرازان بارىن دەرگاھىمغا قۇدا سالاھىيىتى
بىلەن ئەمەس، ئاغىسى ئەمىر شەيخ نۇرىددىننىڭ ھۆكۈمەت ئەل -
چىسى سالاھىيىتى بىلەن كەلگەن. شۇڭا ئۇنىڭغا مۇشۇنداق مۇئا -
مىلە قىلىشىم زۆرۈر. سەلتەنەت ئىشلىرى بىلەن ئۇرۇق - تۇغ -
قاندارچىلىق مۇناسىۋىتىنى ئارىلاشتۇرۇپ قويسام ياخشى بولماي -
دۇ. ئەسلىدىمۇ ئۇنىڭ بۇ ئەلچىلىكىنى قوبۇل قىلىشى خاتا بول -
غان. بەلكىم مەندىن قۇدىلىقنىڭ يۈز - خاتىرىسىنى قىلىشىمنى
تەمە قىلغان بولغىدى، ئەمما ئىككىسى ئىككى ئىش. ھەر ئىش -
نىڭ ئۆز يولىدا بولغىنى ياخشى، ئەقلى بولسا توغرا چۈشىنەر،
ھېلىمۇ يۈز - خاتىرى قىلدىم. ئەمىر شەيخ نۇرىددىننىڭ قىلغان
سەركەشلىكى ئۈچۈن ئەلچىلىرىنى كالتەكلىتىپ قوغلىساممۇ
ھەق ئىدى...»

شۇ ئەسنادا كۆكسارايغا ئالدىراپ كىرىپ كەلگەن ئاستانە يا -
 تىش بېگى ① مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ خىيالىنى بۆلۈپ «مەلۇم بول -
 غاي» دېگىنىچە قول باغلىدى.

— خوش، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ.

— بىر توپ سوپى - دەرۋىشلەر رەسەتخانا قۇرۇلۇشى ئورنىدە -
 غا يەنە توپلىشىۋاپتۇ ئالىيلىرى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ غەزەپ بىلەن ئورنىدىن تۇردى. رەسەتخانا
 قۇرۇلۇشىغا قىلىنغان ھەرقانداق توسقۇنلۇق مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ
 غەزىپىنى قوزغايىتتى. شۇ دەققىدە ئۇ رەسەتخانا قۇرۇلۇشى ئور -
 نىغا بېرىپ جاھىل سوپى - دەرۋىشلەرنىڭ غوۋغاسىنى ئۆزى
 بىۋاسىتە بېسىقتۇرۇش نىيىتىگە كەلگەنىدى.

— شەھەر سىرتىدىكى ئول موغۇلىستانلىقلارنى قانداق قىل -
 لىمىز ئالىيلىرى؟ — سورىدى مىرانشاھ دورغا.

— سىلىچە قانداق قىلساق بولۇر؟

— مېنىڭچە ئۇلارغا بىكاردىن - بىكار تەمىنات تەيىن ئېتىپ
 گېلىنى باقساق، خانزادىسىنى نەزەربەندكە ئالغانلىقىمىزنى بىلىپ
 قالسا توپىلاڭ كۆتۈرەرمىكىن دەيمەن.

رەسەتخانا قۇرۇلۇشى ئورنىغا بېرىشقا ئالدىراپ قالغان مىرزا
 ئۇلۇغبەگ ئويلانمايلا جاۋاب بەردى:

— ئۆزلىرى بىلىپ بىرتەرەپ قىلسۇنلار.

مىرزا ئۇلۇغبەگ بىرقانچە ئەمىر - سىپاھلىرىنى باشلاپ
 كۆھەك تۆپىلىكىگە قاراپ ماڭدى.

كۆكسارايىدا قېپقالغان مىرانشاھ دورغىنىڭ گۈلقەھلىرى
 ئېچىلىپ كەتتى. ئىنىسى ساتۇقخاننىڭ ئۆلۈمى سەۋەبلىك موغۇ -
 لىستاندىن كەلگەن ھەرقانداق ئادەمگە ئۆچمەنلىك قىلاتتى. شۇ -
 ئىمۇ يېقىندىن بېرى موغۇلىستاندىن كەلگەن سودىگەرلەرنىڭ
 سەمەرقەنتتە سودا - تىجارەت قىلىمىقىلا ئەمەس، جان ساقلىمىقىدە -
 مۇتەس بولۇپ قالغانىدى.

① ئاستانە ياتىش بېگى - پايىتەختنىڭ ساقچى باشلىقى.

مىرانشاھ دورغا لەشكەر باشلاپ چىقىپ، شەھەر سىرتىدىكى زور ئۆمىد - ئىشەنچ بىلەن ساقلاپ تۇرغان بىگۇناھ موغۇلىستان - مىنقىلارنى ئائىلە - جەمەت بويىچە بۆلۈنۈپ، بىر - بىرلەپ شەھەر - گە كىرىشكە بۇيرۇدى. ئاندىن شەھەرگە كىرگەنلەرنىڭ ئارىسىدىن قۇرامغا يەتكەن ئەرلەرنى ئايرىپ قاماپ قىرىۋەتتى. ئاياللار ۋە يا - لىلارنى لەشكەرلىرىگە ئولجا ھېسابىدا ئۈلەشتۈرۈپ بەردى. بۇ مۇدەھىش قىرغىنچىلىقتىن كېچىكىپ خەۋەر تاپقان مىرزا ئۇلۇغ - بەگ قاتتىق ئەپسۇسلاندى. گەرچە مىرانشاھ دورغىنى خېلىلا ئە - يىلىگەن، ئاچچىقلانغان بولسىمۇ، جازاغا بۇيرۇمىدى.

مۇشۇ قىرغىنچىلىق سەۋەبلىك ئۆزىنى ئەيىبلىك ھېسابلىدى - غان مىرزا ئۇلۇغبەگ نەزەربەند قىلىنغان خانزادە يۈنۈسخان بىلەن قايتا كۆرۈشۈشنى خالىمىدى. ۋۇجۇدىنى خىجىللىق تۇيغۇلىرى چىرمىۋالغانىدى. ھەئە، تۇنجى كۆرۈشۈشتىلا خانزادە يۈنۈسخان ئۇنىڭدا چوڭقۇر تەسىرات قالدۇرغانىدى. ھەر قېتىم يۈنۈسخاننى ئېسىگە ئالسا، ئۇنىڭ سەبىيلىك چىقىپ تۇرغان چىرايى، ئەقىل - پاراسەت چاقناپ تۇرغان كۆزلىرى، تەمكىنلىك، سالماقلىق چى - قىپ تۇرغان قامىتى كۆز ئالدىغا كېلىۋېلىپ، ھىراتتىكى دادىسى شاھرۇخ مىرزىنىڭ ئوردىسىدا تۇرۇۋاتقان چوڭ ئوغلى ئابدۇللا - تىپخاننى ئېسىگە سالاتتى. تەربىيىلىنىشىگە، ئەخلاق - پەزىلىتىگە، يۈرۈشى - تۇرۇشىغا قاتتىق تەلەپ قويغانلىقى سەۋەبىدىن - مو، ئوغلى سەمەرقەنتتە تۇرۇشنى خالىماي ھىراتقا - بوۋىسىنىڭ قېشىغا بېرىۋالغانىدى. مىرزا ئۇلۇغبەگ بۇ چوڭ ئوغلىنى سېغىدى - نانتى. ئىستىقبالىدىن ۋايىم يەيتتى. ئۇنىڭ راۋۇرۇس تەربىيىلىنى - نىپ، ھەرخىل ئىلىملەردە كامالەتكە يېتىپ، كەلگۈسىدە تاجۇ - تەختكە ۋارىسلىق قىلىشىنى ئارزۇ قىلاتتى. ئەمما ئويۇن - تاما - شىدىن باشقىغا ھەۋىسى يوق قۇرۇق سۆلەت بۇ خانزادىسىدىن قات -

تىق ئۈمىدسىزلىنەتتى. دادىسىغا پات - پات مەكتۇپ يوللاپ ئوغ-لىنىڭ ئەھۋالىنى سورايتتى. ئوغلىنى بىرنەچچە قېتىم سەمەر-قەنتكە قايتۇرۇپ كەلمەكچىمۇ بولدى، لېكىن ھىراتقا ئەۋەتكەن ئەمىرلىرى قۇرۇق قول قايتىپ كەلدى. ئوغلى ئابدۇللا تىپ مىرزا دادىسىنىڭ قېشىغا قايتىپ كېلىشىنى قەتئىي رەت قىلغانىدى. مۇشۇلارنى ئويلىسا پۈتكۈل بىر ئەلنى ئىدارە قىلىشقا قۇربى يەت-كەن مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئوغلىنى باشقۇرۇشقا كۈچى يەتمەي يۈ-رىكى ئېچىشاتتى، ھەسرەتلىنەتتى. دادىسىدىن، ۋەتىنىدىن ئاي-رىلغان خانزادە يۇنۇسخاننىڭ ئەقىللىقلىقى، ئېغىر - بېسىقلىق-قى، پەم - پاراسەتلىكلىكى، قولىدىن كەتكەن تەخت - سەلتەنەت-نىڭ غېمىنى يېيىشى يۈرىكىدىكى ھەسەت ئوتلىرىنى لاۋۇلدەتتە-ۋېتەتتى. ئۆز ئوغلى بىلەن يۇنۇسخاننى سېلىشتۇرۇپ ئولتۇرغان مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ كالىسىغا تۇيۇقسىز بىر خىيال كەلدى.

«... ھە، شۇنداق قىلاي بولمىسا. خانزادە يۇنۇسبەگنى ھىراتقا، ئاتامنىڭ دەرگاھىغا ئەۋەتەي. ئوغلۇم ئابدۇللا تىپ مىرزا بىلەن بىللە تەربىيەلەنسۇن. داۋاملىق بىللە بولسا ئوغلۇم ئۇنىڭ-دىن پەزىلەت ئۆگىنەر، تەسىرىنى قوبۇل قىلار. يۇنۇسبەگنى سە-مەرقەتتە تۇتۇپ قالغىنىمنىڭ نېمە پايدىسى؟ بۇ دەرگاھتا تۇرۇ-ۋەرسە ئۇنىڭ بىلەن كۆرۈشسەم بولىدۇ، كۆرۈشسەم ھەمراھلىرىد-نىڭ بېشىغا كەلگەن قىرغىنچىلىق، ئاپەتنى قانداق چۈشەندۈرد-مەن؟ كۆزۈمدىن نېرى تۇرسا مەنمۇ بۇ ۋىجدان ئازابىدىن ئاز - تولا قۇتۇلۇپ قالغۇدەكمەن. نېمىلا دېگەن بىلەن ئۇنىڭ يېشى تې-خى كىچىك، بىر سەلتەنەتنىڭ تىزگىنىنى ئۆزى مۇستەقىل تۇتۇپ تۇرالمايدۇ. ئاۋۋال تەربىيەلەنگەچ سەل چوڭ بولسۇن. شۇ چاغدا باھادىر سەركەردە - لەشكەرلىرىم بىلەن موغۇلىستانغا يولغا سالاي، تەلپۈنگەن تاجۇ تەختىنى ئېلىپ بېرەي...»

مىرزا ئۇلۇغبەگ مۇددىئاسىنى يۇنۇسخانغا گەپ ئەگىتمەي ئۇدۇللا بايان قىلدى.

يۇنۇسخان ئۆزى بىلەن بىللە كەلگەن ئۈچ مىڭغا يېقىن

ھەمراھلىرىنىڭ بېشىغا كەلگەن قىسمەتتىن خەۋەر ئاپقاندى.
مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ مەقسىتىنى ئاڭلاپ، دەمالدىققا جاۋاب بەرمە-
دى، لەۋلىرىنى چىشلىگىنىچە بېشىنى تۆۋەن سالدى.
«... مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ تەكلىپىگە ياق دېسەم سەمەرقەنت

ئوردىسىدا نەزەربەندە تۇرسام بولىدۇ. بەلكىم مېنى نەزەربەندىتىپ
ئازاد قىلىپ، ئەركىمنى ئىختىيارىمغىمۇ بېرەر، ئول چاغدا نە-
گىمۇ بارارمەن؟ تۈركىستانغا، ئانامنىڭ قېشىغا بارسام بىرەر چوڭ
ئىش تەۋرىتەلىشىم مۇمكىن ئەمەس. ئۇنىڭ ئۈستىگە تۈركىستان
ئەمىرى بولمىش بابائى بۇزۇكمۇ ئەمدى مىرزا ئۇلۇغبەگكە سەر-
كەشلىك قىلالمايدۇ. ئۇنىڭ موغۇلىستانغا لەشكەر تارتىپ تەخت -
سەلتەنەتنى ئېلىپ بەرگۈدەك ماغدۇرمىۇ ھەم يوق. تەقدىر -
قىسمەت مېنى بۇ دەرگاھقا ئەكەلگەن ئىكەن، مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ
بېشىغا مەھكەم ئېسىلاي. ئۇ راست ئېيتىدۇ، بېشىم تېخى كى-
چىك. موغۇلىستان تەسەررۇپىنى ئىلكىمگە ئالغان تەقدىردىمۇ
سەلتەنەت تىزگىنىنى مەھكەم تۇتۇپ تۇرالشىم ناتايىن. ئەمىر
كەبىر سەيپىدەئەلى ئالپلا بولىدىكەن، ماڭا خاتىرجەملىك يوق.
تۇرپان تەختگاھىدىكى باشقا ئەمىرلەرمۇ سەيپىدەئەلى ئالپتىن يۈز
ئۆرۈپ مېنى قوللىشى ناتايىن، بىرنەچچە ۋاق پۇرسەت كۈتەي. ئۇ-
نىڭغىچە چوڭ بولۇۋالسىمەن. تۇرپان خانلىق مەدرىسەسىدىكى ئۇس-
تازلىرىم ھىراتنى ئالىم - ئۆلىمالار جۇغلاشقان ئىلىم دەرگاھى
دەپ تەرىپلىشەتتى. مۇشۇ پۇرسەتتە ئول دەرگاھقا بېرىپ ئىلىم
تەھسىل قىلاي. تەخت - سەلتەنەتنى مۇستەھكەم تۇتۇپ تۇرۇش
ئۈچۈنمۇ ئىلىم ئۆگەنمەي بولمايدۇ...»

خانزادە يۈنۈسخان خىيالىدىن باش كۆتۈرۈپ ئۆزىدىن جاۋاب
كۈتۈپ تۇرغان مىرزا ئۇلۇغبەگكە قارىدى:

— ۋەدەسىدە تۇرماي، تۈرلۈك باھانىلەرنى كۆرسىتىدىغان
ئادەم مەرد - ھىممەتلىك كىشىلەردىن سانالماس. ئەمما ئادالەتپا-
ناھ ئالىيلىرىنى لەۋزىدە تۇرىدىغان، ھىممەت ئىگىسى دەپ بىلىد-

مەن. ۋاقتى - قەرەلى كەلگەندە موغۇلىستان سەلتەنەتىنى ئىلا - كىمگە ئېلىشىم ئۈچۈن ھىممەتلىرىنى ئايماسلىقلىرىنى ئۈمىد قىلىمەن.

مىرزا ئۇلۇغبەگ يۇنۇسخاننىڭ ئۆزىدىن ۋەدە تەلەپ قىلىۋات - قانلىقىنى بىلىپ يەنە بىر قېتىم ھاياجانلاندى.

«نېمانچە ئەقىللىق يىگىتتۇ بۇ، كەلگۈسىدە چوقۇم شانۇ شەۋكەتلىك سەلتەنەت ئىگىلىرىدىن بولۇپ چىققۇدەك...»

— خاتىرجەم بولسىلا خانزادە، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ جاۋاب بېرىپ، — كىمكى كامىل ئادەم بولۇشنى خالىسا، ھەم ئالىم، ھەم ئامىل^① ئادەم بولۇشنى كۆزلىمەكى كېرەكتۇر. ئاۋۋال ھىراتقا بېرىپ ئىلىم ئۆگەنسە، ۋاقتى كەلگەندە قۇربىمنىڭ يې - تىشىچە ياردىمىمنى ئايىمايمەن. بەلكىم بۇ ئىش تىلى، دىنى، يىلتىزى، قوۋمى بىر بولغان ئىككى ئەلنىڭ ئەبەدىلىكىدە دوست - لۇقىغا سەۋەب بولسا ئەجەب ئەمەس.

شۇنداق قىلىپ مىرزا ئۇلۇغبەگ خانزادە يۇنۇسخاننى ھىرات - قا يولغا سالدى. ئۇنىڭ ئەھۋالىدىن مەكتۇپ يېزىپ دادىسى شاھ - رۇخ مىرزىنى خەۋەرلەندۈردى.

شاھرۇخ مىرزا ئوغلى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ يۇنۇسخان ۋە ئۇ - نىڭ ھەمراھلىرىغا تۇتقان مۇئامىلىسىدىن قاتتىق نارازى بولدى، ئەيىبلىدى. يۇنۇسخانغا نەۋرىسى ئابدۇللا تىپ مىرزاغا قىلغىنىغا ئوخشاش ئاتلارچە مۇئامىلە قىلدى ۋە ئۇنى ھىراتتىكى مەشھۇر ئالىم، تارىخچى شەرەفىددىن ئەلى يەزدىنىڭ تەربىيەسىگە تاپشۇر - دى. ئەسلىدىنلا ئىلىمخۇمار خانزادە يۇنۇسخان ۋۇجۇدىنى چۈل - غىۋالغان تەخت - سەلتەنەت ۋەسۋەسىسىنى ۋاقتىنچە ئۇنتۇپ، پۈتۈن ئەس - يادى بىلەن ئىلىم تەھسىل قىلىشقا كىرىشىپ كەتتى.

① ئامىل — ئەمەل قىلغۇچى.

جازا يۈرۈشى قىلغۇچى قوشۇننى باشلاپ تۇرپاندىن يولغا چىققان سەيپىدەئەلى ئالىپ سەركەردە - لەشكەرلىرىنى كۆنچى ۋادىسىدا ئۈچ كۈن دەم ئالدۇردى، بۇ يەردىن يولغا چىقىپ كۇچار - غا كەلگەندە يەنە ئۈچ كۈن دەم ئالدۇردى.

كۇچار ئەمىرى ئادىل مۆمىن مىرزا سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ تە - لىپى بويىچە خىلانغان مىڭ نەپەر ئاتلىق لەشكەر چىقىرىپ بەر - دى. ئاقسۇدا سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ ئاكىسى سەيپىد مەھمۇد مىرزا ئەمىر ئىدى. سەيپىدەئەلى ئالىپ لەشكەرى يۈرۈشكە بىللە ئېلىپ چىققان كىچىك ئاغچىسى بىبى ئايەتخېنىمنى ئاقسۇدا قالدۇرۇپ قويدى، ئاندىن ئاقسۇ ئەمىرى سەيپىد مەھمۇد مىرزانىڭ لەشكەر - لىرىدىن تاللانغان مىڭ نەپەر ئاتلىق چەۋەندازنى لەشكەرلىرىگە قوشۇپ جەمئىي يەتتە مىڭ ئاتلىق سەركەردە - لەشكەر بىلەن قەشقەرگە قاراپ ئاتلاندى. ئۇ چېگرىنى ساقلاۋاتقان سەركەردە پولات باھادىرنىڭ بىر تۈمەن لەشكەرنىڭ يېرىمىنى قەشقەر يۈرۈشىگە ئىشلىتىشنى پىلانلاپ تۇرپاندىن بەش مىڭ نەپەر لەشكەر بىلەن يولغا چىققانىدى.

ئايغاقچىلىرى ئارقىلىق سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ جازا يۈرۈشى قىلغۇچى قوشۇننى باشلاپ كېلىۋاتقانلىق خەۋىرىنى ئالغان پىر - ھاجى مۇھەممەد شاپەستە قەشقەردىكى يىگىرمە مىڭ سەمەرقەنت لەشكەرى، ئون مىڭ قەشقەر لەشكەرى بولۇپ جەمئىي ئوتتۇز مىڭ لەشكەر بىلەن ياۋنى تۈسۈپ زەربە بېرىش ئۈچۈن شەھەر سىرتىدا قارارگاھ قۇرۇپ بولغانىدى.

ئالدىن ماڭغۇزغان چارلىغۇچىلىرى ئارقىلىق پىرھاجى مۇ -

ھەممەد شاھىيەستەنىڭ ئاللىقاچان تەييارلىق كۆرۈپ بولغانلىقىدىن خەۋەر تاپقان سەيپىدەئەلى ئالپ پىلاننى ئۆزگەرتىپ ئاتۇشتا بىر كۈن توختاپ، لەشكەرلىرىنى ئارام ئالدۇرغاچ قايتىدىن تەرتىپكە سالىدى.

«پىرھاجى مۇھەممەد شاھىيەستە قارارگاھ قۇرۇپ ئالدىنئالا تەييارلىق كۆرۈپ بولغان بولسا، قاراملىق قىلماي پۇختىراق تەد- بىر تۈزەي. ئايغاقچىلىرى ئارقىلىق ئارتۇچتا^① توختىغىنىمدىن خەۋەر تاپسا، كەينىدىن پىيادىلىرى كېلىۋاتقان بولسا، ئاساسلىق قوشۇننى ساقلاۋاتقان ئوخشايدۇ، دەپ قالسۇن. ناۋادا ئاران يەتتە مىڭ ئاتلىق لەشكەر بىلەن كەلگىنىمنى بىلىپ قالسا جاسارىتى ئېشىپ، ئىشەنچى چوڭىيىپ كېتىدۇ. ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ ئى- شەنچە تولۇشى بىز ئۈچۈن تولمۇ پايدىسىز. ئەڭ ياخشىسى، ئۇلارنى ئەھۋالىمىزنى بىلدۈرمەي گۇمانغا سېلىش كېرەك.»

— سەرگەردە تۆمۈربۇقا بەگ، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالپ يە- زەك^② قوشۇننىڭ سەركەردىسىگە قاراپ.

— لەببەي، — دېدى تۆمۈربۇقا بەگ.

— ئۆزلە يەزەكلىرى ئارىسىدىن ئون سەرۋازنى تاللاپ يولغا سالىسلا، ئۇلار قەشقەرلىك ئاۋاملار سىياقىدا جابدۇنۇپ، ياۋ قارارگاھىنىڭ ئارقا تەرىپىگە ئۆتۈپ، ئەھۋالنى تەپسىلىي بىلىپ كەلسۇن. بولۇپمۇ ياۋ قارارگاھىنىڭ ئورۇنلاشتۇرۇلۇش ئەھۋالىنى پۇختا كۆزەتسۇن. قالغان لەشكەرلەرنى باشلاپ بېرىپ ياۋ قارار- گاھىغا ئالدى تەرەپتىن ئوچۇق - ئاشكارا يېقىنلاشسلا، ئول پىرھاجى مۇھەممەد شاھىيەستە يەزەكلىرىمىزنى ئەھۋال تىڭ - تىڭ- لىغىلى كەلگەن ئوخشايدۇ، دەپ قالسۇن. ناۋادا ياۋنىڭ چاپاۋۇل^③ لىرى قارارگاھىدىن قوغلاپ چىقسا، جەڭ قىلماي دەرھال چې- كىنىسە.

① ئارتۇچ — ئاتۇش.

② يەزەك — چارلىغۇچى.

③ چاپاۋۇل — زەربىدار ئەترەت.

— باش ئۈستىگە! — دېدى سەركەرە تۆمۈر بۇقا بەگ.
 — ھەرقايسىلىرى، — دېدى سەيپىدئەلى ئالىپ باشقا سەركەرەدىلەرگە قاراپ، — ئۆز لەشكەرگاھلىرىغا قاينىپ لەشكەرلەرنى ئارام ئېلىشقا ھەيدەكچىلىك قىلىشىسلا. ئۇلار ھازىردىن باشلاپ ئوبدان ئارام ئالغاي. خۇپتەندىن كېيىن يولغا چىقىپ، ئەتە ئەتىگەن ناماز بامداتتىن ئاڭال ياۋ قارارگاھىغا يېقىنلىشىپ بارگاھ قۇرىمىز.

※ ※ ※

سەيپىدئەلى ئالىپنىڭ قايمۇقتۇرۇش ھىيلىسى ئۈنۈم بەرگەندى، ياۋنىڭ چارلىغۇچى لەشكەرلىرىنىڭ قارارگاھ ئەتراپىدا پەيدا بولغانلىقىدىن خەۋەر تاپقان پىرھاجى مۇھەممەد شايسەستە ئۇلارغا زەربە بېرىش ئۈچۈن تۇرشاۋۇل^① قوشۇنىنىڭ سەركەردىسىگە پەرمان بەردى:

— ياۋنىڭ چارلىغۇچىلىرىنى ئىمكان بار تولۇق ئەسىر ئېلىڭلار، پەقەت بولمىسا بىرەر — ئىككى يۈز لەشكەرلىرىنىڭ بېشىنى كېسىپ كەلسەڭلارمۇ ھېساب. ئۇلارغا ھەيۋىمىزنى راسا بىر كۆرسىتىپ قويىلى!

ھە دېگەندە ياۋنىڭ ھەيۋىسىنى سۇندۇرۇشنى كۆڭلىگە پۈككەن پىرھاجى مۇھەممەد شايسەستە ئازغىنە چارلىغۇچىلارغا چاپا-ۋۇللىرىنى قايرىپ قويۇپ، تۇرشاۋۇل قوشۇنىنى ئاتلاندىرغانىدى. بىراق تۇرشاۋۇل قوشۇن قارارگاھتىن چىقىپ بولغىچە چارلىغۇچىلار چېكىنىپ قۇيۇندەك قاچقىنىچە كۆزدىن غايىب بولدى. بۆكتۈرمىگە ئۇچراپ قېلىشىدىن ئەنسىرىگەن تۇرشاۋۇل قوشۇنىنىڭ سەركەردىسى يەنە قوغلاشقا رايى بارماي، قارارگاھقا قايتىپ كەلدى. پېشىندىن كېيىن جازا يۈرۈشى قىلغۇچى قوشۇنىنىڭ چارلىغۇچىلىرى قارارگاھ ئالدىدا يەنە پەيدا بولدى، ئەمما تۇرشاۋۇللارنىڭ قارىسىنى كۆرۈش بىلەنلا يەنە قېچىپ كەتتى. قارشى

① تۇرشاۋۇل — ئالدىن ھۇجۇم قىلغۇچى قوشۇن.

تەرەپنى بۆكتۈرمە ھىيلىسى ئىشلەتكەن ئوخشايدۇ، دەپ قاتتىق گومانلانغان تۇرشاۋۇل قوشۇننىڭ سەركەردىسى يەنە قوغلىمىدى. سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ نېمە خىيالى بارلىقىنى، قانداق ھىيلە ئىشلىتىۋاتقانلىقىنى بىلەلمىگەن پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە نېمە قىلارنى بىلەلمەي قاتتىق جىلە بولدى. ياۋنىڭ ئەھۋالىنى تىڭ - تىڭلاش ئۈچۈن ئايغاقچى ماڭغۇزدى. كېچىدە ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ تۇيۇقسىز شەبخۇن^① ئۇرۇشىدىن ئېھتىيات قىلىپ قارارگاھنىڭ مۇھاپىزىتىنى قاتتىق كۈچەيتتى. ئەلىياتقۇ مەھەلدە قايتىپ كەلگەن ئايغاقچىلىرىدىن ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ تېخىچىلا ئاتۇشتا مىدىرلىماي ياتقانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ تولمۇ ھەيران قالدى.

«سەيپىدەئەلى ئالپ شۇنچە يىراقتىن قارارگاھىمىزغا چارلە - خۇچى ئەۋەتىپ نېمە قىلماقچىكەن؟ ياكى ئۇلارنىڭ بۆكتۈرمە قويغان لەشكەرلىرىنى ئايغاقچىلار بايقىيالىمىدۇ - يا؟ ئۇلار نېمە سەۋەبتىن ئارتۇچتا مىدىرلىماي يېتىۋالغاندۇ؟ ئايغاقچىلار ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ سانىنى بەكلا ئاز ئىكەن، بەش - ئالتە مىڭدىن ئاشمايدىكەن دېيىشىۋاتىدۇ. تۇرپاندىن شۇنچە ھەشەم بىلەن جازا يۈرۈشى قىلىشقا كەلگەن ئادەم ئاشۇنچىلىك لەشكەر بىلەن كەل - مەس ھەرقانچە بولسىمۇ؟ ھەئە، بىلىدىم، ئۇلار ئاساسلىق قوشۇننى ساقلاۋاتقان ئوخشايدۇ. بىزنىڭ ئالدىن ھۇجۇم قىلىشىمىزدىن ئەنسىرەپ چارلىغۇچىلىرى ئارقىلىق يالغاندىن تېرە تاراقىشتىغان گەپ. يا ھەزرەت، بۇ سەيپىدەئەلى ئالپ نېمىدېگەن ھىيلىگەر - ھە! ئىسىت، بايا تۇرشاۋۇللارنىلا ئەمەس، جەۋانغار^② - بەرانغار^③ قوشۇنلارنىمۇ بىراقلا چىقىرىپ ئول چارلىغۇچىلارنى قوغلىغان پېتى ئۇدۇل ئارتۇچقا قاراپ ئىلگىرىلەيدىغان گەپكەن. ئول بەش - ئالتە مىڭ ياۋ لەشكەرنىڭ ئۈچتىن بېشى، ئالتىدىن قولى بولغان تەقدىردىمۇ بىزنىڭ ئوتتۇز مىڭ لەشكەرىمىزگە ھەرگىز

① شەبخۇن — كېچىلىك ھۇجۇم.
 ② جەۋانغار — ئوڭ قانات قوشۇن.
 ③ بەرانغار — سول قانات قوشۇن.

تەڭ كېلەلمەيتتى. ئارتۇقچە ئېھتىيات قىلىپ قاپتىمەن. ئۇلارنىڭ ئاساسلىق قوشۇنى نەدىراق كېلىۋاتقان بولغىدى؟ پىيادىلەر دېگەن ئاتلىقلارغا ئاسان يېتىشەلمەيدۇ. ئەتىگىچە يېتىپ كېلەلسىمۇ چوڭ گەپ. يېتىپ كەلگەن تەقدىردىمۇ يول جاپاسىدا ھازىدۇ، ئىلا چىدۇ، جەڭ قىلىشقا ماغدۇرى يەتمەيدۇ، بوپتۇ، بۈگۈن كېچە سەۋر قىلاي. ئەتە ناماز بامداتتىن كېيىنلا پۈتكۈل قوشۇن بىلەن ئارتۇقچا ئاتلىناي. ياۋنى شۇ يەردىلا تىرىپىرەن قىلىپ، قەشقەر تەرەپكە قارىيالماس قىلىۋېتەي...»

ئەتىسى ناماز بامداتتىن يېنىپ ئەمدىلا ناشتىغا ئولتۇرغان پىرھاجى مۇھەممەد شايەستەنى بارگاھى ئالىيغا ئالدىراپ - تېنەپ كىرىپ كەلگەن ياتىش بېگى چۆچۈتۈۋەتتى:

— مەلۇم بولغاي!

— خوش، — دېدى پىرھاجى مۇھەممەد شايەستە قاپقىنى تۈرۈپ.
— يەزەكلىرىمىز ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ قارارگاھىنى كۆرۈپتۇ!
پىرھاجى مۇھەممەد شايەستە قاتتىق چۆچۈپ كەتتى.
— نەدە كۆرۈپتۇ. ئۇلار تۈنۈگۈن تېخى ئارتۇچتا ئەمەسمىدى، خاتالاشمىغاندۇر - ھە؟

— يوقسۇ جانابلىرى. ياۋ قارارگاھىمىزدىن بىر پەرسەخ^① يىراقلىقتا بارگاھ قۇرۇپتۇ.

— ئات تەييارلاڭلار!

— ناھا^② قىلىۋالمىدىلا جانابلىرى؟

پىرھاجى مۇھەممەد شايەستە بىكاۋۇل بەگكە سەت بىرنى گۆلەيدى - دە، دەستارىپىچ^③ قا ۋارقىردى:

① پەرسەخ — ئۇزۇنلۇق بىرلىكى. بىر پەرسەخ تەخمىنەن ئالتە كىلومېترغا تەڭ.

② ناھا قىلماق — ناشتا قىلماق.

③ دەستارىپىچ — كىيىم - كېچەككە مەسئۇل خادىم.

— ھاڭئۆپىپ تۇرماي دۇبۇلغا - ساۋۇتۇمنى ئەپكەل بەتتەخت!
پىرھاجى مۇھەممەد شاپەستە ياۋ قارارگاھىنى ئۆز كۆزى بىلەن
كۆرۈپ باقماقچى بولغانىدى.
ئۈچ مىڭغا يېقىن ئاتلىق لەشكەرنىڭ ھىمايىسىدە قارارگا-
ھىدىن چىققان پىرھاجى مۇھەممەد شاپەستە بىر كېچىدىلا خۇددى
يەردىن ئۈنۈپ چىققاندىكى پەيدا بولۇپ قالغان ياۋ قارارگاھىنى
يىراقتىن كۆرۈپ ھەيرانلىقىنى يوشۇرالمىدى، ۋۇجۇدىنى قاتتىق
تەشۋىش چۇلغۇۋالدى.

«ياخۇدا، بۇ سەيپىدئەلى ئالپ زادى قانداقراق ئادەمدۇ؟ ئا-
دەمىزات نەسلىدىنمىدۇر ياكى جىن - شاپانۇن تائىپىسىدىنمىدۇر؟
بىر كېچىدىلا بۇرۇننىڭ ئاستىدىلا پەيدا بولۇپ قالغىنىنى كۆر-
مەيدىغان! ئەھۋالدىن قارىغاندا ئاساسلىق قوشۇنى يېتىپ كەلگەن
بولسا، كېچىلەپ يول يۈرۈپ بۇ يەردە قارارگاھ قۇرۇپتۇ - دە...»
— قايتايلى! — دېدى ياۋ قارارگاھىغا يەنىمۇ يېقىنلىشىشقا
رايى بارمىغان پىرھاجى مۇھەممەد شاپەستە ئېتىنىڭ بېشىنى
ئارقىسىغا بۇراپ.

«ھېلىمۇ كېچىدىن بېرى قارارگاھىمىزغا شەبخۇن ئورماپتۇ
بۇ بەدرەكلەر. بەلكىم قاراملىق قىلىشقا جۇرئەت قىلالمىغاندۇر.
كېچىدىن يول يۈرگەن بولسا، ھازىر ئارام ئېلىپ يېتىۋاتقاندا -
يىنىلىق، ئەمدى ئۇلارغا ئارام ئېلىشقا پۇرسەت بەرمەسلىك، ياۋنى
دەرھال جەڭگە ئۈندەش كېرەك. ئاشۇنداق قىلسام سەركەردە -
لەشكەرلىرىمنىڭ جاسارىتى، ئىشەنچى تېخىمۇ ئاشىدۇ...»
ئۆز قارارگاھىغا قايتىپ كېتىۋاتقان پىرھاجى مۇھەممەد شا-
پەستە ناشتا قىلىۋېلىپلا جەڭگە چىقىشنى كۆڭلىگە پۈكتى.

※ ※ ※

ھەممە ئىشنىڭ كۆڭلىگە پۈككىنىدەك بولۇۋاتقانلىقىنى
ھېس قىلغان سەيپىدئەلى ئالپ ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ جەڭگە ئۈندەپ

چالغان ناغرا - دۇمباقلىرىغا ئانچە پەرۋا قىلىپ كەتمىدى. سەر - كەردىلىرىگە ئاللىقاچان ۋەزىپە تاپشۇرۇپ بولغان سەيپىدەئەلى ئالىپ ياۋنىڭ تېخىمۇ بەك بىتاقەت بولۇشنى كۈتۈۋاتاتتى.

«جەڭگە ئۈندىسەڭ ئۈندەۋەر، سەن قانچە بىتاقەت بولساڭ، مەن ئۈچۈن شۇنچە ياخشى. بىزنى قورقتى، جەڭگە چىقىشقا پېتىمىز. نالەمدى، دەپ قالساڭ تېخىمۇ بەلەن ئىش بولىدۇ. خورىكىڭ ئۆسۈپ بىخۇدلىشىسەن. مەن سەندىن شۇنى كۈتۈۋاتمەن پىرھاجى مۇھەممەد شايسەستە...»

● موغۇلىستان لەشكەرلىرى ھېچنېمىنى ئاڭلىمىغاندەك بە - خىرامان غىزالىنىۋاتاتتى. ناشتىدىن كېيىنلا قارارگاھىدىن چىقتى. قان سەمەرقەنت لەشكەرلىرىنىڭ قورسىقى قايتىدىن ئېچىشقا باشلىغانىدى. ھەئە، ۋاقىت چاشگاھقا يېقىنلىشىپ قالغانىدى. ياۋغا چۈشلۈك غىزا يېيىشكە پۇرسەت بەرمەي ئاچ قورساق جەڭ قىلىشقا مەجبۇرلاشمۇ سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ كۆڭلىگە پۈككەن يەنە بىر تەدبىرى ئىدى.

— لەشكەرلەر غىزالىنىپ بولدى سەركەردە، — دېدى بارگا - ھى ئالىپغا كىرىپ كەلگەن بىكاۋۇل ئەمىر.

— ئۇنداق بولسا جەڭگە ھازىر لانسۇن! — دېدى سەيپىدەئەلى ئالىپ دەس ئورنىدىن تۇرۇپ.

قەشقەرنىڭ كۈز ھاۋاسى تولىمۇ يېقىشلىق بولىدۇ. بۈگۈن ھاۋا تولىمۇ ئوچۇق ئىدى، قاراقۇرۇم تاغلىرىدىن ئەسكەن غۇر - غۇر شامال ئادەمگە راھەت بېغىشلايتتى. كۆك قەھرىدە ئالتۇن نۇرلىرىنى سېخىيلىق بىلەن چېچىۋاتقان قۇياشنىڭ تەپتى ئادەم - گە تولىمۇ خۇشياقاتتى. موغۇلىستان لەشكەرلىرىنىڭ قارارگاھى - دىن چىقىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن سەمەرقەنت لەشكەرلىرى خېلىدىن بېرى چېلىشتىن زېرىككەن ناغرا - دۇمباقلىرىنى قايتىدىن چېلىپ چۇقان - سۈرەن سېلىشقا باشلىدى. موغۇلىستان لەشكەر - لىرى ئۇلار بىلەن ئۈچ ئوق يېتىم ئارىلىق قالدۇرۇپ سەپ تۈزدى. ھەر ئىككى تەرەپنىڭ لەشكەرلىرى بىر پەس نەرە تارتىشتى.

سەپنىڭ ئالدىدا تۇرغان پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە ياۋ قارارگاھىدىن پەقەت ئاتلىق لەشكەرلەرنىڭلا چىققانلىقىنى بىلىپ يەنە تېڭىرقىدى.

«بۇ سەيپىدەلى ئالپ زادى نېمە قىلماقچىدۇ؟ نېمىشقا پىيا- دىلىرىنى جەڭگە چىقارمايدىغاندۇ؟ ئۇلارنى ھاردۇق ئېلىۋالسۇن دېدىمۇ - يا؟ بېشىدا ياۋ لەشكەرلىرى قىلىچ تەڭلەپ تۇرسا، لەش- كەرلىرىنى ئارام ئالدۇرىدىغان ئەخمەق ئەمەستۇر؟ ئەجەب بىر چۈشەنگىلى بولمايدىغان ئادەمكىنا بۇ؟ ئىشقىلىپ جەڭگە چىققىنى ياخشى بولدى. باياتىن بېرى جىم تۇرۇۋالسا، جەڭگە چىقماستىكىن دەپ ئەندىشە قىلغانىدىم. بەلكىم سەركەردە - لەشكەرلىرىنىڭ ئالدىدا جەڭگە چىقماي يېتىۋېلىشتىن نومۇس قىلغاندۇ، ئۆزىنى چاغلىماي شىلتىڭ ئاتقىنىغا توپىدۇ تېخى...»

سەيپىدەلى ئالپ پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستەنىڭ ئاتلىق لەشكەرلىرىنى ئالدىغا، پىيادە لەشكەرلىرىنى ئاتلىق لەشكەرلىرىد- نىڭ ئوڭ - سول ۋە ئارقا تەرىپىگە ئورۇنلاشتۇرۇپ سەپ تۈزگە- نىنى كۆرۈپ، ياراتمىغان قىياپەتتە مېيىقىدا كۈلۈپ قويدى.

«پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستەنى خېلى پىشقان، تەدبىرلىك، جەڭ تەجربىسى بار سەركەردىمىكىن دېسەم تايىنلىق ئوخشىمام- دۇ، نەدىمۇ بۇنداق سەپ تۈزگەن بار. ئاتلىق لەشكەرلىرى شۇنداقلا چېكىنىپ پىتىرايدىغان بولسا، ئۈچ تەرىپىدە تۇرغان پىيادىلىرىد- نى دەسسەپ، چېلىمەمدۇ. ئاللاھ ئىگەمگە شۈكۈر، بۇ جەڭنىڭ نۇسرىتىنى ماڭا بۇيرۇغان ئوخشايدۇ...»

سەيپىدەلى ئالپ خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ ئېتىنى يەڭگىل بېقىندىدى، چىلان تۈرۈق ئارغىماق شۇ ھامان ئالدىغا قاراپ يور- غىلاشقا باشلىدى. ئىككى تەرەپتىكى سەككىز سەركەردىسى بىلەن ئارقىسىدىكى بەش يۈز نەپەر خاس نۆكىرى ئۇنىڭغا ئەگەشتى.

— نۆكەرلەرنىڭ ئەللىكىدىن ئارتۇقى ئارتۇق، — دېدى سەيپىدەلى ئالپ كەينىدىكى نۆكەر بېشىغا قاراپ.

نۆكەر بېشى ئەللىك نۆكەرنىڭ سەركەردىگە ئەگىشىپ، قال-

غانلارنىڭ سەپكە قايتىپ كېتىشىگە بۇيرۇق بەردى.
 سەيپىدئەلى ئالپنىڭ ئازغىنا سەركەردە - بۆكەرلىرى بىلەن
 كېلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن پىرھاجى مۇھەممەد شاپەستە ئون نەپەر
 سەركەردىسى بىلەن يۈز نەپەر قورۇقچىسىنى ئېلىپ ئالدىغا قاراپ
 ماڭدى. ئۇلار تەخمىنەن ئىككى يۈز قەدەم ئارىلىق قالدۇرۇپ توختى-
 تاشتى.

سەيپىدئەلى ئالپنى ناھايىتىمۇ ئېگىز ئادەم دەپ ئاڭلىغان
 پىرھاجى مۇھەممەد شاپەستە بىر قاراپلا تونۇۋالدى. بويىنىڭ ئې-
 گىزلىكى بىلەن ئات ئۈستىدە ئولتۇرۇپمۇ ھەمراھلىرىدىن ئالا-
 ھىدە پەرقلەندىغان سەيپىدئەلى ئالپنىڭ ئارقىسىدا تۇرغان تۇغ-
 چى نۆكەرنىڭ قولىدىكى بايراق بېشىغا تېگەر - تەگمەي لەپىلدەپ
 تۇراتتى. شۇنداقلا قارىغان كىشىگە بايراق خادىغا ئەمەس، سەيپىد-
 ئەلى ئالپنىڭ بېشىغا قاپ قوپۇلغاندەك كۆرۈنەتتى.

«ياراتقان ئىگىسى بوي - بەستىنى ئايماي بەرگەن ئادەمكىنا
 بۇ. ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرمىگەن بولسام يىراقتىن ئات ئۈستىدە
 ئۆرە تۇرۇۋالغان ئوخشايدۇ دەپ قالاركەنمەن. ئادەم بالىسىمۇ مۇ-
 شۇنداق بويۇق بولىدىكەن، ئەينى يىلى ئۇنى ھىراتقا بىللە ئېلىپ
 ماڭغان مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرىنىڭ ئېھتىيات قىلغىنى بىكار
 ئەمەسكەن. ھەئە، يالغۇز جېنى بىلەن يولۋاس ئۆلتۈرگىنى راست
 ئىكەن...»

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم ئەمىر جانابلىرى!
 سەيپىدئەلى ئالپنىڭ ئات ئۈستىدە تۇرۇپ بەرگەن سالامى
 پىرھاجى مۇھەممەد شاپەستەنىڭ خىيالىنى بۆلۈۋەتتى.
 — ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، — دېدى ئۇ ئالدىراپ - تېنەپ ئوڭ
 قولىنى كۆكسىگە ئېلىپ.

تۇرقىدىن تىپىك سەرمەرقەنتلىكلەرگە خاس سىپايلىك
 چىقىپ تۇرغان، جەڭگە ئەمەس، خۇددى باراۋەتكە ماڭغاندەك سۆ-
 لەتلىك كىيىنىۋالغان پىرھاجى مۇھەممەد شاپەستە سەيپىدئەلى
 ئالپقا يېقىملىق، ئەمما سۆلەتۋاز ھەم بىر ئاز ھاكاۋۇر كىشىدەك

تۇيغۇ بەردى.

— ئەمىر جانابلىرىنىڭ شەھىرى قەشقەردىن شۇنچە ھەرەج تارتىپ چىقىپ دەرگاھ قۇرغىنىنى، كەمىنە بۈيۈك موغۇلىستان سەلتەنەتنىڭ ئەمىر كەبىرىگە ئىستىقبال بەجا كەلتۈرگىنى دەپ چۈشەنسەك بولۇرمۇ ياكى نەچچەن ۋاقىتتىن بېرى ئىگىلىۋالغان يۇرت - ماكاننى ھەقدارىغا تاپشۇرۇپ بېرىپ ئۆز دەرگاھىغا چۆ- نەش ئۈچۈن ئالايتەن خوشلاشقىلى چىققىنى دەپ چۈشەنسەك بو- لۇرمۇ؟

پىرھاجى مۇھەممەد شاپەستە مەسخىرىلىك كۈلدى.

— گەپكە راستتىنلا ئۈستىكەنلا جانابى ئەمىر. بىراق ئۇخ- لىماي چۈشەكەپ قاپتىلا، سىلى بىزلەركىم بۈيۈك ماۋەرائۇننەھىر سەلتەنەتنىڭ ئەمىرۇل ئۆمەراسىنىڭ ئىستىقبال بەجا كەلتۈرۈ- شىگە زىنھار ئەرزىمەيدىلا. ئەڭ ياخشىسى ئۆزلىرىنى بىلىپ، گە- دەنكەشلىك قىلماي ئاتتىن چۈشۈپ گۇناھلىرىنى تىلىسۇنلار.

— گۇناھىنى تىلەش، تەۋبە قىلىش ساۋابتۇر، پەقەت يېگانە ئاللاھ ئالدىدا، — دەدى سەيپىدئەلى ئالپ مەغرۇرلۇق بىلەن، — جانابلىرىنىڭ تۇرقىغا قاراپ تولىمۇ زىل ئادەم بولسا كېرەك، دەپ ئويلىۋىدىم، ئەپسۇس، خاتالاشقاندەك قىلىمەن. بىزنىڭ ئالدىمىزدا يۈزلىرى قىزارماي ئەمىرۇل ئۆمەرالىق مەرتىۋىسىدىن سۆز ئې- چىشقا قانداقمۇ تىللىرى بارغاندۇ؟ ئول ماۋەرائۇننەھىرنىڭ بۈيۈك ھۆكۈمدارى بولمىش ئەمىر تۆمۈر كۆرەگان ئالىيلىرىنىڭ ئۆز ۋاقتىدا جەننەتتاكان خاقانىمىز تۇغلۇق تۆمۈرخان ئالىيلىرىنىڭ خىزمىتىگە مۇشەررەپ بولغان نۆكەرلەردىن ئىكەنلىكىنى ئەسلىد- رىدىن چىقىرىپ قويغان ئوخشىمايدىلا؟ ھالا بۈگۈنكى كۈندە ئۇشبۇ نۆكەرنىڭ پۇشتى بولمىش مىرزا ئۇلۇغبەگكە مۇلازىملىق قىلىۋاتقان ئۆزلەدەك ئاددىي بىر نۆكەرنىڭ توپچاق ئات ئۈستىدە شاھانە خىلئەتلەرگە ئورنىنىۋېلىپ گىمىدىيىشى بىزلەركىم ئالەم خوجىسى تۇغلۇق تۆمۈرخان ئالىيلىرىنىڭ ساداقەتمەن، باھادىر ئەمىر - سەركەردىلىرى ئالدىدا تەپ تارتماستىن چوڭ سۆزلىشى

بىمەنلىك ئەمەسمۇ؟ ئۆزلەمۇ ئىززەتلىرىنى بىلىپ ھەددىلىرىدىن ئاشمىسۇنلار! گۇناھ تىلىگىلىرى بولسا قېنى خوش، ئۆزلەدىن كەلسۇن، ھېلىمۇ ئۆلگۈرىدىلا. ئېگىلگەن باشنى قىلىچ كەسمەپتۇ دەپتىكەن. رەھىمىز كېلىپ قالسا ياسالغىمىزغا^① نۆكەر قىلىۋال-غايىمىز، تېخى نۆكەر بولۇشقا لايىقەتلىرى بولسا!

ھەم سىپايە، ھەم نازۇك تەبىئەتلىك پىرھاجى مۇھەممەد شاد يەستەگە سەيبىدئەلى ئالپنىڭ بۇ تەننىسى تولىمۇ ئېغىر كەلدى. چىرايى تاتىرىپ، غەزىپى مېڭىسىگە تەپتى. سەركەردىلەرنىڭ ئال-دىدا يۈزى چۈشكەندەك بولۇپ ئۆزىنى تۇتۇۋالالمىدى - دە، بىر - دىنلا ئاغزىنى بۇزدى:

— ئەي داڭگال غاجاپ چوڭ بولغان سەھىراق، ئول تۇغلۇق تۆمۈرخان ئالىلىرىنى شىپى كەلتۈرۈپ، ئۇنىڭ قاي زاماندىكى جۈلدۈر كېپەن بولۇپ كەتكەن توندا تەرلەشتىن نومۇس قىلساڭ - چۇ؟ ئۆزۈڭنى كىم چاغلان قالدۇڭ؟ سەن بىزگە نۆكەر ئەمەس، چۆھرە بولۇشقىمۇ يارمايسەن. ناۋادا ئۇشۇبۇ چۆھرەلىكتىن تەمە - يىڭ بولسا ئاتتىن چۈش - دە، تامبىلىڭنى سېلىپ تىزلان. چۆھ - رىلىككە يارامسەن - يوق، كۆرۈپ باقاي. رەھىمىم كېلىپ قالسا لەشكەرلىرىمگە چۆھرە قىلىپ بېرۈرمەن!

پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستەنىڭ بۇ تىل - ھاقارىتى سەي - يىدئەلى ئالپنىڭ غۇرۇرىغا تېگىپ، جان - جېنىدىن ئۆتۈپ كەت - كەن بولسىمۇ چاندۇر ماسلىققا، تەمكىن بولۇشقا تىرىشتى. شۇنداقتىمۇ چىرايى سېزىلەرلىك تاتىرىپ كەتتى.

— بىز چۆھرەلىككە ئەلۋەتتە يارمايمىز، — دەدى ئۇ چىرا - يىغا كۈلكە بۈگۈرتۈشكە تىرىشىپ، — تامبال سېلىپ تىزلانمى - سىلىمۇ تۇرقلرىدىن ئۆزلەنىڭ چۆھرە ئىكەنلىكلىرى بىلىنىپ تۇرۇپتۇ. ئاللاھ خالىسا ھېلىغىچە لەشكەرلىرىمگە تامباللىرىنى سېلىپ بېرەرلا، ناۋادا لەشكەرلىرىم ياراتماي تۈكۈرۈپ قويسا، زىنھار كۆڭۈللىرىگە ئالمىسۇنلار!

① ياسالغىمىزغا — سېپىمىزگە.

— تامبالنى كىمنىڭ سالىدىغانلىقىنى ھېلى كۆرۈمىز، —
 دېدى پىرھاجى مۇھەممەد شايەستە بەقەمدەك قىزىرىپ، — ئۆز-
 لىرىنىمۇ باھادىرلىرىم ھېلىغىچە داڭگال قاساتسا زىنھار كوڭۇل-
 لىرىگە ئالمىسۇنلا!

پىرھاجى مۇھەممەد شايەستە بىلەن مۇنازىرىلىشىۋەرسە تې-
 خىمۇ سەت گەپنىڭ چىقىشىنى پەملىگەن سەيپىدئەلى ئالىپ گەپنى
 بۇرۇۋەتتى:

— كىمنىڭ ھەقىقىي ئوغۇل بالا - ئەر كەكلىكىنى ياغى ئاي-
 رىغاي. ئەمىر جانابلىرىنىڭ مەيدانغا چۈشۈشكە جۈرئىتى بارمى-
 كىن، شول تاپتا ئۆزلە بىلەن بىر قەپەس يەكمۇيەك ئېلىشىپ
 باقسام دەيمەن.

پىرھاجى مۇھەممەد شايەستە بىرنەچچە دەقىقە زۇۋان سۈر-
 مىدى، شۇ دەقىقىدە ئۇ يەكمۇيەك چۈشسە سەيپىدئەلى ئالىپقا تەڭ
 كېلەلمەيدىغانلىقىنى پەملىگەندى.

— باھادىرلىرىمنىڭ قىلىچى ئاللىقاچان يالىڭاچلىنىپ
 بولغان، — دېدى پىرھاجى مۇھەممەد شايەستە يەكمۇيەك جەڭگە
 چۈشۈشتىن قەستەن ئۆزىنى قاچۇرۇپ، — جاپا تارتساقمۇ
 يەرلىكلىرىنى ئالدىرماي كولىۋالىمىز. ئەندىشە قىلمىغايلا،
 سەركەردە - لەشكەرلىرىنىڭ جەستى ھەرگىز يەرلىكىسىز
 قالمايدۇ.

نېمىلا بولمىسۇن پىرھاجى مۇھەممەد شايەستەنىڭ بىر قو-
 شۇنىڭ ئەمىرى ئىكەنلىكىنى، يەنە كېلىپ بوي - بەستى جە-
 ھەتتە ئۆزىنىڭ يېرىمىغىمۇ تەڭ كەلمەيدىغانلىقىنى، ئۇنى يەكمۇ-
 يەك جەڭگە چۈشۈشكە يەنە دەۋەت قىلسا نامەردلىك بولىدىغانلىقى-
 نى، باشقىلار بوي - بەستىگە ئىشىنىپ يوغانچىلىق قىلدى، دەپ
 مەسخىرە قىلىدىغانلىقىنى ھېس قىلغان سەيپىدئەلى ئالىپ ئۇنى
 يەكمۇيەك جەڭگە چۈشۈشكە زورلىمىدى.

— بوپتۇ، ئۇنداق بولسا بىزمۇ قىلىچ يالىڭاچلاپ كەلگەن-
 مىز. سەركەردە جانابلىرى ياغىنىڭ شەكلىنى ئۆزى تالىۋالغاي.

سەر كەردەئى ماھارەتمۇ ياكى لەشكەرىي قىر - چاپمۇ؟^①
 پىرھاجى مۇھەممەد شاھەستە پۈتۈن سەپ بويىچە قىر - چاپ
 قىلىپ جەڭ قىلىشنى خالايتتى. ھەئە، ئۇ ئاشۇ ئوتتۇر مىڭ لەشكەر
 كىرىنىڭ كەلكۈندەك باستۇرۇپ بېرىپ ياۋنى تىرىپىرەن قىلىۋېتىپ
 تەلىشىگە قاتتىق ئىشىنەتتى.

— لەشكەرىي قىر - چاپ بولسۇن! — دېدى ئېغىر تەڭلىك
 تىن قۇتۇلغان پىرھاجى مۇھەممەد شاھەستە ئالدىراپ - تېنەپ
 جاۋاب بېرىپ.

— كېلىشتۇق ئەمەسە، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالپ، — كال -
 لىلىرىغا ھېزى بولسىلا ئەمىر.

— سىلىمۇ ھەم شۇ، — دېدى پىرھاجى مۇھەممەد شاھەستە -
 تە، — باھادىرلىرىنىڭ قىلچى ئەمىر بىلەن لەشكەرنىڭ بوي -
 نىنى ئايرىپ كەتمەيدۇ!

ھەر ئىككى ئەمىر ئۆز سەپلىرىگە قاراپ ئاتلىرىنى چاپتۇرۇشتى.
 ھايال ئۆتمەي ھەر ئىككى تەرەپنىڭ جەڭ سېپىدىن ئاۋۋال
 ناغرا - دۈمباق ئاۋازى، ئاندىن لەشكەرلەرنىڭ تارتقان نەرسى
 ئاڭلاندى، شۇنىڭ بىلەن تەڭلا سەمەرقەنت لەشكەرلىرى چۇقان -
 سۈرەن بىلەن ھۇجۇمغا ئۆتتى. بىراق موغۇلىستان لەشكەرلىرى
 مىدىر - مىدىر قىلماي تۇراتتى. ياۋنىڭ ھەرىكەتسىز تۇرغىنىنى
 كۆرگەن سەمەرقەنت سەركەردىلىرى رەقىبلىرىنى سۈر باسقان
 ئوخشايدۇ، دەپ ئويلىدى - دە، نەرە تارتقىنىچە باستۇرۇپ كېلىد -
 ۋەردى. بىر ئوق يېتىم ئارىلىق قالغاندا موغۇلىستان لەشكەرلىرى
 رىنىڭ سېپىدىن ئېتىلغان مىڭلىغان يا ئوقلىرى سەمەرقەنت
 لەشكەرلىرىنىڭ بېشىغا يامغۇردەك يېغىشقا باشلىدى. كۈتۈلمىگەن
 بۇ زەربىدىن سەمەرقەنت لەشكەرلىرى بىردىنلا گاڭگىرىدى. بۇنى

① بۇ بىرخىل جەڭ شەكلى بولۇپ، سەركەردەئى ماھارەت دېگەندە، ھەر
 ئىككى تەرەپتىن بىردىن سەركەردە مەيدانغا چۈشۈپ، جەڭدە يېڭىش - يېڭىد -
 لىشىنى ئايرىيدۇ. لەشكەرىي قىر - چاپ دېگەندە، پۈتكۈل سەپ بويىچە جەڭگە
 چۈشىدۇ.

ئاز كۆرگەندەك يۈزلىگەن پالاخمان^①لاردىن شىددەت بىلەن ئېتىلا-
غان قوش مۇشتىتەك، ئادەم بېشىدەك تاشلار يا ئوقىدىن دەھشەت-
لىككە تالاپەت يەتكۈزۈۋاتاتتى. سەمەرقەنت لەشكەرلىرى ئىلگى-
رىلەشكە ئامالسىز قالدى، يامغۇردەك يېغىۋاتقان يا ئوقى بىلەن
تاشلار ئات ئۈستىدىكى سەمەرقەنت لەشكەرلىرىنى مۆلدۈر سوققان
ئۈجمىدەك تۆكۈۋەتتى. ئۇلارنىڭ جەڭ سېپى بۇزۇلدى. لەشكەرلەر
ئۆزلىرىنى ئوق - تاشلارنىڭ زەربىسىدىن مۇداپىئە قىلىش غىمىد-
دە قالغانىدى. ئوق - تاشلاردىن زەربە يېگەن لەشكەرلەر ئېچىد-
نىشلىق ئىگرايتتى، ئاتلار ۋەھىملىك كىشىنەيتتى. سەيپىدەئەلى
ئالپنىڭ بۇ تەدبىرى ئۈنۈمىنى كۆرسەتكەنىدى. ئۈرۈكۈپ كەتكەن
ئات ئۈستىدە ئولتۇرغان سەمەرقەنت لەشكەرلىرى ئوق ئېتىشقا
ئامالسىز ئىدى، ۋۇجۇدىنى ۋەھىمە - تەشۋىش چۇلغۇنغان لەش-
كەرلەر چېكىنىشكە باشلىدى.

ياۋنىڭ چېكىنگىنىنى كۆرگەن سەيپىدەئەلى ئالپ ئوقيا،
پالاخمان ئېتىشىنى توختىتىپ، ھۇجۇمغا ئۆتۈش پەرىمانى بەردى.
بىردەمدىلا خېلى كۆپ ھەمراھلىرىدىن ئايرىلغان سەمەرقەنت
لەشكەرلىرى جېنىنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن ئاتلىرىغا جان - جەھ-
لى بىلەن ئاچچىق قامچا سالاتتى. پۈتۈن سەپ بويىچە قىر - چاپقا
ئۆتۈپ، ياۋ لەشكەرلىرىنى بىرلا ھۇجۇم بىلەن تىرىپىرەن قىلىش-
نى كۆزلىگەن پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە ئاتلىق لەشكەرلىرىد-
ىگىلا ئەمەس، پىيادە لەشكەرلىرىگىمۇ ھۇجۇمغا ئۆتۈش پەرىمانى
بەرگەنىدى. شۇڭا پىيادىلەر ئاتلىقلارغا ئەگىشىپ ھۇجۇمغا ئۆتكە-
نىدى. موغۇلىستان لەشكەرلىرىنىڭ ئوقيا - پالاخمانلىرىنىڭ
زەربىسىگە بەرداشلىق بېرەلمىگەن ئاتلىق لەشكەرلەر چېكىنىش
بىلەنلا ئارقىسىدىن تاپ باستۇرۇپ كەلگەن تۈمەنلىگەن پىيادە
لەشكەرلەرگە دۇچ كەلدى. جان قايغۇسىدا قالغان ئاتلىقلارنىڭ
توختاشقا ھەپسىلىسى يوق ئىدى، خۇددى قىرغاققا زەرب بىلەن
ئۇرۇلۇپ ئارقىسىغا شىددەت بىلەن چېكىنگەن دەريا دولقۇنىدەك

① پالاخمان — تاش ئېتىش قورالى.

بويۇرۇلۇپ كەلگەن ئاتلىقلار پىيادە لەشكەرلەرنى ئاتلىرىغا دەس-
ستىپ، پېتىقلاشقا باشلىدى. بۇ مالىمانچىلىقنى كۆرۈپ تۇرغان
پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە يۈرىكى ئېچىشقان ھالدا داڭقىتىپ
تۇرۇپلا قالدى. شۇ تاپتا ئۇ ھېچنېمىگە قارىماي ئارقىسىغا چېر-
كىنگەن ئاتلىق لەشكەرلىرىنى توختىتىشقىمۇ، ئاتلارنىڭ ئايد-
غىدا دەسسلىپ كېتىپ بارغان پىيادە لەشكەرلىرىنى قۇتۇلدۇرۇ-
ۋېلىشقىمۇ ئامالسىز ئىدى. سەيپىدئەلى ئالپنىڭ نەچچە مىڭلىغان
چەۋەندازلىرى بولسا ئالدىغا ئۇچرىغانلىكى ياۋ لەشكەرلىرىنى قى-
لىچلاۋاتاتتى.

«سەمەرقەنتتىكى ۋاقىتىمدا ئوردىدىكى بىر قىسىم سىپاھلار
سەيپىدئەلى ئالپنى بوۋىسى — ئۇلۇسبېگى خۇدايدادا قا ئوخشاش
ھىلىگەر، تەدبىرلىك ئادەم دېسە ئىشەنمەيتىكەنمەن. نامى بىكار-
غا تارقالمىتىكەن ئەمەسمۇ؟ دەرھال قارارگاھقا چېكىنىش كې-
رەك...»

پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە ناغرا چالدۇرۇپ سەركەردە -
لەشكەرلىرىگە چېكىنىش بۇيرۇقى بەردى - دە، ئەڭ ئاۋۋال ئۆزى
قارارگاھقا قاراپ ئات سالدى. قارارگاھقا يېقىنلىشىپ كەلگەن
پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستەنىڭ يۈرىكى بىردىنلا ئاغدى، ھودۇق-
قان كۆزلىرى چېكچەيدى. قارارگاھتىن ئاسمان - پەلەك ئوت كۆ-
تۈرۈلۈۋاتاتتى. ئۇنىڭ پۈتكۈل ئەزىپىنى شۇرىدە قارا تەر باستى.
«قارارگاھقا كىم ئوت قويغاندۇ؟ ئاھ خۇدا، بەتبەخت سەيپىد-
ئەلى ئالپنىڭ لەشكەرلىرى قارارگاھنىمۇ بوش قويماپتۇ ئەمەس-
مۇ؟ ئۇلار قارارگاھقا قانداق تېگىش قىلغاندۇ...»
پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە ئېتىنىڭ بېشىنى قەشقەر شە-
ھىرى تەرەپكە قاراپ بۇردى، ئەمدى ئۇنىڭ ئەڭ ئاخىرقى ئۈمىدى
شەھەردە قالغانىدى.

ئاياغاقچىلىرى ئارقىلىق ياۋ قارارگاھىنىڭ ئەھۋالىنى تەپ-
سىلىي ئىگىلىگەن سەيپىدئەلى ئالپ سەركەردىسى ئالچىنبەگكە
مىڭ لەشكەر بىلەن كېچىلەپ ياۋ قارارگاھىنىڭ ئارقا تەرىپىگە

تۇيدۇرماي ئۇنۇۋېلىشنى ۋە جەڭ دۈمبىقى چېلىنىشى بىلەن تەڭ قارارگاھقا تېگىش قىلىشنى، ئامال بار ئوت قويۇپ، ياۋ لەشكەر - لىرىنى ساراسىمىگە سېلىشنى قاتتىق جېكىلىگەندى.

يېڭىلىگەن، جان قايقۇسىدا قالغان سەمەرقەنت لەشكەرلىرى جان - جەھلى بىلەن قەشقەرگە قاراپ قېچىۋاتاتتى. جەڭدىن ئاۋۋال سەيپىدئەلى ئالپ بىلەن پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە ئوت - تۇرىسىدا بولۇپ ئۆتكەن مۇنازىرىنى ئۆز قولىقى بىلەن ئاڭلىغان موغۇلىستان سەركەردىلىرى قاچقان رەقىبلىرىنى مەسخىرە قىل - لىپ «تامبىلىڭنى سال!» دەپ چۇقان سالاتتى. بۇ گەپنىڭ نېمە مەنە بېرىدىغانلىقىدىن خەۋەرسىز سەرۋاز - لەشكەرلەرمۇ سەر - كەردىلەرنى دوراپ ياۋنى قوغلىغىنىچە سۈرەن سېلىشقا باشلىدى:

— تامبىلىڭنى سال!

جان قايقۇسىدا قالغان بىچارە سەمەرقەنت لەشكەرلىرىنىڭ بولسا بۇ گەپنىڭ مەنىسىنى مۇلاھىزە قىلغۇدەك، تېگىگە يەتكۈدەك ھەپسىلىسى يوق ئىدى. بەلكىم موغۇلىستان لەشكەرلىرى مۇ - شۇنداق نەرە تارتسا كېرەك، دەپ ئويلايتتى ۋە ھاياتىنى قۇتۇلدۇ - رۇپ قېلىش ئۈچۈن «خوش، سالاي بېگىم» دەپ نالە - زار قىل - شاتتى...

جەڭ ئاخىرلاشقاندا موغۇلىستان لەشكەرلىرى قىزىقچىلىق قىلىشىپ بۇ قېتىمقى جەڭگە «سالاي بېگىم» جېڭى، دەپ نام قو - يۇۋېلىشتى. كېيىنچە بۇ «سالاي بېگىم» جېڭى لەشكەرلەرنىڭ ئاغزىدىن مەدداھ، ۋائىزلارنىڭ ئاغزىغا كۆچۈپ ئەل ئارىسىغا كەڭرى تارقالدى ۋە تارىختىكى مەشھۇر جەڭلەردىن بولۇپ قالدى. ھەئە، سەمەرقەنت لەشكەرلىرىنىڭ يېرىمى مىڭ تەستە قەش - قەر شەھىرىگە قېچىپ كىرىۋالدى، قالغانلارنىڭ تەڭدىن تولىسى قىرىلىپ كەتتى ياكى ئاتلارنىڭ ئايىغى ئاستىدا پېتىقلىنىپ كەت - تى، ئاز بىر قىسمى ئەسىرگە چۈشتى. قوغلاپ كەلگەن موغۇلىس - تان لەشكەرلىرى قەشقەر شەھىرىنى قورشىۋالدى.

قەشقەر شەھىرىنىڭ سېپىلى بەكمۇ مۇستەھكەم ئىدى.

پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە قەشقەرگە ئەمىر بولۇپ كەلگەندىن
بېرى شەھەر سېپىلنى سەمەرقەنت شەھىرىنىڭ سېپىلىغا ئوخ-
شاش قىلىپ قايتا بىر قېتىم رېمونت قىلدۇرغان، خەندەكلەرنى
چاپتۇرۇپ، قوختا، بۇرج، مۇنارلارنى كۆپەيتىپ مۇستەھكەملىگە-
ندى.

سەيپىدئەلى ئالىپ بىر ئاي قورشاپمۇ قەشقەر شەھىرىنى
ئالالمىدى. پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە سېپىلنى قاتتىق مۇداپى-
ئە قىلىپ، جەڭگە چىقماي يېتىۋالدى. سەيپىدئەلى ئالىپنىڭ
مەسخىرە قىلىپ ئەۋەتكەن ئايال كىشىنىڭ قىزىل تاۋار ئىشىنى
بىلەن ئەتلەس كۆڭلىكىمۇ، جەڭگە ئۈندەپ، غۇرۇرغا تېگىپ ياز-
غان تۈركىي تىلىدا ئىپادىلەشكە بولىدىغان ئەڭ ھاقارەتلىك، ئەڭ
سېسىق سۆزلىرىدىن پۈتۈلگەن خېتىمۇ كار قىلمىدى. پىرھاجى
مۇھەممەد شاھىستە شەھەرگە ھېسابسىز ئاشلىق جۇغلىۋالغان بو-
لۇپ، لەشكەرلەرنىڭ بىر يىل بىمالال يېيىشىگە يېتەتتى، شۇڭا ئۇ-
نىڭ شەھەر سېپىلنى مەھكەم ساقلاشتىن باشقا غېمى يوق ئىدى.
سەيپىدئەلى ئالىپ شەھەرنى قورشىغان بىر ئاي ئىچىدە ھەر-
خىل تەدبىرلەر بىلەن ھۇجۇم قىلىپ باققان بولسىمۇ ئۈنۈمى
بولمىدى. شۇ كۈنلەردە توختام سۇلاردا قەغەز دەك نېپىز مۇز
توڭلاپ، قىشنىڭ شەپسى كېلىشكە باشلىغان، موغۇلىستان لەش-
كەرلىرىنىڭ ئوزۇق - تۈلۈكى تۈگەپ قالاي دېگەندى. چۈنكى،
«سالاي بېگىم» جېڭىدىن بىر ھەپتە كېيىن پولات باھادىر ئىس-
سىقكۆلدىكى چېگرىنى ساقلاۋاتقان لەشكەرلىرىدىن بەش مىڭنى
ئېلىپ يېتىپ كەلگەندى. گەرچە ياركەنت، ئاقسۇ ۋىلايەتلىرىدىن
ئوزۇق - تۈلۈك يۆتكەش ئىمكانىيىتى بولسىمۇ، سەيپىدئەلى
ئالىپنىڭ شۇنچىۋالا نۇرغۇن لەشكەرنى قارا قىشتا چېدىر تىكىپ
يانقۇزۇپ قىيىنغۇسى كەلمىدى. ئاخىرى مۇھاسىرىنى بىكار قى-
لىپ، پولات باھادىرنى ئۆز لەشكەرلىرى بىلەن ئىسسىقكۆلگە قايت-
تۇرۇۋەتتى، ئۆزى قالغان سەركەردە - لەشكەرلىرىنى ئېلىپ ئاق-
سۇغا قايتتى.

گەرچە جەڭدە غەلبە قىلغان بولسىمۇ قەشقەر شەھىرىنى ئالماي قاتتىق مەيۈسلەنگەن سەيپىدەئەلى ئالپ ئاقسۇدا ئۆزىنى ئاجايىپ كاتتا بىر خۇشاللىقنىڭ كۈتۈۋاتقانلىقىنى پەقەتلا خىيالغا كەلتۈرمىگەندى.

ھەئە، سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ ئۇزۇن يىللىق ئارمىنى ئەمەلگە ئېشىپ، كىچىك ئاغچىسى بىبى ئايەتخېنىم قورساق كۆتۈرگەن، ھامىلە ئۈچ ئايلىق بولغاندى.

سەيپىدەئەلى ئالپ تۇنجى ئايالى ئۆز سۇلتان مەلىكە بىلەن تويى بولغان كۈنى ھېسابقا ئالمىغاندا ھاياتدا بۇنچىلىك خۇشال بولۇپ باققىنىنى ئەسلىيەلمىدى.

ھاياجانلانغان سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ كۆزىگە غىللىدە ياش كەلدى، پۈتكۈل جاھانغا ئۆزىنىڭ ئاتا بولغانلىقىنى جاكارلاشتىن ئۆزىنى ئارانلا تۇتۇۋالدى. ھەم تارتىنىش، ھەم خۇشاللىق ئىلكىدە تۇرغان بىبى ئايەتخېنىمنى دەس كۆتۈرگىنىچە باغرىغا باستى. سەگىتپەرەكتەك بەستلىك سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ قۇچقىدا خۇددى كىچىك بالدەك كۆرۈنىدىغان بىبى ئايەتخېنىمنىڭ پۇتلىرى پىل-تىڭلايتتى.

— ئۇنداق كۆتۈرۈۋالمىسىلا ھەزرىتىم، خىجىل بولىدىكەن.

مەن.

بىبى ئايەتخېنىمنىڭ نازلىق پىچىرلاشلىرى سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ قۇلىقىغا كىرمەيتتى.

— ئۆزلەدىن پەخىرلىنىمەن، بىر ئۆمۈر مۇشۇنداق كۆتۈرۈپ

تۇرۇشقا رازىمەن.

ھاياچىنى تېخىچە بېسىلمىغان سەيپىدەئەلى ئالپ ئەنە ئا -
شۇنداق پىچىرلىغاچ بىبى ئايەتخېنىمنىڭ بوينىغا، مەڭزىگە، لەۋ -
لىرىگە سۆيەتتى. تېخىچىلا سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى
ئازادە تۇتۇشقا ئادەتلەنمىگەن بىبى ئايەتخېنىم خىجىللىق ئىلىكىدە
يەرگە چۈشۈش ئۈچۈن تېپىرلايتتى، ئەمما خۇشاللىقتىن چىراي -
لىق قوي كۆزلىرى خۇمارلىشىپ كەتكەندى.

سەيپىدەئەلى ئالپ ئۇنىڭغا چوڭ ئاغىچىسى ئۆز سۇلتان مە -
لىكە بىلەن ئوخشاش قىلىپ خىزمەتكار، كېنىزەك بەلگىلەپ بەر -
دى. ئەمەلىيەتتە بۇ كىچىك ئاغىچىنىڭ مەرتىۋىسىنى كۆتۈرگەن -
لىكى ئىدى. چوڭ ئاغىچا ئۆز سۇلتان مەلىكىنىڭ كۆڭلىنى يې -
رىم بولۇپ قالمىسۇن دەيدىمۇ ئەيتاۋۇر، بۇ خۇش خەۋەرنى تۇرپانغا
يەتكۈزۈشكە ئالدىرىمىدى.

شۇ كۈنلەردە بىبى ئايەتخېنىمنىڭ ھۇجرىسىدىن چىقالماي -
دىغان بولۇپ قالغان سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ باشقا ھەرقانداق ئىشقا
مەيلى تارتمايتتى، ئەس - يادى كىچىك ئاغىچىنىڭ قورسىقىدىكى
بالىدا قالغانىدى. ھەرۋاقتىكى نامىزدا بالىسىنىڭ ئامان - ئېسەن
تۇغۇلۇپ، بۇ دۇنياغا ساق - سالامەت كۆز ئېچىشىنى تىلەيتتى،
پەرزەنت جامالىنى كۆرۈش تەقەززالىقى ۋۇجۇدىنى چىرمىۋالغانى -
دى. مەيلى ئاقسۇ ئەمىرى سەيپىدەئەلى مەھمۇد مىرزا بولسۇن، مەيلى
ئاقسۇدىكى باشقا ئەمىر - سەركەردە، باي - زەردارلار بولسۇن
قىشنىڭ ئۇزۇن تۈنىنى ئۆتكۈزۈش ئۈچۈن ئۇيۇشتۇرغان بەزمە -
مەشرەپلىرىگە ئىمكان بار قاتناشمايتتى، قاتناشسىمۇ قايتىشقا
ئالدىرايتتى. ئۇنىڭ كىچىك ئاغىچىدىن، قورساقتىكى بالىدىن
پەقەتلا ئايرىلغۇسى يوق ئىدى. قىش كۈنلىرىنى شىكارسىز،
بەزمە - مەشرەپسىز ئۆتكۈزمەيدىغان سەيپىدەئەلى ئالپ شۇ كۈن -
لەردە بۇ ئىشلارنى خىيالغىمۇ كەلتۈرۈپ قويمىيتتى.
— ئەمىر كەبىر جانابلىرىغا مەلۇم بولغاي، ئاستاندىن
مەكتۈپ كەپتۇ!

بىبى ئايەتخېنىم بىلەن سەندەلگە پۇتىنى تىقىپ ئولتۇرۇپ چاي ئىچىۋاتقان سەيپىدەلى ئالپ خىزمەتكار ئايال ئۇزاتقان پەت-نۇستىكى نەقىشلىك كۆن قاپنى ئېلىپ ئالدىراپ ئاغزىنى ئاچتى، شۇ ھامان دىمىقىغا كۈچلۈك ئەنئەنە پۇرىقى ئۇرۇلدى.

«چوڭ ئاغىچا مەكتۇپ يوللاپتۇ - دە...»

ئۇز سۇلتان مەلىكە مەكتۇپ ئەۋەتسە كۆن قاپنىڭ ئىچىگە ئەنئەنە سېلىپ قويۇشنى ئۇنتۇمايتتى. شۇ دەقىقىدە سەيپىدەلى ئالپ خېلىدىن بېرى چوڭ ئاغىچىسى بىلەن خەت - ئالاقە قىلمىدى. غىنىنى ئېسىگە ئېلىپ بىر ئاز خىجىل بولدى، يېقىندىن بېرى ئۇ راستتىنلا ئۇز سۇلتان مەلىكىنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويغانىدى. ئۇ مەلىكىنىڭ سۈت رەڭلىك خوتەن قەغىزىدىكى چىرايلىق خېتىگە نەزەر تاشلىدى.

«بىسىمىللاھىر رەھمانىر رەھىم»

كۆڭۈل مەلىكىتىنىڭ يېگانە تاجدارى، كۆز بېشىم ئارقىلىق سۇغرىپ ئەھيا قىلغان گۈزەللىك بېغىمىنىڭ سەرۋىسى، بەخت ئاسمىنىمىنىڭ نۇرلۇق قۇياشى، يۈلەنگەن تېغىم، غۇرۇرۇم ھەم ئىپتىخارىم، ئىشقى - پىراقى يالقۇن - تاغ مىسالى ئاتەشلىك جانابى باھادىر ھەزرىتىمگە بېھىساب سالام يوللاش بىلەن بىرلە، ئەزىز تەنلىرىگە سالامەتلىك، ھەممە ئىشلىرىغا نۇسرەت تىلەيمەن.

ئۇزۇن بولدى، خەستە دىلىمغا ئارام بېغىشلىغۇچى مۇبارەك خەت - خەۋەرلىرىنى ئالامىدىم. ئەھۋاللىرى ياخ - شىدۇ؟ ئول قەشقەر يۈرۈشىدە غەلبە - نۇسرەتكە يۈزلەنگەن بولسىلىمۇ، شەھىرى قەشقەرنى ئېلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالمىدى. خانلىقلىرىدىن خەۋەر تېپىپ تولىمۇ ئەپسۇسلاندىم. مەيۈس - لەنمىگەيلا، ياراتقان ئاللاھ ئىگەم خالىسا قاناتلىرى بولمىش تۈلپارلىرى ئول ئەزىزانە شەھەردە ھامان بىر كۈنى مەغ - رۇرلۇق بىلەن كىشىنىڭۈسى. ئول مەقسەت - مۇددىئالىرىغا

يېتىشكە ئاللاھ ئىگەم ئۆزى مەدەت قىلغاي
 ئەسلىي مەقسەتكە كەلسەم، ئۇشبۇ كۈنلەردە ھەزرىدە
 تىمنى ئالەمچە بىر خۇشاللىقتىن ۋاقىپلاندىم. جانابى
 ئاللاھنىڭ مۇقەددەس ھىممىتى بائىسىدىن نېسىپ بولغان
 بېھىساب بەختنىڭ ھۇزۇرىنى تەڭ سۈرۈشنى نىيەت قىلغان
 بولساممۇ، ئارىلىق يىراق، ئۇنىڭ ئۈستىگە قىش پەسلى
 يېتىپ كەلگەچكە، ئامالسىزلىقتىن ئەپسۇسلۇق ئىلىكىدە
 ھاياجاندىن تىترەۋاتقان قوللىرىم بىلەن ئۇشبۇ مەكتۈپنى
 يۇتۇپ ئولتۇرۇپتىمەن.

مۇبارەك بولسۇن! جانابى ئاللاھ مۇرادىمىزنى ھاسىل
 قىلىپ، ھەزرىتىمنى ئاتا بولۇش شەرىپىگە ئاخىر نائىل
 قىلدى. دېمەكچىمەنكى، كەينى مەزلۇملىرى ئىككىنچىلىك
 بۇ خۇشاللىقنى سەرگىنىمە كۆز ياشلىرىم سەل بولۇپ
 ئاقىتى...»

سەيپىدەئەلى ئالپ خەتنى ئوقۇپ مۇشۇ يەرگە كەلگەندە ھايان
 جاندىن ئولتۇرالمىي قالدى. بۇ خۇش خەۋەرنى ئۆز سۇلتان مەلىكە
 قولىغا ئۆز ئاغزى بىلەن شىۋىرلاۋاتقاندا ك تۇيغۇغا كېلىپ، قاندا
 لىرى تومۇر - تومۇرلىرىدا قىيان ياسىدى. بەخىرامان ئولتۇرغان
 كىچىك ئاغىچىسى بىبى ئايەتخانىمغا لاپىدە بىر قارىۋېلىپ
 خەتنىڭ داۋامىغا كۆز يۈگۈرتتى.

«... شۇل تاپتا قاننىم بولغان بولسا قاشلىرىغا ئۇ -
 چۈپ بېرىپ، بۇ خۇش خەۋەرنى ئۆز ئاغزىم بىلەن يەتكۈز -
 گەن بولسام، نەچچە يىلدىن بېرى پەرزەنت پىراقىدا ئۆرتەد -
 گەن يۈرەكلىرىنىڭ سوقۇشلىرىغا قولىقىمنى يېقىپ، مې -
 ھىرلىك كۆزلىرىگە قېنىپ - قېنىپ قارىۋالغان بولسام
 ئارمىنىم يوق ئىدى. نەچارە، ئاقسۇ بىلەن تۇرپاننىڭ ئار -
 لىقىنى يېقىن قىلىش، كېلىۋاتقان قىش پەسلىنى باھارغا

ئالماشتۇرۇش قۇدرەتلىك ئاللاھنىڭ قولىدىن كەلمىسە،
ئاجىز بەندىنىڭ قولىدىن كەلمەيدىكەن.

ھېلىمۇ مىڭ قەتلە شۈكۈركىم، مۇبارەك ۋۇجۇدلىرىد -
دىن ئاپىرىدە بولۇپ، پۇشتىلىرىدىن تامىغان جان پىرزەنتىد -
مىز تېنىمگە جايلاشقانلىقى ئۈچۈن خۇددى مۇبارەك تەنلىد -
رىنى قۇچاقلغاندەك، سېغىنىشلىرىم تەسەللىگە ئېرىش -
كەندەك بولۇپ، ئۆزۈمنى بەختىيار سەزمەكتىمەن. گەرچە
مۇبارەك جاماللىرىنى كۆرۈشنى تۆت كۆزۈم بىلەن كۈت -
سەممۇ، سېغىنىش پىراقى يۈرەك باغرىمنى گۈلخان كەبى
ئۆرتەپ تۇرسىمۇ، خان يارلىقى بىلەن قەشقەر يۈرۈشىگە
ئاتلانغانلىقلىرى ئۈچۈن ئۆزلەنى يېنىمغا چېلاشقا ئامال -
سىزمەن. مېھرىبان، شەپقەتلىك ئاللاھ ئىگەم ئامان - ئې -
سەن دىدار كۆرۈشۈشكە نېسىپ قىلغاي.

سالامەتلىكلىرىنى كۆپ ئاسرىسىلا، مەندىن بېيى ئا -
يەتخېنىمغا سالام دەپسىلە.

مۇبارەك جاماللىرىغا كېچە - كۈندۈز تەشنا بولۇپ،
غەلبە - نۇسرەتلىرى ئۈچۈن ھەرقاچان دۇئا گويۇلۇق قىد -

لىپ تۇرغان ئاجىز زەئىپلىرىدىن دەپ بىلۇرلا!

نامە تامام ۋەسسالام.»

چۈش كۆرگەندەك تۇيغۇغا كېلىپ قالغان سەيپىدەئەلى ئالىپ
خەتكە تىكىلگىنىچە ئۇن - تىنىسىز ئولتۇراتتى. ھەئە، جىسمى
ئاقسۇدا ئولتۇرغىنى بىلەن ئوي - خىيالى ئاللىقاچان تۇرپانغا،
سۆيۈملۈك ئاغىچىسى ئۆز سۇلتان مەلىكىنىڭ قېشىغا كېتىپ
بولغانىدى. خىيالدا مەلىكىنى قۇچاقلايتتى، سۆيەتتى، ئەركىلد -
تەتتى، رەھمەت - تەسەنناسىنى بىلدۈرەتتى.

«ئىھا ياراتقان قۇدرەتلىك ئاللاھ ئىگەم. ھىممىتىڭگە يۈزىڭنىڭ
قەتلە شۈكۈر. بەخت - ئامىتىمنى قوش قىلىپ، قوشلاپ پەرزەنت
ئاتا قىلغىنىڭغا تەشەككۈر. ھىممەت - ئىنايىتىڭدىن ھەرقاچان

ئۈمىدۋارمەن. بىر ئۆمۈر ساڭا قۇلچىلىق قىلىپ ئۆتكەيمەن...»
 — ئاغچا خېنىم تىنچلىقمىكەن ھەزرىتىم؟
 بىبى ئايەتخېنىمنىڭ سوئالى بىلەن سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ
 خىيالى بۆلۈندى، كۆزلىرىگە مېھرى بىلەن قاراپ جاۋاب بەردى:
 — تىنچلىقمىكەن، ئۆزىگە سالام ئېيتىپتۇ. بىزگە ئۆزىنىڭ
 ئىككىقات ئىكەنلىكىدىن خۇش خەۋەر يەتكۈزۈپتۇ.
 كىچىك ئاغچا ھەيرانلىق ئىپادىلىنىپ تۇرغان كۆزلىرىنى
 سەيپىدەئەلى ئالپقا تىكتى:

— نېمە؟ ئاغچا خېنىممۇ ئىككىقاتمىكەن؟
 — ھەئە، — دېدى خۇشاللىقتىن تېخىچىلا ئاغزى يۈمۈلمەي
 قالغان سەيپىدەئەلى ئالپ قولىدىكى خەتنى تەڭلەپ تۇرۇپ، — ئۆز-
 لىرى ئوقۇپ چىقسىلا.

بىبى ئايەتخېنىم خەتنى ئاۋايلاپ ئېلىپ ئوقۇشقا باشلىدى.
 ئۇنىڭ قوشلاپ ئالتۇن ئۈزۈك سېلىنغان ئىنچىكە، نازۇك بارماق-
 لىرى سېزىلەرلىك تىترەيتتى، ئوخشاپ پىشقان توغاچنى ئەسلىد-
 تىدىغان مەڭزى تاتىرىپ كەتكەن بولۇپ، چىرايلىق قوي كۆزلىد-
 رىدە ھەسەت بالقىيتتى. تېخىچە ھاياجىنى بېسىلمىغان سەيپىدەئە-
 لى ئالپنىڭ بولسا كىچىك ئاغچىسىنىڭ چىرايىدىكى بۇ ئىپادىنى
 سېزىۋالغۇدەك ھەپسىلىسى يوق ئىدى.

«... خان ئالىيلىرىغا مەلۇمات يوللاپ، ئاستانىگە قايتىشقا
 ئىجازەت سورىساممىكەن؟ خان ئالىيلىرىغۇ ئىجازەت بېرەر. بىراق
 ئوردىدىكى ئەمىرلەر نېمىدەپ قالدۇر؟ قاراڭلار، ئەمىر كەبىر جا-
 ئابلىرى شۇنچە ھەشەم تارتىپ قەشقەرگە كېتىپ باراتتى، سەمەر-
 قەنتلىكلەرنىڭ مويىنىمۇ تەۋرىتەلمەي لەشكەر چېكىندۈرۈپ يەنە
 قايتىپ كەپتۇ، دەپ مەسخىرە قىلىشماسمۇ؟ كەينىمدىن كۈلمەس-
 مۇ؟ نۇسرەتسىز لەشكېرى يۈرۈشكە خەزىنىنى ئارتۇقچە چىد-
 قىمدار قىلدى دەپ پىتنە قىلىشماسمۇ؟ ھېلىمۇ ئۇلار مېنى گۆ-
 دەك خاننىڭ بۇرىندىن يېتىلىۋالدى، خاننى ئاتاققا ئىگە قىلىپ

قويۇپ، سەلتەنەتنىڭ تىزگىنىنى ئۆزى تۇتۇۋالدى، دەپ غەيۋەت قىلىشىپ يۈرەتتى. مۇشۇنداق چاغدا ئاستانىگە قايتسام يەنە نېمە پىتىنلەرنى تېرىشماق؟ ياكى چوڭ ئاغىچىنى قېشىمغا ئالدۇرۇپ كەلسەممىكىن؟ بىراق، شول كۈنلەردە قار يېغىپ يوللار خەتەرلىك بولۇپ قالدى. ئاقسۇ بىلەن تۇرپاننىڭ ئارىلىقىدا نۇرغۇن تاغ — داۋان، چۆل — جەزىرىلەر بار، ئايلاپ يول يۈرۈشكە توغرا كېلىدۇ. مەلىكە يول ئازابى تارتىپ قالىدۇ، سوغۇقتا قىيىنلىپ قالىدۇ. بۇ قورساقتىكى بالغا ياخشى ئەمەس، يەنىلا ئاستانىدە تۇرغىنى ئەۋ — زەلدەك قىلىدۇ. بوپتۇ، بۇ ھىجران ئازابىغا چىداي، ياراتقان ئە — گەمنىڭ ھىممىتىگە شۈكۈر. يېنىمدا كىچىك ئاغىچا بار، ئۇمۇ مەلىكىنىڭ ئۈمىدى ئىدىغۇ؟ مەلىكىنىڭ كەڭ قورساقلىقى، ئاق كۆڭۈللۈكى، مېھرىبانلىقىغا ئاللاھنىڭ رەھىمى كەلگەن چېغى، ھەر ئىككىلىسى تەڭ قورساق كۆتۈردى مانا. قايسىسى بۇرۇنراق قورساق كۆتۈرگەندۇ؟ چوقۇم كىچىك ئاغىچا بۇرۇن قورساق كۆ — تۈردى. قەشقەرگە مېڭىش ئالدىدا چوڭ ئاغىچا بىلەن ئىككى ئا — شام بىللە بولغانىدىم. ھەئە، تويىدىن كېيىنكى ئەڭ لەززەتلىك ئىككى كېچىنى ئۆتكۈزگەندىم، ئاللاھ ئىگەم ئاشۇ ئىككى ئا — شامنىڭ بىرىدە پەرزەنت نېسىپ قىلىپتۇ. تەڭرىم ھەر ئىككى ئا — غىچىنى ئامان — ئېسەن يەڭگىشكە نېسىپ قىلسا، ئىككى پەرزەند — تىم قوش كېزەكتەك تەڭ چوڭ بولغۇدەك... سەۋر قىلاي. قىش ئاخىرلىشىپ كۆكلەم كەلسە، قەشقەرگە قايتا يۈرۈش قىلاي. ئاللاھ ئىگەم پەرزەنت نېسىپ قىلغىنىغا ئوخشاش، قەشقەر نۇس — رىتىنىمۇ نېسىپ قىلىپ قالۇر. مەيلى، نېمە ئىش يۈز بېرىشتىن قەتئىينەزەر، قەشقەرنى قولۇمغا ئالماي تۇرۇپ تۇرپانغا قايتماي —

مەن...»

— كاغەز ① — قەلەم كەلتۈرۈڭلار، — دەيدى سەيبىدئەلى ئالىپ خىيالىدىن باش كۆتۈرۈپ.

① كاغەز — قەغەز.

باياتىن بېرى خەتكە قاراپ چوڭقۇر خىيالغا پاتقان بىبى ئا -
 يەتخېنىم چۆچۈپ بېشىنى كۆتۈردى.
 — مۇبارەك بولسۇن ھەزرىتىم، — دەدى ئۇ سەيپىدەئەلى
 ئالپنى تېخىچە مۇبارەكلىمىگە نلىكىنى ئېسىگە ئېلىپ، چىرايىغا
 كۈلكە يۈگۈرتۈشكە تىرىشىپ.
 — بىرگە بولسۇن، — دەدى سەيپىدەئەلى ئالپ خۇشخۇيلۇق
 بىلەن، — مەلىكىگە جاۋاب خەت يېزىۋېتىپ دەيمەن.
 — شۇنداق قىلسىلا، ئاغچا خېنىمغا مەندىن سالام يوللاپ
 قويسىلا.

يۈرىكىنى رەشك ئازابى قىيناۋاتقان بىبى ئايەتخېنىم دەرھال
 باشقا تەرەپكە قارىۋالدى.

ئۆرۈك ئالا بولغان مەزگىل.
 ئاقسۇدىن ئىككىنچى قېتىم لەشكەر تارتىپ كەلگەن سەيپىد -
 ئەلى ئالپنىڭ قەشقەر شەھىرىنى مۇھاسىرىگە ئالغىنىغا بىر ئاي
 بولاي دەپ قالغانىدى. مىرزا ئۇلۇغبەگدىن ياردەم تەلەپ قىلىپ سە -
 مەرقەنتكە چاپارمەن ماڭغۇزۇۋەتكەن پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە
 جەڭگە چىققىلى ئۈنمىي، چاشقاندەك ئىنىغا كىرىۋالغانىدى.
 شۇ كۈنلەردە سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ سەۋر - تاقتى چىكىگە
 يەتكەنىدى. رەقەبىنىڭ جەڭگە چىقماي يېتىۋالغانلىقىدىن، قەش -
 قەرنى تېخىچىلا ئالالمىغانلىقىدىن جىلە بولاتتى. ئۇنىڭ يۈرىكى -
 نىڭ بىر بېغىشى ئاقسۇغا، بىر بېغىشى تۇرپانغا تەلپۈنەتتى. ھە -
 ئە، تۇغۇلغىنىغا ئەمدىلا ئىككى ئايلىق بولاي دەپ قالغان ئاقسۇ -
 دىكى ئەمىرزا دىسى سانىز مىرزانى سېغىناتتى، كۆرگۈسى كېلەت -

تى. ئاقسۇغا كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە بېرىپ ئوغلنى باغرىغا باسقۇسى، يۇمران مەڭزىگە ساقاللىرىنى سۈركىگۈسى كېلەتتى. تۇرپاندىكى چوڭ ئاغىچىسى ئۆز سۇلتان مەلىكىنىڭ ئەھۋالىدىن كۆڭلى خاتىرجەم ئەمەس ئىدى. «مەلىكەم تىنچ - ئامان يەڭگىگەندىمىدۇ؟ بالام ئوغۇلىمىدۇ - قىزمىدۇ؟ ئانا - بالا سالامەتمىدۇ؟...» دېگەندەك مۇدەھىش سوئاللاھەر يۈرىكىنى ئارامسىز قىينايتتى. تۇرپان تەرەپتىن خەۋەر كېلىپ قالارمىكەن دەپ كۈندە نەچچە ۋاق يولغا تەلمۈرەتتى. ئاشۇ سەۋەبتىنمۇ ئەيتاۋۇر، گاھىدا قەشقەر شەھىرىگە كۈندە ئىككى - ئۈچ قېتىم ھۇجۇم قوزغايتتى، گاھىدا بىرەر ھەپتە جىمجىت بولۇپ كېتەتتى. ئىچ پۇشۇقىنى بېسىش ئۈچۈن كۈن - كۈنلەپ شارابخورلۇق قىلاتتى، سازەندىلەرنى چا - قىرتىپ ناخشا ئاڭلايتتى.

بۈگۈن بارگاھى ئالىيغا سەركەردىلەرنىمۇ، سازەندىلەرنىمۇ يېقىن يولانماي ئۆزى يالغۇز شارابخورلۇق قىلىپ ئولتۇرغان سەي - سەيدى ئالىپ بىردەمدىلا كەيپ بولۇپ قالدى - دە، ئىچ پۇشۇقىنى بېسىش ئۈچۈن، ئېسىپ قويغان نەقىشلىك دۇتارنى ئېلىپ چالا - بۇلا ئۆگىنىۋالغان پەدىگە تىرىڭلىتىپ ناخشا ئوقۇشقا باشلىدى:

باردىم دەريا كەچكەلى،
ئولتۇردۇم سۇ ئىچكەلى.
كەلسە يارىمدىن خەۋەر،
قانائەتم يوقكەن ئوچقالى.

.....

سىرتتىن بارگاھى ئالىيغا كىرىپ كەلگەن خاس مەھرەم ئاستا ئەمىرنىڭ قېشىغا كېلىپ قول باغلىدى:

— مەلۇم بولغاي!

سەيپىدەئەلى ئالىپ پەرۋاسىز ھالدا ناخشا ئوقۇشنى داۋاملاشتۇردى.

بىردەم كۈتۈپ تۇرغان مەھرەم يىگىت بىتاقەتلىك بىلەن يە -

نە ئېغىز ئاچتى:

— تۇرپاندىن خەۋەرچى كەلدى جانابلىرى... قۇلىقىغا «تۇرپان» دېگەن سۆز چالا - بۇلا كىرىپ قالغان سەيپىدەلى ئالىپ بىردىنلا دۇتار چېلىشتىن توختاپ، مەھرەمگە جىددىي نەزەرنى ئاغدۇردى:

— نېمىدېداڭ؟

— تۇرپاندىن چاپارمەن كەلدى ئالىيلىرى!

سەيپىدەلى ئالىپنىڭ يۈرىكى ھاياجاندىن دۈپۈرلەپ كەتتى.

«چاپارمەننى خان ئالىيلىرى ئەۋەتكەنمىدۇ ياكى مەلىكەم ئە -

ۋەتكەنمىدۇ؟»

— ھاڭۋېقىپ تۇرماي، دەرھال باشلاپ كىرسۇنلار!

چۆچۈپ كەتكەن مەھرەم يىگىت دەرھال كەينىگە ياندى.

چەكسىز تەقەززالىق بىلەن بارگاھى ئالىينىڭ ئىشىكىگە

تىكىلگەن سەيپىدەلى ئالىپقا ھەر بىر دەقىقە ۋاقىت گويىا بىر

يىلدەك بىلىنىپ كېتىپ باراتتى، ناھايەت مەھرەم يىگىت چاپار -

مەننى باشلاپ كىردى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۈم...

— بولدى - بولدى، تولا ھۆسلە قىلماي نەق گەپنى قىل، -

دېدى سەيپىدەلى ئالىپ ئوردا يوسۇنى بويىچە سالام بېرىشكە تەم -

شەلگەن چاپارمەن يىگىتنى سىلكىشلەپ.

— ئەمىر كەبىر جانابلىرىغا خۇش خەۋەر، چوڭ ئاغىچا ئۆز

سۇلتان مەلىكە كۆزەيدى! ①

سەيپىدەلى ئالىپ خۇشاللىقتىن چاپراپ ئورنىدىن تۇرۇپ

كەتتى.

سەيپىدەلى ئالىپ خۇددى چۆل - جەزىرىدە تەشنىلىق تارتقان

ئادەم تۇيۇقسىز بۇلاققا ئۇچرىغاندەك شادلىققا چۆمۈلدى.

سەيپىدەلى ئالىپنىڭ نەزەرىدە بارگاھى ئالىي، ياق، پۈتكۈل

ئالەم گۈل - چېچەككە پۈركەنگەندى.

سەيپىدەلى ئالىپ شۇ دەقىقىدە يېڭىدىن دۇنياغا كۆز ئاچقان

① كۆزەيدى - كۆزى يورۇماق.

پەرزەنتىنىڭ ئىگەلەپ يىغلىغىنىنى ئاڭلىغاندەك بولدى.
— تۈلكىمۇ، بۇرمىۇ؟ — سورىدى سەيپىدەئەلى ئالپ تەقەززا-
لىق بىلەن.

— ئاللاھ ئىگەم جانابلىرىغا بۆرە نېسىپ قىلدى!
— ئاغزىڭغا ناۋات، — دېدى ھاياجانلانغان سەيپىدەئەلى ئالپ،
ئاندىن مەھرەمگە قاراپ بۇيرۇدى، — چاپارمەنگە دەرھال بىر ياقىلىق
شاھانە سەرپايى بىلەن بىر چوكا ئالتۇن سۆيۈنچە بېرىلسۇن!
— ئەمىر كەبىر جانابلىرىنىڭ ھىممىتىگە رەھمەت، — دې-
دى چاپارمەن يىگىت ۋە بايامقى جىددىيچىلىكتە ئۆز سۇلتان مە-
لىكىنىڭ ئەۋەتكەن خېتىنى بېرىشنى ئۇنتۇغانلىقىنى ئېسىگە
ئالدى، — ئېسىم قۇرۇسۇن، — دېدى ئۇ خەت - چەك تەللىس-
دىن نەقىشلىك كۆن قاپنى ئېلىپ، — ئاغچا خېنىمنىڭ مەكتۇ-
پىنى بېرىشنى ئۇنتۇپتىمەن، گۇناھىمنى كەچۈرگەيلا ئەمىر كە-
بىر جانابلىرى.

سەيپىدەئەلى ئالپ كۆن قاپنى ئېلىپ، تونۇش ئەنبەر ھىدىنى
پۇرىدى. شۇ ھامان تومۇر - تومۇرلىرىغا كۈچلۈك سېغىنىش
ھېسلىرى تارىدى. خەتنى ئالدىراش ئوقۇپ چىقتى.
خەتكە ئۆز سۇلتان مەلىكە بالىنىڭ تۇغۇلغان ئاي - كۈنىنى
ئالاھىدە پۈتۈپ قويغان بولۇپ، سەيپىدەئەلى ئالپقا بالىغا ئىسىم
قويۇپ بېرىشنى ئالاھىدە تاپىلىغانىدى.

خەتنى يېنىشلاپ ئىككى قېتىم ئوقۇپ چىققان سەيپىدەئەلى
ئالپ چاپارمەن يىگىتكە نەزەرىنى ئاغدۇردى:

— تۇرپانغا بۈگۈنلا يېنىشقا رىغبىتىڭ بارمۇ؟
— پېقىر ئەمىر كەبىر جانابلىرىنىڭ ئاتقان ئوقىدۇرمەن!
— بارىكالا، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالپ مەمنۇنلۇق بىلەن، —
ھازىرچە چىقىپ غىزالىنىپ، ئارام ئالغۇچ تۇر، ھېلىغىچە چاقىرتىمەن.
— باش ئۈستىگە!

چاپارمەن يىگىت ئاستا كەينىگە يېنىپ چىقىپ كەتتى.
سەيپىدەئەلى ئالپ مەھرەمگە قەغەز - قەلەم ئەكەلدۈرۈپ،
ئۆز سۇلتان مەلىكىگە ئالدىراش خەت يېزىشقا تۇتۇندى.

«بىسىمىلاھىر رەھمانىر رەھىم»
دۇنيادا مەن ئۈچۈن ئەڭ سۆيۈملۈك بولغان، دىلخانمە -
نىڭ نۇرلۇق چىرىغى، ھايات بېغىمنىڭ يېگانە تۇرۇماس
گۈلى، خەستە دىلىمنىڭ شادلىقى بولمىش كۆيۈمچان رەپىدە
قەمگە بېھېساب سالاملار بولغاي!

ئىشقى - پىراقلىرىدا ئۆرتىنىپ كاۋاپ بولغان يۈرد -
كىمگە راھەت بېغىشلىغۇچى مۇبارەك سالامىلىرىنى تاپ -
شۇرۇپ ئېلىپ، مېنى ئاتا بولۇش شەرىپىگە مۇيەسسەر قىل -
غانلىقلىرىدىن چەكسىز سۆيۈنمەكتىمەن، شۇنداقلا ئۆزلە -
نىڭمۇ ئانا بولغانلىقى شەرەپلىرىنى قۇتۇقلايمەن.

مۇبارەك بولسۇن!

شۇ تۇرقدا ئۆزلەنىڭ ھەم ئول سۆيۈملۈك پەرزەنتىدە -
مىزنىڭ ئاي جامالىغا تەشنا بولساممۇ، قاشلىرىغا ئۇچۇپ
بېرىشقا ئامالسىزمەن. مۇمكىن بولسا ئىدى، ھازىرلا يولغا
چىقىشقا جابدۇنار ئىدىم. ئەپسۇسكى، زىممەگە سەلتەنەت
ئىشلىرى يۈكلەنگەنلىكى ھەم ئول ئىشلارنى تېخى ۋۇجۇدقا
چىقىرىلمىغانلىقىم ئۈچۈن باشباشتاقلق قىلىشقا يېتىدە -
ئالدىمىدەم، قۇدرىتى چەكسىز كارامەتلىك ئاللاھ ئىگەم ساق -
سالامەت دىدارلىشىشقا نېسىپ قىلۇر. مەن ئۈچۈن ئول
پەرزەنتىمىزنىڭ پېشانىسىدىن يېنىش - يېنىشلاپ سۆي -
گەيلا. قۇلىقىغا ئاتىلىرى ئۆزلەنى جېنىدىن ئەزىز كۆرىدۇ،
ئۆزلە ئاتىلىرىنىڭ ئارزۇ - ئارمىنى دەپ پېچىرلىغايلا.

سۆيۈملۈك رەپىقەم، شول كۈنلەردە سالامەتلىكلىرىدە -
نىڭ قانداقلىقىنى بىلمەيمەن. ئاچچىق تولغاق يەۋاتقان
ۋاقىتلىرىدا يانىلىرىدا تۇرالمىغانلىقىمىدىن، بوشانغان
ۋاقىتلىرىدا مۇبارەكلەپ، ئېسەنلىك سوريالىمىغانلىقىمە -
دىن، ئۆز قولۇم بىلەن ئىسسىقنى بىر پىيالە چاي سۇنال -
مىغانلىقىمىدىن كۆپ خىجىلمەن.

ئول يۈرەك پارمىزىگە ئىسىم قويۇپ بېرىشىمنى تاپدە -
لىغان ئىكەنلا، پەرزەنتىمىزگە جانابى رەسۇلىلاغا بولغان

چەكسىز سېغىنىشىمىزنى ئىپادىلەپ «مۇھەممەد» دەپ ئىسمىم قويايلى. چوڭ بولغاندا ئارىسلان سۈپەت يىگىت بولۇشنى تىلەپ «ھەيدەر» نى ئۇل مۇبارەك ئىسمىنىڭ ئارقىسىغا ئۇلايلى، تولۇق ئىسمى مۇھەممەد ھەيدەر بولسۇن.

ئاللاھ خالىسا پات يېقىندا قەشقەرنى قولۇمغا ئېلىپ ئاستانىگە نۇسرەت بىلەن يانغايىمەن. شول چاغدا ئۆزلەگە ھەمراھ بولۇپ يانلىرىدىن ئايرىلمىغايمەن. ئۆزلەگە ئاتاپ ئاقسۇ زەرگەرلىرىگە بىر تال ئالماس كۆزلۈك ئالتۇن ئۈزۈك سوقتۇرغانىدىم، ھازىرچە شۇنى كۆرۈملۈك قىلاي، ئاددىي بولسىمۇ كۆڭلۈمنى قوبۇل ئەتكەيلا!

ئاللاھ ئىگەمدىن ئۆزلەگە ھەم پەرزەنتىمىزگە سالامەتلىك تىلەپ تۇرغۇچى كۈيۈلىرىدىن دەپ بىلۈرۈلەي.

نامە تامام ۋەسسالام!

سەيپىدەلى ئالىپ چاپارمەن يىگىتكە يەنە بەش نەپەر چە - ۋەندازنى قوشۇپ تۇرپانغا دەرھال ئاتلىنىشقا پەرمان بەردى. ئۇنىڭ يۈرىكى ئاشۇ خەت بىلەن بىللە تۇرپانغا كەتكەندى.

سەيپىدەلى ئالىپ قاينىدىن روھلاندى. ئىككىنچى ئوغلىنىڭ تۇغۇلغانلىق شەرىپىنى قۇتلۇقلاپ پۈتكۈل سەركەردە - لەشكەر - لىرىگە زىياپەت بەردى. ئىلگىرىكىدەك قارارگاھقا سوللىنىپ ھەسرەت چېكىپ ئولتۇرماي، تالا - تۈزگە چىقىدىغان بولدى.

شۇ كۈنلەردە ئۆرۈك پىشىپ، بۇغدايلار سېرىقتال بولۇشقا باشلىغانىدى. گەرچە ئۇيغۇر تۈركلىرىنىڭ ئەنئەنىسىدە ياز كۈنى شىكار قىلىش چەكلەنگەن بولسىمۇ، بىر قىشنى شىكارسىز ئۆتۈپ كۈزگەن سەيپىدەلى ئالىپنىڭ كۆڭلىگە بىردىنلا شىكار ھەۋىسى چۈشكەندى.

«جان - جانىۋارلارنى ئوۋلىمىساممۇ قوغلاپ يۈرۈپ كۆڭۈل

ئاچساممۇ ھېساب، شول باھاندا قىشتىن بېرى كۆڭلۈمدە پەيدا بولغان ئىچ پۇشۇقۇم بېسىلىپ قالسا ئەجەب ئەمەس...»
 مۇشۇلارنى خىيالىدىن ئۆتكۈزگەن سەيپىدئەلى ئالپ سەھرا-
 كەردىلىرىگە قامالنى بوشاشتۇرماسلىقىنى، قىلچىلىك بىخەستە-
 لىك قىلماسلىقىنى تاپىلاپ، يۈز نەپەر خاس نۆكەرى بىلەن شىكار-
 بېگىنى ئېلىپ ئاتۇش تاغلىرىغا ئوۋغا چىقتى.

ھەئە، بىر ھەپتىدىن بېرى سەيپىدئەلى ئالپ تاغ - ئې-
 دىرلاردا ئات چاپتۇراتتى. ئالدىغا ئۇچرىغان كېيىك، جەرەن، توش-
 قان، قىرغاۋۇللارنى قورشاۋغا ئالاتتى، قوغلايتتى، لېكىن ئوق
 ئېتىپ زەرەر يەتكۈزمەيتتى، تۇتمايتتى، تۇتۇۋېلىشقا ئاز قالغان-
 لىرىنىمۇ قاقچۇرۇۋېتەتتى. ئۇ نۆكەرلىرىگىمۇ ھەرقانداق ئوۋنى،
 ھەتتا يىرتقۇچلار بولسىمۇ زەخمىلەندۈرمەسلىككە پەرمان بەرگە-
 نىدى. ھەركۈنى ئوۋدىن قۇرۇق قول قايتاتتى. چېدىرگاھتا قالغان
 شىكار ئەمىرى ئەتراپتىكى دېھقان - چارۋىچىلاردىن مال - چارۋا،
 توخۇ - ئۆردەك دېگەندەك نەرسىلەرنى سېتىۋېلىپ مۇلازىملارغا
 غىزا تەييارلاتقۇزاتتى.

بۈگۈن ئوۋدىن بۇرۇنراق قايتقان سەيپىدئەلى ئالپنىڭ ئال-
 دىنى بارگاھقا يېقىنلاشقاندا بىر ئايال توستى.

— دادا! ئەمىر جانابلىرىغا ئەرزىم بار، — دېدى ئايال ئاستا
 يورغىلاپ كېلىۋاتقان ئاتنىڭ ئالدىنى توسۇپ.

سەيپىدئەلى ئالپ ئاتتىن شاققىدە سەكرەپ چۈشتى - دە،
 ئايالنىڭ ئۈستىبېشىغا تېزلا نەزەر تاشلىدى. ئايالنىڭ كىيىملىرى
 خېلىلا كونا ئىدى، ۋاقىتسىز قۇرۇق چۈشكەن چىرايىدىن جاپا-
 كەشلىكى چىقىپ تۇراتتى.

— خوش، ئەرزلىرىنى تارتىنماي بايان ئەيلىسىلە! — دېدى
 سەيپىدئەلى ئالپ ئايالغا ھېسداشلىق قىلغان ھالدا.

— مەن ئاۋۇ مەھەللىدە ئولتۇرۇشلۇق تۇل خوتۇنمەن، —
 دېدى ئايال تەسكەي تەرەپتىكى تاغ باغرىدا قارىيىپ تۇرغان تې-
 رەكلىك مەھەللىنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ، — مۇرەببىم بۇندىن ئۈچ
 يىل مۇقەددەم كېسەل بىلەن تۈگەپ كەتكەن، بەش بالام بار، بال-

لىرىمنىڭ چوڭىنىڭ قولى تېخى ئىشقا تەگمىدى. ھال - كۈنۈم موھتاجلىقتا ئۆتۈدۇ. ئەمىر جانابلىرى بۇ ئەتراپقا شىكار قىلغىلى كېلىپ بۇ يەرگە چۈشكۈن قىلغاندىن بېرى شىكار بېگى مېنى ئىزدەپ كېلىپ نان يېقىپ بەرسىلە، ئالتە نان ياقسىلا ئىش ھەق - قىلىرىگە بىر نان بېرىمەن دېگەندى. مانا بۈگۈنگىچە نان يېقىپ بېرىپ كەلدىم. شىكار بېگى ھازىرچە ياققان نانلىرىغا ئىش ھەققى ھېسابلاپ نان ئايرىۋالماي تۇرسىلا، شىكار تۈگىگەندە بىراقلا ھېسابلىشىلى، ناننىڭ ئورنىغا ئۇن - ياغ بېرەي دېۋىدى، مەنمۇ ما - قۇل بولغانىدىم. بىراق بۈگۈن ئۆيدە بالىلىرىغا تاماق ئېتىپ بەر - گىدەك ئۈنمۇ قالماپتۇ. ئەتىگەن سۇپىرىنى قېقىشتۇرۇپ يۈرۈپ بىر قازان ئاش ئېتىپ بېرىپ، نان ياققىلى يېنىپ كەلگەندىم. بايا ناننى يېقىپ بولۇپ، ئىش ھەققىمگە ھېسابلاپ ئازراق بىر نەرسە بەرگەچ تۇرسىلا، بالىلىرىم ئاچ قالمىسۇن دېسەم، شىكار بېگى ئۇن، ئوتۇن، تۇز، ياغنىڭ ھەممىسى بىزدىن بولدى، سىلى پەقەت پىشۇرۇپلا بەردىلە، بۇ ناننى يالغۇز مەنلا يېمەيمەن، بىز دېگەن قەش - قەرنى سەمەرقەنتلىكلەرنىڭ قولىدىن قۇتۇلدۇرۇۋالغىلى كەلگەن، رەئىيەتنىڭ ئانچە - مۇنچە خىزمىتىمىزنى قىلىش مەجبۇرىيىتى بار، ئاشۇنچىلىك چاغلىق خىزمەتلىرىگە ئىش ھەققى سورىمىسىلەر - مۇ بولۇر، دەپ بارگاھتىن ھەيدەپ چىقاردى. شۇڭا جانابلىرىمنىڭ ئادالەتتىگە سېغىنىپ ئەرز قىلىش ئۈچۈن ساقلاپ تۇردۇم. ئۆيدە با - لىلىرىغا تاماق ئېتىپ بەرگۈدەك بىر نەرسە بولغان بولسا ئەمىر جانابلىرىمنىڭ ئالدىنى توسۇپ ئەدەپسىزلىك قىلمايتتىم...

ئايال گەپتىن توختاپ بۇقۇلداپ يىغلىۋەتتى.

شۇ تاپتا بۇ ناھەقچىلىققا قاتتىق غەزىپى كەلگەن سەيپىدە - لى ئالپنىڭ تاپىنىدىن كىرگەن بىر پارچە ئوت مېڭىسىدىن چىقتى. قاندى. ئۇ قەشقەر شەھىرى ئەتراپىدىكى يېزا - قىشلاقلاردىكى ئاددىي خەلقنىڭ تۇرمۇشىنىڭ غورىگىل ئۆتىدىغانلىقىنى، پىرھا - جى مۇھەممەد شاھىستە سەمەرقەنت لەشكەرلىرىنى بېقىش باھاندە - سى بىلەن ئالۋان - سېلىقنى ئېغىرلاشتۇرۇۋەتكەنلىكىنى بىل - گەندىن كېيىن، سەركەردە - لەشكەرلىرىگە دېھقانلارنىڭ نەرسە -

سەنى ھەق بەرمەي ئالماسلىققا، ھەتتا بىر تال ئالا غورا چاغلىق نەرسىگىمۇ خالغانچە چېقىلماسلىققا قاتتىق ئاگاھلاندىرغان. ئۆت-كەن يىلى قەشقەرگە يۈرۈش قىلغاندا، بىر باغۋەننىڭ ئانارلىق بىر غىغا كىرىپ، باغۋەننىڭ رۇخسىتىسىز ئون تال ئانار ئۈزۈپ چىققان ئىككى لەشكەرنىڭ كالىسىنى ئېلىپ، جازالاپ پۈتكۈل قوشۇنغا ئىبەرەت قىلغانىدى. شۇنىڭدىن كېيىن ئەتراپتىكى دېھقانلار سەركەر دە - لەشكەرلەر ئۈستىدىن ئەرز - شىكايەت قىلىپ كەلمىگەنىدى.

— يۈرسىلە بارغاھقا كىرەيلى، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالىپ ئۆزىنى قاتتىق تۇتۇۋېلىپ.

ھېلىقى ئايالنىڭ ئەمىر كەبىر بىلەن بىللە كىرىپ كەلگەن-لىكىنى كۆرگەن شىكار بېگى تاتىرىپ كەتتى.

— مۇنۇ مەزلۇمنىڭ ئىش ھەققىنى قانداق بېرىشكە دېيىشكەن ئىدىلە شىكار بېگى؟ — سورىدى سەيپىدەئەلى ئالىپ قاپقىنى تۈرۈپ. شىكار بېگىنى بىردىنلا تىترەك باستى، دۇدۇقلاپ تۈرۈپ جاۋاب بەردى:

— ئەمىر كەبىر جانابلىرىغا مەلۇم بولغاي، ئالتە نان يېقىپ بەرسە ئىش ھەققىگە بىر نان بېرىدىغان بولغان.

— ئىش ھەققىنى بەردىلەمۇ؟

زۇۋانى تۇتۇلغان شىكار بېگى يەرگە قارىۋالدى.

سەيپىدەئەلى ئالىپ غەزەپ بىلەن ۋارقىردى:

— گەپ قىلسۇنلار!

بېشىدا ئۆلۈم كۆلەڭگىسى ساپە تاشلاپ تۇرۇۋاتقانلىقىنى ھېس قىلغان شىكار بېگى دۇدۇقلىغىنىچە سەۋەب كۆرسىتىشكە كىرىشتى:

— بارگاھتا ئۇن قالماپتىكەن...

سەيپىدەئەلى ئالىپ شىكار بېگىنىڭ گېپىنىڭ بېلىگە تەپتى:

— باھانە كۆرسەتمىسۇنلار!

شىكار بېگى پۈككەندە تىزلاندى:

— بىر قوشۇق قېنىمدىن كەچكەيلا ئەمىر جانابلىرى.

— دېمەك، ئول مەزلۇمنىڭ ئىش ھەققىنى بەرمىگەنلىرى

راست ئىكەن - دە؟

بىر چەتتە سوئال - سوراق ئەھۋالىغا نەزەر تاشلاپ تۇرغان ئايال سەيپىدەلى ئالپنىڭ ئەلپازنىڭ يامانلىقىنى كۆرۈپ نېمە - نىدۇر خىيالدىن ئۆتكۈزدى - دە، ئالدىراپ - تېنەپ سەيپىدەلى ئالپنىڭ ئالدىغا كېلىپ يېلىندى:

— سىلىدىن ئۆتۈنۈپ قالاي ئەمىر جانابلىرى، شىكار بېگى - نى كەچۈرۈۋەتسىلە، مېنىڭ سەۋەبىمدىن ئۇنىڭ جېنى زاۋال تاپ - مىسۇن. مەن بۇ خۇن - قىساسنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمايمەن، — ئايال ئەمدى ئۆزىنى ئەيىبلەپ يىغلاشقا باشلىدى، — ئاھ خۇدا، نېمىشقىمۇ بىرنەچچە ناننىڭ غەلۋىسىنى قىلغاندىمەن، بىرەر ۋاق تاماق يېمىگەنگە بالىلىرىم ئۆلۈپ قالماستى. ئەمىر جانابلىرى، نەچچە كۈندىن بېرى يېقىپ بەرگەن ناننىڭ ھۆرمىتىنى قىلىپ ئىلتىماسىمنى قوبۇل قىلسىلا، ئەرزىمنى قايتۇرۇۋالدىم. شىكار بېگىنىڭ جېنى ئامان قالسۇن!

سەيپىدەلى ئالپ ئۆلۈكتەك تاتىرىپ كەتكەن شىكار بېگى - نىڭ كۆزىگە نەشتەدەك تىكىلدى:

— ئاڭلىدىلىمۇ شىكار بېگى، ئۆزلە تۆت ناننى ئايىغانلىرى بىلەن مۇنۇ مەزلۇم جانلىرىنى تىلەۋاتىدۇ. شىكار بېگى ھۆركىرەپ يىغلىۋەتتى.

— مەن ئېزىپتىمەن، پوق يەپتىمەن، شەپقەت قىلغىلا ھەزرىتىم. — بوپتۇ، مۇنۇ مەزلۇمنىڭ يۈزىنى قىلىپ بىر قوشۇق قاند - لىرىدىن كەچسەم كېچەي، — سەيپىدەلى ئالپ يېنىدىكى ئۆكەر بېشىغا يۈزلەندى، — بارگاھتا ئامبۇر بولسا ئېلىپ چىقسۇنلار! — بارگاھتا ئامبۇر يوق جانابلىرى، — دېدى ئۆكەر بېشى، — بىراق ئاۋۇ مەھەللىدە تۆمۈرچى باردەك قىلىدۇ.

— دەرھال ئەپكەلسۇنلار!

ئۆكەر بېشى ئېتىغا مىنىپ قۇيۇندەك چېپىپ چىقىپ كەتتى - دە، ھايال قالماي بىر تال ئامبۇر تېپىپ كەلدى. — مۇنۇ قارا كۆڭۈل، نائىنساب شىكار بېگىنىڭ بىر تال ئې - زىق چىشىنى سۇغۇرۇپ ئېلىپ بېشىغا قېقىڭلار، — دېدى سەي - پىدەلى ئالپ، — ئۇ بۇنىڭدىن كېيىن كىشىنىڭ ھەققىگە قارا

سانمايدىغان، يەۋالمايدىغان بولسۇن ھەم بۇ ئاچچىق ساۋاقنى كاللىسىدا مەھكەم ساقلىسۇن!

ئېزىق چىشىنى تارتىۋاتقاندا ئاغرىققا چىدىماي چىرىقىراپ كەتكەن شىكار بېگى يۇلۇنغان ئېزىق چىشىنى بولقا بىلەن بېشىغا قېقىۋاتقان چاغدا داد - پەرياد كۆتۈرۈشكە ماجالى يەتمەي ھوشىدىن كەتتى.

سەيپىدئەلى ئالپ نۆكەرلىرىگە بۇيرۇپ بىر تاغار ئۇن بىلەن بىر قاپاق ياغنى ئاتقا جايلاشتۇرغۇزدى، ئاندىن ئەللىك سەر كۈ - مۇش ئەپچىقتۈرۈپ ئايالغا تەڭلىدى.

— مەسىلە، بۇنى خىراجەت قىلىپ بالىلىرىنى ئوبدان باقسىلا. شىكار بېگىنىڭ گۇناھى ئۈچۈن ئۆزلەدىن كەچۈرۈم سورايىمەن.

ھاياجانلانغان ئايالنىڭ كۆزىدىن ياش يامغۇر بولۇپ تۆكۈلدى.

— رەھمەت ئەمىر جانابلىرى، ئۇن بىلەن ياغنى ئالاي، لې -

كىن بۇ كۈمۈشنى ئالالمايمەن. بۇ ئىش ھەققىمگە ئارتۇق كېتىدۇ.

— ئالسىلا، بۇنى ئىش ھەققىلىرى ئۈچۈن ئەمەس، بالىلىرى ئۈچۈن بەردىم.

ئايال يەنە تىرەجەپ تۇرۇۋالسا ئەمىرنىڭ غەزەپ قىلىشىدىن ئەنسىرەپ كۈمۈشكە ئاۋايلاپ قول ئۇزاتتى.

— رەھمەت، ئەمىر جانابلىرى. ياراتقان ئاللاھ ئىگەم دۆلەت -

لىرىنى زىيادە قىلغاي، مۇرادلىرى ھاسىل بولغاي، ئاتنى ئوغ -

لۇمدىن ھازىرلا ئەۋەتىپ بېرىمەن.

— ھاجەتسىز، ئاتنىمۇ سىلىگە بەردىم، — دېدى سەيپىدئەلى ئالپ.

ئايال يېنىش - يېنىشلاپ رەھمەت - تەشەككۈر بىلدۈرگە -

نىچە ئاتنى يېتىلەپ بارگاھتىن چىقىپ كەتتى.

— بارگاھنى چۈۈۋۇڭلار، قارارگاھقا قايتىمىز! — دېدى شە -

كاردىن كۆڭلى قالغان سەيپىدئەلى ئالپ نۆكەرلىرىگە قاراپ.

نۆكەرلەر چېدىرلارنى چۈۈۋۇپ، يۈك - تاقىلارنى تېڭىپ تۇرۇ -

شىغا ئون بەش - ئون ئالتە ياشلىق بىر ئوغۇل بالا ئاتقا ياۋىداق

مىنگىنچە يېتىپ كەلدى - دە، ئاتتىن چۈشۈپ سەيپىدەئەلى ئالپقا سالام بەرگەندىن كېيىن مۇنداق دېدى:

— ئانام ئەمىر جانابلىرىنىڭ ياخشى كۆڭلىگە رەھمەت، ئات جەڭگە لازىم بولىدۇ، ئەمىر جانابلىرىغا ئاپىرىپ بەرگىن دېگەندى. سەيپىدەئەلى ئالپ مەمنۇنلۇق بىلەن بېشىنى لىڭشىتتى.

— ۋالدىڭگە رەھمىتىمنى يەتكۈزۈپ قويغىن ئوغلۇم، ئۇ-كىلىرىڭنىڭ ھالىدىن ئوبدان خەۋەر ئال.

بالا سەيپىدەئەلى ئالپقا سالام بېرىۋېتىپ خوشلاشتى. شۇ تاپ-تا قارارگاھقا قايتىپ كېتىۋاتقان سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ كۆز ئال-دىغا بۇ دۇنياغا كۆز ئاچقىلى ئۇزۇن بولمىغان ئىككى ئوغلى كېلىۋالغانىدى.

«ئېھ! پەرزەنتلىرىم، سىلەرنى شۇنداق سېغىنىدىم، سىلەرنى تېزىرەك كۆرسەم، باغرىمغا باسسام...»

※ ※ ※

قەشقەر شەھىرىنى قامال قىلىپ يېتىۋېرىپ سەيپىدەئەلى ئالپلا ئەمەس، سەرکەردە - لەشكەرلەرمۇ زېرىككەندى.

بۈگۈن ھەرقايسى قارارگاھلارنى كۆزدىن كەچۈرۈپ كېتىۋاتقان سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ كاللىسىغا پېشىشقا باشلىغان بۇغدايلار-نى كۆرۈپ تۇيۇقسىز بىر ئەقىل كەلدى. تېخى تۈنۈگۈنلا ياراغ-بەردار^① بەگ لەشكەرلەرنىڭ ئوزۇق - تۈلۈكىنىڭ تۈگەي دەپ قالغانلىقىنى مەلۇم قىلغانىدى.

«توغرا، لەشكەرلەر بىكار نۇرغىچە بۇغدايلارنى ئورۇسۇن، بۇنداق قىلساق، بىرىنچىدىن، قوشۇننىڭ ئوزۇق - تۈلۈكىنى ھەل قىلغىلى، ئىككىنچىدىن، ئاقسۇ، ياركەنتتىكى خانئاشلىقىنى ئىقتىساد قىلغىلى، ئۈچىنچىدىن، قەشقەر شەھىرىدىكى سەمەر-قەنت لەشكەرلىرىنىڭ ئوزۇق - تۈلۈك مەنبەسىنى ئۇزۇپ تاشلىد.

① ياراغبەردار - قورال - ياراغ، ئوزۇق - تۈلۈككە مەسئۇل كىشى.

غىلى بولىدۇ. ئېتىزلىقتا بىر تال دان قالمىسا، پىرھاجى مۇھەم-
مەد شايەستە قانداق قىلىدىكىن قېنى، شۇ چاغدا شەھەردىن چىق-
مىغىنىنى بىر كۆرەي...»

قەشقەر شەھىرى ئەتراپىدا مەخسۇس لەشكەرلەرنىڭ تەيىناتى
ئۈچۈن تەيىنلانغان بۇغدايلار بار ئىدى. سەيپىدەلى ئالىپ بۇ
بۇغدايلاردىن باشقا ئۇ تەرىپى توققۇزاق، ئوپال، بۇلاقسۇ، تاشمى-
لىق، بارىن، سۇلۇق، ياندۇرما، بۇ تەرىپى دۆلەتباغ، بېھىشكېرەم،
ئاققاش ھەتتا تازغۇن، ئاقتۇ، ياپچانلارغىچە بېرىپ تۈتۈن بېگىدىن
يۇقىرى يۇرت ئاقساقاللىرى، بەگ - تۇرىلەرنىڭ بۇغدايلىرىنىمۇ
تولۇق يىغىۋالدى. يېرى يوق ئورتاقچى، يىللىقچىلارغا مەلۇم
مىقداردا ئاشلىق ئۈلەشتۈرۈپ بەرگەندىن باشقا، بارلىق ئاشلىقلار -
نى ئاقسۇغا يولغا سالىدى، ھەتتا سامىنىنىمۇ قالدۇرمىدى.

قەشقەرنىڭ كۈز پەسلى ھەقىقەتەن مەمۇرچىلىق بولىدۇ. ئۇ -
زۇم، ئالما، ئامۇت، شاپتۇل، قوغۇن - تاۋۇزلار پىشىپ تۆكمە بو-
لىدۇ. مېۋە - چىۋىلەرنى تولا يېگەنلىكتىنمۇ ئەيتاۋۇر، لەشكەر -
لەرنىڭ ئىچى سۈرۈپ كەتكەنىدى. سەيپىدەلى ئالىپ بۇ ئەھۋالغا
دەسلىپىدە ئانچە ئىرەڭشىمىدى، لېكىن بىر ھەپتە ئۆتكەندە ئىچى
سۈرگەن لەشكەرلەر كۆپىيشكە باشلىدى.

— ئەمىر كەبىر جانابلىرىغا مەلۇم بولغاى، — دېدى بارگا -
ھى ئالىغا جىددىيلەشكەن ھالدا كىرىپ كەلگەن باش ھەكىم، —
لەشكەرلەرنىڭ ئەھۋالى تولىمۇ چاتاق، ئۇلارنىڭ ئىچ سۈرۈكىنى
توختىتىشقا پەقەتلا ئامال بولمايۋاتىدۇ. ھازىر ئون لەشكەردىن
تۆت - بەشىنىڭ ئىچى سۈرۈپ كېتىپ بارىدۇ، ئىچى سۈرگەنلەر -
نىڭ سانى بارغانسېرى كۆپىيىۋاتىدۇ. ئەگەر ئەھۋال مۇشۇنداق
داۋاملىشىۋەرسە يامان ئاقىۋەت كېلىپ چىقىشى مۇمكىن.

— لەشكەرلەرگە مېۋە - چىۋىدىن پەرھىز تۇتۇش ھەققىدە
پەرمان بەرگەن ئىدىقۇ؟ — دېدى سەيپىدەلى ئالىپ، — ئەجەبا
بۇنىڭ ئۈنۈمى بولمايۋاتقانمىدۇ؟ ھەكىم - تېۋىپلار ھەرقايسى
لەشكەرگاھلاردا دورا قاينىتىۋاتاتىغۇ؟

— ئۇ دورىلارنىڭ ئۈنۈمى بولمايۋاتىدۇ، — دېدى باش ھە - كىم خىجىللىق بىلەن، — لەشكەرلەر ئارىسىدا ئىچ سۈرۈك كې - سىلى خۇددى ۋابادەك يامراۋاتىدۇ. شول ئاپتا بىر قىسىم لەشكەر - لەرنىڭ ئورنىدىن تۇرغىدەك ماجالى يوق.

ئەينى يىلى سەمەرقەنتتە تۇتقۇن بولۇپ تۇرغاندا ئىچ سۈرۈك كېسىلىنىڭ دەردىنى يەتكۈچە تارتقان سەيپىدەئەلى ئالىپ بىردىنلا جىددىيلەشتى، شۇ ئاپتا ئاشۇ چاغدىكى ئازابلىرى ئېسىگە كېلىپ قالغانىدى.

— دەرھال بىر ئامالنى قىلسۇنلار. ياركەنت، خوتەندىن دورا، تېۋىپ ئەپكەلدۈرەمدۇق — يا؟

— ئەيبىكە بۇيرۇسىلىمۇ راست گەپنى قىلاي ھەزرىتىم. ياركەنت، خوتەندىن دورا، تېۋىپ ئەكەلدۈرۈپ بولغىچە لەشكەرلەر - نىڭ ئەھۋالى ئېغىرلىشىپ كېتىشى مۇمكىن. ئىچى سۈرگەنلەر كۈندىن - كۈنگە كۆپىيىۋاتىدۇ، ھەر ئېھتىمالغا قارشى ئۇلارنى ئايرىۋېتىپ ئەملەش كېرەك.

باش ھەكىمنىڭ چىرايىدىكى تەشۋىش سەيپىدەئەلى ئالىپقا دەرھال تەسىر قىلدى.

«لەشكەرلەرنىڭ ئىچ سۈرۈكى مېنىڭ ئاشۇ چاغدىكى ئىچ سۈرۈكىمگە ئوخشامدىغاندۇ؟ شۇ چاغدا ماڭىمۇ تېۋىپنىڭ دورىسى كار قىلماي، ئاخىرى كۆڭلۈم تارتىپ ئىچكەن بىرنەچچە ئاپقۇر قىمىز سەۋەب بولۇپ شىپا تاپقاندىم. لەشكەرلەرگىمۇ قىمىز ئى - چۈرسەك قانداق بولۇر؟ ھازىر قىمىزنىڭ تازا پىشىدىغان ۋاقتى، ئارتۇقنىڭ تاغلىرىغا چاپارمەن ئەۋەتسەم چارۋىچى قوۋملاردىن قىمىز تېپىپ كەلسۇنمىكىن...»

سەيپىدەئەلى ئالىپ ئوي - خىيالىنى ھەكىمگە دېيىشكە ئال - دىرماي، لەشكەرلەرنىڭ ئەھۋالىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرۈپ باق - ماقچى بولدى. پۈتۈن قارارگاھلارنى كۆزدىن كەچۈرۈپ، كېسەل - لەرنى يوقلاپ چىقىپ قاتتىق چۆچۈپ كەتتى. لەشكەرلەرنىڭ يې - رىمى دېگۈدەك ئىچ سۈرۈكى بىلەن ئاغرىغان بولۇپ، ئۇلارنىڭ

جەڭگە چىققۇدەكلا ئەمەس، ئۆزىنىڭ ھالىدىن خەۋەر ئالغۇدەكمۇ ماجالى يوق ئىدى. ناۋادا پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە شەھەردىن چىقىپ جەڭگە ئۈندەپ قالسا، بۇ ئەھۋالدا ساق قالغان لەشكەرلەر بىلەن تاقابىل تۇرماق تەس ئىدى.

«قىمىز ئەپكەلدۈرىدىغان ئىش ۋاقتىنچە تۇرۇپ تۇرسۇن. ئەھۋال سىرتقا يېيىلىپ كېتىپ بولغىچە، لەشكەرلەرنى دەرھال چېكىندۈرۈش كېرەك. ھېلىمۇ ياخشى بۇغدايلارنى ۋاقتىدا ئورۇ - تۇۋالغان ئىكەنمەن...»

سەيپىدئەلى ئالپ ئەمدى ئىككىلىنىپ ئولتۇرمىدى، سەر - كەردىلىرىگە لەشكەرلەرنى دەرھال ئاقسۇغا چېكىندۈرۈشكە پەرمان بەردى:

— دەرھال ھارۋا تەييارلاڭلار، بىمارلار ئاگال چېكىنسۇن. قارارگاھتا كېسەل تارقالغانلىقىنى ئاشكارىلىغانلارنىڭ كاللىسى ئېلىنىدۇ!

قىش كىرىپ بولغىچە قەشقەرنى ئېلىش ئۈمىدى يەنە ئۈزۈل - كەن سەيپىدئەلى ئالپ بۇ يىل تۇرپانغا قايتالمىدىغانلىقىنى ھېس قىلدى. ۋۇجۇدىنى ئېغىر ھەسرەت چىرمىۋالدى. ئۆز سۇلتان مە - لىكىنى، تېخى چىرايىنىمۇ كۆرۈپ باقمىغان ئوغلى مۇھەممەد ھەيدەرنى سېغىنىش ئازابى يۈرىكىنى قۇرتتەك غاجلايتتى. لېكىن ئۇنىڭ تۇرپانغا قايتىشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى، قەشقەرنى ئالماي تۇرۇپ تۇرپانغا قايتىشقا غۇرۇرى يول قويمىتتى.

«بۇنداق بولارنى بىلگەن بولسام مەلىكە بىلەن ئوغلۇمنى ئېلىپ كېلىشكە بالدۇرراق چاپارمەن ئەۋەتەرەنمەن. ئۇلارنى يول ئازابى تارتقۇزغىچە، قىش كىرىشتىن ئاۋۋال قەشقەرنى ئېلىپ تۇرپانغا قايتارمەن دەپ ئويلىغانىدىم. ھوناق ھوناققا كەلمەي قويدى - دە، كاساپەت. يەنە ساقلىساق سوغۇق چۈشۈپ كېتىدۇ، ئۇ - نىڭغىچە ئۇلارنى بالدۇرراق يېنىمغا ئەكەلدۈرۈۋالاي...»

سەيپىدئەلى ئالپ ئۆز سۇلتان مەلىكە بىلەن ئوغلىنى تۇر - پاندىن ئاقسۇغا ئېلىپ كېلىشكە چاپارمەن ماڭغۇزدى.

سەمەرقەنت.

رەسەتخانا قۇرۇلۇشى ئورنىنى كۆزدىن كەچۈرۈپ كۆكسارايغا قايتىپ كەلگەن مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ كەيپىياتى تولىمۇ چاغ ئىدى. شۇ كۈنلەردە شەيخ نىزامىدىن خامۇش ئىشاننىڭ رەسەتخانا ئورنىغا خانقا سېلىش غوۋغاسى خېلىلا بېسىقچە قالغان بولۇپ، مۇرىدىل ھىدايەتچىلەر، سوپى - دەرۋىشلەر قۇرۇلۇش ئورنىغا توپلىنىشۇپ چاتاق چىقارمايدىغان بولغانىدى. بىر مەزگىل توختاپ قالغان رەسەتخانا قۇرۇلۇشى قايتىدىن باشلانغان بولۇپ، مىمارلار، دىكارلار، تاشچىلار، نىمكار - ئىشلەمچىلەر بۇ كاتتا ئىمارەتكە جىددىي ئىشلەۋاتاتتى.

يېقىندىن بېرى كەيپى خېلىلا چاغ بولۇپ قالغان مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ قەشقەردىن باشقا باش ئاغرىقى قالمىغاندەك قىلاتتى. سەمەرقەنت شەھىرىنىڭ ھاكىمى مىرانشاھ دورغا پات - پات پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە ئۈستىدىن شىكايەت قىلىپ تۇراتتى. ئىنىسى مىرزا ساتۇقخاننىڭ ئۆلۈمى ۋە قەسىنى سۈرۈشتە قىلىپ بېرىشنى تەلەپ قىلاتتى. پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستەمۇ قەشقەر - نىڭ نۆۋەتتىكى ۋەزىيىتى ھەققىدە توختىماي مەلۇمات يوللاپ، قەشقەرنىڭ مۇھاسىرىدە قالغانلىقىنى، ئەمىر كەبىر سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ قەشقەر تەۋەسىدىكى بارلىق بۇغدايلارنى ئورۇپ، ھەتتا سامانلىرىغىچە ئاقسۇغا ئېلىپ كەتكەنلىكىنى بايان قىلىپ لەش - كىرىي ياردەم، ئوزۇق - تۈلۈك تەلەپ قىلاتتى. گەرچە پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە سەيپىدەئەلى ئالىپ بىلەن بولغان جەڭنى بەردازلاپ، يېڭىلىپ قالغىنىنى يوشۇرۇپ، موغۇلىستان لەشكەر -

لىرىنىڭ قەشقەردىكى ئاشلىق - زىرائەتلەرنى بۇلاپ - تالىغانلىقى - قىنى زىيادە كۆپتۈرۈپ مەلۇم قىلغان بولسىمۇ، مىرزا ئۇلۇغبەگ ئايغاچچىلىرى ئارقىلىق، نەچچە مىڭلىغان سەمەرقەنت لەشكەرلىرىنىڭ جېنىغا زامىن بولغان «سالاي بېگىم» جېڭىنىڭ ئەمەلىي ئەھۋالىدىن تولۇق خەۋەر تاپقان ۋە بۇ جەڭدىكى مەغلۇبىيەتتىن غۇرۇرى ھاقارەتلەنگەندەك تۇيغۇغا كەلگەنىدى. ھەر قېتىم سەيپىدەئەلى ئالىپنى كۆز ئالدىغا كەلتۈرگىنىدە ئەينى يىلى ئۇنى ھىراتقا بىللە ئېلىپ بارماقچى بولغانلىقىغا قاتتىق پۇشايمان قىلاتتى، نەزەربەندىتىن بوشاتقىنىغا، ئۆلتۈرۈۋەتمىگىنىگە ئەپ - سۇسلىناتتى. ئوردىدا سەيپىدەئەلى ئالىپتەك تەدبىرلىك، باھادىر سەركەردىلەرنىڭ كەملىكىدىن ھەسرەتلىنەتتى. پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستەننىڭ ئىقتىدارسىزلىقىدىن ئاغرىناتتى، قەشقەرگە لەشكەر ئەۋەتمەيمۇ سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ ھۇجۇمىنى چېكىندۈرۈش ھەققىدە باش قاتۇراتتى. پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستەنى قەشقەر - دىن قايتۇرۇپ كېلىشنى كۆڭلىگە پۈككەن بولسىمۇ، ئورنىغا ئە - ۋەتەندىغان مۇۋاپىق بىر ئادەمنى دىئىيالىمايۋاتقان مىرزا ئۇلۇغبەگ ئەمىرلىرىنى بىرمۇ بىر نەزەرىدىن ئۆتكۈزدى.

خاننىڭ كەيپىياتىنىڭ چاغلىقىنى، قاپقىنى تۇرۇۋالماي كۈلۈپ ئولتۇرغىنىنى كۆرۈپ ئەمىرلەر خېلى ئازادە ئولتۇرۇشاتتى. ئادەتتە بۇنداق ۋاقىتلاردا ئانچە - مۇنچە چاقچاقمۇ بولۇپ قالاتتى. مىرزا ئۇلۇغبەگ بىرەر ئېغىز چاقچاق باشلاپ بەرسىلا ئەمىرلەر ئۇنىڭغا ماسلىشاتتى، تارتىنىپ كەتمەيتتى، بىر - بىرىنى گەپتە چۈشۈرۈشۈپ، خاننىڭ كۆڭلىنى ئېچىشقا ھەرىكەت قىلىشاتتى.

مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ كۆزى قەشقەرنىڭ ئەمىرلىكىدىن قاي - تۇرۇپ كەلگەن سۇلتان مەلىك دوغلاتقا چۈشۈشى بىلەن ئۆزىنى تۇتۇۋالماي پىخىلداپ كۈلۈۋەتتى. سۇلتان مەلىك دوغلاتنىڭ پى - نىدا خوجا شەرىپ كاشغەرنى ئولتۇرغانىدى، بۇ ئىككى ئەمىرنىڭ باشقىچە يېقىنلىقىنى مىرزا ئۇلۇغبەگ ئوبدان بىلەتتى. شۇ تاپتا

بىر - بىرىگە يېقىن ئولتۇرغان بۇ ئىككى ئەمىرنى كۆرۈپ مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئېسىگە سۇلتان مەلىك دوغلات قەشقەرگە ئەمىر بولغان مەزگىلدە سەمەرقەنت سەرۋازلىرىنىڭ قەشقەر لەشكەرلىرىنى ئۆزلىرىگە چۆھرە بولۇشقا مەجبۇرلىغانلىقى كېلىپ قالغا - نىدى. ئادەتتىمۇ مەيلى مىرزا ئۇلۇغبەگ، مەيلى باشقا ئەمىرلەر بولسۇن سۇلتان مەلىك دوغلاتقا ئاشۇ چۆھرە ۋەقەسىنى تىلغا ئېلىپ چاقچاق قىلىشاتتى. سۇلتان مەلىك دوغلاتنىڭ ھەرىمىدە چۆھرە ساقلايدىغان يامان ئادىتى بار ئىدى، بۇنى مىرزا ئۇلۇغ - بەگدىن تارتىپ ئوردىدىكى چوڭ - كىچىك ئەمىرلەرنىڭ ھەممىسى بىلەتتى. خاننىڭ ئۆزىگە قاراپ كۈلگىنىنى كۆرۈپ سۇلتان مەلىك دوغلات بىر ئاز ئوڭايىسىز لاندى، چىرايىغا سۇس قىزىللىق يۈگۈردى. خاننىڭ كەيپى چاغ ۋاقىتلاردا داۋاملىق قەشقەردىكى ئاشۇ چۆھرە ۋەقەسىنى تىلغا ئېلىپ چاقچاق قىلىدىغانلىقىنى بىلىدىغان سۇلتان مەلىك دوغلات شۇ دەقىقىدە خاننىڭ كۈلكىسىنىڭ سەۋەبىنى بىلىپ قالغانىدى. ئادەتتە ئەرلەر ئۈچۈن چۆھرە ساقلاش، بەچچىۋازلىق قىلىش ئەيىبلىك ئىش سانىلاتتى. باشقىلار ئۇنداق ئادەمنى پاسىق دەپ زاڭلىق قىلاتتى، كۆزگە ئىلىنمايتتى، شۇ سەۋەبتىن ئەمىرلەر چۆھرە ساقلىسا باشقىلاردىن مەخپىي تۇتاتتى. ئاشۇ چۆھرە ۋەقەسى سەۋەبلىك، ھەرىمىدە چۆھرە ساقلىغانلىقى ئاشكارىلىنىپ قالغان سۇلتان مەلىك دوغلات ئوردىدا باش كۆتۈرەلمەس بولۇپ قالغانىدى. ئەمىرلەر داۋاملىق ئاشۇ ئىشنى تىلغا ئېلىپ نۇرۇپ ئۇنى چاقچاق نىشانى قىلاتتى، تېرىكتۈرەتتى. شۇ تاپتا ئۇ خاننىڭ كۈلگىنىنى كۆرۈپ قاتتىق خۇدۇكسىرەپ تۇرسىمۇ، چاندۇر ماسلىققا تىرىشىپ ھىجىيشقا مەجبۇر بولدى.

— ئىككىلىرى ئەجەب يېقىن ئولتۇرۇشۇۋاپتىلىغۇ، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ كۈلكىسىنى توختىتىپ تۇرۇپ، — بۇنداق ئولتۇرۇۋالسىلا قايسىلىرى قايسىلىرىنىڭ چۆھرەسىدە ئىكەنلىكىنى تازا ئېنىق ئايرىغىلى بولمايدىكەن.

ئەمىرلەر مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ «چۆرىسىدە» دېگەن سۆزنى قەستەن «چۆرىسىدە» دەپ تەلەپپۇز قىلىش ئارقىلىق سۆز ئويۇ-

نى چىقىرىۋاتقانلىقىنى بىلىپ قاقاھلاپ كۈلۈشۈپ كەتتى.

— ئالىيلرىغا مەلۇم بولغاى، — دېدى ئەمىر سۇلتان جاندار چاقچاقنى تېخىمۇ ئاۋۇتۇپ، — كەمىنەلىرىنىڭ ھېس قى-

لمىشچە، مىرزا خوجا شەرىپ كاشغەرىي جانابلىرى سۇلتان مەلىك دوغلات جانابلىرىنىڭ چۆرىسىدە.

ساراي ئىچىنى يەنە گۈررىدە كۈلكە قاپلىدى. ئەمىرلەر تۇش- مۇ تۇشتىن ھۇجۇمغا ئۆتۈپ چاقچاقنى ئەۋجىگە چىقاردى.

— ياق، خاتالاشتىلا، — دېدى ئوردا ياساۋۇل ئەمىرى، — سۇلتان مەلىك دوغلات جانابلىرى مىرزا خوجا شەرىپ كاشغەرىي جانابلىرىنىڭ چۆرىسىدە.

— يوقسۇ، ھەر ئىككىلىرى خاتالاشتىلا. بۇ ئىككىلەن بىر - بىرىنىڭ چۆرىسىدە.

— ھە ئەمدى بىلىدىم. نېمانچە يېقىنچىلىق قىلىشىدىكىن دېسەم، ئۆتنە قىلىشىدىكىن - دە!

— سارايدىمۇ كۈن ئارىلاپ ئالدى - كەينى ئولتۇرۇشىدۇ بولمىسا.

مىرزا ئۇلۇغبەگ يوتىسىغا شاپلاقلاپ كۈلەتتى. ئەمىرلەر ئۇنىڭ كۆڭلىنى كۆتۈرۈش ئۈچۈن چاقچاقنى توختاتماي ئەۋجىگە چىقىراتتى.

چاقچاقنىڭ نىشانى بولۇپ قالغان ئىككى ئەمىر دە - مالىققا جاۋاب قايتۇرالمى، كۈلكىگە قوشۇلۇپ ھىجىيىشائىتى.

«چۆرە» دېگەن سۆز بىلەنلا ئۇجۇقۇپ كەتكەن سۇلتان مەلىك دوغلاتنىڭ بۇ چاقچاقلارغا جاۋاب قايتۇرغىدەك ماجالى قالمىغاندە -

دى. ئەمما مىرزا خوجا شەرىپ كاشغەرىي خېلىلا ھازىر جاۋاب، گەپدان ئادەم ئىدى. ئادەتتىمۇ چاقچاق سورۇنىدا باشقىلارغا ئال -

دىراپ گەپ بەرمەيتتى، چاقچاققا يېڭىلىپ قالىدىغان ۋاقىتلىرى تولىمۇ ئاز بولاتتى.

— شۇنداق، — دېدى خوجا شەرىپ كاشغەرىي «گاھىدا ئال -

دى - كەينى ئولتۇرۇشىدۇ» دەپ چاقچاق قىلغان ئەمىرگە قاراپ، - گاھى - گاھىدا جانابلىرىنىڭ كەينىدىمۇ ئولتۇرىمەن. - كەلدى - كەلدى، نەق جايىغا كەلدى، - دەپدى خوجا شە - رىپ كاشغەرىينىڭ ھازىر جاۋابلىقىغا قايىل بولغان مىرزا ئۇلۇغ - بەگ يوتىسىغا شاپلاقلاپ كۈلگىنىچە.

خاننىڭ ماختىشىغا ئېرىشكەن خوجا شەرىپ كاشغەرىي مەغ - رۇزلۇق بىلەن گىدەيدى.

- ئۇنداقتا بىزمۇ جانابلىرىنىڭ كەينىدە گاھ - گاھ ئول - تۇرساق بولغۇدەك، - دەپدى ھېلىقى ئەمىر قايتىلاپ ھۇجۇمغا ئۆ - تۈپ.

خوجا شەرىپ كاشغەرىي دەرھال جاۋاب قايتۇردى:

- ئېھتىيات قىلىپراق ئولتۇرسۇنلار. ئارقىلىرىغا ئۇچۇپ كەتسە ئىككى پۈتلىرىدىن كۆتۈرۈۋېلىشقا توغرا كېلىدۇ.

سارايىدا كۆتۈرۈلگەن كۈلكە خېلى ئۇزاق داۋاملاشتى.

- ئاڭلىسام قەشقەردە ھىز تولا دەيدۇ، راستمۇ؟ - سورىدى مىرزا ئۇلۇغبەگ خىرىلداپ كۈلگىنىچە خوجا شەرىپ كاشغەرىيگە چاقچاق قىلىپ.

ئەمىرلەرنىڭ ھەممىسى يالت ئېتىپ خوجا شەرىپ كاشغە - رىيگە قارىدى. مىرزا ئۇلۇغبەگ چاقچاققا يۈلەپ جاۋاب بەرمەك

ناھايىتىمۇ قىيىن بىر سوئالنى سورىغانىدى. ئۇ بۇ سوئالى ئار - قىلىق خوجا شەرىپ كاشغەرىينىمۇ، توختىماي باش ئاغرىقى تې -

پىپ بېرىۋاتقان قەشقەرلىكلەرنىمۇ مەسخىرە قىلىش مۇددىئاسىغا تولۇق يەتكەنىدى. ئادەتتە پۇرسەت تاپسىلا خانغا خوش - خوش

ئېتىپ، خۇشامەت قىلىپ تۇرىدىغان خوجا شەرىپ كاشغەرىي كىندىك قېنى تۆكۈلگەن يۇرتىنىڭ ھاقارەتلىنىشىگە ھىجىيىپ

قاراپ تۇرغۇسى، «شۇنداق ئالىيلىرى» دەپ خاننىڭ كۆڭلىنى خۇش قىلغۇسى كەلمىدى. ئەگەر «راست، شۇنداق» دەپلا قويسا ئە -

مىرلەرنىڭ مۇشۇ گەپكە ئېسىلىۋېلىپ ئۆزىگە ئارام بەرمەيدىغان - لىقىنىمۇ دەرھال ھېس قىلدى. ئۇ سارايدىكى ئەمىرلەرنىڭ ئۆز -

گە مەسخىرىلىك تىكىلگەن كۆزلىرىگە تەكشى بىر قارىۋېتىپ
جاۋاب بەردى:

— راست ئېيتىدىلا ئانھەزىرىتىم، قەشقەرگە سەمەرقەنتتىكى
لەر كەلگەندىن بېرى ھىز تولا بولۇپ قالدى.

خوجا شەرىپ كاشغەرىدىن بۇنداق جاۋابنى كۈتىمگەن مىرزا
ئۇلۇغبەگنىڭ چىرايىدىكى كۈلكە شىپىدە ئۆچتى، ئەمىرلەرنىڭ
نەپەس ئېلىشى بىردىنلا تېزلەشتى ۋە ھودۇقۇپ مىرزا ئۇلۇغبەگ-
كە قاراشتى.

— ئەدەپسىز، — دېدى باياتىن بېرى چاقچاققا ئارىلاشماي
كۆزىنى يېرىم يۇمغىنىچە تەسۋى سىيرىپ ئولتۇرغان شەيخۇل-
ئىسلام بۇرھانىددىن قاپىقىنى تۈرۈپ، — مۇشۇنداقمۇ گەپ
قىلامدىغان، قىلىڭاھىمىزدىن دەرھال شەپقەت تىلىسىلە!
شۇ دەقىقىدە خوجا شەرىپ كاشغەرىنىمۇ سۈر باسقان، ئال-
دىراپ قىلغان گېپىگە قاتتىق پۇشايىمان قىلغان، ۋۇجۇدىنى ۋە-
ھىمە چۇلغىۋالغانىدى. ئۇ تاتارغان ھالدا مىرزا ئۇلۇغبەگكە قاراپ
دۇدۇقلىدى:

— مە... مە... مەن...

— ھاجەتسىز، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ چىرايىغا دەرھال
كۈلكە يۈگۈرتۈپ، — كۈنلەر گەپكە گەپ توغرا كەلگەندە ئاتاڭ-
دىنىمۇ يانما، دەپتىكەن، خوجا شەرىپ كاشغەرىنىڭ بۇ چاقچىقىنى
گۇناھقا جورۇساق ياخشى بولماس.

خوجا شەرىپ كاشغەرىنىڭ پۇت - قولىغا قايتىدىن جان
كىردى، چوڭقۇر يارنىڭ لېۋىدىن يانغاندەك يەڭگىل نەپەس ئالدى -
دە، مىرزا ئۇلۇغبەگكە قاراپ بېشىنى ئەگدى.

— ئاللىلىرى دانادۇر. شۆپۈك ئېغىزلىق قىلىپ، ئەدەپتىن
چىقىپ، ھۆرمەتسىزلىك قىلىپ قويغىنىمغا مىڭ مەرتە ئەپۈ
سورايىمەن!

مىرزا ئۇلۇغبەگمۇ چاقچاق قىلدىم دەپ ئۆزىنى تۇتۇۋالماي
قەشقەرنى، قەشقەرلىكلەرنى مەسخىرە قىلىپ چوڭ خاتالىققا يول

قويغانلىقىنى ھېس قىلغانىدى. خوجا شەرىپ كاشغەرىينىڭ كۈت-
مىگەن يەردىن بەرگەن جاۋابى ئۇنى خېلىلا سەگىتكەندى.
— پوققا چالما ئاتسا يۈزىگە چاچراپتۇ دېگىنى شۇ — دە، —
دېدى مىرانشاھ دورغا ئوت قۇيرۇقلۇق قىلىپ، — قىبلىگاھ-
مىزنىڭ ئول چاقچىقىنى كۈلۈپ ئۆتكۈزۈۋەتسىلە نېمە بولىدۇ؟
قەشقەرلىك دېگەنغۇ زادى قائىدە — يوسۇننى بىلمەيدىغان تومپاي
خەق.

— كەچۈرسىلە ھاكىمبەگ جانابلىرى، — دېدى بايقى ۋە.
ھىمىدىن خېلىلا يەڭگىلەپ قالغان خوجا شەرىپ كاشغەرى، —
تومپايلىقىمدىن بىلمەي قاپتىمەن، پۇرسىتى بولۇپ قالسا ئۆز-
لىرىنى كۈلۈپ تۇرۇپ ئۆتكۈزەرمەن.

خوجا شەرىپ كاشغەرىينىڭ كېلىشتۈرۈپ قىلغان بۇ چاق-
چىقى سارايدىكى ئېغىر كەيپىياتنى قايتىدىن جانلاندۇردى. مىرزا
ئۇلۇغبەگكە ئەگىشىپ ھەممىسى قاقاھلاپ كۈلۈشتى.

— بۈگۈن چاقچاق چۆھرىنى ئەگىپ كېتەلمەيدىغۇ زادى،
ھەممىلىرى سارايدىن يانغاندا غۇسلى قىلىشىۋالارلا، — دېدى
مىرزا ئۇلۇغبەگ تېلىقىپ كۈلگىنىچە. ئۇنىڭغا مىرانشاھ دورغى-
نىڭ دەماللىققا جاۋاب قايتۇرالمى تېرىكىپ قېلىشى تېخىمۇ
كۈلكىلىك تۇيۇلغانىدى، — چاقچاقنى بولدى قىلايلى ئەمدى،
سەلتەنەت ئىشلىرىغا شەيتان ئارىلاشمىسۇن. ئەمەلىيەتتە مەيلى
سەمەرقەنت، مەيلى قەشقەر بولسۇن ھەر ئىككىسى ئابا — ئەجداد-
لىرىمىزنىڭ ۋەتەنلىرىدۇر. ھەر ئىككى يۇرتتىكى ئەل — رەئىيەت
قوۋم — قېرىنداشلىرىمىزدۇر. مەيلى تەڭرىتاغ ئېتەكلىرىدىكىلەر
بولسۇن، مەيلى ئىككى دەريا^① ۋادىسىدىكىلەر بولسۇن ھەممىسى
بىر قوۋمدۇر، — مىرزا ئۇلۇغبەگ قەددىنى رۇسلىۋېلىپ گېپىنى
داۋام قىلدى، — ئەسلىي مەقسەتكە كېلەيلى. ئول قەشقەر ئەمىرى
پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستەننىڭ ئوردىغا يوللىغان مەلۇماتىدىن
ھەممىلىرىنىڭ خەۋەرلىرى بار. شول كۈنلەردە قەشقەر ئېغىر

① ئىككى دەريا — ئامۇ، چۇ دەرياسىنى دېمەكچى.

تەھلىكە ئاستىدىدۇر، بۇنى مۇۋاپىق ھەل قىلىش ئۈچۈن تەدبىر كۆرسەتسۇنلار.

ئەمىرلەر بىر - بىرىگە قاراپ جىم بولۇشتى.
 — ئول پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە قەشقەرنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمىدى ئالىيلىرى، — دېدى مىرانشاھ دورغا، — مېنى نىڭچە قەشقەرگە ئىستېداتلىق ئەمىردىن بىرنى تەيىن ئەتكەيمىز. مىرانشاھ دورغىنىڭ ئاداۋەت يۈزىسىدىن بەرگەن تەكلىپى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ كۆڭلىدىكى ئوي - خىيالى بىلەن بىر يەردىن چىقىپ قالغانىدى.

— خوش، پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستەنى قايتۇرۇپ كەل - سەك كېلەيلى، لېكىن ئورنىغا كىمنى ئەۋەتسەك بولۇر؟
 ئەمىرلەر يەنە بىر قېتىم بىر - بىرىگە قاراشتى. ئەلۋەتتە، ئوردىدىكى يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمىرلەرنىڭ قەشقەرگە بارغۇسى يوق ئىدى. مەنەسەپ تەمەسەدە تۇرغان تۆۋەن دەرىجىلىك ئەمىرلەر - نىڭ يۈرەكلىرى ئويناپ كەتتى. ئەمىرلەرگە نەزەر تاشلاپ ئولتۇرغان مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ كۆزى خوجا شەرىپ كاشغەرىگە چۈشۈ - شى بىلەن كالىسىغا پاللىدە بىر خىيال كەلدى.

— ئول قەشقەرنىڭ ئەمىرلىكىگە يەنىلا خوجا شەرىپ كاش - غەرىي جانابلىرىنى ئەۋەتەيلى، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ، — دەر - گاهىمىزدا قەشقەرنىڭ ئوي - دۆڭىنى، قەشقەرلىكلەرنىڭ خۇي - پەيلىنى ئۇنىڭدەك پىششىق بىلىدىغان ئادەم يوقتەك قىلىدۇ.
 ئەمىرلەر پالت ئېتىپ خوجا شەرىپ كاشغەرىگە قارىدى. خاننىڭ قەشقەرگە ئۆزىنى بۇيرۇپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ تۇرغان يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمىرلەر خاتىرجەم بولۇپ، يەڭگىل بىر - نە - پەس ئالدى. مەنەسەپ تەمەسەدە قەشقەرگە بېرىشنى ئارزۇ قىلىشقان تۆۋەن دەرىجىلىك ئەمىرلەرنىڭ كۆزلىرىدىن ھەسەت ئۇچقۇنىدى، كۆڭلى يېرىم بولۇپ ئۇھ تارتىشتى. خوجا شەرىپ كاشغەرىنىڭ ۋۇجۇدىنى بولسا زىددىيەتلىك خىياللار چىرمىۋالغانىدى. ئۇ سە - مەرقەنتكە كەلگەندىن بېرى مىرزا ئۇلۇغبەگ ئۇنىڭغا ئەمىرلىك

مەرتىۋىسىنى بەرگەن بولسىمۇ، ئەمما بىرەر دىۋاننىڭ ئەمىرلىكىدىن ئىبارەت ئەمەلىي ھوقۇقنى بەرمىگەنىدى. ئۇنىڭ ھازىرقى ئەمىرلىك مەرتىۋىسى نامدىلا بار، ئېتى ئۇلۇغ، سۇپىسى قۇرۇق مەنەسەپ ئىدى، مۇشۇ سەۋەبتىن ئۇنىڭ خېلىلا قورساق كۆپۈكى بار ئىدى. شۇ تاپتا قەشقەرنىڭ ئەمىرلىك مەنەسپى قۇلىقىغا ياغدەك خۇشياققان بولسىمۇ، ئەمما كۆڭلىنىڭ بىر يەرلىرى يەنىلا قەشقەرگە بېرىشنى خالىمايتتى. ئۇ قەشقەر خەلقىنىڭ ئۆزىنى مۇناپىق، سانقىن، تۈزكۈر دەپ ھاقارەتلىشىدىن ئەنسىرەيتتى. ئۇنىڭسىزمۇ ئەشەددىي رەقىبى سەيپىدەئەلى ئالىپ قەشقەرنىڭ بوسۇغىسىغا كېلىپ قىلىچ يالىڭاچلاپ تۇراتتى. ئىچىنى تىڭشاپ تۇرۇپ، ۋەزىرىگە پېتىنالمىغان خوجا شەرىپ كاشغەرىي ئورنىدىن تۇرۇپ، خانغا رەھمەت ئېيتىشقا مەجبۇر بولدى:

— ئادالەتپاناھمىنىڭ ھىممىتىگە ھەشقاللا!

— مىرزا خوجا شەرىپ كاشغەرىي جانابلىرىنى قەشقەرگە يالغۇز يولغا سېلىپ قويساق ياخشى بولماس، — دېدى باياتىن بىر كۆڭلىگە كەچكەن خىيالىنى دەيمۇ — دەيمۇ دەپ ئىككى تايىن بولۇپ تۇرغان شەيخۇلىئىسلام بۇرھانىددىن تەۋازۇ بىلەن ئېگىلىپ تۇرۇپ، — لەشكىرىي دىۋاننىڭ يانداش ئەمىرى پىرىمۇ-ھەممەد بارلاسىنى قەشقەرنىڭ ئەمىر لەشكەرلىكىگە تەيىن قىلىپ خوجا شەرىپ كاشغەرىي جانابلىرىغا ھەمراھ قىلايلى. چۈنكى، ھا-زىر قەشقەر تىنچ ئەمەس، موغۇلىستان لەشكەرلىرىنىڭ تەھلىكىسىدە تۇرۇۋاتىدۇ. بىر سەركەردىنىڭ بىللە بېرىشى قەشقەرنىڭ ۋەزىيىتى ئۈچۈن پايدىلىق.

پىرىمۇھەممەد بارلاس شەيخۇلىئىسلام بۇرھانىددىننىڭ جىيەنى ئىدى. ئۇ لەشكىرىي دىۋاننىڭ ئەمىرى ئەمىر سۇلتان جاندار بىلەن چىقىشالمايتتى، ئۇلار ئوتتۇرىسىدىكى زىددىيەت باشقا ئوردا ئەھلىگىمۇ ئايان ئىدى. بايا شەيخۇلىئىسلام جىيەنىنى قەشقەرنىڭ ئەمىرلىكىگە تەۋسىيە قىلىشنى ئويلىغان بولسىمۇ، ھەدەپسىلا ئەمىر سۇلتان جاندارنىڭ ئۈستىدىن داخۇرلۇق قىلىپ يۈرگەن

جىيەنىنىڭ مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئالدىدا ئانچە ئېتىبارى يوقلۇقىدىن ھېس قىلىپ بىر ئاز ئىككىلىنىپ قالغانىدى، ئەمەلىيەتتە قەشقەرنىڭ ئەمىرلىكى بىلەن لەشكىرىي دىۋاننىڭ ئەمىرلىكىنىڭ دەرىجىسى تەڭ ئىدى.

«لەشكىرىي دىۋاندا ئەمىر سۇلتان جاندار بىلەن چىقىشالماي زىتلىشىپ ئۆتكىنىدىن، يىراققا كېتىپ قالسىمۇ، مەنسىپىنى بىر دەرىجە ئۆستۈرۈپ قەشقەرنىڭ ئەمىر لەشكەرلىك مەنسىپىنى تۇتقىنى ئەۋزەل. مۇنۇ خوجا شەرىپ كاشغەرىي قەشقەردە ھەرگىز ئۇزاق تۇرالمايدۇ، ھامىنى سەمەرقەنتكە قايتىپ كېلىدۇ. ناۋادا ئۇ سەمەرقەنتكە قايتىپ كەلسە، قەشقەرنىڭ ئەمىرلىكىمۇ پىرىمۇ. ھەممەد بارلاسىقا قالىدۇ. مەنمۇ ئۇنىڭ دادخورلۇقىدىن، باش ئاغرىدىن قىدىن قۇتۇلمەن. ئوردىدا تۇرۇۋەرسە مەنسىپى ھەرگىز ئۆسمەيدۇ...»

— مېنىڭچىمۇ سەركەردە پىرىمۇھەممەد بارلاسى قەشقەرنىڭ ئەمىر لەشكەرلىكىگە ئەڭ مۇۋاپىق، — دېدى ئەمىر سۇلتان جاندار شەيخۇلئىسلام بۇرھانىددىننىڭ خىيالىنى بۆلۈپ. ھەئە، شۇ تاپتا ئەمىر سۇلتان جاندارمۇ بۇ كۈشەندىسىدىن قۇتۇلۇشنى ئارزۇ قىلاتتى، شۇڭا شەيخۇلئىسلام بۇرھانىددىننىڭ تەكلىپىنى قوللاۋاتاتتى.

بىردەمدىلا قەشقەرنىڭ لەشكىرىي ھوقۇقىنىڭ باشقىلارغا ئايرىپ بېرىلگەنلىكىگە نارازى بولغان خوجا شەرىپ مىرزا ئۇلۇغ-بەگكە قاراپ تەۋازۇ بىلەن ئېگىلدى:

— قىبلىگاھىمغا ماقۇل كەلسە، كەمىنەلىرى يەنىلا قەش-قەرگە بارمىساممىكىن، پىرىمۇھەممەد بارلاسى جانابلىرى قەشقەرنىڭ ئەمىرلىكىنىمۇ زىممىسىگە ئالسا.

خوجا شەرىپ كاشغەرىينىڭ ئويى - خىيالىنى سەزگەن مىرزا ئۇلۇغبەگ قاپقىنى تۇردى:

— پەرمانغا سەركەشلىك قىلمىسۇنلا!

— ھەددىم ئەمەس، — دېدى خوجا شەرىپ كاشغەرىي قول

باغلاپ تۇرۇپ، — بايا شەيخۇلئىسلام بۇرھاندىن جانابلىرى ئېيتقاندەك، قەشقەرنىڭ ۋەزىيىتى تولىمۇ خەتەر ئىچىدىدۇر. قەشقەرگە تەھلىكە سېلىپ تۇرغان موغۇلىستان سەركەردە — لەشكەرلىرىگە تاقابىل تۇرۇش ئۈچۈن بىر يەڭدىن قول، بىر ياقىدەن باش چىقىرىپ، پۇختا، ئەتراپلىق تەدبىر كۆرۈش تولىمۇ زۆرۈردۇر. ئالىيلىرى چوڭ ئىشەنچ بىلەن زىممىمىزگە يۈكلىگەن بۇ ۋەزىپىنى جان — دىلىمىز بىلەن ئورۇنداشقا ئەلۋەتتە ئىشەنچىمىز باردۇر. بىراق، ناۋادا كېرەك ھۆكۈمىمىز لەشكىرىي دىۋانغا ئۆتەمسە ياكى تەدبىر — مۇددىئايىمىز لەشكىرىي دىۋاننىڭ ئەمىرى بولمىش پىرمۇھەممەد بارلاس جانابلىرىنىڭ كۆڭلىگە خوپ كەلەمسە، ئىشلار يۈرۈشمەي ئالىيلىرىنىڭ ئالدىدا يەرگە قاراپ قالدەدىغان ئىش بولۇپ قالدۇ، كەمىنەلىرىنىڭ ئەندىشىسى ھەم مۇددىئاسى مانا مۇشۇ.

خوجاشەرىپ كاشغەرىي كۆڭلىدىكىنى ئوچۇقلا دەۋەتكەندى. ئۇنىڭ مۇددىئاسىنى چۈشەنگەن مىرزا ئۇلۇغبەگ بىر دەققە ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن ئېغىز ئاچتى:

— پىرمۇھەممەد بارلاس قەشقەر لەشكىرىي دىۋاننىڭ ئەمىرىلىكىگە تەيىن ئېتىلگەي، ئەمما لەشكىرىي دىۋان يەنىلا ئەمىر خوجا شەرىپ كاشغەرىينىڭ جوڭقۇرىشىدا بولغاي، ھەر ئىككىلىرى ئوبدان كۆمەكلەشكەيلا!

مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ مۇشۇنداق پەرمان جاكارلىشىنى ئارزۇ قىلغان خوجا شەرىپ كاشغەرىي خېلىلا خاتىرجەم بولدى.

— پەرمانبەردارمەن! — دېدى ئۇ ئالدىغا بىر قەدەم چىقىپ. مەنسىپىنىڭ ئۆسكەنلىكىدىن ھاياجانلىنىپ تۇرغان پىرمۇھەممەد بارلاس، مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ پەرمانىنى ئاڭلاپ لاسسىدە بولۇپ قالدى، لېكىن نارازىلىقىنى ئىپادىلەشكە پېتىنالمىدى.

— پەرمانبەردارمەن! — دېدى پىرمۇھەممەد بارلاس بوشقىنە. مىرزا ئۇلۇغبەگ پىرمۇھەممەد بارلاسنىڭ چىرايىغا قاراپمۇ قويماي يەنە پەرمان جاكارلىدى:

— ئول پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستەنىڭ ئەمىرلىك مەنسىپى
 ئېلىپ تاشلىنىپ، سەمەرقەنتكە قايتۇرۇپ كېلىنگەي!
 — ئالىيلرى دانادۇر، — دەدى پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستەنىڭ
 مەنسىپى ئېلىپ تاشلانغانلىقىدىن خۇش بولغان مىرانشاھ
 دورغا.
 — ئەمىرلەرگە ئىجازەت، سارايدىن يانسۇنلار! — دەدى
 مىرزا ئۇلۇغبەگ.

— ئانھەزىرىتىم ئامان بولغايلا!
 ئەمىرلەر مىرزا ئۇلۇغبەگ كۆكسارايدىن چىقىپ كېتىپ
 بولغىچە قول باغلاشقىنىچە ئېگىلىپ تۇرۇشتى.
 خوجا شەرىپ كاشغەرىي بىلەن پىر مۇھەممەد بارلاس ئىككى
 كۈندىن كېيىن قەشقەرگە قاراپ يولغا چىقتى.

«قەشقەرنىڭ قىشى ئاز، سوغۇقى ئەتىياز» دېگەن گەپ بىكار
 چىقمىغان بولسا كېرەك. بۇ يىل ئەتىياز قەشقەردە سوغۇق باشقىدە.
 چە قاتتىق بولدى. گەرچە نورۇز بايرىمى يېقىنلاپ قالغان بولسىدە.
 مۇ، ھاۋا جۇدۇنلۇق ئىدى. ئاسماننىڭ ئۆگزىسى تېشىلىپ كەتتە.
 كەندەك توختىماي يامغۇر يېغىۋاتاتتى، يامغۇرغا ئارىلىشىپ ئاز.
 چە - مۇنچە قارمۇ ئۇچقۇنداپ قويايتتى. كوچا - رەستىلەر پاتقاققا
 مېچىلداپ كەتكەندى.

قەشقەرگە زور ئۈمىد بىلەن كەلگەن خوجا شەرىپ كاشغە.
 رىينى غەم بېسىۋالغانىدى. ئۇ دەسلەپتە سەمەرقەنتتىن بىللە
 كەلگەن پىر مۇھەممەد بارلاسىنى ئەمىر لەشكەرلىك مەرتىۋىسىنى
 پەش قىلىپ ئۆزىگە ئانچە ئىتائەت قىلماسلىقىدىن ئەنسىرىگەندە.

دى، ئۇزاق ئۆتمەيلا ئۇنىڭ گەرچە سىپاھ بولسىمۇ، لەشكەرىي ئىشلارغا ئانچە زوقى يوقلۇقىنى، بۇيرۇقۋازلىق قىلىپ ئۆزىنى كۆرسىتىشكە ئامراقلىقىنى، باي - زەردارلاردەك سۆلەتلىك كەيىنىپ، بىر توپ ئالىقاناتلار بىلەن سازەندە - رەققاسلارنى ئەتراپىغا جۇغلۇتۇپ مەي - شاراب، بەزمە - مەشرەپلەرگە بېرىلىپ كەتكەنلىكىنى، مال - دۇنيا جۇغلاشقا ئالاھىدە ھېرىسمەنلىكىنى ھېس قىلىپ خېلىلا خاتىرجەم بولدى. قەشقەر خەلقى «پىرھاجى مۇھەممەد بىلەن پىرمۇھەممەد» دېگەن ئىسىمنىڭ پەرقى يوق دەپ، ئۇنىڭغا «پىرمۇھەممەد يېڭى» دەپ لەقەم قويۇۋالغانىدى. پىرمۇھەممەد بارلاس مىرزى ئۇلۇغبەگنىڭ پەرمانىغا ئىتائەت قىلىشنى ئويلىدىمۇ ياكى قەشقەرنىڭ ئىشلىرىنى خوجا شەرىپ كاشغەرىگە ئوڭچە تاشلاپ بېرىپ، بىر مەزگىل پۇرسەت كۈتمەكچى بولدىمۇ ئەيتاۋۇر، ھۆكۈمەت ئىشلىرىغا ئانچە ئارىلىشىۋالمايتتى. خوجا شەرىپ كاشغەرىي تاغدەك غەم ئاستىدا بىر قولىنى ئون قىلالماي يۈرگىنى بىلەن، ئۇ بۇ ئىشلارغا ئازراقمۇ باش قاتۇرۇپ كەتمەيتتى، پەرۋابى پەلەك ھالدا ئۆزىنىڭ كۆڭۈل خۇشلىقىدىن ئاۋازچىلىقىدا يۈرەتتى.

ئامبارلاردا ئاشلىقنىڭ كەمچىللىكى خوجا شەرىپ كاشغەرىيىنىڭ بېشىنى قاتۇراتتى. ئالدىنقى يىلى سەيبىدەئەلى ئالىپ قەشەقەر تەۋەسىدىكى بۇغدايلارنى ئورۇپ ئەپكەتكەنلىكى ئۈچۈن ئىسسىق كىلاتقا ئاشلىق كىرىم بولمىغانىدى. پىرھاجى مۇھەممەد شاھىستە بولسا سەيبىدەئەلى ئالىپ قامالنى بوشىتىپ ئاقسۇغا كەتكەندىن كېيىنمۇ شەھەردىن چىقىشقا پىتىنالمى، ئاشلىق يىغىشقا كۆڭۈلشەنمىگەن، ئامباردىكى بار ئاشلىقنى يەپ ياتقاندى. خوجا شەرىپ كاشغەرىي مىرزى ئۇلۇغبەگدىن ئاشلىق تەلەپ قىلىپ مەلۇمات يوللىغان بولسىمۇ تېخىچىلا خەۋەر كەلمەيۋاتاتتى. ئاشلىق مەسىلىسىنى ھەل قىلالمىغانلىقى ئۈچۈن قەشقەر تەۋەسىدىكى خەلقتىن بىر تۈمەن لەشكەر ئېلىش خىيالىدىن ۋاز كەچتى. چۈنكى ئامباردىكى بار ئاشلىق بىلەن قولىدىكى لەشكەرلەرنى بۇغداي ئورۇمىغا

ئۇلاشتۇرماقمۇ خېلىلا تەس ئىدى. ئۇنىڭسىزمۇ خوجا شەرىپ كاشغەرىينىڭ خېلىلا ئەندىشىسى بار ئىدى، چۈنكى، ھاۋا - جا - ھاننىڭ ئىللىشىغا ئەگىشىپ ئاقسۇدا بارگاھ قۇرۇپ ياتقان سەھىيە پىدەئەلى ئالپنى قەشقەرگە لەشكەر تارتىپ كەلمەيدۇ دېگىلى بولمايتتى، شۇڭا قاتتىق ئېھتىيات تەدبىرلىرىنى كۆردى. شەھەر دەرۋازىسىدىكى قاراۋۇللارنى كۆپەيتىپ، كىرىپ - چىققۇچىلارنى قاتتىق تەكشۈردى. ئەتراپتىكى يېزا - قىشلاقلارغا لەشكەر چىقار- تىپ، پۇقرالارنىڭ ئۆيلىرىنى ئاختۇرغۇزۇپ ئاشلىق يىغقۇزدى، ئاشلىق يىغىشقا قارشى چىققان خەلقنى قاتتىق جازالىدى. شۇنىڭ بىلەن قەشقەر خەلقىنىڭ خوجا شەرىپكە بولغان نارازىلىقى قايتىدەن كۈچەيدى. ھەئە، ئاقسۇغا بېرىپ سەيپىدەئەلى ئالپقا ئەرز قىلغۇچىلارمۇ، ئۇنى قەشقەرگە تېزىرەك لەشكەر تارتىپ كېلىشكە ئۈندىگىچىلەرمۇ بولدى.

— سەمەرقەنتكە ماڭدۇرغان چاپارمەنلەردىن تېخىچە خەۋەر يوق، — دېدى خوجا شەرىپ كاشغەرىي پىرمۇھەممەد بارلاسقا قاراپ، — يەنە بىرەر ئاي ئىچىدە ئامباردىكى ئاشلىقىمىز پۈتۈنلەي ئۆكسۈيدۇ. خان ئالىيلىرى ئەندىجان، تاشكەنت ئەمىرلىرىگە يار- لىق چۈشۈرۈپ ئوزۇق - تۈلۈك ئەۋەتىپ بەرسە بولاتتى. ھەر كۈنى دېگۈدەك ئاۋام - رەئىيەتنىڭ ئۆيلىرىنى ئاختۇرۇپ يىغقان ئاش- لىقتا تۆت تاغارمۇ تۈزۈك تولىمايۋاتىدۇ.

پىرمۇھەممەد بارلاس بۇ گەپلەرنىڭ ئۆزى بىلەن ئالاقىسى يوقتەك، چىلىمچىسى ئوت يېقىپ ئۇزاتقان چىلىمنى خورىلىدىتىپ شورىغىنىچە بەخىرامان ئولتۇراتتى. خوجا شەرىپ كاشغەرىي بىر- ئاز ساقلاپ تۇرغاندىن كېيىن يەنە ئېغىز ئاچتى:

— بولمىسا ئەمىر لەشكەر جانابلىرى سەمەرقەنتكە بېرىپ ئەھۋالىمىزنى خان ئالىيلىرىغا ئۆز ئاغزىلىرى بىلەن مەلۇم قىلىپ باقالمىكى.

پىرمۇھەممەد بارلاس چىلىمنى چىلىمچىسىگە ئۈزىتىپ تۇ- رۇپ خوجا شەرىپ كاشغەرىيگە تەئەددى بىلەن قارىدى:

— گەپلىرىچە كەمىنەلىرى چاپارمەن بولغۇدەكمەن - دە.
— يوقسۇ، مۇددىئايمنى خاتا چۈشىنىۋالمىسىلا، چاپارمەن-
لىرىمىزنىڭ مەلۇماتى خان ئالىلىرىنىڭ دىققىتىنى تارتمىغان
چېغى، شۇڭا سىلنى ئۇرۇق - تۇغقانلار بىلەن كۆرۈشكەچ بېرىپ
كېلەمدىكىن دېگەن.

— بىز قەشقەرگە مېڭىش ئالدىدا مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىلىد-
رىنىڭ بەرگەن پەرمانى يادلىرىدا باردۇر جانابى ئەمىر. مەن پە-
قەت لەشكىرىي دىۋاننىڭ ئىشلىرىغىلا باش قاتۇرىمەن، قالدى
ئىشلار بىلەن كارىم يوق، بۇ ئۆزلىرىنىڭ زىممىسىدىكى ئىشلار،
مېنى ئارىلاشتۇرىمەن دېمىسىلە! موغۇلىستان لەشكەرلىرى كەلسە
جەڭ قىلىپ ئالدىنى توسۇش، شەھەرنى قورۇقداش مېنىڭ مەس-
ئۇلىيىتىم. نۆۋەتتىكى قىيىنچىلىقلاردىن خان ئالىلىرىنىڭ
دىققىتىنى تارتىش زۆرۈر بولۇپ قالسا، سەمەرقەنتكە ئۆزلىرى
بېرىپ كەلسىلە، ئۇنىڭغىچە ئەمىر مەھكىمىسىگە مەن قارانچۇق
بولۇپ تۇراي!

خوجا شەرىپ كاشغەرىي يەنە گەپ قىلسا پىرمۇھەممەد بارلاس
بىلەن بىر نېمە دېيىشىپ قالدىغانلىقىنى ھېس قىلىپ، ئاچچىد-
قىغا ھاي بېرىشكە مەجبۇر بولدى.

«خەپ، بۇ قىيىنچىلىقلارمۇ ئۆتۈپ كېتەر، ۋاقتى كەلگەندە
بىر تېپىك بىلەن سەمەرقەنتكە ھەيدىۋەتمىسەم خوجا شەرىپ
كاشغەرىي بولماي كېتەي...»

— خوش، ئەمىر جانابلىرى، باشقا ئىش بولمىسا مەن قايتاي!
خوجا شەرىپ كاشغەرىي ھاكاۋۇرلۇق بىلەن ئالچاڭلاپ چىقىپ
كېتىپ بارغان پىرمۇھەممەد بارلاسىنىڭ كەينىدىن ئاداۋەت بىلەن
قاراپ قويدى.

قىشتىن بېرى ئىككى ئوغلنىڭ يېنىدىن ئايرىلمىغان سەي.

يىدئەلى ئالپ ئۈجمە پىششىققا ئاز قالغان چاغدا قەشقەرگە لەشكەر تارتىش ئىشىغا قايتىدىن باش قاتۇرۇشقا باشلىدى. ئەتىيازدىن بېرى قەشقەرگە لەشكەر تارتىپ بېرىشقا ئانچە ئالدىراپ كەتمىگەندى، چۈنكى، لەشكەر تارتىپ بارغان تەقدىردىمۇ خوجا شەرىپنىڭ پىرھاجى مۇھەممەد شايەستەگە ئوخشاش جەڭگە چىقماي يېتىۋېلىشىدىن ئەندىشە قىلغانىدى. ناۋادا جەڭگە چىقماي يېتىۋالسا، لەشكەرلەر يەنە ئايدالادا تۈنەشكە توغرا كېلەتتى، بۇنداق بولغاندا ئەتىيازنىڭ ئېگىز - پەس ھاۋاسىدا لەشكەرلەر قىيىنلىق قالاتتى. ئالدىنقى قېتىمقىغا ئوخشاش لەشكەرلەر ئارىسىدا يۇقۇملۇق كېسەل تارقىمايدۇ دېگىلىمۇ بولمايتتى، چۈنكى، ئەتىياز پەسلىدە كېسەل ئاسان پەيدا بولاتتى، ئاشۇ قېتىمقى ئىچ سۈرۈكى مىڭدىن ئارتۇق لەشكەرگە تالاپەت يەتكۈزگەنىدى. ئۇنىڭسىزمۇ ئۇزۇنغا سوزۇلغان غەلبىسىز لەشكەرنى يۈرۈش لەشكەرلەرنىڭ رايىنى قايتۇرۇپ قويغانىدى.

«خوجا شەرىپنىڭ ئىشىنى باشقىچە تەدبىر بىلەن بىر تەرەپ قىلغىلى بولماسمۇ؟ خوجا شەرىپ جەڭگە چىقماي سېپىلنى مۇدا - پىئە قىلىپ يېتىۋالسا، ئارتۇقچە ئاۋارە بولىدىغان گەپ، ئۇنى جەڭگە چىقىرىدىغانغا ياخشىراق ئامال تاپسام بولاتتى. توغرا، قەشقەر شەھىرىگە چاندۇرماي ئاز - ئازدىن يوشۇرۇنچە لەشكەر كىرگۈزەي. ۋاقتى كەلگەندە ئىچى - تېشىدىن بىراقلا ماسلاش - ساق، خوجا شەرىپكە جەڭگە چىقماي يېتىۋېلىشقا ئامال قالمايدۇ. بەلكىم قەشقەرنى مۇشۇ تەدبىر بىلەن ئاسانلا ئىلكىمگە ئالالشىم مۇمكىن. قەشقەرگە لەشكەر تارتىپ بارغاندىن كېيىن شەھەرگە يوشۇرۇنچە لەشكەر كىرگۈزىمەن دېسەم، ئىشلار تەسكە توختايدۇ. ئول چاغدا خوجا شەرىپ سېپىل دەرۋازىلىرىنى مەھكەم ئېتىۋېتىپ - لىپ، ھېچكىمنى شەھەرگە كىرگۈزمەسلىكى مۇمكىن. ھازىرچە بىر تۈركۈم چاققان، چەبدەس، باھادىر يىگىتلەرنى ئالدىن ماڭ - غۇزغاچ تۇراي. ھازىر بۇغدايلار تاختا بولۇپ باش تارتىشقا باشلىدى، بۇغدايلارنىڭ پىششىققا ئۈلگۈرۈپ قەشقەرگە يۈرۈش قىلسام،

ئۇلارنى يەنە بىر قېتىم ئاشلىقتىن قىسقىلى بولىدۇ. ئايغاچچىلار يەتكۈزگەن ئىشەنچلىك مەلۇماتلاردىن قارىغاندا، قەشقەردە زاپاس ئاشلىق ئاساسەن قالماپتۇ، ئاۋام - رەئىيەتنىڭمۇ كۈن ئۆتكۈزۈمە - كى خېلىلا تەس ئىكەن. بۇ قېتىم ئۇلارنى ئاشلىقتىن مەھرۇم قو - يىدىغان بولسام، شەھەردىكى ئاۋامنىڭمۇ خوجا شەرىپكە قارشى كۆتۈرۈلۈشى ئېنىق، ئول چاغدا خوجا شەرىپ چوقۇم ئامالسىز قالىدۇ. توغرا، شۇنداق قىلاي. ئاڭال قەشقەر شەھىرىگە ياراملىق نۆكەرلەرنى يوشۇرۇنچە كىرگۈزەي...»

بىر قارارغا كېلىپ بولغان سەيیدئەلى ئالپ لەشكەرلىرى ئارىسىدىن قەشقەر شېۋىسىدە پىششىق سۆزلىيەلەيدىغان بەش يۈز نەپەر نۆكەرنى تاللاپ، ئۇلارنى سودىگەر، ھۈنەرۋەن - كاسىپ، مە - دىكار، ئىشلەمچى سىياقىدا ياساندۇرۇپ، بىرنەچچە تۈركۈمگە بۆ - لۈنۈپ قەشقەرگە بېرىشقا بۇيرۇق بەردى.

— پۈتكۈل ھەرىكەتكە سەركەردە ئالچىنبەگ باش بولىدۇ، — دېدى سەيیدئەلى ئالپ نۆكەرلەرنى باشلاپ يولغا چىقىشقا تەي - يارلانغان سەركەردىلىرىگە قاراپ، — سەركەردە ياقۇپ پالۋان بى - لەن سەركەردە سىدىق ئوغلان سودىگەر سىياقىدىكىلەرگە باش بولسۇن، سەركەردە ئابدۇسەمەت باھادىر ھۈنەرۋەن - كاسىپ سى - ياقىدىكىلەرگە باش بولسۇن، سەركەردە ئۆمەر ئوغلان بىلەن سە - كەردە شىر بەھرام مەدىكار - ئىشلەمچىلەر سىياقىدىكىلەرگە باش بولسۇن. ئالاقىلىشىدىغان ئورنۇڭلار ئەندىجان رەستىسىدىكى قا - سىمباينىڭ سارىيى بولىدۇ. شۇنداق قىلساق بولۇرمۇ باي ھاجىم؟ — تولا ئوبدان، — دېدى قاسىمباي قول باغلاپ، — سارد - يىمىنىڭ يېنىدا ھامام بار، ھامامنىڭ ئارقا ھويلىسىدىكى ئو - تۇنخانىدىن سارايغا كىرىدىغانغا ئىشىك ئاچقۇزۇپ قويىمەن، مە - دىكار - ئىشلەمچى سىياقىدىكى سەركەردىلەر مۇشۇ ئىشىك بىلەن سارىيىمغا كىرسە ئول خوجا شەرىپ كاشغەرىينىڭ شەھەردىكى خۇپىيە - پايلاقچىلىرىنىڭ دىققىتىنى تارتمايدۇ. سەيیدئەلى ئالپ مەنۇنلۇق بىلەن بېشىنى لىڭشىتتى.

قاسىمباي خوجا شەرىپ كاشغەرىنىڭ ئاشلىق سېلىقىغا بەرداشلىق بېرەلمەي شىكايەت قىلىپ كەلگەن باھادىر ئىدى. ئۇنىڭ يېنىدا يەنە بىر قانچە باي - تۆرىلەر بار ئىدى. — ئەمەسە شۇنداق بولسۇن، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالىپ، — ھەربىرلىرى بۈگۈن يولغا چىقىشىمىزغا، سەركەردە - نۆكەرلەر ئۈچ كۈندىن كېيىن يولغا چىققاي. ئاللاھ خالىسا ئىلگىرى - كېيىن بولۇپ قەشقەر شەھىرىدە ئۇچراشقايسىلەر. مەنمۇ سەركەردە - لەشكەرلەر بىلەن ئىككى - ئۈچ ھەپتىدىن كېيىن يولغا چىقىدەن.

— پەرمانبەردارمىز!

ئۇلار سەيپىدەئەلى ئالىپ بىلەن خوشلىشىپ چىقىپ كەتتى. ئۈچ ھەپتە ۋاقىت تېزلا ئۆتۈپ كەتتى، بۇغدايلار سېرىقتال بولۇشقا باشلىغانىدى. ئەمدى قەشقەرگە لەشكەر تارتىشنىڭ ۋاقتى يەتتى دەپ قارىغان سەيپىدەئەلى ئالىپ بۈگۈن خوتۇن - بالىلىرى بىلەن خوشلىشىۋېلىشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. ئىچكىرى قەسىر - نىڭ ھويلىسىغا كىرگەن سەيپىدەئەلى ئالىپ قاپسى ئاغىچىسىنىڭ ھۇجرىسىغا ئاۋۋال كىرىش مەسلىسىدە بىر ئاز ئويلىنىپ قالدى. قائىدە بويىچە بولغاندا ئاۋۋال چوڭ ئاغىچىسى ئۈز سۇلتان مەلىدە - كىنىڭ ھۇجرىسىغا كىرسە توغرا بولاتتى، ئەمما ئۇ ھۇجرىغا كىرىش ئۈچۈن كىچىك ئاغىچىسىنىڭ ھۇجرىسىنىڭ ئالدىدىن ئۆتۈشكە توغرا كېلەتتى. بىر ھەپتىدىن بېرى قەشقەرگە لەشكەر تارتىدىغان ئىشنىڭ تەييارلىقى بىلەن بولۇپ قەسىرگە كەلمىگەندى، شۇڭا ھەر ئىككى ئاغىچىسىنى ھەم ئۇلارنىڭ يېنىدىكى ئىككى ئوغلىنى تەڭلا سېغىنغانىدى. سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ كەلگىنىنى تۇيۇپ قالدىمۇ ياكى شۇنداقلا توغرا كېلىپ قالدىمۇ ئەي - تاۋۇر، ھۇجرىسىدىن كىچىك ئاغىچا بىسى ئايەتخېنىم چىقىپ قالدى. تۇغۇپ قوپقاندىن كېيىن بىر ئاز سەمىرىپ، تولىپ باشقىدە - چە نازاكەتلىك بولۇپ قالغان بىسى ئايەتخېنىمنى ھەر قېتىم كۆرگەندە سەيپىدەئەلى ئالىپ ئۆزىنى تۇنۇۋالالايتتى. چوڭ ئاغىدە -

چىسىغا قارىغاندا يېشى خېلىلا كىچىك بۇ جۇۋان سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ مەيلىنى ئۆزىگە تارتىپ تۇراتتى.

— ھارمىسىلا ھەزرىتىم، — دېدى بىبى ئايەتخېنىم تاتلىق-قىنە كۈلۈمسىرىگىنىچە بېشىنى ئېگىپ سالام قىلىپ.

سەيپىدەئەلى ئالپ كىچىك ئاغىچىسىنىڭ كۆكرىكىدىكى ئىككى تال چىلگىنى ئېسىپ قويغاندەك كۆرۈنىدىغان، نىمچىسىدە-نى كۆتۈرۈپ لىغىرلاپ تۇرغان تولغان كۆكسىگە ھەۋەس بىلەن قاراپ سالامنى ئىلىك ئالدى:

— سانىز مىرزا ھۇجىرىدىمۇ؟

— ئەمىرزادەم قاچان بىر مېنىڭ ھۇجىرامدا تۇرغان ھەزرىدە-تىم؟ — دېدى بىبى ئايەتخېنىم دادلىغاندەك تەلەپپۇزدا، — چوڭ ئاغىچا خېنىمنىڭ ھۇجىرىسىدا بولمامدۇ؟!

سەيپىدەئەلى ئالپ كىچىك ئاغىچىسىنىڭ سۈرمە سۈرگەن خۇمارلىق كۆزلىرىدىن چىقىپ تۇرغان نارازىلىقىنىڭ سەۋەبىنى بىلىپ تۇرسىمۇ چاندۇرمىدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭغا تەسەللى بەرگۈ-سى، ھۇجىرىسىغا كىرىپ باغرىغا باسقۇسى، ئويماقتەك لەۋلىرىگە، پىشقان توغاقنى ئەسلىتىدىغان مەڭزىگە سۆيۈپ ئەركىلەتكۈسى بولسىمۇ، ئوغلىنى كۆرۈش تەقەززالىقى غالىب كەلدى.

— ئۇنداق بولسا يۈرسىلە، چوڭ ئاغىچىنىڭ ھۇجىرىسىغا كىرەيلى.

بىبى ئايەتخېنىم خالىمىسىمۇ ئىتائەتمەنلىك بىلەن سەيپىدەئەلى ئالپقا ئەگەشتى.

ئۆز سۇلتان مەلىكە تۇرپاندىن ئاقسۇغا كەلگەندىن بېرى ئىككى ئەمىرزادە بىللە ئويناپ چوڭ بولسا كىچىكىدىن باشلاپ ئاغا - ئىنىلىق مېھرى ئۆتۈشۈپ چوڭىيدۇ ھەم ئۇلارنى بىر قولى-لىق تەربىيىلىگىلى بولىدۇ، دېگەندەك سەۋەبلەر بىلەن بىبى ئا-يەتخېنىمدىن تۇغۇلغان چوڭ ئەمىرزادىنىمۇ يېنىغا ئەكىرىۋالغا-ندى. ئىككى بالىنى ئىنىكئانىسى ئېمىتەتتى، ھالىدىن مەخسۇس بەلگىلىگەن ئىككى خىزمەتكار قىز خەۋەر ئالاتتى، شۇڭا بىبى ئا-

يەتخېنىم ھەرقانداق سەۋەب بىلەن ئوغلىنى ھۇجرىسىغا ئەكەرەل - مەيىتى. پەقەت پات - پات ئاغىچىغا سالام بەرگىلى كىرگەچ ئوغ - لىنى كۆرۈپ چىقىپ كېتەتتى. قەسرگە كۈن ئارىلاپ كېلىپ تۇرىدىغان سەيىدئەلى ئالپمۇ ئىككى ئوغلىنى كۆپرەك كۆرۈۋېلىش، ئەركىلىتىپ قېنىۋېلىش ئۈچۈن ئۆز سۇلتان خېنىمنىڭ ھۇجرىسىدىن چىقالمايتتى، كىچىك ئاغىچا بىبى ئايەتخېنىمنىڭ نارازىلىقى، رەنجىشىنىڭ سەۋەبى مۇشۇنىڭدىن ئىدى، ئەمما ئۇ بۇ نارازىلىقنى سەيىدئەلى ئالپقا ئوچۇق دېيەلمەيتتى. چۈنكى، كىچىك ئاغىچىنىڭ چوڭ ئاغىچىنىڭ ئۈستىدىن شىكايەت قىلىشقا، داخۇرلۇق قىلىشقا ھەققى يوق ئىدى، نارازىلىقنى بىلدۈرگەن تەقدىردىمۇ سەيىدئەلى ئالپنىڭ رەنجىپ قېلىشى مۇمكىن ئىدى. — ھارمىغايلا ھەزرىتىم، پايە قەدەملىرىگە مۇبارەك بولسۇن. سەيىدئەلى ئالپ بىلەن بىبى ئايەتخېنىمنى كۆرگەن چوڭ ئاغىچا ئۆز سۇلتان مەلىكە دەس ئورنىدىن تۇرۇپ سالام بەردى ۋە سەيىدئەلى ئالپنىڭ تونىنى ئۆز قولى بىلەن سالدۇردى. ئاندىن چاققانلىق بىلەن مېھرابتىن بىر تەتىللا كۆرپە ئېلىپ، تۆرگە سېلىقلىق كۆرپىنىڭ ئۈستىگە قوشلاپ سالدى.

— خوش، كۆرپىگە كەلسىلە ھەزرىتىم.

ئادەتتە تون سالدۇرۇش، كۆرپە سېلىش دېگەندەك خىزمەتكار قىلىدىغان ئىشلارنى چوڭ ئاغىچىنىڭ ئۆزى قىلىۋاتقانلىقىنى، سەيىدئەلى ئالپنى قىزغىنلىق بىلەن كۆرپىگە تەكلىپ قىلىپ ئۆزىگە ئېتىبارسىز قاراۋاتقانلىقىنى كۆرگەن كىچىك ئاغىچا بىبى ئايەتخېنىم ئىچ - ئىچىدىن ئۆرلەپ تۇرغان رەشك ئازابىنى بېسىپ تۇرۇپ ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ قويدى - دە، سۇپىنىڭ تۆۋەن تە - رىپىگىرەك كېلىپ ئولتۇردى.

— خەۋەر بېرىڭلار، ئەمىرزاڭلارنى ئەكەرسۇن، داستىخان ھازىرلاڭلار، — دېدى ئۆز سۇلتان مەلىكە.

ھايال ئۆتمەي خىزمەتكار قىزلار ئىككى ئەمىرزاڭنى كۆتۈ - رۈپ كىردى. بوي - تۇرقى ئانچە پەرقلىنىپ كەتمەيدىغان سانىز

مرزا بىلەن مۇھەممەد ھەيدەر مرزا تاي تاڭلاپ كەلگىنىچە دادى -
سىنىڭ قۇچىقىغا چىقتى، سەيپىدئەلى ئالپ ئىككى ئوغلىنى تى -
زىغا ئولتۇرغۇزۇپ نۆۋەت بىلەن سۆيۈشكە باشلىدى.

ئوغلىنىڭ ئۆزى بىلەن ئانچە كارى بولمايۋاتقانلىقىنى ھېس
قىلغان بىبى ئايەتخېنىمنىڭ يۈرىكى ئېچىشىپ كەتتى.

«ئوغلۇمغا ھەمراھ بولىدىغان ۋاقتىم ئاز، شۇڭا مېھرى كۆ -
تۈرۈلۈپ كەتكەن ئوخشايدۇ، دېمىسىمۇ مەندىن بەك چوڭ ئاغىچە -
غا ئامراق، ئۆزىنى كىمنىڭ تۇغقىنىنى بىلمەيدۇ، بوپتۇ، يەنە بىر
مەزگىل چىداي، سەل ئەقىل كىرسە ئۆز ئانىسىنىڭ كىملىكىنى
بىلىپ قالار...»

خىزمەتكارلار بىر دەمدىلا داستىخاننى تۈرلۈك نازۇ نېمەتلەر
بىلەن تولدۇرۇۋەتتى. ئۆز سۇلتان مەلىكە سەيپىدئەلى ئالپنى ئۇ -
نىڭدىن - بۇنىڭدىن ئېلىشقا زورلايتتى، خۇددى ئىككى ئەمىرزا -
دىسىنى پەپىلىگەندەك پەپىلەيتتى، يېقىنچىلىق قىلاتتى.

— ھە راست، ھەزرىتىمنى كېلىپ قالسا ئېغىز تېگەر دەپ
ئېلىپ قويغان جۈجەم^① بار ئىدى، — دېدى ئۆز سۇلتان مەلىكە.

— جۈجەم پىشقان ئوخشىمامدۇ؟ — سورىدى سەيپىدئەلى ئالپ.
— ئەتىگەن ئاقسۇ شەھىرىنىڭ دورغىسى ئابدۇشۈكۈر مرزا
جانابلىرىنىڭ ئاغىچىسى يېڭىلىق دەپ بىر سېۋەت چىقارتىپتە -
كەن، ئۆزلەگە نېسىۋە ئېلىپ قويغان.

— ئۇنداق بولسا ئېغىز تېگەيلى.
— تۇرپاندىغۇ ئاللىقاچان تۆكمە بولۇپ كەتتى، بۇ يەردە يە -
ئىلىق دېسىلە، — دېدى ئۆز سۇلتان مەلىكە.

ئۈجمىنىڭ گېپىنى ئاڭلاپ بىبى ئايەتخېنىمنىڭ كۆڭلى يە -
نە يېرىم بولدى.

«ئەتىگەن ئەكىرىپ بەرگەن جۈجەمنى ھەزرىتىمگە نېسىۋە
قىلىپ ساقلاپتۇ - يۇ، ماڭا بىرەر پىيالە چىقارتىپ بەرمەپتۇ،
بوپتۇ، ھەزرىتىم يېسۇن، بىر تال ئاغزىمغا سالدىغان بولسام

① جۈجەم — ئۈجمە.

ئىگەكم...»

— ئەتە قەشقەرگە لەشكەر تارتىمەن، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالىپ.

بۇ گەپنى ئاڭلاپ ببى ئايەتخېنىمنىڭ خىيالى بۆلۈندى. — ئورمىغا ئۈلگۈرۈپ لەشكەر تارتىمەن دېۋىدىلىغۇ؟ — سورىدى ئۆز سۇلتان مەلىكە.

— قەشقەرگە بېرىپ بولغىچە ئورما ۋاقتىمۇ بولۇپ قالدۇ، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالىپ، — ئىسسىقتا لەشكەرلەرنىڭ يول يۈرمىكىمۇ تەس، شۇڭا سەل بۇرۇنراق ماڭاي دېدىم.

«ھەزرىتىم ئەتە قەشقەرگە لەشكەر تارتىپ ماڭسا، بۈگۈن ئاخشام چوڭ ئاغىچىسىنىڭ يېنىدا قونۇپ قېلىشى ئېنىق، ئۇنىڭ مېنىڭ ھۇجرامغا چىقىشىدىن ئۈمىد كۈتمەسمۇ بولغۇدەك، ھە. ئە، چىقاي دېسىمۇ چوڭ ئاغىچا چىقارتمايدۇ ھەرقاچان. بولدىلا، ئۇلارنىڭ تاماشىسىنى كۆرۈپ تۇرغىچە، چىقىپ كېتەيچۇ...»

بىبى ئايەتخېنىم خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ ئاستا ئورنىدىن تۈردى.

— مەن چىقىپ قازان بېشىدىكىلەردىن خەۋەر ئالاي، ھەزرىدە. تىمىنىڭ قانداق غىزاغا ئىشتىھاسى باركىن؟ — دېدى تەۋازۇ بىلەن بېشىنى ئېگىپ.

— ئاڭال چۆچۈرە، كېيىن نارىن، ئاخىرىدا باچكا بېسىپ پولۇ ئەتسۇن، — دېدى ئۆز سۇلتان مەلىكە كىچىك ئاغىچىنى «سىلى ئولتۇرسىلا، قازان بېشىدىكىلەردىن خەۋەر ئالمىسىلمۇ بولىدۇ، بىللە غىزىلنىيلى» دېمەي، خىزمەتكارغا تاپىلغاندەك بەخىرامان جاۋاب بېرىپ، — ھە راست، ھەزرىتىم چۆپىئاش يې. — مىسە خۇماردىن چىقمايدۇ، كۆك چامغۇر بىلەن بۆدۈنە گۆشىدە سالغۇلۇق^① تەييارلاپ بىر تارتىمدىن چۆپىئاشمۇ قىلسۇن.

— خوش.

① سالغۇلۇق — تاماق قىلغاندا تەييارلىنىۋاتقان تاامنىڭ تەم ئېھتىيا. جىغا ئاساسەن شۇ تاامغا سېلىنىدىغان كۆكتات، قۇرۇق ياكى ھۆل مېۋە.

بىبى ئايەتخېنىم سەيپىدەئەلى ئالپقىمۇ، ئۇنىڭ قۇچقىدىكى
ئوغلغىمۇ قىيىمغان ھالدا ئىشىك تەرەپكە قاراپ ماڭدى، كۆزلى -
رىدىن ئىختىيارسىز بوراندەك ياش تۆكۈلدى، ئەمما بۇنى سەيپىد -
ئەلى ئالپ بىلەن ئۆز سۇلتان مەلىكە پەقەتلا سەزمىدى.

خوجا شەرىپ كاشغەرىي ئايغاقچىلىرى ئارقىلىق جازا يۈرۈ -
شى قىلغۇچى قوشۇننىڭ يولغا چىققانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ يەنە
قايتىدىن جىددىيلەشتى، سەمەرقەنتكە ياردەم سوراپ يەنە چاپارمەن
ماڭغۇزدى. شەھەر سېپىلىنىڭ مۇداپىئەسىنى قايتىدىن چىڭىت -
تى، خەندەكلەرگە لىق سۇ تولدۇردى، يا ئوقى، ياغاچ - تاشلارنى
يەتكىچە ھازىرلىدى، ئۇ جەڭگە چىقماي، قەشقەر شەھىرىنى مەھ -
كەم ساقلاش قارارىغا كەلگەنىدى.

مانا بۈگۈن سەيپىدەئەلى ئالپ باشچىلىقىدىكى جازا يۈرۈشى
قىلغۇچى قوشۇن قەشقەر شەھىرىنى مۇھاسىرىگە ئالغىنىغا بىر
ھەپتە بولغان بولسىمۇ، تېخىچىلا بىرەر قېتىممۇ ھۇجۇم قىل -
مايۋاناتتى. گويا شەھەرگە ھۇجۇم قىلىش نىيىتى يوقتەك لەش -
كەرلەر بەخىرامان يۈرۈشەتتى. شۇنداق، ئۇلار ھەپتىدىن بېرى رە -
قىبلىرىنى جەڭگە ئۈندەپ بىرەر قېتىم ناغرىمۇ چالمىدى، نەرە
تارتىپ، سۈرەن سېلىپ تىل - ھاقارەت ياغدۇرمىدى، تۇرقىدىن
خوجا شەرىپ كاشغەرىي بىلەن پىرمۇھەممەد بارلاسىنىڭ شەھەرنى
ئۆزلۈكىدىن تاپشۇرۇپ بېرىشىنى كۈتۈۋاتقانداك قىلاتتى. ئەمما
شەھەرنىڭ ئىچىدىكى خەلق ۋەسۋەسىگە چۈشۈپ قالغانىدى. ئۇلار
خوجا شەرىپ كاشغەرىينىڭ پايلاقچى - خۇپپەلىرىدىن ئېھتىيات
قىلىشىپ كۆڭلىدىن كەچكەن خىياللىرىنى، ئاڭلىغان مىش -
مىش پاراڭلىرىنى بىر - بىرىگە ئاستا پىچىرلىشاتتى.
— ئاڭلىدىلىمۇ، ئەمىر كەبىر سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ شەھەر -
گە ھۇجۇم قىلىش نىيىتى يوقمىش.

- ھۇجۇم قىلىش نىيىتى يوق ئادەم ئەجەب لەشكەر تارتىپ
كەپتىغۇ ئەمسە؟
- شۇنى دەيمەن، شەھەرنىمۇ مۇھاسىرىگە ئېلىپ بولدى
ئەينا.
- بۇ يىلمۇ ئاشلىقتىن قىسىلىدىغان ئوخشايمىز.
— راست دەيدىلا، ئۇلار ئۆتكەن يىلدىكىدەك بۇغداينى ئورۇ-
ۋېلىپلا يەنە قايتىپ كەتكۈدەك.
- شۇنداقلا بولىدىغان بولسا قورساقنى قانداق قىلۇرمىز؟
— ھېلىمۇ ئۆيدە يېگۈدەك ھېچنېمە قالمىدى.
— بىزنىڭ ئۆيىمۇ چىش كولىغۇدەك بىر نەرسە قالمىدى.
— بالىلىرىم ھويلىدىكى ئىككى تۈپ ئورۇننى يەپ جان
ساقلاۋاتقىلى ئىككى - ئۈچ كۈن بولدى.
- بىزنىڭ ئۆيدە ئورۇكمۇ يوق.
— ئىلاجسىز ئورۇك غازىڭى يەۋاتىمىز تېخى.
— بۇ خوجا شەرىپ دېگەن توڭگۇز يا جەڭگە چىقمىدى، يا
شەھەرنى بىكارلاپ يوقالمىدى.
- ئۇنىڭ يەيدىغاندىن غېمى يوق.
— بۇنداق ئاچ قورساق ئۆلۈمنى كۈتۈپ ياتقىچە ئامباردىكى
خان ئاشلىقنى بۇلىمايمىزمۇ؟
- ئاسان دەملا، لەشكەرلەر كېچە - كۈندۈز ئۇخلىماي
ساقلاۋاتىدۇ ئۇ يەرنى.
- شەھەر دەرۋازىسىنى تاقىۋېلىپ، يا سىرتقا چىققىلى
قويمىغان ئادەمنى.
- بۇنداق بولارنى بىلگەن بولساق بۇرۇنراق شەھەرنى
تاشلاپ چىقىپ كېتەرەكەنمىز.
- سەيپىدئەلى ئالپ شەھەر ئەتراپىدىكى رەئىيەتكە ئاشلىق
تارقىتىپ بېرىپتۇدەك.
- بالىلىرىمىز قاراپ تۇرۇپ ئاچلىقتىن ئۆلۈپ كېتىدىغان
بولدى.

— سەمەرقەنتلىكلەرنىڭ زۇلمىدىن قۇتۇلساق بولاتتى.
 — ماڭا قايلىسىلا، سىلىنىڭچە شۇنداق كۈنلەرمۇ كېلەرمۇ؟
 — كېلىدۇ.
 — ناتايىن جۇما؟
 — شەھەر سىرتىدىكى خان لەشكەرلىرىنى كۆرگەنلا؟
 — ئاللاھ ئىگەم ئۆزى ئاسانلىق بېرەر.
 — شۇنداق، ئاللاھتىن بىبۇيرۇق قىل تەۋرىمەيدۇ...
 ... —

شۇ كۈنلەردە قەشقەر شەھىرىدە ناۋايخانا، سامسوخانا، چايخانا، ئاشپۇزۇلار پۈتۈنلەي تاقىلىپ قالغانىدى، كوچا - رەستىلەر - دە كاسىپلارنىڭ خېرىدار چاقىرىپ توۋلىغان ئاۋازىنى ئاڭلىغىلى بولمايتتى. مەيلى ئەتىگىنى، مەيلى كەچلىكى بولسۇن ئىت - ئې - شەكتىن باشقا ھايۋانلارنىڭ ئاۋازى ئاڭلانمايتتى. كىشىلەر ئۆيلىرىدە باققان ھالال ھايۋانلىرىنىڭ ھەممىسىنى يەپ تۈگەتكەنىدى. قۇشلارمۇ بىرەر پالاكەتنى سەزگەندەك قەشقەر شەھىرىنىڭ ئاس-مىنىدىن ئەگىپ ئۇچۇپ ئۆتۈۋاتقانداك قىلاتتى. شەھەر شاۋقۇن - سۈرەنسز ئىدى، مەسچىت مۇنارلىرىدىن مەزىنلەرنىڭ كىشىلەرنى نامازغا دەۋەت قىلىپ توۋلىغان ئەزانلىرىلا ئاڭلىناتتى. لېكىن بۇ ئەزان ئاۋازلىرى جانسىز، مۇڭلۇق ئىدى. تەقۋادار، غۇرۇرلۇق، نەزەرى ئۈستۈن قەشقەرلىكلەر شۇ كۈنلەردە نومۇسنى قايرىپ قو-يۇپ كۆزىگە چېلىققان بىرەر يېرىم پاختەك، كەپتەر، ھەتتا قۇش-قاچ كۆرسىمۇ تۇتۇۋېلىپ يېيىش ئۈچۈن ھارغىچە قوغلايتتى. ئۆگزىلىرىگە، ھويلىلىرىغا قۇرۇپ قويغان قىسماق، باسماق، قىلتاقلارنى كۈندە نەچچە قېتىم زور ئۈمىد بىلەن يوقلايتتى. ئۆي - ئۆيلەردىن نارەسىدىلەرنىڭ ئاتا - ئانىسىغا بىر توغرام نان غەلۋىسىنى قىلىپ يىغلىغان ئاۋازلىرى ئاڭلىناتتى. كىشىلەر ئوت - چۆپلەرنىڭ يىلتىزىدىن تارتىپ دەرەخنىڭ قوۋزاقلىرىغىچە، يېپىشكە بولىدىغانلىكى نەرسىلەرنى يېيىشكە باشلىغانىدى. نامازلىرىدا جازا يۈرۈشى قىلغۇچى قوشۇننىڭ شەھەرگە تېزىرەك

ھۇجۇم قىلىپ كىرىشىنى ياكى قامالنى بىكار قىلىپ قايتىپ كېتىشىنى تىلەيتتى.

شەھەردىكى ئاچارچىلىقنىڭ ئەكسىچە، شەھەر سېپىلىدىن قېلىشمىغۇدەك ئېگىز تاملار بىلەن قورشالغان ئەمىر مەھكىمىسىنىڭ ئوتتۇرىسىدىكى تال باراڭلىق سۇپىغا راسلانغان داستان خاندېكى مول نازۇنېمەتلەر سۈتتەك ئايدىڭدا ئادەمنىڭ ئىشتىھاسىنى قوزغايتتى. سۇپىنىڭ تۆت ئەتراپىدىكى نەقىشلىك تۈۋرۈكلەرگە ئورنىتىلغان چىراغپايلاردىكى جىن چىراغلار زېمىنگە كۈمۈش نۇرلىرىنى ئايماي چېچىۋاتقان تولۇن ئايدىن خىجىل بولغاندەك ئاجىز پىلىلدايتتى. تۆردىكى تەتىللا كۆرپىدە خوجا شەرىپ كاشىغەرىي بىلەن يانداش ئولتۇرغان پىرمۇھەممەد بارلاس قولىدىكى كاۋاپ قىلىپ پىشۇرۇلغان ئوغلاقنىڭ ئالدى پۈتىنى ئالدىردى. ماي غاجىلاۋاتاتتى.

— جەڭگە چىقماي مۇشۇنداق يېتىۋېرىمىزمۇ جانابى ئەمىر؟ — دەپ پىرمۇھەممەد بارلاس قولىدىكى چالا غاجىلانغان ئۈستىخاننى داستىخانغا تاشلاپ تۇرۇپ، — بۇ دېگەن ياۋنىڭ ھەي-ۋىسىنى ئاشۇرۇپ، ئۆزىمىزنىڭ جاسارىتىنى سۇندۇرغانلىق، باھا-دەر سەمەرقەنت لەشكەرلىرى ئۈچۈن نومۇس.

ئاللىقانداق خىياللارغا غەرق بولۇپ ئولتۇرغان خوجا شەرىپ كاشىغەرىي بىزارلىق بىلەن پىرمۇھەممەد بارلاسقا قارىدى.

— ئالدىراقسانلىق شەيتان ۋەسۋەسىسىدۇر جانابى ئەمىر لەشكەر، سىلى دېگەن قەشقەرگە يېڭى، ئول ياۋنىڭ ئەھۋالىدىن، شەھەردىكى ئاۋامنىڭ پەيلىدىن ئانچە خەۋەرلىرى يوق، جەڭگە چىقىشقا زىنھار ئالدىرىمىسۇنلار.

خوجا شەرىپ كاشىغەرىينىڭ «سىلى دېگەن قەشقەرگە يېڭى» دېگەن سۆزى پىرمۇھەممەد بارلاسنىڭ تىتاڭ تومۇرىغا تەگكەندى. ئۇ قەشقەرلىكلەرنىڭ ئۆزىگە «پىرمۇھەممەد يېڭى» دەپ لەقەم قو-يۇۋالغانلىقىدىن ئاللىبۇرۇن خەۋەر تاپقانىدى، شۇڭا خوجا شەرىپ كاشىغەرىينىڭ «يېڭى» دېگەن سۆزى خۇددى قۇلىقىغا مۇشت بىلەن

ئۇرغاندەك ئاڭلاندى.

— ئۆزلىرىنى دانا چاڭلاپ، بىزنى تولا چۆكۈرمىسۇنلار! —
دېدى ئۇ بىردىنلا كۆزىنىڭ پاختىسىنى چىقىرىپ، — ئېيتسىلا
ئەمىسە، يەنە نەۋاققىچە خاتۇن كىشىدەك سارايغا مۆكۈنۈپ ياتىدۇ.
مىز؟ ئول بەدرەكلەر شۇنچىۋالا قۇدرەتلىكىمدۇر زادى، بىزنىڭ
باھادىر لەشكەرلىرىمىز ئۇلارنىڭ تەڭدىشى ئەمەسمىدۇر؟

— گېپىمنى خاتا چۈشىنىۋالسىنلار، — دېدى خوجا شە-
رىپ كاشغەرى ئىمكان بار ئۆزىنى تەمكىن تۇتۇشقا تىرىشىپ، —
ئول سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ ھىيلە - مىكرى تولا ئادەم، تەدبىردە با-
ئى بۇزۇرۇكى بولمىش ئۇلۇسبېگى خۇدايادىن قېلىشمايدۇ. ئال-
دىراپ - تېنەپ جەڭگە چىقساق ئالدام خالتىسىغا چۈشۈپ قېلىدۇ.
شىمىز مۇمكىن، يەنە بىرنەچچە كۈن تەخىر قىلايلى. ئۇلار بىزنى
قورقتى، جەڭگە چىقىشقا پىتىنالمىدى دەپ بىخۇدلاشسۇن، شول
چاغدا شەھەرنىڭ تۆت دەرۋازىسىدىن تەڭلا چىقىپ شەبخۇن ئوردى-
مىز - دە، ئۆزىنى ئوڭشاپ بولغىچە تىرىپىرەن قىلىپ، قىرىپ
تاشلايمىز.

— يەنە ساقلاۋەرسەك ئۆتكەن يىلدىكىدەك بۇغدايلارنى ئوردى-
ۋېلىپ تىكىۋەتسە، ئول چاغدا نېمىگە شەبخۇن ئوردىمىز ئەمىر جا-
ئابلىرى؟ خەۋەرلىرىدە باردۇر، ھازىرقى بار ئاشلىق لەشكەرلىرىد-
مىزنى بىر ئاي بېقىشىمىزغا ئاران يېتىدۇ، شەھەردە ھېچنېمە
قالدى.

خوجا شەرىپ لام - جىم دېمىدى، ئاشلىق مەسىلىسى ئۈندى-
مۇ ئالدىرىتىپ قويغانىدى. سەمەرقەنتتىن كېلىدىغان ئوزۇق -
تۈلۈكتىن تېخىچىلا خەۋەر يوق ئىدى، نېمە ئۈچۈندۇر مىرزا ئۇ-
لۇغبەگ ئۇلارنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويغاندەك قىلاتتى. پىرىمۇ-
ھەممەد بارلاس خوجا شەرىپنى جاۋاب بېرىشكە يەنە ئۈندىدى.

— گەپ قىلمايلا ئەمىر؟

— شۇنداقتىمۇ يەنە ئىككى - ئۈچ كۈن تەخىر قىلايلى، —

دېدى خوجا شەرىپ كاشغەرىي جاھىللىق بىلەن.

شۇ تاپتا ئۇ پىرمۇھەممەد بارلاسىنىڭ كېيىگە ئالدىراپ ماقۇل بولسا ئۆزىنىڭ ئەمىرلىك شەۋكىتىگە نۇقسان يېتىدىغاندەك، پىرمۇھەممەد بارلاسى بۇنىڭدىن كېيىن تېخىمۇ ھەددىدىن ئېشىپ كېتىۋالدىغاندەك، ئالدىغا ئۆتۈۋېلىپ بۇيرۇقۇزالىق قىلىدىغاندەك تۇيغۇغا كېلىپ قالغانىدى.

— ئەمىسە پەقەت ئۈچ كۈنلا ساقلايمەن، — دېدى پىرمۇھەممەد بارلاسى دەس ئورنىدىن تۇرۇپ، — يەنە پەرمان بەرمىسىلە، ئۆز ئالدىغا جەڭگە چىقىۋېرىمەن.

«ھۇي پوچى سەمەرقەنتلىك، بۇرۇنۇڭ قانمىغۇچە توختماي-
دىغان ئوخشايسەن...»

— ھەر ھالدا باھادىرنامە ئىش قىلۇرمىز، — دېدى خوجا شەرىپ كاشغەرىي لەشكەرگاھقا مېڭىشقا تەمشەلگەن پىرمۇھەممەد بارلاسىنى ئۆزى تىنۋېتىپ.

يالغۇز قالغان خوجا شەرىپ كاشغەرىينى قاتتىق پۇشايمان، ئېغىر غەم بېسىۋالغانىدى.

«ئۆز ۋاقتىدا سەيپىدئەھمەد مىرزىغا ئەسكىلىك قىلمىسام بوپتىكەن، مەرتىۋەم تۆۋەنرەك بولسىمۇ كۆڭلۈم خاتىرجەم ئىدى. ئول كېكەچ، پاتقاي ئەمىرنى خالىغانچە گېپىمگە كىرگۈزەلەيتەنم، نامدا ئۇ ئەمىر بولغىنى بىلەن دېگىنىم دېگەن، قىلغىنىم قىلغانىدى. ئاتىسى ئۇلۇسبېگىنىڭ ئالدىدىمۇ خېلى ئوبدان ئىز-زەت - ئەتىۋارىم بار ئىدى، بەلكىم شۇ چاغدا ئۇنداق ئالدىراقسانلىق قىلمىغان بولسام، بۇ چاغقىچە بىرەر ۋىلايەتكە ئەمىر بولۇپ قالۇر ئىدىم. مانا، قەشقەرنى مىرزا ئۇلۇغبەگكە تەۋە قىلىپ نېمىگە ئېرىشتىم؟ سەمەرقەنت ئوردىسىدا ھېچقانچە ئەتىۋارىم بولمىدى. مىرزا ئۇلۇغبەگ ئەمىرلىك مەرتىۋىسىنى بەرگەن بىلەن مۇقىم بىرەر ئىشقا تەيىن قىلماي، قۇرۇق ئۆستەڭگە مىراب قىلىپ قويدى. ھالا بۈگۈنكى كۈندە خەق غاجىلاپ قۇرۇق ئۆستىخان قىلىپ قويغان قەشقەرگە ئەمىر بولغىنىم بىلەن پىرمۇھەممەد بارلاسىنى ئەمىر لەشكەر دەپ قوشۇپ قويغاچقا، پۇت - قولۇم چۈ-

شېلىپ قېلىۋاتىدۇ. ئەھۋال ئەنە بايقىدەك، پەرمانىغا سەركەش - لىك قىلىمەن دەپلا تۇرغان. ئەمدى كېچىكىپ قالدىم، سەيپىدەئەلى ئالپقا ئەل بولۇپ قەشقەرنى تاپشۇرساممۇ مەندىن دادىسىنىڭ ئۆ - چىنى ئالماي بولدى قىلمايدۇ، شۇڭا نەچچە كۈندىن بېرى شەھەر - نى مۇھاسىرىگە ئالغىنى بىلەن يا ھۇجۇم قىلماي، يا جەڭگە ئۈز - دىمەي، يا تەسلىم بولۇشۇمنى تەلەپ قىلماي ئۆز گۆشۈمنى ئۆز يېغىمدا قورۇۋاتىدۇ. تەسلىم بولۇپ شەھەرنى تاپشۇرۇشۇمنى تەلەپ قىلغان بولسىغۇ سۇلھ تەلەپ قىلىپ باقاتتىم، جاننى ساقلاپ قا - لىدىغان ئىش بولسا، ھەرقانداق تەلپىگە ماقۇل دەيتتىم، بىراق لەشكەرىي ھوقۇق قولۇمدا ئەمەس، شۇڭا ئاۋۇ پىرمۇھەممەد يېڭى - مۇ ماڭا ھۆركىرىيەلەيدۇ. ناۋادا قەشقەرنى تارتقۇزۇپ قويسام، سە - مەرقەنت ئوردىسىغا بېرىشىم مۇمكىن ئەمەس، ئول چاغدا مىرزا ئۇلۇغبەگكىمۇ كېرىكىم قالمايدۇ، تېخى لەشكەرلىرىمنىڭ جېنى - غا زامىن بولدۇڭ دەپ كاللامنى ئېلىشى مۇمكىن. قەشقەرگە كې - لىشكە ئۈنمىسام بوپتىكەن، قەشقەرنىڭ ئەمىرلىكىنىڭ ۋەسۋە - سىسىدە بېلىپ تۇرۇپ قولۇمنى ئوتقا سالدىم، ئەمدى تارتىۋال - ساممۇ كۆيىدۇ، قەشقەرنى قانچىلىك ۋاقىت مۇداپىئە قىلىپ ساق - لىغىلى بولۇر، ئامباردا پىشكى ① زاپاس ئاشلىق بولغان بولسا، ئۇ - لەشتۇرۇپ بېرىپ رەئىيەتنىڭ كۆڭلىنى مايىل قىلغىلى، سەمەر - قەنتىن بىرەر خەۋەر كەلگىچە بەرداشلىق بەرگىلى بولاتتى، سەي - پىدەئەلى ئالپ شەھەرنى ئالالمىغان تەقدىردىمۇ ئاشلىقنى يىغىۋال - ماي ھەرگىز كەتمەيدۇ. شۇنداق بولۇپ قالسا لەشكەرلەرنى نېمە بىلەن باقارمەن؟ ئەۋەتكەن مەلۇماتلىرىمغا مىرزا ئۇلۇغبەگ نې - مىشقا جاۋاب بەرمەيدىغاندۇ؟ ياكى مەلۇمات قولغا تەگمىگەنمىدۇ؟ مۇمكىن ئەمەس، ئاز دېگەندە ئون قېتىم چاپارمەن ماڭغۇزدۇم، بىرسىنىڭمۇ سەمەرقەنتكە يېتىپ بارماسلىقى مۇمكىن ئەمەس، ھېچبولمىسا لەشكەر ئەۋەتمىسىمۇ ئوزۇق - تۈلۈك ئەۋەتسە بولات - تى. ئۆزۈم تاپقان بالاغا، نەگە باراي داۋاغا دېگىنى مۇشۇ شۇ ئوخ -

① پىشكى - ئازراق:

شايدۇ. سەيپىدئەلى ئالپقا كەچۈرۈم سوراپ، گۇناھمىنى تىلەپ خەت ئەۋەتسەممىكىن؟ شۇنداق قىلاي. گۇناھىمدىن ئۆتسە - ئۆت. مەن بىر ئۇرۇنۇپ باقاي. ئەتىلا شەھەر سىرتىغا ئىشەنچلىك ئادەملىرىمدىن بىرنى ماغدۇراي... ناۋادا قوبۇل كۆرمىسىچۇ؟ ئول چاغدا مەيلى، بېشىمغا كەلگىنىنى كۆرۈپ جەڭگە چىقمەن. قەش-قەردە ئون بەش مىڭ لەشكەر بار، بۇنى ئاز لەشكەر دېگىلى بولمايدۇ. كىم بىلىدۇ تېخى، غەلبە - نۇسرەتكە يۈزلىنىپ قالامدىم؟ ناۋادا شۇنداق بولۇپ قالسا، بۇنىڭ بىلەنلا بولدى قىلماي، ئۇ تەرىپى ئاقسۇ، بۇ تەرىپى ياركەنت، خوتەن... قاتارلىق ۋىلايەتلەرنى ئىلكىمگە ئېلىپ، پۈتكۈل ماڭلايسۇيەگە^① ئەمىر بولىمەن...»

خوجا شەرىپ كاشغەرىي بىلىپ بىلمەي تاتلىق خىياللار قاينىمىغا شۇڭغۇۋاتاتتى.

شۇ دەقىقىدە ئەمىر مەھكىمىسىدىن يامانلىغان ھېسابتا يېنىپ چىققان پىرمۇھەممەد بارلاسنىمۇ تاتلىق خىياللار چىرىمىۋالغانىدى.

«خوجا شەرىپ قەستەن ياۋنى كۈچلۈك كۆرسىتىپ، جەڭنىڭ ئەجىر - تۆھپىسىنى ئۆزىنىڭ قىلىۋالماقچى، ئەمىرلىك مەرتىبىسىنى پەش قىلىپ مېنى كىچىك بالدەك ئاغزىغا قاراتماقچى، ئىلگىرىمۇ سەمەرقەنت لەشكەرىي دىۋاندا قىلغان خىزمىتىمنىڭ تۆھپىسى پۈتۈنلەي ئەمىر سۇلتان جاندارغا بولاتتى. مىرزا ئولۇغ - بەگ ئالىيلىرى شۇنىلا تارتۇقلايتتى، ماختايتتى، ئەتىۋارلايتتى، مېنىڭ كۆرسەتكەن تۆھپەم قۇمغا سۇ سىڭگەندەك كۆزگە كۆرۈندىمەيتتى. ئەمدى خوجا شەرىپنىڭ ئاغزىغا قاراپ ئولتۇرۇۋەرەيسەم»

① ماڭلايسۇيە — كورلا، ئاقسۇ، كۇچا، باي، ئۇچتۇرپان، ئىسسىقكۆل، قەشقەر، خوتەن، ئالتۇنتاغ ۋادىسى قاتارلىق يۇرتلارنىڭ ئومۇمىي نامى بولۇپ، «قۇياش ماڭلىيىغا سۆيىدىغان يۇرت» دېگەن مەنىدە.

بولماس، ئۆز ۋاقتىدا خان ئالىلىرى قەشقەرنىڭ ھەممە ئىشلىرىغا ئۇنى مەسئۇل دېگەن بىلەن يەنە بىر - بىرىڭلار بىلەن ئوبدان كۆمەكلىشىڭلار، دېگەننىمۇ قوشۇپ قويغان. دېمەك، خان ئالىي - لىرىنىڭ نەزەرىدە مەرتىۋە يەنىلا ئۇنىڭ بىلەن تەڭ. ئاۋۋال جەڭ - گە چىقىپ ياۋنى چېكىندۈرەي، ئاندىن بولۇنغان ھەممە ئەھۋالنى خان ئالىلىرىغا مەلۇم قىلۇر مەن. تاغام شەيخۇلئىسلام بۇرھاندىن دىن ھەزرەتلىرى قەشقەر تامان ماڭغىنىمدا: سەۋر قىلغايسىز، ئول خوجا شەرىپ كاشغەرىي ھۇدۇدلىقىدا ئۇزۇن تۇرالمايدۇ، ئاخىرقى ھېسابتا قەشقەرنىڭ ئەمىرلىكىمۇ سىزگە قالىدۇ، دېگەندى. ئۇ ۋاقتى كەلگەندە مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىلىرىغا ئىككى ئېغىز ياخشى گېپىمنى قىلماي، غېمىمنى يېمەي قالمايدۇ. بۇ نۆۋەت شەھەرنى مۇھاسىرىگە ئېلىۋالغان ياۋنى يوقاتساملا خوجا شەرىپنىڭ كۆتۈرگە تەپتىكىم تېخىمۇ ئاسان بولىدۇ. تاغائى بۇزۇك ئارقىلىق مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىلىرىغا ئەجىر - تۆھپىنى ئۆزۈمنىڭ نامىدا مەلۇم قىلغۇز مەن. خەپ خوجا شەرىپ! قەشقەرلىكلەرغۇ لەقەم قويسۇن ماقۇل، ئۆتۈپ - تېشىپ سەنمۇ يۈزۈمدىن - يۈزۈمگە لەقىمىمنى تىلغا ئېلىۋاتىسىنا؟ كۆرسىتىمەن، پىرمۇھەممەد يېڭى، دەپ لە - قەم قويغان قەشقەرلىككە...»

ئەمىر مەھكىمىسى بىلەن لەشكەرگاھ بىر مەھەللە ئارقىلىق ئايرىلىپ تۇراتتى. ئەتراپ سۈتتەك ئايدىڭ، كوچا ئادەمسىز ئىدى. قايسىبىر خالتا كوچىدىن جېسەكچىنىڭ ئېزىلىپ ئۇرغان تا - قىلداق ئاۋازى ئاڭلىناتتى. تۇيۇقسىز ئالدى تەرەپتىن پەيدا بولغان يىگىرمە - ئوتتۇز قارا كۆلەڭگە پىرمۇھەممەد بارلاسىنىڭ خىيالى - نى ئۇزۇپ قويدى. ئۇ ئاران ئون نەچچە خاس نۆكىرىنىلا ئېلىپ ئەمىر مەھكىمىسىگە بارغانىدى. قەشقەرگە دەسلەپ كەلگەندە سىرتقا چىقسا بىرەر يۈز نۆكىرىنى ھەمراھ قىلىپ چىقاتتى، كې - يىن بىر قىسىم ئەمىرلەرنىڭ، باي - زەردارلارنىڭ قەسىرىدە ئۆتكۈزۈلگەن زىياپەت - بەزمىلەرگە بۇنچىۋالا كۆپ قورۇقچى ئې - لىپ بېرىشنى بىئەپ كۆرۈپ سانىنى ئازلىتىۋەتكەندى. پىرمۇ -

ھەممەد بارلاسىنىڭ بەدىنىنى بىردىنلا سوغۇق تەر باستى، ئاتتىن يىقىلىپ چۈشۈشتىن ئەنسىرىگەندەك ئىختىيارسىز ئېگەرنىڭ قۇشپېشىنى مەھكەم تۇتۇۋالدى، ئۇنىڭغىچە قورۇقچىلىرى ئۇنىڭ ئەتراپىنى چەمبەر شەكلىدە ئوراپ ئۆلگۈردى، ھېلىقى قارا كۆلەڭگىلەر ئۇنىڭغا قاراپ ئاستا - ئاستا يېقىنلىشىۋاتاتتى.

— ئارقا تەرىپىمىزدىنمۇ ئادەم كېلىۋاتىدۇ، — دېدى نۆكەر. بېشى ھودۇققان ھالدا.

پىرمۇھەممەد بارلاس تەشۋىشلەنگەن ھالدا شاققىدە ئارقىسىغا قارىدى. ئارقا تەرىپىدىن قىستاپ كېلىۋاتقان كۆلەڭگىلەرنىڭ سانىمۇ ئوتتۇزدىن كەم ئەمەس ئىدى. كوچىنىڭ ئىككى تەرىپىگە شەھەر ئاھالىسىنىڭ ئۆيلىرى جايلاشقان بولۇپ، قېچىش ئىمكانىيىتى يوق ئىدى. ئىچ - ئىچىدىن قايساپ كەلگەن ۋەھىمە پىر - مۇھەممەد بارلاسىنى تەمتىرەتتى، ئېتىنىڭ بېشىنى ھېلى ئالدىغا، ھېلى ئارقىسىغا بۇرىدى. شۇ دەقىقىدە ئۇ ئارقىسىغا يېنىپ ئە - مىر مەھكىمىسىگە بېرىۋېلىشنى ياكى ئالدىغا مېڭىپ لەشكەر - گاهقا يېتىۋېلىشنى بىلەلمەي قالغانىدى. ئۇنىڭ ئارقىسىغا يېنىپ خوجا شەرىپ كاشغەرىدىن پاناھلىق تىلەشكە راۋىي بولمىدى، لەشكەرگاھتا ئون بەش مىڭغا يېقىن سەركەردە - لەشكەرلىرى بار ئىدى. بىر ئېغىز بۇيرۇق بەرسىلا ئۇلار شەھەرنى تۈپتۈز قىلىۋېتەلەيتتى، مۇشۇلارنى ئويلاپ كۆڭلى بىر ئاز جايىغا چۈشتى. ئۇ ئېتىنىڭ بېشىنى ئالدىغا توغرىلاپ تۇرۇپ نۆكەرلىرىگە بۇيرۇق بەردى:

— بۆسۈپ ئۆتۈپ كېتەيلى.

پىرمۇھەممەد بارلاس ئالدىدىكى كۆلەڭگىلەرنىڭ پىيادە ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ ئاستىدىكى چاپچىپ تۇرغان ئېتىغا قاتتىق ئىشەنگەنىدى. ھەئە، پىيادىلەرنىڭ قۇيۇندەك چېپىپ كەلگەن ئات - نىڭ ئالدىنى توسۇپالاشى مۇمكىن ئەمەس ئىدى. ساغرىسىغا ئاچ - چىق قامچا تەگكەن ئاتلار ئالغا قاراپ جان - جەھلى بىلەن چېپ - پىشقا باشلىدى. ئاتلىقلارنىڭ باستۇرۇپ كەلگىنىنى كۆرگەن كۆ -

لەڭگىلەر بىر ئىسقىرتقىنىچە ئىككى تەرەپكە بۆلۈنۈپ يول بوشات-
تى. قۇيۇندەك چېپىپ كېلىۋاتقان ئات ئۈستىدە ئولتۇرغان پىر-
مۇھەممەد بارلاس كۆلەڭگىلەرنىڭ چىرايىغا بەكرەك قاراشقىمۇ
ئۈلگۈرمەي ئۆتۈپ كەتتى.

«خۇداغا شۈكۈر، ھەرنېمە بولسا ھېچ ئىش چىقمىدى. بەلكىم
مەن زىيادە ئېھتىيات قىلىپ كەتكەن ئوخشايمەن...»

پىر مۇھەممەد بارلاسنىڭ خىيالى ئاخىرلاشمايلا ئېتى بىر
نەرسىگە پۈتلىشىپ قاتتىق مۇدۈرۈپ كەتتى، خېلىلا خاتىرجەم
بولۇپ قالغان پىر مۇھەممەد بارلاس بۇ تۇيۇقسىز زەربىدىن مۇدا-
پىئە كۆرۈشكە ئۈلگۈرمەي ئاتنىڭ بېشىدىن ئارتىلىپ موللاق ئات-
قىنىچە يەرگە گۈلۈپىدە يىقىلدى. ئۇنىڭ بىلەن تەڭ ئات چاپتۇ-
رۇپ كېلىۋاتقان نۆكەرلىرىنىڭ ئەھۋالىمۇ ئۇنىڭدىن قېلىشمايت-
تى. كىملىرىدۇر كۈچىغا تۆت قاتار قىلىپ ئارغامچا تارتىپ قويغان
بولۇپ، چېپىپ كېلىۋاتقان ئاتلار ئاشۇ ئارغامچىلارغا پۈتلىشىپ
مۇدۈرۈلگەندى. ھايت - ھۈيت دېگۈچە خۇددى ئاسماندىن چۈش-
كەندەكلا پەيدا بولغان قارا كۆلەڭگىلەر پىر مۇھەممەد بارلاسنى ئۆ-
كەرلىرى بىلەن قوشۇپ تۇتۇۋالدى.

— سى... سىلەر... كى... كىم... بولسىلەر؟
قاتتىق ھودۇقۇپ، جان - ئىمانى چىقىپ كەتكەن پىر مۇ-
ھەممەد بارلاسنىڭ تىلى قولاشمايتتى.

— سەن ھازىر موغۇلىستان باھادىرلىرىنىڭ قولىغا چۈش-
تۇڭ جانابى پىر مۇھەممەد يېڭى، — دېدى سەركەردە ئالچىنبەگ
لاغىلداپ تىترەپ تۇرغان پىر مۇھەممەد بارلاسقا مەسخىرىلىك
قاراپ.

پۇت - قولىدا جان قالمىغان پىر مۇھەممەد بارلاس قايتا
زۇۋان سۈرمىدى، ئۇ بېشىغا كەلگەن تەقدىرگە تەن بەرگەندەك
قىلاتتى.

يىگىتلەر ئۇنى نۆكەرلىرى بىلەن بىللە ئوڭ تەرەپتىكى قوش
قانائىلىق دەرۋازىنىڭ ئىچىگە ئېلىپ كىردى، دەرۋازا ئىچى خېلىلا

كەڭرى ھويلا ئىدى. پىرمۇھەممەد بارلاس ھويلىدىكى قوراللىرىنى يالىڭاچلاپ تەق بولۇپ تۇرغان بەش يۈزگە يېقىن يىگىتنى كۆرۈپ ھەيران قالدى.

«خۇدايا توۋا، بۇلار نەدىن پەيدا بولۇپ قالغاندۇ؟ شەھەر دەرۋازىلىرى قولىدىن كەتتىمۇ - يا؟ دەرۋازا قولىدىن كەتكەن بولسا ھېچبىر شەپە يوققۇ ئەمەس؟ شەھەرگە قانات ياساپ ئۇچۇپ كىرگەنمىدۇ بۇ بەدرەكلەر...»

ھەئە، بۇلار سەيبىدئەلى ئالىپ ئاقسۇدىكى چېغىدىلا سودىگەر، ھۈنەرۋەن، مەدىكار سىياقىدا ياساندۇرۇپ تۈركۈمگە بۆلۈپ قەشە - قەرگە ماڭغۇزغان نۆكەرلەر ئىدى. ئۇلار پىرمۇھەممەد بارلاسنى نۆكەرلىرى بىلەن ھويلىدىكى پېشايۋانلىق ئۆيلەرنىڭ ئىچكىرى - سىدىكى قاراڭغۇ بىر قازناققا سولاپ، پۇت - قوللىرىنى مىدىر - لىتالىمغۇدەك قىلىپ چەمبەرچاس باغلىۋەتتى.

※ ※ ※

— ياقۇپ پالۋان، — دېدى سەركەردە ئالچىنبەگ ھويلىدا شەپە چىقارماي تۇرغان يىگىتلەرگە قاراپ.
— لەبەي، — دەپ ئالدىغا چىقتى ياقۇپ پالۋان.
— ئۆزلە يۈز يىگىت بىلەن بېرىپ ئەمىر مەھكىمىسىنى كۆزەتسىلە، مۇناپىق خوجا شەرىپ كاشغەرىنى قاچۇرۇۋەتسىلە ئەمىر كەبىر جانابلىرىنىڭ ئالدىدا كالىلىرى بىلەن جاۋاب قىلىڭ!

— پەرمانبەردارمەن!
— دەرھال ئاتلانسا!
ياقۇپ پالۋان يۈز نەپەر نۆكەرنى باشلاپ ھويلىدىن شەپە چىقىپ قارماي چىقىپ كەتتى.
— سىدىق ئوغلان، ئۆمەر ئوغلان، ئابدۇسەمەت باھادىر، شىر بەھرام!

— لەبىيە! — دەپ ئالدىغا چىقتى ئىسمى ئاتالغان تۆت سەركەردە.

— ھەربىرلىرى بىر تارامدىن يىگىتلەرگە باش بولۇشىسلا. كېلىشىۋالغىنىمىز بويىچە يارباغ دەرۋازىسىنى ئىگىلەپ، سېپىل سىرتىدىكى سەركەردە - لەشكەرلىرىمىزنىڭ شەھەرگە كىرىشىگە يول ئاچمىز. ئابدۇسەمەت باھادىر دەرۋازا تۈۋىدىكى لەشكەر خاندا ياتقان لەشكەرلەرنىڭ ئىشىنى بىر تەرەپ قىلغاي. ئۆمەر ئوغلان سېپىلنىڭ ئوڭ تەرىپىدىكى بۇرچدا تۇرغان قاراۋۇللارنىڭ ئىشىنى، سىدىق ئوغلان سېپىلنىڭ سول تەرىپىدىكى بۇرچدا تۇرغان قاراۋۇللارنىڭ ئىشىنى بىر تەرەپ قىلغاي. سەركەردە شىر بەھرام باھادىر بىلەن مەن دەرۋازا ئۈستىدىكى قاراۋۇللارنىڭ ئىشىنى بىر تەرەپ قىلغاي دەرۋازا ئېچىشقا مەسئۇل بولىمىز. ئەھۋالغا قاراپ ئۆز ئارا كۆمەكلەشسەك بولىدۇ، ئەمىر كەبىر سەيپىدەئەلى ئالىپ جانابلىرىنىڭ پەرمانى يادلىرىدا باردۇر.

— يادىمىزدا!

— يەنە بىر قېتىم سەمىلىرىگە سېلىپ قوياي: شۇ تاپتا قەشقەر لەشكەرگاھىدا بىر تۈمەندىن ئارتۇق ياۋ لەشكىرى ئۇخلاپ ياتىدۇ، يارباغ دەرۋازىسىنى قانچە تېز ئاچساق، سەركەردە - لەشكەرلىرىمىز شەھەرگە شۇنچە تېز كىرىپ ئۇلارنى مۇھاسىرىگە ئېلىۋالالايدۇ. ناۋادا ئۇلار لەشكەرگاھتىن چىقىپ كەتسە، قىر-غىنچىلىق يۈز بېرىپ بىھۇدە ئۆلۈم - يېتىم بولىدۇ، ئاددىي ئاۋام - رەئىيەت قىرىلىپ كېتىدۇ. سەيپىدەئەلى ئالىپ جانابلىرىنىڭ تەدبىرى ئۇلارنى لەشكەرگاھتىن چىقارماسلىق، شۇڭا، دەرۋازىدىن كىرگەن سەركەردە - لەشكەرلىرىمىزنى ئۇدۇل لەشكەرگاھ تەرەپكە باشلاپ بارىمىز، لەشكەرگاھنى مۇھاسىرىگە ئېلىۋالساق، قالدى ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلماق ئاسان.

— پەرمانى جېنىمىز بىلەن ئورۇندايمىز!

— ئۇنداق بولسا دەرھال ھەرىكەتلىنەيلى!

يىگىتلەر ھويلىدىن شەپە چىقارماي چىقىپ، شەھەرنىڭ يار-

باغ دەرۋازىسىنى نىشانلاپ يۈگۈرۈشكە باشلىدى.

تۇن يېرىملاشقاندى، شەھەرنى قورشىۋالغان موغۇلىستان لەشكەرلىرى پەقەتلا ھۇجۇم قىلماي جىم تۇرۇۋالغانلىقى ئۈچۈن، سېپىل دەرۋازىلىرىنى مۇھاپىزەت قىلىۋاتقان سەمەرقەنت لەشكەرلىرى خېلىلا بىخۇدلىشىپ قالغانىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە شەھەردە جازا يۈرۈشى قىلغۇچى قوشۇن ئۆتكەن يىلدىكىدەك بۇغدايلارنى ئورۇۋېلىپلا چىكىنىپ كەتكۈدەك، شەھەرگە ھۇجۇم قىلمىغۇدەك، دېگەندەك پاراڭلار تارقالغاچقا، سېپىل ۋە دەرۋازىلاردىكى لەشكەرلەر ئانچە ئېھتىيات قىلىپ كەتمەيدىغان، قارا-ۋۇلۇقنىمۇ خېلىلا بوشاشتۇرۇپ قويغانىدى. شۇ تاپتا سېپىل ئۈستىدىكى قاراۋۇللار سېپىلنىڭ قوختىلىرىغا يۆلەنگىنىچە مۈگدەۋاتاتتى، دەرۋازىنىڭ ئۈستىدىكى كۆزەتچىلەر بولسا غېمىدە يوق خورەك تارتىۋاتاتتى.

يىگىتلەر سەركەردە ئالچىنبەگنىڭ باشچىلىقىدا يارباغ دەرۋازىسىغا پەم بىلەن يېقىنلاشتى، دەرۋازا يېنىدىكى سېپىل تېمىغا يۆلەپ سېلىنغان لەشكەر خانىدىكى لەشكەرلەر ئېغىر ئۇيقۇغا كېتىشكەندى. ئابدۇسەمەت باھادىر يىگىتلەر بىلەن لەشكەر خانىغا شەپە چىقارماي يېقىنلاشتى. بۇ چاغدا ئۆمەر ئوغلان بىلەن سىدىق ئوغلاننىڭ يىگىتلىرى دەرۋازىنىڭ ئوڭ - سول تەرىپىدىن سېپىل ئۈستىگە چىقىپ بولغانىدى. سەركەردە ئالچىنبەگ بىلەن شىر بەھرام باھادىرغا ئەگەشكەن يىگىتلەر دەرۋازىنى ساقلاۋاتقان لەشكەرلەرنى ئىنجىقلاشقىمۇ پۇرسەت بەرمەي بوغۇزلاۋاتاتتى. دەرۋازىنىڭ ئۈستىدىكى كۆزەتخانىدا مۈگدەپ تۇرغان لەشكەرلەر پەستىكى شەپىنى سېزىپ بىر ئاز سەگەكلەشتى، ئەھۋالنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن پەسكە چۈشۈشكە ھەرىكەت قىلدى، لېكىن ئۇلار كېچىككەندى. چاقماق تېزلىكىدە دەرۋازا ئۈستىگە چىققان ئال-

چىنبەگ بىلەن شىر بەھرام باھادىر يىگىتلەر بىلەن بىر ھەملە قىلىپلا تېخى ئۇيقۇسى تولۇق ئېچىلىپ بولالمىغان بىچارە لەش-كەرلەرگە يولۋاستەك تاشلاندى.

— بىر نەچچىڭلار پەسكە چۈشۈپ دەرۋازىنى ئېچىشقا ھەم-دەم بولۇڭلار، قالغانلىرىڭلار خەندەكنىڭ ئاسما كۆۋرۈكىنى چۈ-شۈرۈڭلار، ئاسما كۆۋرۈكىنىڭ ئارغامچىسى ئەنە ئاۋۇ يەردىكەن!
يىگىتلەرگە بۇيرۇق بېرىپ بولغان سەركەردە ئالچىنبەگ ئۆلگەن لەشكەرنىڭ تونىنى سالدۇرۇۋېلىپ، قوينىدىكى چاقماق تاشنى سۈركەپ تونغا ئوت تۇتاشتۇردى. تون ئاستا - ئاستا تۈتەپ كېيىن لاپىدە ئوت ئالدى، ئوت تۇتاشقان توننى كۆزەتخانىدىكى ياراغانغا تىزىپ قويغان بىر تال نەيزىنىڭ ئۇچىغا يۈگەپ، پۇلاڭ-لىتىپ سېپىل سىرتىدىكى تەق بولۇپ تۇرغان سەركەردە - لەش-كەرلەرگە بەلگە بەردى.

سەيبىدئەلى ئالىپ بارلىق سەركەردە - لەشكەرلىرىنى دەرۋا-زىغا يېقىنلاشتۇرۇپ تەق قىلىپ تۇرغانىدى. بەلگىنى كۆرۈپ دەرۋازىغا قاراپ ئات سالىدى، باشقا سەركەردىلەرمۇ لەشكەرخانا ۋە سېپىلنىڭ ئىككى تەرىپىدىكى بۇرجا كۆزەتتە تۇرۇۋاتقان لەش-كەرلەرنى پۈتۈنلەي قىرىۋەتكەنىدى. شۇڭا يارىباغ دەرۋازىسىغا قاراپ سەلدەك باستۇرۇپ كېلىۋاتقان جازا يۈرۈشى قىلغۇچى قوشۇن مەيلى دەرۋازىدا، مەيلى سېپىلنىڭ ئۈستىدە بولسۇن ھېچقانداق قارشىلىققا ئۇچرىمىدى.

— ئالچىنبەگنىڭ يىگىتلىرىگە ئەگىشىپ ئۇدۇل لەشكەر-گاھقا قاراپ ئىلگىرىلەڭلار. لەشكەرگاھنى تولۇق مۇھاسىرىگە ئېلىڭلار، ھەرىكىتىڭلار چاققان ھەم يەڭگىل بولسۇن، — دېدى ئەڭ ئاۋۋال يارىباغ دەرۋازىسىغا كىرىپ بولغان سەيبىدئەلى ئالىپ سەركەردىلىرىگە بۇيرۇق بېرىپ.

قەشقەر شەھىرىگە مۇۋەپپەقىيەتلىك كىرگەن تەقدىردىمۇ، شەھەرنى ساقلاپ ياتقان لەشكەرگاھتىكى بىر تۈمەندىن ئارتۇق سەمىرقەنت لەشكەرلىرىگە ئۈنۈملۈك تاقابىل تۇرمىسا، شەھەردە

چوڭ قىرغىنچىلىق يۈز بېرىدىغانلىقىنى جەزملەشتۈرگەن سەي -
 يىدئەلى ئالپ ئەڭ ئاۋۋال لەشكەرگاھنى قورشاپ، ئاشۇ بىر تۈ -
 مەندىن ئارتۇق ياۋ لەشكەرلىرىنى مىدىر - سىدىر قىلالماق ھە -
 لەتكە كەلتۈرۈپ قويۇشنى پىلانلىغانىدى. بامداتتىن بۇرۇن شە -
 ھەرگە كىرىپ، شەپە چىقارماي لەشكەرگاھقا يېقىنلاشقان سەيىدى -
 ئەلى ئالپنىڭ سەركەردە - لەشكەرلىرى قەشقەر لەشكەرگاھىنى
 پۈتۈنلەي قورشىۋالدى. تۇيۇقسىز ياڭرىغان ناغرا - دۇمباق سادا -
 سى لەشكەرگاھتىكى لەشكەرلەرنىمۇ، شەھەردىكى ئاددىي خەلقىنى -
 مۇ، كېچىدىن بېرى غەم، پۇشايمان ئىلكىدە ئۇخلىيالمىي، ئەمدىلا
 كىرىپكى ئۇيغۇغا ئىلىنىشقان خوجا شەرىپ كاشغەرىنىمۇ قاتتىق
 چۆچۈتۈۋەتتى. خوتۇن - بالىلىرىنى ئىشىكىنى مەھكەم تاقاپ،
 سىرتقا چىقماسلىققا جىكىلەپ، بىردىن - ئىككىدىن سىرتقا
 چىققان يۈرەكلىكەرەك ئەركەكلەر لەشكەرگاھ تەرەپكە قاراپ كې -
 لىشكە باشلىدى. ياتقان ئورنىدىن قارا باسقاندەك چۆچۈپ ئويغان -
 غان سەمەرقەنت سەركەردە - لەشكەرلىرى ئالدىراپ - تېنەپ كى -
 يىنىپ، لەشكەرگاھنىڭ تېمىدىن سىرتقا قاراپ ھاڭ - ئاڭ قې -
 لىشتى. لەشكەرگاھنى قاتمۇقات قورشىۋالغان مىڭلىغان موغۇ -
 لىستان لەشكەرلىرى نەرە تارتىپ چۇقان - سۈرەن سېلىپ ھەيۋە
 كۆرسىتىشەتتى. ئۇلار ئاسماندىن چۈشكەندەكلا پەيدا بولۇپ قالغان
 رەقىبلىرىنى كۆرۈپ قاتتىق ۋەھىمگە چۈشۈشتى. ئەھۋالنى ئە -
 مىر لەشكەرگە مەلۇم قىلىش ئۈچۈن يۈگۈرگەن سەركەردىلەر
 مەھرەملەردىن ئەمىر لەشكەر پىرمۇھەممەد بارلاسىنىڭ ئاخشام ئە -
 مىر مەھكىمىسىگە كەتكىنىچە قايتىپ كېلەلمىگەنلىكىنى بىلىپ
 تېخىمۇ بەك ساراسىمىگە چۈشتى، بېشى كېسىۋېتىلگەن يىلاندىك
 ئۆزلىرىنى ھەر تەرەپكە ئۇرۇشتى، شۇ تاپتا ئۇلار جان قايغۇسىدا
 قېلىشقان بولۇپ، ھېچقايسىسىدا لەشكەرگاھتىكى بىر تۈمەن
 لەشكەرنى باشلاپ چىقىپ رەقىبلىرى بىلەن جەڭ قىلغۇدەك جۈر -
 ئەت يوق ئىدى.

لەشكەرگاھ تەرەپتىن تۇيۇقسىز ئاڭلانغان ناغرا - دۇمباق

ساداسىدىن چۆچۈپ ئويغانغان ئەمىر خوجا شەرىپ كاشغەرىي ھېچنېمىنى ئاڭقىرالماي بىرنەچچە دەقىقە مۈگدەپ تۇرۇپ قالدى، تۇيۇقسىز بىر ئىش ئېسىگە كەلگەندەك چاچراپ ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى.

— دەرھال ئات تەييارلا! — ۋارقىردى ئۇ ھودۇقۇپ تۇرغان مەھرەمگە قاراپ.

«پىرمۇھەممەد يېڭى دېگەن دۆت سەمەرقەنت خەرى^① ئاخشام نارازى بولۇپ گەدىنىنى قوپۇرغىنىچە ھاللازلىغان^② پېتى كېتىپ قالغانىدى، ئەھۋالدىن قارىغاندا باشباشتاقلىق قىلىپ ياۋغا شەب-خۇن ئۇرماقچى بولغان ئوخشايدۇ. دەرھال توسۇۋالاي، ئۆزى بۇر-نىغا يەپ يوغانچىلىق قىلغىنىغا تويىسغۇ ياخشى بولاتتى، بىراق كالتە پەملىك قىلىپ لەشكەرلەرنى بىھۇدە تالاپەتكە ئۇچراتسا، قەشقەرنى ساقلاپ قالماق تەسكە توختايدۇ. قانداق بولۇشىدىن قەت-ئىينەزەر ئۇنى توسۇماق كېرەك، يامىنىغا كەلسە مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرىنىڭ يارلىقىنى پەش قىلارمەن. ئاھ خۇدا، لەشكەرىي ھوقۇقنى ئوڭچە بەرمىگەندىكىن نېمە قىلار ئىدىم قەشقەرگە كېلىپ، خەپ - خەپ، پىرمۇھەممەد يېڭى...»

يۈز نەپەر خاس نۆكەرنى ئەگەشتۈرۈپ ئەمىر مەھكىمىسىدىن چىققان خوجا شەرىپ كاشغەرىينىڭ ئىككى - ئۈچ يۈز قەدەم ماڭا - ماڭمايلا بىردىنلا يۈرىكى ئامبۇردا قىسقاندەك سىرقىراپ، پۈت - قولىدا جان قالمىدى. ھەئە، ئۇنىڭ يەردىن ئۈنۈپ چىققان دەكلا پەيدا بولۇپ ئالدىنى توسۇۋالغان ياقۇپ پالۋان باشچىلىقىدىكى يۈزدىن ئارتۇق موغۇلىستان نۆكەرلىرىگە تىكىلگەن كۆزلىرى چانقىدىن چىقىپ كەتكۈدەك چەكچەيدى.

«ياخۇدا، نېمە كارامەت بۇ؟ مېنى چۈشۈمدە قارا باسمايۋاتقاندا - دۇ - ھە!...»

— ئەي خوجا شەرىپ دېگەن مەلىئۇن، چىرايلىقچە ئاتتىن

① خەر — ئېشەك.

② ھاللازلىماق — ئۆزىنى چوڭ تۇتۇپ قېيىدىماق.

چۈش!

ياقۇپ پالۋاننىڭ ئاۋازى خوجا شەرىپ كاشغەرىگە خۇددى ئوچۇق ئاسماندا چاقماق چېقىپ، ھاۋا گۈلدۈرلىگەندەك تەسىر قىلدى، ئەزايىنى پۇرىدە قارا تەر باستى، تاڭلايلىرى قۇرۇپ، تەدىلى گەپكە كەلمىدى.

— بىز پەقەت مۇناپىق ئەمىر خوجا شەرىپنىلا تۇتمىز. قارشىلىق كۆرسەتمىسەڭلار گۇناھىڭلارنى سۈرۈشتۈرمەيمىز، چىرايلىقچە قورال تاشلاپ تەسلىم بولۇڭلار، ھازىر شەھەر پۈتۈندۈ. لەي خان لەشكەرلىرىنىڭ ئىلكىدە، — دېدى ياقۇپ پالۋان خوجا شەرىپنىڭ نۆكەرلىرىگە قاراپ.

ئەمىرنىڭ قاتتىق ھودۇقۇپ كەتكىنىنى كۆرگەن نۆكەرلەر ئاللىقاچان ئالاقزادە بولۇشۇپ، جان قايغۇسىدا قالغانىدى.

— ئۇلارنىڭ يالغان ۋەدىسىگە ئىشەنمەڭلار، — دېدى خوجا شەرىپ كاشغەرى نۆكەرلىرىگە يېلىنىش نەزەرى بىلەن قاراپ، — شەھەر تېخى قولدىن كەتكىنى يوق، چاققان بولۇڭلار، ئۇلارنى جەھەننەمگە ئۈزىتايلى.

خوجا شەرىپ كاشغەرىنىڭ بۇيرۇقى شۇ پېتى قالدى، ئۇنىڭ گەپلىرى نۆكەرلىرىنىڭ قۇلقىغا كىرمىگەندەك قىلاتتى. ئۇلار بىر پەس تۇرۇۋالغاندىن كېيىن، خۇددى مەسلىھەتلىشىۋالغاندەك ئاتتىن تەڭلا چۈشۈشتى — دە، قوراللىرىنى تاشلاشتى. بۇ نۆكەر-لەرنىڭ ھەممىسى قەشقەرلىك يىگىتلەر بولۇپ، خوجا شەرىپ قەشقەرگە كەلگەندىن كېيىن ئۇلارنى تاللاپ ئۆزىگە خاس نۆكەر قىلىۋالغانىدى.

بۇيرۇقىنىڭ ئاقمىغانلىقىنى كۆرگەن خوجا شەرىپ ئاجىز بىر ئۈمىدنىڭ تۈرتكىسىدە ئېتىنىڭ بېشىنى ئارقىغا بۇراپ قامچا سالىدى، لېكىن ئۇ ئوقتەك ئېتىلىپ كەلگەن ياقۇپ پالۋاننىڭ ئۆ-كەرلىرىنىڭ قولىدىن قېچىپ قۇتۇلالمىدى، يىگىتلەر ئۇنى بىر تارتىپلا ئاتتىن چۈشۈردى — دە، قىمىر قىلالمىغۇدەك دەرىجىدە باغلىۋەتتى.

— سىلەرگە ئىجازەت، — دېدى ياقۇپ پالۋان تېخىچىلا تەش-
ۋىش ئىلكىدە تۇرغان خوجا شەرىپنىڭ نۆكەرلىرىگە قاراپ، —
كەتسەڭلارمۇ مەيلى، بىزگە قوشۇلساڭلارمۇ مەيلى.
— سىلگە نۆكەر بولغىمىز بار سەر كەردە، — دېيىشتى
ئۇلار.

— ئەمىسە يۈرۈڭلار، — دېدى ياقۇپ پالۋان، — لەشكەر-
گاھقا بارىمىز.

سۈبھى ئاستا - ئاستا ئاقىرىپ، قەشقەر يېڭى بىر تاغنى
كۈتۈۋالماقتا ئىدى. لەشكەرگاھتا قاپسىلىپ قالغان سەمەرقەنت
لەشكەرلىرى تېخىچە ئەمىر لەشكەر پىرمۇھەممەد بارلاس بىلەن
خوجا شەرىپ كاشغەرىدىن خەۋەر بولمىغاچقا، يا ھۇجۇمغا ئۆتۈش-
نى، يا لەشكەرگاھنى ساقلاپ يېتىۋېرىشنى بىلەلمەي گاڭگىراپ
قېلىشقانىدى. سەر كەردىلەر بىر - بىرىنىڭ مەسلىھەتىگە كۆز-
مەيتتى، ھېچكىم - ھېچكىمنىڭ بۇيرۇقىنى ئاڭلىمايتتى، ۋۇجۇ-
دىنى ئۈمىدسىزلىك، تەشۋىش، ۋەھىمە چۇلغىۋالغانىدى.

— لەشكەرگاھ ئىچىدىكىلەر قۇلاقلىرىڭلارنى دىڭ تۇتۇپ
ئاڭلاڭلار! ئاگاھ ۋە دانا بولۇڭلاركى، قورال تاشلاپ تەسلىم بول-
ساڭلار ئۆلۈمدىن قۇتۇلۇپ قالسىلەر. ئەمىر خوجا شەرىپ بىلەن
ئەمىر لەشكەر پىرمۇھەممەد بارلاس ئاللىقاچان بىزنىڭ قوللىمىز-
غا چۈشۈپ بولدى.

لەشكەرگاھ دەرۋازىسىنىڭ ئۈستىدىكى كۆزەتخانىغا چى-
قىۋالغان سەر كەردە - سەرۋازلار سەيپىدەلى ئالپنىڭ ئاگاھلاندى-
رۇشىغا ئانچە ئىشەنمىگەندەك قىلاتتى. ئەتراپنى قاتمۇقات قور-
شۇۋالغان، ئەلپازىدىن ھازىرلا لەشكەرگاھنىڭ كۈلىنى كۆككە
سورۇيدىغاندەك تۇرۇشقان موغۇلىستان لەشكەرلىرىگە تىكىلگەن
كۆزلىرى تەشۋىشلىك ئىدى. موغۇلىستان لەشكەرلىرىنىڭ ئار-

قىسىدىكى دەۋرەپ تۇرغان مىڭلىغان ئاۋام شۇ ئاپتا ئۇلارغا نەچچە تۈمەن لەشكەرنىڭ قورشاۋىدا قالغاندەك تۇيغۇ بەرگەندى. — ئۇنداق بولسا بىزگە ئەمىر خوجا شەرىپ كاشغەرىي بىلەن ئەمىر لەشكەر پىرمۇھەممەد بارلاس جانابلىرىنى كۆرسەتسىلە، — دېدى سەمەرقەنت لەشكەرلىرى.

سەيپىدئەلى ئالپنىڭ ئىشارىتى بىلەن سەركەردىلەر توپنىڭ ئارىسىدىن مەھكەم باغلانغان خوجا شەرىپ بىلەن پىرمۇھەممەد بارلاسىنى ئىتتىرىپ چىقىرىپ تىزلىنىۋېتىپتۇ.

سەيپىدئەلى ئالپنىڭ لەشكەرگاھ ئىچىدە قاپسىلىپ قالغان ياۋ لەشكەرلىرى بىلەن جەڭ قىلغۇسى يوق ئىدى، ئىمكان بار ئۇلارنى ئۇرۇشىسىز ئەسىرگە ئېلىشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. چۈنكى، جەڭ بولۇپ قالسا، ھايات قېلىشتىن ئۈمىدى ئۈزۈلگەن سەمەرقەنت لەشكەرلىرىمۇ ھامىنى بىر ئۆلۈم دەپ بوش كەلمەيتتى. دە، ھەر ئىككى تەرەپتىن قان تۆكۈلەتتى، ھەتتا شەھەر ئاھالىسىمۇ بۇ قىرغىنچىلىقنىڭ ۋابالىغا كېتەتتى. شۇڭا ئۇ قورشاۋدا قالغان سەركەردىلەرنىڭ يۈرىكىگە ھۇجۇم قىلىۋاتاتتى.

— ئەمدىغۇ ئىشەنگەنسىلەر، — دېدى سەيپىدئەلى ئالپ ئۇلارغا مەغرۇر قاراپ، — ھايات قالاي دېسەڭلار دەرھال قورال تاشلاڭلار!

— ئەگەر قورال تاشلىمىساقچۇ؟ — سورىدى بىر سەركەردە. — قورال تاشلىمىساڭلار ئاقىۋىتىڭلار مانا مۇنداق بولىدۇ! سەيپىدئەلى ئالپ شۇنداق دېگىنىچە ئالدىدا تىزلىنىپ تۇرغان پىرمۇھەممەد بارلاسىنىڭ بېشىغا زەرب بىلەن قىلىچ چاپتى. بويىدىن چورتلا ئۈزۈلۈپ چۈشكەن باش دومىلاپ بېرىپ توپىغا مىلىنىپ توختىدى. مۇنار ئۈستىدىكى سەركەردىلەرنىڭ يۈرىكى سىرقىرىدى، خوجا شەرىپ كاشغەرىينىڭ چىرايىدا بولسا قان قالمىغانىدى.

— يەنە سورايدىغان گېپىڭلار بارمۇ؟ — ۋارقىرىدى سەيپىد.

ئەلى ئالپ كۆزلىرىنى چەكچەيتىپ.
 كۆزەتخانىدىكى سەركەردىلەر نېمىدەپ جاۋاب بېرىشىنى بىر -
 لەلمەي تۇرۇپ قېلىشقاندى.
 — راستتىنلا بىزگە ھايات يولى بېرەمدىلا؟ سىلگە قانداق
 ئىشىنىمىز؟

سەيپىدئەلى ئالپ جاۋاب بېرىپ بولغىچە، خوجا شەرىپ
 كاشغەرىي كۆزەتخانىدىكى سەركەردىلەرگە قاراپ ۋارقىردى:
 — ھەرگىز - ھەرگىز قورال تاشلىماڭلار. ئەمىر سىلەرنى
 ئالداۋاتىدۇ!

— ئاغزىڭنى يۇم مەلئۇن!

قاتتىق غەزەپلەنگەن سەيپىدئەلى ئالپ بىر قىلىچ بىلەن
 خوجا شەرىپ كاشغەرىينىڭمۇ بېشىنى ئۈزۈپ تاشلىدى - دە، قان
 تولغان كۆزلىرىنى كۆزەتخانا ئۈستىدىكى سەركەردىلەرگە تىكتى.
 — مېنىڭ سەۋر - تاقىتىم چەكلىك، دەرھال جاۋاب بېر -
 رىڭلار. قورال تاشلامسىلەر - يوق؟ سىلەر بىلەن سۈلھ قىلىپ
 ئولتۇرمايمەن، ئەمما گېپىم گەپ، گۇناھىڭلارنى تىلىسەڭلار ئامان
 قالسىلەر!

— قورال تاشلايلى! - دېيىشتى ئىككى ئەمىرنىڭ كاللىد -
 سىدىن ئايرىلغىنىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن سەركەردىلەر ئۇ -
 مىدىسىزلىك بىلەن.

— ئەمىسە قورال تاشلاپ، دەرۋازىدىن بىر - بىرلەپ چىد -

قىڭلار!

سەركەردىلەر روھى چۈشكەن ھالدا كۆزەتخانا ئۈستىدىن ئايد -
 رىلىشتى، بىرنەچچە دەقىقىدىن كېيىن لەشكەرگاھنىڭ تۆمۈر
 دەرۋازىسى ئاللىك غىچىرلاپ ئېچىلدى. ئاۋۋال سەركەردىلەر،
 ئاندىن سەرۋازلار، لەشكەرلەر بىر - بىرلەپ چىقىشقا باشلىدى،
 موغۇلىستان لەشكەرلىرى ئۇلارنى ئۇدۇللۇق باغلىدى. قورال -
 سىز لانغان سەمەرقەنت لەشكەرلىرى ئەنە ئاشۇ يوسۇندا چۈشكە يىد -

قىن لەشكەرگاھتىن پۈتۈنلەي چىقىپ بولدى، شەھەر ئاھالىسىدە نىڭ ئۆيلىرىدىن يىغىپ كەلگەن شۇنچە كۆپ ئارغامچا - تانىلار ئۇلارنى باغلاشقا يېتىشمەي قالدى.

سەيپىدەئلى ئالىپ ۋەدىسىدە تۇرۇپ ئۇلارنى ئۆلتۈرمىدى. بەش مىڭ لەشكەرنى ئايرىپ ئۆز لەشكەرلىرىگە قوشۇۋالدى، قالغانلارنى ھەر يۈز گادەمنى بىر تاناپ قىلىپ باغلاپ، لەشكەرلەرنىڭ نازارىتىدە ئۇ تەرىپى خوتەن، ياركەنت، ئالتۇنتاغ، چەرچەن، لوپ^①، بۇ تەرىپى ئاقسۇ، باي، ئۈچ^②، كۇچار، كۆنچى، تۇرپان، قومۇل ۋە ئىلى ۋادىلىرىغا يولغا سالدى ۋە بۇ يۇرتلارنىڭ ئەمىرلىرىگە ئەسەرلىرىنى ئاۋۋال بىر مەزگىل ئېغىر ئەمگەككە سېلىپ، ئاندىن لەشكەرلىرى ئارىسىغا قوشۇۋېلىش خۇسۇسىدا پەرمان ئەۋەتتى.

شۇنداق قىلىپ قەشقەر بۈيۈك موغۇلىستان ئېلىنىڭ تەسەررۇپىغا قايتىدىن ئۆتتى. خوتۇن - بالىلىرىنى ئاقسۇدىن قەشەرقەرگە ئەكەلدۈرۈۋالغان سەيپىدەئلى ئالىپ تۇرپانغا قايتىشقا ئالدىرمىدى. ئوردىغا غەلبىدىن مەلۇمات يوللىدى ۋە سۇلتان ئىسان بۇغاخاندىن قەشقەردە بىرمەزگىل تۇرۇشقا ئىجازەت سورىدى. ئۇ مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ قايتىدىن لەشكەر تارتىشىدىن ئەنسىرەپ، قەشقەردە بىر مەزگىل تۇرۇش قارارىغا كەلگەنىدى.

ئەس - يادى رەسەتخاننى تېز رەك پۈتكۈزۈشتە قالغان مىرزا ئۇلۇغبەگ قەشقەرنىڭ قولىدىن كەتكەنلىكىنى، خوجا شەرىپ كاشغەرىي بىلەن پىرمۇھەممەد بارلاسنىڭ ئۆلتۈرۈلۈپ، بىر تۈمەندىن ئارتۇق لەشكەرلىرىنىڭ پۈتۈنلەي ئەسىرگە ئېلىنغانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ، قەشقەردىن بۇرۇنراق ۋاز كەچمىگىنىگە ئۆكۈندى، بىر قىسىم ئەمىرلەرنىڭ لەشكەر تارتىپ بېرىپ قەشقەرنى قايتىدىن قولغا ئېلىش تەكلىپىگە قىزىقمىدى. شۇنداق قىلىپ بۈيۈك موغۇلىستان ئېلىگە قايتىدىن تىنچلىق، خاتىرجەملىك يۈزلەندى.

① لوپ — لوپنۇر .

② ئۈچ — ئۈچتۇرپان .

مىلادىيە 1442 - يىلى، قىش.

ئىككى كۈندىن بېرى توختىماي يېغىۋاتقان قار تۇرپان شە -
 ھىرىنى باشقىچە مۇزلىتىۋەتكەنىدى. ئۇنىڭ ئەكسىچە، لەشكىرىي
 دىۋاننىڭ ئورۇنباىسار ئەمىرى مىرزا تۆمۈربۇقا بەگنىڭ قەسىرى
 باشقىچە قىزىپ كەتكەنىدى. تۆمۈربۇقا بەگنىڭ شاھنىشىندىن
 قېلىشمىغۇدەك چوڭلۇقتا ياسىلىپ، ھەشەمەتلىك بېزەلگەن مېھ -
 مانخاننىڭ تۆرىدە سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئولتۇراتتى. خان
 تېخى ئەمدىلا يىگىرمە بىر - يىگىرمە ئىككى ياشلارنىڭ قارىسىنى
 ئالغان بولسىمۇ، يېشىغا ماس كەلمىگەن ھالدا قورساق سېلىپ
 سەمىرىپ قالغانىدى. باشقا ئەمىرلەر خان بىلەن ئۈچ قەدەم ئارد -
 لىق قالدۇرۇپ مەرتىۋىلىرى بويىچە داستىخاننى چۆرىدەپ ئورۇن
 ئېلىشقانىدى. خاننىڭ ئالدىغا ئايرىم، ئەمىرلەرگە ئايرىم داستى -
 خان سېلىنغانىدى. ھەر ئىككى داستىخانغا بۇ ئىقلىمدىن تېپىلدى -
 دىغان تۈرلۈك نازۇنېمەتلەر تىزىلغان بولۇپ، پىيالىھ قويعۇدەكمۇ
 بوش ئورۇن قالمىغانىدى. پەگا تەرەپتىن ئورۇن ئېلىشقان سازەند -
 دىلەر داپ، دۇتار، تەمبۇر، غېجەك، قالدۇن... قاتارلىق سازلارنى
 تەڭكەش قىلىپ تۇرپان ناخشىلىرىنى ئورۇنداۋاتاتتى. بارلىق ئە -
 مىرلەرنىڭ چېھرىدە چەكسىز بىر خۇشامەت جىلۋە قىلاتتى. تۆ -
 مۈربۇقا بەگ داستىخاندىكى نېمەتلەرنى پات - پات ئالماشتۇرغۇ -
 زۇپ، ئىسان بۇغاخاننى داستىخانغا يېڭى كەلتۈرۈلگەن نېمەتلەر -
 دىن تېتىپ بېقىشقا تەكلىپ قىلىپ تۇراتتى. ئوردا ئەمىرلىرىنىڭ
 ھەممىسى دېگۈدەك جەم بولغان بۇ سورۇندا ئۇلۇسبېگى مىرمۇ -
 ھەممەدشاھ بىلەن قارا دىۋان ئەمىرى سۇپۈرگە مىرزا كۆرۈنمەيت -

تى.

ھەئە، ئىككى يىلدىن بېرى سەلتەنەت ئىشلىرىنى مۇستەقىل بېجىرىشكە باشلىغان سۇلتان ئىسان بۇغاخان كۈنلىرىنى بەرمە، شاراب، باراۋەت بىلەن ئۆتكۈزەتتى. ھەر خىل ئۇسۇللار بىلەن ئۆيى ئالىقىنىغا ئېلىۋالغان ئەمىرلەر ئاشۇنداق يامان ئۆگىتىپ قويغان ئىدى.

ئىسان بۇغاخان تەختتە ئولتۇرغان دەسلەپكى يىللاردا بوۋدىسى — ئۇلۇسبېگى مەرمۇھەممەدشاھتىن خېلىلا تەپ تارتىپ يۈردى، مومىسى سۇلتان خاتۇننى پات — پات يوقلاپ بېرىپ نەسەد ھەتلىرىنى جىم تۇرۇپ ئاڭلىدى، سەلتەنەت ئىشلىرىنى قارادىۋان ئەمىرى سۈپۈرگە مىرزىنىڭ مەسلىھەتى بىلەن بېجىردى. قەشقەر - دە ئۇزۇنراق تۇرۇپ قالغان ئەمىر كەبىر سەيپىدەئەلى ئالپنى پات — پات ئەسلىپ تۇردى. لېكىن بۇنداق ئەھۋال ئانچە ئۇزاق داۋاملاشمىدى، بالاغەتكە يېتىپ ياشلىق مەۋسۈمغا قەدەم قويغان ئىسان بۇغاخان ئەتراپىنى قاتمۇقات ئورىۋالغان خۇشامەتچى ئەمىرلەرنىڭ قورشاشىدىن قۇتۇلالمىدى. بۇ ئەمىرلەر ياش خانغا ياخشى كۆرۈنۈش، ئىشەنچنى قولغا كەلتۈرۈش، مەنسەپ — مەرتىبەسىنى ئۆستۈرۈش كويىدا قولدىن كېلىدىغان خۇشامەتلەرنىڭ ھەممىسىنى قىلدى. ئۇنى شارابقا، بەزمىگە، ئەيىش — ئىشەرەتكە ئۆگەتتى. ئىسان بۇغاخان بارا — بارا بۇ ئەمىرلەردىن ئايرىلالمايدىغان، ئۇلار قايىققا باشلىسا شۇ ياققا ماڭىدىغان بولدى. ئاغرىق - چان بوۋىسى ئۇلۇسبېگى مەرمۇھەممەدشاھنى ئانچە ھۆرمەت قىلمايدىغان، قارادىۋان ئەمىرى سۈپۈرگە مىرزىنىڭ مەسلىھەتلىرىگە قۇلاق سالمايدىغان، مومىسى سۇلتان خاتۇننى يوقلاپ بارمايدىغان، سۇلتان خاتۇن ئوردىغا كەلسەمۇ يوقىلاڭ باھانە — سەۋەبلەرنى كۆرسىتىپ كۆرۈشمەيدىغان بولۇۋالدى. قەشقەردىكى سەيپىدەئەلى ئالپنى بولسا پۈتۈنلەي ئېسىدىن چىقاردى.

ئەنە ئاشۇ خۇشامەتچى ئەمىرلەرنىڭ بېشى تۆمۈر بۇقا بەگ ئىدى. ئۇلار ئەمىر كەبىر سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ ئوردىغا قايتىپ

كېلىشىدىن قاتتىق ئەنسىرەيتتى. ئۇنىڭ قەشقەردىن قايتىپ كېلىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن تۈرلۈك ھىيلە - نەپىرەڭلەرنى ئويدۇرۇپ چىقاتتى. ئىسان بۇغاخانغا ئاقسۇ، قەشقەر، ياركەنت، خوتەن ۋىلايەتلىرىدە تەپرىقچىلىك پەيدا بولغانلىقى ھەققىدە يالغان مەلۇمات يوللاپ، سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ قەشقەردە يەنە بىر مەزگىل تۇرۇشىنى تەۋسىيە قىلاتتى، ئىسان بۇغاخان بولسا بۇ ئەمىرلەرنىڭ ھەرقانداق مەلۇماتىغا ئىشىنەتتى. خان بۇ قېتىم ئۇلارنىڭ مەسلىھەتىگە كىرىپ، سەيپىدەئەلى ئالپنى ئوردىغا قايىتۇرۇپ كېلىش خىيالىدىن يالتايدى - دە، يېڭىدىن ماڭلايسۆيە ئەمىر مەھكىمىسى تەسىس قىلىپ، سەيپىدەئەلى ئالپنى ماڭلايسۆيە يەنى باش ئەمىرلىكىگە تەيىنلەپ يارلىق چۈشۈردى. شۇنىڭ بىلەن سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ ئوردىغا قايتىپ كېلىش يولى پۈتۈنلەي ئۈزۈلدى. ئۇنىڭسىزمۇ خوتەن، چەرچەن ۋە ئالتۇنتاغ ۋادىسىدا بىرنەچچە قېتىم توپىلاڭ يۈز بەرگەنلىكى ئۈچۈن، سەيپىدەئەلى ئالپ ئاشۇ توپىلاڭنى تىنچىتىش بىلەن بولۇپ كەتكەندى. تۆمۈر - بۇقا بەگ باشچىلىقىدىكى خۇشامەتچى ئەمىرلەر بولسا سەيپىدەئەلى ئالپقا ئوردىدىكى ئىشلارنى كۆپتۈرۈپ مەلۇمات يوللايتتى، خاندەن، ئوردىدىن، سەلتەنەتتىن خاتىرجەم بولۇشنى تەۋسىيە قىلاتتى. سۈپۈرگە مىرزا سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ بۇرۇنقىدەك مەسلىھەتگە كىرمەيدىغان بولۇۋالغانلىقىنى، ھەدىسە ئەمىرلەر بىلەن بەزمە ئويۇشتۇرۇپ، شارابازلىققا، ئىش - ئىشرەتكە بېرىلىپ كەتكەنلىكىنى، سەلتەنەت ئىشلىرىنىڭ تاشلىنىپ قالغانلىقىنى ئېيتىپ سەيپىدەئەلى ئالپقا مەكتۇپ يوللىدى. سەيپىدەئەلى ئالپ بۇ خۇسۇستا قەيىنئانىسى سۇلتان خاتۇندىنمۇ، تاغىسى مىرمىھمەدشاھتىنمۇ مەكتۇپ تاپشۇرۇۋالغانىدى. ئەمما «سۇلتان ئىسان بۇغاخان ھازىر بالا ئەمەس، چوپچوڭ يىگىت بولۇپ قالدى، سەلتەنەت ئىشلىرىنى ئۆز ئالدىغا بىر تەرەپ قىلغۇچىلىكى بار، بەلكىم ئۇلار خان ئالىيلىرىنى ھازىرغىچە بالا چاغلانغان، بىر قىسىم مەسلىھەت، تەۋسىيەلىرى قوبۇل قىلىنمىسا، ئۆزلىدە

رىنى ئېتىبارغا ئېلىنمىغاندەك تۇيغۇغا كېلىپ قېلىپ رەنجىپ قالغان بولۇشى مۇمكىن، خان ئالىيلرىنىڭ تۆمۈربۇقا بەگ قاتار - لىق چوڭ - كىچىك ئەمىرلەرنى ئەتىۋارلىغىنى - ئوردا ئىشلىرى رىنى ئۇلار بىلەن مەسلىھەتلىشىپ قىلغىنى، بۇ ياخشى ئەھۋال - تۆمۈربۇقا بەگ مەرھۇم سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلرى ھايات ۋاقتىدا بىرقانچە قېتىملىق جەڭلەرگە قاتناشقان تۆھپىكار سەر - كەردە، ئۇنىڭ ساداقىتىدىن گۇمانلىنىش ھاجەتسىز، خان دېگەن ئەمىرلىرى بىلەن ئانچە - مۇنچە شارابازلىق قىلىپ، بەزمە - باراۋەت قىلسا ئەيىبلەپ كېتىشنىڭ ھاجىتى يوق، جەننەتتاكان سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلرىمۇ شۇنداق قىلاتتى، ياشلارنىڭ ئۇنداق - مۇنداق خۇي - مەجەزى بولىدۇ، سۈكۈت قىلماق كې - رەك...» دېگەنلەرنى خىيالىدىن ئۆتكۈزۈپ، ئانچە ئېتىبار قىلىپ كەتمىدى.

ئانچە - مۇنچە تىزگىنىنى تارتىپ تۇرىدىغان ئادەم بولمى - غاچقا، سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئىنتايىن باشباشتاق بولۇپ كەت - كەندى. ھەر كۈنى ئەتىگەنلىك قوبۇلغا ئېتىبارسىز قارايتتى، كۆپىنچە ھاللاردا قوبۇلغا چىقمايتتى، شاھنىشىنغا سالماغا كەلگەن ئەمىرلەر ئۇنى بىرەر ئاش پىشىم ساقلاپ بېقىپ، يەنە ئۆزلۈكىدىن تارقاپ كېتىشەتتى. قارادىۋان ئەمىرى سۈيۈرگە مىرزا باتناپ يې - نىۋالغانلىقى ئۈچۈن ھەرقايسى ۋىلايەت، يۇرت ئەمىرلىرىدىن كەلگەن تۈرلۈك خۇسۇستىكى مەلۇماتلار دۇۋىلىنىپ كەتكەندى، بۇ مەلۇماتلارنى ئوقۇپ، مۇھىملىرىنى خانغا يوللاپ بېرىدىغان ئا - دەم يوق ئىدى. كېيىنكى ۋاقىتلاردا سۇلتان ئىسان بۇغاخان سۈ - پۈرگە مىرزىنى پۈتۈنلەي ئېسىدىن چىقاردى، ئۇنىڭ ئورنىغا تۆ - مۈربۇقا بەگنى قارادىۋاننىڭ ئەمىرلىكىگە، قوشۇمچە لەشكىرىي دىۋاننىڭ ئورۇنباشارلىقىغا تەيىنلىدى. لەشكىرىي دىۋاننىڭ ئە - مىرى سەيپىدەئەلى ئالىپ ئوردىدا بولمىغانلىقى ئۈچۈن، ئوردىدىكى مۇھىم ئىككى دىۋاننىڭ ھوقۇقىنى قولىغا ئېلىۋالغان تۆمۈربۇقا بەگنىڭ قىلغىنى قىلغان، ئەتكىنى ئەتكەندى. ئۆز يېقىنلىرىنى

تۈرلۈك مەنەسلەرگە تەيىنلەيتتى، چىرىكلىك، پارخورلۇق ئەۋج ئالغانىدى. بىر قىسىم ئەمىرلەر بۇنىڭدىن نارازى بولسىمۇ، لېكىن دەردىنى ئىچىگە يۇتۇشقا مەجبۇر ئىدى. تۆمۈربۇقا بەگ سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ ئەڭ ئىشەنچلىك، ئەڭ ئەتىۋارلىق ئادىمىگە ئايلانغانىدى.

تۆمۈربۇقا بەگنىڭ قەسىرىدە ئۆتكۈزۈلۈۋاتقان بۈگۈنكى بۇ بەزمىمۇ ئەنە ئاشۇ ئايغى چىقماس شارابازلىقنىڭ داۋامى ئىدى. سۇلتان ئىسان بۇغاخان شارابقا شۇنچىلىك بېرىلىپ كەتكەنىدەكى، ئۇخلىغاندىن باشقا ۋاقىتلىرىنى شارابسىز ئۆتكۈزمەيتتى، خاندان تارتىپ ئەمىرلەرگىچە كۈندە مەست يۈرەتتى.

— ئادالەتپاناھ ساھىبقىرانىمىزنىڭ شاھلىق ئوردىسى دەۋران سەردارلىرىنىڭ سەجدىگاھىدۇر، — دېدى شاراب تەسىرىدىن ھاياجانلانغان تۆمۈربۇقا بەگ ئىسان بۇغاخانغا خۇشامەتگۈيلىق بىلەن ئېگىلىپ تۇرۇپ، — ھەرقانداق باش ئول شەۋكەتلىك دەرياگاھقا ئۆز ئايغى بىلەن سەجدە قىلمىسا، بىزلىرىم ساداقەتمەن نۆكەرلىرى ئۇلارنى سەجدە قىلغۇزغايىمىز. ئادالەتپاناھىمىز تەختتە ئولتۇرۇپ سەلتەنەت تىزگىنىنى قولىغا ئالغاندىن بېرى، ئابا - ئەجدادلىرى بولمىش مەرھۇم شىرمۇھەممەدخان، جەننەتماكان سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرى ۋۇجۇدقا چىقىرىلمىغان ئىشنى ۋۇجۇدقا چىقىرىپ، قەشقەرنى تەسەررۇپىمىزغا قايتىدىن كىرگۈزدى. بۇ ئەزەل - ئەزەلدىن كۆرۈلۈپ باقمىغان كاتتا باھادىرلىقتۇر. ئۇشبۇ سەۋەبىتىن ماۋەرائۇننەھىر ھۆكۈمدارى مىرزا ئۇلۇغبەگمۇ تەسەررۇپىمىز تەرەپكە قاراشقا پېتىنالمىدىغان بولۇپ قالدى، جاھان باھادىرلىرىنىڭ پىر - ئۇستازى ئەلى شاھمەرداننىڭ شانۇ شەۋكىتىمۇ ھەرقانچە بولسا شۇنچىلىك بولۇر ئەردى، قىبلىگاھىمىزغا تېخىمۇ بېھىساب شانۇ شەۋكەتلىرىنىڭ نېسىپ بولۇشىنى تىلەپ بىر قەدەر ئىچىشكە تەكلىپ قىلىمەن!

تۆمۈربۇقا بەگنىڭ چەكتىن ئاشقان خۇشامەتىنى ياقىتۇرمىدىغان تۇرپان شەھىرىنىڭ ھاكىمى، قوشۇمچە ئاستانە مۇھاپىزەت

قوشۇننىڭ سەركەردىسى مىركەرىمبەردى بەگ چىرايىنى پۈرۈش - تۈرگىنىچە تەنۇر قارىۋالدى.

شاراب تەسىرىدىن ئىككى مەڭزى خورازنىڭ ئاخىدەك قىلىپ رىپ كەتكەن سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ كۆزلىرىدە كۈچلۈك مەغرۇرلۇق بالقىتتى، ئۇ لىقمۇلىق شاراب قۇيۇلغان ئالتۇن جامنى قولغا ئالدى:

— جانابى ئەمىرلەرنىڭ ھەمدەمدە بولۇشى بىلەن سەلتەنەت - مىز كۈندىن - كۈنگە روناق تاپتى، يىراق - يېقىندىكى مۇخالىپ - لىرىمىز تەختگاھىمىزغا كۆز تىكىپ قارىيالماس بولدى، ھەربىر - لىرىنىڭ بىر نىيەتتە ھەمكارلىشىپ، ساداقەتمەنلىك بىلەن تە - رىشچانلىق كۆرسىتىشلىرىنى ئۈمىد قىلىمەن، قېنى، ھەممەيلەن بىر قەدەھتىن ئىچەيلى!

— قىبلىگاھىمىز مەرھەمەتلىكتۇر!

ئەمىرلەر بېلىقكۆزى قىلىپ شاراب قۇيۇلغان قەدەھلىرىنى بىر كۆتۈرۈپلا ئاغىزلىرىغا ئۆگنۈرۈشتى.

قاشىپىشى جامدىكى شارابنى بىر كۆتۈرۈپلا ئىچىۋەتكەن تۆ - مۇربۇقا بەگ تاپسىدا قول باغلاپ تۇرغان خوجىدارغا قاراپ ۋارقە - ردى:

— ھېلىقى سوۋغاتنى ئېلىپ كىرسۇنلار!

خوجىدار ھايال ئۆتمەي يىپەك رومالغا ئورالغان تۆت چاسا بىر نەرسىنى پەننىسىنىڭ ئۈستىگە قويۇپ ئېلىپ كىردى - دە، پەم بىلەن تۆمۈربۇقا بەگكە قوش قوللاپ سۈنۈپ بەردى، تۆمۈربۇقا بەگ يىپەك رومالنى ئاۋايلاپ يەشتى. يىپەك رومالغا قانداق نە - رىنىڭ ئورالغانلىقىغا قىزىققان ئەمىرلەر ئۇنىڭ شاھمات تاختى - سى ئىكەنلىكىنى كۆرۈپ «ئادەتتىكى بىر نەرسە ئىكەنغۇ» دېگەننى قىلىپ، نەزەرىنى باشقا تەرەپكە ئاغدۇرۇشتى. سۇلتان ئىسان بۇ - غاخانمۇ شاھماتقا مۇنداقلا قاراپ قويدى، تۇرقىدىن ئانچە قىزىق - مىغاندەك قىلاتتى، چۈنكى، ئۇنىڭ ئوردىسىدا ھەرخىل شاھماتلار بار ئىدى، ئۇ شاھمات ئويناشقا ھېرىسمەن ئىدى.

— بۇ شاھماتنى كۈزدە ھىندى سودىگەردىن سېتىۋالغانىدەم، — دەيدى شاھماتقا خاننىڭ ئانچە دىققىتى چۈشمىگەنلىكىنى ھېس قىلغان تۆمۈربۇقا بەگ چۈشەندۈرۈپ، — بۇ ئادەتتىكى شاھماتقا ئوخشىمايدۇ، تاختىيى، ئۇرۇقلىرى پىل چىشىدىن يا-سالغان شاھانە بۇيۇم، ھىندى سودىگەرنىڭ دېيىشىچە، بۇ شاھمات-نىڭ جورىسى ھىندىستان سۇلتانىنىڭ ئوردىسىدا ئىمىش.

تۆمۈربۇقا بەگنىڭ سۆزلىرى سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا تېزلا تەسىر قىلدى.

— ئەپكەلسىلە، كۆرۈپ باقاي، — دەيدى ئۇ شاھماتقا قولىنى ئۇزىتىپ.

تۆمۈربۇقا بەگ چەيدەسلىك بىلەن شاھماتنى خانغا ئۇزاتتى — دە، داستىخاندىكى پىيالە — تەخسىلەرنى بىر يانغا سۈرۈپ، شاھمات قويغۇدەك جاي ھازىرلىدى. شاھمات ھەقىقەتەن نەپىس ياسالغانىدى، ئۇنىڭغا مەپتۇن بولۇپ قالغان سۇلتان ئىسان بۇغاخان شاھمات ئۇرۇقچىلىرىنى بىر تالدىن ئېلىپ كۆردى.

— ھەقىقەتەن ئاز ئۇچرايدىغان گۆھەر ئىكەن، — دەيدى ئۇ ھاياجانلانغان ھالدا.

— ئالىيلرىغا مەنزۇر كەلگەن بولسا ئۆزۈمنى ئىنتايىن بەختلىك ھېسابلىغان بولۇر ئىدىم، — دەيدى تۆمۈربۇقا بەگ، — بىلىمدىم، ئالىيلرى بۇ سوۋغىتىمنى قوبۇل قىلارمىكەن؟

— قوبۇل قىلدىم، قوبۇل قىلدىم، — دەيدى ئىسان بۇغاخان مەنئۇنلۇق بىلەن، — ئەپسۇس، ئاراڭلاردا تۈزۈك بىر شاھمات ئۈستىلىرى يوق — دە، مۇشۇنداق كۆڭۈللۈك بەزمىدە بۇنداق ئېسىل شاھماتنى بىرەر قول ئويناپ قويساق تېخىمۇ كۆڭۈللۈك بولاتتى.

تۆمۈربۇقا بەگنىڭ مۇشۇنداق پەيتىنى تاللاپ سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا شاھمات سوۋغا قىلىشىدا كۆڭلىگە پۈككەن مۇددىئاسى بار ئىدى، شۇ تاپتا ئىسان بۇغاخان ئۇنىڭ كۆڭلىدىكى گەپنى دەۋاتاتتى.

— راست دەيدىلا ئالىيلرى، — دېدى تۆمۈربۇقا بەگ خاننى شاھمات ئويناشقا تېخىمۇ قىزىقتۇرۇپ، — ئەپسۇس، شاھمات ئويناشتا ھېچقايسىمىز ئالىيلرىغا تەڭداش بولالمايمىز. — ئارى! — دېدى باشقا ئەمىرلەرمۇ خۇشامەتكۈيلىق بىلەن. ئىسان بۇغاخان ئۆزى بىلەن شاھمات ئوينىغان ھەرقانداق ئەمىرنىڭ قەستەن ئۇتتۇرۇپ بېرىدىغانلىقىنى پەقەتلا بىلمەيتتى، ھە دەپسلا ئۇلارنى «شاھمات ئويناشنى بىلمەيسىلەر» دەپ ئەيىب-لەيتتى ۋە ئۆزىنى جاھاندىكى تەڭداشسىز شاھمات ماھىرى ھېسابلايتتى.

— مۇشۇنداق ئېسىل شاھماتنى بىرەر قول ئوينىماي قاراپ ئولتۇرسا نېمىدېگەن ئەپسۇسلىق ئىش - ھە، — دېدى بىردىنلا شاھمات ئوينىغۇسى كېلىپ قالغان ئىسان بۇغاخان كۆرەڭلىك بىلەن، — قېنى، قايسىڭلار كېلىسىلەر، بىرەر قول تۇتۇشۇپ قويايلى.

ئەمىرلەر بىر - بىرىگە قارىشىپ قويۇپ جىم تۇرۇۋېلىشتى، ئۇلار شاھمات ئوينىغان تەقدىردىمۇ ھامان يېڭىلىدىغانلىقىنى، خانغا يېڭىلىپ بەرمىسە بولمايدىغانلىقىنى بىلەتتى، شۇڭا ھېچ-قايسىسىغا شاھمات ئويناش خۇشياقمىغانىدى. ئەمىرلەرنىڭ بىرە-رىنىڭ خان بىلەن شاھمات ئويناشقا تۇرۇپ قېلىشىدىن ئەنسىردى. كەن تۆمۈربۇقا بەگ ئالدىراپ ئېغىز ئاچتى:

— ئەلۋەتتە ھېچقايسىمىز قىبلىگاھىمىزنىڭ تەڭدىشى ئەمەسمىز، — دېدى ئۇ ھىجىيىپ تۇرۇپ، — ئەمما قەسىرىمدە بىر شاھمات ماھىرى بار، ئالىيلرىغا ماقۇل كەلسە چاقىرتاي. بىر قول تۇتۇشۇپ باقسىلا.

ئىسان بۇغاخان تۆمۈربۇقا بەگنىڭ كۆزىگە يالت ئېتىپ قارىدى، تۇرقىدىن نامەلۇم شاھمات ماھىرىغا قىزىقىپ قالغانلىقى چىقىپ تۇراتتى.

— بىرەر شاھمات ئۈستىسىغا يولۇقۇپ قالغان ئوخشىمام.

دىلا؟

— يوقسۇ ئالىيلىرى، ئۇنى زىنھار ئۇستا دېگىلى بولماس.
 — كىم ئۇ ئۆزى؟
 — كەمىنەلەرنىڭ زەئىپەسى، ھايات گۈلشەنمىنىڭ نازۇك چىمەنى.

— ئېسىم قۇرۇسۇن، — دېدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان پېر-شانىسىگە بىرنى شاپىلاقلاپ، — باشقىلاردىن ئەمىرنىڭ شاھمات ئويناشتا قالتىس ماھارەتلىك بىر قىزى بار دەپ ئاڭلىۋېدىم، قېنى، دەرھال باشلاپ كىرسۇنلار!

تۆمۈربۇقا بەگنىڭ كۈتۈۋاتقىنىمۇ دەل شۇ ئىدى، ئۇ قىزى بىلەن سۇلتان ئىسان بۇغاخاننى شاھمات ئويناش ۋاسىتىسى بىلەن ئۇچراشتۇرۇشنى خېلىدىن بېرى كۆڭلىگە پۈكۈپ كەلگەن ۋە ھېلىقى شاھماتنى سودىگەرلەرگە بۇيرۇتۇپ ئالاھىدە ئەكەلدۈرگەندى.
 — ئايمېھرى خېنىم كىرگەي! — دەپ توۋلىدى تۆمۈربۇقا بەگ ئىشىككە قاراپ.

تۆمۈربۇقا بەگنىڭ خانغا خۇشامەت قىلىش، كۆڭلىنى ئۇنۇش ئۈچۈن يەنە قانداق ئويۇن ئوينىماقچى بولغانلىقىغا قىزىققان مىركەرىمبەردى بەگ قاتارلىق ئەمىرلەر دەرھال ئىشىككە نەزەرىنى ئاغدۇرۇشتى، مېھمانخانا ئىچىنى تەسۋىرلىگۈسىز تىمتاسلىق قاپلىدى.

ئۇزاق ئۆتمەي ئىشىك تۈۋىدە غۇنچە بويى بىر قىز پەيدا بولدى — دە، ئىككى قولىنى كۆكرىكىگە ئېلىپ تۇرۇپ تەۋازۇ بەلەن ئېگىلگىنىچە تۆردە ئولتۇرغان سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا قاراپ نازاكەت بىلەن سالام بەردى.
 — ئەسسالامۇ ئەلەيكۈم، جانابى قىبلىگاھىمىزغا ئېھتىرام بولغاي!

— ۋە ئەلەيكۈم ئەسسالام! — دېدى ئىسان بۇغاخان سالامنى ئىلىك ئېلىپ.

ئەمىرلەر دۈررىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشتى. سۇلتان ئىسان بۇغاخان كۆزىنى قىزدىن ئۆزەلمەيلا قالدى، نېپىز ھېلىلە رومال

بىلەن پېشانىسىدىن ئېقىپ چۈشكەندەك كۆرۈنىدىغان چىرايلىق بۇرنىنىڭ تۆۋەن تەرىپىنى توسۇۋالغان قىزنىڭ چولپان يۇلتۇزى ئەسلىتىدىغان ئاھۇ كۆزلىرى ھەرقانداق كىشىنىڭ يۈزىنى جىغلىدىتىۋېتەتتى. بوۋىسى، مومىسى ۋە ئانىسى كۈنتۇرا خانىشە تىن باشقا ھەرقانداق ئەزىز مېھماننى ئولتۇرغان ئورنىدىن بىر دىرلىماي كۈتۈۋېلىشقا ئادەتلەنگەن سۇلتان ئىسان بۇغاخان شۇ تاپتا ئىختىيارسىز ئورنىدىن تۇرۇپ كەتكەن، قىزنىڭ شۇنداقلا تاشلىغان بىر نىگاھى بىلەن ئەس - ھوشىنى يوقىتىپ قويغانىدى.

— كەلسە قىزىم، بۇ ياققا ئۆتسە، — دېدى تۆمۈربۇقا بەگ قىزنىڭ بىر ئاز ھودۇقۇپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ. ئىككى - ئۈچ يىلدىن بېرى ئەيش - ئىشرەتكە ئوبدانلا ئۆتۈپ كىلىپ قالغان سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئانىسى كۈنتۇرا خانىشە تاپقان بىر قانچە لايىقلىرىنى ياراتماي، بىرەر قىزغا كۆڭلى چۈشمەي تېخىچىلا ئۆيلەنمىگەنىدى. بۇنىڭدىن بىرنەچچە ئاي ئىلگىرى كۈنتۇرا خانىشە تۆمۈربۇقا بەگنىڭ قىزىنىمۇ ئالاھىدە كۆرۈپ كەتكەنىدى، لېكىن سۇلتان خاتۇن بىلەن ئۆلۈسبېگى مەرمۇھەمەدشاھ توسۇپ قويغانلىقى ئۈچۈن ئىسان بۇغاخانغا ئايىمبېرى خېنىمنىڭ گېپىنى قىلمىغان، يېپىقلىق قازان يېپىقلىق پېتى قالغانىدى. قىزنى سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا بېرىپ خانىشلىق مەرتىۋىسىگە ئېرىشتۈرۈپ، ئۆزىنىڭ ئوردىدىكى ئاساسىنى تېخىدەمۇ پۇختىلاشقا بەل باغلىغان تۆمۈربۇقا بەگ بۈگۈنكى مېھماندار - چىلىقتىن پايدىلىنىپ مانا مۇشۇ شاھمات ئويۇنىنى پىلانلاپ چىقىپ قاندى.

تۆمۈربۇقا بەگنىڭ گېپى بىلەن ئېسىنى يىغقان ئىسان بۇ - غاخان كۆزىنى قىزدىن ئەستە ئۈزدى. — مەرھابا، قېنى يۇقىرى ئۆتسە ئايىخېنىم.

ئايىمبېرى خېنىمنىڭ تۈلكە تېرىسى بىلەن ئەستەرلەنگەن مەخمەل نىمچىسىنىڭ ئايىغىدىن چىقىپ تۇرىدىغان ئەتلەس كۆڭ -

لىكى ھەر بىر قەدەم ئېلىشىغا ماسلىشىپ يېقىملىق سىلكىنەتە - تى، كىيىملىرىگە چاچقان مۇشك - ئەنبەر پۇرىقى ئەتراپقا خۇش - بۇي ھىد تارقىتاتتى، ئەنبەر پۇرىقىغا بەرداشلىق بېرەلمىگەن ئە - مىرلەرنىڭ بىرنەچچىسى ئارقىمۇ ئارقا چۈشكۈرۈۋەتتى. ئىسان بۇغاخان ئۇلارغا نارازىلىق بىلەن قاراپ قويدى.

خىزمەتكارلار خاننىڭ ئالدىدىكى داستىخاننى بىر چەتكە يە - غىۋېتىپ، چاققانغىنە بىر شىرەنى ئەپكەلدى - دە، ئۈستىگە شاھماتنى تىزدى. سۇلتان ئىسان بۇغاخان بىلەن ئايمېھرى خە - نىم شىرەنىڭ ئىككى چېتىدىن ئورۇن ئېلىشتى، شۇ تاپتا ئۇلار - نى شىرەلا ئايرىپ تۇراتتى، ئايمېھرى خېنىمنىڭ كۆزى شاھماتتا، ئىسان بۇغاخاننىڭ كۆزى ئالدىدىكى بۇ تەڭداشسىز گۈزەل پەرىدە ئىدى. خاننىڭ يۈرەك سوقۇشى تېخىچىلا رىتىمىغا چۈشمىگەن - دى.

«ئەجەبا ئەس - يادى مېنى ئۆيلەش ھەلەكچىلىكىدە قالغان خانىش ئانامنىڭ كۆزى نېمىشقا بۇ پەرىگە چۈشمىدىكىنە؟ ھە دە - سىلا ئۆيلەپ قويايلى دەپ بېشىمنى ئوچاق ئېتىدۇ، نەدىكى بىر قىزلارنى سايە قىلىپ، ماڭا خانىش بولۇشقا لايىق قىز بۇ يەردىكەن ئەمەسمۇ؟ ئەتىلا بۇزۇرۇكۋارىم بىلەن كۆرۈشەي، تۆمۈربۇقا بەگ قەسىرىگە ئەلچى ئەۋەتسۇن...»

— ئالىيلىرى ئاققا تۇراملا، قارىغىمۇ؟

ئايمېھرى خېنىمنىڭ يېقىملىق ئاۋازى ئىسان بۇغاخاننىڭ خىياللىرىنى چالغىتتى، ئۇ ئاۋۋال قىزغا، ئاندىن رەتلىك تىزىل - غان شاھمات ئۇرۇقلىرىغا نەزەرىنى ئاغدۇردى.

— ئۆزلەدىن كەلسۇن، — دېدى ئۇ تەمكىنلىك بىلەن.

— شاھمات پىرىغا ھۇجۇم قىلىپ ئويناش ھەددىمىز ئە - مەس، — دېدى ئايمېھرى خېنىم نازلىق كۈلۈپ، — مۇداپىئەدە تۇرالىساقمۇ چوڭ گەپ.

ئىسان بۇغاخان قىزنىڭ كۆزىگە ئاشىقىي بىقارارلىق بىلەن تىكىلدى:

— ئەمىسە مەن ھۇجۇمنى باشلاۋەردىم، ئاگاھ بولسىلا.

ئىسان بۇغاخان شۇنداق دېگىنىچە شاھمات تاختىسىنى بىر ئايلاندۇرۇپ ئاق ئۇرۇق تىزىلغان تەرەپنى ئالدىغا توغرىلىدى، ئادەتتىن سول قول تەرەپتىكى پىلنىڭ ئالدىدىكى پىيادىنى ئىككى قەدەم ئالدىغا سۈردى. ئايمېھرى خېنىممۇ ئوڭ قول تەرەپتىكى ئادەتتىن ئالدىدىكى پىيادىنى ئىككى قەدەم ئالدىغا سۈردى. تاماشا كۆرۈش ئۈچۈن ئۇلارنىڭ ئەتراپىغا ئولتۇرغان ئەمىرلەرنىڭ كۆزلىرى بىردە سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ ئالدىدىكى ئاق ئۇرۇققا، بىردە ئايمېھرى خېنىمنىڭ ئالدىدىكى قارا ئۇرۇققا تىكىلگەندى. ئايمېھرى خېنىم ھەر بىر ئۇرۇقنى يۆتكىگەندە ئەمىرلەرنىڭ چىرايىدا قايىللىق ئىپادىلىنەتتى، سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ ئويى - ئىككىرى ھە دېگەندە چېچىلىپ كېتىپ باراتتى، دىققىتىنى شاھماتقا مەركەزلەشتۈرەلمەيۋاتاتتى، كۆزلىرى رەقەبىنىڭ ماڭغان يولىدا ئەمەس، ئۇرۇق يۆتكەۋاتقان، تىرناقلىرىغا خېنە يېقىلغان نازۇك بارماقلىرىدا ئىدى. ئۇنىڭ ئاشۇ بارماقلىرىنى تۇتۇۋالغۇسى، سۆيۈۋالغۇسى كېلەتتى، ۋۇجۇدىنى لەرزىگە سالغان ئەسەبىي ئىسەتەكلەر ئارام بەرمەيتتى، بىر يەرلىرىنى تاتلىق - تاتلىق غەدىقلايتتى.

— گەردە! — دېدى ئايمېھرى خېنىم پىلنى بىر قەدەم ئالدىغا سۈرۈپ.

گەردىسىنى تارتتۇرۇپ قويۇشتىن ئەنسىرىگەن ئىسان بۇغاخان ئويلىنىپ ئولتۇرمايلا پىل بىلەن گەردىنى مۇداپىئە قىلدى، ئەمىرلەر خاننىڭ يېڭىلىپ قالغانلىقىنى جەزملەشتۈرۈپ بىر - بىرىگە مەنلىك قارىشىۋالدى.

شۇ دەقىقىدە ئايمېھرى خېنىمنىڭ كاللىسىدا كەسكىن زىددىيەت توقۇنۇشۇۋاتاتتى. ھەئە، دادىسى تۆمۈربۇقا بەگ ئۇنىڭغا ئەتىگەندىلا خان بىلەن شاھمات ئوينىدىغانلىقىنى ئۇقتۇرغان ۋە خان ئالىيلىرىغا چوقۇم يېڭىلىپ بېرىشىنى تاپىلىغانىدى. شۇڭا ھازىر ئۇنىڭ خاننى يېڭىۋالغۇسىمۇ، ھەم خاندىن يېڭىلىپ قالغۇسىمۇ.

يوق ئىدى. ئىمكان بار شاھماننى تەڭ ئويۇن قىلىپ ئاخىرلاشتۇ. رۇشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. شۇ سەۋەبتىن ئۇ ئىسان بۇغاخانغا بىرنەچچە قېتىم يول قويدى، ئەمما ئىسان بۇغاخان ھە دەپسە ئۇ. رۇقنى خاتا يۆتكەيتتى، دىققىتىنى شاھمانقا بەرمەي، پات - پات قىزنىڭ كۆزىگە ھاياسزلىق بىلەن قاراپ قويايتتى، لەۋلىرىنى يالاپ تامشىيتتى، خاننىڭ بۇ ئەدەپسىزلىكى ئايمپھرى خېنىمنىڭ قاتتىق غۇرۇرىغا تەگكەندى، ئۇنىڭسىزمۇ ئەتراپىدا تاماشا كۆرۈپ تۇرغان شۇنچىۋالا ئەمىرلەرنىڭ ئالدىدا خانغا قەستەن يېڭىلىپ بەرگۈسى كەلمىدى. ئىسان بۇغاخان بولسا رەقىبىنىڭ شاھماننى تەڭ ئويۇن قىلىپ ئاخىرلاشتۇرۇش مەقسىتىدە يول قويغىنىنى بىلمەي، ھە دەپسە يۈچۈك قالدۇرۇپ ئۇرۇق يۆتكەيتتى. مۇشۇنداق ئەھۋال ئاستىدا ئايمپھرى خېنىمغا ھۇجۇم قىلماسلىققا سەۋەب قالمىغاندى. ناۋادا ھۇجۇم قىلماي يول قويسا، قائىدە بويىچە مات بولغان ھېسابلىنىپ، بەكمۇ سەت يېڭىلىپ قالاتتى، چۈنكى، شاھمانتا رەقىبىنىڭ ھۇجۇمىغا ئۇچراپ يېڭىلگەندىن، ھۇجۇم قىلىپ تۇرۇپ رەقىبىنى مات قىلىدىغان ئەپلىك پۇرسەتنى ئۆتە. كۆزۈۋېتىپ يېڭىلسە «مات» بولغان ھېسابلىنىپ مەسخىرىگە قالاتتى، شۇڭا ھەرقانداق شاھمانچى مات بولۇشنى خالىمايتتى.

— شاھ! — دېدى بىر قارارغا كەلگەن ئايمپھرى خېنىم ئاتە. نى تاققىدە يۆتكەپ.

ئىسان بۇغاخاننىڭ چۆچۈپ شاھمان ئۇرۇقىغا تىكىلگەن كۆزلىرى ھەرقانچە قىلىپمۇ شاھماننى مۇداپىئە قىلغۇدەك ئورۇن تاپالمىدى.

— تۈگىدى، تۈگىدى.

— ئويۇن ئاخىرلاشتى.

ھاياجانلانغان ئەمىرلەر ئاۋازىنى ئۈنلۈك چىقىرىپ تەنتەنە قىلىشقا پېنىنالمى، پەس ئاۋازدا شىۋىرلايتتى، ئۇلار خاننىڭ مات بولغىنىنى كۆرۈپ پۇخادىن چىقىشقاندى.

تۇنجى قېتىم يېڭىلىشنىڭ تەمىنى تېتىغان سۇلتان ئىسان

بۇغاخان نېمە قىلارنى بىلەلمەي تۇرۇپ قالدى.

— كەچۈرسىلە ئالىيلنىرى، شاھمات ئويۇنىدا يېڭىش — يې-
ئىلىش بولۇپ تۇرىدۇ، — دەدى ئايمېھرى خېنىم بېشىنى ئەۋزۇ
بىلەن ئېڭىپ.

قىزىنىڭ خاننى يېڭمۇالغانلىقىنى كۆرۈپ نەچچە ۋاقىتتىن
بېرى باش قاتۇرۇپ ئىنچىكىلىك بىلەن تۈزگەن پىلاننىڭ بۇزۇ-
لۇپ كېتىشىدىن ئەنسىرىگەن تۆمۈربۇقا بەگنىڭ چىرايى تاتىرىپ
كەتكەن، تىلى كالتۇلاشقاندى. ئۇ يا سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا تە-
سەللى بېرىشنى، ياكى قىزىنى ئەيىبلەشنى بىلەلمەي قاراپلا قال-
دى.

ئىسان بۇغاخان بىردىنلا خىرىلداپ كۈلۈۋەتتى.

— قايلىمەن، ئايخېنىم ھەقىقەتەن شاھماتنىڭ پىرىكەن!

خاننىڭ كۈلكىسى بىلەن ئارىنى باسقان سۈكۈنات بۇلۇتلىرى
بىردىنلا تاراپ كەتتى. تۆمۈربۇقا بەگنىڭ چىرايىغا پاللىدە كۈلكە
يۈگۈردى، يەڭگىل بىر نەپەس ئالدى. ئەمىرلەرمۇ ئايمېھرى خې-
نىمنى ئاغزى — ئاغزىغا تەگمەي ماختاشقا كىرىشتى. ھەئە، ئۇلار
چىن يۈرىكىدىن چىقىرىپ ماختاۋاتتى.

— مەن چىقاي، — ئايمېھرى خېنىم ئاستا ئورنىدىن تۇرۇپ
ئىسان بۇغاخانغا تەۋزۇ بىلەن ئېڭىلدى، — ئامان بولسىلا ئالىي-
لىرى.

شۇ دەقىقىدە سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ يۈرىكى ئايمېھرى
خېنىم بىلەن بىللە كېتىپ باراتتى. خاننىڭ چىرايىدىن كۆڭل-
دىكى خىيالىنى پەرەز قىلىپ ئۈلگۈرگەن تۆمۈربۇقا بەگ مۇددىئا-
سىنىڭ تولۇق ئەمەلگە ئاشقانلىقىنى ھېس قىلىپ ھۇزۇرلىنىپ
كۈلدى.

— شاراب ئىچەيلى، — دەدى بىرئازدىن كېيىن ئېسىگە
كەلگەن ئىسان بۇغاخان تېخىچىلا ئۆرە تۇرغان ئەمىرلىرىگە
قاراپ، — قېنى خوش، جاي ئالسۇنلار.

سازەندىلەر قايتىدىن سازلىرىنى قوللىرىغا ئېلىشتى. سۇل-

تان ئىسان بۇغاخان شارابنى خۇددى چۆلدە چاڭقاپ كەتكەندەك ئىچىشكە باشلىدى. شۇ تاپتا ئۇ شارابنى يېڭىلىگەنلىكى ئۈچۈن ئەمەس، ئاشىق بولغانلىقى ئۈچۈن، تۇيۇقسىز تۇتىشىپ يۈرىكىنى ئۆرتەۋاتقان ئىشقا ئوتىنى پەسەيتىش ئۈچۈن ئىچىۋاتاتتى.

39

تۇرپان شەھىرىنىڭ ئۈچ كۆۋرۈك مەھەللىسىگە جايلاشقان سۇلتان خاتۇن قەسىرىدە مۇلازىم - خىزمەتكارلار ئالدىراش قار تازىلاۋاتاتتى. تاشقىرىقى ھويلىدىكى ئات - ئۇلاغلارنى باغلايدىغان لاپاسنىڭ ئاستىغا توختىتىپ قويۇلغان ئېسىل ئىككى مەپەقە - سىرگە مېھمان كەلگەنلىكىدىن بېشارەت بېرىپ تۇراتتى. شۇنداق، قەسىرگە مېھمان كەلگەندى. پېشايۋانلىق ئوتتۇرا ساراينىڭ چېتىدىكى چاققانغىنە مېھمانخانىدا ئۇلۇسبېگى مىر - مۇھەممەدشاھ بىلەن سۇپۇرگە مىرزا تەتلىلا كۆرپە ئۈستىدە مە - سىلىك چازا قۇرۇپ ئولتۇراتتى. قارىغاي، ئارچا ئوتۇنىنىڭ چوغى سېلىنغان ئىككى چوپۇن ئاتەشدا ئۆي ئىچىنى خېلىلا ئىللىتتە - ۋەتكەندى. مۇلازىملار داستىخانغا تۈرلۈك ھۆل - قۇرۇق يەل - يېمىش، قەنت - گېزەكلەرنى تىزىپ، چاي تۇتۇپ بولغاندىن كې - يىن سۇلتان خاتۇن ئىككى مېھماننى مەزەگە تەكلىپ قىلدى:

— خوش، قېنى مەزەگە بېقىشىسلا.

ئىككى ئەمىر ئالدىلىرىدىكى پىيالىنى ئېلىپ بىر ئوتلامدىن چاي ئىچتى. زەپەر، لاچىندانە قاتارلىق دورا - دەرەمەكلەر بىلەن دەملەنگەن چاي ھەم خۇش پۇراق، ھەم تەملىك ئىدى.

— ئىككىلىرىنى گەتىگەندىلا چاقىرتىشىمىدىكى مەقسەت، — دېدى سۇلتان خاتۇن سۆز باشلاپ، — خان ئالىيلىرىنى ئۆيلەپ

قويۇش ئىشنى مەسلىھەت قىلىش.

ئىككى پېشقەدەم ئەمىر بىر - بىرىگە لايىپىدە قارىۋالغاندىن كېيىن نەزەرنى تەڭلا سۇلتان خاتۇنغا ئاغدۇردى.
— خان ئالىيلرىغا مۇۋاپىق كەلگۈدەك لايىق تاپقان ئوخ- شىمامدىلا خان ئاغىچا؟ — سورىدى مېرمۇھەممەدشاھ.
سۇلتان خاتۇن ئىنچىكە قورۇق باسقان چىرايىنى پۈرۈش تۈردى:

— لايىقنى خان ئالىيلرى ئۆزى تېپىپتۇ.

سۈپۈرگە مىرزا چىرايدىكى ھەيرانلىق ئالامەتلىرىنى يو- سۇرالمىدى:

— كىمنىڭ قىزىكەن؟

— تۆمۈربۇقا بەگنىڭ، — قىسقىلا جاۋاب بەردى سۇلتان خاتۇن.

— تۆمۈربۇقا بەگنىڭ؟ — ياندۇرۇپلا سورىدى سۈپۈرگە مىرزا شالاق، ئاپئاق ساقاللىرىنى سىيلاپ تۇرۇپ، — ئول ئەمىر- نىڭ زەئىپەسىنى خان ئالىيلرىغا كىم سايە قىلغاندۇ؟
— ئۆزى بولماي كىم بولاتتى، — بۇرناكۇن خان ئالىيلرىدى- نى قەسىرگە مېھماندارچىلىققا چاقىرىپ، قىزى بىلەن شاھمات ئويناتقانمىش.

— تۆمۈربۇقا بەگنىڭ ئوشۇقى تېخىمۇ ئالچۇ چۈشۈپتۇ — دە، — دېدى مېرمۇھەممەدشاھ تېرىكىپ، — خان ئالىيلرىنى بەزمە - شاراب، ئەيش - ئىشرەتكە ئوڭىتىپ، سەلتەنەت ئىشلىدى- رىغا چات كېرىۋالغىنىنى ئاز دەپ، ئەمدى قىزىنى خاننىش قىلىش ئارقىلىق خانغا قېيىنئاتا بولغۇسى كەلگەن ئوخشايدۇ. ئەلھەزەر، ئەلھەزەر، نومۇسسىزلاردىن ئۆزۈڭ پاناھ ئەيلىگەيسەن ئىلاھم!
— تۆمۈربۇقا بەگنىڭ ئول زەئىپەسى خان ئالىيلرىنىڭ نەزەرىگە خوپ كەلگەن ئوخشىمامدۇ؟

— خوپ كەلگىنى قۇرۇسۇن، ئاشىقىي بىقارار بوپتۇ، — دېدى سۇلتان خاتۇن نارازىلىقىنى يوشۇرماي، — ۋالدىسى كۈند-

تۇرا خانىشنى ئەلچىلىككە بېرىشقا ئالدىرىنىۋاتقۇدەك، تۇنۇگۈن كۈنتۇرا خانىش ھۇزۇرۇمغا كەپتىكەن، ئەلچىلىككە بېرىشقا ئال-دىرماي تۇرسىلا، دەپ ياندۇرۇۋەتتىم. ئىككىلىرىمۇ بىلىلا، خان ئالىيلىرىنى ئۆيلەش كىچىك ئىش ئەمەس، توقال قىلىپ ئالىمەن دەپسە كارىم يوق ئىدى، خان ئالىيلىرى تېخى ئۆيلەنمىگەن تۇرسا، تۆمۈربۇقا بەگنىڭ قىزىنى توقال قىلىپ ئېلىشى مۇمكىن ئە-مەس. تۇنجى خاتۇن دېگەن نەسەبى قانداق بولۇشىدىن قەتئىينەزەر خانىش بولىدىغان گەپ. بۇ ئىش بېشىمنى خويمۇ قاتۇرۇۋەتتى، ئىككىلىرىنىڭ مەسلىھەتىنى ئاڭلاپ باقسام دەيمەن.

— خان ئالىيلىرى بىر قارارغا كېلىپ بولغان بولسا، ھۆك-مىگە قارشى چىقىش ھەددىمىز ئەمەس، — دەپدى سۈپۈرگە مىرزا ئىلاجىسىزلىقىنى بىلدۈرۈپ.

— ئەمىسە تۆمۈربۇقا بەگنىڭ خان ئالىيلىرىغا قېيىنئاتا بولۇپ، سەلتەنەتنى چاڭگىلىغا ئېلىۋېلىشىغا قاراپ تۇرىمىزمۇ؟ — دەپدى سۇلتان خاتۇن تېرىكىپ، — ئىككىلىرى خانغا باتناپ سەل-تەنەت ئىشلىرىدىن چەتكە چىقىۋالمىغان بولۇشىسىلا بۇنداق ئەھۋال كېلىپ چىقمايتتى، خان ئالىيلىرىمۇ بۇنچىلىك باشباش-تاق بولۇپ كەتمەيتتى.

ئۇلۇسبېگى مىرمۇھەممەدشاھ لام - جىم دېمىدى، ئادەتتىمۇ كەم سۆز، ياۋاش ئادەم ئىدى.

— بۇ ئىشتا بىز ئەيىبلىكىمىز، — دەپدى سۈپۈرگە مىرزا بېشىنى ئېگىپ، — لېكىن كۆڭلۈمدىكى گەپنى قىلسام، يىگىت بولۇپ قالغان خان ئالىيلىرىنى ئول تۆمۈربۇقا بەگ تەرەپدارلىرىد-نىڭ چاڭگىلىدىن تارتىپ ئېلىشقا ئاجىز كەلدىم، تۆمۈربۇقا بەگ ھىيلە - نەپىرغى تولا ئادەمكەن، ئەپسۇن ئوقۇپ ھۈرىۋەتتىمۇ بىلىمدىم، قانچىكى نەسبەت قىلسام، يول كۆرسەتسەم، ئالىيلىرى بىزنى شۇنچىلىك يامان كۆردى، مەسلىھەت - تەكلىپلىرىمىزگە، مەلۇماتلىرىمىزغا قۇلاق سالماس بولۇۋالدى. دېمەكچىمەنكى، ئور-دىدا ھېچقانداق رولىمىز، ئېتىبارىمىز قالمىدى، كەمىنەلىرىلا

ئەمەس، خان ئالىيلارنىڭ بابائى بۇزروكى بولمىش ئۇلۇسبېگى ھەزرەتلىرىمۇ بۇ ئىشتا ئامالسىز قالدى.

— ئارى، — دېدى مېرمۇھەممەدشاھ سۈپۈرگە مېرزىنىڭ

سۆزىنى تەستىقلاپ، — پەرزەنت دېگەننى كىچىك ۋاقتىدا گەپكە

كىرگۈزمەك ئاسان ئىكەن، كېيىنكى كۈنلەردە خان ئالىيلارنى

ئول باشباشتاقلقتىن توسۇپ قېلىشقا راستتىنلا ئامالسىز قالدى.

دۇق. ئۇلۇسبېگىلىك مەرتىۋىمىزگە رىئايە قىلمىسىمۇ، بابائى

بۇزروكلۇك سالاھىيىتىمىزگە ھۆرمەت قىلۇر دەپ ئويلىنىۋىدىم،

لېكىن ئول قارا نىيەت تۆمۈربۇقا بەگ كەمەك ئەيياردەك ھىيلە -

نەپىرەڭلىرى بىلەن خان ئالىيلارنى سېھىرلەپ بىزدىن

بىراقلاشتۇرۇۋەتتى. شول كۈنلەردە بىزلا ئەمەس، ئوردىدىكى خېلى

كۆپ ئەمىرلەر خان ئالىيلارنىڭ تۆمۈربۇقا بەگىنى زىيادە ئە -

تىۋارلاپ، ئىككى دىۋاننىڭ ئەمىرلىك مەنسىپىنى بېرىۋەتكەنلىك -

كىدىن نارازى. قايسى كۈنى ئاستانە ھاكىمى مېركەرىمبەردى بەگ

ئالايىتەن قەسىرىگە كەپتۇ، خان ئالىيلارنى ئەمىرلەرنىڭ مەرتى -

ۋىسىگە رىئايە قىلمىدى، تۆمۈربۇقا بەگكە بولغان ئىززەت - يې -

قىنچىلىقىنى ھەددىدىن ئاشۇرۇۋەتتى، ئالىيلارنىڭ ئالدىدا بىز -

نىڭ ئېتىبارىمىز قالمايدى، ئوردىدىكى گەپنىڭ ھەممىسى تۆمۈر -

بۇقا بەگنىڭلا بولۇپ كەتتى، مۇشۇنداق كېتىۋېرىدىغان بولسا، ئە -

مىرلەرنىڭ خان ئالىيلاردىن رايى قايتىپ قالىدۇ، ئوردىدا تەپ -

رىقچىلىك باش كۆتۈرۈپ، سەلتەنەت زاۋاللىققا يۈز تۇتىدۇ، دەپ

كۆپ ئەرز - شىكايەتلەرنى قىلدى. ئەمەلىيەتتە مېركەرىمبەردى

بەگنىڭ ئول سۆزلىرى ئاساسسىز ئەمەس، خان ئالىيلارنى بىزنىڭ

مەرتىۋىمىزگە رىئايە قىلمىغان يەردە، باشقا ئەمىرلەرگە قانداق

قىلماقچى ئىدى.

— بۇلاردىن خەۋىرىم بار، — دېدى سۇلتان خاتۇن ئويچانلىق

بىلەن، — خان ئالىيلارنى بىزنىڭ ئارزۇ - ئۈمىدىمىز، سەلتەنە -

تىمىزنىڭ تۈۋرۈكىدۇر. ھەممىنى بىلىپ تۇرۇپ باتناپ تۇرۇۋال -

ساق ياخشى بولماس. ئابدال يامانلىسا خۇرجۇنغا زىيان، دەيدىغان

گەپ بار ئەمەسمۇ، شۇڭا ئىككىلىرىنى ئوردىغا بىللە بېرىشقا ئۇ -
 نىمىسىمكىن دەپ خان ئالىيلىرىنى دەرگاھىمغا چاقىرتتىم، كې -
 لىدىغان ۋاقتىمۇ بولۇپ قالدى، ۋاقتى كەلگەندە ئىككى كەلىمە
 نەسەھەتلىرىنى ئاياشمايلا.

ئىسان بۇغاخاننىڭ سۇلتان خاتۇن قەسىرىگە كېلىدىغانلىق -
 قىنى ئاڭلاپ ئىككى ئەسىر قىمىرلاپ قويدى. تۇرقىدىن خان بىلەن
 كۆرۈشۈشنى خالىمايدىغاندەك قىلاتتى.

— خان ئالىيلىرىنىڭ بىزنىڭ نەسەھەتمىزگە قۇلاق سې -
 لىشى ناتايىن، — دەپ سۈپۈرگە مىرزا كۆڭلىدىكىنى يوشۇرماي.

— ئاڭال ئۇرۇنۇپ كۆرەيلى، — دەپ سۇلتان خاتۇن قەت -
 ئىلىك بىلەن، — پەرزەنتلىرىمىز ئەلۋەتتە جىگەرلىرىمىزدۇر،
 پەرزەنتلىرىمىزنى يامانلىقتىن توسۇش، ياخشىلىققا ئۈندەش بۇر -
 چىمىز ھەم باردۇر.

ئۇلۇسبېگى مىرمۇھەممەدشاھ ئۈندىمىدى، سولغۇن، غەمكىن
 چىرايدىن كۆڭلىدە قاتتىق داۋالغۇش بولۇۋاتقانلىقىنى پەرەز
 قىلماق تەس ئەمەس ئىدى.

شۇ ئەسنادا مېھمانخانغا كىرگەن مۇلازىم ئايال ئېگىلىپ
 سالام بەردى:

— بۇزۇكۋارىمىزغا مەلۇم بولغاي، خان ئالىيلىرى كەلدى!
 — باشلاپ كىرسۇنلار! — دەپ سۇلتان خاتۇن.

سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ كەلگەنلىكىنى ئاڭلاپ مىرمۇ -
 ھەممەدشاھ بىلەن سۈپۈرگە مىرزا دەس ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى.

— ئولتاسۇنلار، — دەپ سۇلتان خاتۇن مىرمۇھەممەدشاھ -
 قا قاراپ، — ئۆزلە دېگەن خان ئالىيلىرىنىڭ بابائى بۇزۇكى بو -

لىدىلا، نەۋرىگە ئورنىدىن تۇرۇپ ئېھتىرام بىلدۈرىدىغان قائىدە
 نەدە بار، ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ ئوردا ئەمەس، ئورۇنلىرىدىن تۇرۇپ
 ھۆرمەت كۆرسەتمەكلىرى بىھاجەتتۇر.

بۇ چاغدا سۈپۈرگە مىرزا ئاللىقاچان كالىچىنى كىيىپ تاپ -
 سىغا بېرىپ بولغانىدى. گەرچە مىرمۇھەممەدشاھ سۇلتان ئىسان

بۇغاخاننى كۈتۈۋېلىش ئۈچۈن كالىچىنى كىيىپ پەگاغا بېرىپ تۇرمىغان بولسىمۇ، لېكىن ئولتۇرۇشقا پېتىئالماي جايىدا ئۆرە تۇرۇۋەردى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، بۇزىرۇكۋارلىرىمغا ئېھتىرام بولغاي! — دېدى ئۆيگە كىرىپ كەلگەن سۇلتان ئىسان بۇغاخان سالام بېرىپ.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، ئالىيلىرىنىڭ سەلتەنەتى زىيادە، ئالتۇن بويلىرى ئامان - ئېسەن بولغاي! — دېدى سۈپۈرگە مىرزا قول باغلاپ تۇرۇپ.

— مەرھابا، سالامەت تۇردىلىمۇ ئالىيلىرى؟ — دېدى مىر - مۇھەممەدشاھ تەۋازۇ بىلەن ئېگىلىپ.

— ماشائاللا^①، ياراتقان ئىگەم ئەزىز تەنلىرىنى سالامەت قىلغاي، قېنى، بۇيانغا كېلىپ جاي ئالسۇنلار، — دېدى سۇلتان خاتۇن ئولتۇرغان ئورنىدىن بىر ئاز قىمىرلاپ قويۇپ.

«بۇ ئىككىسى بۇزىرۇكۋار مومامغا ئەرز قىلىپ كەلگەن ئوخ - شىمامدۇ، مېنى مۇشۇ ئىش ئۈچۈن چاقىرتقان ئىكەن - دە...»

ئىسان بۇغاخان سۈپۈرگە مىرزا بىلەن بوۋىسى مىرمۇھەم - مەدشاھقا كۆزىنىڭ قۇيرۇقىدا قاراپ قويۇپ، مومىسى سۇلتان خا - تۇنىنىڭ تۆۋەن تەرىپىدىن ئورۇن ئالدى - دە، پاتىمەگە قول كۆ - تۈردى.

پاتىمەدىن كېيىن ئاۋۋال سۇلتان خاتۇندىن، ئاندىن مىرمۇ - ھەممەدشاھتىن ئەھۋال سورىدى، سۈپۈرگە مىرزاغا مۇنداقلا بىر قاراپ قويۇپ بولدى قىلدى.

— جانابى بۇزىرۇكۋارلىرىمغا ۋاقتى - قەرەلىدە سالام بېرىپ ئەھۋال سورىيالىمىدىم، ئەپۇ قىلغايلا، — دېدى ئىسان بۇغاخان مومىسى بىلەن بوۋىسىغا قاراپ.

— خان ئالىيلىرى سەلتەنەت ئىشلىرى بىلەن ئالدىراش تۇرسىلا، ئەيبىكە بۇيرۇشقا ھەددىمىز ئەمەس، — دېدى سۇلتان

① ماشائاللا — كۆز تەگمىسۇن.

خاتۇن تەنە قىلىپ.

مىرمۇھەممەدشاھ بېشىنى تۆۋەن سالغىنىچە گەپ قىلماي
ئولتۇردى.

مومىسىنىڭ تەنسىنى چۈشەنگەن ئىسان بۇغاخان بىلىمگەن
بولۇپ ئۆزىنى كۈلكىگە زورلىدى.

سۇلتان خاتۇن نەۋرىسىنىڭ ۋاقتىسىز سەمرىشكە باشلىغان
بەستىگە، ئالدىغا دومبىيىپ چىققان قورسىقىغا، شاراب تەسىردى.
دىن قىزىرىپ كەتكەن كۆزلىرىگە ئەپسۇسلۇق ئىلكىدە نەزەر تاشد.
لىدى.

— جانابى سۈپۈرگە مىرزىغا ئولتۇرۇشقا ئىجازەت بەرسىلە
ئالىيلىرى، — دېدى سۇلتان خاتۇن تېخىچىلا پەگادا قول باغلاپ
تۇرغان سۈپۈرگە مىرزىغا بىر قاراپ قويۇپ.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان مومىسىنىڭ رەنجىپ قالغىنىنى
كۆرۈپ، سۈپۈرگە مىرزىنى ئەمدىلا كۆرۈۋاتقاندا كىياپەتتە ئىپ-
غىز ئاچتى:

— ھوي، نېمىشقا ئۆرە تۇرىلا جانابى ئەمىر، كەلسىلە، كۆر-
پىدىن جاي ئالسۇنلار.

— قىبلىگاھىمىزنىڭ ئىلتىپاتىغا كۆپ رەھمەت!

سۈپۈرگە مىرزا ئاستا كېلىپ سۈپىنىڭ لېۋىدە ئولتۇردى.

— سەلتەنەت پاسىبانى ئۈچۈن پېشقەدەم ئەمىرلەرنىڭ مەر-
تىۋىسىگە رىئايە قىلىش، ئۇلارغا ئىززەت - ئېھتىرام كۆرسىتىش
ۋاجىپتۇر، — دېدى سۇلتان خاتۇن نەۋرىسىنىڭ چىرايىغا سىن-
چىلاپ بىر قارنىۋېتىپ، — خوش، سەلتەنەت ئىشلىرى قانداقراق
كېتىپ بارىدۇ. ئالىيلىرى؟

— ئەلھەمدۇلىللا، جانابى بۇزرۇكۋارلىرىمىزنىڭ دۇئاسى بى-
لەن سەلتەنەتىمىز ئەمىنلىككە يۈزلىنىپ، ئاۋام - رەئىيەت ئاسا-
يىشلىقتا ياشىماقتا، — دېدى ئىسان بۇغاخان قىسقىلا جاۋاب بې-
رىپ، شۇ تاپتا ئۇ ئۆزىنى تەمكىن تۇتۇپ ئولتۇرۇشقا تىرىشىۋا-
تاتتى.

— ھەرقايسى ۋىلايەتلەردىكى ئەمىرلەرنىڭ يوللىغان مەلۇماتلىرىنى ۋاقتى - قەرەلىدە كۆرۈپ تۇرۇۋاتامدىلا؟

ئىسان بۇغاخان قوللىشىمىغان بىر ھالەتتە جاۋاب بەردى:

— كۆردۈم، كۆرۈۋاتىمەن، خەۋەر تېپىپ تۇرۇۋاتىمەن.

— كۆنچى ۋادىسىدىكى رەئىيەت توپلىشىپ ئاستانىگە ئەرز

قىلىپ كەپتۇ، دەپ ئاڭلىۋېدىم، تەھقىقلىدىلىمىكىن؟

— جازا دىۋانىنىڭ ئەمىرى ھەقبەردى مىرزا بىلەن ئاستانە

قازى - قۇززاتى سۇلايمان خوجا تەھقىقلەۋاتىدۇ.

● نەۋرىسنىڭ جاۋابىدىن ئانچە رازى بولمىغان سۇلتان خاتۇن

ئىنچىكىلەپ سوراشقا باشلىدى:

— ئول دەۋاگەرلەرنىڭ مۇددىئاسى نېمىكىن؟

ئىسان بۇغاخان بۇ سوئالغا جاۋاب بېرىشتىن قىينالدى، ئۇ

تېخىچىلا بۇ ئىشلارنى سۈرۈشتۈرمىگەن، ھەتتا سۈرۈشتۈرۈشنى ئۇنتۇپ قالغانىدى.

«نېمانچە يوقىلاڭ ئىشلارغا چېپىلىۋالىدىغاندۇ؟ بابام بىلەن

سۈپۈرگە مىرزا مۇشۇ ئىشنى دەپ مومامنىڭ قەسىرىگە كەلگەن

ئوخشىمامدۇ؟ قېرىغان ۋاقتىدا سىڭگەن نېنىنى يەپ ئولتۇر -

ماي...»

— كۆنچى ئەمىرى بىلەن رەئىيەت ئولتۇرىسىدا خۇن دەۋاسى

بار ئوخشايدۇ، تەپسىلاتىنى تېخى بىلگىدەك بولمىدىم، ئوردىغا

قايتقاندىن كېيىن سۈرۈشتە قىلاي.

سۇلتان خاتۇن بىرىپەس بېشىنى تۆۋەن سېلىپ ئولتۇرغاندىن

كېيىن ئېغىز ئاچتى:

— سەلتەنەت قانۇنىغا رىئايە قىلىش بارچە رەئىيەتنىڭ

مەجبۇرىيىتىدۇر. ئول مەجبۇرىيەت ئەمىرلەرگىمۇ ھەم ئوخشاش -

تۇر. سەلتەنەت قانۇن - ياساقلارنى مەنسىتمەيدىغان ئەمىرلەر

قول ئاستىدىكى رەئىيەتكە زۇلۇم سېلىشتىن ئەيمەنمەيدۇ، ھەتتا

ئۆز ئىش - ھەرىكەتلىرى بىلەن چوڭ تەرتىپسىزلىكلەرنى كەل -

تۈرۈپ چىقىرىدۇ، بۇ ھال سەلتەنەتمىزنىڭ ئاسايىشلىقىغا چوڭ

زيان يەتكۈزىدۇ. سەلتەنەت ساھىبلىرى ئۈچۈن ئەڭ مۈشكۈل ئىش قانۇننى جارى قىلدۇرۇشتۇر. ئاگاھ بولسىلا ئالىيلىرى، ئە - مىرلەرنىڭ مەلۇماتىغىلا ئەمەس، ئاۋام - رەئىيەتنىڭ ساداسىغىمۇ قۇلاق سالغايلا، جەننەتتاكان پەدەرلىرى تاجۇ تەختنى قولغا ئال - غاندىن كېيىن بىر يىل ۋاقىت سەرپ قىلىپ پۈتكۈل تەسەررۈپ - مىزنى ئايلىنىپ چىقىپ، ئاۋام - رەئىيەتكە مۇرۇۋۇت، زالىم بەگ - تۈرىلەرگە سىياسەت قىلىپ، «ئادالەتلىك پادىشاھ» دېگەن كاتتا ئاتاققا مۇشەررەپ بولغان ئەردى. ئاۋام - رەئىيەت ئاب - سۇ بولسا، سەلتەنەت كېمىدۇر، سەلتەنەت پاسىبانى بولمىش خان - سۇلتانلار كېمىنى توغرا يولغا باشلىمىسا، سۇ ھەرقاچان ئوڭتۇ - رۇۋېتىدۇ، سۇ دېگەن ئەلەددامام تىنچ، بىرخىل ئاقمايدۇ، ئۇنىڭ دولقۇنى، قاينىمى ھەم كەلكۈنى باردۇر.

— بۇزۇكۋارىمنىڭ ئۆگۈتلىرىنى ئېسىمدە مەھكەم تۇت - مەن، — دېدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان بېشىنى ئېگىپ تۇرۇپ. — تاجۇ تەختتە ئولتۇرماق ئۈنچە ئاسان ئىش ئەمەس، — دېدى سۇلتان خاتۇن گېپىنى داۋاملاشتۇرۇپ، — تەختتە ئولتۇر - غان سەلتەنەت ئىگىسىنىڭ ئىككى قولىدا بىر چىنىدىن لىپمۇلىق قاچىلانغان سۇ بولىدۇ. ئول چىنىگە قاچىلانغان سۇ بولسا ئۇنىڭ ئەدلى - ئادالەتدۇر. ھە، دېمەكچىمەنكى، تاجۇ تەخت ئىگىسى ئاشۇ ئىككى چىنە سۇنى بىر تېمىمۇ ئۆكۈۋەتمەي، تەڭ تۇتۇپ ئولتۇرمىقى لازىمدۇر. چىنىدىكى سۇ تۆكۈلدى دېگەنلىك ئادالەت تۆكۈلدى، يۇنىدىغا ئايلاندى دېگەنلىكتۇر. ئوردىدىكى ئەمىرلەرنىڭ مەرتىۋىسىگە رىئايە قىلىش، ھەممىسىگە خۇددى ئاشۇ ئىككى چىنە نە سۇنى كۆتۈرۈپ تۇرغاندەك باب - باراۋەر مۇئامىلە قىلىش، ئىززەت كۆرسەتمەكلىك سەلتەنەت ساھىبىنىڭ پەزىلىدۇر، چۈن - دىكى، ئەمىرلەر تاجۇ تەختنىڭ ئۇلىدۇر. قايسىبىر ئەمىر خاندىن ئادالەتسىز مۇئامىلىگە ئۇچراپ رەنجىسە، سەلتەنەت ئۇلىنىڭ بىر تال كېسىكى ئاچراپ كەتتى دەپ بىلمەكلىك كېرەك... — سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا مومىسى سۇلتان خاتۇننىڭ ۋەز -

نەسپەتلىرى ئەزەلدىن خۇشياقمايتتى. ئۇنىڭ قۇلقى تۆمۈر بۇقا بەگ تەرەپدارلىقىدىكى ئەمىرلەرنىڭ خۇشامەت سۆزلىرىگە كۆنۈپ قالغان، ماختاشلىرىغا خۇمار بولۇپ قالغانىدى.

— ئوردا ئىشلىرىدىن ئۆزى خالىغانچە قول يۇيغان ئەمىرلەرگە مېنىڭمۇ ئامالسىم يوقتۇر، — دېدى ئىسان بۇغاخان سۈپۈرگە مېرىزغا ئاداۋەت بىلەن قاراپ قويۇپ، — ئەمما تەختگاھىمغا باش قويغان ئول ساداقەتمەن ئەمىرلەر بېھىساب ئىززەت — ئېھتىرامدىن بەھرىمەندۇر. بول چاغقا كەلگىچە دەرگاھىمدا ناھەق زۇلۇمغا ئۇچرىغان ياكى تەڭسىز مۇئامىلىگە دۇچار بولغان مەھرىمەلەر ھەم يوقتۇر.

نەۋرىسى بىلەن دەتالاشنىڭ ئەۋجىگە چىقىپ قېلىشىدىن ئېھتىيات قىلغان سۇلتان خاتۇن بۇ خۇسۇستى يەنە سۆزلەشنى خالىمىدى — دە، ئەسلى مەقسەتكە كۆچتى:

— ئىلاھىم شۇنداق بولغاي، خانىش ئايمىدىن خەۋەر تېپىدىشىمچە، تۆمۈر بەگنىڭ قىزىغا ئۆيلىنىشىنى ئىختىيار قىلىپتىلا. بىر ئاز باتناپ قالغان ئىسان بۇغاخان قايتىدىن جانلاندى، چىرايىغا قىش ئاپتېپىدەك پاللىدە كۈلكە يۈگۈردى.

— شۇنداق بۇزۇقكۈن، توي كۈنىنى كېچىككەندىمۇ قۇربان ھېيتقا قارار تاپقۇزساق دېگەن ئۈمىدىمەن. سۇلتان خاتۇن «گەپ قىلسىلا» دېگەننى قىلىپ مېرىمۇھەمەدشاھقا قاراپ قويدى.

نەۋرىسىدىن ئاللىقاچان كۆڭلى سوۋۇپ كەتكەن مېرىمۇھەمەدشاھنىڭ بۇ ئىشلارغا ئارىلاشقۇسى يوق ئىدى. شۇ تاپتا ئۇ خۇددى يولۋاسنىڭ ساغرىسىنى سىلاشقا مەجبۇر بولغاندەك تۈپ-غۇدا ئېغىز ئاچتى:

— خان ئالىيلىرىنىڭ ئۆيلىنىشى سەلتەنەتمىز ئۈچۈن كاتتا ئىشتۇر. خۇدايىتائالا «ئۆزۈڭلار ياخشى كۆرىدىغان ئاياللار — دىن ئىككىنى، ئۇچىنى، تۆتىنى ئېلىشىڭلارغا بولىدۇ»^① دېگەن.

① «قۇرئان كەرىم»، سۈرە نسا، 3 — ئايەت.

ئەمماكى ئۆيلىنىش ئىشىغا يەڭگىلتەكلىك قىلىشقا زىنھار بول-
 ماس، بۈيۈك سەلتەنەتىمىزگە خانىش بولغۇچى چوقۇم ئەقىللىق،
 پەزىلەتلىك، تەدبىرلىك، كەڭ قورساق بولغاننىڭ سىرتىدا، تې-
 گى - تەكتى، نەسەبى ئېسىل بولۇش كېرەك. شۇڭا ئابا - ئەجداد-
 لىرىمىز: ئاتا - ئانىسىنى كۆرۈپ قىز ئال، دېگەن. گەرچە ئول
 تۆمۈربۇقا بەگنىڭ زاتى ئېسىل زادىلەرنىڭ پۇشتىدىن بولمىسىمۇ،
 لېكىن ئالىيلىرى ئۇنى ئىززەتلەپ، يۇقىرى مەنەسپكە تەيىن ئې-
 تىپ مۆھتەرەم قىلىدىلا، ئەمما مېنىڭ بىلىشىمچە، ئول تۆمۈر-
 بەگنىڭ نىيەت - ئىقبالى دۇرۇس ئەمەس، تەمەخور، شۆھرەتپە-
 رەس، مەنەسپخۇمار ئادەمدۇر. ئۇنىڭ قىزىغا ئۆيلىنىپ خانىشلىق
 مەرتىۋىسى بەرسىلە، قەيىنئائىلىق سالاھىيىتىگە ئېرىشكەن تۆ-
 مۈربەگ ئەمىرلەر ئارىسىدا مەزھەپ ئۇيۇشتۇرۇپ تېخىمۇ ھەددە-
 دىن ئاشىدۇ. بۇ ھال سەلتەنەتىمىز ئۈچۈن خەتەرلىكتۇر.

— ئى جانابى بابائى بۇزىرۇك، بىر قىسىم كۆرەلمەس، غەي-
 ۋەتخور، چۆپرەندىلەرنىڭ پىتىنىسىگە قۇلاق سالمىسۇنلار، — دېدى
 سۇلتان ئىسان بۇغاخان بوۋىسىنىڭ تۆمۈربۇقا بەگىنى ھاقارەتلى-
 گىنىگە چىداپ تۇرالمى، — تۆمۈربۇقا بەگ جانابلىرى ھەرگىزمۇ
 ئۇنداق پەسكەش ئادەم ئەمەستۇر. خاتىرجەم بولسۇنلار، ئوردامدىكى
 ئەمىرلەرنىڭ ياخشى - يامانلىرىنى ئايرىغۇچىلىكىم ھەم باردۇر.
 سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ تەئەددىسىنى ئاڭلاپ مىرمۇھەم-
 مەدشاھ ئۇجۇقۇپ كەتتى. ئۇ خېلىدىن بېرى نەۋرىسىنىڭ ئالدىدا
 ئۆزىنى بوۋا ھېسابلاپ ئەركىن - ئازادە پىكىر بايان قىلالمايدىغان
 بولۇپ قالغانىدى. ئىسان بۇغاخانمۇ ئۇنى بابائى بۇزىرۇك دەپ قويد-
 غىنى بىلەن، ئەمەلىيەتتە ئادەتتىكى بىر ئەمىرگە مۇئامىلە قىل-
 غاندىك مۇئامىلە قىلاتتى.

نەۋرىسىنى تۆمۈربۇقا بەگنىڭ قىزىغا ئۆيلىنىش نىيىتىدىن
 ياندۇرالمىدىغانلىقىغا كۆزى يەتكەن سۇلتان خاتۇن بىر ئاز ئويلىد-
 نىۋالغاندىن كېيىن ئارىدىكى ئېغىر سۈكۈناتنى بۇزدى:
 — ئول تۆمۈربەگ ھەقىقەتەن ئاشۇنداق پەزىلەتلىك كىشى

بولسا، ئىككى دىۋاننىڭ ئەمىرلىك مەنسىپىدىن ۋاز كەچكەي،
ئۇنىڭ ئورنىغا ئالىيلىرى باشقا ئەمىرلەرنى تەيىن ئەتكەي. قىب-
يىنئاتا بىلەن كۈيۈئوغۇل سەلتەنەتنى بىللە باشقۇرسا، سەلتەنەت
ئىشلىرىغا نۇقسان يېتىپ قالمۇر!

مومىسىنىڭ تۆمۈر بۇقا بەگنىڭ ھوقۇقىنى چەكلەمەكچى،
ھەتتا ئۇنى ئوردا ئىشلىرىدىن چەتلەشتۈرمەكچى بولغانلىقىنى
ھېس قىلغان سۇلتان ئىسان بۇغاخان يەنە جاھىللىق قىلدى:

— بىلىشىمچە، ئۆز ۋاقتىدا جەننەت ماكان پەدەرۇ بۇزۇكۈم

ۋالدەمگە ئۆيلەنگەندىن كېيىن جانابى بابائى بۇزۇكقا سەلتەنەت-
مىزدىكى ئەڭ كاتتا مەنەپپ بولغان ئۇلۇسبېگلىك مەرتىۋىسىنى
بەرگەن ئىكەن. شول چاغدىمۇ سەلتەنەت ئىشلىرىغا نۇقسان يەت-
كەن بولغىمىدى بۇزۇكۋارىم؟

نەۋرىسىنىڭ بۇنداق سوئال سورىشىنى خىيالغا كەلتۈرمە-

گەن سۇلتان خاتۇننىڭ قاتتىق غەزىپى كەلدى:

— بابائى بۇزۇكلىرى بىلەن ئول تۆمۈر بەگنى قانداقمۇ

سېلىشتۇرغىلى بولسۇن؟ — دەيدى سۇلتان خاتۇن غەزىپىنى بى-

سىپ، ئۆزىنى تەمكىن تۇتۇشقا تىرىشىپ، — بابائى بۇزۇكلىرى

دېگەن ئابا - ئەجدادلىرىدىن تارتىپ سەلتەنەتتىمىزگە ساداقەت

بىلدۈرۈپ كەلگەن ئېسىل زادىلەرنىڭ پۇشتىدۇر. ئۇلۇسبېگلىك

مەرتىۋىسى بولسا ئۇنىڭغا ئابا - ئەجدادلىرىدىن مىراس قالغان.

ئۇنىڭ ئۈستىگە بابائى بۇزۇكلىرى ئاتاققا ئۇلۇسبېگى بولغىنى

بىلەن ئەمەلىيەتتە سەلتەنەت ئىشلىرىغا ئارىلىشىۋالمىغان، دىۋان

بەگلىرىنىڭ ئىشلىرىغا چات كېرىۋالمىغان، تۆمۈر بۇقا بەگ بولسا

مەرھۇم خان تاغلىرى سۇلتان شىرمۇھەممەدخان زامانىسىدا

ئوردىنىڭ ئىچكىلىرىدىن ئىدى. ئەينى ۋاقتىدا سۇلتان شىرمۇ-

ھەممەدخاننى قوللاپ، مەرھۇم پەدەرلىرى سۇلتان ئۇۋەيسخان ئا-

لىلىرىنى قەستلىمەكچىمۇ بولغان. شۇنداق بولسىمۇ پەدەرلىرى

سەلتەنەتنى قولغا ئالغاندىن كېيىن ئۇنى كەڭ قورساقلىق بىلەن

ئەپۇ قىلىپ، ئىلگىرىكى ئىشلىرىنى سۈرۈشتۈرمىگەندى. ئەمدى-

لىكتە ئۆزلە ئۇنى ئەتىۋارلاپ مەنەسەپ دەرىجىسىنى بىراقلا ئۆس-
تۈرۈۋەتتىلە، ھەلا دەپ بېرىدىغان بولسىلا، ئول تۆمۈربەگ ئەتە -
ئۆگۈن ئۆلۈسبېگىلىك مەرتىۋىسىگىمۇ قول سوزۇشتىن يانمايدۇ.
مەنەسەپپەرەس ئەمىر ياخشى ئەمىر ئەمەستۇر. ئۆزلە خىجىل بول-
سىلا، مەن بېرىپ يەتكۈزەي، تۆمۈر بەگنىڭ خانغا قېيىنئاتا بول-
غۇسى بولسا، مەنەسەپ - مەرتىۋىسىدىن ۋاز كەچسۇن.

— سەلتەنەت ئىشلىرىنى قانداق بىر تەرەپ قىلىش، كىمنى
مەنەسەپكە تەيىن ئېتىش - ئەتمەسلىك ئۆز ئىختىيارىمىدۇر. ئەڭ
ياخشىسى، مۆھتەرەم بۇزرۇكۋارلىرىم سەلتەنەت ئىشلىرىغا ئا-
رىلاشمىسۇنلار! — دېدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان بىردىنلا جۇۋد-
سىنى تەتۈر كىيىپ، — ھە، ئېيتماقچى، ۋالدىمەنى ئەلچىلىكتىن
توسۇمغايللا. خالىسىلا بىللە ئەلچىلىك قىلىپ بەرسىلە تېخى
ياخشى. بىز لەركىم نەۋرىلىرىنى مۇرادىغا يەتكۈزۈپ قويۇشلىرىنى
تىلەيمەن! — ئىسان بۇغاخان دەس ئورنىدىن تۇردى، — خوش،
مەن ياناي، شول تاپتا ئوردىدا ئەمىرلەر يولۇمغا قاراپ تۇرۇشىدۇ،
ئۇراتمىسۇنلار.

ئىسان بۇغاخان گېپىنى تۈگىتىپ چىقىپ كەتتى. سۈپۈرگە
مىرزا ئۆزىتىپ قويۇش ئۈچۈن ئالدىراپ ئورنىدىن تۇردى، سۇلتان
خاتۇن بىلەن مىرمۇھەممەدشاھ ئولتۇرغان ئورنىدا داڭ قېتىپ
تۇرۇپلا قېلىشتى.

— ئەمدى قانداق قىلماق كېرەك؟ — دېدى سەل ئەپسىگە
كەلگەن سۇلتان خاتۇن خاننى ئۆزىتىپ قويۇپ كىرگەن سۈپۈرگە
مىرزاغا مەدەت تىلىگەندەك قاراپ.

— خان ئالىيلىرى پەيلىدىن ياندىغاندەك ئەمەس، — دېدى
سۈپۈرگە مىرزا ئويچانلىق بىلەن، — ئەمدى ئۇنىڭ ھۆكۈمىگە باش
ئەگمەكتىن باشقا ئاماللىرىمىز يوقتۇر.

— ئارى، — دېدى مىرمۇھەممەدشاھ ئۇھ تارتىپ، — گەر-
چە ئالىيلىرى بىزگە پەرزەنت بولسىمۇ يەنىلا سەلتەنەت پاسىبا-
نى، تەخت ئىگىسىدۇر. قانداق ھۆكۈم چىقىرىش ئىختىيارىدىدۇر،

ئەلھۆكۈملىللا دېمەي نە چارە، شول تاپنا ئالىيلىرى بىزدىن كەچسە كېچىدۇكى، ئول تۆمۈر بەگدىن ھەرگىز كەچمەس.
— ئەمىرلەر بىلەن سۆزنى بىر قىلىپ خاننى مەجبۇرلىغىلى بولماسمۇ؟ — سورىدى سۇلتان خاتۇن.

مىرمۇھەممەدشاھ چۆچۈپ سۇلتان خاتۇنغا قارىدى.
— ئۇنداق قىلساق ئوردىدا قان تۆكۈلۈش ئېھتىمالى بار، — دېدى سۈپۈرگە مىرزا ئېھتىياتچانلىق بىلەن — ھازىر ئوردىدىكى مۇھىم ھوقۇق تۆمۈر بەگنىڭ قولىدا. ئەمىرلەر بۇنداق تەۋەككۈل-چىلىككە قوشۇلماسلىقى مۇمكىن.
— شۇنداق، بۇنداق قىلىش بەكمۇ خەتەرلىك، — دېدى مىرمۇھەممەدشاھ.

سۇلتان خاتۇننىڭ ۋۇجۇدىنى ئۈمىدسىزلىك چۇلغۇۋالدى.
— مەن بىر مەزلۇم كىشى، ئىككىلىرى بۇنداق دەپ تۇرۇۋال-سىلا، مېنىڭمۇ باشقا ئىلاجىم يوق. ئەسلىدە ئىككىلىرى باشتىلا ئوردىدا مەھكەم پۈت تىرەپ تۇرۇپ، تۆمۈر بۇقا بەگنىڭ خانغا يېقىن-لىشىشىنى چەكلەپ تۇرغان بولسىلا بۇنداق ئاقىۋەت يۈز بەرمەيتتى، ئەمىر كەبىر سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ قەدرى ئۆتۈلدى مانا.
سۇلتان خاتۇن يىراق قەشقەردىكى كۈيۈ ئوغلىنى ئېسىگە ئېلىپ ئاھ ئۇردى.

— بولمىسا سەيپىدەئەلى ئالىپ ھەزرەتلىرىگە ئەھۋالنى مەلۇم قىلايلى، ئاستانىگە تېزدىن قايتىپ كەلسۇن، — دېدى سۈپۈرگە مىرزا.

— خان ئالىيلىرى ئەمىر كەبىر سەيپىدەئەلى ئالىپنى ماڭلاي-سۆيەننىڭ باش ئەمىرلىكىگە تەيىنلەپ يارلىق چۈشۈرگىنىگىمۇ بىرنەچچە يىل بولۇپ قالدى، — دېدى مىرمۇھەممەدشاھ، — خان ئالىيلىرىدىن يارلىق بولمىسا ئۇنىڭ ئاستانىگە قايتىپ كەلمىكى تەس، ئۇنىڭ ئۈستىگە ۋاقت قىستاپ قالدى. سەيپىدەئەلى ئالىپقا خەۋەر بېرىپ بولغىچە خان ئالىيلىرىمۇ توي قىلىپ بولىدۇ.
— بۇ تويىنى بىز توسۇيالمىغۇدەكمىز، — دېدى سۇلتان خا-

تۇن تەن بېرىپ، — ئەمما سەيىدئەلى ئالپقا خەۋەرنى بېرىۋېرىدۇ. —
 لى. تويىنى قۇتۇقلاش باھانىسى بىلەن ئاستانىگە قايتىپ كەل-
 سۇن، قالدى ئىشلارنى شۇ چاغدا مەسلىھەت قىلىشامىز. سەيىد-
 ئەلى ئالپ ئوردىدا بولسا، ئول تۆمۈربەگنى ئوردا ئىشلىرىدىن
 چەتلەشتۈرگىلى، خان ئالىيلىرىنى ئېقىشقا كىرگۈزگىلى بولىدۇ.
 — بۇزۇكۋارىمغا بىر تەكلىپىم بار ئىدى، بىلىمدىم قوبۇل
 كۆرەرمىكىن؟ — دەدى سۈپۈرگە مىرزا.
 — ئېيتسۇنلار، — دەدى سۇلتان خاتۇن.
 — تۆمۈر بەگ قەسىرىگە قىز سوراپ ئەلچىلىككە ئۆزلە
 بارسىلا...

— ھەرگىز، ھەرگىز بارمايمەن! — دەدى سۇلتان خاتۇن
 چىرايىنى پۈرۈشتۈرۈپ، — ئۆتۈپ - تېشىپ ئاشۇ زاتى پەس ئە-
 مىرنىڭ قەسىرىگە بويۇن ئېگىپ بارامدىم؟
 — خان ئالىيلىرى ئۈچۈن بارىدىلا، — دەدى سۈپۈرگە
 مىرزا مۇددىئاسىنى چۈشەندۈرۈپ، — بايا خان ئالىيلىرى ئۆزلە-
 دىن خېلىلا رەنجىپ قالدى. ئەلچىلىككە بارسىلا، ئالىيلىرى چو-
 قۇم مىننەتدار بولىدۇ، قىلغان قوپاللىقىغا، ئەدەپسىزلىكىگە خى-
 جىل بولىدۇ. ئۇنداق قىلمىسىلا، ئوتتۇرىلىرىدىكى ئاداۋەت تېخى-
 مۇ چوڭىيىپ كېتىدۇ، ئۆزلەدىن ئۆزىنى قاچۇرۇدىغان بولۇۋا-
 لىدۇ - دە، تۆمۈربەگ تەرەپكە تېخىمۇ ئېغىپ كېتىدۇ، ئول چاغدا
 پايدىنى يەنىلا تۆمۈربەگ ئالىدۇ. خان ئالىيلىرىنى تۆمۈربەگكە
 مۇشۇنداقلا تاشلاپ بەرسەكمۇ بولماس، بۇنىڭغا ئەلۋەتتە يۈرەكلىرى
 چىدىمايدۇ، خان ئالىيلىرى نېمىلا دېگەنبىلەن تېخى ياش، ياخشى -
 ياماننى تولۇق ئاڭقىرىمىقىغا ھېلىھەم بار. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئىككى
 بۇزۇكۋارىمغا يەنىلا مېھرى چوڭقۇردۇر، بايا بالىلىقىغا ئېلىپ
 باتناپ قويدى. ئەمدى ھەربىرلىرىمۇ ئۇنىڭ بىلەن تەڭ تۇرۇپ بات-
 نىسىلا قاملاشمايدۇ. سەيىدئەلى ئالپ ھەزرەتلىرى ئاستانىگە
 قايتىپ كەلگىچە بىر ئامال قىلىپ تۆمۈربەگنىڭ ئۈستۈنلۈكىنى
 ئىگىلىۋېلىشىغا يول قويماسلىق كېرەك.

— مۇددىئالىرى ئايان بولدى ئەمىر، — دېدى سۇلتان خاتۇن قايىل بولۇپ، — ئەلچىلىككە بارسام باراي. سەپىيدى ئەلى ئالپقا بۈگۈندىن قالدۇرماي مەكتۈپ ماغدۇرۇۋېتەيلى.

40

شۇ تاپتا ئاستانە تۇرپان شەھىرىنىڭ ھاكىمى مىركەرىمبەر - دى بەگ قەسىرىنىڭ قىشلىق سارىيىدا ئوردا جازا دىۋانىنىڭ ئە - مىرى ھەقبەردى مىرزا، ئاستاننىڭ قازى - قۇززاتى سۇلايمان خوجا، ئوردا ياساۋۇل ئەمىرى ئابدۇخالىق مىرزا سەندەلگە پۈتتىنى تىقىپ ئولتۇرۇپ خۇپىيانە سۆھبەتلىشىۋاتاتتى.

— تۆمۈربۇقا بەگ خان ئالىلىرىغا قېيىنئاتا بولسا سەلتە - نەتنى پۈتۈنلەي ئىلىكىگە ئېلىۋالدى، — دېدى مىركەرىمبەردى بەگ ئۆچكە ساقىلىنى سىلاپ تۇرۇپ، — خان ئالىلىرى ھېلىمۇ ئۇنىڭ سىزغان سىزىقىدىن چىقمايدىغان بولۇپ كەتتى، ھەرىر - لىرىمۇ كۆرۈپ تۇرۇپتىلا، تۆمۈربۇقا بەگ شاھىنىشىندا پەيدا بولسا خان ئالىلىرىمۇ پەيدا بولىدۇ، قارماققا خان ئالىلىرى ئۇنىڭ سايبىسىدە كىلا بولۇپ قالدى.

— ئارى، — دېدى ئاستاننىڭ قازى - قۇززاتى سۇلايمان خوجا چاقما كاۋىدەك يوغان سەللە ئوربۇالغان بېشىنى گىلىدىڭلىد - تىپ تۇرۇپ، — تۆمۈربۇقا بەگ ھەدەپ ئۆز يېقىنلىرىنى مەنسەپكە تەۋسىيە قىلىۋاتىدۇ، ئالىلىرى بولسا نېرى - بېرىسىنى سۈ - رۇشتۇرمەيلا ئول كىشىلەرنى مەنسەپكە تەيىنلەپ يارلىق چۈشۈ - رۇۋاتىدۇ. شول كۈنلەردە تۆمۈر بەگنىڭ مەنسەپ سېتىپ ئالغان رىشۋەتلىرى^① ئوردا خەزىنىسىگە تەڭلىشىپ قالاي دەپ قالدى.

① رىشۋەت — پارا.

— يالغۇز بۇلا ئەمەس، — دېدى جازا دىۋانىنىڭ ئەمىرى ھەقبەردى مىرزا، — خان ئالىلىرى كۆنچى ۋادىسىدىن ئەرز قىلىپ كەلگەن رەئىيەتنىڭ دەۋاسىنى سوراپ تەھقىقلەشنى جازا دىۋانىغا بۇيرۇپ قويغىنى بىلەن، بۇ ھەقتە سۇنغان مەلۇماتىمىز قارا دىۋاندا بېسىلىپ قېلىۋاتىدۇ. ئىشەنچلىك كىشىلىرىمىزنىڭ خەۋەر قىلىشىچە، كۆنچى ئەمىرى تۆمۈربۇقا بەگكە نۇرغۇن سوۋغا - سالام پىشكەش قىلغانىمىش، بۇ ئەھۋاللارنى خان ئالىيلىرىغا مەلۇم قىلىشقا پىتىنالىمىدۇق.

— شۇنداق، يامىنىغا كەلسە تۆھمەت قىلغان ئاتاققا قېلىپ ياساققا تارتىلىدىغان گەپ، — دېدى ئوردا ياساۋۇل ئەمىرى ئابى. دۇخالىق مىرزا، — ھازىر خان ئالىيلىرىنىڭ نەزەرىدە تۆمۈربۇقا بەگىدىنمۇ ساداقەتمەن، ئىشەنچلىك ئەمىر يوقتۇر.

— بابائى بۇزىرۇكى بولمىش ئۇلۇسبېگى مىرمۇھەممەدشاھ ھەزرەتلىرىنىڭ مەرتىۋىسىگە رىئايە قىلمىغان يەردە، بىز نېمە - تۇق، ئىشقىلىپ سەلتەنەت تۆمۈربۇقا بەگىنىڭ ئىختىيارىغا ئۆتۈپ كەتكىلىۋاتىدۇ.

— شۇڭا مۇۋاپىق بىر ئامال تېپىپ خان ئالىيلىرىنى ئاگاھلاندۇرايلى دەپ، ھەربىرلىرىنى مەشۋەرەت^① كە چىلىشىم، — دېدى مىركەرىمبەردى بەگ.

— ئالىيلىرىنىڭ شۇ كۈنلەردە كۆزى كور، قۇلقى گاستۇر. ئەس - يادى تۆمۈربۇقا بەگنىڭ قىزىنى نىكاھقا ئېلىشتا، — دېدى سۇلايمان خوجا كۆڭلىدىكى ئۈمىدىسىزلىكنى يوشۇرماي، — بۇ ئەھۋالدا خان ئالىيلىرىنى ئاگاھلاندۇرۇشقا ئۇرۇنۇش بىھۇددۇر. ئۇنىڭ ئۈستىگە تۆمۈربۇقا بەگنىڭ چىشىغا تېگىپ قويساق، قاق بالاغا قالمىز. قايسى كۈنى سۈپۈرگە مىرزا، مىرمۇھەممەد - شاھ ھەزرەتلىرى بىلەن كۆرۈشۈپ مۇشۇ خۇسۇستا پاراڭلاشتىم، ئۇلارمۇ ئۆزلىرىنىڭ ئىلاجسىزلىقىنى بىلدۈرۈشتى. بولۇپمۇ ئۇ - لۇسبېگى ھەزرەتلىرىنىڭ خان ئالىيلىرىدىن قاتتىق كۆڭلى قال -

① مەشۋەرەت — مەسلىھەت، كېڭەش.

غاندەك قىلىدۇ.

ئارىنى بىر ھازا سۈكۈت باستى، ۋۇجۇدىنى قاتتىق غەم چۇلغۇنغان بۇ ئەمىرلەر مۇۋاپىق بىر تەدبىر تاپالماي قىيىنلىپ قالغاندەك قىلاتتى.

— سەيپىدئەلى ئالپ ھەزرەتلىرىمۇ قەشقەردە مىدىرلىماي

يېتىۋالدى. پەممىچە، ئوردىدىكى بۇ ئىشلاردىن خەۋىرى يوق ھەر-قاچان، — دېدى ھەقبەردى مىرزا سۈكۈتنى بۇزۇپ.

— سۈپۈرگە مىرزدىن ئاڭلىشىمچە، قەشقەرگە ئىككى قې-

تىم مەكتۇپ يوللاپتۇ، لېكىن جاۋاب ئالالماپتۇ، — دېدى سۇلاي-مان خوجا.

— ئەمىر كەبىر سەيپىدئەلى ئالپ جانابلىرىنىڭ كۆڭلىدە-

كىنى بىلمەك تەس، — دېدى ئابدۇخالىق مىرزا.

— سەيپىدئەلى ئالپ ھەزرەتلىرى خوتەن، چەرچەن، ئالتۇن-

تاغ ۋادىسىدىكى توپىلاڭنى تىنچىتىش ھەلەكچىلىكىدە، — دېدى

مىر كەبىرەدى بەگ، — ئاستانىدا ئۇلۇسبېگى مىر مۇھەممەدشاھ

بىلەن سۈپۈرگە مىرزا بولغانلىقى ئۈچۈن ئوردىدىن خاتىرجەم.

ئۇنىڭ ئۈستىگە تۆمۈر بەگنىڭ ئەقىل كۆرسىتىشى بىلەن خان

ئالىيلىرىنىڭ ئۆزىنى ماڭغلايسۆيەننىڭ باش ئەمىرلىكىگە تەيىنلەپ

ئوردىدىن يىراقلاشتۇرغانلىقىنى ھەرگىز خىيالغا كەلتۈرمەيدۇ.

ئول تۆمۈر بەگنىڭ باشباشتاقلقىغا مۇشۇنداقلا قول قوۋۇشتۇرۇپ

تۇرساق بولمايدۇ جانابى ئەمىرلەر، بولمىسا ئەتە - ئۆگۈن بىزمۇ

مەنسەپ - مەرتىۋىمىزدىن ئايرىلىپ ئوردىدىن ھەيدىلىمىز.

ئەمىرلەرنىڭ چىرايىدا تەشۋىش پەيدا بولدى.

— خان ئالىيلىرىنىڭ بۇ توي ئىشىنى توسۇشقا بىزنىڭ

راستىنىلا ئاماللىرىمىز يوقتۇر، — دېدى ھەقبەردى مىرزا، — بۇ

ئىشقا تەۋەككۈل قىلساق كالىمىزنى قولىتۇقىمىزغا قىسىپ قوي-

ساق بولىدۇ. مەيلىلا، نېمە كارىمىز، جېنىمىز ئارام تاپسىلا بولدى

دەيلى دېسەك تۆمۈر بەگكە خۇشامەت قىلىپ ياشىساق، ئەدىلى -

ئادالەتنى خار قىلساق بولىدۇ، بۇنى ئادەمنىڭ ۋىجدانى كۆتۈرمەي-

دۇ.

— ئەينى مۇددىئا، — دېدى ئابدۇخالىق مىرزا، — كۆنچى ۋادىسىدىن ئەرز قىلىپ كەلگەن رەئىيەتنىڭ داد - پەريادىغا ئا - دەمنىڭ يۈرىكى چىدىمايدۇ. ئەمەلىيەتتە، ئوردىغا ئەرز قىلىپ كەلگۈچىلەر يالغۇز ئۇلارلا ئەمەس، سۈرۈشتۈرۈپ كەلسەك، يەنىلا تۆمۈر بۇقا بەگ تەرەپدارلىقىدىكى ئەمىرلەرگە بېرىپ تاقىلىدۇ.

— شۇنداق، — دېدى ھەقىبەردى مىرزا، — ئاۋام - رەئىيەت ئول ئەمىرلەرنىڭ زۇلمىغا چىدىماي نالە قىلماقتا. ئىلگىرى جازا دىۋانى بىر تەرەپ قىلغان ئەرزلەرنى بىۋاسىتە خان ئالىيلىرىغا يوللايتتۇق، ھازىر تۆمۈر بۇقا بەگ ھەرقانداق مەلۇماتنى ئاڭال قارا دىۋان تەھقىقلىگەندىن كېيىن ئاندىن خان ئالىيلىرىغا يوللاپ بې - رىدۇ دەپ پەتىۋا چىقاردى، خان ئالىيلىرىمۇ بۇنى قوللىدى. ئەرز - شىكايەتلەرنى قاتتىقراق سۈرۈشتە قىلىپ تەھقىقلىسەك، ئۇنىڭ مۇڭگۈزىگە ئۇرسا تۇيىقى سىرقىراپتۇ، دەپ تۆمۈر بەگنىڭ چىشى قېرىشىدۇ، كارىمىز بولمىسا زىيان يەنىلا ئاۋامغا بولىدۇ.

— خان ئالىيلىرىنىڭ مەلۇماتنامە كۆرۈش بىلەن ئەزەلدىن خۇشى يوق، — دېدى سۇلايمان خوجا، — ئالىيلىرىغا بەزمە - شاراب، ئەيش - ئىشرەت بولسىلا بولدى، ھېلىتىن توي قىلماي تۇرۇپلا ھەرەمنى رەققاسلار بىلەن تولدۇرۇۋەتتى، مۇقەددەس شەرىد - ئەت ئەھكاملىرىنى خان ئالىيلىرى ئۆزى باش بولۇپ بۇزۇۋاتىدۇ، بۇ دېگەن كەچۈرگۈسىز ئېغىر گۇناھ.

— تۆمۈر بۇقا بەگ ھەقىقەتەن ئىپلاس ئادەم ئىكەن. خان ئا - لىيلىرىغا چىرايلىق قىزىلارنى سوۋغا قىلىپ ئەيش - ئىشرەتكە ئۆگەتكەنمۇ شۇ، مانا ئەمدى مەنسەپ - مەرتىۋە ئۈچۈن قىزىنى ساپە قىلىپ ئۈلگۈردى. بۇ ئىشلارنى قىلچىلىك قىزارماي، نومۇس قىلماي قىلدى دېسە تېخى.

— تۆمۈر بۇقا بەگدەك بەتئەخلاق ئادەمنىڭ قەسىرىدە قانداق - سىگە ئاشۇنداق ھەم چىرايلىق، ھەم پەزىلەتلىك، ھەم ئەقىللىق بىر قىزنىڭ ئۆسۈپ يېتىلگىنىگە ھېچ ئىشەنگۈم كەلمەيدۇ. ئول

قىزنىڭ ھەقىقەتەنمۇ خانىش بولۇشقا لايىقتى بار ئىكەن بولمىد - سا.

— ساردىن نار تۇغۇلۇپتۇ دېگەن شۇ - دە.

— ئاغىچامدىن تۆمۈر بەگنىڭ ئاغىچىسىنى تولغۇ شەرىپى -

ھايالىق، پەزىلەتلىك ئايال دەپ ئاڭلىۋېدىم، ئانا تەربىيەسى كۆرگەن - دە.

— تۆمۈر بۇقا بەگ خانغا قېيىنئانا بولۇۋالغاندىن كېيىن يە -

نە قانداق قۇۋلۇق - شۇملۇقلارنى قىلىدۇ، بىلگۈچى بىر ئاللاھ.

— مۇشۇنداق قاقشاپ تۇرۇۋېرىمىزمۇ؟ - سورىدى مىركە -

رىمبەردى بەگ ھەمراھلىرىنىڭ كۆزىگە قاراپ، - قاقشاش بىلەن ھېچقانداق ئىش ۋۇجۇدقا چىقمايدۇ.

— ئۇغۇ راست، - دېدى سۇلايمان خوجا، - باشقا مۇۋاپىق

بىر چارە بارمۇ؟ سەيپىدئەلى ئالپ ئوردىدا بولغان بولسا بۇ ئىشلارنى توسۇش ئاسانغا توختايتتى.

— تۆمۈر بۇقا بەگ خانغا قېيىنئانا بولۇش مەقسىتىگە يەتسە،

سەيپىدئەلى ئالپ ھەزرەتلىرىمۇ كارغا كەلمەي قالىدۇ. ھازىر تۆ -

مۈر بۇقا بەگ ئاتاقتا لەشكىرىي دىۋاننىڭ ئورۇنباسارى بولغان بى -

لەن، ئەمەلىيەتتە لەشكىرىي دىۋان شۇنىڭ قولىدا. قولىدا لەش -

كىرىي ھوقۇق بولمىسا سەيپىدئەلى ئالپ جانابلىرىمۇ ئىلاجىسىز

قالىدۇ، ئۇنىڭ ئۈستىگە خان ئالىيلىرىنىڭ سەيپىدئەلى ئالپنىڭ

مەرتىۋىسىگە رىئايە قىلىشىمۇ بىر گەپ، شۇنداقلا بولىدىغان

بولسا ئەلھۆكۈمىللا دېمەسلىككە ھېچكىمنىڭ ئىلاجى يوقتۇر.

سەيپىدئەلى ئالپ خان ئالىيلىرى بىلەن بەكرەك قارشىلاشسا،

خانغا ئاسىيلىق قىلغان گۇناھ يۈكلىنىدۇ، ماڭلايسۆيەنىڭ باش

ئەمىرلىك مەرتىۋىسىدىنمۇ قۇرۇق قالىدۇ. بىرلا ئامال، قۇرۇلتاي

چاقىرىپ خاننى بىكار قىلىش، لېكىن ھازىرقى ئەھۋالدا خاننى

بىكار قىلىش مۇمكىن ئەمەس. ناۋادا خان ئالىيلىرىنىڭ بىرەر

پەرزەنتى بولسا ئىدى، ئول چاغدا قۇرۇلتاي چاقىرىپ خاننى بى -

كار قىلىپ، ئورنىغا خانزادىسىنى ئولتۇرغۇزۇشقا تامامەن بولات -

تى، ئول چاغدا تۆمۈر بۇقا بەگمۇ غىڭ قىلماي قالاتتى.

— ناۋادا چوڭ خانزادە يۇنۇسخان ئالىيلىرىنى تېپىپ قاي-
تۇرۇپ كەلسە كىچۇ؟ — دېدى مىركەرىمبەردى بەگ.

ئەمىرلەر ھەم چۆچۈش، ھەم تەئەججۇپ ئىلكىدە بىر - بىر -
رىگە قاراشتى، مىركەرىمبەردى بەگ خېلىدىن بېرى ئويلاپ يۈر -
گەن بۇ خىيالىنى شەرھلەشكە كىرىشتى.

— ئۆز ۋاقتىدا سەيپىدئەلى ئالپ ھەزرەتلىرى چوڭ خانزادە
يۇنۇسخاننى قايرىپ قويۇپ، كىچىك خانزادە ئىسان بۇغاخان ئا-
لىيلىرىنى تەختتە ئولتۇرغۇزغاندى، بۇنى ھەربىرلىرىمۇ ئوبدان
بىلىشلا، شۇڭا چوڭ خانزادىنى تەختتە ئولتۇرغۇزۇشقا سەيپىد-
ئەلى ئالپ ھەزرەتلىرى ھەرگىز قوشۇلمايدۇ، ئەمما سۇلتان ئىسان
بۇغاخان ئالىيلىرىنىڭ تۆمۈر بۇقا بەگنىڭ سىزغان سىزىقىدىن
چىقمايدىغان بولۇپ قالغانلىقىنى كۆرسە ھەمدە خان ئالىيلىرىغا
نەسىھەت قىلىپ ئاڭلىتالمىسا، خان قېيىنئاتىسى بولمىش ئول
تۆمۈر بەگكىمۇ كۈچى يەتمىسە، ئول چاغدا چوڭ خانزادە يۇنۇس -
خاننى تەختتە ئولتۇرغۇزۇش ئىشىنى چوقۇم قوللايدۇ، چۈنكى،
شول كۈنلەردە ئۇلۇسبېگى مىرمۇھەممەدشاھ ئالىيلىرىمۇ خاندىن
قاتتىق نارازى، شاھسانىيە سۇلتان خاتۇن بولسا ئۇزۇندىن بېرى
ئالىيلىرىدىن رەنجىپ ئوردىغا قەدەم باسمىدى. چوڭ خانزادە يۇ-
نۇسخان ئالىيلىرى بولسا نېمىلا بولمىسۇن مەرھۇم سۇلتان ئۇ-
ۋەيسخان ئالىيلىرىنىڭ پۇشتىدۇر. ئۆز ۋاقتىدا كۈنتۇرا خانىش
ئۇلۇسبېگى ھەزرەتلىرىنىڭ قىزى، سەيپىدئەلى ئالپ ھەزرەتلى-
رىنىڭ نەۋرە سىڭلىسى بولغانلىقى ئۇچۇنلا، قېرىنداشلىق ھەم
نەسەبىنى سۈرۈشتۈرۈپ كىچىك خانزادە ئىسان بۇغاخان ئالىيل-
رىنى تەختتە ئولتۇرغۇزۇشنى مۇۋاپىق كۆرگەن، ھالا بۈگۈنكى
كۈندە خان ئالىيلىرىنىڭ قانات - قۇيرۇقلىرى يېتىلىپ، ئۆز
پۇشتى - پاناھلىرىغا ھۆرمەت قىلمىدى. ئىشەنچىم كامىلىكى،
مۇشۇ كۈنلەردە ئوردىدا سەيپىدئەلى ئالپ ھەزرەتلىرى بولغان
تەقدىردىمۇ خان ئالىيلىرىنى تۆمۈر بۇقا بەگدىن ھەرگىز ئايرىۋې-

تەلمەيدۇ، بەلكى تۆمۈر بۇقا بەگ خالىسا خان ئالىيلرىنىڭ قولى بىلەن سەيیدئەلى ئالپنىمۇ ئوردىدىن قوغلىۋېتەلەيدۇ. ھەممە گەپ سەيیدئەلى ئالپنىڭ ئوردىدىكى بۇ خەۋپنى ھېس قىلالايدىغان شۇڭا دېمەكچىمەنكى، ئاڭال چوڭ خانزادە يۇنۇسخان ئالىيلرىنى ئىزدەپ - تېپىپ يوشۇرۇنچە ئاستانگە قايتۇرۇپ كېلەيلى. سەيیدئەلى ئالپ ھەزرەتلىرى خان ئالىيلرىدىن ئائۇمىد بولغان ھالدا مان مۇددىئايىمىزنى بىلدۈرۈپ، چوڭ خانزادىنى ئوتتۇرىغا چىقىرىۋالى. بۇ تەدبىرىمىزنى ۋاقتى كەلگەندە مىرمۇھەممەدشاھمۇ، سۇلتان خاتۇنمۇ قوللىغۇسىدۇر.

ئەمىرلەر دەماللىققا ئىپادە بىلدۈرمەي، بىر پەس خىيالغا چۆكۈپ ئولتۇردى.

— شۇنداق قىلساق بولۇرمۇ زادى؟ — دېدى ھەقبەردى مىرزا ئىشەنچسىزلىك بىلەن، — بۇ دېگەن ئويىنىشىدىغان ئىش ئەمەس، مۇددىئايىمىز ئاشكارا بولۇپ قالسا كالا كېتىدىغان گەپ. — شۇنداق، ئۈچ ئەۋلادىمىزغىچە قىرىپ تاشلاشتىن يانمايدۇ. — ئاللاھ ئىگەم تەۋەككۈلچى بەندىلىرىنى ياخشى كۆرىدۇ، — دېدى سۇلايمان خوجا ھەمراھلىرىغا تەكشى نەزەر تاشلاپ، — بىر ئىشنى ۋۇجۇدقا چىقىرىمىز دەيدىكەنمىز، تەۋەككۈل قىلىشىمىز كېرەك. ياقسام پىشارمۇ، كۆمسەم پىشارمۇ دەپ ئولتۇرساق ھېچ ئىش ۋۇجۇدقا چىقماستىن. ئەزىمەس تۆمۈر بۇقا بەگنىڭ قاش - قاپقىغا قاراپ خورلۇقتا ياشىغۇچە، ئۈمىدىمىزنى ئاللاھقا باغلاپ بىر ئۇرۇنۇپ كۆرەيلى. ئوردىدا تۆمۈر بەگدىن نارازى بولغۇچىلار يالغۇز بىزلا ئەمەس، خېلى كۆپ مەسلەكداشلىرىمىز بار، خىش قېلىپتىن چىقىپ بولغۇچە پۇختا ھازىرلىق كۆرەيلى.

— بارىكالا، — دېدى مىر كەرىمبەردى بەگ مەمنۇنلۇق بىلەن كۈلۈپ، — ھەر بىر ئىشنىڭ يول بەرگۈچىسى باردۇر. سۇلايمان خوجا ھەزرەتلىرى ئېيتقاندەك، ۋاقتى - قەرەلى يەتكىچە ئىشلارنى پۇختا قىلغايىمىز، سەلتەنەتىمىزنى تۆمۈر بەگدەك قارا نىيەت، نەپسانىيەتچى، ئىشەرەتخور، بەتقىلىق زۇلۇم ھامىيلىرىدىن

پاكلاش ئۈچۈن بېلىمىزگە شىجائەت كەمىرىنى مەھكەم باغلىغاي -
مىز.

— بۇ ئىشلارنىڭ ئۈچۈدەقا چىقىشىدا سەيپىدئەلى ئالىپ
ھەزرەتلىرىنىڭ ئوردىغا قايتىپ كەلمىكى بەكمۇ زۆرۈردۇر، —
دېدى ھەقبەردى مىرزا ئويچانلىق بىلەن، — ئۇنداق بولمايدىكەن،
يالغۇز چوڭ خانزادە يۇنۇسخان ئالىيلىرىغا تايىنىپ مۇۋەپپەقىيەت -
يەتلىك ئىش تەۋرىتەلمەيمىز.

— ئەينى مۇددىئە، — دېدى ئابدۇخالىق مىرزا، — چوڭ
خانزادە يۇنۇسخان ئالىيلىرىنىڭ بۇ تەسەررۈپتىن ئايرىلغىنىغا
خېلى يىللار بولدى، ئاۋام - رەئىيەتنىڭمۇ ئېسىدىن كۆتۈرۈلۈپ
كەتتى. دېمەك، ئۇنىڭ ئاۋام ئارىسىدا ھېچقانداق تەسىرى يوقتۇر،
ئەمما سەيپىدئەلى ئالىپ ھەزرەتلىرىنىڭ بولسا ھۆرمەت - تەسىرى
خان ئالىيلىرىدىن ئۈستۈن تۇرىدۇ. ئۇنىڭ بىلەن كۆمەكلىشەلە -
سەك ئىشلىرىمىزنىڭ بىر باشقا چىقىشىدا ئۈمىد چوڭ بولاتتى.

— خاتىرجەم بولۇشىمىزغا، كەمىنەلەرنىڭ كالتە پەمىچە
سەيپىدئەلى ئالىپ ھەزرەتلىرى خان ئالىيلىرىنىڭ قۇتلۇق تويى
مەرىكىسىگە كەلمەي قويمايدۇ، — دېدى سۇلايمان خوجا.
— خان ئالىيلىرى تويغا ئالدىراۋاتىدۇ. بۇ قارا قىشتا قەشە -
قەردىن ئاستانگە كەلمىكى تەسكە چۈشەرمىكىن؟

— ئىشقىلىپ تويغا ئۈلگۈرۈپ كېلەلمىسە، تويىدىن كېيىن
بولسىمۇ ھامان كېلىدۇ. تەكلىپىم ھەربىرلىرىگە ماقۇل كەلسە،
ھازىرچە بۇ ئىشلارغا باش قاتۇرماي، چوڭ خانزادەنىڭ دېرىكىنى
قىلايلى.

چوڭ خانزادە ھازىر نەدىدۇر؟

— ئاڭلىشىمچە چوڭ خانزادە سەمەرقەنتكە بارغاندىن كېيىن
مىرزا ئۇلۇغبەگ ئونى ھىراتقا — ئاتىسى شاھرۇخ مىرزانىڭ
دەرگاھىغا ئەۋەتكەنمىش، — دېدى مىر كەرىمبەردى بەگ، — مې -
نىڭچە، چوڭ خانزادەنى ئاڭال تۈركىستاندىكى ۋالىدەسى خانىش
دۆلەتسۇلتان ئالىيلىرىنىڭ دەرگاھىدىن دېرەكلەيلى، چوڭ خانزا -

دە نەدىلا بولمىسۇن ۋالدەسى بىلەن ئالاقىلىشىپ تۇرىدىغانلىقى
ئېنىق.

— ئول دەرگاھقا ئەۋەتىدىغانغا ئىشەنچلىك ئادەملىرى بارمۇ؟
— خاتىرجەم بولسۇنلار، — دەدى مىركەرىمبەردى بەگ ئۆز
زىگە ئىشەنگەن ھالدا، — ئۆز پەرزەنتىمىزدىنمۇ چارە ساداقەتمەن
مەھرەملىرىمىز بار، بۇ ئىشنى شۇلارغا تاپشۇرىمەن.
— ئاللاھ ئىگەم ئىشلىرىمىزنى ئوڭۇشلۇق قىلىپ، مەق-
سەت - مۇددىئالىرىمىزغا يەتكۈزەر.
ئۇلار دۇئا قىلىشىپ ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشتى.

41

قەشقەر.

سۆڭەتلەر چوكانتال بولۇپ، ئۆرۈكلەر چېچەكلەپ، ھاۋا
ئوبدانلا ئىللىپ قالغانىدى. ئەمىر مەھكىمىسىنىڭ ئارا ھويلىسىد-
دىكى ئۆرۈكلۈك باغدا ئۆزى يالغۇز ئۇياقتىن - بۇياققا مېڭىپ
يۈرگەن سەيپىدەلى ئالپنىڭ ئاللىنىمىلەرنىدۇر خىيال قىلىۋات-
قانلىقىنى ياكى چېچەك سەيلىسى قىلىۋاتقانلىقىنى بىلگىلى بول-
مايتتى. چاچ - ساقاللىرىغا خېلىلا ئاق كىرىپ قالغان بۇ بۈيۈك
سەركەردىنىڭ چىناردەك بەستى بىر ئاز مۇكچىيىپ قالغان بولۇپ،
ئۇ شۇنداقلا قارىغان كىشىگە يەلكىسىدە غايەت ئېغىر بىر يۈكنى
تەنھا كۆتۈرۈپ تۇرۇۋاتقان دەك تۇيغۇ بېرەتتى. ھەئە، شۇ تاپتا ئۇ-
نىڭ غۇچچىدە چېچەكلەپ باغنى ھالەكەت تۈسكە كىرگۈزگەن ئۇ-
رۇك، بادام چېچەكلىرىدىن زوق ئالغۇدەك ھەپسىلىسى يوق ئىدى.
چۆرىسىگە قورۇق چۈشۈپ بىر ئاز قىسىلىپ قالغان بۈركۈت كۆز-
لىرى ئاللىقاياقلارغىدۇر مەقسەتسىز تىكىلەتتى، سۈت رەڭ خوتەن

قەغىزىگە يېزىلغان بىر پارچە خەت تۆگە تاپىنىدەك يوغان ئالقاز - لىرىدا مىجىلىپ كەتكەندى، كۆز ئالدىدىن يىراق ئۆتمۈشتىكى ھايات مۇساپىسى لىپ - لىپ قىلىپ ئۆتەتتى...

ئەنە يۈرىكىگە تۇنجى قېتىم ئىشقى ئوتىنى ياققان ئەندىجان گۈزىلى زەينەپ بىبى شاپى رومىلى بىلەن يۈزىنى يېرىم يۆگەپ، خۇددى بۇلۇت ئارىسىدىكى تولۇن ئايدەك نازلىق ماريغىنىچە نازۇك قوللىرىنى پۇلاڭلىتىپ، ئۇنى يېنىغا شەرەتلەۋاتاتتى.

سەمەرقەنت بىلەن ھىرات ئارىلىقىدىكى تاغ باغرىدا ئەشەد - دى رەقىبى مىرزا ئۇلۇغبەگكە ھەملە قىلىپ كەلگەن يىرتقۇچ يولۋاس بىلەن تەنھا ئېلىشىۋاتاتتى.

تارىم، لوپ ۋادىسىدىكى توغراقلىقلاردا سۇلتان شىرمۇھەم - مەدخاننىڭ لەشكەرلىرىدىن قېچىپ قەدىردان دوستى سۇلتان ئۇ - ۋەيسخان بىلەن مۆكۈنۈپ يۈرەتتى.

تارىم دەرياسى بويىدىكى توغراقلىققا تىكىلگەن چېدىردا سۆ - يۈملۈك مەھبۇبىسى ئۆز سۇلتان مەلىكە بىلەن تۇنجى ئاخشامنىڭ شېرىن لەززىتىنى تېتىۋاتاتتى.

بارىكۆل يايلىقىدا ئىسان تايىشى باشچىلىقىدىكى موڭغۇل باسقۇنچىلىرىنىڭ بېشىدا ئەجەل قىلىچىنى ئوينىتىۋاتاتتى.

سۇلتان ئۇۋەيسخاننىڭ بۈيۈك موغۇلىستان سەلتەنەتنىڭ تەختىدە ئولتۇرغان چاغدىكى كارتىنىلار ئېسىگە كېلىشى بىلەن سەيىدئەلى ئالىپنىڭ ئىچىگە گۈررىدە بىر ئىللىق ئېقىم تارىدى،

پەخىرلىك تۇيغۇلاردىن بىرنەچچە دەقىقە ھاياجانلاندى. بىراق، ئە - لى ۋادىسىدىكى ئىسان تايىشى بىلەن بولغان جەڭ ئېسىگە كېلىشى بىلەن ۋۇجۇدىدىكى ھاياجان شىپپىدە بېسىلىپ قالدى، ئۇنىڭ ئورنىغا كۆڭۈل قەسىرىگە ئازاب بۇلۇتلىرى سايە تاشلىدى. ئاغد -

سىنى، قېرىنداشلىرىنى، تەخت - سەلتەنەتنى، ئەل - يۇرتنى باسقۇنچىلاردىن قۇتۇلدۇرۇپ قېلىش ئۈچۈن ئىسان تايىشىغا ياتلىق بولۇش قارارىغا كەلگەن مەلىكە مەختۇمسۇلۇننىڭ مەردانە قىياپىتى

كۆز ئالدىدا قايتا زاھىر بولۇشى بىلەن ۋۇجۇدىنى ئاچچىق ھېسلا

ئىسكەنجىگە ئېلىۋالدى.

«ئاياللار تائىپەسىدىنمۇ ئاشۇنداق ئەر ھىممەتلىك باھادىرلار چىقىدىكەن. ئىست، مىڭ يىگىتكە تېگىشكۈسىز قىر ئىدى. ئاللاھ ئىگەم ئۇنىڭ بىلەن قايتا دىدارلىشىشقا نېسىپ قىلارمىدەكەن؟ ئارىدىن شۇنچە يىل ئۆتۈپتۇ، دەسلىپىدە ئىسان تاشىدىن ئىككى ئوغۇل پەرزەنت يۈزى كۆرگەنلىكىنى ئاڭلىۋىدۇق، كېيىنچە ھېچقانداق خەت - خەۋىرى بولمىدى، ئىلگىرى ئۆز سۇلتان مەلىكە ئول سىڭلىسىنىڭ گېپىنى قىلىپ پات - پات كۆز يېشى قىلاتتى، ھازىر بالا بىلەن بولۇپ كېتىپ ئانچە تىلغا ئالمايدىغان بولدى. مەندىن يوشۇرۇنچە كۆز يېشى قىلىدىغاندۇ بەلكىم، قې- پىنئانام سۇلتان خاتۇنىنىڭ ۋۇجۇدىدىكى قەيسەرلىك مەختۇمسۇلۇ خېنىمغا جۇلتا^① قايتىكەنمۇ دەيمەن. مەرھۇم جەننەتماكان سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرى ئول سۆيۈملۈك سىڭلىسىنى قالماق خانغا بېرىشكە مەجبۇر بولۇپ بىر ئۆمۈر ئازابلاندى، ئۆزىنى كەچۈرەل- مىدى، گۇناھلىق ئىش قىلىپ قويغاندەك، ئاغىلىق مەجبۇرىيەت- تىنى ئادا قىلالمىغاندەك تۇيغۇغا كېلىپ، كۈنلىرىنى خىجىللىق ئىلكىدە ئۆتكۈزگەنىدى...»

سۇلتان ئۇۋەيسخاننى ئېسىگە ئېلىش بىلەن سەيپىدئەلى ئالىپنىڭ ۋۇجۇدىنى كۈچلۈك قايغۇ - ھەسرەت چىرمىۋالدى.

«ئاشۇ چاغدا ئىسسىقكۆل ۋادىسىغا خان ئالىيلىرى بىلەن بىللە بارسام بوپتىكەن، تۇمۇداپ قېلىش دېگەن قانچىلىك كېسەل ئىدى ئۇ، مەپىدە ئولتۇرۇۋالسام يول بويى تېۋىپلارنىڭ دورىسىنى ئىچىپ ساقىيىپ كېتەر بولغىدىم. تۇرپاندا قېپقالسىلا دېسە، پەرىماننى يىرالماي ماقۇل دەپتىمەن، خان ئالىيلىرىنىڭ پەرمانىدەكەن سەر كەشلىك قىلغان بولسام، يامىنى كەلسە مەندىن رەنجىپ قالار ئىدى شۇ، تەقدىر - ئىرادە شۇنداقكەنمۇ دەيمەن، ئەجەب ياش كېتىپ قالدى. خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكە ھېلىمۇ مەندىن خاپا يۈرەمدىغاندۇ؟ ئاشۇ چاغدا نېمىشقىمۇ شۇنچىۋالا شەخسىيەتچىلىك

① جۇلتا - ئۇدۇم، ئېرسىيەت.

قىلغان بولغىدىم، تەختتە كۈنتۇرا خانىشتىن تۇغۇلغان خانزادە ئولتۇرسا نېمە بولدى، دۆلەتسۇلتان خانىشتىن تۇغۇلغان خانزادە ئولتۇرسا نېمە بولدى، ھەر ئىككىلىسى مەرھۇم جەننەتماكان خان ئالىيلىرىنىڭ پۇشتى - پەرزەنتى، يۈرەك پارىسى ئىدىغۇ؟...»

سەيىدئەلى ئالپنىڭ كۆز ئالدىغا سۇلتان ئۇۋەيسخان ئۆلۈپ كەتكەندىن كېيىن، قايسى خانزادىنى خان قىلىپ تىكلەش ھەققىدە ئوردىدا يۈز بەرگەن تالاش - تارتىش كېلىشى بىلەن ۋۇجۇدىنى كۈچلۈك خىجالەت، نومۇس تۇيغۇلىرى چىرمىۋالدى، شۇ چاغدا دۆلەتسۇلتان خانىشنىڭ شاھنىشىدىن چىقىپ كېتىۋېتىپ لاپىدە قارىغان قىياپىتىنى ھەرگىزمۇ ئۇنتۇيالمايتتى. خانىش ئاشۇ چاغدا نېمە مەقسەتتە ئاشۇنداق قارىغان بولغىيتتى؟ نېمە دېمەكچى بولغىيتتى؟ بەلكىم تەخت - سەلتەنەتنىڭ ھېچكىمگە مەڭگۈ باقمۇۋەندە ئەمەسلىكىنى بىلدۈرۈپ قويغۇسى كەلگەن بولمىغىيتتى. شۇنداق، خانىشنىڭ ئاشۇ بىر دەقىقە قاراشلىرىدا ئۆكۈ - نۇشمۇ، نەپەتەمۇ، مەسخىرىمۇ، ياراتماسلىقمۇ، ئېسىلزاڭلىرىگە خاس غۇرۇرمۇ بار ئىدى. قارىماققا يېڭىلىگەندەك قىلغان بىلەن، ئەمەلىيەتتە ئاياللارغا خاس جاسارىتى بىلەن سەيىدئەلى ئالپنى يەر بىلەن يەكسان قىلغان، مۇزلاپ كەتكەن ۋىجدانغا ئوت تۇتاش - تۇرۇپ ئۆلگۈرگەنىدى. مانا، سەيىدئەلى ئالپنىڭ ۋىجدانى تاھا - زىرغىچە ئاشۇ ئوتتا كۆيۈۋاتىدۇ، ئازابلىنىۋاتىدۇ. راست، شۇ چاغدا ئۇ كىچىك خانزادە ئىسان بۇغاخاننى تەختتە ئولتۇرغۇزۇپ نېمىگە ئېرىشمەكچى بولغىيتتى؟ سەيىدئەلى ئالپ يېقىندىن بېرى ئۆزىدىن نەچچە يۈز قېتىملاپ سورىغان بۇ سوئالغا قايىل قىلارلىق جاۋاب تاپالمىدى. شۇ چاغدا شەخسىيەتچىلىك، جەمەتداشلىق تۇيغۇلىرىنىڭ غالىب كەلگەنلىكىگە ئىقرار بولدى. مانا، ئىسان بۇغاخاننىمۇ تەختتە ئولتۇرغۇزدى، قەشقەرنى مىرزا ئۇلۇغبەگدىن تارتىۋېلىپ ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ، مەرھۇم خاننىڭ ئارزۇ - ئارمانلىرىنى ئەمەلگە ئاشۇردى. شۇندىن بۇيان قەشقەردە مىدىرلىماي تۇرۇۋاتىدۇ، دەسلەپتە مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ قايتا

لەشكەر تارتىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ، قەشقەردە بىر مەزگىل تۇ-
رۇش خىيالىغا كەلگەنىدى، كېيىن مىرزا ئۇلۇغبەگدىن ھېچقانداق
شەپە بولمىدى. سەمەرقەنتكە ئەھۋال ئىگىلەشكە ئەۋەتكەن ئايغاق
چىلىرى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ رەسەتخانا قۇرۇش، ئىلىم تەھسىل
قىلىش، پات - پات غوغۇغا كۆتۈرۈپ تۇرغان ئىشان شەيخ نىزامىد-
دىن خامۇش باشچىلىقىدىكى تەرىقەت كۈچلىرىگە تاقابىل تۇرۇش
بىلەن بولۇپ، بۇ يېقىندا قەشقەرگە لەشكەر تارتىش خىيالىنىڭ
يوقلۇقىنى بىلىپ كەلدى. بۇ چاغدا ئۇنىڭ ئاللىقاچان قەشقەرگە
مېھرى چۈشۈپ قالغانىدى، ئۇ ۋۇجۇدىدا پەيدا بولغان بۇ خىل مې-
ھىرنى دادىسىنىڭ ئۇزۇن مەزگىل قەشقەردە ئەمىرلىك قىلىپ
تۇرغانلىقىدىن ياكى بولمىسا بۇ قەدىمىي سەلتەنەتلىك يۇرتقا ئا-
تا - بوۋىلىرىنىڭ كىنىدىك قېنى تۆكۈلگەنلىكىدىن بولسا كې-
رەك، دەپ چۈشىنەتتى. ئەمەلىيەتتە، سەيپىدەئەلى ئالپنى كىچىد-
كىدىن يېنىدىن ئايرىماي ئۆز نەربىيەسىگە ئالغان بوۋىسى ئۇ-
لۇسبېگى خۇدايداد ئۇنىڭغا قەشقەر ھەققىدە نۇرغۇن قېتىم سۆز-
لەپ بەرگەنىدى. خوجا شەرىپ ئىسيان كۆتۈرۈپ قەشقەرنى مىرزا
ئۇلۇغبەگكە ئىككى قولىلاپ تۇتقاندا، بۇ قەدىمىي شەھەردىن ئايرىد-
لىپ قالغىنىغا ئەڭ ئېچىنغان كىشىمۇ ئاشۇ بوۋىسى — ئۇلۇس-
بېگى خۇدايداد ئىدى. بوۋىسىنىڭ قەشقەرنى قايتۇرۇۋېلىش ئۈچۈن
قانچىلىك تىرىشچانلىق كۆرسەتكەنلىكىنى ئۇ ئوبدان بىلەتتى.
ئەپسۇس، ئۇ پېشقەدەم ئەمىرگە قەشقەرنىڭ ئۆز ئىگىلىرىنىڭ قو-
لىغا قايتىپ كەلگەنلىكىنى كۆرۈش نېسىپ بولمىدى.

سەيپىدەئەلى ئالپ دادىسىدىن بەكرەك بوۋىسىنى سېغىناتتى،
ئۇنىڭ سۇلتان ئۇۋەيسخاننىڭ ئىجازەت بەرمەسلىكىدىن ئەنسىد-
رەپ، ھەج قىلىش ئۈچۈن ھېچكىمگە تۇيدۇرماي ئىككى ھەرەمگە
كەتكەنلىكى سەۋەبىدىن بوۋىسى بىلەن ئەڭ ئاخىرقى قېتىم
دىدارلىشىپ، خوشلىشالمىغانلىقىدىن ئەپسۇسلىناتتى. ئۇ قەش-
قەرنى قايتۇرۇۋالغاندىن كېيىن بوۋىسىنىڭ دېرىكىنى ئېلىش
ئۈچۈن مەككە - مەدىنىگە ئىككى قېتىم چاپارمەن ماڭغۇزدى. ھە-

ئە، ئىككىنچى قېتىم كەتكەن چاپارمەن بوۋىسىنىڭ ساداقەتمەن نۆكۈرى قاناتبەگنى بىللە ئېلىپ كەلدى. قاناتبەگ ئۇنىڭغا ئۇ - لۇسبېگى خۇدايدانىڭ مەككىدە قازا قىلغانلىق خەۋىرىنى يەتكۈز - دى - دە، يەنە مەككىگە قايتىشقا ئالدىرىدى. سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ قەشقەردە تۇرۇپ قېلىش تەكلىپىنى سىلىقلا رەت قىلدى: «مېنىڭ تىرىكىممۇ، ئۆلۈكۈممۇ ئۆلۈسبېگى ھەزرەتلىرىگە ھەمراھ بولدى - دۇ، مېنى قەشقەردە قېپىقلىشقا دەۋەت قىلمىسلا، ئاللاھ خالىسا مەككى - مۇكەررەمنى بىر ئۆمۈر تاۋاپ قىلغاچ جەننەتماكان ئۇ - لۇسبېگى ھەزرەتلىرىنىڭ مەقبەرىسىدىن خەۋەر ئالغايەن» دېدى. سەيپىدەئەلى ئالپ بۇ ساداقەتمەن، ۋاپادار يىگىتنىڭ بەرگەن جاۋابىدىن قاتتىق تەسىرلەندى. ئۇنى باغرىغا بېسىپ تۇرۇپ ھۆركە - رەپ يىغلىۋەتتى ۋە يېتەرلىك خەج - خىراجەت بېرىپ ئۆزىنى قويدى.

كېيىنكى ۋاقىتلاردا سەيپىدەئەلى ئالپ چوڭ ئاغىچىسى ئۆز سۇلتان مەلىكە بىلەن كىچىك ئاغىچىسى بىبى ئايەتخېنىمنىڭ قايتا - قايتا دەۋەت قىلىشى بىلەن تۇرپانغا قايتىپ كېتىش قارا - رىغىمۇ كەلگەنىدى. ئويلىمىغان يەردىن سۇلتان ئىسمان بۇغاخان ئۇنى ماڭغلايسۆيەنىڭ باش ئەمىرلىكىگە تەيىنلەپ يارلىق چۈشۈر - دى. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ تۇرپانغا قايتىپ كېتىش ئۈمىدى يوققا چىقتى. ئەمدى ئۇ ئۆزى خالىغانچە قەشقەردىن كېتەلمەيتتى، بۇ - نىڭ ئۈچۈن خان يارلىق چۈشۈرۈشى كېرەك ئىدى. ئۆز سۇلتان مەلىكە بىلەن بىبى ئايەتخېنىم تۇرپانغا كېتىش نىيىتىدىن ياند - مىغانىدى. سەيپىدەئەلى ئالپ ئىلاجسىز تۇرپانغا قايتىش توغرىسىدا سۇلتان ئىسمان بۇغاخانغا ئىلتىماس سۇنۇش قارارىغا كەلدى. دەل شۇ پەيتتە خوتەن، چەرچەن، ئالتۇنتاغ ۋادىسىدا ئارقىمۇ ئارقىدىن توپىلاڭ يۈز بەردى. بۇ توپىلاڭلارنى تىنچىتىش ماڭغلايسۆيەنىڭ باش ئەمىرى بولغان سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ مەجبۇرىيىتى ئىدى. ئىككى يىلغا يېقىن ۋاقىت ئاشۇ تەرەپلەرگە لەشكەر تارتىش بىلەن ئۆتۈپ كەتتى. ھەئە، ئۇ ئوردىدىن ئانچە ۋايىم يەپ كەتمىدى. سۇلتان

ئىسان بۇغاخان تېخى كىچىك بولغىنى بىلەن قېشىدا سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ تاغىسى، سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ ئانا تەرەپ بوۋىسى ئۇلۇسبېگى مەرمۇھەممەدشاھ بىلەن ساداقەتمەن، ئەدەبىرلىك ئەمىرى سۈپۈرگە مىرزا بار ئىدى. شۇ سەۋەبلىك سەيپىدەئەلى ئالپ ئوردا، سەلتەنەت ئىشلىرىغا ئانچە باش قاتۇرۇپ كەتمىگەنىدى. بىراق، كېيىنكى ۋاقىتلاردا تاغىسى مەرمۇھەممەدشاھ بىلەن قارا دىۋان ئەمىرى سۈپۈرگە مىرزىنىڭ سۇلتان ئىسان بۇغاخاندىن رەنجىپ، تۆمۈربۇقا بەگنى يامانلاپ يوللىغان شەخسى مەكتۈپلەيدى. لېكىن ئۇ «سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئا - لىلىرى ئەمدى چوڭ بولۇپ قالدى، ئۆز ئالدىغا سەلتەنەت ئىشلىرىنى بېجىرىدىغان ۋاقتى يەتتى، ئۇنى يەنىلا بالا چاغلان سەلتەنەت ئىشلىرىنى بىر تەرەپ قىلىشىغا ئارىلىشىۋالماستىك كېرەك، مۇشۇنداق قىلىپ يۈرۈپ سەلتەنەت ئىشلىرىغا پىشسۇن، بىزمۇ بىر ئۆمۈر خان ئالىيلىرىنى پەپلەپ، ئەقىل كۆرسىتىپ ئۆتەلەيمىز، تاغام بىلەن سۈپۈرگە مىرزا بۇ تەرىپىنى چۈشەنسە ياخشى بولاتتى. بەلكىم سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئالىيلىرى تۆمۈربۇقا بەگ قاتارلىق بىر قىسىم ئەمىرلەرنىڭ تەكلىپ - تەۋسىيىلىرىگە ھۆرمەت قىلغان، قوللىغان بولسا، تاغام بىلەن سۈپۈرگە مىرزا ئۆزلىرىنى خاننىڭ ئالدىدا ئەتمۇارسىز قالغاندەك، خانغا ھامىي بولۇشتىن قېپقالغاندەك تۇيغۇغا كېلىپ قالغان بولۇشى مۇمكىن. بالا جېنىدا چوڭ بولۇپ ئانا - ئانىسىنىڭ قۇچىقىغا چىقماستىك بولۇۋالسا، ھە دېسە ئويۇن ئويناش ئۈچۈن تالاغا قاچسا، يېڭىدىن تۇتقان دوستلىرى بىلەن بولۇپ كەتسە، ئانا - ئانا بولغۇچى بالىسى ئۆزىدىن يىراقلىشىپ قالغاندەك، ئۆزلىرىنىڭ بالىلىرىغا كېرىكى قالمىغاندەك، يېڭى تاپقان دوستلىرى بالىسىنى يامان يولغا باشلايدىغاندەك تۇيغۇغا كېلىپ رەنجىيدۇ، ئەندىشە قىلىدۇ. تاغام بىلەن سۈپۈرگە مىرزىنىڭ رەنجىشمۇ دەل شۇنىڭغا ئوخشايدۇ، ئۇلار ئاستا - ئاستا توغرا چۈشىنىپ قالىدۇ. سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئالىيلىرى تۆمۈربۇقا بەگكە ئوخشاش بىر قىسىم

ياش ئەمىرلەرنى ئەتىۋارلىغىنىنىڭ، ئۇلار بىلەن يېقىن ئۆتكىنىدە - نىڭ زىيىنى يوق، سەلتەنەت ئىشلىرىدا ھامان ئىشەنچلىك، سادا - قەتەن ئەمىرلەرگە تايىنىدىغان گەپ» دەپ ئويلاپ، ئۇلارنىڭ مەكتۇپلىرىغا ئېتىبارسىز قارىدى. قېيىنئانىسى سۇلتان خاتۇن - نىڭ دەرھال ئوردىغا قايتىپ كېلىشى ھەققىدە يوللىغان مەكتۇ - پىنى بولسا ئۆزىنى تۇرپانغا قايتىشقا زورلاۋىرىشكە يۈزى چىددە - مىغان چوڭ ئاغىچىسى ئۆز سۇلتان مەلىكىنىڭ ئانىسىنى ئىشقا سېلىپ، ئۇنى ئانىسى ئارقىلىق تۇرپانغا قايتىشقا كۆندۈرۈش ئۈ - چۈن ئويلاپ تاپقان ئامالى بولسا كېرەك، دەپ چۈشەنگەندى.

لېكىن ئۇ بۈگۈن قولىغا تەگكەن مەكتۇپنى كۆرۈپ بىردىنلا چۆچۈپ قالدى. مەكتۇپنى قېيىنئانىسى سۇلتان خاتۇن ئۆز قولى بىلەن يازغان، تاغىسى ئۇلۇسبېگى مېرمۇھەممەدشاھ بىلەن سۇ - پۈرگە مىرزا ئالاھىدە ئىمزا قويغانىدى. بۇنى ئادەتتىكى بىر مەك - تۇپ دېگەندىن كۆرە، جىددىي مەلۇمات دېگەن تۈزۈك ئىدى. خەتتە سۇلتان ئىسمان بۇغاخاننىڭ تۆمۈربۇقا بەگدىن باشقا ھېچكىمنىڭ گېپىگە قۇلاق سالمايدىغانلىقى، سۈپۈرگە مىرزىنى قارا دىۋاننىڭ ئەمىرلىكىدىن قالدۇرۇپ، ئورنىغا تۆمۈر بەگنى مەنەسپكە تەيىن - لىگەنلىكى، مېرمۇھەممەدشاھنى بولسا يا بوۋا قاتارىدا، ياكى ئۇ - لۇسبېگى قاتارىدا كۆرمەيدىغانلىقى، ھۆرمەتلىمەيدىغانلىقى، مو - مىسى سۇلتان خاتۇن قەسىرىگىمۇ ئايلاپ ئاياغ باسمايدىغانلىقى، ئىككى دىۋاننىڭ ئەمىرلىكىنى قولىغا ئېلىۋالغان تۆمۈربۇقا بەگ - نىڭ خان ئالىيلىرىنىڭ نامىدا ئۆز يېقىنلىرىنى خالىغانچە مەن - سەپكە قويىدىغانلىقى، ئوردىدا مەنەسپ سېتىش، پارا ئېلىشنىڭ ئەدەپ كەتكەنلىكى، بىر قىسىم ئەمىرلەرنىڭ سۇلتان ئىسمان بۇ - غاخاندىن، ئوردىدىن كۆڭلى سوۋۇپ كەتكەنلىكى، ئەڭ مۇھىمى سۇلتان ئىسمان بۇغاخاننىڭ بوۋا، مومىلىرىنىڭ، ئەمىرلىرىنىڭ نەسەپتە قۇلاق سالماي، تۆمۈربۇقا بەگنىڭ قىزىغا ئۆيلەنەك - چى بولغانلىقى، توي كۈنىنىڭ يېقىنلاپ قالغانلىقى، مۇشۇنداق كېتىۋەرسە ئوردىدىلا ئەمەس، پۈتكۈل ئەل - يۇرتتا چوڭ غوغۇغا

چىقىدىغانلىقى، ھېلىمۇ بۇرت - يۇرتلاردىن ئاستانگە ئەرز - داد ئېيتىپ كەلگۈچىلەرنىڭ ئايىغى ئۈزۈلمەيۋاتقانلىقى، ئىككى دىۋاننىڭ ھوقۇقىنى قولغا ئېلىۋالغان تۆمۈربۇقا بەگنىڭ ئوردىدا نى تىزگىنلەپ، ھېچكىمنى كۆزگە ئىلمايۋاتقانلىقى تەپسىلىي يېزىلغانىدى.

خەتنى ئوقۇپ سەيپىدئەلى ئالپنىڭ كۆڭلى تولىمۇ غەش بولدى. سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ تويىدىن ئىبارەت مۇشۇنداق چوڭ ئىشنىمۇ ئۆزىگە خەۋەر قىلمىغانلىقىدىن رەنجىدى. ھېسابلاپ كۆرۈۋېدى، خەتتە خاننىڭ توي قىلىش ئېھتىمالى بار دەپ يېزىلغان ۋاقىتتىن ئاللىقاچان بىر ئاي ئېشىپ كەتكەنلىكىنى بىلدى. سۇلتان ئىسان بۇغاخان راستتىنلا ئاشۇ مۆھلەتتە توي قىلغان بولسا، تۆمۈربۇقا بەگ بۇ چاغقا ئاللىقاچان ئۇنىڭغا قېيىنئاتا بولۇپ بولغان، ئوردىدىكى ئەڭ ھۆرمەتلىك مەرتىۋە - ئاتاققا ئېرىشىپ بولغان بولاتتى.

سەيپىدئەلى ئالپ گۆدەك ئىسان بۇغاخاننى ئوردىدا يالغۇز تاشلاپ قويغىنىغا تۇنجى قېتىم پۇشايمان قىلدى. ئۆزىنى خاننىڭ نېمە ئۈچۈن ماڭلايسۆيەنىڭ باش ئەمىرلىكىگە تەيىنلەپ تۇيۇقسىز يارىلىق چۈشۈرگەنلىكىنىڭ سەۋەبىنى ئازراق چۈشەنگەندەك بولدى.

«ئەزەل - ئەزەلدىن سەلتەنەتمىزدە ماڭلايسۆيەنىڭ باش ئەمىرلىكى دەيدىغان مەنسەپ يوق ئىدى. ئوردا ماڭلايسۆيە ئەمىر مەھكىمىسى تەسىس قىلىپ باش ئەمىر قويمىسىمۇ، ماڭلايسۆيە تەۋەسىدىكى ۋىلايەتلەرنىڭ ئەمىرلىرى ئوخشاشلا بۇ يۇرتلارنى ساداقەتمەنلىك بىلەن باشقۇرۇپ، ئوردىغا تاپشۇرۇشقا تېگىشلىك باج - خىراجەتلەرنى ۋاقتى - قەرەلىدە يەتكۈزۈپ بېرىپ تۇرغان ئەمەسمىدى، نامدا ماڭلايسۆيەنىڭ باش ئەمىرى بولغىنىم بىلەن، ئەمەلىيەتتە قەشقەرنىڭلا ھەقىقىي ئەمىرى بولۇپ كەلدىم. باشقا ۋىلايەتلەرنىڭ ئەمىرلىرىدىن پەرقلىنىدىغان يېرىم - قولۇمدا بىر تۈمەن خان لەشكىرى بار، ماڭلايسۆيە تەۋەسىدىكى ۋىلايەتلەر -

نىڭ ئەمىرلىرىنى يەنىلا ئوردا تەيىنلەيدۇ، مېنىڭ ئۇلارنى مەد-
سەپتىن قالدۇرۇش، تەيىنلەش ھوقۇقىم يوق. نەچچە يىلدىن بېرى
ئۇلار مېنى ئوردا لەشكىرىي دىۋانىنىڭ ئەمىرى، ئەمىر كەبىر دەپ
بىلگەنلىكى ئۈچۈنلا لەشكىرىي ئىشلاردا ھۆكۈمۈمگە ئىتائەت قى-
لىپ، ھۆرمەت كۆرسىتىپ كەلدى. ھە، ئۆتكەن يىلى كۈزدە يار-
كەنت ئەمىرى مۇستاپا مىرزىنىڭ: «ھەزرەتلىرى قەشقەرنىڭ ئە-
مىرلىكىنى ئىشەنچلىك بىرىگە تاپشۇرۇپ بېرىپ يەنىلا ئوردىغا
قايتقانىلىرى، لەشكىرىي دىۋاننى قوللىرىغا ئېلىپ، خان ئالىيلى-
رىنىڭ يېنىدا ئەمىر كەبىرلىك مەرتىۋىلىرىنى جارى قىلدۇرغان-
لىرى ئەۋزەل ئىدى، دېگىنى بىكار ئەمەسكەن - دە. شۇ چاغدا نې-
مىشقا بۇنداق دەيدىغاندۇ دەپ كۆڭلۈمگە كەلگەن بولسىمۇ، گېپى-
نىڭ تېگىدە گەپ بارلىقىنى خىيال قىلمىغان، مۇددىئاسىنى
ئىچكىرىلەپ بىلىپ باقمىغان ئىكەنمەن. ئەھۋالدىن قارىغاندا،
ئوردىدىكى ئىشلاردىن مەنلا خەۋەرسىز يۈرگەن ئوخشىمامدەن؟
ئەجەب، خان ئالىيلىرى نامدا پات - پات كېلىپ تۇرىدىغان ئوردا
ئىشلىرى ھەققىدىكى مەلۇماتلارنى قانداق چۈشەنسەم بولۇر؟ ئول
مەلۇماتلار راستتىنلا خان ئالىيلىرىنىڭ پەرمانى بىلەن يوللانغان
بولغىمىدى؟ ياكى تۆمۈربۇقا بەگ مېنى خاتىرجەم قىلىش ئۈچۈن
خان ئالىيلىرىنىڭ نامدا يوللىغان بولغىمىدى، ئەسلىدىغۇ خان
ئالىيلىرىنىڭ قول ئاستىدىكى بىر ئەمىرگە ئوردا ئىشلىرىدىن
مەلۇمات يوللاش مەجبۇرىيىتى يوق ئىدى. مەلۇمات يوللاش توغرا
كەلسە قارا دىۋان يوللايتتى. ھە راست، مەكتۇپقا يېزىلىشىچە،
سۈپۈرگە مىرزا قارا دىۋاننىڭ ئەمىرلىكىدىن ئاللىقاچان قالدۇرۇ-
لۇپتىكەن ئەمەسمۇ؟ بۇلارنىڭ ھەممىسى تۆمۈربۇقا بەگنىڭ ئويۇنى
ئىكەن - دە، ئوردىدىكى ئەمىرلەرنىڭ ساداقىتىگە چەكسىز ئىش-
نىپ، ئاستانىگە ئايغاقچى ئەۋەتشتىن، خان ئالىيلىرىنىڭ ئەھۋا-
لىنى خۇپىيانە تىڭ - تىڭلاشتىن ھايا قىلىپتىمەن، ئۆزۈمدىن
ئۆتۈپتۇ، سۈپۈرگە مىرزا جانابلىرى نېمىشقا بۇ ئەھۋالنى ئوچۇق
يازىمىدىكىنە؟ ھەي... بۇ ئەمىرنىڭ ئېھتىياتچانلىقىنى كۆرمەمدە-

غان، سۇلتان ئىمان بۇغاخان ئالىيلىرى بىلەن ئوتتۇرا ئامدا زىددە - يەت پەيدا بولۇپ قېلىشىدىن، يوللىغان مەلۇماتىغا ئىشەنمەسلىك - كىمىدىن ۋايىم يېگەن چېغى. دېمىسىمۇ ئۇنىڭ يوللىغان مەكتۇبى - نى نېمىشقا تەپسىلىيەرەك كۆرمىگەندىمەن، نېمىشقا ئېتىبارسىز قارىغاندىمەن، ئاشۇ يۇپۇتۇپ دېگەن گەپلىرىنىڭ تېگىدە گەپ با - رىكەن ئەمەسمۇ؟ ئەھۋال بۇ دەرىجىگە يەتكەندە، دەرھال ئاستانىگە قايتسام قانداق بولۇر؟ توختا، تۆمۈر بۇقا بەگ خان ئالىيلىرىغا قېيىنئاتا بولۇپ قالغان بولسا بۇ چاغقا جىم ياتمىدى، ئالدىراپ - تېنەپ بارغىنىم بىلەن ھېچ ئىشنى ۋۇجۇدقا چىقىرالماسلىقىم، ھەتتا خان ئالىيلىرى بىلەن زىتلىشىپ، ئوتتۇرىمىزدا ئىختىلاپ پەيدا قىلىپ قويۇشۇم مۇمكىن. ئەگەر شۇنداقلا بولىدىغان بولسا بۇ ئىشنىڭ ئاقىۋىتىنى تەسەۋۋۇر قىلماق تەس. مەن باشتىلا تۆ - مۇر بۇقا بەگكە بەكلا ئىشىنىپ، سەل قارايتىمەن، باشقىچىرەك بىر ئامال تاپاي، ئۆزۈم تۇرپانغا بارماي، خان ئالىيلىرىنى بۇيانغا كەلتۈرۈشنىڭ بىرەر ئامالى بولماسمۇ؟ مەسىلەن، ئاستانىنى كۆ - چۈرۈش دېگەندەك، پايتەخت قىلىشقا تۇرپاندىن ئاقسۇ، قەشقەر ياكى ياركەنت ئەڭ مۇۋاپىق ئىدى. خان ئالىيلىرى ئاستانىنى كۆچۈرۈپ كېلىشكە ماقۇل بولسا، ئوردىنى تۆمۈر بۇقا بەگنىڭ تە - سىرىدىن قۇتۇلدۇرۇۋالماق ئاسانغا چۈشەتتى...»

ئاستانىنى يۆتكەش سەيیدئەلى ئالىپنىڭ كالىسىغا ھازىرلا كەلگەن خىيال ئەمەس ئىدى. ئۇ ماڭلايسۆيەدە باش ئەمىر بولۇپ تۇرغان ئون يىلدىن بېرى تەۋەلىكىدىكى ھەر قايسى ۋىلايەتلەرگە ئاز دېگەندە بىر قېتىمدىن، كۆپ دېگەندە ئۈچ - تۆت قېتىمدىن بارغان، نەچچە ئايلاپ تۇرغانىدى. تۇرپان بىلەن ئاقسۇ، قەشقەر، ياركەنتنىڭ سۇ، ھاۋا، تۇپراق شارائىتىنى سېلىشتۇرۇپ، بۇ شە - ھەرلەردىن بىرىنى تاللاپ موغۇلىستاننىڭ ئاستانىسى قىلىش خىيالىغا كەلگەنىدى. ئەگەر خوتەن، چەرچەن، ئالتۇنتاغ ۋادىسىدا توپىلاڭ بولمىغان بولسا، بۇندىن ئىككى - ئۈچ يىل بۇرۇنلا تۇر - پانغا بېرىپ بۇ خىيالنى سۇلتان ئىمان بۇغاخانغا، تاغىسى ئۇ -

لۈسبېگى مەرمۇھەممەدشاھقا، قېيىنئانىسى سۇلتان خاتۇنغا ھەمدە ئوردىدىكى بارلىق ئەمىرلەرگە ئېيتقان، ھەتتا ئۇلارنى قا- يىل قىلغان بولاتتى. ئۇ چاغلاردا تۆمۈربۇقا بەگنىڭ تېخى ئور- دىدا، سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ ئالدىدا بۇنچە چوڭ تەسىرى يوق ئىدى، ئانچە - مۇنچە تەسىرى بار دېگەندىمۇ سەيپىدئەلى ئالپنىڭ گېپىنى يىرالمايتتى، سۇلتان ئىسان بۇغاخانمۇ سەيپىدئەلى ئالپ- نىڭ ئاغزىغا قارايتتى. ھازىر بولسا بۇ ئىشنى ۋۇجۇدقا چىقارماق ئانچە ئاسان ئەمەس ئىدى. ئەمدىلىكتە سەيپىدئەلى ئالپ ئاستاندا- نى يۆتكەش ئۈچۈن سۇلتان ئىسان بۇغاخاننى، تاغىسى — ئۇلۇس- بېگى مەرمۇھەممەدشاھنى، قېيىنئانىسى سۇلتان خاتۇننى ئە- مەس، ئوردىدىكى مۇھىم ھوقۇقلارنى قولغا كىرگۈزۈۋالغان خاند- نىڭ قېيىنئانىسى بولمىش تۆمۈربۇقا بەگنى قايىل قىلىشى كې- رەك ئىدى.

سەيپىدئەلى ئالپنىڭ بۈگۈنكى كۈندە ئاشۇ چۆپرەندە ئەمىر- نىڭ ئاغزىغا قارايدىغان بولۇپ قالغانلىقىنى ھېس قىلىپ، ئىچى ئاچچىق بولۇپ كەتتى. ئەجەبا ئۇ مۇشۇنداق ئاقىۋەتكە قېلىش ئۇ- چۈن خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكىنى رەنجىتكەن، چوڭ خانزادە يۇنۇسخاننى تاجۇ تەختتىن مەھرۇم قىلغان، ھاياتىنىڭ خەۋپكە ئۇچرىشىغا قارىماي، ئېغىر ئاياغ ئايالى بىلەن كارى بولماي، قەشقەرنى قايتۇرۇۋېلىش ئۈچۈن جەڭ قىلغان بولغىمىدى؟ ئا- شۇنچىۋالا تۆلىگەن بەدەللىرىنىڭ مۇكاپاتى مۇشۇ بولدىمۇ ئەمدى؟ سەيپىدئەلى ئالپنىڭ دەرھال تۇرپانغا لەشكەر تارتىپ بارغۇسى، مۇناپىق ئەمىر تۆمۈربۇقا بەگنى تۇتۇپ ياساققا تارتىپ، قىلغان تەپىرىقچىلىكىنى بۇرىندىن بۇلاق قىلىپ چىقارغۇسى كەلدى. لې- كىن قولىدا تۈزۈك لەشكەرنىڭ يوقلۇقىنى، تۆمۈربۇقا بەگنىڭ بولسا ئوردىنى ئاللىقىنىغا ئېلىۋالغانلىقىنى، سۇلتان ئىسان بۇ- غاخاننىڭ بولسا ئۆزىنى ئەمەس، تۆمۈربۇقا بەگنى قوللايدىغانلى- قىنى ئېسىگە ئېلىپ نىيىتىدىن يېنىشقا، ئاچچىقىغا ھاي بېرىش- كە مەجبۇر بولدى. ھەئە، ئۇ يەڭگىلەكلىك قىلسا بولمايتتى،

ئىچكى قىسىمدا قىرغىنچىلىق يۈز بەرسە ئەل - يۇرتتا مۇقىم - سىزلىق كېلىپ چىقاتتى، ھەرقايسى ۋىلايەتلەردىكى ئەمىرلەر باشباشتا قىلىق قىلاتتى، يامىنىغا كەلسە سەلتەنەت پارچىلانغانى، ئاز دەپ ئۆزى خانغا ئاسىيلىق قىلدى دېگەن بەتنامغا قالاتتى.

«سەۋر قىلماق كېرەك، سەۋر قىلساڭ غورىدىن ھالگا^① پىد - شىدۇ، دەپتەكەن ئاتا - بوۋىلار. قاراملىق قىلماي ئەقىل بىلەن، تەدبىر بىلەن ئىش كۆرەي. تۆمۈربۇقا بەگ ئاللىقاچان خان ئالىي - لىرىغا قېيىنئاتا بولۇپ بولدى. ئۇ ئاشۇ شېرىن كۈنلىرىنىڭ تە - مىنى تېتىغاچ تۇرسۇن، ئۇنى چۆچۈتۈپ قويماستىن كېرەك. ئور - دىدىكى باشقا ئەمىرلەرنىڭ ئوي - خىيالى قانداقراقىن؟ ئاستانە ھاكىمى مىركەرىمبەردى بەگ، جازا دىۋانىنىڭ ئەمىرى ھەقبەردى مىرزا، ئاستانە قازىكالىنى^② سۇلايمان خوجا، يەنە تېخى ئوردا ياسا - ۋۇل ئەمىرى ئابدۇخالىق مىرزا... قاتارلىق بەگلەر ۋىجدانلىق كىشىلەر ئىدى. ئۇلار ئۆزلىرىنى تۆمۈربۇقا بەگنىڭ قوينىغا ئاتا - مىغاندۇ؟ شۇلارغا ئىشەنسەم قانداق بولۇر؟ تولا غەم قىلماي، ئاڭال ئۇلار بىلەن خۇپىيانە ئالاقىلىشىپ كۆرەي، ئوي - خىيالىمىز بىر يەردىن چىقىپ قالسا، مەن بىلەن كۆمەكلىشىشكە رايى بارسا، مۇۋاپىق چارە - ئامال ئىزدەيلى، تۆمۈربۇقا بەگنىڭ ئەدىپىنى تۈيدۈرماي بېرەيلى، ئىشلار ئوڭۇشلۇق بولۇپ، مۇددىئايىمىز ئە - مەلگە ئېشىپ قالسا، ئاستانىنى كۆچۈرۈپ كېلەرمىز. ئول چاغدا خان ئالىيلىرىنىڭ يېنىدىن نېرى بولماي، سەلتەنەتكە مۇلازىملىق قىلارمەن. ئەسلىدىمۇ گۆدەك، تەنتەك خاننى ئوردىدا ئۇنداق يال - غۇز تاشلاپ قويمايدىغان گەپكەن...»

— بۇ يەردە يالغۇز خىيال سۈرۈپ قاپتىلىغۇ ئاتا؟
ئوغلى سانىز مىرزانىڭ ئاۋازى سەيپىدەئلى ئالپنىڭ خىيا - لىنى ئۈزۈپ قويدى. ئون - ئون بىر ياشلارنىڭ قارىسىنى ئالغان سانىز مىرزانىڭ چىرايىلا ئەمەس، بوي - بەستىمۇ دادىسىنى

① ھالگا — ھالۋا (تۇرپان شېۋىسى).

② قازىكالىن — باش قازى.

تارتقان بولۇپ، قارماققا ئون تۆت - ئون بەش ياشلىق يىگىتلەر - دەك كۆرۈنەتتى.

— ئىشلىرى بارمىدى ئوغلۇم؟

— تۈنۈگۈن كۆكلەم پەسلى ئاخىرلىشىپ بولغىچە بىر قې -

تىم ئوۋغا ئەپچىقىمەن دېگەندىلىغۇ ؟

سەيپىدەلى ئالپ تۈنۈگۈن ئوغلغا ئوۋغا ئەپچىقىشقا ۋەدە

بېرىپ قويغانلىقىنى ئېسىگە ئېلىپ كۈلۈمسىردى.

— خاتىرجەم بولسىلا، ئوۋغا چوقۇم چىقىمىز، ھە، مەدرىد -

سەدە ئەتكە^①لىرىدىن تەلىم ئالماي بۇ يەرگە كېلىۋاپتىلىغۇ؟

— ۋالدىم سىلنى تاماققا كېلەمدىكىن، سوراپ باقسىلا،

دېگەندى.

خېلىدىن بېرى چوڭ ئاغىچا ئۆز سۇلتان خېنىمدىن ئۈس -

تۈنلۈك تالىشىدىغان بولۇۋالغان كىچىك ئاغىچا بېبى ئايەتخېنىم

ھە دېسىلا ئوغلى سانىز مىرزا ئارقىلىق سەيپىدەلى ئالپنى ئۆ -

زىنىڭ قەسىرىگە چاقىرتىۋالدىغان بولۇپ قالغانىدى. بۈگۈنمۇ

ئۇ سەيپىدەلى ئالپنىڭ چۈشلۈك تاماققا چوڭ ئاغىچىنىڭ قەس -

رىگە كېتىپ قېلىشىدىن ئەنسىرەپ ئالايتەن ئوغلىنى ئەۋەتكە -

ندى. سەيپىدەلى ئالپ بولسا كىچىك ئاغىچىسىنىڭ بۇ ھىل -

سىنى بىلمەيتتى.

— يۈرسىلە ئەمەسە، — دېدى سەيپىدەلى ئالپ ئوغلىنىڭ

دولىسىدىن تۇتۇپ، — ئىنىلىرى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا مەدرىد -

سەدە قالغان ئوخشىمامدۇ؟

— بۇرۇنراق قايتقانمىكىن، كۆرمىدىم.

— ئىنىلىرى بىلەن كارىلىرى بولمىسا قانداق بولىدۇ؟ بۇند -

دىن كېيىن ئىنىلىرىدىن خەۋەر ئېلىپ قويسىلا، ئۇ ئۆزلە بىلەن

ئويناشقا بەك ئامراق.

— ياق، كىتاب ئوقۇشقا بەكرەك ئامراق، — دېدى سانىز

مىرزا بالىلارچە گۆدەكلىك بىلەن، — ماھارەت مەشىقى قىلساق

① ئەتكە — ھەم ئۇستاز، ھەم قوغدىغۇچى.

يېڭىلىپ قالسا، ئۇششۇقۇلۇق قىلىدۇ تېخى. سەيپىدەئەلى ئالپ ئوغلىنىڭ جاۋابىدىن ھۇرۇرلىنىپ كۆلدى. — ئۆزلە ئاغا بولغاندىكىن يول قويسىلا، ئۆتكەندە كاماندازلىقتا بەسلىشىپ يېڭىلىپ قايتىكەنلا، پۈتۈشكەن نەرسىنى بەرگۈمەپتىلىغۇ؟

سانىز مىرزا خىجىل بولۇپ قىزاردى:

— ئۇمۇ بىر قېتىم ۋەدىسىدە تۇرمىغان، شۇڭا مەنمۇ ۋەددەسىدە تۇرمىسا قانداق بولىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ قويماي دېدىم. ئەمەلىيەتتە مەنمۇ ئىنىمغا ئامراق، باشقىلارمۇ ئاغا — ئىنى بىر قەسىردە تۇرىدىكەن، بىللە يېتىپ قوپىدىكەن، مەنمۇ ئىنىم بىلەن بىللە تۇرسام دەيمەن.

ئوغلىنىڭ ئاخىرقى گەپلىرى سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ يۈرىكىگە بېرىپ تەگدى. ئۇ ئوغلىنىڭ بۇنداق ئارزۇسىنىڭ بارلىقىنى خىيالغا كەلتۈرۈپ باقمىغانىدى.

ھەئە، سەيپىدەئەلى ئالپ قەشقەرنى ئالغاندىن كېيىن ئىككى ئاغچىسىنى ئاقسۇدىن ئەپكېلىۋالغانىدى. بىبى ئايەتخېنىم قەشەقەرگە كەلگەندىن كېيىن سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ تولا بېشىنى ئاغىرىدى. ئوغلىنى چوڭ ئاغچا ئۆز سۇلتان مەلىكىنىڭ قەسىرىدىن ئۆزىنىڭ قەسىرىگە قايتۇرۇپ كېلىۋالغانىدى. شۇندىن بېرى ئىككى ئەمىر زادە ئىككى قەسىردىكى ئانىلىرىنىڭ قېشىدا تۇرۇۋاتاتتى.

«بۇ تەرىپىنى نېمىشقا ئويلىمىغاندىمەن، ئۇلار ئايرىم — ئايرىم قەسىردە تۇرغاندىن بىر قەسىردە، بىر ئۆيدە چوڭ بولسا ياخشى ئەمەسمۇ؟ بىللە يېتىپ — قوپۇپ، بىللە غىزالانسا ئاغا — ئىنىلىق مېھرى تېخىمۇ كۈچىيىدۇ، بىر — بىرىگە تېخىمۇ ئىجىل بولىدۇ. ئۆز ۋاقتىدا چوڭ ئاغچا ئۆز سۇلتان مەلىكىمۇ مۇشۇنداق دەپ، ئىككى بالىنى بىر يەردە باققانىدى. بىراق كىچىك ئاغچا بىبى ئايەتخېنىم ئوغلىمنى سېغىنىپ كېتىدىكەنمەن، يالغۇز — سىراپ قالىدىكەنمەن، ھەممە ئادەمنىڭ بالىسى يېنىدا ئويناپ يۈرسە، مېنىڭلا يوق، دەپ نارازى بولغاچقا، ئانا — بالىنى ئايرىد.

ۋەتمەي دېگەن ئىكەنمەن. بۇلارمۇ يىگىت بولۇپ قالاي دېدى، ئەمدى ئانىسىنىڭ ئەتراپىدا پىرقىراپ يۈرۈۋەرمىسۇن، ھەر ئىككىلىسىدىن ئانىسىدىن تەڭلا ئايرىۋېتەي، ھەرەمنىڭ سىرتىدىن ئايرىم تۇرالغۇ ھازىرلاپ بېرەي. بۇندىن كېيىن ئانىسىنىڭ قېشىدا ئەمەس، ئۇستازلىرىنىڭ قېشىدا جىقراق تۇرسۇن، جەڭبازلىق ماھارىتىگە پىشسۇن...»

— بولىدۇ ئوغلۇم، بۈگۈندىن قالدۇرماي ئىككىلىرىگە ئايرىم تۇرالغۇ تەييارلاپ بېرەي، لېكىن مېنىڭمۇ بىر شەرتىم بار. — ئېيتسىلا، — دېدى سانىز مىرزا دادىسىنىڭ قانداق شەرت قويدىغانلىقىغا قىزىقىپ.

— ئايرىم تۇرالغۇدا تۇرغاندىن كېيىن ۋالىدەلىرى بىلەن ھەپتىدە بىر قېتىملا كۆرۈشىدىلا، ئۇندىن باشقا ۋاقتلاردا ئەتكەلىرىنىڭ تەربىيەسىدە بولىدىلا. پات - پات لەشكەرگاھقىمۇ ئايرىمەن تېخى.

سانىز مىرزىنىڭ كۆزلىرى خۇشاللىقتىن چاقناپ كەتتى. — بەك ياخشى بولدى، مېنىڭمۇ لەشكەر بولغۇم بار ئىدى. سەيپىدەلى ئالپ «ھازىر كۈلگەنلىرى بىلەن لەشكەرلىكنىڭ جاپاسىنى پات يېقىندا بىلىپ قالىدىلا» دېگەننى خىيالىدىن ئۆتكۈزۈپ مېنىقىدا كۈلۈپ قويدى.

ھىرات.

بۈيۈك ئىستېلاچى ئەمىر تۆمۈر زامانىسىدا سېلىنىشقا باشلىغان، شاھرۇرخان دەۋرىگە كەلگەندە ۋايىغا يەتكەن بىر - بىرىدىن ھەشەمەتلىك ئىمارەتلەر ھىرات شەھىرىنى يىراق ۋە مەركەزىدىن

زىي ئاسىيادىكى ھەرقانداق شەھەرلەردىن سەلتەنەتلىك، ھەشەمەت-لىك، جەلپىكار كۆرسىتەتتى. خاقانى سەئىد شاھىرۇرخانىنىڭ ئور-دەسىنى ھەيۋەتلىكلىكى، كۆركەملىكلىكى ۋە ھەشەمەتلىكلىكى بىلەن ھىرات شەھىرىدىكى ئاشۇ كاتتا ئىمارەتلەرنىڭ گۈلتاجى دەپىشكە بولاتتى. ئوردىدا چۆرىسىگە ھەرخىل شەكىلدىكى تاش ياتقۇزۇلغان، لىپمۈلپ سۇ قاچىلانغان كۆللەر قەدەمدە كۆزگە چېلىقاتتى. سۈپسۈزۈك سۇلار شىلدىرلاپ ئېقىپ تۇرغان ئىگىرى - بۈگىرى تاش ئېرىقلار بۇ كۆللەرنى بىر - بىرىگە تۇتاشتۇرۇپ تۇراتتى. ئېرىق - كۆل بويلىرىغا تىكىلگەن شەمشاد، چىنار ۋە ئاللىقانداق مەنزىرە دەرەخلىرى بۈك - باراقسان ئاينىغان بولۇپ، كۆللەرنىڭ ئارىلىقىغا ياسالغان تۆت ۋە ئالتە تۈۋرۈكلۈك، گۈلدار نەقىشلىك، چۆرىسى سالاسۇنلۇق راۋاقلار ئاشۇ كۆككە بوي سوز-غان كاداڭ دەرەخلەرنىڭ ئارىسىدا غىل - پال كۆزگە چېلىقاتتى. راۋاقلار بىلەن راۋاقلارنىڭ ئارىلىقىغا، ئېرىق بويلىرىغا ياسالغان يوللارنىڭ يېرىمىغا چاسا خىشلار ياتقۇزۇلغان، يېرىمىغا پاكىز دەريا قۇملىرى تۈكۈلگەن بولۇپ، بۇ قۇملاردا يالاڭئاياغ ماڭسا بەكمۇ راھەتلىك ئىدى. تۈز، تۆگە قۇشى، غاز، كەكلىك، بۇغا، كېيىك، مايمۇن، پىل... قاتارلىق ھايۋانلار دەخلى - تەرۈزسىز بەخىرامان يۈرۈشەتتى. دەل - دەرەخلەرنىڭ شاخلىرىغا قونۇۋالغان تۈرلۈك قۇشلارنىڭ يېقىملىق ئاۋازى ئوردىنى چاڭ كەلتۈرگەندە - دى. رەڭمۈرەڭ گۈل بەرگىلىرىدە كېپىنەكلەر ئۇسسۇل ئوينىيىتى. ئوردىنىڭ تەسكەي تەرىپىدىكى پېشايۋانلىق دىۋانخانلارنىڭ ئوت-تۈرىسىغا جايلاشقان ئۈچ قەۋەتلىك شاھنىشىننىڭ ئالتۇن يال-تىلغان ھەيۋەتلىك گۈمبەزلىرى قۇياش نۇرىدا ۋالىمىداپ كۆزنى قاماشتۇراتتى. ھەشەمەتلىكلىكىگە قارىماي، كىشىگە سۈرلۈك تۇيغۇ بېرىدىغان شاھنىشىننىڭ ئارقا تەرىپىدىكى ئېگىز تاملار بىلەن قورشالغان ھەرەمنىڭ ئىككى قەۋەتلىك قەسىرلىرى سىر-لىق يوسۇندا كۆزگە چېلىقاتتى. شاھنىشىننىڭ بىرىنچى قەۋىتىدە - دىكى بىرلا ۋاقىتتا ئۈچ يۈز كىشى بىمالال سىغىدىغان قوبۇلخا -

نېنىڭ تام - تورۇسلىرىدىكى گۈل نۇسخىلىرى، نەقىشلەرگە ئال-
تۇندىن ھەل بېرىلگەندى، تاملاردىكى نوۋەي، ئويۇق، تەكچىلەرگە
ھىندىستان، پەرەڭ، باغداد، دەمەشىق، شۇنداقلا سەمەرقەنت، بۇ-
خارا، ئەندىجان، تاشكەنت، قەشقەر، خوتەن، تۇرپان ھۈنەرۋەنلىرى-
نىڭ قولىدا ياسالغان تۈرلۈك ئالتۇن، كۈمۈش، مىس، قاشتېشى،
ساپال فارفور بۇيۇملار تىزىلغانىدى. تاملارغا ئېسىپ قويۇلغان
يولۋاس، شىر، ئېيىق، قاپلان، يىلپىز تېرىلىرى شاھرۇخ مىرزى-
نىڭ شۆھرىتىنى نامايان قىلىپ تۇراتتى. ساراينىڭ تۆر تەرىپىگە
ئىنتايىن نەپىس توقۇلغان مەرۋزا^① بىلەن ئەمىر تۆمۈر كۆرەگان-
نىڭ رەسمى ئېسىپ قويۇلغانىدى. پاراسەتلىك رەسسام بۇ بۈيۈك
ئىستېلاچىنىڭ سېمىسىنى ياراتقاندا ئۇنىڭ جىسمانىي ئەيىبىنى
ئۈستىلىق بىلەن يوشۇرۇپ، ئاقسايىدىغان قىسقا پۈتتىكى بىر تال
تاشقا دەسسەپ تۇرۇپ يىراقلارغا نەزەر سېلىۋاتقاندا قىياپەتتە
سىزغان بولۇپ، قارماققا ئەمىر تۆمۈر ھاياتتەك، شاھنىشىنغا
سوغۇق نەزەر تاشلاپ تۇرغاندەك تۇيغۇ بېرەتتى. ئالتۇن تەختتە
ئۆزىگە ھۆكۈمدارلارغا خاس سالاپەت بېرىشكە تىرىشىپ ئولتۇرغان
شاھرۇخان قېرىپ، بىر ئاز مۇكچىيىپ قالغان بولۇپ، ئۇچىسى-
دىكى ھەرخىل رەڭدىكى دۈر، جاۋاھىراتلاردىن كۆز قويۇلغان ئال-
تۇن كەمەر باغلىۋالغان شاھانە تونى ئورۇقلاپ، بىر ئاز ۋىجىكلەپ
قالغاندەك كۆرۈنىدىغان گەۋدىسىگە سەل چوڭ كېلىپ قالغانىدى.
شاھرۇخاننىڭ يېنىدا ئولتۇرغان خانىش گۆھەرشاد بېگىم بەكمۇ
تەكەببۇر كۆرۈنەتتى. قۇلاق، بويۇن، بىلەك، بارماقلىرىغا ۋە كى-
يىم - كېچەكلىرىگە ئاسقان تۈرلۈك ئالتۇن، گۆھەر، لەئىل،
ئۈنچە - مەرۋايىت بېزەكلەرنىڭ تولىقىدىن قارىغان كىشىنىڭ
كۆزى ئالچەكمەن بولۇپ كېتەتتى. تۆۋەن تەرەپتە ئولتۇرۇشقان
ئەمىرلەر ۋاقىتىسىز شاھنىشىنغا چاقىرتىلىشنىڭ سەۋەبىنى بى-
لىشكە تىرىشىپ، كۆزلىرىنى شاھرۇخاننىڭ قېرىلىق داغلىرى
روشن كۆرۈنۈپ تۇرغان سارغۇچ چىرايىغا تىكىشكەندى.

① مەرۋزا — شېئىر ياكى قۇرئان ئايەتلىرى چۈشۈرۈپ توقۇلغان گىلەم.

توققۇز پايىلىك شاھسۇپىنىڭ ئالدىدا شاھرۇرخاننىڭ سۆيۈملۈك ئىككى نەۋرىسى — خانزادە ئابدۇلەتېخان بىلەن خانزادە ئاللاۋددەۋلە قول باغلاشقىنىچە ئۆرە تۇرۇشاتتى. ئۇلارنىڭ كەينىدە بىر قەدەم ئارىلىق قالدۇرۇپ موغۇلىستان خانى مەرھۇم سۇلتان ئۇۋەيسخاننىڭ چوڭ خانزادىسى يۇنۇسخان قول باغلىغىنىچە بىر شىنى تۆۋەن سېلىپ تۇراتتى. چوڭى ئوتتۇز ياشلارنىڭ، كىچىكى يىگىرمە ئۈچ — يىگىرمە تۆت ياشلارنىڭ قارىسىنى ئالغان بۇ يىگىتلەرنىڭ بويى — بەستى ئانچە پەرقلىنىپ كەتمەيتتى. بۇلارنى بۇندىن ئون ئىككى يىل بۇرۇن شاھرۇرخان ھىراتتىكى مەشھۇر ئالىم، تارىخچى مەۋلانە شەرەفىددىن ئەلى يەزدىگە شاگىرتلىققا بەرگەن بولۇپ، ھەمساۋاقلاردىن ئىدى. مەۋلانە شەرەفىددىن ئەلى يەزدىنىڭ ئۆلۈمىگە ئۈچ ئاي بولۇپ قالاي دېگەن بۈگۈنكى كۈندە خاننىڭ نېمە ئۈچۈن تۇيۇقسىز ھۇزۇرىغا چاقىرتقانلىقىنى بىلىمىدەكەن يىگىتلەرنىڭ كالىسىدا تۈرلۈك — تۈمەن خىياللار ئەگىيتىتى.

شاھرۇرخان كالتە يۆتىلىپ قويۇپ ئېغىز ئاچتى، ئۇنىڭ ئاۋازى غاژ — غۇژ ھەم زەئىپ چىقاتتى.

— جانابى پەرزەنتلەرنى چاقىرتىشىمىدىكى مۇددىئايىم شولكى، ئۇستاز مەۋلانە شەرەفىددىن ئەلى يەزدى ھەزرەتلىرى جانابى ھەقىنىڭ دەرگاھىغا كەتكىنىگىمۇ خېلى ۋاقىت بولۇپ قالدى. بۇندىن ئون ئىككى يىل مۇقەددەم سىلەرنى ئول ئىلىم ھۆددىسى^①نىڭ دەرگاھىغا ھەم ئالىم، ھەم ئامىل^②، يەنى ئىنسانىي كامىللىق دەرىجىسىگە يېتىپ پەزىلەت ئۆگەنسۇن دېگەن مۇددىئايىم بىلەن ئىدە بەرگەن ئىدۇق. ھالا بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە ئول جەننەتتاكان ئۇستازنىڭ تەربىيەسىدە ئىلىم — پەزىلەت ئۆگىنىپ، گەرچە ئىنسانىي كامىللىق دەرىجىسىگە يەتمىسەڭلەرمۇ ئاز — تولا ئەقىل ئۆگەندىڭلار، تەربىيە ئەقىلىنى ۋۇجۇدقا كەلتۈرگىسىدۇر. ئەلۋەتتە

① ئىلىم ھۆددىسى — ئىلىمگە ھۆددىگەرلىك قىلغۇچى.

② ئامىل — ئەمەل قىلغۇچى.

ئول ئىلىم ھۆددىسىنىڭ تەربىيەسىدە ئەقىل بۇلىقىڭلار ئېچىل-
دى، ئاق - قارىنى، ياخشى - ياماننى ئايرىيالغۇدەك، ئەل - رە -
ئىيەتنىڭ غېمىنى يەپ، سەلتەنەت ئىشلىرىنى ئەدلى - ئادالەت
بىلەن بىر تەرەپ قىلالغۇدەك بولدۇڭلار. مەن بولسام قېرىدىم،
جانابى ھەققە ئامانەتنى تاپشۇرىدىغان ۋاقتلىرىم يېقىنلىشىپ
قالدى، چۈنكى، ئىنساننىڭ ھاياتى بىردەملىك ۋاقتىنىڭ ئىلكىدە
تۇرىدۇ. ۋاقتى - سائىتى كەلگەندە بارلىق يوقلۇققا ئورۇن بېرىد-
دۇ. دۇنيا ئەزەل - ئەزەلدىن ئاتا - بوۋىلارنىڭ ئىزىنى پەرزەنتلەر
بېسىش بىلەن ئاۋاتلىشىپ كەلگەندۇر. ئۇشبۇ ۋەجىدىن كۆزۈمنىڭ
ئوچۇق ۋاقتىدا سىزلەر كىم جىگەرلىرىمنىڭ سەلتەنەت ئىشلىرىد-
غا ئارىلىشىپ، يۇرتدار چىلىق تىزگىنىنى تۇتقىنىڭلارنى كۆرسەم
دېگەن ئۈمىدىتىمەن. كىشى سۇغا كىرمەي تۇرۇپ دەريانىڭ چوڭ -
قۇرلۇقىنى، قاينام - ئېقىنلىرىنىڭ ھەيۋىتىنى بىلمەس، سىز -
لەرنى ئۆزۈم بىلىپ بىرقانچە مەنەپكە تەيىن ئەتتىم. چوڭ -
كىچىك، يۇقىرى - تۆۋەن دەپ ئايرىپ يۈرمەي، ئول مەنەپلەرنىڭ
ھۆددىسىدىن چىققايسىزلىر.

شاھرۇرخان گېيىنى توختىتىپ، بىر چەتتە ئۆرە تۇرغان
مۆھۈردارى — ئوردا پەرمانچىسىغا قاراپ قويدى، خاننىڭ مەقسىد-
تىنى چۈشەنگەن مۆھۈردار بىر قەدەم ئالدىغا چىقىپ گېلىنى
قىردى:

— خانزادە ئابدۇللهتىپ مىرزا، خانزادە ئالا ئۇددەۋلە مىرزا
ھەمدە يۈنۈسبەگ يارلىق تاپشۇرۇپ ئالغاي!
ئۈچ يىگىت «خوش» دېگىنىچە بېشىنى تېخىمۇ بەكرەك ئەگدى.
— بۈيۈك خۇراسان، ماۋەرائۇننەھر ۋە پەرغانە تەسەررۇپىنىڭ
يېگانە پاسىبانى خاقانى سەيىد شاھرۇرخان ئالىيلىرىدىن پەر-
مان: خانزادە ئابدۇللهتىپ مىرزاغا ئەمىرلىك مەرتىۋىسى بېرىد-
لىپ، نائىب خانلىققا تەيىن ئېتىلگەي. خانزادە ئالا ئۇددەۋلە مىر-
زاغا ئەمىرلىك مەرتىۋىسى بېرىلىپ، ئىختىيارىدىن قەلئەسىنىڭ
ھاكىملىقىغا تەيىن ئېتىلگەي، موغۇلىستان خانزادىسى يۈنۈس-

بەگكە ئىچكىلىك مەرتىۋىسى بېرىلىپ، خانزادە ئابدۇلەتەپ
مرزىغا كۆڭۈلداش^① بولغاي!

— قىبلىگاھىمىزنىڭ ئىلتىپاتىغا مىڭلارچە تەسەننى!

ئۈچ يىگىت قوللىرىنى كۆكرىكىگە ئالغىنىچە مىنەتدارلىق
بىلدۈردى.

چىرايمدا ئالەمچە خۇشاللىق جىلۋە قىلغان خانزادە ئابدۇلە-
تەپ مرزا بېشىنى كۆتۈرۈپ، تەختنىڭ يېنىدا ئولتۇرغان مومى-
سى گۆھەر شاد بېگىمگە قاراپ يېقىملىق تەبەسسۇم قىلدى. باياتىن
بېرى سوغۇق نەزەر تاشلاپ ئولتۇرغان گۆھەر شاد بېگىم نەۋرىسى-
نىڭ چىرايىغا قاراپ سۇس كۈلۈمسىرىدى، شۇ تاپتا ئۇنىڭ تېخى
جەزبىسىنى يوقاتمىغان قارا كۆزلىرىدە رازىمەنلىك نۇرلىرى بال-
قىيىتتى. ئۇ يەنە بىر نەۋرىسىگە، يارلىقنى ئاڭلاپ چىرايى تاتىرىپ
كەتكەن خانزادە ئالاۋددەۋلە مرزىغا قاراپمۇ قويمىدى.

ھەئە، ھىرات تەختگاھى ئەسلىدە خانزادە ئالاۋددەۋلەنىڭ
نېسىۋىسى بولۇپ، ئۇنىڭ نائىب خانلىق مەرتىۋىسى خېلى بۇرۇنلا
مۇقىملىشىپ بولغانىدى. چۈنكى، شاھرۇخ مرزا ئۆز ۋاقتىدا
چوڭ ئوغلى مرزا ئۇلۇغبەگكە ماۋەرائۇننەھەر سەلتەنەتنى بېرىپ
سەمەرقەنتكە نائىب خان قىلىپ ئەۋەتكەن ۋاقتىدا يەنە بىر ئوغلى
بايسۇنغۇر مرزىغا تەسەللى بېرىپ، نەۋرىسى ئالاۋددەۋلەگە ھىرات
تەختگاھىنى بېرىشنى ۋەدە قىلغان ۋە بۇ مۇددىئاسىنى ئوردىدا
جاكارلىۋەتكەنىدى. چۈنكى، خانزادە ئابدۇلەتەپ خان ھامان بىر
كۈنى دادىسى مرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئورنىغا نائىب خان بولۇپ، ما-
ۋەرائۇننەھەر تەختىدە ئولتۇراتتى. بۇنىڭدىن چوڭ خانىش گۆھەر-
شاد بېگىمىنىڭمۇ ئەلۋەتتە خەۋىرى بار ئىدى. بىراق بۈيۈك ئىس-
تىلاچى ئەمىر تۆمۈر ساھىبقراننىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىن شاھرۇخ
مرزا ئاتا سەلتەنەتكە ۋارىسلىق قىلىپ تەختكە چىقىشى ھامان
خانلىق مەرتىۋىسىگە ئېرىشكەن گۆھەر شاد بېگىم ھاكىمىيەت
ئىشلىرىغا ئارىلىشىشقا باشلىدى. شاھرۇخ مرزا ئۇنى چەكلەپمۇ

① كۆڭۈلداش — خاس مەسلىھەتچى.

باقتى، بىراق گۆھەرشاد بېگىم گاهى بېشەملىك بىلەن غەلۋە قىلسا، گاهى ناز - كەرەشمىلىرى بىلەن تەسىر كۆرسىتىپ، شاھرۇخ مىرزىنى دېگەن يېرىگە كەلتۈرەتتى. بۇنىڭغا نارازى بولغان بىر قىسىم ئەمىرلەر شاھرۇخ مىرزىنىڭ قىلغىنى ھېساب، گۆھەرشاد بېگىمنىڭ دېگىنى ھېساب، دەپ گەپ تېپىۋالغانىدى. نامدا شاھرۇخ مىرزا خاقان بولغىنى بىلەن، ئەمەلىيەتتە ھەممە ئىشلار گۆھەرشاد بېگىمنىڭ دېگىنىدەك بولاتتى. ماۋەرائۇننەھىر سەلتەنەتىنى ئوڭچە سوراۋاتقان ئوغلى مىرزا ئۇلۇغبەگ ئانىسى گۆھەرشاد بېگىمنىڭ ھىراتتا تۇرۇپ چۈشۈرگەن بۇيرۇقىغا ئانچە پەرۋا قىلىپ كەتمىدى، شۇ سەۋەبلىك گۆھەرشاد بېگىم مىرزا ئۇ - لۇغبەگنى يامان كۆرەتتى. ئوغلىغا بولغان ئاداۋەت سەۋەبىدىن نەۋرىسى ئابدۇلەتتەپ مىرزىنىمۇ ئانچە ياقتۇرمايتتى، شۇڭا شاھ - رۇخ خاننىڭ نەۋرە خانزادىسى ئالائۇددەۋلەگە ھىرات تەختگاھىنى ۋەدە قىلغان ۋاقتىدا گۆھەرشاد بېگىم قارشى پىكىردە بولمىغانىدى. كېيىن ئۈچىنچى ئوغلى بايسۇنغۇر مىرزىغا بولغان كىچىك - كىسە كۆڭۈل ئاغرىقى سەۋەبىدىن غوۋغا كۆتۈرۈپ، سۆيۈملۈك نەۋرىسى ئالائۇددەۋلەنى چەتكە قېقىشقا، يامانلاشقا باشلىدى - دە، نائىب خاننىڭ ئورنىنى ئالماشتۇرۇش قەستىگە چۈشۈپ، مىرزا ئۇلۇغبەگكە بولغان ئاداۋىتىنى سەۋەبىدىن خېلىدىن بېرى ئانچە كارى بولماي كەلگەن نەۋرىسى ئابدۇلەتتەپ مىرزىغا بىردىنلا مېھرىبانلىق كۆرسىتىشكە باشلىدى. ئاخىرقى ھېسابتا گۆھەرشاد بېگىم دېگىنىنى قىلىپ، خانزادە ئالائۇددەۋلەنىڭ ئورنىغا خانزادە ئابدۇلەتتەپنى ھىراتنىڭ نائىب خانلىقىغا تەيىنلەتكۈزگەنىدى.

گۆھەرشاد بېگىمنىڭ ھاكاۋۇر، خۇيلۇق، گېپىنىڭ تۇتامى يوق، باغرى قاتتىق، ئۆز بېشىمچى ئايال ئىكەنلىكى، ھېلى ئو - غۇللىرى ئوتتۇرىسىدا، ھېلى ئوغۇللىرى بىلەن شاھرۇخ مىرزا ئوتتۇرىسىدا ئاداۋەت پەيدا قىلىپ يۈرۈيدىغانلىقى، شۇنداقلا ياش - نىپ، كېسەلمەن بولۇپ قالغان شاھرۇخ مىرزىنىڭ بۇ ئايالىغا زىيادە يول قويىدىغانلىقى بارلىق ئەمىرلەرگە ئايان ئىدى. شۇ سە -

ۋەبىنن ئەمىرلەر ئۇنىڭ چىشىغا تېگىپ قېلىشتىن، ئۇنى رەنجىدە قويمۇشتىن خۇددى يولۋاستىن ھەزەر ئەيلىگەندەك ھەزەر ئەيىلەيتتى. شۇڭا ھازىر سەۋەبسىزلا نائىب خاننىڭ ئاللىمىشىپ قالغانلىقىغا كۆڭلىدە نارازىلىق بولسىمۇ، ھېچكىم چىش يېرىپ ئىككى ئېغىز گەپ قىلىشقا پىتىنالمىي جىم تۇرۇشتى.

— خەزىنەم بار، مەرتىۋەم بار، گېيىم، ھۆكۈمۈم ھەممە يەردە ئۆتىدۇ، دەپ زىنھار مەغرۇرلانمىغايىسىز، — دېدى شاھرۇخخان جىمجىتلىقنى بۇزۇپ، — ئىنسان ئوخشاشلا ئاللاھنىڭ بەندىسى بولسىمۇ، لېكىن پانىدىكى مەرتىۋىلىرى ئوخشاش ئەمەس. تۇر. ئەمما مەن سەپ - مەرتىۋىمىزنى پەش قىلىپ زىنھار كېرىلگۈلۈك ئەمەس، چۈنكى، كېرىلىش كىيىم پەيدا قىلىدۇ، كىيىم كەچۈرگۈسىز ئېغىر گۇناھدۇر. چۈنكى، ئۆلۈم دەرۋازىسىدىن كىرگىنىمىزدە يەنىلا باراۋەر بولىمىز، بۇ بەش كۈنلۈك سەلتەنەت مەڭگۈلۈك ئەمەستۇر. كىمدە كىم بۇ بەش كۈنلۈك دۇنيادا زىيادە مەرتىۋە - مەنەپكە كۆڭۈل بېرىپ، مال - دۇنيا، ئەيىش - ئىشرەت ۋە سەۋەبسىز ئۆزىنى ئامۇخاسنىڭ ئاھۇ زارى بىلەن ئۆرتىسە، ئەدىلى - ئادالەتنى پايخان قىلسا، ئۇنىڭ ئەۋلادلىرىمۇ زۇلۇملىرى بىلەن جاھاننى ئۆرتەيدۇ. كىشىنىڭ مەرتىۋە - مەنەپى مەيلى چوڭ، مەيلى كىچىك بولسۇن، ئۆزىگە ئەدىلى - ئادالەتنى ھەمراھ قىلسا، بىتەھەققىكى سەككىز جەننەتنىڭ ئاچقۇچىنى قولغا ئالغان بولىدۇ، يۈزىگە جانابى ئاللاھنىڭ رەھمەت ئىشىكلىرى ئېچىلىدۇ، چۈنكى، بىر كۈنلۈك ئەدىلى - ئادالەت ئاتىمىش يىللىق ئىبادەتكە باراۋەردۇر. ئىنسان شۇنداق ياشىمىقى كېرەككى، ئۆلگەندىن كېيىنمۇ كىشىلەر خەير بىلەن ياد ئېتىدىغان، كەينىدىن لەنەتلىمەيدىغان بولسۇن...

شۇ تاپتا شاھرۇخخان بۇ گەپلەر ئارقىلىق نەۋرىسى ئابدۇللا - تىپ مىرزىغا نەسەھەت قىلىۋاتقانلىقىنى ياكى نارازىلىقىنى ئىپادىلەپ كوشا تارتىپ تۇرغان نەۋرىسى ئاللاھدەۋلە مىرزىنىڭ كۆڭلىنى ياساۋاتقانلىقىنى بىلگىلى بولمايتتى.

— بابائى بۇزروك ئالىيلرىنىڭ كالىمىنى يادىمدا ساقلايدىمەن، — دەيدى خانزادە ئابدۇلئەتىپ مىرزا خۇشخۇيۇق بىلەن. ئەمما خانزادە ئالائۇددەۋلە زۇۋان سۈرمىدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ قاتتىق نارازى بولغانلىقى چىرايىدىن بىلىنىپ قالغانىدى. خانىش گۆھەرشاد بېگىم ئۇنىڭغا قاراپ ئاداۋەت بىلەن بىرنى ئالايغاندىن كېيىن، تۇمشۇقنى سوزۇپ تەتۈر قارىۋالدى. نەۋرىسىنىڭ رەز-جىشىنىڭ سەۋەبىنى چۈشەنگەن شاھرۇخ مىرزانىڭ ۋۇجۇدىنى خىجىللىق چۇلغۇۋالغانىدى. ئۇ كۆزىنى نەۋرىسى ئالائۇددەۋلەدىن ئېلىپ قېچىپ، ئوردا ئىشىكىغاغىسىغا لايىپىدە قاراپ قويدى.

— ئىش - كۈش بولسا دەڭلار، بولمىسا يېنىڭلار، — دەيدى خاننىڭ مەجلىسىنى ئاخىرلاشتۇرۇش مۇددىئاسىنى چۈشەنگەن ئوردا ئىشىكىغاغىسى.

— شاپائەتلىك قىبلىگاھىمغا ئىككى ئېغىز ئەرزىم بار ئىدى، — دەيدى يۇنۇسخان بېشىنى تۇۋەن ئېگىپ.

— ئىجازەت! — دەيدى شاھرۇرخان.

— كەمىنە مۇلازىملىرى جاھان ئادالتىنىڭ نۇرى تۆكۈلگەن ئۇشبۇ دەرگاھقا قەدەم كەلتۈرگەندىن بېرى جانابى قىبلىگاھىم-نىڭ ئاتىلارچە مېھرىبانلىقىنىڭ سايىسىدا جەننەتتاكان ئۇستازىم مەۋلانە شەرەفىدىن ئەلى يەزدى ھەزرەتلىرىنىڭ تەربىيەسىگە مۇ-شەررەپ بولۇپ، ئەقلى قانۇن^① ئۆگەنگەن بولساممۇ، تېخى بىلگەن-لىرىم مۇكەممەل ئەمەستۇر. ئۇشبۇ بائىستىن ئالەمپاناھ خان ئا-لىيلرىنىڭ كەمىنە كەم ئەقىل مۇلازىمىنىڭ يەنە بىر مەزگىل ئىلىم تەھسىل قىلىشىغا ئىجازەت بېرىشىنى تۈۋەنچىلىك بىلەن سورايمەن.

شاھرۇرخان قاپقىنى تۇردى.

— پەرمانىمغا سەركەشلىك قىلماقچىمۇسىز؟

— يوقسۇ، — دەيدى يۇنۇسخان بىردىنلا جىددىيلىشىپ، — ھەددىم ئەمەس. بىراق كەمىنەلىرى تېخى ياش، ئىچكىلىك مەر-

① ئەقلى قانۇن — ئىلىم - پەننىڭ يىغىندىسى.

تئۈسكىگە لايىقتىم يوقتۇر، شۇنداقلا كۆڭۈلداشلىقىنىڭ ھۆددە -
سىدىن چىقالشىمغىمۇ ئىشەنچىم يوقتۇر. شۇڭا كىچىككىنە بىر
سەۋەنلىك ئۆتكۈزۈپ قويسام مۇبارەك نەزەرلىرىدىن چۈشۈپ ئىلا
سىي بولۇپ كەتمەي دېدىم. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئانەزىرىتىمنىڭ دەر -
گاھىدا قەلەم ۋە ئەلەم ماھارىتىدە كامالەتكە يەتكەن پازىللار كۆپ -
تۇر. پۇختا ئىلىم ئىزدەپ، ھەر جەھەتتىن ئۆزۈمنى تاكامۇللاش -
تۇرمايلا خىزمەتكە مەشغۇل بولسام ئۇلار ئالدىدىمۇ زىنھار ئىز -
زەت - ئېتىبارىم بولماس.

يۇنۇسخاننىڭ ئون ئىككى يىل ھەمساۋاق بولغان بەتقىلىق،
• ھاياسىز، ھاكاۋۇر، مەمەدان خانزادە ئابدۇللەتپ مىرزىا بىلەن پە -
قەتلا خۇشى يوق ئىدى. ئۇنىڭ ھە دېسە ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ
تەخت - سەلتەنەتنى پەش قىلىپ، ئۆزىنى چوڭ تۇتىدىغانلىقى،
كۈنلىرىنى ئەيش - ئىشرەت، كەيپ - ساپا بىلەن ئۆتكۈزىدىغانلىق -
قىنى، كەلگۈسىدە جاھاننى سورايدىغان خانۇخاقان بولىدىغانلىقى
ھەققىدە لاپ ئۇرىدىغانلىقىنى، ئەمما ئۈستازى مەۋلانە شەرەفدىدىن
ئەلى يەزدىنى ھۆرمەت قىلماي، بەرگەن ساۋاقلارغا كۆڭۈل قويد -
ماي، يالغان سۆزلەپ، ساۋاق ئېلىشتىن قېچىپ يۈرۈشلىرىنى
ياراتمايتتى. يەنە بىر تەرەپتىن شىراز، باغداد قاتارلىق كاتتا شە -
ھەرلەردىكى ئىلىم دەرگاھلىرىغا بېرىپ، ئىلىم تەھسىل قىلىپ،
بىلىمنى تېخىمۇ مۇكەممەللەشتۈرۈش ئارزۇسى بار ئىدى.

شاھرۇخخان نەۋرىسى ئابدۇللەتپ مىرزىنى ئوبدان چۈشە -
نەتتى. ئون ئىككى يىل ھەمساۋاق بولۇپمۇ نەۋرىسىگە يۇنۇسخان -
نىڭ ئازراقمۇ بولسا پەزىلىتى يۇقىمىغانلىقىدىن ئەپسۇسلىناتتى.
ئۇنىڭ يۇنۇسخاننى ئابدۇللەتپ مىرزىغا كۆڭۈلداش قىلىپ قو -
يۇشىدىمۇ، يەنىلا بۇ نەۋرىسىگە يۇنۇسخاننىڭ پەزىلىتى ئاز - تولا
يۇقۇپ قېلىشىنى تەمە قىلغانىدى. ئۇ يۇنۇسخاننىڭ ئورۇنلۇق
سەۋەبلىرى ئالدىدا نېمە دېيىشىنى بىلەلمەي تۇرۇپ قالدى.

— خالىمىسا زورلاش بىھاجەت، — دېدى خانىش گۆھەرشاد
بېگىم يۇنۇسخاننى ياراتمىغاندەك چىرايىنى پۈرۈشتۈرۈپ، —

ئەسلىدىمۇ ئول سەھراللىق موغۇلنىڭ پۇشتىنى خانزادەمگە كۆ-
 گۈلداش بولۇشقا لايىق كۆرمىگەنمەن.
 يۇنۇسخان گەدىنىڭچە قىزاردى، لېۋىنى قاتتىق چىشلىگە-
 نىچە بېشىنى تېخىمۇ بەك ئەگدى.
 — ئىجازەت، تارقالسۇنلار! — دېدى شاھرۇخان.
 بۇ ئۇنىڭ يۇنۇسخاننىڭ ئىلتىماسىغىمۇ، ئوردىدىن ئەمىر-
 لەرنىڭ يېنىشىغىمۇ ئىجازەت بەرگەنى ئىدى.

ئوردىدىن يېنىپ چىققان يۇنۇسخان قۇشتەك يەڭگىلەپ
 قالدى. ھىرات شەھىرىدىكى ئۇستازى شەرەفىدىن ئەلى يەزدى
 قەسىرىگە يېقىن مەھەللىدىن ئىجارە ئالغان خىلۋەت كۆلىبىسى
 تەرەپكە كېتىۋېتىپ چوڭقۇر خىياللارغا ئەسىر بولدى. ئۇستازى
 شەرەفىدىن ئەلى يەزدى ۋاپات بولغاندىن كېيىن پۇرسەت تېپىپ
 شاھرۇخاندىن ئىجازەت ئېلىپ باغداد، شىراز قاتارلىق شەھەر-
 لەرگە بېرىپ داۋاملىق ئىلىم ئۆگىنىش بىلەن مەشغۇل بولۇش
 ياكى يىراق تۈركىستانغا بېرىپ ئايرىلغىلى ئون ئىككى يىل بول-
 غان مېھرىبان ئانىسىنى يوقلاش خىيالى ئۇنى يېقىندىن بېرى
 قىيناپ كېلىۋاتاتتى. ئۇ ئانىسى دۆلەتسۇلتان مەلىكىنى بەكلا
 سېغىنغانىدى. ھەر قېتىم ئانىسىنى ئېسىگە ئالغىنىدا تۈركىس-
 تانغا قۇشتەك ئۇچۇپ بارغۇسى، ئۆزىنى ئانىسىنىڭ باغرىغا ئا-
 قۇسى كېلەتتى. لېكىن بوۋىسى ئەمىر شەيخ نۇرىدىننى كۆز ئال-
 دىغا كەلتۈرسە، تۈركىستانغا بېرىش نىيىتىدىن يالتيپ قالات-
 تى. ئۇ ئۆزىنىڭ سەمەرقەنتكە كېلىپ مىرزا ئۇلۇغبەگكە تۇتقۇن
 بولۇشىنى، تۇرپاندىن ساداقەتمەنلىكىنى بىلدۈرۈپ زور ئۈمىد -
 ئىشەنچ بىلەن ئارقىسىدىن ئەگىشىپ كەلگەن ئۈچ مىڭغا يېقىن
 گۇناھسىز قېرىنداشلىرىنىڭ سەمەرقەنتتە مىرانشاھ دورغا تەرد-
 پىدىن قىرىلىپ، خانىۋەيران بولۇپ كېتىشىنى ئاشۇ بوۋىسىدىن

كۆرەتتى. بوۋام تۇرپانغا لەشكەر تارتىپ بېرىشىمغا قوشۇلمىغان تەقدىردىمۇ يېنىدا ئېلىپ قالغان بولسا، ئۆزىنىڭ مەنپەئىتى ئۈچۈن مېنى دوغا تىكىپ مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ دەرگاھىغا ئەۋەتىپ بەرگەن بولسا، بۇنداق پاجىئە يۈز بەرمەيتتى. مەنمۇ يېتىملىكنىڭ سەرسانلىقىنىڭ ئازابىنى تارتمىغان بولاتتىم. موغۇلىستان سەلتەنەت-نەتىنى قولغا ئېلىشنىڭ باشقا بىر ئامالى تېپىلىپ قالاتتى، دەپ ئويلايتتى. ھەئە، ئۇنىڭ يۈرىكىنىڭ چوڭقۇر يېرىدە، كۈنلەرنىڭ بىرىدە موغۇلىستان سەلتەنەت-نەتىنى قولغا ئېلىپ، تەختتە ئولتۇرۇش ئارزۇسى ھېلىمۇ بار ئىدى. لېكىن بۇ ئارزۇسىنى قۇرۇق خىيالغا تايىنىپ ئەمەلگە ئاشۇرغىلى بولمايدىغانلىقىنى، بوۋىسى ئەمىر شەيخ نۇرىددىن ئۇنى تەختنى تارتىۋېلىشقا كۈشكۈرتكىنى بىلەن، ئىلكىدىكى لەشكەرى كۈچنى بۇ ئىشقا سەرپ قىلىشنى خالىمايدىغانلىقىنى بىلىپ قالغانىدى. شۇڭا ئۇ ھىرانقا كەلگەندىن كېيىن بۇ خىياللىرىنى ۋاقتىنچە ئۇنتۇپ، ئىلىم ئۆگىنىش نىيىتىگە كەلگەنىدى. ئۇ ئاشۇ چاغدا مىرزا ئۇلۇغبەگدىن تەخت سەلتەنەت-نەتىنى ئېلىپ بېرىش توغرىلىق ئالغان ۋەدىسىنى ھەر قېتىم ئېسىگە ئالغىنىدا، گۆدەكلىك قىلغانلىقىدىن خىجىل بولاتتى. مىرزا ئۇلۇغبەگكە باغلىغان ئۈمىدىنى ئاللىقاچان ئۈزگەندى، ھازىرمۇ شۇ ئىش يادىدىن كېچىپ خىجىللىق بىلەن كۈلۈمەسىرىدى.

«شۇ چاغدا ئەجەبمۇ گۆدەكلىك قىلغان ئىكەنمەن. مەن مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ نېمىسى ئىدىم؟ ئەقىلسىزلىقىمدىن ئاتا مىراس تەختگاھىمنى ئېلىشنى شۇنچە ئاسان چاغلىغان ئىكەنمەن، ئاللاھ خالىسا، مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ياردىمىسىزمۇ بۇ ئىشنى چوقۇم ۋۇجۇدقا چىقىرىمەن...»

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم.

ئىشك تۈۋىدە ئولتۇرغان يۈچۈن ئىككى ئادەمنىڭ تۈيۈق-سىز لوڭگىدە ئورنىدىن تۇرۇپ سالام بېرىشى خىيالغا ئەسىر بولغان يۈنۈسخاننى چۆچۈتۈۋەتتى.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، — دېدى ئۇ ناتونۇش كىشىلەرگە گۇمان بىلەن قاراپ.

كەكە ساقال كىشى ئېھتىرام بىلەن سورىدى:

— ئۆزلىرى يۇنۇسخان بولامدىلا؟

— شۇنداق، — دېدى يۇنۇسخان.

— خۇداغا شۇكۇر، ئاخىر تاپتۇق، — دېدى يەنە بىر كوسا

چىراي كىشى ۋە دەرھال قول باغلاپ ھۆرمەت بىلدۈردى، — كە. مېنە مۇلازىملىرىدىن خانزادە ئالىيلىرىغا ئېھتىرام بولغاي.

يۇنۇسخان ئاڭلىمىغىلى ئۇزۇن يىللار بولغان بۇ ھۆرمەت

سۆزىنى ئاڭلاپ بىر قىسىملا بولۇپ قالدى. ھىراتقا كەلگەن ئون

ئىككى يىلدىن بېرى ھېچكىم ئۇنىڭغا بۇنداق ئېھتىرام بىلدۈرۈپ

باقمىغانىدى.

— ئۆزلىرى كىم بولىدىلا؟ — دېدى ئۇ يوچۇن ئىككى كە.

شىگە قاراپ.

— كەمىنەلىرى تۇرپاندىن كەلدىم، — دېدى كوسا چىراي

كىشى، — خانزادە ئالىيلىرىغا تاپشۇرىدىغان مۇھىم بىر مەكتۇپ

بار.

— كەمىنەلىرى تۈركىستاندىن كەلدىم. ۋالىدەلىرى دۆلەت.

سۇلتان مەلىكە سالام ئېيتتى، — دېدى كەكە ساقال كىشى.

كوسا چىراي كىشىنى تۇرپان شەھىرىنىڭ ھاكىمى مىركە.

رىمبەردى بەگ يۇنۇسخاننى ئىزدەپ تېپىشقا ئەۋەتكەنىدى. كەكە

ساقال كىشى بولسا تۈركىستاندىن ئۇنىڭغا ھەمراھ بولۇپ كەلگە.

ندى.

ئانىسىنىڭ ئىسمىنى ئاڭلاش بىلەن يۇنۇسخاننىڭ ۋۇجۇدىغا

گۈررىدە بىر ئىللىق سېزىم تارىدى. ئانىسىنىڭ، سىڭىللىرىنىڭ

ئەھۋالىنى سورىغۇسى بولسىمۇ، ئىشىك ئالدىدا گەپ سوراڭىنى

بىئەپ كۆردى.

— قېنى، ئۆيگە كىرەيلى، — دېدى ئۇ ئىشىكنى ئېچىپ.

مېھمانلار يۇنۇسخاننى داستىخان سالغىلى قويمىدى. ھىراتقا

ئىزدەپ كېلىشتىكى مۇددىئالىرىنى بىلدۈرۈپ، قويۇنلىرىدىكى مەكتۇپنى ئېلىپ ئۇزاتتى.

يۇنۇسخان ئاۋۋال ئانىسىنىڭ خېتىنى ئېلىپ ئوقۇدى، خەتنى ئوقۇپ بولغىچە كىرىپكىلىرى نەملەشتى.

«... كۆزۈمنىڭ ئاقۇ ھەم قارىسى، يۈرەك پارەم، جىد - گىرىم، ئارزۇ - ئارمانىم سالامەت تۇردىلىمۇ؟ بىر يىلدىن بېرى خەت - خەۋەرلىرىنى ئالالماي بەكمۇ ئەندىشە قىلىدىم. بىزدىن ئەنسىرىمىسۇنلار. خۇداغا شۈكۈر، بىز تىنچ - ئامان تۇرۇۋاتىمىز. ئۆتكەن يىلى كۈزدە كىچىك سىڭىللىرى بېبى ئالتۇنخېنىمىنى ياتلىق قىلدۇق، كۈيۈسى بىلەن غوبدان چىد - قىشىپ قالدى. چوڭ سىڭىللىرى بۇ قېتىم پاقلىنىدەك بىر ئوغۇل يەتتىگىدى. ئۇنى كۆرسەك ئۆزلەنى كۆرگەندەك بولايلى دەپ ئىسمىنى يۇنۇسخان قويدۇق.

مەقسەتكە كەلسەم، تۇرپان تەختگاھىدىكى بىر قىسىم ساداقەتمەن ئەمىرلەرنىڭ ئىنىلىرى سۇلتان ئىسمان بۇغا - خاندىن كۆڭلى قالغان چېغى، ئۇلار ئۆزلەنى تۇرپانغا تەك - لىپ قىلىپ خۇبىيانە ئەلچى ئەۋەتىپتۇ. تەپسىلاتىنى ئۆزد - دىن سوراپ، ئەۋەتكەن مەكتۇپىدىن ئوقۇپ بىلىۋالغايلا. دې - مەكچىمەنكى، قانداق قىلىشنى، تۇرپانغا بېرىش - بارماس - لىقىنى ئۆزلىرى قارار قىلسىلا، مەن ئۆزلەنى بارسىلا، بار - مىسىلا دېمەيمەن، ھەر ھالدا ئەقىل بىلەن ھۆكۈم چىقار - غايلا. پەقەت شۇنى تەكىتلەيمەنكى، جەننەتتاكان پەدەرلىرىد - نىڭ تەختگاھىنى قايتۇرۇۋېلىش ئارزۇلىرىنى ئۇنتۇپ قال - مىسىلا. بۇ نىيەت - مۇددىئالىرىغا يېتىشكە ئاللاھ ئىگەم ئۆزى مەدەنكار بولغاي. ئول شاھرۇرخان ئالىيلىرىنىڭ دەرگاھىدا قانداقراق تۇرۇۋاتىدىلا؟ تەقىبىدىن ئازاد قىلىپ، ئەرك بېرىش خىيالى باردەكمۇ؟ ئالدىنقى قېتىملىق مەك - تۇپلىرىدا ئىجازەت سورايەن دېگەن ئىكەنلا، ئىجازەت سو - رىدىلىمۇ؟

ئۆزلەنى بەكمۇ سېغىنىدىم.
 قۇدرەتلىك تەڭرىمدىن كېچە - كۈندۈز سالامەت بو -
 لۇشلىرىنى تىلەپ تۇرغۇچى ۋالىدەلىرىدىن دەپ بىلۈرلە.
 نامە تامام ۋەسسالام»

ئاندىن مىركەرىمبەردى بەگنىڭ خېتىنى ئوقۇغان يۇنۇس -
 خاننىڭ كالىسىنى زىددىيەتلىك خىياللار چۇلغۇۋالدى. ئۇ خېتىدە
 دە يۇنۇسخاندىن خەتنى تاپشۇرۇۋالغان ھامان دەرھال تۇرپانغا قاراپ
 يولغا چىقىشنى ئۆتۈنگەن، سۇلتان ئىسان بۇغا خاننىڭ تۆمۈربۇقا
 بەگنىڭ كەينىگە كىرىپ، سەلتەنەت ئىشلىرى بىلەن كارى بول -
 مىغانلىقى، ئوردىدىكى ئەمىرلەرنىڭ ئۇنىڭدىن قاتتىق رايبى قايتە -
 قانلىقى، يۇنۇسخان تۇرپانغا كېلىشى ھامان ئوردىدا ئۆزگىرىش
 قىلىپ ئىسان بۇغا خاننىڭ خانلىقىنى بىكار قىلىپ، ئورنىغا يۈ -
 نۇسخاننى تەختتە ئولتۇرغۇزۇش نىيىتىگە كەلگەنلىكىنى تەپسىدە -
 لىي بايان قىلغانىدى.

يۇنۇسخاننىڭ ۋۇجۇدىنى بىردىنلا تۇرپانغا بېرىپ دادىسىنىڭ
 خانلىق تەختىدە ئولتۇرۇش ئارزۇسى چىرمىۋالدى. بايا شاھرۇخ -
 خاننىڭ ئوردىسىدا خانزادە ئابدۇللەتپ مىرزىنى نائىب خانلىققا
 تەيىنلىگەنلىكى ھەققىدىكى يارلىق جاكارلانغاندا ئۆزىنىڭ بۇندىن
 ئون ئىككى يىل بۇرۇن تەختكە ۋارىسلىق قىلىش ھوقۇقىنىڭ
 تارتىۋېلىنغانلىقى ئېسىگە كېلىپ يۈرىكى ئېچىشىپ كەتكەن، يۈ -
 رىكىنىڭ چوڭقۇر يېرىدە كۆمۈلۈپ قالغان موغۇلىستان تەختىدە
 ئولتۇرۇش ئارزۇسى قايتىدىن باش كۆتۈرگەنىدى. مانا، كۈتمىگەن
 يەردىن موغۇلىستان ئەمىرلىرى ئۇنى تەختتە ئولتۇرغۇزۇش مۇد -
 دىئاسىنى بىلدۈرۈپ مەخپىي ئەلچى ئەۋەتىپتۇ. خۇدانىڭ رەھمى
 كەلگەن ئوخشىمامدۇ؟ تۇرپاندىكى ئۇ ئەمىرلەر ئۇنى راستتىنلا
 تەختتە ئولتۇرغۇزالارمۇ؟ ئىنىسى ئىسان بۇغا خاننىڭ خانلىق
 مەرتىۋىسىنى بىكار قىلالارمۇ؟ ئەجەب ئۇنى تەكلىپ قىلغان ئە -
 مىرلەرنىڭ تىزىملىكىدە سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ ئىسمى يوققۇمۇ؟

سەيپىدەئەلى ئالىپ نېمە بولغاندۇ؟ ئۇ يۈنۈسخاننى قوللارمۇ ياكى يەنىلا ئىسان بۇغاخاننى قوللارمۇ؟ ئىسان بۇغاخاننى ئالىقنىغا ئېلىۋېلىپ سەلتەنەت ئىشلىرىغا چات كېرىۋالغان تۆمۈر بۇقا بەگ دېگەن كىمدۇ؟ بۇ ئەمىر راستتىنلا سەيپىدەئەلى ئالىقتىنمۇ قوۋم رەتلىكىمدۇ؟ موغۇلىستان ئوردىسىدا سەيپىدەئەلى ئالىققا قارشى چىقالغۇدەك ئەمىر يوق ئىدىغۇ؟ ياكى بۇ ئىسان بۇغاخاننىڭ سۈيىقەستىمىدۇ؟ يۈنۈسخاندىن خاتىرجەم بولالماي ئاشۇنداق ئۇسۇل بىلەن ئالداپ تۇرپانغا ئەپكېلىپ نەزەربەند قىلىشنى ئويلاشقانمىدۇ؟

توختا، بۇ ئىشقا ئالدىرماسلىق كېرەك. ئۆز ۋاقتىدا ئۆزىنى جان - دىلى بىلەن قوللىغان ئىرازان بارىن بىلەن مېرەك تۈرك - مەنلەرمۇ قولدا بىر تۈمەن ئاتلىق لەشكەرلىرى تۇرۇپ ھېچ ئىش - نى ۋۇجۇدقا چىقىرالمايغان، ئۇنى تەختتە ئولتۇرغۇزۇشقا ئامال - سىز قالغان تۇرسا، ھازىر قولدا بىرمۇ نۆكىرى يوق ھالەتتە تۇرپانغا بارسا قانچىلىك ئىش تەۋرەتكىلى بولۇر؟ ئۇنى تەكلىپ قىلغان ئۇ ئەمىرلەرنىڭ ئوردىدا قانچىلىك كۈچ - ھوقۇقى، تە - سىرى بار، بۇنىمۇ بىلگىلى بولمايدۇ. ئىش قاملاشماي قالسا سەل - تەنەتكە ئاسىيلىق قىلغان، خانغا سۈيىقەست قىلماقچى بولغان دېگەندەك گۇناھلار بىلەن جازالىنىدىغان گەپ. كالىسى كەتمە - سىمۇ ئۆمۈرلۈك مەھبۇسقا ئايلىنىدۇ، ئول چاغدا قايتا باش كۆ - تۈرۈشكە پەقەتلا پۇرسەت قالمايدۇ، بۇنداق چوڭ ئىشتا ئالدىراق - سانلىق، بىپەرۋالىق، كالتە پەملىك قىلماسلىق كېرەك. چۈنكى، ئىنسان ئالدىراقسان، بىپەرۋا ھالەتتە مەقسەت مەنزىلىگە قەدەم باسسا ھالاك بولۇش تەقدىرىدىن قېچىپ قۇتۇلالمايدۇ. توغرا، بۇ ھېكمەتنى ئۇنىڭغا مەرھۇم جەننەتماكان ئۇستازى مەۋلانە شەرە - فىددىن ئەلى يەزدى ئېيتقان...

— بىز يانچاچ تۇرايلى، خانزادە ئالىيلىرى ئوبدان ئويلىد - شىۋالسۇنلار، ئەتە كېلىپ جاۋابىنى ئالۇرمىز.

كوسا چىراي كىشىنىڭ بۇ سۆزلىرى بىلەن يۈنۈسخاننىڭ خىياللىرى بۆلۈنۈپ كەتتى. ئۇ ئۆزىگە چەكسىز ھۆرمەت بىلەن قاراپ تۇرغان ئىككى مېھمانغا يالت ئېتىپ قارىدى. ئۇلارنىڭ چىرايىدىن كۈچلۈك تەقەززالىق چىقىپ تۇراتتى. يۈنۈسخان «ھە» لا دەپسە، ئۇنى ھازىرلا ئېلىپ ماڭىدىغاندەك قىلاتتى. يۈنۈس- خان يەنە تەۋرىنىپ قالدى، كۆڭلىنىڭ بىر يەرلىرى ئۇنى دەرھال تۇرپانغا بېرىشقا ئالدىرىتاتتى، يەنە بىر يەرلىرى ھاي، قاراملىق قىلما، ياخشى ئويلاڭ دەۋاتاتتى. بايا خۇراسان ھۆكۈمدارى شاھرۇخ مىرزا ئۇنىڭغا مۇجەللە ئىجازەت بەرگەن بولسىمۇ، لېكىن قولىدا رەسمىي ئىجازەت يارلىقى يوق ئىدى، شۇڭا ھىراتتىن خالىغانچە ئايرىلالمايتتى.

«شاھرۇرخان ئالىيلرىدىن ئىجازەت يارلىقى ئالغىلى بو- لۇرمۇ؟ نەۋرىسى خانزادە ئابدۇللەتپخانغا كۆڭۈلدەش بولۇشنى رەت قىلغانلىقىدىن شاھرۇرخان رەنجىگەنمىدۇ؟ بايقى چىراي ئىپادى- سىگە قاراپ بۇنى مۆلچەرلىمەك تەس. شاھرۇرخان ئالىيلرى تو- لىمۇ باغرى يۇمشاق ئادەم، ناۋادا گۆھەرشاد بېگىم بىر تەتۈر چۆرگىلەيدىغان بولسا، شاھرۇرخان ئۇنىڭغا ئىجازەت يارلىقى بې- رىش ئۇياقتا تۇرسۇن، مەجبۇرلاشتىن يانمايدۇ. ئاھ، جاھاندا ئەر- كىنلىكتىنمۇ ئۇلۇغ نەرسە بارمىدۇ؟ موغۇلىستان تەختگاھى راستتىنلا مېنى كۈتۈپ تۇرغانمىدۇ؟ ئانام خېتىدە ئىختىيارنى نېمىشقا ئۆزۈمگە قويغاندۇ؟ بابائى بۇزرۇك ئەمىر شەيخ نۇرىددىن ھەزەرەتلىرى ئىلكىدىكى تۈركىستان لەشكەرلىرىنى ماڭا بېرىپ تۇرارمۇ؟ نېمىشقا بۇ ھەقتە ئېنىق ئۇچۇر بەرمىگەندۇ؟ ئول موغۇ- لىستان ئەمىرلىرى مەن ئۈچۈن راستتىنلا جانپىدالىق كۆرسىتە- لەرمۇ؟ ھە، توغرا، ئۇلار ئىنىم سۇلتان ئىسان بۇغاخاندىن رەنجى- گەنلىكى، ئوردىدا يېتەرلىك ئەزىزلىككە ئېرىشەلمىگەنلىكى ئۈ- چۈن خاننى بىكار قىلىش نىيىتىگە كېلىپ ماڭا ھاجەت بولغان، مەن ئارقىلىق ئىنىم ئىسان بۇغاخانغا تاقابىل تۇرماقچى بولغان،

ئۇلارنىڭ بۇ مۇددىئاسىدا ھەقىقەتتىن كۆرە زورۇرىيەت كۆپتۇر. ھەقىقەت ئۈستىگە قۇرۇلمىغان مۇددىئانىڭ ئۇلى بوش، لېيى خام بولۇپ قالىدۇ، بۇنداق مۇددىئالار ئۈچۈن قەھرىمانلىق كۆرسىتىش بىھاجەت. گەرچە قەھرىمانلىق ياخشى ئەخلاقىي پەزىلەت بولسىمۇ، ئۇنى ئەقىل بىلەن جۇلالاندۇرۇش كېرەك. خېيىم - خەتەرگە قىل رىغۇلارچە تەۋەككۈل قىلغاندىن ئۆزىنى تۇتۇۋېلىشىمۇ، ئەقىل بىلەن ھۆكۈم چىقىرىشىمۇ غەيۇرلۇق ھېسابلىنىدۇ...»

— ئالدىراشمىسىلا، جاۋابىنى ھازىرلا بېرەي، — دېدى بىر قارارغا كەلگەن يۈنۈسخان، — مەن شاھرۇرخان ئالىيلىرىنىڭ ئىلكىدىكى ئادەممەن، ئىجازەتسىز ھېچبىرگە بارالماسمەن. ئۇنىڭ ئۈستىگە موغۇلىستان تەختگاھىنى بىرنەچچە ئەمىرلەر بىلەن كۆ - تۈرۈلۈپ چىقىپ سويۇپ ئېلىش مۇمكىن ئەمەس. چۈنكى، ئەل - رەئىيەتنىڭ نەزەرىدە بىزگە ئىنى قېرىنداش بولمىش ئىسان بۇ - غاخان ھەقىقىي تەخت پاسىبانىدۇر. ھازىرچە ئاۋام - رەئىيەت - نىڭ، سەركەردە - لەشكەرلەرنىڭ قوللىشىغا ئېرىشىش ئىشەنچ - مىز ھەم يوقتۇر. ناۋادا ئىشىمىز ئەپلەشمەي قالسا، ياغى بولۇپ ئەل - يۇرتقا ئاپەت بولۇر. ئول ئەمىرلەرنىڭ بىزنى ياد ئەتكىنىگە مىڭ مەرتىۋە تەسەننا، لېكىن ئالدىراقسانلىقتىن ساقلىنىپ، سەۋر قىلماقلىق كېرەك. چۈنكى، سەۋرنىڭ تېگى ئالتۇندۇر. ئال - دىراقسانلىق بىلەن، بىردەملىك ھاياجان بىلەن ھېچ ئىش ۋۇجۇد - قا چىقماس، ۋۇجۇدقا چىقىشىمۇ مۇستەھكەم بولماس. بېرىپ ئول ساداقەتمەن ئەمىرلەرگە سۆزۈمنى يەتكۈزسۇنلار. پۇختا ھازىرلىق كۆرگەچ پۇرسەت، مۇۋاپىق پەيت كۈتكەي. ئۇنىڭغىچە مەنمۇ بۇ مەقسەتلەر ئۈستىدە ئامال ئىزدەيمەن.

قاتتىق ئۈمىدسىزلىككەن ئەلچىلەر يۈنۈسخاننى زورلاشقا ئا - مالسىز قالدى.

— خانزادە ئالىيلىرىنىڭ غەيرەتكە كېلىشىنى يەنە بىر قې - تىم تەۋسىيە قىلىمەن، — دېدى كوسا چىراي كىشى ئۈمىدىنى

ئۈزگىسى كەلمەي، — ئاستانە ھاكىمى مىركەرىمبەردى بەگ جا-
 نابلىرىنىڭ ئىلكىدە ئاستانە مۇھاپىزىتىگە مۇئەككەل قىلىنغان
 بىر تۈمەن خاس لەشكەر باردۇر. ئەرك بېگى ئابدۇخالىق مىرزا
 پەرمان بەرسە ئوردا ياساۋۇللىرى ئوتقا دېسە ئوتقا، سۇغا دېسە
 سۇغا كىرىشتىن يانمايدۇ. جازا دېۋانىنىڭ ئەمىرى ھەقبەردى
 مىرزا بىلەن قازىكالان سۇلايمان خوجا ھەزرەتلىرىنىڭمۇ ئەل -
 رەئىيەت ئارىسىدا كاتتا ئابروۋى باردۇر. ئول ئەمىرلەر كۆمەك-
 لەشكەن يەردە ئالىلىرىنىڭ ئەندىشە قىلىشى بىھاجەتتۇر.

— مۇددىئايمنى چۈشەنمەيتىلا، — دېدى يۈنۈسخان تەم-
 كىنىلىك بىلەن، — تاجۇ تەختنى قايتۇرۇۋېلىش مېنىڭ ئۆمۈرلۈك
 ئارزۇيۇمدۇر. لېكىن ئۇنى ئوردىنى، تەختنى قانغا بويىماي ئالسام
 دەيمەن، تاجۇ تەخت ئۈچۈن موغۇلىستان سەركەردە - لەشكەرلىرى
 ئۆزئارا قىرغىن قىلىشسا ئەل - يۇرت مالىمان بولىدۇ، ئاۋام بالا-
 يىتئاپەتكە يۈزلىنىدۇ. راست، ياغسىز، قان تۆكمەي تاجۇ تەختنى
 ئېلىش ئاسان ۋۇجۇدقا چىقىدىغان ئىش ئەمەس. يەنە كېلىپ بۇ
 بىر پارچە خەت بىلەن ئول ئەمىرلەرنىڭ ساداقىتىگە ئىشەنچ
 قىلالمايمەن. شۇنداقلا موغۇلىستاندا بېرىپلا پۈت تىرەپ تۇرال-
 شىمدىنمۇ گۇمانلىنىمەن، مەقسىتىم — بۇ ئىشقا بەك ئالدىراپ
 كەتمەيلى، ئالدىراقسانلىق بىلەن ئىش پۈتمەس. ئول ئەمىرلەرنىڭ
 مېنى چىن يۈرىكىدىن تەختكە ئىگە قىلغۇسى بولسا، پۇختا ھا-
 زىرلىق كۆرگەي. ئۆرۈك يېيىشكە ئالدىراپ غورا يېسە ئېغىزنى
 بەتتام قىلۇر، چىشىنى قامىتۇر، ئىچىنى سۈرەر. شۇڭا غورىنىڭ
 پىشىپ ھالۋا بولۇشىنى كۈتمەك كېرەك، ئول چاغدا تېتىغان ئۆ-
 رۈك شېرىن بولۇر، تەنگە زەرەر قىلماس، بەلكى قۇۋۋەت قىلۇر.
 مۇددىئايىم ئايان بولىدىمىكىن؟

— ئايان بولدى ئالىلىرى، — دېدى كوسا ئەمىر يۈنۈسخان-
 نى قايىل قىلالمايدىغانلىقىغا كۆزى يېتىپ.
 — ئەمىسە يانسۇنلار، ئول ئەمىرلەرگە يەتكۈزسۇنلار،

ئىشلارنى پۇختا ئورۇنلاشتۇرغاي، زىنھار ئالدىراقسانلىق قىلمىغاي.

— ۋاقتى كەلگەندە ئالىيلىرىنى نەدىن ئىزدەسەك بولۇر؟
— مەن ھازىر باياۋاندا شامال ئۇچۇرۇپ يۈرگەن قامغاقمەن،
بارار — تۇرار دەرگاھىمنىڭ قارايبى يوقتۇر. ئول مىركەرىمبەردى
بەگ قاتارلىق جانابلارغا كارۋانلار ئارقىلىق خەۋەر ئىبەرگەيمەن.
— مۇمكىن بولسا نامە پۈتۈپ بەرگەن بولسىلا، — دېدى
كوسا چىراي كىشى.

يۇنۇسخان ھازىرچە تۇرپانغا بارالماسلىقىدىكى سەۋەبىنى ئې-
نىق ئىزاھلاپ، ئەمىرلەرنىڭ ياخشى كۆڭلىگە رەھمەت — تەشەك-
كۈر بىلدۈرۈپ، ئۇلارنىڭ ئالدىراقسانلىق قىلماي، پۇختا تەييار-
لىق كۆرۈشىنى، ناۋادا شاھرۇخاندىن رەسمىي ئىجازەت ئالالسا
ئايىم خەۋەر بېرىدىغانلىقىنى، ئۇنىڭغىچە پات — پات خەۋەرلە-
شىپ تۇرۇشىنى ئېيتىپ مىركەرىمبەردى بەگكە بىر پارچە خەت
يازدى. ئاندىن كېيىن ئانىسى دۆلەتسۇلتان مەلىكىگىمۇ ئويلىغان-
لىرىنى بايان قىلىپ، بوۋىسىنىڭ لەشكىرىي ياردىمىگە ئېرىشىش
ئېھتىماللىقىنىڭ بار — يوقلۇقىنى سوراپ خەت يازدى.
ئۇلار خەتنى ئېلىپ يۇنۇسخان بىلەن خوشلاشتى.
— ئالمادىس جىددىي ئىش بولۇپ قېلىپ، مېنى ئىزدەپ
ھىراتقا كېلىشىملە، مۇشۇ ئۆينىڭ ئىگىسىدىن دېرىكىمنى ئې-
لىشقا، — دېدى يۇنۇسخان خوشلىشىۋېتىپ، — نەدە تۇرۇۋات-
قانلىقىمنى شۇلارغا ئېيتىپ قويىمەن.

※ ※ ※

ئەلچىلەرنى ئۈزىتىپ قويغان يۇنۇسخان ئۆيدە يالغۇز ئولتۇ-
رۇپ چوڭقۇر خىيالغا ئەسىر بولدى:
«بۇ قېتىم تۇرپانغا بارماي خاتا قىلغاندىمەنمۇ؟ مۇشۇنىڭ

بىلەن ياخشى پۇرسەت قولىدىن كېتىپ قالمۇمۇ؟ ماقۇل، ئول ئە -
 مىرلەرگە تايىنىپ سەلتەنەتنى قولۇمغا ئالدىمۇ دەي، ئول چاغدا
 ھۆكۈمۈم ئول ئەمىرلەرگە ئۆتەرمۇ؟ ئۇلار كۆرسەتكەن تۆھپىلىد -
 رى، باھادىرلىقلىرى، شەپقەتلىرى ئۈچۈن مەندىن بەدەل تەلەپ
 قىلماسمۇ؟ سەلتەنەت ئىشلىرىدا ئۇلارنىڭ چىرايىغا قاراپ قال -
 ماسمەنمۇ؟ تېخى سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ مۇددىئاسى نائىنىق، ناۋادا
 ئۇ نارازى بولۇپ قالسا لەشكەر تارتىدىغان گەپ. ئەل - يۇرت
 نىزا، يېغىلىق پاتىقىغا پېتىپ قالماسمۇ؟ جەننەتتاكان ئاتامنىڭ
 تەختىنى چوقۇم ئالمەن، ھەقىقىي ھۆكۈمدارغا خاس سەلتەنەت
 سۈرىمەن. كىملىرىنىڭ قولغا، كىملىرىنىڭ كۆزىگە قارىمايدىغان
 ھەقىقىي ھۆكۈمدار بولىمەن. بۇنىڭ ئۈچۈن مېنىڭمۇ نۆكەرلىرىم
 بولۇشى كېرەك. ھەئە، ئول ئەمىرلەردىن ئەلۋەتتە پايدىلىنىمەن،
 لېكىن شەرت شۇكى، ئۇلار ماڭا شاپائەتچى ئەمەس، ساداقەتمەن
 نۆكەر بولۇشى، ئاتقان ئوقۇم، شىلتىغان قىلىچىم بولۇشى كې -
 رەك. ئاللاھ ئىگەم ئۆزى مەدەت قىلغاي... شاھرۇرخان ئالىيلىد -
 رىدىن ۋاقتىدا ئىجازەت ئېلىپ، ھىراتتىن كەتسەم بولاتتى.
 خانزادە ئابدۇللىتېپخانغا كۆڭۈلداش بولۇشتىن خۇدايىم پاناھىدا
 ساقلىسۇن. جەننەتتاكان ئۈستازىم مەۋلانە شەرەفىدىن ئەلى يەزدى
 ھەزەرەتلىرىنىڭ پەزىلەت نۇرى يۇقىمىغان ئول بەتئەخلاققا بىر ئۆ -
 مۈر مۇلازىملىق قىلساممۇ خۇي - پەيلىنى ھەرگىز ئۆزگەرتەل -
 مەيمەن. بۇلۇت ئاسماندىن ئابىھايات تۇكىسىمۇ تال سۆگەتتىن
 ھەرگىز مېۋە چۈشمەيدۇ، پورا قومۇشتىن ھەم شېكەر ئالغىلى
 بولمايدۇ، نادانغا ۋاقىت زايە قىلماسلىق كېرەك. شاھرۇرخان ئا -
 لىلىرىدىن تۇرپانغا بارمەن دەپ ئىجازەت ئېلىشىم مۇمكىن ئە -
 مەس. ئىلىم ئىزدەش سەۋەبىنى كۆرسەتسەمچۇ؟ بۇ مۇمكىن.
 شۇنداق قىلاي، ئىجازەت ئېلىپ شىراز، باغداد، دەمەشىق قاتارلىق
 شەھەرلەردىكى ئىلىم دەرگاھلىرىغا باراي. ئىلىم شاھقىمۇ، گاداي -
 غىمۇ لازىم، ئەدىلى - ئادالەت بىلەن يۇرت سوراش ئۈچۈن ئىلىم -

بۇ يىل تۇرپاندا قىش بالدۇر كەلگەندەك قىلاتتى. تېخى كۈز ئاخىرلاشماي تۇرۇپلا ئوت - چۆپلەر سارغىيىپ، دەل - دەرەخلەر غازاڭ تاشلاپ، ئوردا ئىچى خۇددى يالڭاچلىنىپ قالغاندەك تۇيغۇ بېرەتتى. ئىككى كۈندىن بېرى باشلانغان جۇدۇندا ھاۋا باشقىچىلا سوۋۇپ كەتكەن بولۇپ، كۈزلۈك كىيىم بىلەنمۇ ئادەمنىڭ غولى قورۇلاتتى. تېخى رەسمىي قىش باشلانمىغاچقا شاھنىشىن ئىچىدىكى ئاتەشداڭلارغا ئوت يېقىلمىغاندى. ئەتىگەندىن بېرى سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ قوبۇل قىلىشىنى كۈتۈپ ئولتۇرۇشقان ئەمىر - لەرنىڭ پۈت - قوللىرى سوغۇقتا توڭلاپ ئۇيۇشۇپ كەتكەن بو - لۇپ، ئۇلار پات - پات تەختنىڭ ئارقىسىدىكى يان ئىشىككە تە - قەززالىق بىلەن تەلمۈرۈشەتتى، سىرتتىكى كىچىككىنە شەپىمۇ ئۇلارنىڭ دىققەت - نەزەرىدىن قاچمايتتى، خان ئالىيلىرى كەلدى - مىكىن دەپ قەددىنى رۇسلىشاتتى، ئەمما خانداندىن تېخىچىلا شەپە يوق ئىدى.

— بۇ يىل سوغۇق بالدۇر چۈشۈپ كېتەمدۇ - نېمە ؟ -
شاھنىشىندىكى جىمجىتلىقنى بۇزۇپ سورىدى جازا دىۋانىنىڭ ئەمىرى ھەقبەردى مىرزا.
— ھىم، بەلكىم...

ئاستانە ھاكىمى مىركەرىمبەردى بەگكە نېمە ئۈچۈندۇر گەپ قىلىش خۇشياقمىغاندەك قىلاتتى، ئۇنىڭ قاپاقلىرى ساڭگىلاپ كەتكەن بولۇپ، سولغۇن چىرايىدا غەم بۆلۈتلىرى ئەلەڭگىيتتى.
— ئاڭلاشتىلىمۇ؟ ئۇلۇسبېگى مىرمۇھەممەدشاھ ھەزەرەتلىد -

- رى ئوۋغا چىقىپ كەتمەپتۇ.
- قايسىبىر ئەمىرنىڭ يەتكۈزگەن بۇ خەۋىرى بىلەن تەڭ شاھ -
 نىشىدا پىچىر - پىچىر باشلاندى.
- شۇنداقمۇ؟ قايسى كۈنى تۆمۈر بۇقا بەگ ھەزرەتلىرى ...
- ئاشۇنداق دەپ قويغان گەپ، نەدىمۇ ئوۋغا چىقسا جەددى -
 جەمەتگىچە تولۇق ئېلىپ كېتىدىغان ئىش بولسۇن.
- ھېلىمۇ ئىككى ئاي بولاي دەپ قالدى، ئوۋغا چىققان
 بولسا قايتىپ كېلەر ئىدى.
- ئاستانىنى تاشلاپ كېتىپ قايتىمىش.
- خان ئالىيلاردىن يامانلاپ قايتىمىش.
- قىبلىگاھىمىزدىن يامانلاپ قالغىلى خېلى بولغان.
- ئاقسۇغا كېتىپتىمىش.
- ياق، ئاقسۇنىڭمۇ نېرىسىغا كېتىپتىمىش.
- ئوردىدىن ئىجازەتسىز ئايرىلىش ئېغىر گۇناھقۇ ...
- ئۇ دېگەن ئالىيلارنىڭ بابائى بۇزۇكى، يەنە كېلىپ
 ئۇلۇسبېگى گۇناھقا بۇيرۇلمايدۇ.
- خان ئالىيلرى ئۇلۇسبېگىنى قايتۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن
 چاپارمەن ماڭغۇزۇپتۇ.
- ياق، يارلىق چۈشۈرۈپتۇ.
- ناتايىن جۇمۇ.
- ئۇلۇسبېگى ھەزرەتلىرى رەسمىي يامانلاپ كەتكەن بولسا،
 ھەرگىز قايتىپ كەلمەيدۇ.
- ئۇلۇسبېگى خان ئالىيلاردىن ئەمەس، باشقا بىر كىم -
 دىن يامانلاپ قالغان گەپ.
- كىمدىن يامانلاپ قالغاندۇ؟
- كۆڭۈللىرىگە ئايان.
- خەپشۈك، ئېغىزىمغا كەلدى دەپ سۆزلىمىسۇنلار.
- ئىشقىلىپ بۇنىڭ سەۋەبىنى ھەممە خالايق بىلىدۇ.
- خان ئالىيلرى ئاڭلىسا پىتنە تارقاتتى دەپ غەزەپ قىلىدۇ.

ئاستانە ھاكىمى مىركەرىمبەردى بەگ بۇ پاراڭلارغا ئارىلاش-
ماي كۆزىنى يۇمۇپ ئولتۇراتتى، تۇرقىدىن بۇ پاراڭلارنى ئاڭلى-
مىغاندەك قىلاتتى. دەسلەپتە ئېھتىيات قىلىشىپ پىچىرلاشقان
ئەمىرلەر بارا - بارا ئېھتىياتنى ئۇنتۇپ ئۈنلۈك ئاۋازدا سۆزلە-
شۋاتاتتى.

— خان ئالىيلىرى كەلدى!

ھۆدەيچى بەگنىڭ جاراڭلىق ئاۋازى بىلەن تەڭ شاھنىشىن
خۇددى قايناۋاتقان قازانغا سۇ قۇيغاندەك جىمىپ كەتتى، ئەمىرلەر
گۈررىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشتى. تەختنىڭ كەينىدىكى يان ئ-
شىكتىن ئاۋۋال سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ سېمىز گەۋدىسى كۆ-
رۈندى، ئاق سېرىق چىرايى نېمىگىدۇر رەنجىپ قالغاندەك تۇتۇلۇپ
كەتكەنىدى. ئۇنىڭ كەينىدىن سوڭدېشىپ دېگۈدەك كىرىپ كەلگەن
تۆمۈربۇقا بەگ خاندان ئۆتە گىدىيىۋالغانىدى. تۆمۈربۇقا بەگنىڭ-
مۇيان ئىشىكتىن كىرىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن ئەمىرلەرنىڭ كۆز-
لىرى ھەيرانلىقتىن چەكچەيدى. ئادەتتە بۇ ئىشىك مەخسۇس خان
ئالىيلىرى ئۈچۈن ئېچىلغان بولۇپ، باشقا ئەمىرلەرنىڭ كىرىپ -
چىقىشى قاتتىق چەكلەنگەنىدى. زۆرۈر تېپىلسا خانىشىنىڭ، ناۋادا
خان ئالىيلىرى ئىلتىپات قىلىپ قالسا پەقەت ئۇلۇسبېگىنىڭلا
بۇ ئىشىكتىن كىرىپ - چىقىش ئىمتىيازى بار ئىدى. شۇ دەق-
قىدە مىركەرىمبەردى بەگ، ھەقىبەردى مىرزا، سۇلايمان خوجا ۋە
ئابدۇخالىق مىرزا مەسلىھەتلىشىۋالغاندەك بىر - بىرىگە يالت
ئېتىپ قارىشىۋالدى. ئەمىرلەر ئالمان - تالمان قول باغلاشقىنىد-
چە سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا سالام بەردى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، ئادالەتپاناھمىزنىڭ ئالتۇن بويلىد-

رى ئېسەن بولغاي!

ئەمىرلەرنىڭ ئاۋازى شاھنىشىن ئىچىدە كۈچلۈك ئەكس
سادا قايتۇردى. جىددىيلەشكەن ئەمىرلەر توڭلىغىنىنىمۇ ئۇنتۇپ
قىلىشقانىدى.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئالدىرماي بېرىپ تەختكە جايلىد -
شۇالغاندىن كېيىن، ئەمىرلەرگە تەكشى بىر قارىۋېتىپ ئېغىز
ئاچتى:

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، جاي ئالسۇنلار!

— ئادالەتپاناھمىز مەرھەمەتلىكتۇر!

ئەمىرلەر ئۆز ئورۇنلىرىغا قايتىدىن جايلاشتى. توققۇز پايىد -
لىك شاھسۇپىنىڭ ئۈستىدە غادىيىپ تۇرغان تۆمۈر بۇقا بەگ ئاس -
تانە ھاكىمى مىركەرىمبەردى بەگنىڭ يۇقىرى تەرىپىدىكى
داۋاملىق ئولتۇرىدىغان بوش ئورنىغا سوغۇقلا نەزەر تاشلاپ قو -
يۇپ، تەختنىڭ تۆۋەن تەرىپىدىكى ئىككى ئايدىن بېرى بوش تۇر -
غان ئۈلۈسبېگىلىك كۇرسىغا بېرىپ ئولتۇردى. ئۇنىڭ بۇ قىلىد -
قىدىن ئەمىرلەرنىڭ كۆزلىرى يەنە بىر قېتىم ھەيرانلىقتىن
چەكچەيدى. نارازىلىق، ياقىتۇرماسلىق تۇيغۇلىرى چىرايلىرىغا تې -
پىپ چىقتى. شۇ دەققىدە ئاستانە ھاكىمى مىركەرىمبەردى بەگ -
نىڭ كۆز ئالدىدىن ئاشۇ كۇرسىدا نارازىلىق بىلەن ئولتۇرغان ئۇ -
لۈسبېگى مىرمۇھەممەدشاھنىڭ ئورۇق گەۋدىسى، كېسەلمەن
چىرايى لىپ قىلىپ ئۆتتى - دە، ئاللىقانداق بىر تۇيغۇدىن يۈرد -
كى ئېچىشىپ كەتتى...

— خان ئالىلىرىغا مەلۇم بولغاي! — دېگەندى ئىككى ئاي
ئىلگىرى ئاشۇ كۇرسىدا ئولتۇرغان ئۈلۈسبېگى مىرمۇھەممەدشاھ
ئالتۇن تەختتە گىدىيىپ ئولتۇرغان نەۋرىسىگە ئېگىلىپ قول
باغلىغىنىچە — جانابى تۆمۈر بەگ ھەزرەتلىرى ئالىلىرىغا قې -
يىنئاتا بولۇش شەرىپىگە مۇشەررەپ بولغاندىن بېرى ئوردا ئىچى
ۋە سىرتىدا غۇلغۇلا ئاۋۇپ قالدى. ئۇلار: تۆمۈر بەگ ھەزرەتلىرىد -
نىڭ خاننىڭ قېيىنئاتىسىلىق مەرتىۋىسىنى پەش قىلىپ، سەلتە -
نەت ئىشلىرىنى بېجىرىشتە تاپتىن چىقتى، ھەرقانداق ئىشنى
رىشۋەت ئالماي بېجىرمەيدۇ، ئىستېداتسىز كىشىلەرنى ئۆز بې -
شمىچىلىق بىلەن چوڭ - كىچىك مەنەسپلەرگە تەيىن ئېتىۋاتىد -
دۇ، ئاشۇ مەنەسپ - مەرتىۋىلەرنىڭ نەرخ - باھاسى بار، ئاقچا

بولسلا مەنەسەپدار بولغىلى بولىدۇ دەپىشەكتە. ئۇندىن باشقا ھەرقايسى ۋىلايەت — ئايماقلاردىكى ئەمىر — بەگلەرگە ئالىيلىرىد — نىڭ توپىنى قۇتۇقلاش ئۈچۈن تەۋەلىكىدىكى رەئىيەتتىن ئادەم بېشىغا ئىككى تەڭگىدىن توي سوۋغىتى تاپشۇرۇش سېلىقى ساپ تۈدەك. ئەمەلىيەتتە ئول ئەمىر — بەگلەر رەئىيەتتىن يىغىپ ئە — ۋەتكەن پىشكەشلەر ئوردا خەزىنىسىگە كىرىم قىلىنماي، تۆمۈر بەگ ھەزرەتلىرىنىڭ شەخسىي خەزىنىسىگە كىرىم قىلىنىپتۇ، بۇ ئەھۋال ئالىيلىرىنىڭ ئەدلى — ئادالەتلىك شەۋكىتىگە داغ چۈ — شۈرگىسىدۇر. مېنىڭچە، تۆمۈر بەگ ھەزرەتلىرى خان قېيىنئاتىد — سىلىق مەرتىۋىسىگە شۈكۈر — قانائەت قىلىپ، ئىككى دىۋاننىڭ ئەمىرلىك مەرتىۋىسىدىن قول يۇيىمىقى جاپىزدۇر. بۇ خان ئالىي — لىرى ئۈچۈنمۇ، تۆمۈر بەگ ھەزرەتلىرى ئۈچۈنمۇ پايدىلىق...

— داد ئادالەتپاناھىم! — دېدى تۆمۈر بۇقا بەگ مېرمۇھەم — مەدشاھنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ، شاھسۇپىنىڭ پايىسىگە ئۆزىنى تاشلاپ، — ئۇلۇسبېگى ھەزرەتلىرىنىڭ مەلۇماتى پۈتۈنلەي تۆھ — مەتتۇر. بۇلار مۇخالىپلىرىمىنىڭ تارقاتقان پىتىلىرىدۇر، تەھ — قىقلەپ كۆرگەيلا.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان بوۋىسىغا ياقىتۇرمىغان نەزەردە قاراپ قويۇپ، دەس ئورنىدىن تۇرغىنىچە تۆمۈر بەگنى يۆلىدى. — ئورۇنلىرىدىن تۇرسلا جانابى ئەمىر، قىلچىلىك بىئارام بولمىسلا.

— ئادالەتپاناھىمنىڭ ھىممىتىگە ھەشقاللا، — دېدى تۆ — مۇر بۇقا بەگ ئۇۋال بولغان قىياپەتتە كۆزىگە لىققىدە ياش ئې — لىپ، — قۇدرەتلىك قىبلىگاھىمىزنىڭ شانۇ شەۋكىتىنى جۇلالاندۇرۇش بىزلەر كىم ساداقەتمەن ئەمىرلىرىنىڭ ئىككى ئا — لەملىك بۇرچىدۇر. كەمىنەلىرى ھەر قاچان ئۆزۈمگە ساداقەت بە — لەن گۇپا^①نى ھەمراھ قىلىپ كەلدىم. مەگەركى سەلتەنەتىمىزگە پايدىلىق بولىدىغانلا بولسا، ئول ئىككى دىۋاننىڭ ئەمىرلىك مەر —

① گۇپا — ۋاپا.

تۋىسىدىن ۋاز كېچىشكە تەييارمەن. تەختكە بېرىپ ئولتۇرغان سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئەمىرلەرگە قاراپ ئاداۋەت بىلەن چەكچەيدى. خاننىڭ تۆمۈربۇقا بەگكە كۆرسەتكەن بۇ قەدەر مىسلىسىز ئىلتىپاتىدىن ھەيران بولۇپ باش - ئاخىرى يوق خىياللارغا ئەسىر بولغان ئەمىرلەر خاننىڭ چىرايىدىكى مۇدھىشتىن دەرھال ئېسىنى يىغىپ، بېشىنى تۆۋەن سېلىشتى.

ئون ئىككى يېشىدىلا تەختتە ئولتۇرۇشقا مەجبۇر بولغان سۇلتان ئىسان بۇغاخان دەسلەپ سەيپىدەلى ئالپنىڭ، كېيىن بوۋىسى مېرۋەھمەدشاھ بىلەن سۈپۈرگە مىرزىنىڭ، مومىسى سۇلتان خاتۇننىڭ توختىماي قائىدە - يوسۇن ئۆگىتىشىگە دۇچ كەلدى. ئۇلارنىڭ ئۆزىنى خۇددى ئىككى - ئۈچ ياشلىق بالىدەك كۆرۈپ خەۋەر ئېلىپ، ئىختىيارى ھەرىكەت قىلغىلى، تەڭتۇش - لىرى بىلەن ئوينىغىلى قويماي، گۈن - كۈنلەپ تەختتە ئولتۇرۇشقا، سەلتەنەت - ئوردا يوسۇنلىرىنى ئۆگىنىشكە، دەستە - دەستە مەلۇماتلارنى كۆرۈشكە مەجبۇرلاشلىرىدىن قاتتىق بىزار بولغانىدى. يېشىنىڭ چوڭىيىشىغا ئەگىشىپ تۈرلۈك چەكلىمە - لەردىن، بوۋىسى بىلەن سۈپۈرگە مىرزىنىڭ ھەر بىر قەدىمىنى نازارەت قىلىشلىرىدىن قۇتۇلۇشقا تىرىشتى. شۇ كۈنلەردە ئۇ ئۆزىنى خان ئەمەس، مەھبۇستەك سېزىدىغان بولۇپ قالغانىدى. ئەنە ئاشۇنداق پەيتتە تۆمۈربۇقا بەگ سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ كۈت - كەن يەرلىرىدىن چىقىپ، ئۇنىڭ ئاشۇ چەكلىمىلەردىن قۇتۇلۇشىغا ياردەم بەردى. سەلتەنەت ئىشلىرىدا بوۋىسى بىلەن سۈپۈرگە مىرزىنىڭ ئاغزىغا ئانچە قاراپ كەتمىسىمۇ بولىدىغانلىقىنى بىل - دۈردى. باشقا ئەمىرلەرگە ئوخشاش ئۇنىڭغا زىيادە ئېھتىيات بىلەن مۇئامىلە قىلماي، قەدەمدە بىر سەلتەنەت يوسۇنلىرىنى تەكىت - لىمۋالماي، تۈرلۈك ئويۇن - تاماشا، بەزمە - باراۋەت سورۇنلىرىغا باشلاپ باردى. سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ كۆڭلى نېمىنى خالىسا شۇنى تەييار قىلدى، رايىغا باقتى. ھە دېسلا ئىككى پېشقەدەمنىڭ

ئاغزىغا قاراپ كەتمەي، سەلتەنەت ئىشلىرىنى ئۆز ئالدىغا مۇستە-
قىل بېجىرىشكە كۈشكۈرتتى ۋە قانداق قىلىش ھەققىدە چارە -
تەدبىر كۆرسەتتى. دەسلەپتە شاراب ئىچىشنى ئۆگەتكەن بولسا،
كېيىن قۇچىقىغا قىزلارنى سېلىپ بەردى. ئىسان بۇغاخان شاراب
بىلەن ئايالغا كىچىكلا ئۆگىنىپ قالغانىدى. ئەنە ئاشۇ سەۋەبتىن
ئۇ تۆمۈربۇقا بەگنى ئۆزىگە ئەڭ يېقىن تۇتاتتى، ھېچكىمنى ئۇ -
نىڭغا تەڭ قىلمايتتى، نەگە باشلىسا شۇ يەرگە باراتتى، نېمىنى
دېسە شۇنى قىلاتتى، تۆمۈربۇقا بەگنىڭ يامان گېپىنى قىلغان ئا -
دەمنى ئۇچ كۆرەتتى.

ھەئە، سۇلتان ئىسان بۇغاخان بوۋىسى مىرمۇھەممەدشاھنىڭ
گېپىگە پەرۋا قىلىپمۇ قويمىدى.

— ئاساسسىز پىتىنلەرنى ئوردىغا كۆتۈرۈپ كىرمىسۇنلار، —
دېدى بوۋىسىغا تەنبىھ بېرىشتىن ھېيىققان ئىسان بۇغاخان ئە -
مىرلەرگە تەئەددى قىلىپ، — بىزنىڭ تەختگاھىمىزدا ھەسەت -
خورلارغا ئورۇن يوقتۇر، بۇندىن كېيىن بۇنداق پىتنە - پاساتلار -
نى كۆتۈرۈپ يۈرگۈچىلەر تۆھمەتخورلار قاتارىدا ياساققا تارتىلىدۇ!
ئۇلۇسبېگى مىرمۇھەممەدشاھ نەۋرىسىگە لايىپىدە بىر قاراپ
قوبۇپ، لام - جىم دېمىدى، شۇندىن كېيىن ئوردىغا پەقەتلا كىر -
مىدى. بىرنەچچە كۈندىن كېيىن ئۇنىڭ ئوۋغا چىقىپ كەتكەنلىكى
ھەققىدە گەپ تارقالدى. مانا ئىككى ئايدىن بېرى شاھنىشىندىكى
ئۇلۇسبېگىلىك كۇرسى بوش تۇراتتى. سۇلتان ئىسان بۇغاخان
بوۋىسىنىڭ يوقلۇقىنى خىيالغا كەلتۈرمىگەندەك قىلاتتى.

— پەرمانى ئالى!

پەرمانچى بەگنىڭ ئىنچىكە، چىرقىراق ئاۋازى مىركەرىم -
بەردى بەگنىڭ خىياللىرىنى چالغىتتى. ئەمىرلەر گۇررىدە ئو -
رۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ پەرمان ئاڭلاشقا تەييارلاندى.
سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئەمىرلەرگە تەكشى بىر قارىۋەتكەند -
دىن كېيىن ئېغىز ئاچتى:

— ئۇلۇسبېگى مىرمۇھەممەدشاھ ھەزرەتلىرىگە تۇرپاننىڭ

ئاب - ھاۋاسى ياقمىغانلىقى سەۋەبلىك ئۇزۇندىن بېرى كېسەلدىن خالىي بولالمىدى. ئاتباشى^① قەلئەسىدە بىر مەزگىل تۇرۇشنى ئىختىيار قىلغانلىقى ئۈچۈن سالامەتلىك ئەھۋالىنى كۆزدە تۇتۇپ ئىجازەت بەردۈك. ئەمما ئوردىدا ئۇلۇسبېگلىك مەرتىۋىسى بوش قالسا سەلتەنەت ئىشلىرىمىزغا دەخلى يەتكۈسىدۇر. شۇڭا، ئۇشبو سائەتتىن باشلاپ ئىككى دىۋان ئەمىرى تۆمۈربۇقا بەگ ھەزرەتلىدى. رى ئول ئۇلۇسبېگلىك مەرتىۋىسىگە ئورۇنباشار بولىدۇ. بارلىق ئەمىرلەر تۆمۈربۇقا بەگ ھەزرەتلىرىنىڭ يېڭى مەرتىۋىسىگە رىئايە قىلغاي!

— قىبلىگاھىمىزنىڭ ھىممىتىگە ھەشقاللا! — دېدى تۆ-
مۈربۇقا بەگ بېشى يەرگە تەگكۈدەك ئېگىلىپ تۇرۇپ.
بىردەملىك نىمىتاسلىقتىن كېيىن ئەمىرلەر تۆمۈربۇقا بەگ-
نى بەس - بەستە قۇتلۇقلاشقا باشلىدى:

— مۇبارەك بولسۇن!

— خان ئالىيلىرى ھىممەتلىكتۇر!

ئاستانە ھاكىمى مىركەرىمبەردى بەگ ئۇلۇسبېگى كۇرسىدا مەغرۇر ئولتۇرغان تۆمۈربۇقا بەگكە يەر تېگىدىن ئاداۋەت بىلەن قاراپ قويدى، شۇ تاپتا ئۇنىڭ تۆمۈربۇقا بەگنى قۇتلۇقلاشقا تىلى بارمايۋاتاتتى.

«ئاھ خۇدا، نومۇسىزىلارنىڭ تەھلىكىسىدىن ئۆزۈڭ پانا-
ھىڭدا ساقلىغايىسەن. ئوردا نېمە بولۇپ كېتىپ بارىدۇ - ھە؟! بۇ
تۆمۈر بەگ ئىنسانىنى قايرىپ قويغىلى خېلى ئۇزۇن بولغان، مانا
ئەمدى نومۇسىنىمۇ قايرىپ قويۇۋاتىدۇ. خان ئالىيلىرى ئۇنىڭ
ئالدىدا كىچىك بالىغا ئايلىنىپ قېلىۋاتىدغۇ - تاڭ. ئەتە - ئۆ-
گۈن تۆمۈر بەگ تەلەپ قىلسا تاجۇ تەختىنىمۇ ئۆتۈنۈپ بېرىشتىن
يانمايدىغان ئوخشايدۇ. ئورۇنباشارمىش تېخى، دەسلىپىدە لەشكە-
رىي دىۋانغا، كېيىن قارا دىۋانغا ئورۇنباشار بولغان، مانا ئەمدى
ئىككى دىۋاننى ئوڭچە ئىگىلىۋالدىغۇ؟ خانغا قېيىنئاتا بولغانلىقى

① ئاتباشى - قەشقەر بىلەن ئەندىجان ئارىلىقىدىكى قەلئە.

ئۈچۈنلا ئۇلۇسبېگى بولۇۋالامدىكەن؟ مىرۋەھەمەدشاھ ھەزرەتلىرى ئىستېپا سورىغان بولسا، ئورنىغا قائىدە بويىچە سەپىئىدئەلى ئالپ جانابلىرى ئۇلۇسبېگى بولۇشقا تېگىشلىك قۇيۇپ، يەنە سەۋر قىلساق سەلتەنەت يوسۇنلىرى تېخىمۇ دەپسەندە بولىدۇ، يېتەر ئەمدى...»

مىر كەرىمبەردى بەگ ئۆزىنىڭ خىياللىرىدىن ئۆزى چۆچۈپ كەتتى.

— خان ئالىلىرى ئامان بولغايللا!

ئەمىرلەر شاھنىشىنىدىن يانغان سۇلتان ئىمان بۇغاخاننى ئۇزىتىپ قويۇشتى. تۆمۈر بۇقا بەگمۇ خاننىڭ سايسىدە كىلپان ئىشكىتىن چىقىپ كەتتى. نېمە ئۈچۈندۇر مىر كەرىمبەردى بەگ شاھنىشىنىدىن چىقىپ كېتىشكە ئالدىرىمىدى. باشقا ئەمىرلەر توڭغۇپ كەتكەنلىكى ئۈچۈنمۇ ياكى پاراڭلىشىشقا راىي بارمىغانلىقى ئۈچۈنمۇ ئەيتاۋۇر، شاھنىشىنىدىن چىقىپ كېتىشكە ئالدىرايتتى. راستىنى دېگەندە تۆمۈر بۇقا بەگنىڭ كۈتمىگەن يەردىن ئۇلۇسبېگىگىلىك مەرتىۋىسىگە ئولتۇرۇشى بىر قىسىم ئەمىرلەرنى بىئارام قىلىپ قويغانىدى. شۇڭا ئۇلار شاھنىشىنىدا تۇرۇۋەرسە كۆڭلىدىكى نارازىلىقىنى ئاشكارىلاپ بالاغا قېلىشتىن ئېھتىيات قىلىشقانىدى.

— ئاڭلىسام جانابلىرىنىڭ قەسىرىدە ئاتەشداغغا ئوت يېقىپ بوپتىمىش، بېرىپ ئىسسىقنىڭ ساقىمىكىن؟

مىر كەرىمبەردى بەگ ئۆزىگە تىكىلىپ تۇرغان قازىكلان سۇلايمان خوجىنىڭ كۆزىدىكى يوشۇرۇن بىر مەنىنى چۈشەندى، ئەتراپىغا تېزلا بىر قارىۋېتىپ ئاستا پىچىرلىدى:

— كۆڭۈللىرى ئوت تارتقان بولسا يوللىرىغا قارايمەن، ئىسسىقنى بىر چەينەك چاي دەملەتكۈزۈپ قويماي ئەمەسە.

— چايىنى يالغۇز ئىچكىمىز يوق.

— داستىخاننىمىز كەڭتاشادۇر.

— ئەمەسە چايىنى جىقراق دەملەتكۈزسۇنلار.

سۇلايمان خوجا گېپىنى تۈگىتىپ شاھنىشىنىدىن چىقىپ كەتتى.

ئوتۇن كۆمۈرى يېلىنچاپ تۇرغان چويۇن ئاتەش دان مىركە -
رىمبەردى بەگنىڭ چاققانغىنە ساراي ئۆيىنى ياز كۈنلىرىدەك ئىل -
لىتىۋەتكەندى. تام ياقىلىتىپ سېلىنغان يىكەندازلاردا چازا قۇ -
رۇپ ئولتۇرۇشقان مېھمانلار ئىسسىققا چىدىماي تونلىرىنى سې -
لىۋېتىپ يەكتەكچان بولۇۋېلىشقاندى. ئۇلار داستىخانغا تىزىلغان
مەزەلەرگە بېقىشقاچ كىمىندۇر ساقلاۋاتقان دەك قىلاتتى. ھەر بىر
مېھماننىڭ ئالدىغا بىر كاسىدىن قوغۇن قويۇلغاندى.

— ھەقبەردى مىرزا جانابلىرى ئەجەب ھايال بولۇپ قالدى -
يا؟ — تىت - تىت بولغان ھالدا ئىشكە قاراپ قويدى سۇلايمان
خوجا.

— بىرەر ئىشقا پەسىل بولۇپ قالغان چېغى، — دېدى سەر -
كەردە مالىك ئوغلان ئالدىدىكى قوغۇننى بەكە بىلەن ئويۇپ تۈ -
رۇپ.

— تۆمۈر بەگنىڭ ئورۇنباىسارلىق مەرتىۋىسىنى قۇتلۇقلاپ
پىشكەش قىلىشىمىدىنمۇ جانابلار؟
— پىشكەش قىلمايدىغان، — دېدى ئابدۇخالىق مىرزا، —
ئۆزۈم ئېلىپ باردىم تېخى.

— بىزمۇ شۇنداق قىلدۇق، — دېدى باشقىلارمۇ!
— مەن بارمىدىم، كىچىك ئوغلۇمدىن ئازراق بىر نەرسە ئە -
ۋەتىپ قويدۇم، — دېدى سۇلايمان خوجا.

— ئوبدان قىلىشىپتىلا، — دېدى مىركەرىمبەردى بەگ، —
مەنمۇ بايرىقتا چوڭ ئوغلۇمدىن پىشكەش يوللىدىم. «خەرنىڭ
گۆشى، سەگ^①نىڭ چىشى» دەپتىكەن، ئۇستىخان غاجلاشقا كۆنۈپ
قالغان ئول زاتى پەسنىڭ دىققىتى بىزگە بۇرۇلۇپ قالمىغىنى
ياخشى، خۇشلۇقىدا بىخۇد يۈرۈۋەرگەي.

① سەگ — ئىت.

شۇ ئەسنادا سارا يغا كىرىپ كەلگەن مەھرەم يىگىت مىركە -
 رىمبەردى بەگنىڭ گېپىنى بۆلۈپ، تاپسىدىلا قول باغلىدى:
 — مەلۇم بولغاى، ھەقبەردى مىرزا جانابلىرى كەلدى!
 — باشلاپ كىرسۇنلار.
 — ئەسسالا مۇ ئەلەيكۇم، قەدەم يەنتى بالا يەتمىگەى.
 مېھمانلار گۈررىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ ھەقبەردى مىرزا
 زىنى تۆرگە تەكلىپ قىلىشتى.
 — قېنى، يۇقىرى ئۆتسىلە.
 — رەھمەت، قوزغىلىش مىسلا، — دەدى ھەقبەردى مىرزا
 تۆرگە چىققىلى ئۇنىماى.

بىرپەس تۈزۈت - تەۋازۇدىن كېيىن ھەقبەردى مىرزا بىر -
 قانچە ياشراق مېھماننىڭ كەينىدىن ئۆتۈپ سۇلايمان خوجىنىڭ
 تۆۋەن نەرىپىدە ئولتۇردى - دە، پاتىھەگە قول كۆتۈردى.
 — ئۇدۇل تۆمۈر بەگنىڭ قەسىرىدىن كېلىشىم، — دەدى
 ھەقبەردى مىرزا پاتىھە قىلىپ بولۇپ، مېھمانلارنىڭ ھەممىسى ئۇنىڭ
 ئاغزىغا قاراشتى، — ئەتىگەن شاھنىشىندا گىدىيىپ ئولتۇراتتى،
 قەسىرىگە بارسام ئۆكلىگەن كالىدەك ھىجىيىپ قاپتۇ. ئىزا تارتماى
 ئۇلۇسبېگلىك مەرتىۋىسىگە لايىقتىم يوقتى، خان ئالىلىرىنىڭ
 پەرىمانىنى يىرالدىم، دەپ يالغاندىن غىلجىڭلايدۇ تېخى.

— ئەڭ ياخشى ئاشۇنداق خۇشھال بولۇپ تۇرغىنى ياخ -
 شى، — دەدى مىركە رىمبەردى بەگ، — خوش، ئۆز گېپىمىزگە
 كېلەيلى جانابلار. ھاي قايسىڭلار بار، ھەقبەردى مىرزا جانابلىرىد -
 نىڭ قولىغا سۇ بېرىڭلار. قانداق قىلىمىز، يەنە سۈكۈت قىلىپ
 تۇرۇۋېرىمىدۇق ياكى ئاستا مىدىرلاپ قويايمىدۇق؟
 — ئەمدى سۈكۈت قىلىۋەرسەك تۆمۈر بەگنىڭ يېقىنلىرىغا
 مەنسەپ - مەرتىۋىمىزنى ئىككى قوللاپ بېرىۋەتسەك بولىدۇ، —
 دەدى سۇلايمان خوجا، — شۇ كۈنلەردە تۆمۈر بەگنىڭ نەپسى يو -
 غىناپ كەتتى.

— نەپسىلا ئەمەس، يۈرىكىمۇ يوغىناپ كەتتى تەقىسىر، —

دېدى ئابدۇخالىق مىرزا، — خان ئالىيلىرى ئۇنىڭ ھەرقانداق تە-
لىپىنى يىرمايدۇ، مانا ئۇلۇسبېگىلىك كۈرسىغىمۇ ئولتۇرۇۋال-
دى. خان ئالىيلىرىدىن تاجۇ تەختنى تارتىۋالمىغىنى بىلەن بىز-
نىڭ مەنسىپىمىزنى تارتىۋېلىشتىن يانمايدۇ.

— ئارى، — دېدى سەركەردە مەلىك ئوغلان، — مەنسىپ-
مىزنى ساقلاپ قالغىمىز دېسەك، تۆمۈر بەگكە ئايماي رىشۋەت بې-
رىپ تۇرۇشىمىز كېرەك.

— خۇشامەننىمۇ ئايماي قىلىشىمىز كېرەك تېخى.

— رىشۋەت بېرىپ توشامدۇ ئول نەپسى بالاغا.

— سەيبىدئەلى ئالىپ ھەزرەتلىرىنىڭ مۇددىئاسىنى بىلگىلى

بولدىمىكىن؟

— مۇددىئايىمىزنى بىلدۈرۈڭ، — دېدى مىر كەرىمبەردى

بەگ، — نېمە ئۈچۈندۇر ئەمىر كەبىر جانابلىرىدىن ئېنىق جاۋاب

كەلمىدى. تېخىچىلا ئىسان بۇغاخان ئالىيلىرىدىن ئۈمىدىنى ئۈ-

زەلمەيۋاتسا كېرەك.

— ئەلۋەتتە شۇنداق بولىدۇ، — دېدى سۇلايمان خوجا، —

ئۆز ۋاقتىدا چوڭ خانزادە يۇنۇسخان ئالىيلىرىنىڭ تەختتە ئولتۇ-

رۇشىغا توسقۇنلۇق قىلغان ئەمەسمىدى، ئىنسان دېگەن ئۆزىنىڭ

خاتالىقىنى ئاسانلىقچە بوينىغا ئالغۇسى كەلمەيدۇ.

— سەيبىدئەلى ئالىپ جانابلىرى ھەقىقەتەن ئۆز سۆزلۈك.

— ئوردىدا بولغان بولسا، ئوردىدىكى ھازىرقى ئەھۋاللارنى

ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن بولسىدى، ئاللىقاچان چوڭ خانزادىنى

ئىزدەشكە چاپارمەن ماڭغۇزغان بولاتتى.

— ھە راست، چوڭ خانزادىدىن خەۋەر بارمۇ؟

— خەۋەر بار، نەسەۋەبىتىندۇر چوڭ خانزادە يۇنۇسخان ئالىي-

لىرى تۇرپانغا كېلىشنى رەت قىلىپتۇ، — دېدى مىر كەرىمبەردى

بەگ ئەپسۇسلانغان ھالدا، — بەلكىم ئىسان بۇغاخان ئالىيلىرىنىڭ

خانلىق مەرتىۋىسىنى بىكار قىلالىشىمىزغا ئىشەنچ قىلالمىغان

بولسا كېرەك. ئالدىراقسانلىق قىلماسلىقىمىزنى، پۇختا ھازىرلىق

كۆرگەچ پۇرسەت كۈتۈشمىزنى ئالاھىدە جىكىلەپتۇ. ئەۋەتكەن مەكتۇپى مانا، كۆرۈپ بېقىشىمىزغا، يەنە تېخى سەيپىدە ئالىپ ھەزرەتلىرىدىنمۇ ئېھتىيات قىلغاندەك قىلىدۇ. ئەمىرلەر يۇنۇسخاننىڭ خېتىنى قولىدىن - قولغا ئۆتكۈزۈپ ئوقۇشقا باشلىدى.

— گەپنىڭ گۈندىسىنى قىلسام، خانزادە يۇنۇسخان ئالىيلىرى بىزگە ئىشەنمەپتۇ، — دېدى سەركەردە مەلىك ئوغلان، — نە - دىمۇ تاجۇ تەختىنى ياغىسىز ئالىدىغان ئۇنداق ئاسان ئىش بار؟ شاھرۇخخان ئالىيلىرىدىن ئىجازەت ئالالمىدىم دېگىنىگە تېخىمۇ ئىشەنمەيمەن، ئىجازەت سوراڭ نىيىتىگە كەلسە مۇۋاپىق سەۋەب تېپىلىدۇ.

— خانزادە يۇنۇسخان ئالىيلىرىدىن ئەمدى ئۈمىد كۈتمەيلى، — دېدى ھەقبەردى مىرزا، — ئەمما خاننى بىكار قىلىش ئىشىنى قويۇپ تۇرۇپ، تۆمۈر بەگنىڭ ئىشىنى بىر تەرەپ قىلىپ ۋەزىيەتلى.

— بۇمۇ بولىدىغان ئەقىل، — دېدى سۇلايمان خوجا، — ئەسلىدىمۇ بىزگە كېلىۋاتقان تەھلىكە خان ئالىيلىرىدىن ئەمەس، تۆمۈر بەگدىندۇر.

— ئەمما، — دېدى سەركەردە بەگ تىلزا قايىل بولماي، — ئىستېداتسىز خاننى قانداقمۇ ئەدەپكە كىرگۈزگىلى بولماي، ئىش يامىنىغا ئۆرۈلسە، تۆمۈر بەگنىڭ قىساسىنى بىزدىن ئېلىشتىن يانمايدۇ.

— بۇنىڭدىن باشقا چارە يوقتۇر، — دېدى ھەقبەردى مىرزا، — چوڭ خانزادە تۇرپانغا كەلگىلى ئۈنمىغاندىكىن تەخت تە سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئالىيلىرىدىن باشقا ئولتۇرىدىغان مۇۋاپىق ئادەم يوق. بىردىنبىر ئامال تۆمۈر بەگنى كۆزدىن يوقىتىش، تۆمۈر بەگدىن ئايرىلسا خان ئالىيلىرىمۇ ھېچ ئىلاج قىلالمايدۇ.

ئەمىرلەر بىر پەس جىمىپ كېتىشتى، ھەممىسىنىڭ كالىدە.

سنى باش - ئاخىرى يوق خىيال چىرمىۋالغاندى.
 - خوش، ئۇنداق بولسا ئول تۆمۈر بەگنىڭ ئىشىنى قانداق
 بىر تەرەپ قىلىمىز جانابلار؟ - دېدى سۇلايمان خوجا جىمجىت.
 لىقنى بۇزۇپ، - لەشكىرى دىۋان ئۇنىڭ قولىدا، ئىشىمىز ئەپ.
 لەشمىسە ھەممىمىز كاللىمىزدىن ئايرىلىمىز، ھەرقانداق ۋاقىتتا
 خان ئالىلىرى ئۇنى قوغدىماي قالمايدۇ.

- ئاگال خان ئالىلىرى بىلەن تۆمۈر بەگنى ئايرىۋېتەيلى.

- بۇ ئىش بىزنىڭ قولىمىزدىن كەلمەس.

- شۇنداق، خان ئالىلىرى نەدە، تۆمۈر بەگ شۇ يەردە.

- يەنە بىر مەزگىل پۇرسەت كۈتەيلى.

- قانداق دەيدىلا تەقسىر؟

- ھەممىلىرى بىلىشلا، خان ئالىلىرىنىڭ بەك تولا ئور -
 دىغا چىققان بىلەن خۇشى يوق، لېكىن تۆمۈر بەگ ئۇنداق ئەمەس،
 پەمىچە، بۇندىن كېيىن جانابى ئورۇنباىسار ئۇلۇسبېگى ھەزرەت -
 لىرى ئوردىغا چىقىشقا خۇمار بولۇپ قالارمىكىن.

- ئارى، خان ئالىلىرىغا ھەرەم، بەزمە بولسىلا بولدى. تۆ -
 مۇر بەگمۇ بۇنىڭدىن كېيىن خان ئالىلىرىنى ئوردىغا چىقىشقا
 بەك دەۋەت قىلىپ كەتمەسلىكى مۇمكىن. چۈنكى شاھنىشىندا خان
 ئالىلىرى بولمىسا، بىزگە ئۇلۇسبېگىلىك سۈر - ھەيۋىسىنى
 بەكرەك كۆرسىتەلەيدۇ ئەمەسمۇ؟

- شۇنداق بولسۇن، ئاگال تۆمۈر بەگنىڭ ئىشىنى بىر تەرەپ
 قىلايلى ئەمىسە، - دېدى مىركەرىمبەردى بەگ، - ئۇنداقتا ھەر
 بىرلىرى بىر مەزگىل تۆمۈر بەگكە خۇشامەت قىلىشتىن ئايانمى -
 سۇنلا، ئۇنىڭغىچە خان ئالىلىرىنى ئاستاندىن بىرنەچچە ۋاق
 ئايرىيدىغاننىڭ ئامالىنى قىلايلى.

- خان ئالىلىرىنى شىكارغا جەلپ قىلامدۇق - يە؟ - دې -
 دى سەركەردە مەلىك ئوغلان.

- بۇمۇ بولىدىغان چارىكەن. خان ئالىلىرى شىكارنى ئىخ -
 تىيار قىلىپ قالسا، تۆمۈر بەگ چوقۇم ئوردىدىن ئايرىلالمايدۇ.

— ئەمىسە شۇنىڭغا ئۇرۇنۇپ كۆرەيلى، — دېدى ھەقىقەردى
 مىرزا، — ئۇشبۇ سىر مۇشۇ يەردىلا قالسۇن، ھەرقانداق يېقىند
 لىرىمىزغا، ھەتتا ئاتا - ئانىمىز بولسىمۇ ئاشكارا قىلمىغايمىز.
 ئەمىرلەر مەسلىھەتنى پىشۇرۇۋېلىشقاندىن كېيىن ئاستا
 تارقىلىشتى.

ئەمىرلەرنىڭ ئەندىشىسى راست بولۇپ چىقتى.
 تۆمۈربۇقا بەگنىڭ ئورۇنباسار ئۇلۇسبېگلىك مەرتىۋىسىگە
 ئېرىشكەندىن كېيىن نەپسى تېخىمۇ يوغىناپ كەتتى. ئۇ سۇلتان
 ئىسان بۇغاخاندىن خاتىرجەم ئىدى. بىردىنبىر ئەندىشىسى ئوردى -
 دىكى ئەمەلىي ھوقۇقى، كۈچى بار بىر قىسىم ئەمىرلەردە ئىدى.
 بولۇپمۇ قەشقەردىكى ماڭغالايسۆيەننىڭ باش ئەمىرى سەيپىدەئەلى ئالپ
 بىلەن تۇرپان شەھىرىنىڭ ھاكىمى، قوشۇمچە شەھەرنى مۇھاپىزەت
 قىلغۇچى قوشۇننىڭ ئەمىرى مىركەرىمبەردى بەگدىن بەكرەك
 ئېھتىيات قىلاتتى. سەيپىدەئەلى ئالپ يىراق قەشقەردە بولغىنى
 بىلەن، مىركەرىمبەردى بەگ يېنىدا ئىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە مىر -
 كەرىمبەردى بەگنىڭ قولىدا ئاستانىنى مۇھاپىزەت قىلىدىغان
 بىر تۈمەن خىللانغان لەشكەر بار ئىدى، بۇ لەشكەرلەرگە لەشكىد -
 رىيى دىۋاننىڭ چىشى پانمايتتى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، تۆمۈربۇقا
 بەگ بىلەن بىردىنبىر پۇت تېپىشەلەيدىغان ئادەم ئوردى ئىچىدە
 مىركەرىمبەردى بەگ، ئوردى سىرتىدا سەيپىدەئەلى ئالپ ئىدى.
 سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ قولىدىمۇ بىر تۈمەن خان لەشكىرى بولسىد -
 مۇ، لېكىن ئاستانىدىن تولىمۇ يىراقتا ئىدى. ئۇ تۆمۈر بەگ بىلەن
 پۇت تېپىشىمەن دېسە ئاستانىگە كېلىشى شەرت ئىدى، ئەمما

سەيىدئەلى ئالپ ئوردىغا كەلگەن تەقدىردىمۇ يالغۇز كېلەتتى، سۇلتان ئىسان بۇغاخاندىن بىسوراق قەشقەردىن تۇرپانغا لەشكەر ئېلىپ كېلەلمەيتتى، يالغۇزلا كەلسە تۆمۈربۇقا بەگنى ھېچنېمە قىلالمايتتى. ھازىر تۆمۈربۇقا بەگ ئۈچۈن بىردىنبىر خەۋپ ئاس-تانە ھاكىمى مەركەزمبەردى بەگ ئىدى. ئۇ سۇلتان ئىسان بۇغا-خانغا دەپ ئاستانە مۇھاپىزەتچى قوشۇنىنى لەشكەرىي دىۋانغا يۆت-كىۋىلىش خىيالىغا كەلگەن بولسىمۇ، بۇ خىيالىنى مەركەزمبەر-دى بەگنىڭ بىلىپ قېلىپ چاتاق چىقىرىشىدىن ئەنسىرىدى، ھەمدە خانغا كۆرسىتىدىغان مۇۋاپىق سەۋەبمۇ تاپالمىدى. چۈنكى، ئوردىدا چاتاق چىقسا، بىر قىسىم ئەمىرلەرنىڭ مەركەزمبەردى بەگنى قوللايدىغانلىقى ئۇنىڭغا ئايان ئىدى، بۇنىڭ ئاقىۋىتىنى مۆلچەرلىمەك تەس ئىدى.

«ئەڭ ياخشىسى مەركەزمبەردى بەگنى چۆچۈتۈۋەتمەي ئار-غامچىنىڭ ئۈچىنى ئۇزۇن قويۇپ بېرىپ تۇرۇي. ھازىرچە ئاستا-نىنى مۇھاپىزەت قىلغۇچى قوشۇن ئۇنىڭ ئىلكىدە تۇرسا تۇرۇ-ۋەرسۇن، لېكىن قوشۇننىڭ سەركەردىسىنى ئالماشتۇرۇۋېتەي، شۇنداق قىلسام ۋاقتى كەلگەندە يېڭى سەركەردە مېنىڭ پەرمانىم-نى ئاڭلايدۇ، ئۇنىڭغا مەركەزمبەردى بەگنىڭ پەرمانى ئۆتمەيدۇ. ھە راست، مەركەزمبەردى بەگنىڭ ئىشىنى توغرىلىۋالغاندىن كېيىن ئوردا مۇھاپىزەتچىلەر قوشۇننىڭ ئەمىرى ئابدۇخالىق مەرزىنىڭ ئىشىنىمۇ بىر تەرەپ قىلىش كېرەك، ئۇنىمۇ سەل چاغلىغىلى بولمايدۇ. مۇشۇ ئىككىسىنىڭ قولىدىكى لەشكەرىي ھوقۇقنى تارتىۋالسام باشقا ئەمىرلەر ھەرقانداق پەرمانىمغا غاڭ قىلالمايدىغان بولىدۇ، ياۋاشلىق بىلەن باش ئېگىدۇ، سەركەشلىك قىلىشقا پېتىنالمىدۇ. كېيىنچە ئاستانە ھاكىمىنىڭ ئورنىنىمۇ پەم بىلەن توغرىلارمەن...»

ھەئە، تۆمۈربۇقا بەگنىڭمۇ كۆڭلىگە پۈككەن نۇرغۇن مۇددە-ئاللىرى بار ئىدى. ئۇلۇسبېگى مەرمۇھەممەدشاھ ئوردىدىن يامانلاپ بىراق چېگرىدىكى ئاتبېشى قەلئەسىگە بېرىۋالغاندىن كېيىن

سۇلتان ئىسان بۇغاخان تۆمۈربۇقا بەگنىڭ ھە دېسە كونا مەدە -
سەپدارلارنى ۋەزىپىسىدىن قالدۇرۇپ، ئورنىغا يېقىنلىرىنى مەدە -
سەپكە تەيىنلەش تەلپىگە ئانچە ماقۇل دېمەيدىغان بولۇپ قالغانىدى.

— بابائى بۇزروك ھەزرەتلىرى يامانلاپ كەتكەندىن كېيىن،
ئوردىدىكى بىر قىسىم ئەمىرلەر ۋەسۋەسىدە قالدى، — دېگەندىكى
ئىسان بۇغاخان، — مەن سەپدارلارنى ئالماشتۇرۇش ئىشىنى بىر
مەزگىل قويۇپ تۇرايلى، ئۇلارنىڭ كۆڭلى سەل تىنچىسۇن. بول -
مىسا ئول ئەمىرلەرنىڭ قارشىلىقىغا ئۇچراپ قالغىمىز، تەپرىقە -
چىلىك يۈز بېرىپ قېلىشى مۇمكىن.

— بىراق ئالىيلىرى، — دېدى تۆمۈربۇقا بەگ ئۆز گېپىدە
چىڭ تۇرۇپ، — ئول ئەمىرلەرنىڭ ھەممىسى جەننەتتاكان پەدەرۇ
بۇزروكلىرى بولمىش مەرھۇم سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرىنىڭ
زامانىسىدىكى مەن سەپدارلاردۇر. ئۇلار ئۆز ۋاقتىدا مەرھۇم خان ئا -
لىيلىرىغا ئەگىشىپ كۆرسەتكەن ئەجىر - تۆھپىلىرىنى پەش قىد -
لىپ ئالىيلىرىنى ئانچە كۆزگە ئېلىپ كەتمەيدۇ، ھە دېسە ئەمىر -
پەرمانىلىرىدىن قۇسۇر ئىزدەپ، سەلتەنەت ئىشلىرىنى قەستەن
ئاقسىتىدۇ، ئۆز ئارا تىل بىرىكتۈرۈپ ئانھەزرىتىمنى تىزگىنلىد -
مەكچى بولۇشىدۇ. شۇڭا ئۇلارنى مەن سەپ - مەرتىۋىسىدىن قانچە
بۇرۇن مەرھۇم قىلساق شۇنچە ياخشى، ئالىيلىرىنىڭ نوبۇزمۇ
شۇنچە تېز تىكلىنىدۇ. يېڭىدىن مەن سەپكە تەيىنلەنگەن ئەمىرلەر
ئالىيلىرىغا، سەلتەنەتمىزگە ساداقەتمەنلىك بىلەن خىزمەت قىد -
لىدۇ، ئەمىر - پەرمانىلىرىدىن قۇسۇر ئىزدەشكە، ئەل - يۇرت ئا -
رىسىدا پىتنە - پاسات تارقىتىشقا پىتىنالمىدۇ.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان تۆمۈربۇقا بەگنىڭ بۇنداق سۆزلىد -
رىگە قاتتىق ئىشىنەتتى. ئۇنىڭ كۆرسەتكەن ئەنە ئاشۇنداق سە -
ۋەبلىرىگە ئىشىنىپ سۈپۈرگە مىرزىنى قارا دىۋاننىڭ ئەمىرلىد -
كىدىن قالدۇرۇۋەتكەن، بوۋىسى ئولۇسبېگى مىرمۇھەممەدشاھنىد -
مۇ ئانچە ھۆرمەت قىلمايدىغان، تەكلىپ - نەسەھەتلىرىنى ئېتىد -

بارغا ئالمايدىغان بولۇۋالغان، ئوردا ئىشلىرىدىن قەستەن چەت-
 لەشتۈرۈپ ئۇنىڭ كۆڭلىگە ئازار بەرگەندى. بىراق بۇ قېتىم بو-
 ۋىسىنىڭ گەپ - سۆزسىزلا ئوردىنىمۇ، ئاستاننىمۇ تاشلاپ
 بىراق چېگرىدىكى تاغلىق قەلئەگە بېرىۋېلىشى سۇلتان ئىسان
 بۇغاخانى خېلىلا چۆچۈتتى. چۆچۈتتىلا ئەمەس، ئوردا ئەركانلىرى
 ئالدىدا ئوسال قىلدى، خىجىل قىلدى. ئەگەر باشقا ئەمىرلەرمۇ
 ئەنە ئاشۇنداق گەپ - سۆزسىزلا ئوردىنى تاشلاپ كېتىۋېرىدىغان
 بولسا چاتاق چىقاتتى. چۈنكى، سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئويۇنخۇ-
 مار بولسىمۇ ئانچە دۆت، ئەخمەق ئەمەس ئىدى. يېشىنىڭ چوڭد-
 ېشىغا ئەگىشىپ ئۆزىنىڭ مەسئۇلىيىتىنى ھېس قىلىشقا باش-
 لىغان، بېشىدىن نۇرغۇن تەجرىبىلەر، ئىسسىق - سوغۇقلار ئۆت-
 كەن ئۇ ئەمىرلەرسىز سەلتەنەت تىزگىنىنى مۇستەھكەم تۇتۇپ
 تۇرالمىدىغانلىقىنى بارا - بارا چۈشەنگەندى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئۇ
 ئەمىرلەرنىڭ ئەل ئارىسىدىكى ئابروىنىمۇ ئوبدان بىلەتتى. ناۋادا
 ئۇلار يامانلاپ كېتىپ، گېپىنى بىر قىلىۋېلىپ ئاكىسى يۈنۈس-
 خاننى باشلاپ كېلىپ تاجۇ تەخت دەۋاسى قىلسا، بىر تۆمۈربۇقا
 بەگكە تايىنىپ ئۇلارغا تاقابىل تۇرالمىدىغانلىقىنىمۇ ئويلاپ يەت-
 كەندى.

تۆمۈربۇقا بەگنىڭ قىزى خانىش ئايمېھرى خېنىم ھەقىقەتەن
 ئەقىللىق، پەزىلەتلىك چوڭ بولغانىدى. ئۇ دادىسىنىڭ قارا نىيىد-
 ىنى سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ نىكاھىغا ئۆتمەستىلا ئاز - تولا
 بىلىپ قالغانىدى. رەسمىي خانىش بولۇپ ھەرەمگە كىرگەن دەس-
 لەپكى ۋاقىتلاردا دادىسىنىڭ قىلغان ئىشلىرىغا خېلىلا سۈكۈت
 قىلدى. سۆيۈملۈك دادىسىنىڭ قاراملارچە، ئىنسابسىزلارچە چوڭ -
 چوڭ ئالغان قەدەملىرىنى توختىتىشىنى ئۈمىد قىلدى. دادىسىد-
 ىنىڭ قىلىۋاتقان بۇ ئىشلىرىنىڭ ھامان بىر كۈنى ئۆز بېشىغا بالا
 بولىدىغانلىقىنى چۈشەنگەندى. دادىسىنىڭ ئورۇنباىسار ئۆلۈسىپ-
 گىلىك كۈرسىدا ئولتۇرغانلىقىدىن خەۋەر تاپقاندا ئاخىر سەۋر
 قاچىسى يېرىلدى. خانىش ئايمېھرى خېنىم راستتىنلا دادىسى

ئۈچۈن خىجىل بولغاندى، دەسلەپتە دادىسىغا نەسىھەت قىلماق- چىمۇ بولدى، لېكىن ھېچكىمنى كۆزگە ئىلماس بولۇپ كەتكەن دادىسىنىڭ نەسىھىتىگە قۇلاق سالماسلىقىدىن ئەنسىرىدى. ئاخىرى كۆڭلىدىكىنى سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا يۇپۇتۇپراق دەپىشىگە مەجبۇر بولدى:

— مەيلى كەمىنە زەئىپەلىرىنى چىن يۈرەكلىرىدىن سۆيسىمەن، مەيلى جانابى ئاتامغا چىن كۆڭۈللىرىدىن ئىشەنسەن، ئەمما بابائى بۇزۇقلىرىنى رەنجىتكەنلىرى ياخشى بولماپتۇ، — دەپدى خانىش ئايمېھرى خېنىم سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ سېمىز ئالدى قانلىرىنى ئويناپ ئولتۇرغاچ كۆزلىرىگە قاراپ تۇرۇپ، — سەلتە- نەتلىرىدە ئۇلۇسبېگىلىك ئەڭ كاتتا مەرتىۋىدۇر. بۇ مەرتىۋىنى ئۇنداق خالىغانچە ئۇنىڭدىن ئېلىپ بۇنىڭغا بېرىۋەتكىلى ھەرگىز بولمايدۇ. ئولۇلۇسبېگىلىك كۇرسىدا ئولتۇرغان كىشىنىڭ ئا- شۇ مەرتىۋىگە لايىقتى، قىلغان خىزمىتى، تۆھپىسى بولۇشى كېرەك. ئەڭ مۇھىمى، ئوردا ئەركانلىرى ئۇنىڭغا چىن يۈرىكىدىن قايىل بولۇشى، ئېتىراپ قىلىشى كېرەك. ناۋادا ئوردىدا ئول مە- رتىۋىگە لايىقتى بار بىرەر ئەمىر چىقماي قالسا، بۇ ئورۇن بىر مەزگىل بوش تۇرسىمۇ بولۇپىرىدۇ. كۆڭلۈمدىكى گەپنى دەپسەم، ئاتامنىڭ بۇ كاتتا مەرتىۋىگە لايىقتى يوقتۇر. ئەدەپسىزلىك بول- سىمۇ دەي، گېپىمنى بۆلمىسەن، شول تاپتا قىبلىگاھىم ئاتامنى ئۇلۇسبېگىلىككە ئەمەس، ئورۇنباسارلىققا تەيىن ئەتتىم دەپمەك- چىغۇ ھەرقاچان. ئوردا سالنامىلىرىنى، سەلتەنەت يوسۇنلىرىنى ئۆزلە مەندىن پىششىق ئۇقىدىلا. سەلتەنەتمىزدە ئۇلۇسبېگىلىك ئەزەلدىن يېگانە مەرتىۋىدۇر. ئۇنىڭ ھېچقاچان ئورۇنباسارى بولغان ئەمەس، ئاتامنى ئىككى دىۋانغا ئەمىر قىلىپ ھېلىمۇ ھىممەتنى چەكتىن ئاشۇرۇۋەتكەن ئىدىلە. ئەمدى بۇ قىلغانلىرى راستتىنلا سەلتەنەت يوسۇنلىرىغا مۇخالپ بولۇپ قاپتۇ، ئاۋام ئارىسىدا قانداق گەپلەرنىڭ بولغىنىنى بىلگىلىرى بارمۇ ئانھەزىرتىم؟ سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئامراق خانىشنىڭ چىرايلىق كۆز-

لەرىگە قاراپ تۇرۇپ «ئاڭلىغۇم بار» دېگەن مەنىدە بېشىنى لىڭ-
 شىتتى. ئۇنىڭغا خانىشنىڭ سۆزلىرى تەسىر قىلىشقا باشلىغانىدى.
 — ئەمەس ئەڭلىغانلىرىمنى ئۇدۇللا دەۋىرەي، — دېدى خا-
 نش ئايىمبېرى خېنىم بىرنەچچە دەقىقە تۇرۇۋالغاندىن كېيىن، —
 كىشىلەر تۆمۈر بەگنىڭ كۆزى ئەمدى تاجۇ تەختكە چۈشتى. لې-
 كىن ئۇنى تۆمۈر بەگكە تارتىۋېلىش ھاجەت ئەمەس، خان ئالىيلى-
 رى ئۆز ئىختىيارلىقى بىلەن ئۆتۈنۈپ بېرىدۇ. ئاڭال تۆمۈر بەگنى
 سەلتەنەتكە ئورۇنباسار سۇلتان قىلىدۇ، كېيىن تاجۇ تەخت تەبى-
 ئىي ھالدا تۆمۈر بەگنىڭ ئىلكىگە ئۆتىدۇ، دېيىشىۋاتىدۇ. بەلكىم
 بۇنى كۆرەلمەسلەرنىڭ تاپقان پىتىنىسى دېيىشىلىرى مۇمكىن، ئە-
 مەلىيەتتە بۇ گەپنىڭمۇ ئاساسى بار، ئاتام ئوردىدىكى قايسىبىر
 مەنسەپ — مەرتىۋىگە ئاڭال ئورۇنباسار بولۇپ ئېرىشىمگەن دەي-
 دىلا؟ يەنە تېخى تۆمۈر بەگنىڭ ھاجەت قىلغۇسى بولسا خان ئالىي-
 لىرى ئىشتان بېغىنى يېشىپ قويۇشتىن يانمايدۇ، دېيىشىۋاتىدۇ.
 شول تاپتا بۇ گەپلەرنى ھەرەمدە تۇرۇپ قانداق ئاڭلىدىلا دېيىشلى-
 رى مۇمكىن. شۇنداق، مەزلۇملىرى ھەرەمدىن چىقىپ باقمىدىم،
 ئەمما ھەرەمدىن ئايغاقچى چىقارتتىم. ئاتامنىمۇ، جانابى قىبلىگا-
 ھىمنىمۇ دەپ شۇنداق قىلدىم. بۇ ھەقىقەتەن خەتەرلىك ئەھۋال-
 دۇر. ئوردىدىكى ئەمىرلەر نېمە ئويدا، نېمە كويدا، بىلگۈچى
 ئاللاھ. ئەمدى يېتەر، ھەممە ئىشتا ئاتامنىڭ ئاغزىغا قاراۋەرمىسە-
 لە. سەلتەنەت ئىشلىرىدا مۇستەقىل ھۆكۈم چىقارسىلا، يادىلى-
 رىدا بولسۇن، ئاغىلىرى يۇنۇسخان يىراق ھىراتتا بولغىنى بىلەن
 ئىككى كۆزى ئەلەددامام تاجۇ تەختلىرىگە تىكىلىكىلىك، ئۇ بۇند-
 ىتىدىن ھەرگىز يانمايدۇ. شۇڭا باشقا ئەمىرلەرنىڭ تەكلىپ —
 تەۋسىيىلىرىگىمۇ قۇلاق سالسىلا. مۇرىتى كەلسە ئىززىتىنى قى-
 لىپ كۆڭلىنى مايىل قىلسىلا. جاھاندىكى ھەرقانداق كاتتا ئىش-
 خالىيەت كۆڭۈل ئىشغالىيەتكە يەتمەيدۇ، ئاشۇ ئەمىرلەر ئۆزلەنى
 تاجۇ تەختلىرى بىلەن بېشىغا ئېلىپ كۆتۈرگەنكەن، ھەم يەرگە-
 مۇ ئورالايدۇ. تەختتە مۇستەھكەم ئولتۇرۇش نىيەتلىرى بولسا ئا-

تامىنىڭ ھوقۇق - ئىمتىيازغا چەك قويىدىغاندا ئۇنداق قىلمايدىكەنلا، ماڭا بۇ ھەرەملىرى ھارام بولىدۇ.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان ھېچنېمە دېمىدى. ئەمما خانىشنىڭ سەممىيلىك بىلەن بەرگەن ئاگاھلاندۇرۇشىدىن ئۆزىگە قاراپ كېلىۋاتقان بىر يوشۇرۇن خەۋپنىڭ كۆلەڭگىسىنى غىل - پال كۆرگەندەك بولدى. ئاللاھ تائالانىڭ ئۆزىگە مۇشۇنداق بىر سۆيۈم - لۈك مەھبۇبىنى بەرگەنلىكىدىن قاتتىق سۆيۈندى، ھاياجىنىنى باسالماي ئۇنى يېنىش - يېنىشلاپ سۆيىدى.

شۇ كۈندىن باشلاپ سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئۆتكەن - كەچ - كەن ئىشلارنى بىر قۇر ئەسلەپ چىقتى. خانىشنىڭ ئاگاھلاندۇرۇشلىرى بىلەن سېلىشتۇرۇپ، بىر قىسىم ئىشلارنىڭ تېگىگە ئاز - تولا يەتكەندەك بولدى. يالغۇز قېيىنئاتىسى تۆمۈربۇقا بەگ - نىڭلا ئاغزىغا قاراپ، دېگەن گەپلىرىگە ئىشىنىپ، يوللىغان مەلۇ - ماتلىرىغا قۇلاق سېلىپ ئولتۇرسا بولمايدىغانلىقىنى ھېس قىلغان ئىسان بۇغاخان خېلىلا چۆچۈدى، ئەندىشىگە چۈشتى. شۇنىڭ بىلەن تۆمۈربۇقا بەگنىڭ ھېلىقىدەك ۋەسۋەسىگە سالدىغان سۆز - لىرى ئۇنىڭغا ئانچە تەسىرىنى كۆرسىتەلمىدى.

— بىر مەزگىل كۆزىتىپ باقايلى، — دېدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان تۆمۈربۇقا بەگنىڭ تەكلىپىنى سىلىقلا رەت قىلىپ، — ھېلىمۇ خېلى كۆپ ئەمىرلەرنى مەنەسەپتىن قالدۇردۇق، بابائى بۇزروك ئاشۇ سەۋەبتىن بىزدىن يامانلاپ قالدى. بۇزروكۇر مومام مەندىن تېخىچىلا خاپا، سالامىنى ئىلىك ئالماس بولدى. بۇندىن كېيىن مەنەسەپ دىۋانىنىڭ ئىشىغا بىر مەزگىل قول تىقمىسۇنلار. ئىمكان بار ئوردىدىكى ئەمىرلەرنىڭ ھەممىسى بىلەن ئەپ ئۆتسىلە، ئۇلار بىزنىڭ مېھرىبانلىق كۆرسىتىشىمىزگە موھتاج. ئوردىدا تەپرىقچىلىك پەيدا بولۇشىنى ئۆزلەمۇ خالىمايدىلا ھەرقاچان.

تۆمۈربۇقا بەگ لام - جىم دېيەلمىدى. نېمە دېسە رايىغا با - قىدىغان، ماقۇل دەپ تۇرىدىغان خاننىڭ بىردىنلا قېتىۋېلىشى،

يەنە كېلىپ سۆزلىرىدىكى تەنبىھ - تەئەددىلەر ئۇنى گۇمانغا سېلىپ قويغانىدى. ئەمما ئۇنىڭ سۇلتان ئىسمان بۇغاخاننىڭ بۇ سۆزلىرىنىڭ تېگىگە يەتكۈچىلىكى يوق ئىدى. نىيىتىدىن يانماي خاننى يەنە بىر قېتىمدا ئەيۋەشكە كەلتۈرۈشنى، كېچىكىگە كىرىپ گۈزۈشنى خام خىيال قىلاتتى. شۇ دەقىقىدە ئۇ مىر كەرىمبەردى بەگكە باشتىلا قول سالمىغىنىغا پۇشايمان قىلىۋاتاتتى، يۈرىكىنى بىر قۇرت توختىماي غاجلايتتى. ئەس - يادى ئاستانە مۇھاپىدە - زەتچىلەر قوشۇنىدا قالغانىدى. ھېچ ئىلاج قىلالمىغان تۆمۈر بەگ ئاخىر سۇلتان ئىسمان بۇغاخاننى بىر مەزگىل ئوردىدىن چەتلەش - تۈرۈپ، ئۇنىڭ يوقلۇقىدىن پايدىلىنىپ مىر كەرىمبەردى بەگنىڭ ئەدىپىنى بېرىشنى كۆڭلىگە پۈكتى.

«شۇنداق قىلاي، خان ئالىيلىرىنى بىرەر ئايلىق شىكارغا قىزىقتۇرۇپ ئوردىدىن يىراقلاشتۇراي. ئاندىن كېيىن مىر كەرىمبەردى بەگنىڭ ئەدىپىنى بېرى. ئەلۋەتتە، خان ئالىيلىرىنى ئىشەندۈرۈش ئۈچۈن ئىشەنچلىك سەۋەب تېپىشىم كېرەك. خاننىڭ قايسى كۈندىكى قىلغان گەپلىرى مۇنداقلا ئاغزىدىن چىققان ئەس. ھەئە، چوقۇم بىر ئىشنى سېزىپ قالدى ياكى گۇمانلاندى. بەلكىم مىر كەرىمبەردى بەگ قاتارلىق بىر قىسىم كۆرەلمەسلەر خان ئالىيلىرىغا ئۈستۈمدىن دادلاپ بەرگەن بولۇشى مۇمكىن. خان ئالىيلىرىغا بولغان يېقىنچىلىقىمغا زىيادە ئىشىنىپ ئۇلارغا سەل قارايتمەن. مىر كەرىمبەردى بەگنىڭ ئىشنى بىر تەرەپ قىلىشقا ھەم بۇ ئىشنى خان ئالىيلىرىغا چۈشەندۈرۈشكە ۋاقتى كەلگەندە سەۋەب تېپىلىپمۇ قالار. ساڭا نېمە ئۈچۈن خۇشامەت قىلىدىغان - لىقىمنى بىلمەسەن، مىر كەرىمبەردى بەگ؟ چۈنكى، ئىلىكىڭدە بىر تۈمەن لەشكەر بار. شۇڭا سەنمۇ ئالدىمدا گىدىيسەن، مېنى ئانچە پىسەنتىڭگە ئالمايسەن. سېنى ئاشۇ لەشكەرلەردىن ئايرىۋېتەلە - سەملا ئالدىمدا قۇربانلىق ئۈچۈن بوغۇزلىنىشنى كۈتۈپ ياتقان قويدەك تىپىرلاپ يېتىشتىن باشقا ئامالنىڭ يوق...»

قارا قىشتا ئۈزۈلدۈرمەي داۋاملىشىۋاتقان مەشرەپ، بەزمىدە -
 لەر سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا تېتىمايدىغان بولۇپ قالغانىدى،
 مىر كەرىمبەردى بەگ بىلەن تۆمۈربۇقا بەگ ئۆز مۇددىئالىرىنى ئە -
 مەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن ئىسان بۇغاخاننى ئوچۇق - ئاشكارا شە -
 كارغا ئۈندىمەي، پۇرسەت تاپسىلا ئىلگىرى قىلغان شىكارلىرىنىڭ
 گېپىنى قىلىپ ئۇنى شىكارغا قىزىقتۇرماقچى، ئوۋ ھەۋىسىنى
 قوزغىماقچى بولۇشاتتى. ئۇلارنىڭ بۇ ئۇرۇنۇشلىرى تېزلا ئۈنۈم -
 نى كۆرسەتتى. ئۈنىڭسىزمۇ جانبازلىق، لەشكىرىي ماھارەتكە قاي -
 تىدىن ھەۋەس قىلغان ئىسان بۇغاخانغا مەشقاۋۇللارمۇ ئوۋ -
 ئوۋلاش ئارقىلىق لەشكىرىي ماھارەت مەشىقى قىلىش تەكلىپىنى
 بەرگەندى. ئادەتتىمۇ لەشكەرلەر ئوۋچىلىق ئۇسۇلى بىلەن مە -
 شىقلەندۈرۈلەتتى.

قار توختاپ ھاۋا ئېچىلغان بىر كۈنى سۇلتان ئىسان بۇغا -
 خان مەشقاۋۇللىرى ۋە شىكار ئەمىرىنىڭ ھەمراھلىقىدا بەش يۈز
 خاس نۆكىرى بىلەن بەش يۈز لەشكەرنى ئەگەشتۈرۈپ شىكارغا
 چىقىپ كەتتى. خاننىڭ مۇشۇ چىقىپ كەتكەنچە ئاز دېگەندىمۇ
 ئىككى - ئۈچ ھەپتىسىز ئاستانىگە قايتىپ كېلەلمەيدىغانلىقىنى
 مۆلچەرلىگەن تۆمۈربۇقا بەگ بىلەن مىر كەرىمبەردى بەگ ئۆز مۇد -
 دىئالىرىنى ئەمەلگە ئاشۇرۇش ئۈچۈن بىر - بىرىدىن يوشۇرۇنچە
 جىددىي تەييارلىق كۆرۈشتى. شۇ كۈنلەردە ئۇلۇسبېگلىك ھەم
 ئىككى دىۋاننىڭ ئەمىرلىك مەرتىۋىسىگە قاتتىق ئىشەنگەن تۆ -
 مۈربۇقا بەگ مىر كەرىمبەردى بەگدىن ئازراقمۇ خەۋىپسىزمەيتتى.
 ئۇ سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ نامىنى پەش قىلىپ مىر كەرىمبەردى -
 دى بەگنى ئاستانە مۇھاپىزەتچىلەر قوشۇنىنىڭ ئەمىرلىكىدىن
 قالدۇرۇش، ئورنىغا خېلىدىن بېرى لەشكىرىي دىۋاندا ئۆزىگە
 ساداقەت كۆرسىتىپ كەلگەن ئورۇنباسار ئەمىر لەشكەرنى ئاستانە

مۇھاپىزەتچىلەر قوشۇننىڭ ئەمىرلىكىگە تەيىنلەش، ناۋادا مىر - كەرىمبەردى بەگ نارازى بولۇپ قارشى چىقسا، ئۇلۇسبېگلىك مەرتىۋىسىگە تايىنىپ تۇتۇپ زىندانغا تاشلاش ۋە سۇلتان ئىسمان بۇغاخان شىكاردىن قايتىپ كېلىپ بولغۇچە كۆزدىن يوقىتىشنى كۆڭلىگە پۈكۈپ قويغانىدى. شۇنىڭغا مۇناسىپ مىر كەرىمبەردى بەگنىڭ پىلانلىرىمۇ خېلىلا ئوي ئىدى. ھەئە، شۇ كۈنلەردە پۇر - سەت كەلگەندەك ھېس قىلىشقان ئىككى رەقىب بىر - بىرىدىن يوشۇرۇنچە قىلىچ بىلىشۋاتاتتى.

سۇلتان ئىسمان بۇغاخاننى شىكارغا ئۇزىتىپ قويغاندىن كې - يىن ھەر كۈنى ئەتىگىنى شاھنىشىندا ئەمىرلەرنىڭ سالامىنى خانغا ۋاكالىتەن ئوچۇق چىراي، خۇش مۇئامىلە بىلەن قوبۇل قى - لىپ، ئوشۇق - ئارتۇق پەرىمان جاكارلىماي يۈرگەن تۆمۈربۇقا بەگنىڭ بۈگۈن ئەتىگەن بىردىنلا تۇتۇلۇپ كەتكىنىنى كۆرۈپ سالامغا كەلگەن ئەمىرلەر بىردىنلا تەشۋىشكە چۈشتى. تۆمۈربۇقا بەگنىڭ كېچىدىن چۈشى بۇزۇلۇپ قالغاندەك ئەلپىزى يامان ئى - دى. ئوردىدا سۇلتان ئىسمان بۇغاخان بولمىغانلىقى ئۈچۈن ئەمىر - لەر سالامغا ئانچە ئەتىگەن كەلمەيدىغان بولۇپ قالغانىدى. شاھنى - شىنغا خېلىلا كېچىكىپ كىرگەن تۆمۈربۇقا بەگ شۇنداقلا نەزەر تاشلاپ بىرقانچە ئەمىرنىڭ تېخىچىلا سالامغا كەلمىگەنلىكىنى ھېس قىلدى. بىراق بۇ ئەمىرلەر تۆمۈربۇقا بەگنىڭ يېقىنلىرى ئىدى. تۆمۈربۇقا بەگ بىرەر باھانە - سەۋەب ئىزدەپ ئەدىپىنى بېرىش ئارقىلىق مىر كەرىمبەردى بەگنىڭ چىشىغا تەگمەكچى بولغان ئەمىرلەرنىڭ ھەممىسى شاھنىشىنغا كېلىپ بولغانىدى، مىر كەرىمبەردى بەگ بولسا سەپنىڭ ئالدىدا ئۆرە تۇراتتى. تۆمۈربۇقا بەگ ئەمىرلەرنىڭ سالامىنى سوغۇقلا ئىلىك ئال - دى. ئۇلۇسبېگلىك كۆرسىغا ئۆزىنى تاشلاپ كۆزىنى يېرىم يۈم -

غىنىچە خيالغا ئەسىر بولدى.

«مىركەرىمبەردى بەگ ھەقىقەتەن ھىيلىگەر ئادەم ئىكەن، ھەپتىدىن بېرى سالامغا بىر قېتىمىمۇ كېچىكىپ قالمايدى. ئۇنىڭ يېقىنلىرىمۇ ھەم شۇنداق، ياكى ئۇلار پەيلىمنى بىلىپ قالىدىمىكىن؟ مۇمكىن ئەمەس، ھەپتىدىن بېرى پەقەت شۇلارغىلا ياخشى مۇئامىلە قىلىۋاتىمەن، سالامغا كېچىكىپ كەلگەنلەرگىمۇ ئاق - كۆك دەپ باقمىدىم. بىراق ئۇلار ئازراقمۇ بىخۇدلاشمىدى دېسە، ياكى ئۇلۇسبېگىلىك مەرتىۋەمنى ئېتىراپ قىلغانىدۇ - يە؟ توغرا، ئۇلار مەندىن قورقىدۇ. خان ئالىيلەرنىڭ ئوردىدا يوقلۇ - قىدىن پايدىلىنىپ ئەدەپنى بېرىشىمدىن ئەنسىرەيدۇ، ئەمدى ۋاقىتنى بۇنداق ئۆتكۈزۈۋەتمەي، ناۋادا خان ئالىيلەرنى ئوۋدىن راھى يېنىپ قالسا مۇددەتتىن بۇرۇن ئوردىغا قايتىپ قېلىشى مۇمكىن. ئول چاغدا مىركەرىمبەردى بەگنىڭ ئىلكىدىكى لەشكىر - رى ھوقۇقىنى ئېلىۋېلىش مۇددىئايم سۇغا چىلىشىدۇ. ئەمدى ئەپلىك سەۋەب ئىزدەپ سۈكۈت قىلىۋەرمەي، باھانە دېگەن ئىزدە - سەم تېپىلىپ قالۇر...»

تۆمۈربۇقا بەگ خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ ئوردا ئىشىكئاغىسىغا قارىدى.

— سالامغا كەلمىگەنلەر بارمۇ؟

— ئۇلۇسبېگى ھەزرەتلىرىگە مەلۇم بولغاي، جازا دىۋانىنىڭ ئورۇنباسارى شەمسىدىن مىرزا كەلمىدى.

— سەۋەب؟

ئوردا ئىشىكئاغىسى ئالدىراش جاۋاب بەردى:

— سەۋەبىنى بىلىمدۇق ھەزرىتىم.

تۆمۈربۇقا بەگ دەماللىققا نېمە دېيىشىنى بىلەلمەي قالدى.

ئۇ شەمسىدىن مىرزانى بۇندىن يېرىم يىل ئىلگىرى جازا دىۋانىنىڭ ئورۇنباسارلىقىغا ئۆزى ئۆستۈرگەنىدى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، شەمسىدىن مىرزا ئۇنىڭ يېقىنى ھېسابلىناتتى.

جازا دىۋانىنىڭ ئەمىرى ھەقبەردى مىرزا ئالدىغا بىر قەدەم

چىقىپ جاۋاب بەردى:

— شەمسىدىن مىرزا ئېغىر تۇمۇداپ قاپتۇ، ئەھۋالدىن بىزنى خەۋەردار قىلغانىدى.

تۆمۈر بەگنىڭ كاللىسىغا پاللىدە بىر ئەقىل كەلدى.

«باھانە تېپىلدى، ئىش ئوڭغا كەلسە، تامبال سوڭغا كەپتۇ، دېگىنى مۇشۇ ئوخشايدۇ. مۇنۇ ھەقبەردى مىرزا بىلەن مىركەرىم.

بەردى بەگلەر بىر تامبالنى تەڭ كىيىدىغانلاردىن. مۇشۇ ئىشنى باھانە قىلىپ ھەقبەردى مىرزىنىڭ ئەدىپىنى بەرسەم، مىركەرىم.

بەردى بەگنىڭ يۈرىكى مۇجۇلىدۇ. ناۋادا ئارىغا چۈشۈپ سالا قىل. سا، ئۇنىمۇ ئۇچۇقداپ، خاننىڭ يوقلۇقىدىن پايدىلىنىپ بىرلىد.

شىپ ئۇلۇسبېگىگە قارشى چىقتى دېگەن گۇناھنى يۈكلەپ، ئاس. تانە مۇھاپىزەتچىلەر قوشۇنىنىڭ ئەمىرىلىك مەنسىپىنى ئېلىپ

تاشلاي...»

تۆمۈر بۇقا بەگ كۆزلىرىنى چەكچەيتكىنىچە قوپال تەگدى:

— سورىمىغان بولساق زۇۋانغا كەلمەمتىلە ئەمىر؟

ھەقبەردى مىرزا تاتىرىپ كەتتى، شۇنداقتىمۇ ئېغىر — بې.

سىقلىق بىلەن جاۋاب بەردى:

— ھەزرەتلىرىگە مەلۇم قىلاي دەپ تۇرغان.

— مەلۇم قىلغانلىرى مۇشۇمۇ؟ قول ئاستىدىكىلەرنى باش.

قۇرالامدىلا ئۆزى؟ خىزمەتنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمىسىلا گەپنى

ئوچۇق قىلسۇنلار.

ھەقبەردى مىرزا گەپ قىلىشقا ئاغزىنى ئۆمەللەپ يەنە توخ.

تىۋالدى.

— ئوردىدا خان ئالىيلىرى بولمىغىنى بىلەن بىز بار، —

دېدى تۆمۈر بۇقا بەگ قولىنى شىلتىپ، — بىر قىسىم ئەمىرلەر

خان ئالىيلىرىنى تېخىچىلا گۆدەك چاغلاپ، باشباشتاقلق قىلىپ

سەلتەنەت ئىشلىرىدا سۇسلۇق قىلىۋاتىدۇ. مەرھۇم سۇلتان ئۇ.

ۋەيسخان ئالىيلىرىغا كۆرسەتكەن تۆھپەئىلارنى پەش قىلىپ تولا

ھەددىئىلاردىن ئاشماڭلار. ھازىر دېگەن خاقان ئىسان بۇغاخان ئا.

لىلىرىنىڭ زامانى. خان ئالىلىرى سىلەرنى ئاتا كۆرگەن ئە -
مىرلەر، دەپ كۆپ يول قويۇپ كەلدى. ھېلىمۇ ئالىلىرىغا نەسە -
ھەت قىلىپ كەلدىم، مەن سەپ - مەرتىۋەڭلەرگە رىئايە قىلىشنى
ئۆتۈندۈم. سىلەر بولساڭلار يەنىلا ئۇزۇڭلار بىلگەن سەنەمگە دەس -
سەپ يۈرۈپسىلەر.

تۆمۈر بۇقا بەگ گېپىنى توختىتىپ ئەمىرلەرگە يەۋىتىدىغان -
دەك ئەلپازدا چەكچەيدى. شۇ دەققىدە ئۇ ئەمىرلەرنىڭ ئۆزىگە
مىننەتدارلىق بىلدۈرۈشنى، يېلىنىشنى تەمە قىلىۋاتاتتى، لې -
كىن ھېچكىمدىن سادا چىقمىدى. مۇشۇنداق پەيتتە ئۆزىگە ھەم -
دەم بولمىغان، مۇددىئاسىغا ماسلاشمىغان يېقىنلىرىنىڭ دۆتلۈ -
كىدىن قاتتىق ئەپسۇسلاندى.

ھەقبەردى مىرزىنى ئۇچۇقداپ مىركەرىمبەردى بەگنى تار -
تىپ چىقىرىش مۇددىئاسىغا يېتەلمىگەن تۆمۈر بۇقا بەگ بىۋاسىتە
مىركەرىمبەردى بەگكە ھۇجۇم قىلىش قارارىغا كەلدى.

— سەركەردە - لەشكەرلەرنىڭ تەمىناتىنى كۆپەيتىش ھەق -
قىدە خان ئالىلىرىغا مەلۇمات يوللىغان بولساقمۇ، خەزىنە يىل -
دىن - يىلغا قۇرۇق قىلىنىپ قېلىۋاتقان بولغاچقا ئالىلىرى سۇ -
كۈت قىلىشقا مەجبۇر بولۇۋاتىدۇ، — دەپ ئۇ ئەسلى مۇددىئى -
سىغا يېقىنلىشىشقا تىرىشىپ، — جانابى ئالەمپاناھىمىز شىكارغا
چىقىشتىن ئاڭال تەسەررۇپىمىزدىكى بارلىق خان لەشكەرلىرىنىڭ
تەمىناتىنى قاتتىق باشقۇرۇش، تەمىناتلارغا لەشكىرىي دىۋان
مەسئۇل بولۇش ھەققىدە ئالاھىدە پەرمان چۈشۈردى. شول بائىس -
تىن بۈگۈندىن ئېتىبارەن ئوردا مۇھاپىزەتچىلەر قوشۇنى بىلەن
ئاستانە مۇھاپىزەتچىلەر قوشۇنى بىۋاسىتە لەشكىرىي دىۋانغا پەر -
مانبەردارلىق قىلىدۇ. ماڭلايسۇيەدىكى چېگرىنى مۇھاپىزەت قىل -
غۇچى بىر تۈمەن خان لەشكىرىنىڭ تەۋەلىك ئىشىنى خان ئالىي -
لىرى شىكاردىن قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئايرىم بىر تەرەپ قى -
لىمىز. ئاستانە مۇھاپىزەت قوشۇنىنىڭ ئەمىرلىكىنى ھازىردىن
باشلاپ لەشكىرىي دىۋاننىڭ ئورۇنباسارى ئابدۇللا بارلاس ئۈستى -
گە ئالىدۇ. ئاستانە ھاكىمى مىركەرىمبەردى بەگ جانابلىرى ئەمدى

لەشكىرىي ئىشلارغا ئارىلاشمىغاي. ئوردا مۇھاپىزەت قوشۇنىنى
جوڭقۇرۇۋاتقان ئەرك بېگى^① ئابدۇخالىق مىرزىدا...

مىركەرىمبەردى بەگ ئالدىغا بىر قەدەم چىقىپ تۆمۈربۇقا
بەگنىڭ دەبدەبىلىك پەرمانىنى بۆلۈۋەتتى:

— ئورۇنباھار ئۇلۇسبېگى ھەزرەتلىرىدىن سوراپ باقسام،
بۇ خۇسۇستا خان ئالىيلىرىنىڭ يارلىقى بارمىكىن؟

مىركەرىمبەردى بەگنىڭ قەستەن «ئورۇنباھار ئۇلۇسبېگى»
دەپ ئاتىشى تۆمۈربۇقا بەگنىڭ زىتىغا تەگكەن بولسا، گېپىنى ئە -
دەپسىزلىك بىلەن بۆلۈۋېتىپ خان يارلىقى سۈرۈشتۈرۈشى غۇز -
زىدە ئاچچىقنى كەلتۈرگەندى. غەزەپتىنمۇ ياكى باشقا سەۋەب -
تىنمۇ ئەيتاۋۇر ئۇ بىر ئاز تەمتىردى.

— ئاغزاكى يارلىقى بار، — دېدى تۆمۈربۇقا بەگ بىرنەچچە
دەققە ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن ئۆزىنى ئەمگەن تۇتۇشقا تىرد -
شىپ، — ھاكىمبەگ جانابلىرى قىلچىلىك شۈبھىلەنمىگەيلا!

— لەشكىرىي تەمىناتنى ئەلۋەتتە قاتتىق باشقۇرۇش كې -
رەك، — دېدى مىركەرىمبەردى بەگ تۆمۈربۇقا بەگنى مەنسىتمە -
گەن تەلەپپۇزدا سۆزلەپ، — بىراق لەشكىرىي دىۋان شۇ چاغقىچە
لەشكەرلەرنىڭ تەمىناتىنى ۋاقتى - قەرەلىدە تارقىتىۋاتقانلىقىدە -
دىن، تارقىتىش قىسىۋالغانلىقىدىن خەۋىرىمىز بار. ئەمما ئاستا -
نە مۇھاپىزەت قوشۇنىنىڭ تەمىناتىنى قىسىۋالغىنىمىز، چۆنتە -
كىمىزگە سېلىۋالغىنىمىز يوق. پەممىچە، خان ئالىيلىرىنىڭ
لەشكىرىي تەمىناتىنى قاتتىق باشقۇرۇش ھەققىدىكى پەرمانى بىز -
نىڭ ئىلكىمىزدىكى ئاستانە مۇھاپىزەتچى قوشۇنىغا قارىتىلمىغان
بولسا كېرەك. سەۋەبىنى ئۆزلىرىنىڭ تەسەررۇپلىرىدىكى لەشكە -
رىي دىۋاندىن ئىزدىگەيلا. يەنە شۇنىمۇ ئېيتىپ قوياي، خان ئالىي -
لىرى بىرنەچچە ئايلىق ئۇرۇشقا ئەمەس، بىرنەچچە ھەپتىلىك
شىكارغا ماڭدى. بۇنداق شارائىتتا ئالدىراپ - تېنەپ ئاغزاكى يار -
لىق چۈشۈرۈشنىڭ قىلچىلىك ئورنى يوقتۇر.

① ئەرك بېگى — «ئوردا بېگى، ئوردا ياساۋۇل ئەمىرى» دېگەن مەنىدە.
ئوردىنى مۇھاپىزەت قىلىدىغان ياساۋۇللار ئەرك بېگىنىڭ باشقۇرۇشىدا بولىدۇ.

— ئۆزلە... ئۆزلە نېمە دېمەكچى؟ — تۆمۈربۇقا بەگنىڭ چىرايى غەزەپتىن قارىدى، — جانابى قىبلىگاھىمىزنىڭ يارىلىدىغان سەركەشلىك قىلماقچىمۇ — ھە؟

مىر كەرىمبەردى بەگ تەمكىنلىك بىلەن جاۋاب بەردى: — يوقسۇ، ئاشۇ ئاغزاكى يارلىقتىن گۇمانلىنىۋاتىمەن، ھەزرەتلىرى خان ئالىيلىرىنىڭ نامىنى پەش قىلىپ يالغان پەرمان جاكارلاۋاتامدىكىن دەۋاتىمەن!

— ھەددىلىرىدىن ئاشمىسۇنلا. سەلتەنەتكە ئاسىيلىق قىلماقچىمۇ ئۆزلە!

— ئاسىيلىق ئۆزلەدىن ئايلانسۇن، سەلتەنەتكە بولغان سادا-قىتىمگە ئىمانىم بىلەن كېيىلمەن، — مىر كەرىمبەردى بەگ مەغرۇرلۇق بىلەن قوشۇپ قويدى، — خان ئالىيلىرىنىڭ پەرمانىنى كۆرمىگىچە ئاستانە مۇھاپىزەتچى قوشۇنىنى لەشكىرىي دىۋانغا ھەرگىز ئۆتكۈزۈپ بەرمەيمەن.

ئەمىرلەرنىڭ ئالدىدا ئابروۋى تۆكۈلگەندەك تۇيغۇغا كېلىپ، غەزىپىنى باسالماي تۆمۈربۇقا بەگ بىردىنلا تىل سالىدى:

— كىم بىلەن سۆزلىشىۋاتقىنىڭنى بايقا ئەي زاتى پەس چۆپرەندە! بىلىپ قوي، ساڭا بۈيۈك سەلتەنەتنىڭ شەۋكەتلىك ئۆلۈسبېگى پەرمان بېرىۋاتىدۇ!

تۆمۈربۇقا بەگنىڭ غەزەپتىن بوغۇلۇپ قېلىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن مىر كەرىمبەردى بەگ ئۆزىنى تۇتۇۋېلىپ قەستەن زىتتىغا تېگىشكە باشلىدى!

— ئۆلۈسبېگى؟ قايسى ئۆلۈسبېگىنى دەيدىلا تەقسىر؟ — مىر كەرىمبەردى بەگ ئەتراپىغا ئالدىرماي نەزەر تاشلىۋەتكەندىن كېيىن تۆمۈربۇقا بەگكە يۈزلەندى، — بول دەرگاھتا شەۋكەتلىك ئۆلۈسبېگى مىر مۇھەممەدشاھ ھەزرەتلىرىنى ئەجەب مەن كۆر-مەيۋاتىمەنغۇ؟ ھە، ئۆزلەنى كۆزدە تۇتۇۋاتامدىلا، گەپنى ئۆزلە باي-قاپراق قىلىسلا بولارمىكىن، ئېزىپ قاپتىلا، ئۆزلە دېگەن ئۆلۈس-بېگى ئەمەس، ئۆلۈسبېگىنىڭ ئورۇنباغى. ئۆلۈسبېگى بولۇشقا لايىقەتلىرى ھەرگىز توشمايدۇ. خان ئالىيلىرىغا قېيىنئاتا بولۇ-

ۋېلىپلا ئۆزگىلەرنىڭ زاتىنى سۈرۈشتۈرۈشتىن ئۇيالىسلا. بىلەن-
شىمچە، ئۆزلە ئەينى ۋاقىتتا مەرھۇم شىرمۇھەممەدخان ئالىيلە-
رىنىڭ سەرۋاز مەرتىۋىسىدىكى ئادەتتىكى نۆكۈرى ئىدىلە. شىر،
ئوغلان، باھادىر، پالۋان دېگەندەك كاتتا ئۇنۋانلار بىلەن تارتۇقلە-
نىشمۇ تا بۇ كەمگىچە ئۆزلەگە نېسىپ بولمىغانغۇ دەيمەن. مانا
بىزگە مەرھۇم سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلرى باھادىرلىق ئۇنۋانى
بەرگەن.

تۆمۈر بۇقا بەگ ئەمدى سۈكۈت قىلىپ تۇرۇۋېرىشكە بەرداش-
لىق بېرەلمىدى. ئۇنىڭ نەزەرىدە مىركەرىمبەردى بەگنىڭ مۇشۇ
ئەدەپسىزلىكىلا ئۇنى دەرھال تۇتۇپ زىندانغا سېلىشقا، ھەتتا كالا-
لىسىنى ئېلىشقا تولۇق باھانە بولالايتتى، سۇلتان ئىسان بۇغا-
خانمۇ بۇ باھانىنى ئاڭلىسا تۆمۈر بۇقا بەگنى ئەيىلەپ كەتمەيتتى.
«ئۆزۈڭگە ئۆزۈڭ قىلدىڭ بەتەخت، ياۋاشلىق بىلەن ئاستانە
مۇھاپىزەتچىلەر قوشۇنىنىڭ ئەمىرلىكىنى تاپشۇرغان بولساڭ
بەلكىم ھاكىملىق مەنسىپىڭنى ساقلاپ قالالمىغانمۇ بولاتتىڭ،
ئەمدى مۇمكىن ئەمەس. پەيمانىڭ بۈگۈن توشقان ئوخشايدۇ، مې-
نىڭ ئۇلۇسبېگى ياكى ئورۇنباسار ئىكەنلىكىمنى ھازىر بىلىپ
قالسىەن...»

مىركەرىمبەردى بەگنىڭ ۋۇجۇدىنىمۇ كۈچلۈك بىر ھاياجان
چۇلغىۋالغانىدى.

«ئېخ، ئادالەتلىك تەڭرىم. بۇ مۇناپىق تۆمۈر بەگنىڭ پاسىق
ئايىغىنى ئوردىغا ئىككىنچىلەپ دەسسىيەلمەيدىغان قىلىشىمغا
ئۆزۈڭ مەدەت بەرگەيسەن. خان ئالىيلرى بۇ گۇناھىم ئۈچۈن ئۆ-
لۈمگە بۇيرۇسىمۇ مەيلى، نىيەت قىلغان ئىكەنمەن ئەمدى ھەرگىز
ئىككىلەنمەي، قالغان ئىشلارنى سېنىڭ ئىلكىڭگە تاپشۇردۇم. ئە-
جىلىڭ توشتى تۆمۈر بەگ، ھەرقانچە كۆرەنمىسەڭ بىكار. جانابى
كۆمەكداشلىرىم غەيرىتىڭلار سۇسلاپ قالمىغاي، ئوردىغا بۆرە
مىسالى بېكىنىۋالغان ئول يىرتقۇچىنىڭ ئەدىپىنى بېرەيلى...»

— مىرغەزەپ!

تۆمۈر بۇقا بەگ شاھنىشىنىڭ نەقىشلىك ئىشكىگە قاراپ

غەزەپ بىلەن ۋارقىرىدى، بىراق ئىشىك تۈۋىدە شەپە يوق ئىدى. تۆمۈربۇقا بەگنىڭ ۋۇجۇدىغا بىردىنلا ۋەھىمە ئۇلاشتى، جېنىنىڭ بېرىچە يەنە بىر قېتىم تۈۋىلدى:

— مىرغەزەپ! قايسىڭلار بار!

شاھنىشىننىڭ نەقىشلىك ئىشىكى يەنە جىمجىت ئىدى. ئا - دەتتە ئىشىك تۈۋىدە كېچە - كۈندۈز پەرىمان كۈتۈپ تۇرىدىغان جاللاتلارنى شۇ دەقىقىدە يەر يۇتقاندەك قىلاتتى. تۆمۈربۇقا بەگنىڭ يۈرىكى سىرقىرىدى، تەشۋىش، شۈبھە چىقىپ تۇرغان كۆزلىرىنى بىرنەچچە يىلدىن بېرى ئۆزى بىر قوللۇق يېتىشۈرۈپ مەنسەپكە تەيىنلىگەن ئەمىر - سەركەردىلەرگە تىكتى:

— تۇتۇڭلار ئۆزىنى بىلمىگەن مۇنۇ مۇرتەندى.

قاتتىق ئىشەنگەن ئەمىر - سەركەردىلەرنىڭ ئۆزىگە مۆلدۈر - لەپ قارىغىنىچە بۇتتەك قېتىپ تۇرغىنىنى كۆرۈپ تۆمۈربۇقا بەگنىڭ پۇت - قولىدا جان قالمىدى. ھەئە، سىركەرىمبەردى بەگ - نىڭ تەرەپدارلىرى ئاللىقاچان ئۇ ئەمىرلەرنى ئارىغا ئېلىۋالغان بولۇپ، ئۆتكۈر خەنجەرلىرىنىڭ مۇزدەك سوغۇق ئۇچىنى ئۇلارنىڭ بېقىنىغا تىرەپ ئۆلگۈرگەندى. شاھنىشىنغا ئۇلۇسبېگىدىن باش - قا ئەمىرلەرنىڭ تىغ ئېلىپ كىرىشى قاتتىق چەكلەنگەنلىكى ئۇ - چۈن سىركەرىمبەردى بەگنىڭ ھەمراھلىرى قويۇنلىرىغا خەنجەر تىقىۋېلىپ كىرگەن، ئوردا مۇھاپىزەتچىلەر قوشۇنىنىڭ ياساۋۇل ئەمىرى ئابدۇخالىق مىرزا شاھنىشىننىڭ يېنىدىكى جاللاتلارنى ئەتىگەندىلا قايتۇرۇۋەتكەندى. ئۆزىگە قاتتىق ئىشەنگەن تۆمۈر بەگنىڭ بۇ ئىشلاردىن خەۋىرى يوق ئىدى.

تۆمۈربۇقا بەگ ئۆزىنىڭ رەقىبلىرىنىڭ قورشاۋىدا قالغانلىق - قىنى، غالىبلارغا خاس قىياپەتتە مەغرۇر تۇرغان سىركەرىمبەردى بەگنىڭ شاھنىشىنغا تولۇق تەييارلىق بىلەن كىرگەنلىكىنى بىر - دىنلا ھېس قىلدى. ئوردا ياساۋۇل ئەمىرى ئابدۇخالىق مىرزاغا ئۈمىد بىلەن قارىدى:

— ئەرك بېگى.

تۆمۈربۇقا بەگنىڭ ئاۋازى بەكمۇ بوش چىقتى، شۇ تاپتا ئۇ -
نىڭ بايامقى كۆرەڭلىكى قالمىغاندى.

— لەببەي! — دېدى ئابدۇخالىق مىرزا.

— مىرغەزەپلەر قېنى؟

— ئۇلارغا بۈگۈن ئازادلىق بەرگەن^①، ھەزرىتىم.

— ياساۋۇللارنى چاقىرسۇنلار.

— ياساۋۇللار نېمىگە ھاجەت بولۇپ قالىدىكىن ھەزرىتىم؟

ئابدۇخالىق مىرزىنىڭ قۇمدەك سوئاللىرىدىن بىزار بولۇپ
كەتكەن تۆمۈربۇقا بەگنىڭ شۇ دەقىقىدە غەزەپلەنگۈدەك ماجالى
يوق ئىدى. ئۇ ھېچ ئىش بولمىغاندەك بەخىرامان تۇرغان مىركە -

رىمبەردى بەگنى كۆرسىتىپ تۇرۇپ جاۋاب بەردى:

— مۇنۇ مۇرتەدىنى تۇتۇپ ئەدەپلىمەك كېرەك!

ئابدۇخالىق مىرزا تۆمۈربۇقا بەگكە تەۋازۇ بىلەن ئېگىلىپ

سالام بېرىۋەتكەندىن كېيىن جاۋاب بەردى:

— كەچۈرسىلە ھەزرىتىم، ئوردا ياساۋۇللىرى پەقەت جانابى

خان ئالىيلىرىنىڭ پەرىمانىغا ئىتائەت قىلىدۇ.

ئەڭ ئاخىرقى ئۈمىدى يوققا چىققان تۆمۈربۇقا بەگ لاسسىدە

بوششىپ كەتتى. ئابدۇخالىق مىرزىنىڭ جاۋابى يوللۇق ئىدى،

خىللانغان ئوردا مۇھاپىزەتچىلەر قوشۇنىغا پەقەت سۇلتان ئىسان

بۇغاخانا پەرمان چۈشۈرەلەيتتى. شۇڭا ئۇلارنى ئادەتتىكى لەش -

كەرلەردىن پەرقلەندۈرۈپ «ئوردا ياساۋۇللىرى» دەپ ئاتايتتى، تە -

مىناتىمۇ ئادەتتىكى لەشكەرلەردىن پەرقلىنەتتى. لەشكەرىي دىۋان -

نىڭ باشقۇرۇشىدىكى ئىككى تۈمەن لەشكەر تۇرىدىغان لەشكەرخانا

ئوردىنىڭ سىرتىدا ئىدى، تۆمۈربۇقا بەگ جېنىنىڭ بارىچە ھەر -

قانچە توۋلىسىمۇ لەشكەرخانغا ئاۋازى يەتمەيتتى. ئاغزىنىڭ

شۈنچىكى يېلى بىلەن ئاشۇ ئىككى تۈمەن لەشكەرنى سەپراس

① ئازادلىق بەرگەن — ئارام ئېلىش بەرگەن.

قىلالايدىغان ئىمتىيازى بار تۆمۈربۇقا بەگ شۇ دەقىقىدە ئۆزىنى تولىمۇ ئاجىز ھېس قىلدى.

مىركەرىمبەردى بەگ قاقاھلاپ كۈلۈۋەتتى. ئۇنىڭ بۇ مەھىرىملىك كۈلكىسى تۆمۈربۇقا بەگنىڭ يۈرىكىگە نەشتەدەك سالىپ چىلىپ جان - جېنىدىن ئۆتۈپ كەتتى. ئۇ بىردىنلا يېنىغا كىرسىۋالغان، دەستىسىگە دۈر قويۇلغان قىلىچىنى قىنىدىن شارۋىتىدە چىقاردى - دە، مىركەرىمبەردى بەگكە دىۋەيلىدى.

— نېمىگە كۈلسەن، زۇۋانىڭنى ئۆچۈر ئەي توڭگۇز!

تۆمۈربۇقا بەگ پەقەت ئۆزىدىلا قورال بار دەپ ئويلىغانىدى. ھازىر ئۇنىڭ ئەس - يادى مىركەرىمبەردى بەگنىڭ كاللىسىنى ئېلىشتا قالغانىدى. مىركەرىمبەردى بەگ چاقماق تېزلىكىدە قوينىدىن خەنجىرىنى چىقىرىپ بويىغا نىشانلاپ چېپىلغان قىلىچنى توستى. قىلىچ بىلەن خەنجەرنىڭ تېگىشىدىن چىققان سادا شاھنىشىندا جاراڭلاپ ئەكس سادا قايتۇردى. مىركەرىمبەردى بەگنىڭ قولىدىكى خەنجەرنى كۆرۈپ تۆمۈربۇقا بەگنىڭ يۈرىكى چىغىلداپ پۇت - قولىدا جان قالمىدى. شۇنداق، گەرچە تۆمۈربۇقا بەگ سىپاھلىقتىن كېلىپ چىققان بولسىمۇ، يېقىنقى يىللاردىن بېرى لەشكىرىي ماھارەت، جانبازلىقنى مەشىق قىلماي كۆندۈلىرىنى بەزمە - باراۋەت، ئەيش - ئىشرەت بىلەن ئۆتكۈزگەنلىكى ئۈچۈن قىلىچ ئوينىتىشتا قولى گاللىشىپ قالغانىدى. چەبەدەسلىك بىلەن قىلىچنى توسۇپ ئۈلگۈرگەن مىركەرىمبەردى بەگ كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە تۆمۈربۇقا بەگنىڭ يۈرىكىگە خەنجەر ئۇرۇۋەتتى. زەرب بىلەن ئۇرۇلغان خەنجەر سېپىغىچە پاتقاندى. خەنجەر زەربىسىگە بەرداشلىق بېرەلمىگەن تۆمۈربۇقا بەگ ئېچىدەنىشلىق ئىغرىۋەتتى، قولىدىكى قىلىچ يەرگە چۈشۈپ كەتتى. بىر چەتتە قاراپ تۇرغان ھەقىبەردى مىرزا چاچراپ كېلىپ يەردىكى قىلىچنى ئالدى - دە، تىزلىنىپ قالغان تۆمۈربۇقا بەگنىڭ بويىنىغا زەرب بىلەن قىلىچ چاپتى. ئۆزىنىڭ قىلىچىدا ئۇزۇلگەن تۆ-

مۇربۇقا بەگنىڭ بېشى يەرگە تورۇككىدە چۈشتى. بويۇن تومۇرلە -
رىدىن جىرقىراپ قان ئېتىلىپ چىقىشقا باشلىدى.
— يەنە قارشىلىشىدىغانلار بارمۇ؟ — غەزەپ بىلەن ۋارقىد -
رىدى مىركەرىمبەردى بەگ.

— تۆمۈربۇقا بەگنىڭ خۇن دەۋاسىنى قىلىدىغانلار مەيدانغا
چىقىڭلار! — ۋارقىردى ھەقبەردى مىرزا.
بېقىنغا خەنجەر تىرەلگەن ئەمىرلەرنىڭ چىرايى ئۆلۈم ۋە -
ھىمىسىدىن سارغىيىپ كەتكەن بولۇپ، ئەزايىنى قارا تەر باسقا -
ندى. ئۇلار جالاقلاپ تىترىگىنىچە موڭكىدە تىزلاندى، لېكىن
لەۋلىرى گەپكە قولاشمىدى.

— تۆمۈر بەگ ھىيلە - نەيرەڭ ئىشلىتىپ خان ئالىيلىرىنى
ئالداپ، ئەمىرلەرنىڭ ئوتتۇرىسىغا تەپرىقچىلىك سېلىپ، خان
ئالىيلىرى بىلەن ئۆلۈسبېگى مىرمۇھەممەدشاھ، سۈپۈرگە مىر -
زىلار ئوتتۇرىسىدا نىزا پەيدا قىلدى. رىشۋەت ئېلىپ، ئەمەل -
مەنسەپ سېتىپ، خالىغانچە سېلىق سېلىپ ھارام دۇنيا جۇغلە -
دى. سېھرىي ئەپسۇنلىرى بىلەن خان ئالىيلىرىنىڭ كۆزىنى
باغلاپ، ئەمىرلەرنىڭ مەرتىۋىسىگە رىئايە قىلغۇزمىدى. ئۇشبۇ
سەۋەبتىن ئول رىياكارنى كۆزدىن يوقىتىشقا جۈرئەت قىلدۇق، —
دېدى مىركەرىمبەردى بەگ، — بۇ ئىش جانابى ئەمىرلەر بىلەن
مۇناسىۋەتسىز، ھەرقانداق ئاقمۇۋەتكە ئۇزۇم ئىگە!

— مەنمۇ ھەم شۇ! — دېدى ھەقبەردى مىرزا، — خان ئا -
لىيلىرى سۈرۈشتە قىلسا، گۇناھنى ئىككىمىزنىڭ گەدىنىگە ئار -
تىپ قويۇشىلا بولىدۇ. بۇ ئىشنىڭ ۋاپالىغا ھەربىرلىرىنى زىن -
ھار چېتىۋالمايمىز.

— خان ئالىيلىرى شىكاردىن قايتىپ كەلگىچە قازىكالان
سۇلايمان خوجا ھەزرەتلىرى بىلەن ئەرك بېگى ئابدۇخالىق
مىرزا جانابلىرى ئوردا ئىشلىرىغا مۇئەككەل بولغا، قالدى ئە -
مىرلەر قىلچىلىك تەشۋىشلەنمەي، ئۆز ئىشلىرىغا مەشغۇل بول -

غايى، — دەپدى مىركەرىمبەردى بەگ، — جانابى قىبىلىگاھىد -
مىز بۇ ئىشنىڭ تېگى - تەكتىگە يېتىپ بولغىچە ئۆزىمىزنى
بىر مەزگىل پىنھانغا ئېلىشنى لايىق كۆردۇق. بىز ئاستانىدىكى
چىقىپ كەتكەندىن كېيىن ئاندىن خان ئالىيلىرىغا خەۋەر بەد -
رىشكەيلا. خان ئالىيلىرى قايتىپ كەلگىچە ئاستانىدا قاتتىق
تەرتىپ ئورنىتىلغاي!

ئەمىرلەر زۇۋانسىز ئىدى. گەپ قىلىشقا تەمشەلگەن سۇلايى -
مان خوجا بىلەن ئابدۇخالىق مىرزىنى مىركەرىمبەردى بەگ شە -
رەتلەپ ئېغىز ئاچۇرمىدى. شاھنىشىندىن سالماق قەدەم بىلەن
چىقىپ كەتكەن ئىككى ئەمىرنى باشقىلار ئۇن - تىنىسىز ئۆزد -
تىپ قويدى.

※ ※ ※

گەتسى مىركەرىمبەردى بەگ بىلەن ھەقبەردى مىرزا خو -
تۇن - بالا، مۇلازىم - مەھرەملىرى ۋە ئۈچ مىڭ نۆكەرنى ئېلىپ
تۇرپان شەھىرىدىن چىقىپ كەتتى.
تۆمۈربۇقا بەگنىڭ ئۆلۈم ۋە قەسىدىن خەۋەر تاپقان سۇلتان
ئىسان بۇغاخان قاتتىق چۆچۈپ كەتتى، ھاياتىدىن خەۋەپسىرەپ
دەماللىققا ئاستانىگە قايتىشقا پىتىنالمىدى.

سۇلتان ئىسان بۇغاخاننى ئوردىغا قايتۇرۇپ كېلىشكە ئىلاج
قىلالمىغان سۇلايمان خوجا بىلەن ئابدۇخالىق مىرزا شاھسانى
سۇلتان خاتۇن بىلەن مەسلىھەتلىشىپ، سەيبىدئەلى ئالپنى قايد -
تۇرۇپ كېلىش ئۈچۈن قەشقەرگە چاپارمەن ماڭغۇزدى. ئولتۇرسا -
قوپسا تۆمۈربۇقا بەگ بىلەن ھەمتاۋاق بولۇشۇپ ئۆتكەن بىر قە -
سىم ئەمىرلەر جانلىرىدىن ئېھتىيات قىلىشىپ ئوردىدىن قەيد -
چىشقا باشلىدى. شۇنداق قىلىپ ئوردىدىكى ئەمىرلەرنىڭ يېرىمد -
دىن كۆپرەكى تەرەپ - تەرەپكە چېچىلىپ كەتتى.

مىلادىيە 1447 - يىلى ئۈجمە پىششىقى، ئاقسۇ.
 ئاقسۇ دەرياسىنىڭ بويىدىكى يايلاققا يۈزلىگەن يىپەك چېرە -
 دىرلار تىكىلگەن بولۇپ، چېدىرلارنىڭ ئۈستىگە قاداڭغان بۈيۈك
 موغۇلىستان بايراقلىرى تۆمۈر چوققىسىدىن ئەسكەن غۇر - غۇر
 شامالدا لەرزەن لەپىلدەيتتى. نەچچە ئونلىغان داشقازانلاردا قوي،
 كالا، تاي، بۇغا، جەرەن، غاز، توخۇ، قىرغاۋۇل، كەكلىك گۆشلىرى
 قاينايتتى. تۈرلۈك جان - جانىۋارلارنىڭ گۆشى پۈتۈن پېتى زىخ -
 قا تارتىلىپ كاۋاپ قىلىنىۋاتقان كاۋاپدانلار ئەتراپقا مەزىزلىك
 زىرە، قارىمۇچ پۇراقلىرىنى تارقىتاتتى. ئاشپەزلەر، ناۋايىلار،
 سانسىپەزلەر ئۆز كارامەتلىرىنى كۆرسىتىپ تۈرلۈك نازۇنپەت -
 لەرنى ئالدىراش تەييارلاۋاتاتتى. مۇلازىملار دەريا بويلاپ سېلىنغان
 داستىخانلارغا تەييار بولغان يېمەكلىكلەرنى توشۇۋاتاتتى. مۇغبە -
 چىلەر^① مەي - شاراب كوزىلىرىنى، قەدەھ - جاملارنى راسلاش
 بىلەن ئاۋارە ئىدى. بىكاۋۇل ئەمىر نەچچە ئونلىغان بىكاۋۇللارنى
 ئەگەشتۈرۈپ ھېلى داستىخانغا تىزىلغان تاۋاق، تەخسە، چىنە -
 پىيالى، قوشۇق - بەكىلەرنىڭ جاي - جايىغا قويۇلغان - قويۇل -
 مىغانلىقىنى، ئالتۇن، كۈمۈش، قاشتېشى بۇيۇملارنىڭ داستىخان -
 نىڭ قايسى تەرىپىگە قويۇلۇشى كېرەكلىكىنى داستىخانچىلارغا
 تاپىلسا، ھېلى ئوچاق، تونۇر، كاۋاپدان باشلىرىغا بېرىپ ئۈس -
 تىلارنى ئالدىرىتاتتى. ھەئە، بۇ موغۇلىستان ئېلىنىڭ ئاستانىسى
 تۇرپاندىن ئاقسۇغا كۆچۈرۈلگەندىن بۇيانقى ئۆتكۈزۈلگەن تۇنجى
 ئوردا زىياپىتى ئىدى. بۇنى زىياپەت دېگەندىن كۆرە، قۇرۇلتاي

① مۇغبەچىلەر — شاراب توشۇغۇچىلار.

دېگەن تۈزۈك ئىدى. چۈنكى، نورۇز بايرىمىدىن كېيىنلا تەييارلىق كۆرۈلگەن بۇ زىياپەتكە قومۇل، ئاراتۈرك، بارىكۆلدىن تارتىپ بېشبالىق، ئالمالىققىچە؛ كورلا، كۆنچى، يۇلتۇز يايلىقىدىن تارتىپ لوپ، چەرچەن، ئالتۇنتاغ ۋادىسىغىچە؛ كۇچار، باي، ئۇچتىن ئىلار - تىپ قەشقەر، ياركەنت، خوتەنگىچە؛ پامىر ئېتىكىدىن تارتىپ ئىسسىقكۆل، سايرام، يەتتە كەنت، تۈركىستان چېگرىسىغىچە بولغان ۋىلايەت، ئايماق، يۇرتلارنىڭ ئەمىرلىرى، بەگ - تۇرىلىدى، يۇرت ئاقساقاللىرى تولۇق تەكلىپ قىلىنغانىدى.

ئىككى يىل ئىچىدە چاچ - ساقاللىرى كۈمۈشتەك ئاقىرىپ كەتكەن سەيپىدەلى ئالپ دەريا لېۋىدىكى قېرى توغراقنىڭ تۇۋىدە يالغۇز ئولتۇرۇپ، لايىقلاپ ئېقىۋاتقان دەريا سۈيىگە قارىغىنىدە چە چوڭقۇر خىيالغا كەتكەنىدى.

«... ئىنساننىڭ ئۆمرى ئاشۇ دەريا سۈيىگە ئوخشايدىكەن. دەريا سۈيى بىردە ئۇلغىيىپ، كەلكۈن ياساپ ھەيۋە كۆرسەتسە، ئۇلغايغان ئېقىنلىرى بىلەن قاغىرىغان زېمىننى سۇغىرىپ، تەڭرىنىڭ مۆجىزىلىرى بولمىش بارچە مەۋجۇداتلارغا ھاياتلىق بېغىشلىسا، بىردە تارتىلىپ، ئۆز قىنىدا غايىب بولۇپ كېتىدە - كەن، سۈر - ھەيۋىسىدىن نىشانە قالمايدىكەن. قاغىرىغان مەۋجۇداتلارنى سۇغىرىش ئۇياقتا تۇرسۇن، قىرغاقلىرىدىكى گىد - يىھلارنىڭمۇ تەشنىلىقىنى قاندۇرالمىدايدىكەن. سەلتەنەت شەۋكىتىدە مۇھەممەد شۇنداق. بۈيۈك موغۇلىستان ئېلىنىڭ سەلتەنەتى قانچە قېتىم كۈچىيىپ، قانچە قېتىم ئاجىزلىدىكىن؟ بۈزرۈكۋار بابام ئۇلۇسبېگى خۇدايداد ھەزرەتلىرى جەننەتتاكان تۇغلۇق تۆمۈرخان ئالىيلىرىنىڭ ۋاپاتىدىن كېيىن خىزىر خوجاخان ئالىيلىرىغا ھەمدەم بولۇپ پايتەختنى بېشبالىقتىن تۇرپان شەھىرىگە كۆ - چۈرگەندە مەن تېخى ئۇغۇلمىغان ئىكەنمەن. ئۇلار تۇرپان شەھىرىنى بۈيۈك سەلتەنەتنىڭ مەڭگۈلۈك تەختىگە ھى بولۇپ قالار دەپ ئويلىغان بولغىدى. مانا، ئاستانىنى تۇرپاندىن ئاقسۇ شەھىرىگە

كۆچۈرۈپ كەلگىنىمىزگىمۇ بىر يىل بولاي دەپ قالدى. تۇرپان شەھىرى خىزىر خوجاخان، مۇھەممەدخان، شىر مۇھەممەدخان، ئۇ - ۋەيسخان قاتارلىق باھادىر سۇلتانلارنىڭ شەۋكىتىگە گۇۋاھ بولدى؛ نۇرغۇن قىرغىنچىلىقلارنى، نۇرغۇن ئاسايىشلىقلارنى، مە - مۇرچىلىق ۋە ئاچارچىلىقلارنى بېشىدىن كەچۈردى؛ جەننەتتاكان سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرىنىڭ باشلامچىلىقىدا نەچچە يۈزلىگەن كارىزلار چېپىلىپ، چەت - چېتىگە كۆز يەتكۈسىز بىنەملەر ئې - چېلىپ ئېكىنگە ئايلاندى. ئول ئادالەت ھامىيسى بولمىش سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرى ئالدىراپ رەھمەت دەرياسىنىڭ شەرىپىتىنى ئىچمىگەن بولسا، بەلكىم ئاستانىنى كۆچۈرۈپ يۈرمەس بولغىيە - دۇق. ھاياتىمنىڭ ئاخىرقى دەقىقىلىرىدە سۇلتان ئىسان بۇغاخان سەلتەنەتنىڭ شەۋكىتىنى ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆرۈپ، ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا خاتىرجەم كېتەرەن دەپ ئارمان قىلىۋىدىم، قەشقەرنى مىرزا ئۇلۇغبەگ تەسەررۈپىدىن قايتۇرۇۋالغان ۋاقتىمدا تەڭرىنىڭ ئالدىدا نەپسان سۆزلىگەن بولغىيىدىمكىن - تاڭ، ئول شانۇ شەۋكەتتىن شەپە بولۇش ئۇياقتا تۇرسۇن، سەلتەنەت خاراب بول - غىلى تاس - تاماس قالدى. ئەمىرلەر ئوردىنى تاشلاپ تەرەپ - تە - رەپكە چېچىلىپ كەتتى. ھەرقايسى يۇرتلاردا تەپرىقچىلىك باش كۆتۈردى. ھېلىمۇ ياراتقان ئىگەمنىڭ ئىنايىتى بار ئىكەن. بۇخە - تەرلىك ۋەزىيەتنى ئوڭشاپ، بارلىق ئەمىر - سەركەردىلەرنى سەل - تەنەت تەختى ئاستىغا جەم قىلىشقا مۇۋەپپەق بولدۇم. سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئالىيلىرى بۇ ئاچچىق ئاقىۋەتتىن ساۋاق ئالارمى - كىن؟ سەلتەنەتنى قۇدرەت تاپقۇزۇشقا ماجالى يېتەرمىكىن؟ ئور - دىدا يەنە بىر تۆمۈر بەگنىڭ پەيدا بولۇشىنىڭ ئالدىنى ئالارمى - كىن؟...»

دەريا بىر خىل رىتىمدا شارقىرايتتى، دولقۇنلار قىنىغا پات - ماي قىرغاقلارغا ئۇرۇلاتتى، سەيپىدئەلى ئالپنىڭ خىياللىرى ئا - شۇ بەگۋاش دەريا دولقۇنلىرىدەك تىنچسىز ئىدى.

ھەئە، سۇلايمان خوجا بىلەن ئابدۇخالىق مىرزا ئەۋەتكەن چا- پارمەن قەشقەرگە كېلىپ ئوردىدا يۈز بەرگەن ۋەقەنى سەيىدئەلى ئالىقا يىپىدىن - يىگىنسىغىچە يەتكۈزدى. كۈتمىگەن يەردىن يۈز بەرگەن بۇ ۋەقەدىن سەيىدئەلى ئالىپ قاتتىق چۆچۈدى. شۇ كۈنىلا قەشقەردىكى بىر تۈمەن خان لەشكىرىدىن بەش مىڭنى ئايرىپ، قەشقەرنى سەركەردە ئالچىنبەگكە تاپشۇرۇپ تۇرپانغا قاراپ يولغا چىقتى. قەيىنئانىسى سۇلتان خاتۇن، تاغىسى مىرمۇھەممەدشاھ ۋە سۇپۇرگە مىرزا، سەركەرىمبەردى بەگلەرنىڭ ئارقا - ئارقىدىن يازغان مەكتۇپلىرىغا ئانچە ئېتىبار قىلىپ كەتمىگەن، تۆمۈر - بۇقا بەگكە زىيادە ئىشىنىپ كەتكەن، سۇلتان ئىمان بۇغاخانغا سەلتەنەتنى ئوڭچە تاشلاپ بېرىپ كارى بولمىغىنىغا پۇشايمان قىلدى. ئۇ تاغىسى مىرمۇھەممەدشاھنىڭ سۇلتان ئىمان بۇغاخان- دىن رەنجىپ ئاتىباشى قەلئەسىگە يامانلاپ كەتكەندىن خەۋەرسىز قالغىنىغا ئەپسۇسلاندى.

سەيىدئەلى ئالىپ سەركەردە - لەشكەرلەرنى يول بويى ئارام ئالدۇرمىدى. كۇچاردا بىر قېتىم، كورلا كۆنچى ۋادىسىدا بىر قې- تىم ئات يەڭگۈشلەتتى. سەركەردە - لەشكەرلەر ئاتىشىش ياشتىن ھالقىغان ئەمىرنىڭ ئۆزلىرى بىلەن تەڭ ئات ئۈستىدە مەزمۇت ئولتۇرغىنىغا قاراپ ساغرا، بەللىرىنىڭ ئاغرىشىغا بەرداشلىق بەردى. شۇ قېتىملىق جىددىي يۈرۈشتە لەشكەرلەرنىڭ يېرىمىنىڭ كاسىلىرى قاپىرىپ كەتكەندى. سەيىدئەلى ئالىپ تۇرپانغا تۆت مىڭدەك لەشكەر بىلەن كېلەلدى، قالغان مىڭغا يېقىن لەشكەر ئانتا ئولتۇرۇشقا ماجالى يەتمەي سەپتىن چۈشۈپ قالغانىدى.

سۇلايمان خوجا بىلەن ئابدۇخالىق مىرزا سەيىدئەلى ئالىپنى سېپىلىنىڭ سىرتىغا چىقىپ كۈتۈۋالدى. ئۇنىڭ شەھەرگە كىرىپ تۇنجى قىلغان ئىشى قەيىنئانىسىنى يوقلاش بولدى.

سۇلتان خاتۇننىڭ ئورۇن تۇتۇپ يېتىپ قالغىنىغا بىرنەچچە ئاي بولغان بولۇپ، كېسەل ئازابىدا ئورۇقلاپ قۇچاققا ئالغۇدەك بولۇپ قالغانىدى. ئۆز ۋاقتىدىكى تولىمۇ مەغرۇر، ئىرادىلىك، ئىچكى تۇيغۇلىرىنى ئالدىراپ ئاشكارىلىمايدىغان، گەپنى مېغىز - لىق قىلىدىغان، نەزەرى ئۈستۈن بۇ موماينىڭ تۇرقىغا قاراپ سەيىدئەلى ئالىپنىڭ يۈرىكى ئېچىشىپ كەتتى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، كەمىنە ئوغۇللىرى بۇزۇكۋارىنى يوقلاپ كەلدى. قانداقراق تۇرۇۋاتىدىلا؟ — دېدى ئۇ سۇلتان خاتۇن ياتقان كانسۇپىنىڭ يېنىدا ئولتۇرۇپ.

سۇلتان خاتۇننىڭ چىرايىدا سۇس كۈلكە جىلۋە قىلدى. ئولتۇرۇشۇپ كەتكەن گۈنسز كۆزلىرىدىن ياش سرغىپ چىقتى، ئاغزىنى ھەرقانچە ئۆمەللەپمۇ گەپ قىلالىمىدى.

— ئاغىچا ئايىم گەپ - سۆزدىن قالغىلى خېلى بولدى، — دەپ چۈشەنچە بەردى خىزمەتكار ئايال، — لېكىن ئەقلى - ھوشى جايىدا، قىلغان ھەرقانداق گەپنى زېھنىگە ئالالايدۇ. سەيىدئەلى ئالىپ خىزمەتكار ئايالغا يۈزلەندى:

— ئوردىدا يۈز بەرگەن ۋەقەدىن خەۋەر تاپقانمىدى؟
— دەسلىپىدە يوشۇرغان ئىدۇق، كېيىن كۆڭلى تۈيدىمىكىن ياكى خىزمەتكارلار ئېھتىياتسىزلىق قىلىپ يېنىدا چۆيلۈپ سال - دىمىكىن، بىزدىن سوراپ تۇرۇۋالدى. يەنە يوشۇرۇۋېرىشكە جۈرئەت قىلالماي راست گەپنى ئېيتتۇق، شۇندىن تارتىپ گەپ - سۆزدىن قالدى.

سەيىدئەلى ئالىپ قېيىنئانىسىغا نەزەرىنى ئاغدۇردى. موماي «ئوردىدىكى ئىشلاردىن خەۋىرىم بار» دېگەننى قىلىپ بېشىنى بىد - لىنەر - بىلىنمەس لىڭشىتتى.

— خاتىرجەم بولسىلا بۇزۇكۋارىم، خان ئالىيلىرىنى نەدىن بولمىسۇن ئىزدەپ تېپىپ ئوردىغا قايتۇرۇپ كېلىمەن. ئۆزۈممۇ خان ئالىيلىرىنىڭ يېنىدىن ئەمدى ھەرگىز ئايرىلمايمەن، سەلتە - نەت ئىشلىرىدىن غەم قىلمىسىلا.

سۇلتان خاتۇننىڭ كۆزلىرى خۇشاللىقتىن چاقنىپ كەتتى. چىرايىدا خاتىرجەم بولغاندەك ئالامەت نامايان بولدى. ھاياجانلاندىمۇ ئەيتاۋۇر، تىنقى بىردىنلا ئىتتىكلەپ كەتتى. — تېۋىپنى چاقىرىڭلار، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالىپ جىددە دىيلىشىپ.

تېۋىپ سۇلتان خاتۇننىڭ تومۇرىنى تۇتۇپ كۆرۈپ ئاغزىغا ئىككى قوشۇق دورا تېمىتتى، موماي بىر ئازدىن كېيىن ئەسلىگە كەلدى. بىر نېمىلەرنى دەپ تاۋۇش چىقىرىپ، ئوڭ قولىنىڭ بەدىگىز بارمىقى بىلەن سول قولىنىڭ ئالقىنىغا جىجىلىدى.

— قەغەز - قەلەم سوراۋاتىدۇ، — دېدى خىزمەتكار ئايال، — گەپ - سۆزدىن قالغاندىن بېرى بىزگە خەت يېزىپ مۇددىئاسىنى بىلدۈرۈپ كەلگەندى، لېكىن ئىككى ھەپتىدىن بېرى بارماقلىدىرىنىمۇ مىدىرلىتالماس بولۇپ قالغان. خۇدايا توۋا، بۈگۈن مۆجىدە زە يۈز بەردىمۇ - نېمە.

چۆرە قىزلار سۇلتان خاتۇننى ئاۋايلاپ پەر ياستۇققا يۆلىدى، ئالدىغا ئەپچىلگىنە بىر شىرەنى قويۇپ، قەغەز - قەلەم كەلتۈرۈپ بەردى. قولغا سىياھقا مىلەنگەن قومۇش قەلەمنى تۇتقۇزۇپ قويدى. موماي تىترەپ تۇرغان ماغدۇرسىز بارماقلىرىنى تەستەمدىرلىتىپ قەغەزگە خەت يېزىشقا باشلىدى. يازغان خەتلىرى ئىر-ماش - چىرماش ئىدى، بەكرەك زېھىن قويمىسا ئوقۇغىلى بولمايتتى. سەيپىدەئەلى ئالىپ موماينىڭ يازغان خەتلىرىنى ئىچىدە ئالدىرىماي ئوقۇشقا باشلىدى.

«ئاللاھ ئىگەمنىڭ ھىممەت - ئىنايىتىگە شۈكۈر. سەلتەنەتەنى، خان ئالىيلىرىنى تاشلىۋەتمىسۇنلار. خان ئالىيلىرىغا ئادا-لەت، پەزىلەت ئۆگىتىشتىن ئايانمىسۇنلار. چوڭ نەۋرەم خانزادە يۈنۈسخان بىلەن كۆرۈشۈپ قالسىلا، ئۇنىڭغا مېھرىم قانىمغانلىقىنى، ئۇنى سېغىنغانلىقىمنى يەتكۈزۈپ قويغايلا. ئول بەختى قارا نەۋرەمدىن كەچۈرۈم سورايمەن. ئۇنىڭغا تەسەررۇپىمىزدىن مۇۋاپىق بىر...»

سۇلتان خاتۇن خەتنىڭ داۋامىنى يازالمىدى. تۇيۇقسىز تار -
 تىشقاندىك بولۇپ، بېشى لاسسىدە چۈشۈپ كەتتى.
 سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ تاپىنىدىن كىرگەن مۇدەھىش بىر سو -
 غۇق مېڭىسىدە توختاپ، پۈتكۈل ۋۇجۇدىنى مۇزلىتىۋەتتى.
 — بۇزۇكۇۋارىم... بۇزۇكۇۋارىم... تېۋىپ، چاققان بولسىلا!
 پايپاسلاپ كەلگەن تېۋىپ ئاۋۋال موماينىڭ تومۇرىنى تۇتتى،
 ئاندىن كۆكرىكىگە قۇلقىنى يېقىپ يۈرەك سوقۇشىنى تىڭشىدى.
 — كۆرگۈ^①، كۆرگۈ ئەكىلىڭلار! — دەدى تېۋىپ جىددىي -
 لەشكەن ھالدا.

خىزمەتكار ئايال چۆرىسىگە ئالتۇن قويۇپ نەقىشلەنگەن
 قوش ئالىقان چوڭلۇقىدىكى ئەينەكنى ئېلىپ كەلدى. تېۋىپ ئەي -
 نەكنى موماينىڭ ئاغزىغا تۇتتى، ئەينەك ئازراقمۇ ھوردالمىدى.
 — مەلۇم بولغاي، شاھسانى ئالىيلىرى شاھادەت شارابىغا
 مۇشەررەپ بولۇپتۇ.

سەيپىدەئەلى ئالپ لام - جىم دېمىدى، كۆزىدىن ئىككى تام -
 چە ياش دومىلاپ چۈشتى. شۇ ھامان تۇرپان شەھىرىنىڭ ئۈچ
 كۆۋرۈك مەھەللىسىگە جايلاشقان شاھسانى قەسىرىدىن بىردىنلا
 ھازا كۆتۈرۈلدى.

ئوغلى سۇلتان ئۇۋەيسخان قازا قىلىپ كەتكەندىن كېيىن
 مىرمۇھەممەدشاھ، سەيپىدەئەلى ئالپ قاتارلىق ئەمىرلەرنىڭ مەس -
 لىھەتگە كىرىپ كىچىك نەۋرىسى خانزادە ئىسمان بۇغاخاننىڭ
 تەختتە ئولتۇرۇشىنى قوللىغان، چوڭ نەۋرىسى خانزادە يۇنۇسخان -
 نىڭ تۈركىستانغا كېتىشىنى خالىمىسىمۇ، يېنىدا ئەپقالسا كې -
 يىنكى ۋاقىتلاردا ئاغا - ئىنىلەر ئوتتۇرىسىدا تەخت تالىشىش
 ماجىراسىنىڭ كېلىپ چىقىشىدىن ئەنسىرىگەنلىكى ئۈچۈن ئىچ -
 كى تۇيغۇلىرىنى بىلىندۈرمەي سۈكۈت قىلغان، كېيىنكى
 ۋاقىتلاردا چوڭ نەۋرىسىنى پەقەت يۈرىكىدىلا سېغىنىپ، ئىس -
 مىنى ھەرقانداق ئادەمنىڭ ئالدىدا تىلغا ئالمىغان سۇلتان خاتۇن

① كۆرگۈ — سىنئەينەك.

ھاياتىنىڭ ئاخىرقى دەقىقىلىرىدە يۈرەك سىرلىرىنى ئاشكارىلىدىغانىدى.

سەيپىدەئەلى ئالىپ ئاۋۋال قەيىنئانىسى سۇلتان خانۇمنىڭ دەپنە ئىشلىرىنى ئورۇنلاشتۇردى، ئاندىن كەيىن ئوردا ئىشلىرىدىكى نى بىر قۇر تەرتىپكە سېلىۋېلىپ، ئايغاقچىلارنىڭ يەتكۈزگەن مەھەلەگە ئۇماتقا ئاساسەن سۇلايمان خوجا، ئابدۇخالىق مىرزا، سەركەردە مەلىك ئوغلان قاتارلىق بىرقانچە ئەمىرلەرنى ئېلىپ سۇلتان ئىسىملىك بۇغاخاننىڭ مۆكۈپ ياتقان جايغا كەلدى. بۇ يەر بىلەن تۇرپان شەھىرىنىڭ ئارىلىقى ئۈچ كۈنلۈك يول ئىدى.

شۇ كۈنلەردە سۇلتان ئىسىم بۇغاخان يا ئوردىغا قايتىپ بېرىشقا جۈرئەت قىلالماي، ياكى باشقا يەرگە كېتىشكە راھىيە بېرىشكە دەككە - دۈككە ئىچىدە قىلغان ئىشلىرىغا پۇشايمان قىلىپ كۈن ئۆتكۈزۈۋاتاتتى. سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ بىر قىسىم ئەمىرلەرنى باشلاپ سالامغا كەلگەنلىك خەۋىرىنى ئاڭلاپ ئالدىراپ - تېنەپ چىقىرىدىن چىقتى. ۋۇجۇدى ۋەھىملىك، خىياللىرى قالايمىقانە - دى. ئۇ سەيپىدەئەلى ئالىپنى يىراقتىن كۆرۈپ دەسلەپ تاتاردى، كەيىن گەدىنىگىچە قىزاردى. بىرنەچچە ئايدىن بېرى سۇلتان ئىسىم بۇغاخان ۋۇجۇدىنى چىرىمىۋالغان غەم - ئەندىشە، ۋەھىمە - تەشۋىشتە ھەمدە جاپالىق دالا تۇرمۇشىدا خېلىلا يادا قالىغانىدى. ئەل - يۇرتقا «سۇلتان ئىسىم بۇغاخاننىڭ سەلتەنەتى بىكار قىلىنغۇدەك، ئورنىغا ئاغىسى خانزادە يۇنۇسخاننى ئەپكەپلىپ تەختتە ئولتۇرغۇزغۇدەك...» دېگەن ئەپقاچتى گەپلەر تارقالغان بولغاچقا، ئالدىغا سالامغا كەلگەن سەيپىدەئەلى ئالىپقا تازا ئىشەنچ قىلالمىدى. كۆڭلىنىڭ بىر يەرلىرىدە تەشۋىش - ئەندىشە قۇترايتتى. سەيپىدەئەلى ئالىپ ئۇنى ھازىرلا تۇتۇپ ئەپكەپتىپ نەزەرىدە قىلىدىغاندەك ۋۇجۇدىنى قورقۇنۇپ چۇلغىۋالغانىدى. دەسلەپتە شىكارغا چىققان ۋاقتىدا ئېلىۋالغان نۆكەر - لەشكەرلەرنىڭ ھەممىسى دېگۈدەك قېچىپ كەتكەن بولۇپ، ئەتراپىدا ئاران ئىككى يۈزگە يېقىن نۆكەر كىرى قالىغانىدى. بۇنىڭ نۆكەر بىلەن سەيپىدەئەلى ئالىپقا تەڭ

كېلەلمەيدىغانلىقىنى ھەم قېچىپمۇ قۇتۇلالمايدىغانلىقىنى ھېس قىلغان سۇلتان ئىسان بۇغاخان بېشىغا كەلگەننى كۆرۈشكە ھا- زىرلاندى. ئۇنىڭ سەيپىدەلى ئالپقا تىكىلگەن كۆزلىرى تەشۋىش- لىك ئىدى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، مۆھتەرەم قىبلىگاھىمىزغا ئېھ-

تىرام بولغاي!

ئىسان بۇغاخان بىلەن بەش قەدەم ئارىلىق قالغاندا سەيپىد- ئەلى ئالپ شۇنداق دېگىنىچە بېشىنى ئېگىپ قول باغلىدى. ئۇ- نىڭغا ئەگىشىپ كېلىۋاتقان ئەمىرلەرمۇ دەرھال قول باغلاپ سالام بەجا كەلتۈردى. تېخىچىلا ئەس - ھوشىنى يىغالمىي قېتىپ قال- خان ئىسان بۇغاخان بۇنداق بولۇشىنى خىيالغىمۇ كەلتۈرمىگە- ندى، ئۇ سەزگۈلىرىگە ئىشەنمەي ئەتراپقا ئەلەڭلەپ قارىدى.

«بۇ چۈشۈم ئەمەستۇ - ھە، راست چۈشۈم ئەمەسكەن. ئېھ- ياراتقان ئىگەم، ھىممىتىڭگە يۈزىڭ قەتلە شۈكۈر...»

سۇلتان ئىسان بۇغاخان دەرھال ئېسىنى يىغىپ يۈگۈرۈپ كەلگىنىچە سەيپىدەلى ئالپنىڭ قولىغا ئېسىلدى:

— مېنى بۇنداق خىجىل قىلمىسلا جانابى ئەمىر، مېنىڭ بۇنداق ھۆرمەت، ئېھتىرامغا لايىقتىم يوقتۇر.

ھاياجانلانغان، تەسىرلەنگەن سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ كۆزلىرىدىن بوراندەك ياش تۆكۈلدى.

— ھەرگىز ئۇنداق دېمىسە ئالىيلىرى، — دېدى سەيپىد- ئەلى ئالپ بېشىنى كۆتۈرۈپ، — قىبلىگاھىمىزغا ھۆرمەت - ئېھتىرام بىلدۈرۈش بىزلەرگە ساداقەتمەن نۆكەرلىرىڭنىڭ ئە- لەددامام بۇرچىمىزدۇر.

— قىبلىگاھىمىزنىڭ ئالتۇن بويلىرىغا ئېسەنلىك تىلەي- مىز. تاجۇ دۆلەتلىرى زىيادە بولغاي، — دېدى تېخىچىلا قول باغلاپ تۇرغان ئەمىرلەر.

— جانابى ئەمىرلەرنىڭ ساداقىتىگە تەسەننا، — دېدى سۇل- تان ئىسان بۇغاخان ئەمىرلەرگە يۈزلىنىپ، — قېنى چېدىرگاھقا

مەرھەمەت قىلسۇنلار.

ئەمىرلەر تەڭلا مىننەتدارلىق بىلدۈرۈشتى:

— خان ئالىيلرىنىڭ ھىممىتىگە ھەشقاللا!

— تاجۇ تەخت پاسىبانسىز قالسا بولماس، — دېدى سەيپىدە.

ئەلى ئالپ جىددىي تەرزىدە، — مۇمكىن بولسا قىبلىگاممىز دەر — ھال ئاستانىگە قەدەم كەلتۈرگەي.

راستىنى ئېيتقاندا، سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭمۇ بۇ يەردە پەقەتلا تۇرغۇسى يوق ئىدى. نەچچە ئايدىن بېرى ئۇ ئوردىنى، ھە- رەمنى، پاراغتلىك تۇرمۇشنى، يېشىغا تەگمىگەن خانزادىسى دوستمۇھەممەد خاننى، سۆيۈملۈك خانىشى ئابمېھرى خېنىمنى سېغىنغانىدى، شۇڭا كۈتۈلمىگەن بۇ خۇشاللىقتىن ئېسىنى يو- قىتىپ قويعاندى.

— ئاستانىگە قايتىشقا ئىجازەت بەرگەيلا ئالىيلرى، — دې- دى سەيپىدەئەلى ئالپ يەنە قول باغلاپ تۇرۇپ.

— ئىجازەت! — دېدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئېسىنى يد- غىپ.

ئۇلار سۇلتان ئىسان بۇغاخاننى ئاتقا مىندۈرۈپ تۇرپان شە- ھىرىگە قاراپ مېڭىشتى. ئۈچ كۈندىن بېرى توختىماي يول يۈر- گەن بۇ كىشىلەر ھېرىپ - چارچىغىغا قارىماي يەنە ئارقىسىغا يېنىشتى. يانداش مېڭىشقان سۇلتان ئىسان بۇغاخان بىلەن سەي- پىدەئەلى ئالپ بىرىنچى كۈنى ئون - تىنسىز مېڭىشتى. ئىسان بۇغاخان سەيپىدەئەلى ئالپنى ئۆتكەن ئىشلارنى چوقۇم يۈزۈمگە سا- لىدۇ دەپ ئويلىغانىدى، لېكىن سەيپىدەئەلى ئالپ بۇ ھەقتە پەقەتلا ئېغىز ئاچمىدى. ئىككىنچى كۈنى ئاشتىدىن كېيىن يولغا چىق- قاندا شاھسانى سۇلتان خاتۇننىڭ قازا قىلغانلىق خەۋىرىنى يەت- كۈزدى. مومىسىنىڭ ئۆلۈم خەۋىرىنى ئاڭلاپ سۇلتان ئىسان بۇ- غاخان بىر پەس جىمىپ كەتتى.

— بۈزۈككۇر مومامنىڭ كېسەل بولۇپ يېتىپ قېلىشىغا مەن سەۋەبچى، — دېدى ئۇ كۆزىگە لىققىدە ياش ئېلىپ، — مەن

ئۇلارنىڭ نەسەبىتىگە قۇلاق سالمىدىم، دىلىنى كۆپ رەنجىتتىم، شول سەۋەبتىن بابائى بۇزۇرۇكمۇ يامانلاپ يىراق چېگرىدىكى ئاتا-باشى قەلئەسىگە بېرىۋالدى.

— ئۆزلىرىنى ئەيىبلەمىسىلە ئالىيلىرى، — دېدى سەيپىدە. ئەلى ئالپ تەسەللى بېرىپ، — ھەممىمىز خام سۈت ئەمگەن بەندە، ئازماس ئاللاھ دەپتىكەن، قازا قىلغانلارغا رىزالىق بېرىپ، ھاياتلارغا مەرھەمەت كۆرسەتكەيلا.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ بۇ گەپنى نېمە مەقسەتتە دېگەنلىكىنى چۈشەندى.

— بابائى بۇزۇرۇكتىن كەچۈرۈم سورىسام قوبۇل قىلارمۇ؟ ئوردىغا قايتىپ كېلىشكە ئۇنارمۇ؟

— سەمىيەتلىرىگە ئىشەندۈرەلسىلە ئەلۋەتتە قايتىپ كېلىدۇ، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالپ، — ئۇلۇسبېگى ھەزرەتلىرى ئۆزلىگە قەۋەتلا ئىچ كۆپەرلىك قىلاتتى. جەننەتتاكان شاھسانى ئا-لىيلىرى قازا قىلار چاغدا ئۆزلىنى تولىمۇ ياد ئەتتى. سۇلتان ئىسان بۇغاخان كۆز يېشىنى توختىتىۋالامدى.

— بەلكىم ھەممە سەۋەنلىكىنى ئۆزۈمدىن كۆرۈشۈم كېرەك-تۇر، مىڭ پۇشايمان قىلساممۇ ئورنىغا كەلمەيدۇ. تۆمۈر بەگكە زىيادە ئىشىنىپ كېتىپتىمەن، شۇنىڭلا گېپىگە قۇلاق سېلىپ، باشقا ئەمىرلەرگە پەرۋا قىلماپتىمەن. شۇ سەۋەبتىن تۆمۈر بەگ-نىڭ ئوردىدا ھايتاق^① بولۇپ كەتكىنىنى سەزمەپتىمەن. جانابى بۇزۇرۇكۋارلىرىمنىڭ تەكرار - تەكرار ئاگاھلاندۇرۇشى قۇلقىمغا كىرمەپتۇ. ئادەمنى غەپلەت باسقاندا كور، گاس بولۇپ قالىدىكەن. ئەسلىدە خانىش ئايىمپورى خېنىم ئاتىسىنىڭ خۇي - پەيلىنى بۇ-رۇنلا سېزىپ قاپتىكەن، بابائى بۇزۇرۇك ئوردىنى تاشلاپ چىقىپ كەتكەندىن كېيىن ماڭا كۆپ نەسەت قىلدى. ئاتىسىنىڭ رايىغا باقماسلىقىمنى، سەلتەنەت تىزگىنىنى بىر قوللۇق تۇتۇشۇمنى، ھەممە ئەمىرلەرگە باراۋەر مۇئامىلە قىلىشىمنى ئاگاھلاندۇردى.

① ھايتاق — ئۆز بېشىمچى، باشباشتاق.

شۇندىن كېيىن خېلى دىققەت قىلغان بولساممۇ، ئاللىقاچان خش قېلىپتىن چىقىپ بوپتىكەن. بەلكىم شىكارغا چىقىمىغان بولسام قانداق بولاتتىكىن - تاڭ. بايا تولىمۇ جايدا گەپ قىلىدىلا، كەت-كەنلەرگە رىزالىق بېرىپ، ھاياتلارغا چوقۇم مەرھەمەتتىن ئايىم-مايمەن. ئوردىغا بېرىپلا بابائى بۇزۇكتىن كەچۈرۈم سوراپ بەك-تۈپ ئەۋەتمەن. ئوردىغا قايتىپ كېلىشىنى ئۈنۈنمەن، ھەرقانداق كالامنى زېھىن قويۇپ ئاڭلايمەن.

— يەنە تېخى سۈپۈرگە مىرزا، مىركەرىمبەردى بەگ، ھەق-بەردى مىرزا بىلارمۇ بار ئالىيلرى، — دەيدى سەيپىدەئەلى ئالىپ، — سۈپۈرگە مىرزا سەلتەنەتمىزگە ئۇزۇن مەزگىل خىزمەت قىلغان، بىھېساب ئەجىر - تۆھپە كۆرسەتكەن ساداقەتمەن ئەمىردۇر. ئۇ بىز ئۈچۈن تەۋەرىۈك، مىركەرىمبەردى بەگ بىلەن ھەقبەردى مىرزا ئاچچىقىغا پايلىماي تۆمۈر بەگنى ئۆلتۈرۈپ قويغان بولسى-مۇ، ئۆزلەگە، سەلتەنەتكە چەكسىز ساداقىتى باردۇر. ئۇلار تۆمۈر بەگنى ئامالسىزلىقتىن ئۆلتۈرۈشكە مەجبۇر بولغان. سەلتەنەتكە ئاسىيلىق قىلىش مۇددىئاسى بولغان بولسا ئوردىنى تاشلاپ كەت-مەيىتى، بەلكىم جانلىرىغا قەست قىلىش كويىغا چۈشكەن بولاتتى. خانىش ئايىم ھەقىقەتەن ئەقىللىق، پەزىلەتلىك ئايال كەن. تۆ-مۈر بەگ نېمىلا بولمىسۇن ئۇنىڭ ئاتىسى، شۇڭا ئوردىغا بارغاندىن كېيىن تەسەللى بەرسىلە، كۆڭلىنى ياسىسلا.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان خىجىللىق بىلەن بېشىنى تۆۋەن سالىدى. ئۇ سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ سۆزلىرىگە كۆڭلىدە پۈتۈنلەي قا-يىل بولغانىدى.

— جانابلىرىدىنمۇ كەچۈرۈم سورايمەن، — دەيدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان بىر پەس خىيال سۈرۈۋالغاندىن كېيىن بېشىنى كۆتۈرۈپ، — ئاشۇ بىر مەزگىل ئىچىدە ھەزرەتلىرىنى ئېسىمدىن چىقاردىم. گەپنىڭ ئوچۇقىنى قىلسام، ئۆزلەنىڭ ئوردىغا كېلىش-لىرىنى خالىمىدىم.

— كەمىنەلىرىمۇ قىبلىگاھىمنى ئۆز ئالدىغا مۇستەقىل يول

تۇتۇپ، سەلتەنەت ئىشلىرىغا پىشسۇن دەپ، ئوردىغا قايتىپ كەپ -
 لىشكە قىزىقمىغاندىم، - دېدى سەيپىدئەلى ئالىپ سۇلتان ئىمان
 بۇغاخاننىڭ سەممىيىتىدىن سۆيۈنۈپ، - بولدى، ئەمدى بۇ
 ئىشلارنى تىلغا ئالمايلى ئالىيلىرى، كۆڭۈللىرىنى زىنھار يېرىم
 قىلمىسلا، ھەممە ئىش ئۇتۇپ كەتتى، ئەمدى سەلتەنەت ئىشلىد -
 رىغا كۆپرەك زېھنىلىرىنى بەرسىلە. تەخت - سەلتەنەت ئىگىسى
 قول ئاستىدىكىلەرگە ھەم ئىشىنىشى، ھەم گۇمان قىلىشى كەپ -
 رەك. قول ئاستىدىكىلەرگە ئىشىنىشى كېرەك دېگىنىم، بىر
 كىمگە ئىشەنمەي تۇرۇپ ھېچ ئىشنى يالغۇز باشقا ئېلىپ چىققىلى
 بولماس. ئىشەنگەن ئادەمگە چوقۇم مەنسەپ - مەرتىۋە بېرىپ تۇ -
 رۇپ ئىشقا قويۇش كېرەك. گۇمان قىلىشى كېرەك دېگىنىم،
 بىراۋنىڭ ئورۇنسىز خۇشامىتىدىن ھەزەر ئەيلىمەك كېرەك، چۈن -
 كى، ئۇ خۇشامەتنى مەلۇم مۇددەتتا بىلەن قىلغان بولىدۇ، ۋۇجۇ -
 دىدا ساداقەتتىن كۆرە تەمە كۆپ بولىدۇ، بۇنداق ئادەملەرنى ئوردا
 بوسۇغىسىغا زىنھار يېقىن يولاتماسلىق كېرەك. «ئادەمنىڭ ئال -
 ىسى ئىچىدە، ھايۋاننىڭ ئالسى تېشىدا» دەيدىغان گەپ بار، ئول
 رەھمەتلىك تۆمۈر بەگ ئالىيلىرىنىڭ ياش، تەجربىسىزلىكىدىن
 پايدىلىنىپ كېتىپتۇ.

سەيپىدئەلى ئالىپ سۇلتان ئىمان بۇغاخاننى ئوردىغا قايتۇ -
 رۇپ كەلگەندىن كېيىن بارلىق ئەمىرلەرنى يىغىپ قۇرۇلتاي چا -
 قىردى. قۇرۇلتايدا ئاساسەن ئاستاننى تۇرپاندىن ئاقسۇغا كۆچۈ -
 رۇش ئىشى مۇزاكىرە قىلىندى. سەيپىدئەلى ئالىپنىڭ تەپسىلىي
 چۈشەندۈرۈشىدىن، ئاقسۇنىڭ سۈيى ئەلۋەك، تۇپرىقى مۇنبەت،
 يايلاقلىرى كەڭرى ئىكەنلىكىنى بىلگەن ئەمىرلەر پايئەختىنى كۆ -
 چۈرۈش ئىشىغا بىردەك قوشۇلدى. سۇلتان ئىمان بۇغاخانمۇ ئە -
 مىرلەرنىڭ قارارىغا ھۆرمەت قىلىپ، ئاستاننى ئاقسۇغا كۆچۈ -
 رۇشقا ماقۇل بولدى. بىرەر ئاي پۇختا تەييارلىق كۆرگەندىن كەپ -
 يىزىن سۈپۈرگە مىرزىنى تۇرپاننىڭ ئەمىرلىكىگە، سەرەردە مەلىك
 ئىلانىنى ئورۇنباشارلىققا تەيىنلەپ، ئاقسۇغا كېتىشىنى ئىختىيار

قىلغان بارلىق ئەمىرلەرنى ئېلىپ ئاقسۇغا كەلدى. شۇنداق قىلىپ ئاقسۇ موغۇلىستاننىڭ پايتەختى بولۇپ قالدى. ئاقسۇغا كەلگەندىن كېيىن سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ بىرىنچى قىلغان ئىشى بوۋىسى مېرۋەھەممەدشاھ بىلەن مېركەرىم بەردى بەگ، ھەقبەردى مېرزىلارنى ئوردىغا تەكلىپ قىلىپ مەكتۇپ تۈپ يوللاش بولدى. ئۇلۇسبېگى مېرۋەھەممەدشاھ نەۋرىسىنىڭ مەكتۇپىنى تاپشۇرۇۋېلىپلا دەرھال ئاقسۇغا قاراپ يولغا چىقتى. مېركەرىمبەردى بەگ ئەندىجانغا يېقىن بولغان ئالابۇغا قەلئەسىگە، ھەقبەردى مېرزا ئىسسىقكۆل تەۋەسىدىكى پەيپەك قەلئەسىگە ما- كانلاشقاندى. ئۇلار ئىسان بۇغاخاننىڭ مەكتۇپىنى تاپشۇرۇۋېلىپ، ئوردىغا قايتىپ كېلىش تەكلىپىگە ئېھتىياتچان مۇئامىلە قىلدى. سوغۇق چۈشۈپ كەتكىنىنى باھانە قىلىپ ئاقسۇغا كېلىشكە ئالدىرىمىدى. ھەئە، ئۇلار سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ ئۆزلىرىدىن تۆمۈربۇقا بەگنىڭ قىساسىنى ئېلىشىدىن ئەنسىرىگەندى. سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئۇلارغا قايتا مەكتۇپ يوللىدى. تۆمۈر بەگنىڭ ئىشىنى سۈرۈشتۈرمەيدىغانلىقىنى، ھەمدە خالىمىسا ئوردىغا كېلىشكە مەجبۇرلىمايدىغانلىقىنى، ئۆزلىرى مۇۋاپىق كۆرگەندە، قاچان كۆڭلى تارتقاندا ئوردىغا قايتىپ كەلسە بولىدۇ. غانلىقىنى ئېيتىپ سەممىيەتنى بىلدۈردى. سەيپىدەئەلى ئالپمۇ ئۇلارغا ئۆز نامىدا مەكتۇپ يوللىدى. سۇلتان ئىسان بۇغاخان بىلەن سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ سەممىيەتنى ئاخىر ئۇلارنى تەسۋىرلەندۈردى. ئۇلار خاننىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلغانلىقىنى بىلدۈرۈپ جاۋاب خەت يازدى. ئەمما سوغۇق چۈشۈپ كەتكەنلىكى ئۈچۈن خەتەرلىك تاغ يولىدىن ئۆتۈشكە ئامالسىز قىلىپ ئاقسۇغا كېلەلمىدى.

※ ※ ※

سەيپىدەئەلى ئالپ ئەسلىمىلەر قوينىدىن باش كۆتۈرۈپ دەريا

سۈيىگە قاراپ قويدى. بۈگۈنكى بۇ قۇرۇلتايغا يىراق - يېقىندىكى بارلىق ئەمىرلەر تولۇق كېلىپ بولغان بولۇپ، پەقەت مىركەرم - بەردى بەگ بىلەن ھەقىبەردى مىرزىدىن تېخىچىلا خەۋەر يوق ئىدى. ئۇ بۇ ئىككى ئەمىرنىڭ ئوردىغا قايتىپ كېلىپ سەلتەنەت ئىشلىرىغا ياردەملىشىشىنى بەكمۇ ئۈمىد قىلاتتى.

— مەلۇم بولغاي، خان ئالىيلىرى داستىخانغا قەدەم كەل- تۈردى.

سەيپىدەئەلى ئالىپ قول باغلاپ تۇرغان ئوردا مەھرىمىگە شۇنداقلا بىر قاراپ قوبۇپ، دەريانىڭ يۇقىرىقى تەرىپىدىكى داستىخان سېلىنغان توقايغا نەزەرنى ئاغدۇردى. زىياپەت ئۈچۈن راسلانغان سورۇنغا تىكىلگەن رەڭدار يىپەك سايىۋەنلەر ئاستىدا نۇرغۇنلىغان ئادەملەر قىمىرلايتتى، سەيپىدەئەلى ئالىپ گەپ قىل- ماي توقايلىققا قاراپ ماڭدى.

ئۆردە، يەردىن بىر گەز ئېگىزلىكتە ياسالغان شاھسۇپىدىكى قات - قات سېلىنغان كۆرپە ئۈستىدە سۇلتان ئىسمان بۇغاخان بوۋىسى مىرمۇھەممەدشاھ بىلەن يانمۇيان ئولتۇراتتى. ئۇ بوۋىسى - نى ئوردا يوسۇنلىرىنى بۇزۇپ ئۈنمىغىنىغا قويماي شاھسۇپىغا باشلاپ يېنىدا ئولتۇرغۇزۇۋالغانىدى. بۇ كاتتا ھۆرمەتتىن ھايا- جانلانغان مىرمۇھەممەدشاھنىڭ كوماك ئاغزى يۈمۈلماي قالغانىدى. قالغان ئەمىرلەر مەنسەپ - مەرتىۋىسى بويىچە شاھسۇپىنىڭ تۆۋەن تەرىپىگە سېلىنغان داستىخاننىڭ ئىككى تەرىپىدىن ئورۇن ئېلىشقانىدى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكمۇ، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالىپ سۇلتان ئىسمان بۇغاخان بىلەن تاغىسى مىرمۇھەممەدشاھقا سالام بېرىپ.

ئەمىرلەر گۈررىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ ھۆرمەت بىلدۈ- رۈشتى. سۇلتان ئىسمان بۇغاخان بىلەن مىرمۇھەممەدشاھ ئولتۇر- غان جايىدا بىر ئاز قىمىرلاپ قوبۇپ سالامنى ئىلىك ئالدى.

— قېنى خوش، جاي ئالسۇنلار.

سەيپىدەئەلى ئالىپ ئەمىرلەرگە تەۋازۇ بىلەن ئېگىلىپ قويدى.

غاندىن كېيىن، داستىخاننىڭ ئوڭ تەرىپىدىكى ئۆزى ئۈچۈن شاھسۇپىغا يېقىن قىلىپ راسلانغان ئورۇنغا جايلاشتى. — ئاللاھ رىزاسى بىلەن ئاستانىمىزنى ئاقسۇ شەھىرىگە كۆچۈرۈپ كەلگەندىن بېرى جانابى ئەمىرلەرنىڭ بىر نىيەتتە ئۈچ چىقىرىشى نەتىجىسىدە سەلتەنەت ئىشلىرىمىزنى خېلى ئوبدان ئىزغا سېلىۋالدىق، — دېدى ئىسان بۇغاخان سۆز قىلىپ، — ھەر بىرلىرىنى يېڭى ئاستانىمىزگە تەكلىپ قىلىشىمىزدا، بىر - نەچچە ۋاق دىدار - مۇلاقاتتا بولۇپ ئۆتۈشتىن ئۆزگە مۇددىئىا يوقتۇر.

ئەمىرلەر گۈررىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ ئېھتىرام بىلدۈرۈشتى:

— ئادالەتپاناھمىزنىڭ ھىممىتىگە ھەشقاللا. ئادالەت قىلىنچىلىرىنىڭ سايسىدا ئەل - يۇرت كۈندىن - كۈنگە ئاۋاتلىشىپ، بۈيۈك سەلتەنەتمىز روناق تاپقاي!

— جاي ئالسۇنلار، — دېدى ئىسان بۇغاخان تەۋازۇ بىلەن. ئەمىرلەر خانغا يەنە بىر قېتىم ئېھتىرام بىلدۈرۈشۈپ ئولتۇرۇشتى.

— قېنى، داستىخانغا قول كەلتۈرۈشىلە، — دېدى ئىسان بۇغاخان ئەمىرلەرگە ئىلتىپات كۆرسىتىپ. — ئالىيلىرىدىن كەلگەي، — دېدى ئەمىرلەر ئەدەپ ساقلاپ.

— ئى بابائى بۈزرۈك، ئۆزلەدىن كەلسۇن، — دېدى ئىسان بۇغاخان بوۋىسى مېرمۇھەممەدشاھقا ھۆرمەت بىلدۈرۈپ. — گەرچە بىز بابائى بۈزرۈك بولساقمۇ يەنىلا ئۆزلە سەلتەنەت پاسىبانىدۇر. داستىخانغا يەنىلا خان ئالىيلىرى قول كەلتۈرۈپ بەرگەيلا، — دېدى مېرمۇھەممەدشاھ.

سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ داستىخانغا قول ئۈزۈتىشى بىلەن ئەمىرلەر «ئالسىلا - باقسىلا» دېيىشىپ نازۇ نېمەتلەرگە قول تەگكۈزۈشتى. سازەندىلەر سازلىرىنى تەڭشەپ نەغمە قىلىشقا، سا-

قىيلار شاراب كوزىلىرىدىن قەدەھلەرگە شاراب تۆكۈشكە باشلىدى.

ھەرقايسى ۋىلايەتلەرنىڭ ئەمىرلىرى يىلدا بىر قېتىم ئوردىغا كېلىپ خانغا سالام بېرىدىغان، خان قاچان ئىجازەت بەرسە ئاندىن قايتىپ كېتىدىغان قائىدە بار ئىدى. سۇلتان ئىسان بۇغاخان تەختكە چىققاندىن كېيىن بۇ قائىدە ئانچە داۋاملاشماي كەلگەن، كېيىنكى ۋاقىتلاردا ئەمىرلەر ئوردىغا سالامغا كەلمەيدىغان بولۇۋالغانىدى.

سەلتەنەت ئىشلىرىنى تۆمۈر بۇقا بەگنىڭ ئىختىيارىغا تاپشۇرۇپ بەرگەن سۇلتان ئىسان بۇغاخانمۇ بۇ قائىدىنى سۈرۈشتۈرۈپ كەتمىگەنىدى. خان بىلەن بىر داستاندا ئەرگىن - ئازادە ئولتۇرۇشقان ئەمىرلەر تۇنجى قېتىم سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ مېھىر - شەپقىتىنى ھەمدە سەلتەنەتنىڭ سۈرىنى ھېس قىلىشىنى. سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ ئورنىغا ئاكىسى چوڭ خانزادە يۈنۈسخان تەختتە ئولتۇرغۇدەك، دېگەندەك ئەپچاقتى گەپلەرگە ئىشىنىپ، ئوردا پەرمانلىرىغا سۇسۇلۇق قىلغان، كۆڭلى بۆلۈنۈپ كەتكەن ئەمىرلەر قايتىدىن ھوشىنى يىغىشتى. شۇ تاپتا ئۇلارنىڭ كۆڭلىدىكى ئۆرلۈك گۇمان، تەشۋىشلەر پۈتۈنلەي تارقىغانىدى. سەيبىدەئەلى ئالىپنىڭ نەچچە ئايدىن بېرى پۇختا تەييارلىق قىلىپ، يىراق - يېقىندىكى ئەمىرلەر بەگلەرنىڭ ھەممىسىنى چاقىرتىپ بۈگۈنكى بۇ ئوردا زىياپىتىنى ئويۇشتۇرۇشىدىكى ئاساسلىق مەقسىتىمۇ دەل مۇشۇ ئىدى. ئارقىمۇ ئارقا ئىچكەن شاراب تەسىرىدىن ئوبدانلا قىزىۋالغان بىر قىسىم ئەمىرلەر چاقچاقلىدى. شاتتى، بىر - بىرىگە شاراب تۇتۇشاتتى، قىزىق لەتىپىلەرنى سۆزلىشەتتى.

شاھسۇپىنىڭ ئالدىغا ئېھتىرام بىلەن يېتىپ كەلگەن ھۆدەيچى بەگ سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا قاراپ قول باغلىدى:

— مەلۇم بولغاي.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان «سۆزلە» دېگەننى قىلىپ ھۆدەيچى

بەگكە قارىدى. قىزغىن پاراخغا چۈشكەن ئەمىرلەر جىم بولۇشتى.
— مىركەرىمبەردى بەگ دەرگاھىدىن چاپارمەن كەلدى.
باياتىن بېرى ئىككى ئەمىرنىڭ ئاقسۇغا كەلمىگەنلىكىدىن
كۆڭلى يېرىم بولۇپ ئولتۇرغان سەيپىدەئەلى ئالپ يالىت ئېلىپ
ھۆدەيچى بەگكە قارىدى.

— باشلاپ كەلسۇنلار، — دېدى ئىسان بۇغاخان.

ھۆدەيچى بەگ ھايال ئۆتمەي چاپارمەننى باشلاپ كەلدى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۈم، شەۋكەتلىك ئالەمپاناھقا ئېھتىرام

بولغاي، — دېدى چاپارمەن قول باغلاپ تۇرۇپ، — مىركەرىمبەردى

بەگ جانابلىرى خان ئالىيلىرىغا بېھىساب سالام يوللىدى.

— سالامەت بولغاي، — دېدى ئىسان بۇغاخان.

ئەلچى قوينىدىن بىر پارچە خەتنى ئېلىپ ئېھتىرام بىلەن

ئىككى قوللاپ تۇتتى. ھۆدەيچى بەگ ئۇنىڭ قولىدىن خەتنى ئال-

دى.

— ئوقۇسۇنلار، — دېدى ئىسان بۇغاخان.

ھۆدەيچى بەگ خەتنى ئېچىپ ئوقۇشقا باشلىدى:

«بىسمىللاھىر رەھمانىر رەھىم

ئەسسالامۇ ئەلەيكۈم، كۆڭۈل ئاسمىنىمىزنىڭ تولۇن

ئايى، بۈيۈك سەنئەت بۇرچىنىڭ نۇرلۇق ماھى، ئەدىلى -

ئادالەت بارگاھىنىڭ پەھلىۋانى، كۆڭلى - كۆكسى ئالەمدەك

كەڭرى، دەريايى ئەزىمەدەك ھىممەتلىك، شەۋكەتلىك قىبلى -

گاھىمىزغا بىز كەبى ئازغۇنلۇق دەشتىدە تېنەپ يۈرگۈچى

ئەرزىمەس نۆكەرلىرىدىن بېھىساب سالاملار بولغاي.

ئالەمپاناھىمىزنىڭ مۇبارەك مەكتۈپىنى تاپشۇرۇپ

ئېلىپ كۆزىمىزگە سۈرتكەن، خۇشاللىق ياشلىرىمىزنى

يامغۇر كەبى تۆكۈپ بەختىيارلىق ئىلكىدە، دەرگاھلىرىغا

تېزىرەك قەدەم كەلتۈرۈپ گۇناھىمىزنى تىلەشكە ئالدىرىغان

بولساقمۇ، لېكىن تاغ - داۋانلاردىكى قار - مۇزلار ئېرىد -

مەي، تاغ يولى ئېچىلمىغانلىقى ئۈچۈن ئىلاجىسىز قالغان
ئىددۇق. كۆكلىم بىلەن تەڭ سەپەر جابدۇقلىرىنى ھازىرلاپ
يولغا چىقىشقا تەمىشلىپ تۇرۇشىمىزغا ماۋەرائۇننەھەر،
ھىراتتىن ئەۋەتكەن ئايغاقچىلىرىمىز كۈتمىگەن بىر خە -
ۋەرنى ئېلىپ كەلدىلەر. بەلكىم ئۇشبۇ خەۋەر جانابى قىب -
لىگاھىمىزنىڭ قۇلىقىغىمۇ بېرىپ يەتكەندۇ. گەرچە جانابى
پەيغەمبەر سەللەللاھۇ ئەلەيھى ۋەسەللەم بىزكەبى ئۈممەت -
لىرىگە (شۇم خەۋەر يەتكۈزگۈچىلەردىن بولماڭلار، دەپ ئا -
گاھ جاكارلىغان بولسىمۇ، يەنىلا ئۇشبۇ خەۋەردىن قىبىل -
گاھىمىزنى ۋاقىپلاندىرۇشنى لايىق كۆردۇق. پىنھان قال -
مىسۇنكى، ئۇشبۇ كۈنلەردە خۇراسان، ماۋەرائۇننەھەر ۋە
پەرغانە ۋادىسىنىڭ بۈيۈك ھۆكۈمدارى، مەشھۇر لەقەملىرى
خاقانى سەئىد بولمىش شاھرۇخخان ئالىيلىرى شاھادەت
شارابىنى ئىچىپ، ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا كېتىپتۇلەر. كە -
مىنە نۆكەرلىرىنىڭ كالتە پەممىچە، گەرچە بۇ ئول تەسەر -
رۇپتىكىلەر ئۈچۈن شۇم خەۋەر ھېسابلىنسىمۇ، ئەمما بىز -
لەر ئۈچۈن خۇش خەۋەر ھېسابلىنۇر. شول كۈنلەردە مىرزا
ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرى مەرھۇم پەدەرنىڭ ماتەم - تەزىيەسى
بىلەن ئالدىراشتۇر. ھەر قايسى ۋىلايەتلەردىكى ئەمىرلىرىمۇ
ھەم مۇسەبەت قاينغۇسىدا بىئارامدۇر. ئۇلارنىڭ سەلتەنەت
ئىشلىرىنى ئويلاشقا رەغدى بارماس، بۇ ھال قىبىلىگاھ -
مىزغا ماۋەرائۇننەھەرنىڭ مەشھۇر ۋىلايەتلىرىدىن بولمىش
تاشكەنت بىلەن ئەندىجاننى تەسەررۇپىغا ئېلىش ئۈچۈن تې -
پىلغۇسىز پۇرسەتتۇر. بەلكىم ئالىيلىرى شول تاپنىڭ ئۆ -
زىدە ئۆزگىلەرنىڭ بېشىغا خاپىلىق كەلگەندە لەشكەر تار -
تىش باھادىرلىق ئەمەس دەپ ئويلاپ، ئۇشبۇ ئىستېلاغا كۆ -
ڭۈللىرى تارتىمىشلىقى مۇمكىن. ئەمما قەشقەرنى ئون نەچچە
يىللاپ ئىستېلا قىلغان مىرزا ئۇلۇغبەگ ئۈچۈن بۇنچە كەڭ
قورساقلىق، مەردلىك قىلىش بىھاجەتتۇر. ئۆتىگە لايقۇت

دېگەن ئەنە شۇ. ئۇندىن باشقا يەنە ۋاقىپ بولۇپ قالسا،
 ئۆتكەن يىلى كۈزدە تۈركىستان ھۆكۈمدارى ئەمىر شەيخ
 نۇردىدىن ئالىيلىرى كېسەللىك سەۋەبى بىلەن قازا قىلغان
 دىن كېيىن، ئاغىسىنىڭ تەختىگە ۋارىسلىق قىلغان
 ئىرازان بارىن شۇ كۈنلەردە تاشكەنتنى تەسەررۇپىغا ئېلىش
 ئۈچۈن چىش بىلەن ۋاتقانلىقى مەلۇم. ناۋادا تاشكەنت ئەمىر-
 نىڭ شاھرۇرخان ئالىيلىرىنىڭ تەزىيەسى ئۈچۈن ھىراتقا
 كەتكەن ۋاقتىدىن پايدىلىنىپ ئول ئىرازان بارىن ئاگال
 قول سالسا، ئۇنىڭدىن تاشكەنتنى سويۇپ ئالمىقىمىز تەس-
 كە توختايدۇ. دېمەكچىمىزكى، نۆۋەت قولىدىن كېتىدۇ. بۇ
 پۇرسەتتە ئىرازان بارىن كۈچىيىۋالسا تەسەررۇپىمىز ئۇ-
 چۈنمۇ چوڭ خەۋپ بولىدۇ. چۈنكى، ئۇنىڭ سەلتەنەتمىزگە
 ئەزەلدىن ئاداۋەتلىرى باردۇر. ئۇشۇ سەۋەبتىن ئالىيلىرى-
 نىڭ بۇ تەرەپكە لەشكەر تارتىشىنى ئالاھىدە تەۋسىيە قىلد-
 مىز. بۇ تەۋسىيەمىز جانابى تاجدارىمىزغا ماقۇل كېلەمدۇ -
 يوق بىلمەيمىز. شۇنداقتىمۇ ھەقىقەتتىكى مىرزا جانابىلىرى
 بىلەن ئىككىمىز يېنىش - يېنىشلاپ مۇلاھىزە قىلغاندىن
 كېيىن، شىر - يولئۆس سۈپەت باھادىر سەركەردە - لەش-
 كەرلىرىمىزنى يول ئۈستىدە ساقلاپ تۇرغۇچ ئىرازان بارىن-
 نىڭ ئەھۋالىنى كۆزىتىپ تۇرۇشنى لايىق كۆردۈك ھەمدە
 ئاستانىگە بېرىشتىن ۋاقتىنچە ۋاز كەچتۈك. ناۋادا قىبىل-
 گاهىمىزنىڭ بۇ ئىستېلاغا كۆڭلى تارتىمسا، ماڭدۇرغان چا-
 پارمەندىن خەۋەر بېرىشلىرىنى سورايمىز. شۇ ھامان مۇبا-
 رەك ھۇزۇرلىرىغا سالماغا بارغابىمىز.
 جانابى قىبىلگاہىمىزنىڭ ئالتۇن بويلىرىغا سالامەت-
 لىك تىلەپ نامە يازغۇچى مىر كەرىمبەردى بەگ، ھەقىقەتتىكى
 مىرزدىن دەپ بىلۈرلا.»

دەماللىققا بىر قارارغا كېلەلمىگەن سۇلتان ئىسمان بۇغاخان

نېمە دېيىشنى بىلەلمەي سەيپىدئەلى ئالپقا قارىدى. شۇ دەقىقىدە سەيپىدئەلى ئالپ تەگسىز خىيالغا ئەسىر بولغانىدى.

— بۇ ھەقىقەتەن تېپىلغۇسىز ياخشى پۇرسەتكەن، — دېدى ئۇ خىيالدىن باش كۆتۈرۈپ، — تاشكەنتنى قولدىن بېرىپ قويۇپ ئەندىجاننى ئالغىنىمىزنىڭ تۈزۈك ئەھمىيىتى بولماس. بەلكىم ئەندىجاننى ئۇزۇن مەزگىل تۇتۇپ تۇرۇشىمىز تەسكە توختىشى مۇمكىن. ئىرازان بارىنى بوش چاغلان خەۋپلىكتۇر. ناۋادا ئۇ تاشكەنتنى قولغا كىرگۈزۈۋالسا، بىزگە خەتەر يەتكۈزمەي قال-ماس.

— ئەمەسە تاشكەنتكە لەشكەر تارتامدۇق؟ — سورىدى ئىسان بۇغاخان.

— شۇنداق قىلايلى ئالىيلىرى، — دېدى سەيپىدئەلى ئالپ. ئۇزۇندىن بېرى تۈزۈك لەشكەرىي يۈرۈشكە چىقمىغان سەر-كەردىلەر تاشكەنت، ئەندىجاندىكى كاتتا شەھەرلەرنى چاپقۇن قىلىپ، جەڭ غەنىيمەتلىرىنى قولغا كىرگۈزۈش تەمەسىدە ھاياجاندىن ئېلىنىپ كېتىشتى. ئەمما سەيپىدئەلى ئالپنىڭ لەشكەر تارتىشى تەۋسىيە قىلىشىدا باشقىچىرەك خىيالى بار ئىدى. ھەئە، ئۇ بىر تەرەپتىن تاشكەنت، ئەندىجاننى قولغا كىرگۈزۈپ، مىرزا ئۇلۇغ-بەگنىڭ ئەينى يىللىرى قەشقەرنى بېسىۋالغىنىغا جاۋاب قايتۇرۇشنى ئويلىسا، يەنە بىر تەرەپتىن مۇشۇ باھاندا تۈركىستاننىمۇ ئىستېلا قىلىپ، ئىرازان بارىندىن تۈركىستان سەلتەنەتنى تارتىۋېلىپ، چوڭ خانزادە يۈنۈسخاننى تۈركىستان، تاشكەنت، ئەندىجاننى بىرلەشتۈرگەن بىر تەسەررۈپنىڭ تەختىگە ئولتۇرغۇزۇپ قويۇشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. بۇنداق قىلسا، بىرىنچىدىن، قېرىنداشلىقى سۇلتان خانۇننىڭ جان ئۇزۇش ئالدىدىكى ۋەسىيىتىنى ئورۇندىغان، ئىككىنچىدىن، ئەينى يىلى يۈنۈسخاننىڭ موغۇلىستان تەختىدە ئولتۇرۇشىغا قارشى چىقىپ ئۆتكۈزگەن گۇناھىنى يۇغۇتقان، ئۈچىنچىدىن، خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكىنىڭ ئالدىدا يۈزد.

نى يورۇق قىلغان بولاتتى. ئەڭ مۇھىمى تۈركىستان، تاشكەنت، ئەندىجان تۇغلۇق تۆمۈر ئەۋلادىنىڭ قولىغا ئۆتۈپ، موغۇلىستان - نىڭ بۇ چېگرىسى بىخەتەر بولاتتى. مۇشۇلارنى خىيال قىلىپ ئۆلگۈرگەن سەيپىدەئەلى ئالپ دەس ئورنىدىن تۇرۇپ قول باغلىدى. نىچە سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا يۈزلەندى:

— جانابى قىبلىگاھىمىزدىن لەشكىرىي يۈرۈشكە ئىجازەت بېرىشلىرىنى سورايمەن.

— ئىجازەت، — دېدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان ۋە بىرئاز ئويلىنىۋېلىپ قوشۇپ قويدى، — بىراق، بۇ لەشكىرىي يۈرۈشكە مەنمۇ چىقمەن.

سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ چوڭ لەشكىرىي يۈرۈشلەرگە باشچىلىق قىلىشنى، خەتەرلىك، ھايات - ماماتلىق جەڭلەرگە بىۋاسىتە قاتنىشىپ، لەشكىرىي ئىشلارغا پىششىق ئارزۇ قىلىپ كەلگەن سەيپىدەئەلى ئالپقا ئۇنىڭ بۇ گېپى ياغدەك ياقتى.

— جانابى قىبلىگاھىمىز لەشكىرىي يۈرۈشكە ئۆزى رەھنەما بولسا، باھادىر سەركەردە - لەشكەرلىرىمىزنىڭ غەيرەت - جاسا - رىتى ھەسسىلەپ ئاشقان بولاتتى.

— قىبلىگاھىمىز ئۈچۈن جېنىمىز پىدا! — دېيىشتى بار - لىق ئەمىر - سەركەردىلەر ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان چاپارمەننى مىركەرىمبەردى بەگ بىلەن ھەقبەردى مىرزىغا خەۋەر يەتكۈزۈش ئۈچۈن يولغا سېلىد - ۋەتتى. ئىككى كۈندىن كېيىن ھەرقايسى ۋىلايەت، ئايماقلاردىن كەلگەن ئەمىر - بەگلەرنىمۇ قايتۇرۇۋەتتى ۋە ئۇلارغا ئوزۇق - تۈلۈك تەييارلاپ، ھەرقاچان پەرمان كۈتۈشنى تاپىلدى. بوۋد - سى — ئۆلۈسبېگى مىرمۇھەممەدشاھقا ئوردا ئىشلىرىنى تاپشۇ - رۇپ قويۇپ، سەيپىدەئەلى ئالپ بىلەن ئىككى تۈمەن لەشكەرنى ئې - لىپ يولغا چىقتى.

سەمەرقەنت.

ماۋەرائۇننەھر پايتەختى ئېغىر سۈكۈتكە چۆمگەنىدى. مىرزا ئۇلۇغبەگ دادىسى شاھرۇخ مىرزانىڭ ۋاپاتى بىلەن بىر يىللىق مۇسبەت جاكارلىغانلىقى ئۈچۈن يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمىرلەر - دىن تارتىپ ئاددىي مۇلازىمىلارغىچە، بەگ - تۈرىلەردىن تارتىپ پۇقرالارغىچە قارىلىق لىباسلىرىنى كىيىشكەن بولۇپ، ئۇنلۇك ئاۋازدا گەپ قىلىش، كۈلۈش، ناخشا توۋلاش، ساز چېلىش، توي، بەزمە - باراۋەت ئۆتكۈزۈش قاتتىق چەكلەنگەنىدى.

چاچ - ساقاللىرىدىكى ئاق خېلىلا ئاۋۇپ، بىر ئاز جۈدەپ قالغاندەك كۆرۈنىدىغان مىرزا ئۇلۇغبەگ تەختتە سولغۇن ئولتۇراتتى. خاننىڭ كەيپىياتىغا، چىرايى ئىپادىسىگە ماسلىشىشقا ئادەتلەنگەن ئەمىرلەر شۇ تاپتا مىرزا ئۇلۇغبەگدىن ئۆتە دەردلىنىپ، بېشىنى تۆۋەن سېلىشقىنىچە جىمجىت ئولتۇرۇشاتتى. شاھنىشىندا چىۋىن ئۇچسا ئاڭلىناتتى.

— ئانھەزرىتىمگە مەلۇم بولغاي، ھىراتقا كەتكەن ئايغاق - چىلاردىن خەۋەر كەلدى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ گەۋدىسىنى رۇسلاپ، ھارغىن كۆزلىرىنى ياتىش بېگىگە تىكتى:

— خوش!

— ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇش ھەزرەتلىرى ھىراتقا بارغاندىن كېيىن ئۇدۇللا خانزادە ئابدۇلئەتىپخان ئالىيلىرى بىلەن كۆرۈشۈپتۇ.

— ئوتتۇرىدا بولۇنغان گەپ - سۆزلەردىن خەۋەر تېپىپتە -

مۇ؟

— ھىرات ئوردىسىدىن تىگىنىڭلىشىچە، ئىشان ھەزرەتلىرى شاھسانى گۆھەر شاد بېگىم، خانزادە بىلەن خۇپىيانە سۆھبەتلەشكەنمىش. ئۇلار ئوتتۇرىسىدا بولۇنغان گەپ - سۆزلەردىن خەۋەر تاپالماپتۇ. ئەمما ئىشان ھەزرەتلىرى مۇرىت - مۇخلىسلىرىغا ۋەز ئېيتقاندا خانزادە ئابدۇلئەتىپخان ئالىيلىرىنىڭ بابائى بۇزىرۇكى شاھرۇخان ئالىيلىرىنىڭ خاقانى سەئىدىلىك مەرتىۋىسىگە پات يېقىندا ۋارىسلىق قىلىدىغانلىقىدىن بېشارەت بېرىپتۇدەك. شاھ - سانى گۆھەر شاد بېگىممۇ خانزادىگە تەختتە ئولتۇرۇش مۇراسىمى ئۆتكۈزۈپ بېرىشكە تەييارلىق قىلىۋاتقانلىقى مەلۇم. ھىرات كو - چىلىرىدا خانزادە ئابدۇلئەتىپ مىرزا سەمەرقەنتكە بېرىپ تەختتە ئولتۇرغۇدەك، مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرى ھىراتقا قايتىپ كەل - گۈدەك، بالىسى خاقان، ئانىسى نائىب بولغۇدەك دېگەندەك پىتنە - پاساتلار خېلىلا ئاۋۇپ قالغانمىش.

مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ يۈرىكى مۈشۈك تاتىلىغاندەك ئېچىد - شىپ، سولغۇن چىرايى تاتىرىپ كەتتى. تۇرقىدىن ئىچ - ئىچىدىن ئۆرلەپ تۇرغان غەزىپىنى تەستە بېسىۋاتقاندا كۆرۈنەتتى.

— يەنىچۇ؟ — سورىدى مىرزا ئۇلۇغبەگ چىشلىرىنىڭ ئا - رىسىدىن چىقىرىپ.

— خانزادە خۇتبىنى ئۆزىنىڭ نامىدا ئوقۇشقا پەرمان جا - كارلاپتۇ.

— ئەقىلسىز بەدرەك!

مىرزا ئۇلۇغبەگ ئۆزىنى تۇتۇۋالالماي تەختنىڭ يانلىقىغا غەزەپ بىلەن مۇشتلىدى، چۆچۈپ كەتكەن ئەمىرلەر كىرىپدەك تۈگۈلۈپ كېتىشتى.

— ئۆزلىرىگە ھاي بەرسىلە ئالىيلىرى، — دېدى شەيخۇل - ئىسلام بۇرھانىددىن، — خانزادەمنىڭ بېشىنى دىلقىپىقلار ئايلاندۇرۇۋالغان ئوخشايدۇ، نەسەھەت قىلىسلا ئەدەپكە قايتىپ قالۇر. خۇسۇمەتچىلەردىن ھەزەر ئەيلىمەك كېرەك.

شەيخۇلئىسلام بۇرھانىددىنغا ئەگىشىپ باشقا ئەمىرلەرمۇ تەسەللى بېرىشكە كىرىشتى. ئەمما بۇ تەسەللىلەر مىرزا ئۇلۇغ-بەگنىڭ قۇلقىغا كىرمەيتتى. كۆز ئالدىغا ئانىسى گۆھەرشاد بېگىمنىڭ سوغۇق، تەكەببۇر تەلەتى، ئوغلى خانزادە ئابدۇلئەتىپخاننىڭ ھاياسىزلىق چىقىپ تۇرغان كۆزلىرى كېلىۋالغانىدى.

ھەئە، دادىسى شاھرۇخاننىڭ ۋاپاتىدىن خەۋەر تاپقان مىرزا ئۇلۇغبەگ ئوردىسىدىكى يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمىرلەرنى ئېلىپ ئالدىراش - تېنەش ھىرائقا يېتىپ كەلدى. ئۇ شەھەر دەرۋازىسىدا ئىستىقبالغا چىققان ھىرات ئەمىرلىرىنىڭ ئارىسىدا ئوغلىنىڭ يوقلۇقىنى كۆرۈپ بىر ئاز رەنجىگەن بولسىمۇ، ئەس - يادى دادىسىنىڭ مۇسەببىتىدە قالغاچقا، بۇنى سۈرۈشتە قىلىپ كەتمىدى. لېكىن خانزادە ئابدۇلئەتىپخان ئوردا دەرۋازىسىدىمۇ كۆرۈنمىدى، شاھنىشىنغا كىرىپ كەلگەن مىرزا ئۇلۇغبەگ دادىسى شاھرۇخاننىڭ تەختىدە ھېيىقماي ئولتۇرغان ئوغلىنى كۆرۈپ ھەيران قالدى. تەختنىڭ يېنىدىكى كۇرسىدا ئانىسى گۆھەرشاد بېگىم ئولتۇراتتى. مىرزا ئۇلۇغبەگ ئەدەپسىز ئوغلىغا غەزەپ بىلەن بىر قارىۋەتكەندىن كېيىن دەرھال ئانىسىغا سالام بەردى:

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، مۆھتەرەم ۋالدەئى بۇزۇكنىڭ ئالتۇن بويلىرى ئامان بولغاي.

مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ كۆزلىرىدىن تاراملاپ ياش تۆكۈلدى. بىراق گۆھەرشاد بېگىم ئوغلىنىڭ بويىنىغا ئېسىلىپ ھازا ئېچىش، تەسەللى بېرىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئورنىدىن قىمىرلاپمۇ قويمىدى. ئابدۇلئەتىپخان تەختتە ئولتۇرۇۋېرىشتىن خىجىل بولدىمۇ ئەيتاۋۇر، ئاستا ئورنىدىن تۇردى، ئەمما كۆرۈشۈش ئۈچۈن دادىسىنىڭ ئالدىغا كەلمىدى.

گۆھەرشاد بېگىم مىرزا ئۇلۇغبەگكە سوغۇقلا بىر نەزەر تاش.

لىۋېتىپ ئېغىز ئاچتى:

— ھارمىغايلا. تىنچ - ئامان كەلدىلىمۇ ئائىب خان ئالىي.

لىرى؟

شۇ تاپتا مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ يۈگۈرۈپ بېرىپ ئانىسىنىڭ باغرىغا ئۆزىنى ئاتقۇسى، ئانىسى بىلەن بىللە دادىسىنىڭ ھازىرىنى ئاچقۇسى بار ئىدى. لېكىن ئانىسىنىڭ سوغۇق، تەكەببۇر چىرايىغا قاراپ سىمابتەك ئېرىپ كەتكەن ۋۇجۇدى بىردىنلا مۇزلىدى، جايىدا مىخلاپ قويغاندەك تۇرۇپ قالدى.

— قازاغا رىزا، بالاغا سەۋر. ھەممىمىز ئاللاھنىڭ ئىلكىدە.

مىز، يەنە ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا قايتىمىز. ئەلھۆكەملىلا، — گۆھەر شاد بېگم مىرزا ئۇلۇغبەگكە ئەنە ئاشۇنداق تەسەللى بەرگەندىن كېيىن تېخىچىلا ئۆرە تۇرغان نەۋرىسى ئابدۇللا تېپخانغا يۈزلەندى، — ئولتۇرۇۋالسىلا خان ئالىيلىرى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ ئانىسى گۆھەر شاد بېگمىنىڭ ئۆزىنى «نا-ئىب خان» دەپ، نەۋرىسىنى «خان ئالىيلىرى» دەپ ئاتىغىنىغا ئالاھىدە دىققەت قىلدى. بۇ خىل تەڭسىز مۇئامىلە ۋۇجۇدىدىكى ھەسرەتكە ھەسرەت قوشتى.

«ئاتامنىڭ بۇ نېمە دېگىنىدۇ، ياكى خان ئاتامنىڭ مۇسبەتتىگە بەرداشلىق بېرەلمەي ئېسىنى يوقاتتىمۇ - يە؟ ئۇ دېگەن مېنىڭ ئوغلۇم، خانزادە تۇرسا، قانداقسىگە خان بولۇپ قالغۇدەك؟ خانلىق مەرتىۋىسى ماڭا تېگىل بولۇشى كېرەك ئىدىغۇ؟ قەستەن شۇنداق ئاتاۋاتامدىغاندۇ ياكى ئادىشىۋاتامدۇ؟ خانزادە قانداقسىگە ئاتامنىڭ تەختىدە ئولتۇرۇۋالدى، ئەجەب ماڭا سالاممۇ بەرمەي بۇتتەك قېتىپ تۇرىدۇ - يا؟...»

يۈرىكى قىسىلغان مىرزا ئۇلۇغبەگ خىيالىنى داۋاملاشتۇرالمىدى. مېھرىبان ئانا يىراقتىن يول جاپاسى تارتىپ كەلگەن ئوغلىنى ئەمەس، تەختتە ئولتۇرۇپ كاسىلىرى ئاغرىپ كەتكەن نەۋرىسىنى ئولتۇرۇشقا تەكلىپ قىلىپ، مىرزا ئۇلۇغ-بەگنى ئوڭايسىز ھالەتكە چۈشۈرۈپ قويغانىدى. تەختتە ئولتۇرغان

ئوغلنىڭ ئالدىدا ئۆرە تۇرۇش مىرزا ئۇلۇغبەگكە ھار كەلگەندە - دى، شۇ تاپتا ئوغلغا تەنبەھ بېرىشتىن ئۆزىنى ئاران - ئاران تۇتۇپ تۇراتتى. بۇ ئەھۋالغا شاھىد بولغان ئەمىرلەر نېمە دېيىشىدە - نى، نېمە قىلارنى بىلەلمەي بىر - بىرىگە يەر تېگىدىن قاردە - شىۋالدى.

— جەننەت ماكان پەدەرۇ بۇزۇكنىڭ تۇپرىقىنى تاۋاپ قىلىپ كېلەي.

مىرزا ئۇلۇغبەگ شۇنداق دېگىنىچە ئانىسى گۆھەرشاد بې - گىمنىڭ جاۋابىنى كۈتمەيلا كەينىگە ياندى. سەمەرقەنتتىن بىللە كەلگەن ئەمىرلەر گۆھەرشاد بېگىگە ئالدىراش - تېنەش سالام بېرىۋېتىپ مىرزا ئۇلۇغبەگكە ئەگەشتى.

ئانىسىنىڭ سوغۇق مۇئامىلىسى بىلەن ئوغلنىڭ ئەدەپسىز - لىكىدىن قاتتىق ھاقارەتلەنگەندەك تۇيغۇغا كېلىپ قالغان مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ۋۇجۇدىنى تەسۋىرلىگۈسىز بىر ھەسرەت چىر - مەۋالغاندى. ئۇ گۆرى ئەمىر مەقبەرىسىگە قانداق كېلىپ قالغىدە - نىنىمۇ بىلەلمىدى. دادىسى شاھرۇخاننىڭ تۇپراق بېشىغا سې - لىنغان جاي نامازغا يۈكۈنگىنىچە قىرائەت قىلىشقا باشلىدى. ئۇ - نىڭ ئاۋازى مۇڭلۇق تىترەيتتى، كۆزلىرىدىن تاراملاپ ياش تۆكۈ - لەتتى. شۇ تاپتىكى تۇرقى ئانىسىدىن ئازار يېگەن كىچىك بالىنىڭ دادىسىغا دادلاپ يىغلىغىنىغا ئوخشايتتى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ ئۈچ كۈنگىچە ئوردىغا قايتماي دادىسىنىڭ تۇپراق بېشىدا قۇرئان تىلاۋەت قىلدى. بۇ ئۈچ كۈن جەرياندا ئوغلى ئۇنى پەقەتلا يوقلاپ چىقىمىدى، گويا دادىسى ھىراتتا مەۋ - جۇت ئەمەستەك، بوۋىسى قازا قىلىپ كەتمىگەندەك. ئۈچ كېچە مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ كۆزىگە پەقەتلا ئۇيقۇ كەلمىدى، گاھىدا مۇز - دەك تۇپراق ئاستىدا ياتقان دادىسى بىلەن، گاھىدا ئاسمان گۈم - بىزىنى بېزەپ يېلىنجاپ تۇرغان يۇلتۇزلار بىلەن سىرداشتى. ئۇ - نىڭغا ئىلگىرى شوخ، جەزىدار كۆرۈنىدىغان يۇلتۇزلار سولغۇن، خىرە كۆرۈنەتتى. ئانىسى بىلەن ئوغلدىن كۆرە ئاشۇ يىراقتىكى

يۇلتۇزلارنى ئۆزىگە يېقىن، دىلكەش ھېس قىلاتتى.

«ماڭا ئىچ ئاغرىتىۋاتامسىلەر سۆيۈملۈك يۇلتۇزلار؟ مەن راستتىنلا سىلەرنىڭ تەسەللىيىڭلارغا موھتاج. ئېيتىڭلارچۇ، ئەمدى قانداق قىلسام بولۇر؟ ھاياسزلىق بىلەن ئاتامنىڭ تەختىدە ئولتۇرۇۋالغان ئەدەپسىز ئوغلۇمنى تەختتىن قوغلىۋېتىمۇ؟ شۇنداق قىلسام ئەل - يۇرت، خاقانى سەئىد شاھرۇخ مىرزىنىڭ كىرىپكىگە توپا قونمايلا ئوغلى بىلەن نەۋرىسى تەخت تاللىشىپتۇ، دەپ مەسخىرە قىلماسمۇ؟ پېشىمنى قېقىپلا سەمەرقەنتكە كەت- سەمچۇ؟ ئول چاغدا خانزادىنىڭ خاقانلىق مەرتىۋىسىنى ئېتىراپ قىلغان بولۇپ قالماسمەنمۇ؟ نەدىمۇ ئوغلى خاقان، ئاتىسى نائىب خان بولىدىغان قائىدە بار؟ باشقا ئەل - يۇرتنىڭ خان - سۇلتان- لىرى بۇنىڭدىن خەۋەر تاپسا زاڭلىق قىلىپ كۈلۈشەر ھەرقاچان. ئانام نېمىشقا بۇنى ئويلىمىدىكىن؟ ئاتا - بالىنىڭ ئورنىنى ئال- ماشتۇرۇشتىكى مۇددىئاسى نېمىكىن؟ ئالدىرىمىسىمۇ، بۇنداق تەپىرقىچىلىك پەيدا قىلمىسىمۇ، ئوغلۇمنى قۇتراتمىسىمۇ بەرد- بىر خاقانلىق مەندىن كېيىن ئۇنىڭغا قالاتتى ئەمەسمۇ؟ ئانامغا بۇ تەرەپلەرنى چۈشەندۈرسەم قانداق بولۇر؟ مېنى قوللارمۇ؟ بۇ قالاي- مىقانچىلىقنى ئۆزى پەيدا قىلغاندىكىن يەنە ئۆزى تۈزسە ياخشى بولاتتى. ئوغلۇمنىڭ يۈرىكى قارىداپ كەتكەندەك قىلىدۇ. ئۇنىڭ نەزەرىدە مەن يوق، تاجۇ تەخت بار. تۇرقىدىن ماڭا يۈز قىلىدىغان- دەك، يول قويدىغاندەك ئەمەس. يا ھەزرەت، نېمانچە قارا كۆڭۈل- لۈك بۇ! دەسلەپتىلا يېنىمدىن ئايرىمايدىغان گەپكەن. جەننەتماكان پەدەرۇ بۇزۇرۇك ئۇنى قانداق تەربىيەلىگەن بولغىدى. مانا، خىش ئاللىقاچان قېلىپتىن چىقىپ كېتىپتۇ، ئەمدى ئورنىغا كەلتۈر- گىلى، تۈزىگىلى بولارمۇ؟ ياراتقان ئىگەم ئۆزى كۆڭلىگە ئىنساپ سالار. ئەڭ ياخشىسى، ئۇنىڭ بىلەن قارشىلىشىپ قېلىشتىن ھە- زەر ئەيلەي. بولمىسا، ئەل - يۇرتتا تەپىرقىچىلىك پەيدا بولىدۇ، سەلتەنەتنىڭ ئۇلى تەۋرەيدۇ. ئەغيارلىرىمىز بۇنىڭدىن پايدىلىنىپ پۇرسەت ئىزدەيدۇ، تەسەررۇپىمىزغا تەھلىكە سالىدۇ. ئوغلۇم نا-

ئىب خانلىق مەرتىۋىسىگە شۈكۈر قىلسا، ھىراتتا تۇرۇۋەرسۇن، مەنمۇ سەمەرقەنتكە كېتەي. ئانامۇ مېنىڭ بۇ يەردە تۇرۇشۇمنى خالىمايدۇ. ئۇلارنىڭ كۆزىگە سەت كۆرۈنۈپ نېمە قىلاي، بەربىر خان ئاتامنىڭ ئىسسىق يۈزىنى كۆرەلمىدىم. ئەمدى ھىراتتا تۇرۇ- ۋېرىشىمنىڭ ھاجىتى قالمىدى...»

مىرزا ئۇلۇغبەگ گۆرى ئەمىر مازىرىدىن قايتىپ كېلىپ خوش-لىشىش ئۈچۈن ئانىسى گۆھەر شاد بېگىمنىڭ قەسىرىگە كەلدى. — بۇزۇكۋارىمىز ئوردىدا، — دېدى ھەرەمئاغىسى قېرى ئاغۋات.

مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئوردىغا كىرگۈسى، ئوغلىنىڭ چىرايدىغا قارىغۇسى يوق ئىدى. ئىلاجسىز ئوردىغا كىرىشكە مەجبۇر بولدى. خانزادە ئابدۇللەتپىخان تەختتە، گۆھەر شاد بېگىم تەختنىڭ يېنىدىكى كۇرسىدا ئولتۇراتتى. خۇددى بىرى ئۇلاردىن تەختنى تارتىۋالدىغاندەك چىرايى بىر ئاز تەشۋىشلىك ئىدى. خانزادە ئابدۇللەتپىخان دادىسىنى كۆرۈپ ئىختىيارسىز ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى، ئەمما مومىسىنىڭ نارازىلىق چىقىپ تۇرغان كۆزلىرىگە بەرداشلىق بېرەلمەي قولايسىز بىر ھالەتتە يەنە ئولتۇردى.

«ئوغلۇم ھەر ھالدا مەندىن ھېيىقىدىكەن، ئۇ دەرىجىدە كۆڭ-لى قارىداپ كەتمىگەندەك قىلىدۇ. ۋالدىم نېمە ئۈچۈن ئۇنى تەختتە ئولتۇرۇشقا شۇنچە مەجبۇرلايدىغاندۇ؟ ئاتىسىغا ئەدەپسىز-لىك، ھۆرمەتسىزلىك قىلىشقا زورلايدىغاندۇ؟ بۇنىڭ ئېغىر بەت-ئەخلاقلىق بولىدىغانلىقىنى ۋالدىم بىلمەمدىكەن؟ ئاتا بىلەن پەرزەنت ئوتتۇرىسىدا ھۆرمەت، ئىززەت، ھاي، پەردىشەپ بولمىسا ئادىمىلىكتىن سۆز ئېچىش مۇمكىنمۇ؟ ئۇنداق ئىنساننىڭ ھايۋاندىن نېمە پەرقى قالىدۇ؟...»

مىرزا ئۇلۇغبەگ خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ، ئانىسى گۆھەر شاد بېگىمگە سالام بەردى. ئىمكان بار ئوغلىنىڭ چىرايىغا قارىماس-لىققا تىرىشتى.

— ۋالدىمى بۇزۇك بىلەن خوشلىشاي دەپ كەلدىم. سەمەر-

قەنتكە قايتماقچىمەن، — دەدى مىرزا ئۇلۇغبەگ ئىمكانقەدەر ئۆزىنى تەمكىن تۇتۇشقا تىرىشىپ.

— ئىجازەتنى خاقان ئالىيلاردىن سورىسالا!

مىرزا ئۇلۇغبەگ يالت ئېتىپ ئانىسىغا قارىدى، گۆھەرشاد بىر-

گىم خۇدۇكىسىرىگەن كۆزلىرىنى ئوغلنىنىڭ كۆزلىرىدىن ئەپقاچتى.

— خاقان ئالىيلەرنىڭ تۇپراق بېشىدىن ھازىرلا يېنى-

شىم، — دەدى مىرزا ئۇلۇغبەگ ئانىسىنىڭ گېپىنى قەستەن

چۈشەنمىگەن قىياپەتكە كىرىۋېلىپ، — يانلىرىدا نائىب خان بول-

غاندىكىن ھىراتتا ئۇزۇن تۇرمىساممۇ بولار. مۇسبەت بىلەن بو-

لۇپ ئابا — ئەجدادلىرىمىزنىڭ بۈيۈك تەختگاھىنى ئىگىسىز

تاشلاپ قويماسمۇ بولماس، — مىرزا ئۇلۇغبەگ ئۆزىگە كۈچلۈك

غەيرەت بېرىپ تەختتە شۇمىشىپ ئولتۇرغان ئوغللىغا يۈزلەن-

دى، — جانابى نائىب خانغا ئېيتار سۆزۈم شولكى، ۋالىدەئى بۈز-

رۈكنىڭ ھالىدىن ئوبدان خەۋەر ئېلىپ، خەستە دىلىغا تەسەللى

بولغايلا. ئىلگىرى جەننەتتاكان پەدەرۇ بۇزۇكنى بار دەپ ئانچە

ۋايىم يېمەيتتىم. ئەمدى يۆلەنچۈكتىن، رەھنەمادىن ئايرىلىپ

قالدۇق. سەلتەنەت ئىشلىرىغا پۇختا بولغايلا. زىنھار ئالدىراقسان-

لىق قىلمىغايلا، ئەمىرلەرنىڭ مەرتىۋىسىگە رىئايە قىلىپ، ئىز-

زەت — ھىممەتلىرىنى ئايمىغايلا، ئەدىلى — ئادالەت يانلىرىدىن

ئايرىمايدىغان ئەڭگۈشتەرلىرى بولغاي.

مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئوغللىغا دەيدىغان يەنە نۇرغۇن يۈرەك

سۆزلىرى بار ئىدى. بىر داستاندا ئاتا — بالىدەك ئولتۇرۇپ

مۇڭداشقۇسى، كۆڭۈل سىرلىرىنى بىلگۈسى، ئارزۇ — ئارمانلىرى-

نى ئۇققۇسى بار ئىدى. بىراق ئوغلى تەختتە گۆشىيىپ، ئۇن —

تىنىسىز ئولتۇراتتى. مىرزا ئۇلۇغبەگ ھازىر ھەرقانچە سۆزلىسى-

مۇ ئوغللىغا ھېچقانچە تەسىر قىلمايدىغانلىقىنى ھېس قىلدى.

گۆھەرشاد بېگىم مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ نەسىھەتلىرىنى ياقتۇرمى-

غاندەك تەتۈر قارىۋالدى. ئاشۇ ئانا كۆرۈنمەس قوللىرى بىلەن

نەۋرىسىنىڭ قۇلقىنى ئېتىۋېلىپ، ئاتا نەسىھىتىنى ئاڭلاشقا

توسقۇنلۇق قىلىۋاتاتتى.

— خوش، مەن ياناي، — دەدى مىرزا ئۇلۇغبەگ تەتۈر قاراپ ئولتۇرغان ئانىسىغا چوڭقۇر بىر سالام بېرىۋېتىپ.

مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ خانزادە ئابدۇللەتپخاننى قەستەن «نا-ئىب خان» دەپ ئاتاپ، خاقانلارغا خاس تەلەپپۇز بىلەن نەسەھەت قىلىشلىرى گۆھەرشاد بېگىمنىڭ چىشىنى قېرىشتۇرغانىدى. ھە-ئە، ئۇ بېشەملىك قىلىپ ئوغلى بىلەن زاكونلاشماقچىمۇ بولدى، لېكىن قولىدا مەرھۇم شاھرۇخ مىرزانىڭ نەۋرىسىنى ئۆزىدىن كېيىن خۇراسان، ماۋەرائۇننەھر ۋە پەرغانە تەسەررۇپىنىڭ بۈيۈك خاقانى قىلىش ھەققىدە يازغان ۋەسىيەنامىسى يوق ئىدى. گۆھەر شاد بېگىم بۇ ھەقتە ۋەسىيەنامە يازدۇرۇشقا بىرقانچە قېتىم ئۇ-رۇنغان بولسىمۇ، بارلىق تەلەپلىرىنى رايىشلىق بىلەن ئورۇنداپ كەلگەن شاھرۇرخان ئۆزىدىن كېيىن چوڭ ئوغلى مىرزا ئۇلۇغ-بەگنىڭ خاقانلىق مەرتىۋىسىگە ۋارىسلىق قىلىدىغانلىقىنى بىل-دۈرۈپ، گۆھەر شاد بېگىمنىڭ تەلىپىنى كەسكىنلىك بىلەن رەت قىلىۋەتكەنىدى.

گۆھەر شاد بېگىم كۆڭلىدە «خانزادىنى مەرھۇم خاقان ئۆز قولى بىلەن ھىراتنىڭ نائىب خانلىقىغا تەيىنلىگەن. شۇڭا خانزا-دە بوۋىسىنىڭ تەختىگە، خاقانلىق مەرتىۋىسىگە ۋارىسلىق قىلسا بولىۋېرىدۇ. شاھرۇرخان ئالىيلىرى سەمەرقەنتتىن ھىراتنى بەكرەك ياقىتۇرۇپ قالغانلىقى ئۈچۈنلا سەمەرقەنت تەختىگاھىنى مىرزا ئۇلۇغبەگكە بېرىۋەتكەن. ئەمدى مىرزا ئۇلۇغبەگ ئوغلىغا سەمەرقەنت ئوردىسىنى بوشىتىپ بېرىشى كېرەك» دەپ ئويلىسىد-مۇ، ئاز كەم ئوتتۇز يەتتە - ئوتتۇز سەككىز يىلدىن بېرى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ دادىسىغا ۋەكالىتەن سەمەرقەنتتە سەلتەنەت تىز-گىنىنى تۇتۇپ تۇرۇۋاتقانلىقىنى، پۈتكۈل مەملىكەتتىكى ئەمىر-لەردىن تارتىپ ئاددىي ئاۋامغىچە بارلىق رەئىيەتنىڭ مىرزا ئۇ-لۇغبەگنى شاھرۇرخاننىڭ ھەقىقىي تەخت ۋارىسى دەپ قارايدىغان-لىقىنى ئوبدان بىلەتتى. ئۇنىڭ ئۈستىگە لەشكەرلەرنىڭ ئاساسلىق

قىسمى ھىراتتا ئەمەس، سەمەرقەنتتە تۇرۇۋاتقانلىقىنى ھېسابقا ئېلىپ ئوغلى بىلەن زاكونلىشىپ قېلىشتىن ئېھتىيات قىلدى. نەۋرىسنىڭ خاقانلىق تەختىدە ئولتۇرۇش ئىشىنى ئوغلى بىلەن ئوچۇق - ئاشكارا قارشىلىشىپ ئەمەس، باشقىچە يوشۇرۇن ئۇسۇل بىلەن سەمەرقەنت، ھىرات ئەمىرلىرىنىڭ قوللىشىنى قولغا كەلتۈرۈپ بىر تەرەپ قىلىشنى كۆڭلىگە پۈكتى.

— يول بولسۇن، — دېدى گۆھەرشاد بېگىم ئوغلىنىڭ كەينىدىن سوغۇقلا قاراپ.

خانزادە ئابدۇللا تېپخان دادىسىنى ئۈزىتىپ قويۇش ئۈچۈن ئورنىدىن تۇرۇۋېدى، گۆھەرشاد بېگىم ئۇنى يەنە ئولتۇرۇشقا ئىشارەت قىلدى. شۇ دەقىقىدە مىرزا ئۇلۇغبەگ ئوغلىنىڭ ھېچ بولمىغاندا ئوردا دەرۋازىسىغىچە بىللە چىقىپ ئۈزىتىپ قويۇشنى، سەمەرقەنتتە قالغان كېسەلمەن ئانىسىغا، ئىنىسى ئابدۇلئەزىز مىرزاغا ۋە باشقا ئىگىچە - سىڭىللىرىغا سالام ئېيتىشىنى بەكمۇ ئارزۇ قىلاتتى. ئەپسۇسكى، ئوغلى مومىسىنىڭ بۇيرۇقىنى يىرالمايدى، كۆڭلىدە دادىسىنىڭ ھىراتتىن تېز رەك كەتكىنىگە خۇش بولدى. شۇنداق، مومىسى گۆھەرشاد بېگىم ئۇنىڭ يۈزىكىگە خاقان بولۇش ئوتىنى يېقىۋەتكەنىدى. شۇڭا، مومىسىنىڭ سىزغان سىزىقىدىن چىقىمىسىلا بۇ ئارزۇسىغا يېتىدىغانلىقىغا، دادىسىنىڭ قولىدىن سەمەرقەنت تەختىگەھنى ئۆتكۈزۈۋالالايدىغانلىقىغا ئىشەنەتتى.

※

※

※

كۆڭۈلسىز ئەسلىمىلەر قوينىدىن ئاستا - ئاستا ئېسىگە كەلگەن مىرزا ئۇلۇغبەگ شاھنىشىنىدىكى ئەمىرلەرگە چاندۇرماستىن لىققا تىرىشىپ ھەسرەتلىك ئۇھ تارتتى. ئۇنىڭ ھىراتتىن قايتىپ كەلگىنىگىمۇ بىرنەچچە ئاي بولۇپ قالغانىدى. كۈندە دېگۈدەك ھىراتتىن بىر - بىرىدىن دەھشەتلىك خەۋەرلەر يېتىپ كېلەتتى.

ئۇ سەمەرقەنتكە قايتىپ كەلگەندىن كېيىن ئانىسى گۆھەرشاد بىلەن گىمگە كۆڭلىدىكى ئوي - خىياللىرىنى، ئارزۇ - ئارمانلىرىنى بىلدۈرۈپ خەت يازدى. خاقانلىق تەختىنىڭ ھامان بىر كۈنى ئوغ - لىغا قالدۇرغانلىقىنى، ئەمما ھازىرچە ئۇنى تەخت - سەلتەنەتكە قىزىقتۇرماي تۇرۇشىنى، ئوغلىنىڭ خاقانلىقنىڭ ھۆددىسىدىن چىقالمايدىغانلىقىنى، ئەل - يۇرتتا پىتنە - پاسات پەيدا بولۇپ، تەپرىقچىلىكنىڭ باش كۆتۈرۈپ قېلىشىنىڭ ئالدىنى ئېلىش ئۈچۈن ئوغلىغا كۆپلەپ نەسھەت قىلىشنى ئۆتۈندى. ئەمما ئانىسىدىن پەقەتلا جاۋاب خەت كەلمىدى. ئۇنىڭ ئەكسىچە ئوغلىدىن، ئانىسىدىن خاتىرىمە بولالماي ئەۋەتكەن ئايغاقچىلىرى ھىراتتىن كۆڭۈلسىز خەۋەرلەرنى ئېلىپ كېلىۋەردى. ئانىسى گۆھەرشاد بېگم ئوغلىنىڭ نەسھەتلىرىنى پەرۋايىغىمۇ ئالماي، نەۋرىسىنى خاقانلىق تەختىگە ئولتۇرغۇزۇشقا رەسمىي بەل باغلىغاندەك قىلاتتى.

«مۇسۇلمان ئېلىنىڭ سۇلتانى بولۇشقا لايىقتى يوق كاپىر پادىشاھ، دەرگاھىنى دىنىسىز مەجۇسىيلەر بىلەن تولدۇرۇۋەتتى. كەسكىن تەدبىر قوللانمىساق، ئەل - يۇرتتا دەھرىيلىك يامراپ كېتىدۇ، مۇقەددەس دىنىي ئىسلامىمىز بۇلغىنىدۇ، بۇنىڭ ئاقىۋىتى ئاپەت بولىدۇ...»

ئانىسىنىڭ قىلغان بۇ سۆزلىرىنى بىر ئاي بۇرۇن ئايغاقچىلار يەتكۈزگەنىدى. مىرزا ئۇلۇغبەگ ھەر قېتىم گۆھەرشاد بىلەن گىمىنى ئېسىگە ئالغىنىدا، ئۇنىڭ ھىرات ئوردىسىدىكى ئەمىر، دىن پېشىۋالىرى يىغىلغان سورۇندا قىلغان بۇ سۆزلىرى قۇللىقى تۈۋىدە جاراڭلاپ ۋۇجۇدى مۇزلايتتى، يۈرىكى پىچاق تىققانداك ئاغرىيتتى.

«ئاھ، بۇ تەھلىكىگە، تۆھمەتكە نېمە دېگۈلۈك ئەمدى. خانزا - دە راستتىنلا ئەقلىدىن ئېزىپتۇ، ۋالدىم گۆھەرشاد بېگم ئوغ - لۇمنى يولدىن چىقىرىپتۇ، يۈرىكىنى يېرىپ چىققان ئانا بىلەن زاكونلىشىشقا، قىلمىشلىرى ئۈچۈن تەنبىھ بېرىشكە قايسى ئىنسان بالىسىنىڭ يۈرىكى چىدايدۇ؟ ماڭا نېمانچە ئۆچلۈك قىلىدۇ.»

خانلا جېنىم ئانا، ئۆز ۋاقتىدا مەندەك ئوغۇللىرىدىن ئاجايىپ پە -
خىرلىنەتتىلغۇ؟ ھەر قېتىم كۆرۈشكەندە مېھرى بىلەن باغرى -
لىرىغا بېسىپ، پېشانەمدىن سۆيۈپ كېتەتتىلغۇ؟ مەن ئاشۇ سۆ -
يۈملۈك نەۋرىلىرىنىڭ ئۆز ئاتىسى ئەمەسمۇ؟ نېمىشقا نەۋرىلىرىم -
گە ئامراقلىق قىلىپ، ئوغۇللىرىغا ئۆچلۈك قىلىدىغانلا؟ ئېھ -
تەڭرىم! ئوغلى بىلەن تەخت - سەلتەنەت تاللىشىپتۇ دېگەن بە -
نامغا قېلىشتىن ئۆزۈڭ ساقلىغايسەن...»

— يارلىق! — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ خىيالىدىن باش كۆتۈ -
رۈپ، — ھىرات لەشكىرى دىۋانغا مەخپىي پەرمانىم يەتكۈزۈل -
گەي. مېنىڭ ئىجازىتىمىز خانداننىڭ ھەرقانداق پەرمانلىرى رەت
قىلىنغاي. پەرمانىمغا خىلاپلىق قىلغۇچىلار ئۆلۈمگە مەھكۇم!

مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ يارلىقنى ئاڭلاپ لەشكىرى دىۋاننىڭ
ئەمىرى ئەمىر سۇلتان جاندار بىلەن سەمەرقەنت شەھىرىنىڭ ھا -
كىمى مىرانشاھ دورغا بىر - بىرىگە يەر تېگىدىن قارىشىۋالدى.
ئۇلارنىڭ كۆزلىرىدە ئىپادىلىنىۋاتقان ئاللىقانداق بىر مەنىنى
ئۆزلىرىدىن باشقا ھېچكىم بىلمەيتتى. شۇ كۈنلەردە ئۇلارنىڭ بىر
تەرەپتىن گۆھەر شاد بېگىم بىلەن، يەنە بىر تەرەپتىن ئىشان شەيخ
نىزامىددىن خامۇش بىلەن مەخپىي ئالاقە ئورنىتىۋاتقانلىقىنى
مىرزا ئۇلۇغبەگ چۈشىدىمۇ خىيالىغا كەلتۈرمەيتتى.

— مەلۇم بولغاي!

شاھنىشىغا ئالدىراپ كىرگەن ھۆدەيچى ئۆز خىيالىلىرى بى -
لەن تۇرۇشقان ئەمىرلەرنى چۆچۈتۈۋەتتى.
— سۆزلە! — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ جىددىيلىشىپ.

— ئەندىجان، تاشكەنت ئەمىرلىرىدىن جىددىي مەلۇمات
كەلدى. موغۇلىستان خانى سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئىككى تۈمەن
سەركەردە - لەشكەرلىرى بىلەن تەسەررۇپىمىزغا باستۇرۇپ كې -
لىۋېتىپتۇ.

— ياۋ لەشكەرلىرى نەگىرەك كەپتۇ؟

— ھازىرچە ئېنىق ئەمەسكەن. موغۇلىستان تەرەپكە ئەۋەت -

كەن ئايغاقچىلارنىڭ يەتكۈزگەن خەۋىرىنى ئېلىپلا ئوردىغا مەلۇمات يوللاپتۇ.

شاھنىشىننىڭ ئىچىنى بىردىنلا جىددىيلىك قاپلىدى. ئە -
مىرلەر پىچىرلاشقا باشلىدى:

— بىزگە مۇسبەت، ئۇلارغا بايرام.

— شاھرۇرخان ئالىيلارنىڭ ۋاپاتىدىن غەيرەتكە كەپتۇ - دە.

— سۇلتان ئۈۋەيسخاننىڭ ئۆلۈمىنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويغان ئوخشايدۇ.

— ئۆچ ئالغىلى كەلگەن گەپ.

— لەشكەر تارتىش كېرەك.

— تەسەررۇپىمىزغا ئايغاق بېسىشقا يېتىنغىنىغا تويغۇزۇش كېرەك.

— قەشقەرنى قايتۇرۇۋېلىشقا لەشكەر ئەۋەتمىگىنىمىزنىڭ كاساپىتى.

— كونا - يېڭى ھېسابنى بىراقلا قىلغۇلۇق ئەمدى.

— ...

— خەپشۈك، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ قاپقىنى تۇرۇپ.

ئەمىرلەر قايناۋاتقان قازانغا سۇ قويغاندەك شۇ ھامان جى -
مىشتى.

— ئەمىر سۇلتان جاندار!

— لەببەي ئانھەزرىتىم، — دېدى ئەمىر سۇلتان جاندار دەس

ئورنىدىن تۇرۇپ.

— لەشكەرىي دىۋان يۈرۈشكە ھازىرلىق كۆرگەي. تاشكەنت،

ئەندىجان ئەمىرلىرىگە كۆمەكلىشىشكە لەشكەر ئەۋەتكەيمىز.

— باش ئۈستىگە!

— شەيخۇلئىسلام جانابلىرى!

— خۇش قىبلىگاھىم!

— سىلى دەرھال ئىشان شەيخ نىزامىدىن ھەزرەتلىرىگە ئا -

گاھىمىزنى يەتكۈزسۇنلار. دىن پېشۋالىرى سەلتەنەت ئىشلىرىغا

زىنھار ئارىلاشمىغاي. ھۆكۈمىمىزگە سەركەشلىك قىلىدىكەن، پە - قەتلا يۈز ئايمايمىز. خۇسۇسەن پىتنە - پاسات تارقىتىپ قۇترات - قۇلۇققا سەۋەب بولمىغاي، خانزادە بىلەن بىزنىڭ ئوتتۇرىمىزغا ئاداۋەت تېرىمىغاي!

— پەرمانبەر دارمەن! — دېدى شەيخۇلىئىسلام بۇرھاندىن. مېرىزا ئۇلۇغبەگ يەنە بىرقانچە ئەمىرلەرگە پەرمان بەرگەندىن كېيىن شاھنىشىندىن چىقىپ كەتتى. شۇ كۈنلەردە ئوردىدا ئىچى سىقىلىدىغان بولۇپ قالغانىدى، ئوردا ئىشلىرىدىن سەل - پەللا قولى بوشىسا ئۇدۇل مېرىزا مەدرىسەسىگە يۈگۈرەيتتى ياكى مەدرىسەدىكى ئالىم - ئۆلىمالارنى سەمەرقەنت ئەتراپىدىكى باغلاردىن بىرەرگە تەكلىپ قىلىپ، ئىلمى سۆھبەتلەرگە مەشغۇل بولاتتى. فەلەككىيات، رىيازەت^①، ھەندىسا^② ئىلىملىرىگە ئائىت ھەل قىلالا - مىغان قىيىن مەسىلىلەر ئۈستىدە مۇنازىرە قىلىشاتتى. كېچىلدە - رى كۈنلىرىنى ئاساسەن رەسەتخانىدا ئۆتكۈزەتتى. بىپايان ئاسمان گۈمبىزىدىكى ساناقسىز يۇلتۇزلارنى كۆزەتكەچ، دەرد - ھەسرەت - لىرىنى ئاشۇ يۇلتۇزلارغا سۆزلەپ بېرەتتى، مەسلىھەت سورايتتى. كېيىنكى ۋاقىتلاردا رەسەتخانا قۇرۇلۇشىنى توسۇشقا مۇۋەپپەقىيەت بولالمىغان ئىشان شەيخ نىزامىدىن خامۇش بىردىنلا جىمىپ كەتكەنىدى. مېرىزا ئۇلۇغبەگ بولسا ئىلمىي تەتقىقات ۋە سەلتەنەت ئىشلىرى بىلەن مەشغۇل بولۇپ، ئىشاننى نەزەرىدىن پۈتۈنلەي ساقىت قىلىۋەتكەنىدى. ئايغاقچىلاردىن ئىشاننىڭ سۈلۈك تەۋرىد - تىش، مۇرىت قوبۇل قىلىش باھانىسى بىلەن بىر قىسىم ئەمىر - لەر بىلەن قويۇق باردى - كەلدى قىلىۋاتقانلىقىنى، بولۇپمۇ ھىراتقا، ئانىسى گۆھەر شاد بېگىمنىڭ ھۇزۇرىغا كۆپرەك قاتراپ - دىغان بولۇۋالغانلىقىنى، ئانىسىنىڭ، ئوغلىنىڭ ئىشانغا قول بې - رىپ مۇرىت بولغانلىقىنى ئاڭلىدى. ئەمما بۇ مەلۇماتلارغا ئانچە

① رىيازەت — ماتىماتىكا.

② ھەندىسا — گېئومېترىيە.

پەرۋا قىلىپ كەتمىدى. چۈنكى، ئىشاننىڭ سۈلۈك تەۋرىتىشىنى چەكلىگىلى بولمىغاندەك، باشقىلارنىڭمۇ ئىشاننى پىر تۇتۇپ، مۇ- رىت بولۇشىنى چەكلىگىلى بولمايتتى. ناۋادا بۇ ئىشنى سەلتەنەت سۈرى بىلەن چەكلەيدىغان بولسا، بېشىغا تۈگمەس باش ئاغرىقى تېپىۋالدىغانلىقىنى، ئەل - يۇرتتا بېسىقتۇرغۇسىز پىتنە - پا- ساتلارنىڭ يامراپ كېتىدىغانلىقىنى مىرزا ئۇلۇغبەگ ئوبدان بى- لەتتى. «ئىشقىلىپ سەلتەنەت ئىشلىرىغا ئارىلاشمىسا، ئىلىم تەھسىل قىلىش ئىشلىرىغا توسقۇنلۇق قىلمىسا، مەدرىسە، ئو- قۇللارنى چەكلىمىسە، ئىلىم ئەھلىلىرىنى ھاقارەتلىمىسە، نېمە ئىش قىلسا مەيلى» دەپ ئويلايتتى مىرزا ئۇلۇغبەگ. چۈنكى، يې- قىنقى ئون - يىگىرمە يىل مابەينىدە يالغۇز سەمەرقەنتتىلا ئە- مەس، ھىرات، بۇخارا، ئەندىجان قاتارلىق شەھەرلەردىمۇ مەدرىسە، ئوقۇللار ئارقا - ئارقىدىن قۇرۇلۇپ، ئىلىم - مەرىپەتكە بېرىلىش مىسىلىسىز دەرىجىدە ئەۋج ئالغانىدى. سەمەرقەنتكە دەمەشىق، باغداد، تەبرىز، شىراز، دېھلى، تۇرپان، قەشقەر، خوتەن... ھەتتا مەشرىقتىن جۇڭگوغىچە، مەغربىتىن پەرەڭسىتانغىچە تۈرلۈك ئى- لىملەرنىڭ پىركامىللىرى كېلىپ جۇغلاشقانىدى. مىرزا ئۇلۇغ- بەگ بۈگۈنى فەلەككىيات، رىيازەت، نۇجۇم ئىلىملىرىنىڭ پېشۋا- لىرى بىلەن مۇلاقاتتا بولسا، ئەتىسى سۈرەتكىكار^①، بىناكار، نەق- قاشلار بىلەن مۇلاقاتتا بولاتتى. ئۆگۈنى شائىر، يازغۇچى، تارىخ- چىلارنىڭ بالاغەتكە يەتكەن مىسرالىرى، نۇتۇقلىرى، مۇلاھىزىلى- رىدىن ھۇزۇر ئالاتتى. گامھى خەتتاتلار سۆھبىتىگە، گامھى ھۈنەر- ۋەن - كاسىپلار سۆھبىتىگە داخىل بولاتتى، سودىگەرلەرنى ئىل- ھاملاندىراتتى. قايسىبىر باي، ساخاۋەت ئىگىسى تەرىپىدىن قۇ- رۇلماقچى بولغان ئىمارەتلەرنىڭ نۇسخىلىرىنى تەپسىلىي كۆرۈپ، ياسىلىش شەكلىگە پىكىر - تەكلىپ بېرەتتى. ئۇل سېلىنغان كۈنى بېرىلگەن نەزىرگە قەدەم تەشرىپ قىلاتتى. بايلارنى شىپاخا-

① سۈرەتكىكار — رەسسام.

نا، مەدرىسە، ھاممام سېلىشقا رىغبەتلەندۈرەتتى. ئىلىم ئەھلىلىرى يېزىپ تاماملىغان تۈرلۈك كىتاب - رسالىلەرنى خەزىنىدىن خىراجەت ئاجرىتىپ نەچچە ئون نۇسخا كۆچۈرگۈزەتتى. كىتاب - رسالىلەر ئىگىلىرىگە ئىنئام بېرەتتى. زىياپەتلەرنى تەييارلاپ قۇتلۇقلايتتى. مەرىپەتپەرۋەر خان ئاتىسى شاھرۇخخانمۇ ئىلىم ئەھلىلىرىنى قەدىرلەشتە، ئىلىمنىڭ ھۆرمىتىنى قىلىشتا ئوغلىدىن قېلىشمايتتى. ئاشۇ يىللاردا ئاتا - بالا ھىرات بىلەن سە - مەرقەنتنى مەركەز قىلىپ ئىلىم ئەھلىلىرىگە سورۇن ھازىرلاپ بېرىشتە رىقابەتكە چۈشكەندى. شۇ سەۋەبتىن مەيلى سەمەرقەنت، مەيلى ھىراتتا بولسۇن بىر - بىرىدىن ھەشەمەتلىك ئېسىل ئىما - رەتلەر، بىر - بىرىدىن كاتتا مەدرىسە، ئوقۇلار قەد كۆتۈرگەن، ئېسىل كىتاب، رسالىلەر، رەسىملەر ئىختىرا قىلىنغانىدى. سە - مەرقەنت بىلەن ھىراتنى ئىلىم ئەھلىلىرىنىڭ جەننىتى دېيىشكە بولاتتى. شۇڭا ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇشنىڭ سۆلۈك تەر - غىباتلىرى، جەررە - سامالىرى، ھەدەپ مۇرىت كۆپەيتىشلىرى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ پەرۋايىغا كەلمەيتتى. قارىماققا ئاددىي، نادان پۇقرالار ھەدەپ ئىشانغا ئەگەشكەندەك قىلغان بىلەن، ئاق - قارد - نى پەرق ئېتەلەيدىغان كىشىلەرنىڭ ئائىلىسىدە كۈتۈپخانا قۇ - رۇش، كىتاب، رەسىم، ھۆسنخەت... قاتارلىق سەنئەت بۇيۇملىرى - نى ساقلاش، پەرزەنتلىرىنى مەدرىسەلەردە ئوقۇتۇش، ھۈنەر - كەسىپ ئىگىلەش مودا بولغانىدى.

بۈگۈن تاشكەنت، ئەندىجاننى موغۇلىستان لەشكەرلىرىنىڭ مۇھاسىرىسىدىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن قانچىلىك لەشكەر ئەۋە - تىش، لەشكەرىي يۈرۈشكە قايسى سەركەردىنى باش قىلىش ھەق - قىدە خىيال سۈرۈپ ئولتۇرغان مىرزا ئۇلۇغبەگنى ھىراتتىن كەلگەن شۇم خەۋەر چۆچۈتۈۋەتتى. ئۇ قولىقىغا ئىشەنمەي چاپار -

مەنگە قارىدى:

— نېمىدېدىڭ؟ ئەپقاچتى گەپنى كۆتۈرۈپ كەلمىگەنسەن -

ھە؟

— يوقسۇ پاناھگاھىم، — دېدى چاپارمەن گەدەنلىرىدىن يامغۇردەك قۇيۇلۇۋاتقان قارا تەرنى بەلبېغى بىلەن سۈرتۈپ تۇرۇپ، — ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆردۈم. خانزادە ئالا ئۇدەۋلە ئىسيان كۆتۈرۈپ ھىرات شەھىرىنى ئىگىلىدى. بۇزۇكۇۋارىمىز گۆھەر شاد بېگىم بىلەن خانزادە ئابدۇلئەتىپخاننى تۇتۇپ زىندانغا سالدى... چاپارمەننىڭ كېيىنكى گەپلىرى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ قولىغا كىرمىدى. ھىراتقا دەرھال يېتىپ بارمىسا ئانىسى بىلەن سۆيۈملۈك ئوغلىنىڭ ھاياتىغا خەۋپ يېتىدىغاندەك، ئۇلار ئۇنىڭ يولىغا تەلمۈرۈپ قاراۋاتقاندەك، زىنداندا كۆز يېشى قىلىۋاتقاندا، ئەمىننى ئاتا چاقىرىۋاتقاندەك تۇيغۇغا كېلىپ، يۈرىكى ئېچىشىپ كەتتى. تاشكەنت، ئەندىجانغا ھەمدەمگە لەشكەر ئەۋەتىش خىيالىدىن دەرھاللا ۋاز كەچتى.

— تاشكەنت، ئەندىجان شەھەرلىرىنىڭ سېپىل قوۋۇقلىرى مۇستەھكەم، سۇ، ئوزۇق - تۈلۈكى مول، شەھەرنى مۇھاپىزەت قىلىدىغان لەشكەرلىرى يېتەرلىك. بىرەر يىللىق قامالغا بەرداش - لىق بېرەلەيدۇ، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ شاھنىشىندا پەرماننى كۈتۈپ تۇرغان ئەمىرلىرىگە قاراپ، — ئول ئىككى ۋىلايەتنىڭ ئەمىرلىرىگە پەرمانىمنى يەتكۈزۈڭلار. جەڭگە چىقماي، شەھەرنى مۇستەھكەم قورۇقىدىسۇن. شەھەرنى ساقلاپ قالالسىلا كاتتا ئە - جىر - تۆھپە كۆرسەتكەن ھېسابلىنىپ، شەھەر ئالغانلىق تۆھ - پىسى بېرىلىپ تارتۇقلىنىدۇ. قاتتىق ئېھتىيات قىلغاي، زىنھار جەڭگە چىقىمغاي. موغۇلىستان لەشكەرلىرىنىڭ ئوزۇق - تۈلۈكى بىرنەچچە ئايلىق قامالغا بەرداشلىق بېرەلمەيدۇ. ئاخىرقى ھېسابتا مۇھاسىرىنى بوشىتىپ ئۆزۈڭىدىن چېكىنىدۇ.

ئەمىرلەر لام - جىم دېمىدى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ نەزەرنى ئەمىر سۇلتان جاندارغا ئاغدۇردى.

— لەشكېرىي دىۋاننىڭ ھازىرلىقى قانداقراق؟
— پەرىمانلىرىغا بىنائەن ئاللىقاچان ھازىرلىقى كۆرۈپ بولغان
ئايلىرى.

— بارىكالا، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ مەمنۇنلۇق بىلەن، —
ئەمەسە دەرھال ھىراتقا ئاتلىنىيلى. شەيخۇلئىسلام بۇرھانىددىن
ئوردىغا، مىرانشاھ دورغا ئاستانگە مۇئەككەل بولغاي. كۈندە بىر
قېتىم مەلۇمات يوللاشنى ئەسلىرىدىن چىقىرىشمىسلا. خاھى
ئوردا، خاھى ئاستاندا پىتنە قىلغۇچىلار قاتتىق ياساققا تارتىل-
سۇن.

مىرزا ئۇلۇغبەگ شۇ كۈنلا چاقماق تېزلىكىدە ھىراتقا
لەشكەر تارتتى.

بۇ چاغدا خانزادە ئالا ئۇددەۋلە بوۋىسى شاھرۇخ مىرزانىڭ
ئەللىك يىلدىن بۇيان جۇغلىغان خەزىنىلىرىنى سەرپ قىلىپ
ئوردىدىكى ئەمىرلەرنىڭلا ئەمەس، ھىرات خەلقىنىڭمۇ قوللىشىغا
ئېرىشكەن، نۇرغۇن لەشكەر جۇغلاپ ئۆلگۈرگەنىدى. خانزادە ئابد-
دۆللەتپىخان نائىب خانلىق مەرتىۋىسىگە ئېرىشكەندىن كېيىن
ئوردىدىكى ئەمىرلەرگە، ھىرات خەلقىگە قانچىلىك زۇلۇم سالغان
بولسا، بوۋىسى شاھرۇخخان ۋاپاتىدىن كېيىنكى بىرنەچچە ئاي
ئىچىدە بۇ زۇلۇمنى نەچچە ھەسسە ئاشۇرۇۋەتكەنىدى. شۇ سەۋەب-
تىن ئەمىرلەر ئالا ئۇددەۋلەنى بىردەك قوللىدى. خەلق بولسا ئۇنى
پادىشاھ دەپ ئېتىراپ قىلدى.

ھەئە، بوۋىسى شاھرۇخخان ۋاپاتىدىن كېيىن مومىنىڭ
قوللىشى بىلەن رەسمىي تەختتە ئولتۇرغان خانزادە ئابدۆللەتپى-
خان كىچىكىدىن بىللە ئويىناپ چوڭ بولغان، شەرەفسىدىن ئەلى
يەزدى ھۇزۇرىدا بىللە ئىلىم ئۆگەنگەن نەۋرە قېرىندىشى ئالا ئۇد-
دەۋلەنى ئەتىۋارلاپ ئىززىتىنى قىلىش، قېرىنداشلىق مېھرىنى
كۆرسىتىپ يۇقىرى مەنەپ - مەرتىۋە ئىنئام قىلىش ئۇياقتا
تۇرسۇن، ھەدىسىلا ھاقارەتلىگەن، زاڭلىق قىلغانىدى. گۆھەرشاد
بېگىم بولسا بۇ ئىككى نەۋرىسىگە ئوخشاش كۆزدە قارىماي،

خانزادە ئابدۇللەتپىخانغا يان باسقان، ئۇنى قوللىغانىدى. شۇ سە - ۋەبتىن ئەزەلدىن ئابدۇللەتپىخاننىڭ ئەتىۋارلىنىشىغا، يۇقىرى مەنەسەپ - مەرتىۋىگە ئېرىشىشىگە قايىل بولماي، كۆڭلىدە غۇم ساقلاپ كەلگەن ئالائۇددەۋلە پۇختا تەييارلىق كۆرۈپ تۇيۇقسىز ئىسيان كۆتۈرگەنىدى. ئۇنىڭ بۇنداق قىلىشىنى گۆھەرشاد بېگىمۇ، خانزادە ئابدۇللەتپىخانمۇ خىيالغا كەلتۈرمىگەنىدى. شۇڭا ئۇلار تۇيۇقسىز ھۇجۇم ئالدىدا تەمتىرىدى، ھودۇقتى، دەر - ھال تەدبىر قوللىنالمىدى. ئابدۇللەتپىخاندىن ئاللىقاچان كۆڭلى سۈۋۈپ كەتكەن ئەمىرلەر بولسا قەستەن ھودۇققان قىياپەتكە كىرىۋېلىپ بېشىنى ئىچىگە تىقىۋېلىشتى. ئەقىل - تەدبىر كۆرسىدى. تىپ ئىسياننى باستۇرۇش دېگەنلەرنى خىيالغىمۇ كەلتۈرۈپ قوشمىدى.

خانزادە ئالائۇددەۋلە كۆزنى يۇمۇپ - ئاچقۇچە بولغان ئاردىلىقتا ئوردىنى ئىگىلەپ، خانزادە ئابدۇللەتپىخاننى زىندانغا سولدى. مومىسى گۆھەرشاد بېگىمنى نەزەربەند قىلدى. گۆھەرشاد بېگىمنىڭ يېلىنىش - يالۋۇرۇشلىرىغا پەرۋامۇ قىلمىدى، بەلكى، مەسخىرە قىلىپ پۇخادىن چىقتى.

تۈمەنلىگەن سەركەردە - لەشكەرلىرى بىلەن كېچە - كۈندۈز يول يۈرۈپ، چاقماق تېزلىكىدە ھىراتقا يېتىپ كەلگەن مىرزا ئۇلۇغبەگ ئانىسى گۆھەرشاد بېگىم بىلەن ئوغلى ئابدۇللەتپىخاننىڭ ھاياتىدىن خەۋەپسىرەپ، جىيەن ئوغلى ئالائۇددەۋلە بىلەن ئۇرۇش قىلىشقا راىي بارسىدى. ئانىسى بىلەن ئوغلىنى قويۇپ بېرىپ، دادىسى شاھرۇخخاننىڭ خەزىنىسىنى قايتۇرۇپ بەرسە، ئالائۇددەۋلەگە ھىراتنى بېرىپ، لەشكەرلىرىنى سەمەرقەنتكە قايتۇرۇپ كېتىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈپ سۈلھى تەلەپ قىلدى. خانزادە ئالائۇددەۋلە مومىسى گۆھەرشاد بېگىمنى گۆرۈ ھېسابىدا تۇتۇپ قالىدىغان، مىرزا ئۇلۇغبەگ لەشكەر چېكىندۈرگەندىن كېيىن مومىسىنى نەزەربەندتىن بوشتىدىغانلىقىنى ئېيتىپ شەرت قويدى. مىرزا ئۇلۇغبەگ جىيەننىڭ بۇ شەرتىگە قوشۇلدى. ئالائۇد -

دەۋلە ئابدۇللا تىپخاننى زىنداندىن چىقىرىپ، يۈز تۈگىلىك مال - مۈلۈك بىلەن مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئالدىغا ئەۋەتتى.

ھىرات شەھىرىدىن ساق - سالامەت چىقىۋالغان خانزادە ئابدۇ

دۆلە تىپخان دادىسىنى كۆرۈپ مىشىلداپ يىغلىۋەتتى. ئۇنىڭ بۇ

يىغىسى ياكى تاجۇ تەختتىن ئايرىلىپ قالغانلىق سەۋەبلىك بىلەن

دۈرگەن ھەسرەت يىغىسىغا، ياكى دادىسىغا قىلغان ھۆرمەتسىز -

لىكىگە ئۆكۈنگەن پۇشايما يىغىسىغا ئوخشمايتتى. ئوتتۇز ياش -

تىن ئاشقان ئوغلىنىڭ يىغلىشىنى مىرزا ئۇلۇغبەگ ئانچە ياقتۇ -

رۇپ كەتمىگەن بولسىمۇ، يەنىلا چوڭقۇر ئاتىلىق مېھرى بىلەن

باغرىغا بېسىپ تەسەللى بەردى، ئەمما ئابدۇللا تىپخان بىر ئېغىز

زۇۋان سۈرمىدى، ھەتتا دادىسىنىڭ بوينىغىمۇ ئېسىلمىدى.

ئوغلىنى ساق - سالامەت كۆرۈپ خېلىلا خاتىرجەم بولغان

مىرزا ئۇلۇغبەگ جىيەنى ئالائۇددەۋلەنىڭ بوۋىسى شاھرۇخاننىڭ

خەزىنىسىنى قايتۇرۇپ بەردىم دەپ تاپشۇرغان يۈز تۈگىلىك مال -

مۈلۈكىنى كۆرۈپ غۇزۇرىدە بولۇپ قالدى. ئالائۇددەۋلەنىڭ كېلىد -

شىمنىڭ ئىككىنچى شەرتىگە خىلاپلىق قىلىپ ئۆزىنى ئالدىغان -

لىقىنى بىر قاراپلا بىلىۋالغانىدى. چۈنكى، ھىرات خەزىنىسىدىكى

مال - دۇنيالار مىرزا ئۇلۇغبەگكە بەش قولىدەك ئايان ئىدى. شاھ -

رۇخان ئوغلى مىرزا ئۇلۇغبەگكە سەمەرقەنتنى بەرگەن ۋاقىتىدا

دادىسى - بۈيۈك ئىستېلاچى ئەمىر تۆمۈر كۆرەگان دەۋرىدىن

تارتىپ يىغىلغان بارلىق خەزىنىلەرنى سەمەرقەنتتىن ھىراتقا

كۆچۈرۈپ كەتكەنىدى. مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ مۆلچەرچە خەزىنىدى -

كى قۇيما، كېسەك، نوکچا، كېپەك ئالتۇنلارنىڭ ئۆزىلا يۈز تۈگ -

لىك كېلەتتى. ئالماس، قاشتېشى، ياقۇت، لەئىل، ئۈنچە - مەرۋا -

يىت قاتارلىق گۆھەرلەر ۋە شۇلاردىن ياسالغان ھەرخىل سەنئەت

بۇيۇملىرىمۇ يۈز تۈگىلىكتىن ئېشىپ كېتەتتى. شايبى، ئەتلەس،

تەتىللا، كىمخاب، مەخمەل، گىلەملەر، يولۋاس، ئېيىق، تۈلكە،

يىلپىز، بۇلغۇن، قۇندۇز تېرىلىرى، بۇغا مۇڭگۈزى، ئىپار، زە -

پەر، ئەنەبەر دېگەندەك بۇيۇملارنى يۈز ئەمەس، مىڭ تۈگىگە ئارت -

سىمۇ يۆتكەپ بولغىلى بولمايتتى. باشقا ئېسىل بۇيۇملارنىڭمۇ ھەددى - ھېسابى يوق ئىدى. ئالائۇددەۋلە مىرزا ئۇلۇغبەگكە خە - زىنىنىڭ مىڭدىن بىرىنىمۇ قايتۇرۇپ بەرمىگەنىدى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ جىيەنىگە كېلىشىمگە ئەمەل قىلىپ، خە - زىنىنى تولۇق تاپشۇرۇش ھەققىدە يەنە مەكتۇپ ئەۋەتتى. ئەمما ئالائۇددەۋلە مىرزا ئۇلۇغبەگنى قەستەن ئۇششۇقلۇق قىلىپ تۆھ - مەت قىلدىڭ، دەپ ئەيىبلىدى ھەمدە ھېچنېمە بەرمەيدىغانلىقىنى بىلدۈردى.

جىيەنىنى گەپكە كىرگۈزەلمىگەن مىرزا ئۇلۇغبەگ ئۇرۇش قىلىشقا مەجبۇر بولدى. ئۆزى ئاساسىي قوشۇنغا باش بولدى. چوڭ خانزادىسى ئابدۇللەتپخان بىلەن كىچىك خانزادىسى ئابدۇلئە - زىرخانىنى ئوڭ قانات قوشۇنغا، ئەمىر سۇلتان جاندارنى سول قانات قوشۇنغا ئەمىر قىلدى. خانزادە ئالائۇددەۋلەمۇ ھىرات شەھىرىدىن تۆت پەرسەخ يىراقلىقتىكى مۇرغاپ دەرياسى بويىغا قارارگاھ قۇر - غاندى. ئىككى قوشۇن ئۆزئارا قىرغىن قىلىشتى. جەڭ ئىنتايىن دەھشەتلىك بولدى. ئاتلار، لەشكەرلەر جەسەتلەرگە، ئۈزۈلگەن كال - لىلارغا پۈتلىشاتتى. مۇرغاپ دەرياسى قىپقىزىل قانغا بويالدى. قاتتىق يېڭىلگەن ئالائۇددەۋلە ھىراتنى ساقلاپ قېلىشقا كۈزى يەتمەي، دادىسى بايسۇنغۇر مىرزىنى پاناھ تارتىپ ئازغىنە لەشكەر - لىرىنى ئەگەشتۈرۈپ غەربىي خۇراسانغا قاراپ قاچتى.

رەقەبىنىڭ قاچقانلىقىنى كۆرگەن خانزادە ئابدۇللەتپخان نېمە ئۈچۈندۇر ئۇنى قوغلاشنى خالىماي، ھىرات شەھىرىگە كى - رىشكە ئالدىرىدى.

— شەھەرگە كىرىشكە ئالدىرمايلى ئاغا، — دېدى ئابدۇلئە - زىرخان ئۇنىڭ ئالدىنى توسۇپ، — بىز ئاۋۋال شەھەرگە كىرسەك خان ئاتامغا ھۆرمەتسىزلىك قىلغان بولىمىز. شەھەرگە ئالدى بى - لەن غەلبە - نۇسرەت ئىگىسى كىرىشى كېرەك.

— غەلبە - نۇسرەت ئىگىسى دېگەن مانا مەن، — دېدى ئابدۇللەتپخان ئىنىسىگە قوپاللىق بىلەن ۋارقىراپ، — جېنىد -

مىزنى ئالىقىنىمىزغا ئېلىپ تۇرۇپ قان كېچىپ جەڭ قىلدۇق. خان ئاتام بولسا پەقەتلا پەرمان چۈشۈردى شۇ. شەھەرگە كىرىپ ئالاۋددەۋلە دېگەن بەدرەكنىڭ يالاقچىلىرىنى تېپىپ قېلىپتىن ئۆتكۈزسەك، خان ئاتام بىزنى تارتۇقلايدۇ تېخى.

— يوقسۇ، يېڭىلىشتىلە ئاغا، — دېدى ئابدۇلئەزىزخان تەمكىنلىك بىلەن چۈشەندۈرۈپ، — شول تاپتا شەھەرگە باستۇرۇپ كىرسەك، قىزىپ قالغان لەشكەرلەر ئولجا تەمەسىدە رەئىس يەتنى قىرغىن قىلىشتىن يانمايدۇ. بىگۇناھ ئادەملەرنىڭ جېنىغا زامىن بولىمىز. ئالاۋددەۋلە مىزغا كۆمەكلەشكەن ئول رىياكار ئەمىرلەرنىڭ كۆپىنچىسى ئاللىقاچان كېچىپ بولدى. ماقۇل دې-سىلە، بۈگۈن شەھەرگە كىرمەيلى.

خانزادە ئابدۇلئەتپخاننىڭ ھىرات شەھىرىگە كىرىشكە بۇنداق چىلىك ئالدىراپ كېتىشىدە، رەقىبلىرىدىن قىساس ئېلىشتىن كۆرە، نەزەربەندىكى مومىسى گۆھەرشاد بېگىم بىلەن كۆرۈشۈپ، ھىرات تەختىدە قايتا ئولتۇرۇشنى مەسلىھەتلىشىش، دادىسىنىڭ ھىرات تەختىنى تارتىۋېلىشنىڭ ئالدىنى ئېلىش مۇددىئاسى بار ئىدى. بىراق ئىنىسىنىڭ ئورۇنلۇق مەسلىھەتى ئالدىدا بىرئازا تەۋرىنىپ قالدى. يەنە بىر تەرەپتىن، ھىرات بوسۇغىسىغا لەشكەر تارتىپ كەلگەن دادىسىدىن تەپ تارتتى، ھەزەر ئەيلىدى.

— شەھەرگە كىرمىسەك نەگە بارىمىز؟ — دېدى ئۇ چىرايدىكى پۇرۇشتۇرۇپ، — كەچ چۈشۈپ كەتتى. بۇ چاغ بولغاندا لەشكەرلەرنى باشلاپ قارارگاھقا قايتىمىز دېسەك تۇن نىسبىدىن ئېشىپ كېتىدۇ، ھېلىمۇ ئۇلار جەڭ قىلىپ ھېرىپ كەتتى. ئابدۇلئەتپخان ئىمكان بار شەھەرنىڭ يېنىدا تۇنۇپ، ئەتە ئاتىسىدىن پەرمان چۈشسە ئەڭ ئاۋۋال شەھەرگە كىرىشنى كۆڭ-لىگە پۈككەندى. بۇنداق قىلسا، بىرىنچىدىن، مومىسى گۆھەرشاد بېگىم بىلەن ئاۋۋال كۆرۈشەلەيتتى، ئىككىنچىدىن، ھىرات شەھىرىنى ئالغان بىرىنچى تۆھپە ئۇنىڭ بولاتتى.

— ئەمەسە خان ئاتامغا خەۋەر بېرىۋېتىپ ئىختىيارىدىن

قەلئەسىدە تۈنەيلى، — دەيدى ئابدۇلئەزىزخان.

— ئىختىيارىدىن قەلئەسىدە نېمىش قىلىمىز؟ ھاۋا سوغۇق بولمىغاندىكىن لەشكەرلەر توڭۇپ كەتمەيدۇ، مۇشۇ يەردىلا تۈنەيلى.

— ھەر ئېھتىمالغا قارشى ئىختىيارىدىن قەلئەسىنى چارلاپ باقايلى. يوشۇرۇنۇۋالغان لەشكەرلەر بولسا ئۇخلاپ قالغان ۋاقتىدە - مىزدىن پايدىلىنىپ شەبخۇن ئۇرمىسۇن يەنە.

ئىنىسىنىڭ ئەستايىدىللىقىدىن بىزار بولغان ئابدۇللەتىپ - خان قاپقىنى تۇردى.

— ئەمىسە قەلئەنى سىلى چارلاپ كەلسىلە، مەن بۇ يەردە ئارام ئالدىغانغا جاي راسلاتقۇزغاچ تۇراي.

ئابدۇلئەزىزخان مىڭغا يېقىن نۆكەرنى ئەگەشتۈرۈپ يىراق - تىن كۆرۈنۈپ تۇرغان ئىختىيارىدىن قەلئەسىگە يۈرۈپ كەتتى.

ھېرىپ ھالىدىن كەتكەن ئابدۇللەتىپخان غىزا يېيىشكىمۇ راۋىي بارماي، نۆكەرلىرى قول - قولچە راسلاپ بەرگەن تۆشەككە ئۆزىنى تاشلىدى - دە، خورەككە چۈشۈپ كەتتى.

تۈن تەڭ بولغاندا خاس مەھرىمنىڭ ئويغىتىشىدىن قاتتىق غەزەپلەنگەن خانزادە ئابدۇللەتىپخان چاچراپ ئورنىدىن تۇردى:

— ئۇيقۇمنى بۇزۇپ نېمە قىلماقچىسىن، بەتبەخت! مەھرەم يىگىت ئۆلۈم ۋەھمىسىدىن غال - غال تىترىگىندە - چە يۈكۈندى:

— كەچۈرسىلە ئالىيلىرى، كىچىك خانزادە ئۆزلىرىنى چې - دىرنىڭ سىرتىدا ساقلاۋاتىدۇ.

— نېمە دېمەكچىكەن بۇ كېچىدە ئۇخلىماي؟

— مەلۇم قىلىدىغان مۇھىم ئىشى بار ئوخشايدۇ.

ئابدۇللەتىپخان مەھرىمىگە قاتتىق چىچاڭشىپ بىر نېمە - لەرنى دېگىنىچە سىرتقا چىقتى.

— كەچۈرسىلە ئاغا، ئۇيقۇلىرىنى بۇزۇپ قويدۇم، — دەيدى ئابدۇلئەزىزخان قوشۇمىلىرى تۈرۈلۈپ كەتكەن ئاكىسىغا ئېھ - تىرام بىلدۈرۈپ، — خوش خەۋەر. جەننەتماكان بابائى بۇزۇرۇكلەر -

نىڭ خەزىنىسىنى تاپتىم.

— خەزىنىنى تاپتىم؟ — ئابدۇللىھە تىپخان ئىشەنمىگەن ھالدا

ئىنىسىگە قارىدى، — خاتا كۆرۈپ قاپتىلا ئىنىم. بابائى بۇزۇك.

لەرنىڭ خەزىنىسى ھىراتتا بولماي بۇ ئايدا ئادا نېمىش قىلسۇن؟

— خەزىنە ئىختىيارىدىن قەلئەسىدە ئىكەن، — دەپتى ئابى

دۆلەنزخان ئەستايىدىللىق بىلەن، — ئۆز كۆزۈم بىلەن كۆر.

دۇم. بايا نۆكەرلەر بىلەن قەلئەنى تەپسىلىي تىنتىغان ئىدۇق،

خەزىنە قەلئەنىڭ يەر ئاستىدىكى ئۆيدىن تېپىلدى. ھەممىسى ئال.

تۇن - كۈمۈش، ئۈنچە - مەرۋايىتلار ئىكەن، ئۆي - ئۆيلەرگە

تاغدەك دۆۋىلىنىپ پانمايلا قاپتۇ. ئەھۋالدىن قارىغاندا، ئالا ئۇدەۋ.

لە خان ئاتامنىڭ لەشكەر تارتىپ كەلگىنىنى ئاڭلاپ خەزىنىنى

يۆتكەپ يوشۇرۇپ قالماقچى بولغان ئوخشايدۇ. خان ئاتام ئۇنىڭ

خەزىنىنى تولۇق تاپشۇرغىنىغا ئىشەنمىگەندى، مانا راست بولۇپ

چىقتى.

ئابدۇللىھە تىپخان ئىنىسىنىڭ گېپىنىڭ ئايىغىنى ئاڭلاشقا تا.

قەت قىلالمىدى.

— يول باشلىسىلا، — دەپتى ئۇ قەلئەگە بېرىشقا ئالدىراپ.

مال - دۇنيا ۋەسۋەسىدە ئۇنىڭ ئۇيقۇسى پۈتۈنلەي ئېچىد.

لىپ كەتكەندى.

ئىختىيارىدىن قەلئەسىدىكى خەزىنىنى كۆرۈپ ئابدۇللىھە تىپ.

خاننىڭ گۈل قەللىرى ئېچىلىپ كەتتى. ۋۇجۇدىنى ھاياجانلىق

تۇيغۇلار چىرمىۋالدى.

«ئېھ، تەڭرىم! ماڭا بۇ ئامەتنى قايتا نېسىپ قىلغىنىڭغا يۈز.

مىڭ قەتلە شۈكۈر. ئەمدى بۇ بايلىقلار مېنىڭ بولدى. ھىراتنى

بۇزۇكۇر مومام چوقۇم يەنە ماڭا ئېلىپ بېرىدۇ. شەھەرمۇ، تاجۇ

تەختمۇ، مال - دۇنيامۇ ھېچبىرگە كەتمەيدىغان بولدى. بۇ ھې.

سابسىز خەزىنە ئاللىقىنىمىدىلا بولىدىغان بولسا، كۆڭلۈمگە پۈككەن

ھەرقانداق ئىشنى تەۋرىتەلەيمەن. بەلكىم ئاتاممۇ خاقانلىق تەخ.

تىنى ئۆتۈنۈپ بەرمەسلىككە ئىلاج قىلالمايدۇ...»

ئۇرۇشتا ئولجا ئېلىنغان ھەرقانداق مال - دۇنيا ئاشۇ سەر - كەردىگە تەئەللۇق بولاتتى. ئۇنىڭغا خاننىڭ چىشى پاتمايتتى، پە - قەت بولمىسا سەر كەردە ئاشۇ مال - دۇنيادىن خانغا ئازراق ئايرىپ بېرەتتى. بۇ سوۋغا - سالام پىشكەش قىلىش دېيىلەتتى. سەر كەر - دە - لەشكەرلەرنىڭ جەڭدىكى غەيرەت - جاسارىتىنىڭ سۇسلاپ قالماسلىقى ئۈچۈن تۈزۈلگەن بۇ قائىدە چىڭگىز خان زامانىدىن تارتىپ داۋاملىشىپ كەلگەن بولۇپ، تا ھازىرغىچە ھېچكىم ئۇنى ئۆزگەرتىمىگەنىدى. شۇ سەۋەبتىن خانزادە ئابدۇلئەتىپخان بۇ خە - زىنىنى ئۆزىنىڭ جەڭدە ئولجا ئالغان شەخسىي مال - مۈلكى ھې - سابلاپ بولغانىدى.

ناھايتتىمۇ ئەپسۇسكى، ئابدۇلئەتىپخاننىڭ بارلىق شېرىن ئارزۇلىرى پۈتۈنلەي بەربات بولدى. ھىرات شەھىرىنىڭ بوسۇغى - سىدىن ئەڭ ئاۋۋال ئۆزى ئاتلىغان مىرزا ئۇلۇغبەگ ئىككى خانزا - دىسىنىڭ جەڭدە كۆرسەتكەن جاسارىتىگە ئايرىپ ئوقۇپ، ئۇلارنى باھادىرلىق ئۇنۋانى بىلەن تارتۇقلىدى. ئىختىيارىدىن قەلئەسىدىن تېپىلغان خەزىنىنى «بۇلار ئالائۇددەۋلە مىرزىنىڭ شەخسىي مال - مۈلكى ئەمەس، بەلكى شەۋكەتلىك بوۋام ساھىبىقىران ئەمىر تۆمۈر كۆرەگان زامانىسىدىن تارتىپ جۇغلانغان دۆلەتنىڭ مال - مۈلكى - دۇر. ئۇنى پەقەت ئالائۇددەۋلە مىرزا يوشۇرۇپ قېلىش ئۈچۈن ئىختىيارىدىن قەلئەسىگە يۆتكىۋەتكەن. شۇڭا ئۇنى ئولجا ھېساب - لىغىلى بولمايدۇ» دېگەن ھۆكۈمنى چىقىرىپ، ئوغۇللىرىغا بۆلۈپ بەرمىدى. ئەكسىچە، خەزىنىنى سەمەرقەنتكە يۆتكەپ كېتىشكە پەرمان چۈشۈردى. ئوغلى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ سەۋەبىدىن نەزەر - بەندىتىن قۇتۇلغان گۆھەرشاد بېگىمنىڭ تىلى تۇتۇلغانىدى. شۇڭا، شاھرۇخخاننىڭ قۇيما ئالتۇندىن ياسالغان ھەشەمەتلىك تەختىدە ئولتۇرغان مىرزا ئۇلۇغبەگكە ئۇ ھېچنېمە دېيەلمىدى. مومىس - نىڭ بوشىشىپ قالغىنىنى كۆرگەن ئابدۇلئەتىپخان ئىچىدە قات - تىق نارازى بولغان بولسىمۇ، چىشىنى - چىشىغا چىشلەشكە مەجبۇر بولدى. ئۇنىڭ مومىسىغا ئۈمىد بىلەن تىكىلگەن كۆزلىرى

بىچارىلەرچە مۆلدۈرلەيتتى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ ئىككى ئوغلىنى ئەمدى يېنىدىن ئايرىماس -
لىق، بولۇپمۇ چوڭ خانزادىسى ئابدۇلەتپىخاننى گۆھەرشاھ بىلەن -
گىمىنىڭ يېنىدا نۇرغۇن ماسلىق قارارىغا كەلگەنىدى. شۇڭا مىرزانىڭ
يەنە بىر جىيەنى ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزانى ئەمىرلىككە تەيىنلىدى.
دى. ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزا ئاللاھۇددەۋلەنىڭ ئىنىسى ئىدى.
مىرزا ئۇلۇغبەگ مۇشۇ ئۇسۇل بىلەن غەربىي خۇراساننى تىزگىن -
لەپ تۇرۇۋاتقان ئىنىسى بايسۇنغۇر مىرزا بىلەن ئاداۋەتلىشىپ
قېلىشنىڭ ئالدىنى ئالغانىدى. ئۇ ھىراتنىڭ ئىشلىرىنى بىر قۇر
رەتكە سېلىۋالغاندىن كېيىن، كىچىك خانزادىسى ئابدۇلئەزىزخان -
نى ئىختىيارىدىن قەلئەسىدىن تېپىلغان خەزىنىنى سەمەرقەنتكە
يۆتكەشكە بۇيرۇپ، چوڭ خانزادىسى ئابدۇلەتپىخاننى ئېلىپ، بار -
لىق سەركەردە - لەشكەرلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ غەربىي خۇراساننىڭ
مەركىزى مەشھەدكە قاراپ يۈرۈش قىلدى. مەقسىتى - ئىنىسى
بايسۇنغۇر مىرزا بىلەن كۆرۈشۈش، شۇنداقلا جىيەن ئوغلى ئالا -
ئۇددەۋلەنى راسا بىر ئۇچۇقداپ قويۇش، شۇ ئارقىلىق ئىچكى قە -
سىمدىكى يوشۇرۇن خەۋپنى تۈگىتىش ئىدى.

ئىنىسى بايسۇنغۇر مىرزىغا تەۋە بىر قانچە شەھەرلەردىن ئۆ -
تۈپ ئىلگىرىلەۋاتقان مىرزا ئۇلۇغبەگنى سەمەرقەنتتىن كەلگەن
جىددىي مەلۇمات توختاشقا مەجبۇر قىلدى.

— قېلىڭاھىمغا مەلۇم بولغاچ، — دېدى چاپارمەن شەي -
خۇلئىسلام بۇرھانىددىن بىلەن مىرانشاھ دورغىنىڭ مەلۇماتىنى
ئۆزىتىپ تۇرۇپ، — سەمەرقەنت خەۋپ ئاستىدا قالدى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ مەكتۇپىنى ئالدىراش ئوقۇدى.
مەلۇم بولدىكى، دەشتى قىپچاق دالىسىدا مىرزا ئۇلۇغبەگكە
زىممىلىك بىلدۈرۈپ ياشاپ كېلىۋاتقان سۇلتان ئوبۇلخەيرخان
مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ھىراتقا لەشكەر تارتىپ كەتكىنىنى، سەمەر -
قەنتنى ساقلاپ ياتقان لەشكەرلەرنىڭ ئازلىقىنى بىلىپ، سەر -
كەردە - لەشكەرلىرىنى سەمەرقەنتنى ئىستېلا قىلىشقا ئەۋەتكە -

ندى. دەشتى قىپچاق دالىسىدا چارۋىچىلىق بىلەن ياشاۋاتقان بۇ قوۋم ئۆزلىرىنى سەلتەنەت پاسىبانى — سۇلتان ئوبۇلخەيرخاننىڭ مەرھۇم دادىسى ئۆزبېكخاننىڭ نامىدا ئۆزبېك دەپ ئاتايتتى. ئىلگىرى مىرزا ئۇلۇغبەگ بىلەن بىرنەچچە قېتىم جەڭ قىلىپ يېڭىلىگەن سۇلتان ئوبۇلخەيرخان سەلتەنەتنى ساقلاپ قېلىش بەدىلىگە مىرزا ئۇلۇغبەگكە زىممىلىك بىلدۈرۈپ ئولپان تاپشۇرۇپ كېلىۋاتاتتى.

— نامەرد ئەبلەخ، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ غەزىپىنى بىر-سىۋاللاي. خاننىڭ ئۆزىنى ياكى سۇلتان ئوبۇلخەيرخاننى تىللىغىنىنى ئاڭقىرالماي تىترەپ تۇرغان چاپارمەندىن يەنە سوردى،
دى، — سەمەرقەنتنىڭ ئەھۋالى قانداقراق؟

— قىبلىگاھمىغا مەلۇم بولغاي، ياۋ لەشكەرلىرى ھەددى-ھېسابسىز، سەمەرقەنتنى ئۈزۈكنىڭ كۆزىدەك قورشىۋالدى.

يەنە گەپ سوراشقا رايبى بارمىغان مىرزا ئۇلۇغبەگ ئېتىنىڭ بېشىنى سەمەرقەنت تەرەپكە بۇردى. ئىنىسى بايسۇنغۇر مىرزاغا ئوغلى ئالا ئۇد دەۋلەتنى تۇتۇپ نەسەۋەت قىلىشقا، گېپىگە كىرمىسە نەزەربەند قىلىشقا پەرمان بېرىپ مەشھەدكە چاپارمەن ماڭغۇزدى. ئۇ ئىنىسىنىڭ ئوغلى ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزانى ھىراتنىڭ ئە-مىرلىكىگە تەيىنلىگەنلىكى ئۈچۈن ئۇنىڭ ئۆز پەرمانىنى بىجاندەل ئورۇندايدىغانلىقىغا ئىشىنەتتى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ كېچىككەندى. دەشتى قىپچاق سەركەردە — لەشكەرلىرى سەمەرقەنت شەھىرىنى ئاللىقاچان ئىشغال قىلىپ بولغانىدى. ئۇلار مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ چاقماق تېزلىكىدە سەمەرقەنتكە قايتىپ كېلىۋاتقانلىقىدىن خەۋەر تېپىپ شەھەرنى تاشلاپ دەرھال چېكىندى. مىرزا ئۇلۇغبەگ دەشتى قىپچاق لەشكەرلىرى ۋەيران قىلىۋەتكەن سەمەرقەنت شەھىرىنى كۆرۈپ، يۈرىكى ئې-چىشىپ كەتتى. ئۇلار خەزىنىنى بۇلغىنىغا قانائەت قىلماي، ئوردىدىكى كۆكسارايىنىڭ، شەھەردىكى كاتتا ئىمارەتلەرنىڭ، مەد-رىسە — مەسچىتلەرنىڭ گۈمبەز، قۇببە، پېشايۋان، تاملىرىدىكى

نەقىشلىرىگە يالتىلغان ئالتۇنلارنىمۇ قىرىۋېلىپ پۈتۈنلەي ۋەيران قىلىۋەتكەنىدى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ ھەرقانچە قىلىپمۇ غەزىپىنى باسالمايدى. ئۆزبېكلەرنى جازالاش ئۈچۈن دەشتى قىپچاققا لەشكەر ماڭدۇردى. بۇزۇۋېتىلگەن ئىمارەتلەرنى تېزدىن ئەسلىگە كەلتۈرۈشكە پەرمان بەردى. ھەئە، تېخىچىلا موغۇلىستان لەشكەرلىرىنىڭ مۇھاسىرىدە تۇرۇۋاتقان تاشكەنتنى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈنمۇ لەشكەر ماڭدۇ. غۇزدى.

چوڭ ئوغلى ئابدۇللا تىپخاننى يېنىغا ئېلىپ كېلىۋالغان مىرزا ئۇلۇغبەگ ئىمكانقەدەر ئۇنىڭ بىلەن كۆپرەك بىللە بولۇشقا، كۈندە دېگۈدەك كۆرۈشۈپ، بىر داستاندا ئولتۇرۇپ تاماق يەپ، مۇڭدېشىپ، ئۇزۇندىن بېرى سۆزلىشىپ قالغان ئاتا - بالىلىق مېھرىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشكە ئۇرۇندى. لېكىن ئابدۇللا تىپخان ئىمكانقەدەر دادىسىدىن ئۆزىنى قاچۇرۇپ يۈرەتتى. ئۇ ھىرات تەختىدە ئولتۇرۇپ سەلتەنەت سۈرگەن كۈنلىرىنى، ھەر رەمنى، ھەرەمدىكى نازىنىلارنى ئۇنتۇپالمايۋاتاتتى. دادىسى قەستەن ئۆزى بىلەن قېرىشىۋاتقاندا، ئاغزىدا مېھىر - مۇھەببەتتىن سۆز ئېچىپ، ئەمەلىيەتتە ئۆزىنى نەزەربەند قىلىۋاتقاندا ھېس قىلاتتى. مومىسى گۆھەر شاد بېگىمنى سېغىناتتى. جاھىل، تەكەببۇر، ئۆز بېشىمچى موماي مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ سەمەرقەنتكە بىللە كېتىش تەكلىپىنى قوپاللىق بىلەن رەت قىلىپ ھىراتقا قالغانىدى.

ئابدۇللا تىپخان دادىسىغا قارىغاندا پىر - ئۇستازى ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇشنى ئۆزىگە بەكرەك يېقىن تۇتاتتى. پۈرسەت تاپسىلا ئىشاننىڭ قېشىغا يۈگۈرەيتتى. دادىسىنىڭ نەسەبەتلىرىنى ئەسنەپ تۇرۇپ ئاڭلىغىنى بىلەن، ئىشاننىڭ نەسەبىتىنى

يۈكۈنۈپ تۇرۇپ ئاڭلايتتى. بۇنى تېزلا سېزىۋالغان مىرزا ئۇلۇغ- بەگ ئوغلى بىلەن ئىشاننى ئايرىۋېتىشنىڭ پەقەتلا ئامالنى قىلالمدى.

— سەمەرقەنتكە كەلگەندىن بېرى پەقەتلا ئېچىلالمايۋاتىدە. — دېدى مىرزا ئۇلۇغ بەگ ئوغلى بىلەن ناشتا قىلىۋېتىپ، — پەدەرلىرىنىڭ دەرگاھى سىلگە ياقمايۋاتامدۇ ياكى باشقا سەۋەب بارمۇ؟

— ھىراتقا كۆنۈپ قاپتىكەنمەن، — دېدى ئابدۇللا تىپخان ئۇدۇللا جاۋاب بېرىپ، — سەمەرقەنتتە ئېچىلالىشىم مۈمكىن ئەمەس.

«مومىسىنى سېغىنىدىمىكىن؟ دېمىسىمۇ ئۇ ھىراتتا بەك ئۇزاق تۇرۇپ كەتتى. ئەجەب مەن ئۇنىڭغا ئاتلىق مېھرىنى ھېس قىلدۇرالمىغاندىمەنمۇ؟ يېقىندىن بېرى ئىنىسىدىن بەكرەك ئۇ- نىڭغا كۆيۈنۈۋاتىمەن، كۆڭۈل بۆلۈۋاتىمەن، ئىمكان بار كۆڭلىنى ئېلىشنىڭ ئامالنى قىلىۋاتىمەن. نېمىشقا بۇنى چۈشەنمەيدىغان- دۇ؟ ئاشۇ ئىشاننى ئون قېتىم ئىزدىگەندە، مېنى ئۆزى خالاپ بىر قېتىم ئىزدەپ قويسا نېمە بولىدۇ؟ ئىككى ئوغلىغا شۇنداق كۆيد- دۇ بولمىسا. ئاشۇ بالىلىرىغا بەرگەن مېھرىدىن مەندەك ئاتىسى- غىمۇ ئازراق بەرسىچۇ كاشكى...»

مىرزا ئۇلۇغ بەگ ھەرقانچە غەيرەت قىلىپمۇ ئويلىغانلىرىنى ئوغلىغا دېيەلمىدى، غۇرۇرى يول قويىمىدى.

— سەمەرقەنتمۇ سىلنىڭ كىندىك قانلىرى تۆكۈلگەن شە- ھەر. ئۇنىڭ ئۈستىگە بۇ تەسەررۈپىمىزدىكى شەھەرلەرنىڭ ئەڭ كاتتىسى. قانداق تەلەپلىرى بولسا دەۋەرسىلە، مەن دېگەن سىل- نىڭ ئاتلىرى، پەرزەنت ئۈچۈن ئاتىسىدىنمۇ يېقىن ئادىمى بول- مايدۇ. سىلنى يېنىمغا ئەپكېلىۋېلىشىمدا سەلتەنەت ئىشلىرىغا كۆزى پىشىسۇن، يۇرتدارچىلىق تىزگىنىنى تۇتۇشنى ئۆگەنسۇن، دېگەندىن ئۆزگە مۇددىئا يوقتۇر. ئوردىغا ئۆز ئىختىيارلىرى بىلەن بىر قېتىممۇ چىقىپ باقمىدىلا.

ئابدۇللا تىپخان بىرپەس بېشىنى سېلىپ ئولتۇرغاندىن كېيىن، مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ كۆزىگە تىكىلىپ قارىدى. — كۆڭلۈمدىكىنى بىلگىلىرى بارمۇ ئاتا؟ — دەپسە، قۇلىقىم سىلىدە.

ئابدۇللا تىپخان ئاغزىنى ئۆمەللەپ - ئۆمەللەپ تىلىنىڭ ئۇچىغا كەلگەن گەپنى يۈتۈۋەتتى. ھەئە، ئۇ دادىسىغا: «ئەگەر مېنى سەمەرقەنتتە قېلىشقا زورلىسىلا، مەرھۇم بابائى بۈزرۈك يارلىق چۈشۈرۈپ ئىنئام قىلغان نائىب خانلىق مەرتىۋەمنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ بەرسە» دېمەكچى ئىدى. لېكىن سەمەرقەنتكە كەلگەندىن بېرى ئەمىرلىك مەرتىۋىسىگىمۇ ئېرىشەلمىگەنلىكىنى، ئوردىدا يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمىر - سىپاھلار قاتارىدا ئەمەس، تۆۋەن دەرىجىلىك ئەمىرلەر قاتارىدا جاي كۆرسىتىپ بېرىلگەنلىكىنى ئېسىگە ئېلىپ، كۆڭلىدىكى گەپنى يوشۇردى. ئۇ دادىسىغا ئىشەنمەيتتى، تەلىپىگە قوشۇلمايدۇ دەپ ئويلايتتى. شۇنداقتىمۇ مۇددىئاسىنى يۇپۇتۇپراق دېيىشكە جۈرئەت قىلدى: — مېنى ئېچىلسۇن، ياپرسۇن دەپسە، ھىراتقا قايتۇرۇۋەتسە.

مىرزا ئۇلۇغبەگ ئوغلىدىن بۇنداق جاۋابنى كۈتمىگەندى. — ئەپسۇس، — دېدى ئۇ ئوغلىنىڭ سولغۇن چىرايىغا قاراپ، — ھىراتنىڭ ئەمىرى بار. ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزىنى سەۋەبسىزلا مەنەسپتىن قالدۇرۇۋەتكىلى بولماس. قاتتىق ئۈمىدسىزلەنگەن ئابدۇللا تىپخان تەتۈر قارىۋالدى. — ماڭا مەنەسپ - مەرتىۋىنىڭ كېرىكى يوق، ھىراتتا تۇر - ساملا بولدى.

— لېكىن ھىراتتا يۇرتدارچىلىق يوسۇنلىرىنى ئۆگىنەلمەيدىلا، بۇنىڭ ئۈچۈن سەمەرقەنت ئوردىسى ئەڭ مۇۋاپىق. دادىسىنىڭ مۇئامىلىسىدىن، تەلەپپۇزىدىكى يۇمشاقلىقتىن خېلى ئۈمىدلىنىپ قالغان ئابدۇللا تىپخاننىڭ ۋۇجۇدىدا بىردىنلا جۈرئەت پەيدا بولدى.

— ئۇنداق بولسا بەلخنىڭ ئەمىرلىكىنى بەرسىلە، — دېدى
ئۇ ئەركىلىگەندەك قىلىپ، — يۇرتدارچىلىق يوسۇنلىرىنى بىرەر
يۇرتنى ئۆز ئالدىغا باشقۇرۇپ ئۆگەنسە، ئاندىن پۇختا ئۆگەنگىلى
بولدۇ.

— سىلنى يېنىمدا تۇرسىكەن دەيدىغان ئارزۇيۇم بار، سىلى
مېنىڭ كۆڭۈل خۇشلۇقىم.

— مەن بولمىساممۇ يانلىرىدا ئىنىم ئابدۇلئەزىز مىرزا بار.
ئۇمۇ سىلنىڭ كۆڭۈل خۇشلۇقلىرى. سىلنىڭ مېھرىلىرى ئۇ.
نىڭدىن ماڭا ئاشقان ئەمەس.

مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ يۈرىكى پىچاق تىققانداك ئاغرىپ كەت-
تى.

ئابدۇلئەتىپخان دادىسىنى مەندىن بەكرەك ئىنىمنى ئە-
تىۋارلايدۇ دەپ ئويلايتتى. مىرزا ئۇلۇغبەگ ئىختىيارىدىن قەلئە-
سىدىن تېپىلغان خەزىنىنى سەمەرقەنتكە يۆتكەشنى كىچىك ئوغ-
لى ئابدۇلئەزىزخانغا تاپشۇرغانىدى. شۇ چاغدا ئابدۇلئەتىپخان ئا-
تام خەزىنىنى ئىنىمغا بېرىۋەتتى، دەپ خاتا چۈشەنگەنىدى. كېيىن
مومىسى گۆھەرشاد بېگىم، پىر - بۇزروكى ئىشان شەيخ نىزامىد-
دىن خامۇش ئۇنى راسا ئېچىتتى. شۇ سەۋەبتىن دادىسىنىڭ ئال-
دىدا ئۆزىنى ئېتىبارسىز ھېسابلايتتى. ئولتۇرسا - قوپسا دادى-
سىدىن يىراقراق تۇرۇشنى ئويلايتتى. ئۇنىڭغا ئىمكان بار سەمەر-
قەنتتىن ئايرىلىپ بىرەر ۋىلايەتنىڭ ئەمىرلىكىنى قولغا ئېلىش-
نىمۇ گۆھەرشاد بېگىم بىلەن ئىشان شەيخ نىزامىدىن خامۇش
ئالاھىدە تاپىلغانىدى. «پەدەرلىرىگە ئىشەنمىسىلەر، ئۇ سىلدىن
خاتىرجەم بولالماي ساختا مېھرىبانلىق كۆرسىتىپ، يالغان ۋەددە-
لىرى بىلەن يېنىدا ساقلاۋاتىدۇ. ھەقىقىي مەقسىتى تاجۇتەختنى
سىلىگە ئەمەس، ئىنىلىرىغا ئۆتكۈزۈپ بەرمەكچى. ئىختىيارىدىن
قەلئەسىدىن تېپىلغان خەزىنىنى سەمەرقەنتكە يۆتكەش ئىشىنى
نېمىشقا سىلىگە تاپشۇرماي، ئىنىلىرىغا تاپشۇرىدۇ؟ گەپ سىلىگە
ئىشەنمىگەنلىكىدە. ئاشۇ خەزىنىنى ئىنىلىرىغا بەرگىسى بولمىد.

سا، ئاشۇنداق پەرمان چۈشۈرەرمىدى؟ خەزىنە پۈتۈنلەي ئىنىلىرىدە - نىڭ قولىغا چۈشۈپ بولدى. ئاگاھ ۋە دانا بولسىلا خانزادە. بۇنداق جىم تۇرۇۋەرمەي، ھېچ بولمىسا بىرەر ۋىلايەتنىڭ ئەمىرلىكىنى بولسىمۇ قوللىرىغا كىرگۈزگەچ تۇرسىلا. پالتىنىڭ جۈلدىسى بولسا بىسىنى چىقىرىۋالغىلى بولىدۇ. ۋاقتى كەلگەندە ئامالنى بىز قىلىمىز. ئاللاھ ئىگەم ئۆزى يۆلەيدۇ، پىر - بۇزۇكلەر مەدەت قىلىدۇ.»

مومىسى بىلەن ئىشان پىرىنىڭ بۇ سۆزلىرى ئابدۇلەتپ - خاننىڭ قۇلاق تۈۋىدە توختىماي جاراڭلايتتى.

ئوغلىنىڭ ئىنىسىنى ئالاھىدە تىلغا ئېلىپ تۇرۇپ «ئۇمۇ سىلنىڭ كۆڭۈل خۇشلۇقلىرى، سىلنىڭ مېھرىلىرى ئۇنىڭدىن ماڭا ئاشقان ئەمەس» دېگەن سۆزلىرى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ قۇلاق تۈۋىدە بىر مۇدەشش ئاۋاز بولۇپ جاراڭلايتتى.

«ئۇ مېنىڭ يېنىمدا تۇرۇشنى خالىمايدىكەن، يۈرىكىمنى يە - رىپ كۆرسەتسەممۇ ماڭا ئىشەنمەيدىكەن. يا پەرۋەردىگار، نېمىشقا ئۇنىڭ كۆزىدىن پەرزەنتلىك مېھرىنى كۆرەلمەيمەن، كۆزلىرىدىن نېمىشقا ئاداۋەت ئۇچقۇندايدۇ؟ بىز دېگەن رەقىبلىرىدىن ئەمەس، ئاتا - بالىغۇ ئاخىر. كەتسە - كەتسۇن، كېتىمەن دېسە باغلاپ قو - يارنىڭ ئورنى يوق. ئۇنىڭ ئۈستىگە يېشىمۇ كىچىك ئەمەس، ئا - غىچىلىرى، پەرزەنتلىرى بار. بەلكىم ئۇنىڭ دېگەنلىرىمۇ توغرىد - دۇ، بىرەر ۋىلايەتنىڭ ئەمىرلىكىنى بەرسەم ئىلگىرىكى ھايتاقلد - قىنى تاشلاپ، سەلتەنەت ئىشلىرىغا ھەقىقىي كۆڭۈل بېرەر. ئۇنىڭ ئۈستىگە سەمەرقەنتتە ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇش بار. ھەر كۈنى مۇلاقاتتا بولۇپ خانزادىنىڭ قولىقىنى تولغايدۇ، كۆڭلىگە گۇمان، تەھلىكە ئۇرۇقىنى چاچىدۇ. مەيلى، بەلخكە بارسا بارسۇن. رايىغا باقسام، كۆڭلى ئېرىپ قالسا ئەجەب ئەمەس...»

— راستتىنلا بەلخكە بېرىشنى خالامدىلا؟

شۇ دەقىقىدە مىرزا ئۇلۇغبەگ ئوغلىنىڭ «ياق، يانلىرىدىن ئايرىلغۇم يوق ئاتا» دېيىشىنى نەقەدەر ئارزۇ قىلاتتى - ھە. بىراق

خانزادە ئابدۇللەتپىخاننىڭ كۆزلىرى بىردىنلا چاقناپ كەتتى،
سولغۇن چېھرىگە سۇس كۈلكە يۈگۈردى:

— ئىجازەت بەرسىلە ئەلۋەتتە خالايمەن.

— ئارزۇلىرى شۇ بولسا مۇرادلىرىغا يەتسىلە ئوغلۇم، —

دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ يۈرىكى ئېچىشىپ تۇرۇپ.

شۇنداق قىلىپ مىرزا ئۇلۇغبەگ چوڭ ئوغلى ئابدۇللەتپى-

خاننى بەلخنىڭ ئەمىرلىكىگە تەيىنلەپ يارلىق چۈشۈردى. بىراق

ئۇ «ئوغلۇم مەندىن چوقۇم خۇش بولىدۇ، ئۇنى مومىسىدىن، ئىشان

پىرىدىن ئايرىۋەتتىم» دەپ چوئىنى خاتا سوققانلىقىنى تېزلا ھېس

قىلدى. ھەئە، مىرزا ئۇلۇغبەگ ئوغلى ئابدۇللەتپىخان بەلخكە

كېتىپ ئۇزاق ئۆتمەي، ئانىسى گۆھەرشاد بېگىمنىڭ يول ئازابىغا

بەرداشلىق بېرىپ ھىراتتىن بەلخكە بارغانلىقىدىن، ئىشان شەيخ

نزامىددىن خامۇشنىڭمۇ سۈلۈك تەۋرىتىش باھانىسىدا بەلخكە

بېرىپ خانزادىنى قۇتلۇقلاپ كەلگەنلىكىدىن خەۋەر تاپقانىدى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ ئابدۇللەتپىخاننى بەلخكە ئەۋەتىپ توغرا

قىلغانلىقىنى ياكى خاتا قىلغانلىقىنى دەماللىققا ھېس قىلالمى-

دى. بۇ ئىشلارنى ھەر قېتىم ئېسىگە ئالغىنىدا، كۆڭۈل ئارامى

بۇزۇلاتتى، تەگسىز خىياللارغا غەرق بولاتتى. «ئاشۇ ئوغلۇمنىڭ

كۆڭلىگە ئىنساپ بەرگەيسەن پەرۋەردىگارم» دەپ چىن يۈرىكىدىن

نىدا قىلاتتى.

سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ تاشكەنتنى مۇھاسىرىگە ئالغى-
نىغا ئۈچ ئاي بولاي دەپ قالغانىدى. بۇ جەرياندا تاشكەنت خەلقى-
نىڭ شەھەرنى قوغداش جاسارىتى پەقەتلا سۇسلىشىپ قالمىدى.

ئۇلار تاشكەنتنى قوغداۋاتقان لەشكەرلەر بىلەن مۇرىنى - مۇرىگە تىرەپ جەڭ قىلىپ، موغۇلىستانلىقلارنىڭ شەھەرگە قىلغان ھۇجۇمىنى چېكىندۈرۈپ تۇردى. سەيپىدەئەلى ئالىپ تاشكەنتلىكلەر - نىڭ بۇ جاسارىتىگە قايىل بولماي، ئاپىرىن ئېيتماي تۇرالمىدى. ئالدىراپ - تېنەپ تاشكەنتكە لەشكەر تارتىپ كەلگىنىگە پۇشايمان قىلدى، ۋۇجۇدىنى غەم باستى. ئۇلارنىڭ يەنە بىرەر ئاي يەتكۈدەك ئوزۇق - تۈلۈكى قالغانىدى. قەشقەر بىلەن تاشكەنت ئارىلىقىدىكى خەتەرلىك تاغ يوللىرىدىن ئوزۇق - تۈلۈك يۆتكەپ كېلىش تولىمۇ تەس ئىدى. تاشكەنت شەھىرىنى ئىشغال قىلىشتىن ئاساسەن ئۈمىد قالمىغانىدى.

سەيپىدەئەلى ئالىپ تۈركىستان ئەمىرى ئىرازان بارىندىن ئو - زۇق - تۈلۈك ياردەم سوراپ بىرنەچچە قېتىم مەكتۈپ ئەۋەتكەن بولسىمۇ تېخىچىلا جاۋاب كەلمەيۋاتاتتى. ئىرازان بارىن بىر چەتتە تاماشا كۆرۈپ تۇرۇۋاتقاندا كىلاتتى. ناۋادا ئۇ مىرزا ئۇلۇغبەگ بىلەن بىرلىشىۋېلىپ تاشكەنت ئەمىرىگە ياردەمگە كەلسە موغۇ - لىستان لەشكەرلىرىنىڭ كۈنى تېخىمۇ تەسلىشەتتى. ئۇ چاغدا ئاقسۇ، قەشقەرگە بىخەتەر چېكىنىپ كېتىشىمۇ بىر گەپ بولۇپ قالاتتى. چوڭ خانزادە يۇنۇسخاننى تېپىپ كېلىش ئۈچۈن يىراق باغدادقا ئەۋەتكەن چاپارمەندىن تېخىچىلا خەۋەر يوق ئىدى. شۇ كۈنلەردە سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ تاشكەنتنى ئىستېلا قىلىشتىن كۆرە تۈركىستاننى ئىستېلا قىلىش ئارزۇسى كۈچىيىپ قالغانىدى. چاپارمەنلەر خانزادە يۇنۇسخاننى تېپىپ كېلەلمىسە، تاشكەنتنى ئالالمىغان تەقدىردىمۇ ئۇنى تۈركىستان تەختىگە ئولتۇرغۇزۇپ قويالسا، ئۆزىنى بۇ قېتىمقى لەشكىرىي يۈرۈشنىڭ مۇددەئاسىغا ئاز - تولا يەتكەن ھېسابلىيالايتتى ھەمدە مەرھۇم سۇلتان ئو - ۋەيسخان بىلەن خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكە ئالدىدا ئۆزىنى گۈ - ناھتىن ساقىت بولغاندەك ھېس قىلالايتتى. يۈرىكىنى تىنىمسىز تاتىلاپ تۇرغان كوڭۇل غەشلىكى خېلىلا يەڭگىلەپ قالاتتى. ئۇ مۇشۇ سەۋەبتىن سۇلتان ئىمان بۇغاخاننى تاشكەنتكە لەشكەر تار -

تاشقا ئۇندىگەندى. بىراق ئۇنىڭ بۇ ئارزۇسىدىن سۇلتان ئىسمان بۇغاخاننىڭ پەقەتلا خەۋىرى يوق ئىدى. سەركەردە - لەشكەرلەر تاشكەنت شەھىرىنى مۇھاسىرە قىلىۋېرىپ زېرىككەندى. سەيپىدئەلى ئالپ تاشكەنت مۇھاسىرىسىنى بىكار قىلىپ تۈركىستانغا ھۇجۇم قىلىشقا ئالدىرايتتى. تۈركىستان تەختىنى ئاكىسى ئەمىر شەيخ نۇرىددىننىڭ ئوغۇللىرىغا بەرمەي ئۆزى ئولتۇرۇۋالغان ئىرازان بارىدىن تارتىۋېلىپ يۇنۇسخانغا ئېلىپ بەرسەم خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكە چوقۇم خۇش بولىدۇ، دەپ ئويلايتتى. لېكىن خانزادە يۇنۇسخاندىن تېخىچە خەۋەر بولمىغاچقا، تۈركىستانغا قەلىدىغان ھۇجۇمنى كەينىگە سۈرۈشكە مەجبۇر بولغانىدى.

شۇ كۈنلەردە سۇلتان ئىسمان بۇغاخانمۇ غەلبە - نۇسرەتتىن شەپە يوق تاشكەنت مۇھاسىرىسىدىن زېرىككەندى. لەشكىرىي ئىشلارنى سەيپىدئەلى ئالپقا تاشلاپ بېرىپ، ئىچ پۇشۇقنى بېسىش ئۈچۈن كۈنلىرىنى شاھمات ئويناش، شاراب ئىچىش بىلەن ئۆتكۈزۈۋاتاتتى.

قارارگاھتا ئۆزى يالغۇز خىيال سۈرۈپ كېتىۋاتقان سەيپىدئەلى ئالپ بىر بېسىپ - ئىككى بېسىپ بارگاھى ئالپنىڭ ئالدىغا كېلىپ قالغىنىنى تۇپمايلا قالدى. خاننىڭ خاس نۆكەرلىرى شاھ چېدىرىنىڭ ئەتراپىدا لاغايلاپ يۈرۈشەتتى. ئۇلار سەيپىدئەلى ئالپنى كۆرۈپ قەدەدلىرىنى رۇسلاپ سالام بېرىشتى.

— خان ئالىيلىرى ئىچىدىمۇ؟

— شۇنداق ئەمىر لەشكەر جانابلىرى.

— يەنە كىملىرى بار؟

— ھۇزۇرىغا ھېچكىمنى كىرگۈزمەي ئۆزى يالغۇز شاراب

ئىچىۋاتىدۇ.

«خان ئالىيلىرى راستتىنلا زېرىكىپتۇ، تاشكەنتنىڭ مۇھاپىزىتىنى بۇنچە قاتتىق بولۇر دەپ ئويلىماپتىكەنمەن. ياۋنىڭ بو - سۇغىسى تۇۋىدە بۇنچە ئۇزاق مىدىرلىماي يېتىش ئاسان ئەمەس. مىرزا ئۇلۇغبەگ تاشكەنت سېپىلىنىڭ مۇستەھكەملىكىنى، مۇھاپىزىتىنى ئۆزى يالغۇز شاراب ئىچىۋاتىدۇ.»

پىزەنچى لەشكەرلەرنىڭ جاسارتىنى ھېسابقا ئېلىپ ھەمدەمگە لەشكەر ئەۋەتمىگەن ئىكەن - دە. ئۇنىڭ جىيەنى ئالاۋىدەۋلە بىلەن بولغان ياغمىسى قانداق بولغاندۇ، جەڭدە نۇسرەتكە يۈزلەنسە ئاش-كەنتىنى مۇھاسىرىدىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن چوقۇم ھەمدەمگە لەشكەر ئەۋەتتۇ. شۇنداقلا بولىدىغان بولسا، ھازىرقى ئەھۋال-مىزدا ئۆزگىرىش بولۇپ، بىز مۇداپىئەگە ئۆتۈپ قېلىشىمىز مۇمكىن. ھەر ھالدا سەگەكرەك تۇرغان ياخشى. خېلى كۈنلەر بو-لۇپ قالدى، ئەجەب سەمەرقەنت تەرەپتىن خەۋەر كەلمەيدىغۇ؟ ئە-ۋەتكەن ئايغاقچىلىرىمىز ئاشكارىلىنىپ قالدىمۇ - يا؟ خان ئالىي-لىرىنىڭ خىيالىنى بىلىپ باقاي...»

— قىبلىگاھىمىزغا مەلۇم قىلسۇنلار، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالپ نۆكەر بېشىغا قاراپ.
نۆكەر بېشى شاھ چېدىرىغا كىرىپ كېتىپ ھايال ئۆتمەي قايتىپ چىقتى.

— ئالەمپاناھىمىز ئىجازەت قىلدى.
سەيپىدەئەلى ئالپ شاھ چېدىرىغا كىردى.
ئۆزى يالغۇز شاراب ئىچىپ ئولتۇرغان ئىسان بۇغاخان چوڭ-قۇر خىيالغا پېتىپ ئولتۇراتتى. ئۇ سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ سالام-نى ئىلىك ئېلىپ بىر ئاز قىمىرلاپ قويدى.
— كەلسە ئەمىر لەشكەر، بۇياققا ئۆتسە.
سۇلتان ئىسان بۇغاخان سەيپىدەئەلى ئالپقا يېنىدىن جاي كۆرسەتتى.

— ئەمىرگە شاراب قۇي، — دېدى ئۇ يېنىدىكى مەھرىمگە قاراپ.

سەيپىدەئەلى ئالپ يېشىنىڭ چوڭىيىشىغا ئەگىشىپ شاراب، بەزمىدىن قالغانىدى. سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا يۈز كېلەلمەي ئال-تۇن جامدىكى شارابنى بىر تىنىقتىلا ئىچىۋەتتى.
— ئېيتىسلا ئەمىر جانابلىرى، شۇنچە ھەشەم تارتىپ كېلىپ تاشكەنتنى ئالماي كېتىپ قالارمىزمۇ؟

سەيپىدەئەلى ئالىپ شۇ تاپتا ئىسان بۇغاخاننىڭ كۆڭۈل غەشە - لىكىنى چۈشەنەتتى. ھەئە، سۇلتان ئىسان بۇغاخان تەختتە ئول - تۇرغان شۇنچە يىللاردىن بېرى تۇنجى قېتىم قىلغان لەشكەرىي يۈرۈشنىڭ مۇۋەپپەقىيەتسىز ئاخىرلىشىپ قېلىشىدىن ئەندىشە قىلىپ قالغانىدى.

— جەڭدە يېڭىش - يېڭىلىش دېگەن بولۇپ تۇرىدۇ ئالىي - لىرى، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالىپ خانغا تەسەللى بېرىپ، — مەرھۇم جەننەتماكان سۇلتان ئۇۋەيسخان ئالىيلىرىمۇ قالماق ئۈستىگە ئاتىشىش بىر قېتىم لەشكەر تارتقان بولسىمۇ ئاران ئىكە - كى نۆۋەت نۇسرەتكە يۈزلەنگەنىدى. شۇنداقتمۇ قالماقلار مەرھۇم باھادىر خاننىڭ نامىنى ئاڭلىسا غال - غال تىترەيتتى. رەقىبىگە مەردانە يۈزلىنىشنىڭ ئۆزىمۇ غەلبە ئالىيلىرى. جەڭگە يۈزلىنىش بەندىنىڭ جاسارىتى، نۇسرەت قازىنىش پەرۋەردىگارنىڭ ئىنايىتىدە - دۇر، زىنھار مەيۈسلەنمىگەيلا. بۇنىڭلىق بىلەن شانۇ شەۋكەتلىرىد - گە قىلچىلىك نۇقسان يەتمەس.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان بىرنەچچە دەقىقە خىيال سۈرۈۋال - غاندىن كېيىن ئالتۇن جامدىكى شارابنى بىر تىنىقتىلا ئىچىۋەت - تى.

— شۇ تاپتا نېمىنى خىيال قىلىۋاتقىنىمنى بىلەمدىلا ئە - مىز؟

— بىلگۈچى ئاللاھ، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالىپ، — جانابى ئانھەزرىتىمنىڭ مۇبارەك كۆڭلىدىن قانداق ئىشلار كەچتىكىن؟ سۇلتان ئىسان بۇغاخان سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ كۆزىگە قاراپ تۇرۇپ جاۋاب بەردى.

— سەلتەنەت غوۋغالىرىدىن مۇستەسنا ياشىغان ئاشۇ غەم - سىز بالىلىقىمنى ئەسلەۋاتىمەن. ئول چاغلاردا قانچىلىك بەختلىك ئىكەنلىكىمنى تەسەۋۋۇر قىلالمايدىلا ئەمىر. خالىسام ئويۇن - تا - ماشىغا، خالىسام ئۇستازلىرىم بەرگەن ساۋاقلارنى يادلاشقا، خال - سام جەڭبازلىق ماھارىتىنى مەشىق قىلىشقا مەشغۇل بولاتتىم.

خان ئاتام، خانىش ئانام، بابام، موماملارنىڭ قۇچىقىغا چىقىپ
ئەركىلەيتتىم. جانابلىرىنىڭ بويۇنلىرىغا مىنىۋېلىپ ئەتراپقا نە -
زەر سېلىشنى ياخشى كۆرەتتىم. يەلكىلىرىدە ئولتۇرسام ئۈزۈمنى
ئەڭ ئېگىز مۇنارنىڭ ئۈستىگە چىققانداك ھېس قىلاتتىم. يەنە
تېخى يېنىمدا ئاغام يۈنۈسخانمۇ بار ئىدى، ئۇ كۆپىنچە ماڭا بول
قوياتتى، ھەرقانداق تەلپىمنى رەت قىلمايتتى. قاچانكى تاج كى -
يىپ تەختتە ئولتۇردۇم، ئاشۇ بەختىيار كۈنلىرىمنى يوقىتىپ
قويدۇم. تاجۇ تەخت بەخت ئەمەسكەن جانابلىرى.

— ھەزرەتلىرى بىر ئەلنىڭ پاسىبانى، ئەلۋەتتە غەم -
غۇسسلىرى كۆپ بولىدۇ. سەلتەنەتنىڭ چوڭ - كىچىك ئىشلى -
رىنىڭ ھەممىسى ئالىيلىرىغا قاراشلىق. لېكىن بۇنىڭلىق بىلەن
ئابا - ئەجدادلاردىن قالغان تەخت - سەلتەنەتتىن بىزار بولسىلا
جەننەتماكان پەدەرۇ بۇزرۇكلەرنىڭ روھى قورۇنىدۇ.

— ئاشۇ غەمىسىز بالىلىقنى قايتۇرۇپ كەلگىلى بولسا ئىدى
كاشكى، — دېدى ئىسان بۇغاخان ئۇلۇغ - كىچىك تىنىپ.
سەيپىدئەلى ئالپ ئېھتىيات بىلەن سورىدى.

— ئالىيلىرى ئاغىلىرىنى سېغىندىلمۇ؟
— سېغىنمىغان بىر كۈنۈممۇ يوق، بۇ ئۆمرۈمدە بىرەر قې -
تىم كۆرۈشۈشكە نېسىپ بولۇرمۇ دەپ ئويلاپ كېتىمەن.
— يۈنۈسخان ئالىيلىرىنى تېپىپ كېلىشكە چاپارمەن ماڭ -
غۇزدۇم.

ئىسان بۇغاخان سەيپىدئەلى ئالپقا تىكىلىپ قارىدى.
— قاچان؟

— خېلى بولدى. لېكىن تېخىچىلا خەۋىرى يوق، — سەي -
پىدئەلى ئالپ سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ باشقىچە ئويلاپ قېلىد -
شىدىن ئەنسىرەپ مۇددىئاسىنى چۈشەندۈرۈشكە ئالدىرىدى، —
خانزادە يۈنۈسخان ئالىيلىرىنى ئىزدەشتىكى مۇددىئايىم شولكى،
ئىرازان بارىدىن تۈركىستاننىڭ تاجۇ تەختىنى سويۇپ ئېلىپ،
يۈنۈسخان ئالىيلىرىنى ئول تەخت - سەلتەنەتكە پاسىبان قىلىش.

بۇنداق قىلساق يۇنۇسخان ئالىيلىرىنىڭمۇ تەسەررۇپ زېمىنى بولاتتى - دە، كېيىنكى ۋاقتلاردا ئالىيلىرىنىڭ سەلتەنەتگە تەھلىكە بولمايتتى، بەلكىم ئانھەزىرىتىمدىن مەنئەتدار بولاتتى. يەنە كېلىپ بۇ ئىش قېرىنداشلار ئوتتۇرىسىدىكى نىزا - ئاداۋەت - لەرنى تۈگىتىپ، مېھىر - مۇھەببەتنىڭ قايتىدىن باش كۆتۈرۈ - شىگە سەۋەب بولاتتى.

— مۇددىئالىرى ئايان بولدى، — دېدى ئىسان بۇغاخان رازمەنلىك بىلەن بېشىنى لىڭشىتىپ، — ناۋادا پات يېقىندا ئا - غام يۇنۇسخان ئالىيلىرىنى ئىزدەپ تېپىش مۇمكىنچىلىكى بول - سا، ئاڭال تۈركىستاننى ئىستېلا قىلايلى، ئۇنىڭغىچە خەۋىرىمۇ بولۇپ قالۇر. بۇنداق قىلساق مەنمۇ ئاغىسىنىڭ تەختىنى تارتىۋې - لىپ ھەيدىۋەتكەن، لاماكانلىققا مۇپتىلا قىلغان، دېگەن بەتنامىلار - دىن قۇتۇلۇپ قالغۇدەكمەن. قانداق دېدىم ئەمىر جانابلىرى؟ ئى - نىسى تاجدار، ئاغىسى لاماكان بولسا ئايا - ئەجدادلىرىمىزنىڭ سەلتەنەت شەۋكىتىگىمۇ نۇقسان يېتتۈر.

سەيپىدەئەلى ئالپ ئېغىر بىر غەمدىن قۇتۇلغاندەك يەڭگىل تىن ئالدى، خۇشاللىقتىن بولسا كېرەك ئەيتاۋۇر، كۆڭلى شارابقا تارتىپ قالدى. قولىغا لىپمۇلىپ شاراب قۇيۇلغان ئالتۇن جامىنى ئېلىپ تۇرۇپ سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا يۈزلەندى:

— كەڭ قورساقلىق، ئەپۇچانلىق ئىنساننىڭ ئېسىل پەزد - لىتىدۇر. ئانھەزىرىتىم ھەقىقەتەن پەزىلەت بابىدا كامالەتكە يېتىپ - تىلا. جاھاندا قېرىنداشلىق مېھرىگە نېمىمۇ تەڭ كەلسۇن دەيدىلا. گوپا^① ئەھلىگە ئاللاھ ئىگەمنىڭ ئىنايەت ئىشىكلىرى ھەرقاچان ئوچۇقتۇر. ئانھەزىرىتىمنىڭ بۇ سۆزلىرىنى ئاڭلاپ كۆڭلۈم خېلىلا ئەمىن تاپتى.

شاھ چېدىرىغا ئالدىراپ كىرىپ كەلگەن نۆكەر بېشى سەي - يىدەئەلى ئالپنىڭ گېپىنى بۆلۈۋەتتى.

— مەلۇم بولغاي، ياتىش بېگى كۆرۈشۈشنى تەلەپ قىلىۋا -

① گوپا — ۋاپا.

تىدۇ!

— ئىجازەت! — دېدى ئىسان بۇغاخان.

— سەمەرقەنتكە ئەۋەتكەن ئايغاقچىلىرىمىز قايتىپ كەلدى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ تاشكەنتنى قامالدىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن بىر-بىر

ساب لەشكەر ماڭدۇرۇپتۇدەك، — دېدى شاھ چېدىرىغا كىرگەن ياد

تىش بېگى قول باغلاپ تۇرۇپ.

سەيپىدئەلى ئالپ قولىدىكى ئالتۇن جامنى داستىخانغا قويدى.

جىددىيلەشكەن سۇلتان ئىسان بۇغاخان سەيپىدئەلى ئالپقا

قارىدى.

— تاشكەنت مۇھاسىرىسىنى بىكار قىلالى، — دېدى سەيپىدئەلى

ئالپ بىرنەچچە دەقىقە ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن، —

سەركەردە - لەشكەرلەر دەرھال چېكىنسۇن. بۇنداق قىلساق تاشكەنت

كەنت ئەمىرى بىزنىڭ ھەمدەمگە كېلىۋاتقان سەمەرقەنت لەشكەرلىرىنىڭ

خەۋىرىنى ئاڭلاپ چېكىنگىنىمىزنى بىلمەي قالىدۇ -

دە، جەڭگە ئۈندەپ زېرىكىپ ھىيلە ئىشلەتكەن چېغى، دەپ ھەم -

دەمگە كەلگەن لەشكەرلىرى بىلەن بىرلىشىپ ئارقىمىزدىن قوغلاشقا

جۈرئەت قىلالمايدۇ.

— ساقلاپ تۇرۇپ ھەمدەمگە كەلگەن ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ

ئالدىنى توسۇپ جەڭ قىلساقچۇ؟ — دېدى ئىسان بۇغاخان، — ئول

چاغدا تاشكەنت ئەمىرىمۇ جەڭگە چىقىشقا مەجبۇر بولاتتى. شە -

ھەرنى شۇنچە ئۇزاق قامال قىلىپ بىرەر مەرتىۋە ئېلىشماي جىم -

جىتلا چېكىنسەك قانداق بولۇر؟

— ئېيتقانلىرى توغرا، — دېدى سەيپىدئەلى ئالپ، —

بىراق ھەمدەمگە كېلىۋاتقان ياۋ لەشكەرلىرىنىڭ ئەھۋالى بىزگە

قاراڭغۇ. شول تاپتا لەشكەرلىرىمىزنىڭ ئوزۇق - تۈلۈكى تۈگىيلا

دەپ قالدى. قەشقەردىن يولغا سالغان ئوزۇق - تۈلۈكلەر قاچان

كېلىدۇ، بۇنىسى نامەلۇم. ناۋادا ھەمدەمگە كېلىۋاتقان ياۋ لەشكەرلىرى

بىلەن تىرىكشىپ قالساق ۋاقىت يەنە سوزۇلۇپ كېتىدۇ.

ئەھۋالىمىزدىن ئىرازان بارىن خەۋەر تېپىپ قالسا، مىرزا ئۇلۇغ -

بەگ بىلەن كۆمەكلىشىپ ياۋ لەشكەرلىرىگە ھەمدەمدە بولۇشى مۇمكىن. بۇ بىزگە تولمۇ پايدىسىز. شۇڭا دەرھال چېكىنىپ ئا - گال ئىرازان بارىنىڭ ئىشىنى بىر تەرەپ قىلىپ، تۈركىستان تەختگاھىنى قوللىمىزغا ئالايلى، ئاندىن كېيىن تاشكەنتكە قايتا لەشكەر تارتامىز.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان سەيپىدئەلى ئالىپنىڭ مۇلاھىزىسىنى مۇۋاپىق كۆردى.

— پەرمان! — دېدى ياتىش بېگىگە قاراپ، — ھەرقايسى قارارگاھنىڭ سەركەردىلىرى ھازىرلىق كۆرگەي، بۈگۈن كەچتە قامالنى بىكار قىلىپ چېكىنىمىز!
— باش ئۈستىگە!

ياتىش بېگى چىقىپ كەتتى.

— كەچتە چېكىنسەك تاشكەنت ئەمىرى تېخىمۇ شۈبھىلىد - نىدۇ، — دېدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان سەيپىدئەلى ئالىپقا قاراپ، — ئۇلار بىزنىڭ راستتىنلا چېكىنىپ كەتكىنىمىزنى بىلىپ بولغىچە تۈركىستان تەۋەسىگە ئۆتۈپ بولىمىز.
— خان ئالىيلىرى داندۇر، — دېدى سەيپىدئەلى ئالىپ مەم - نۇنلۇقىنى بىلدۈرۈپ، — ياۋنى شۈبھىگە سېلىش ياخشى تەدبىر. مەن دەرھاللا تۈركىستانغا ئايغاقچى ماڭغۇز ئېۋىتەي، ئىرازان با - رىنىڭ ئەھۋالىنى بىلگەچ تۇرغاي.

— شۇنداق قىلىسلا، — دېدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان.

سەيپىدئەلى ئالىپ خان بىلەن خوشلىشىپ چىقىپ كەتتى. ئەتىسى ئەتىگەندە تاشكەنت سېپىلى ئەتراپىدىكى قورشالدا تۇرغان موغۇلىستان لەشكەرلىرى قارارگاھىنىڭ بىر كېچىدىلا غايىب بولۇپ كەتكەنلىكىنى كۆرگەن تاشكەنت ئەمىرى موغۇلىس - تانلىقلار بىزنى جەڭگە چىقىرىش ئۈچۈن ھىيلە ئىشلەتكەن ئوخ - شايدۇ دەپ ئويلاپ، مۇداپىئەنى تېخىمۇ چىڭىتتى. سەمەرقەنتتىن كېلىۋاتقان ھەمدەمچى لەشكەرلەر بىر ھەپتە ئۆتكەندە ئاندىن تاش - كەنتكە يېتىپ كەلدى. ئۇلار ياۋنى قوغلاشقا راھى بارماي تاشكەنت -

نى قوغداپ ياتتى.

تۈركىستانغا يېقىنلاشقانسېرى سەيپىدئەلى ئالپنىڭ ئۇچۇر دىنى زىددىيەتلىك خىياللار چىرمىۋالدى. ئەينى يىلى سۇلتان ئۆل- ۋەيسخان بىلەن بىللە ئەمىر شەيخ نۇرىددىننى پاناھ تارتىپ كەل- گىنى ئېسىگە كېلىپ خىجىل بولدى. كۆز ئالدىغا بىردە تەكەب- بۇر، كىبىر بىلەن سۆزلەيدىغان، بىردە تۈزۈت - تەۋازۇنى تولا قىلىپ سۆھبەتتىشىنى خىجىل قىلىپ قويدىغان، مەرد ياكى سېخىلىقنى، نامەرد ياكى پىخسىقلىقنى بىلگىلى بولمايدىغان ئەمىر شەيخ نۇرىددىن بىلەن تەڭداشسىز گۈزەل، ئۆتكۈر پىكىر- لىك، يىگىتلەرگە خاس جاسارتى بار دۆلەتسۇلتان مەلىكە كې- لىۋالاتتى. ئەمىر شەيخ نۇرىددىننىڭ ھۇزۇرىدىكى شاھانە زىياپەت- لەر، ئايىغى ئۈزۈلمەس بەزمە - مەشرەپلەر، سۇلتان ئۆۋەيسخان بىلەن دۆلەتسۇلتان مەلىكىنىڭ مۇھەببەت سەرگۈزەشتىلىرى، تۈركىستان ئەمىرىنىڭ ئوردىسىغا ئەلچىلىككە بارغانلىقى، پۈتكۈل تۈركىستاننى زىل - زىلىگە سالغان توي، ۋىسال لەززىتىدىن مەست بولغان ئۆۋەيسخاننىڭ خۇشاللىقلىرى.. خىيالىدىن بىر - بىرلەپ كەچتى. سەيپىدئەلى ئالپ بېشىغا كۈن چۈشكەن ئېغىر كۈنلەردە پاناھىغا ئېلىپ تۈز بەرگەن بۇ ئەلگە لەشكەر تارتىپ كېلىشنى خىيالىغىمۇ كەلتۈرمىگەنىدى.

«ئۇلار مېنى چوقۇم تۈزكۈر، نامەرد دەپ ھاقارەتلەيدۇ. ئەل - يۇرت مېنى تۈزكۈرلارغا تىمسال قىلىدۇ. بىراق خانزادە يۇنۇسخان ئالىيلىرىغىمۇ بىرەر تەسەررۇپ، سەلتەنەت كېرەك. بىر ھېسابتا ئۇمۇ تۈركىستان تەختگاھىنىڭ مىراسخورى. مەن بۇ لەشكىرىي يۈرۈشنى ئۆزۈم ئۈچۈن ئەمەس، ئاشۇ تۈركىستان ئەمىرىنىڭ نەۋ- رىسى ئۈچۈن قىلىۋاتىمەن. دۆلەتسۇلتان مەلىكە مېنىڭ بۇ مۇد- دىئايىمنى چۈشىنەرمۇ؟ مەندىن مىننەتدار بولۇرمۇ؟ ئاتىسىنىڭ

خانلىق تەختىگە تاغىسىنىڭ ئولتۇرۇۋالغانلىقىدىن نارازى بولغان بولغىمىدى؟ نېمىشقا ئىنىلىرىنى تەخت ۋارىسى قىلمىدىكىنە؟ ئىرازان بارىدىن تۈركىستان تەختگاھىنى سويۇپ ئالغاندىن كېيىن خاننىش ئالىلىرىدىن كەچۈرۈم سورايمەن. چوڭ خانزادىنى جاھاننىڭ نەرىدىن بولمىسۇن تېپىپ كېلىپ تۈركىستان تەختىگە ئولتۇرغۇزمەن. شۇنداق قىلسام مەرھۇم سۇلتان ئۇۋەيسخان ئا. لىلىرىنىڭ روھىمۇ مەندىن مىننەتدار بولىدۇ، چوڭ خانزادىنىڭ موغۇلىستان تەختىدە ئولتۇرۇشىغا توسقۇنلۇق قىلغىنىمنى كە. چۈرۈۋېتىدۇ. ئىنسان نۇرغۇن ئىشلارنى ئۆزى خالىماي تۇرۇپ قە. لىشقا مەجبۇر بولىدىكەن، قىلغان ئىشنىڭ توغرا - خاتاسىنى ئايرىماق تەسكەن، كېيىن خاتا قىلغىنىنى ھېس قىلسا پۇشايمان يەيدىكەن، ئەمما بۇ خاتالىقنى تۈزەتمەك تەسكەن. ئەقىل بىلەن ئىش قىلماق نېمانچە مۈشكۈل - ھە...»

سەيپىدەئەلى ئالپ خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ، بېشىنى كۆتۈرۈپ ئەتراپقا قارىدى. خۇددى يىلاندىكە ئۇزۇندىن - ئۇزۇنغا سوزۇلغان لەشكەرلەرنىڭ ئاخىرى كۆرۈنمەيتتى. ئات ئۈستىدە ئولتۇرۇۋېتىپ رىشكە كاسىسى چىدىمىغان سۇلتان ئىسمان بۇغاخان يېتىپ ئارام ئېلىۋېلىش ئۈچۈن مەپىگە ئالمىشىۋالغانىدى. ئۇ يېنىدا خىيال - چانلىق بىلەن كېتىۋاتقان مىركەرمبەردى بەگكە گەپ قىلىشقا تەمىشلىپ توختاپ قالدى. ئالدى تەرەپتىن كۆتۈرۈلگەن چاڭ - توزان ئۇنىڭ دىققىتىنى تارتقانىدى. ئۇزاق ئۆتمەي چاڭ - توزانلار ئارىسىدىن ئاتلىقلارنىڭ قارىسى كۆرۈندى. سەيپىدەئەلى ئالپ ئات - لىقلارنىڭ ئالدىدىن چارلاشقا ئەۋەتكەن يەزەكلىرى ئىكەنلىكىنى بىد. لىپ خاتىرجەم بولدى.

— مەلۇم بولغاي! — دەيدى يەزەك سەركەردىسى شىر بەھرام سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ ئالدىغا كېلىپ توختاپ، — تۈركىستان لەشكەرلىرىنىڭ قارارگاھىنى چېلىقتۇردۇق.

— قانچىلىك يىراقلىقتا؟

— ئاز كەم يەتتە - سەككىز پەرسەخ ئارىلىق بار.

— ياۋ قارارگاھىنى تەپسىلىي كۆرەتتىڭلارمۇ؟
 — تەپسىلىي كۆزىتىپ مەلۇمات ئېلىپ كېلىشكە نۆكەر
 قالدۇردۇم. ئۆزۈم خەۋەر يەتكۈزۈش ئۈچۈن بۇيانغا چېتىشىم.
 سەيپىدەلى ئالپ بىر ئاز خىيال سۈرۈۋالغاندىن كېيىن
 ئەتراپقا قاراپ توۋلىدى:

— تاۋاچى بەگ!①

— لەببەي! — دېدى سەيپىدەلى ئالپنىڭ ئارقىسىدا تۇرغان
 تاۋاچى بەگ.

— لەشكەرلەر يەنە ئىككى پەرسەخ مېڭىپ قارارگاھ تىككەي. ●
 سەرکەردىلەر قارارگاھقا ئىمكان بار سۇغا يېقىن جايىنى تاللىغاي!
 — باش ئۈستىگە!

تاۋاچى بەگ ئېتىنى دېۋىتىپ سەرکەردىلەرگە بۇيرۇق يەتكۈ-
 زۈشكە ئالدىردى.

سەيپىدەلى ئالپ بىلەن سەرکەرمبەردى بەگ سۇلتان ئىسان
 بۇغاخانغا ئەھۋالنى مەلۇم قىلىش ئۈچۈن شاھ مەپىگە قاراپ ماڭدى.
 «ئىرازان بارىنى بوش چاغلىمىسام بولغىدەك. ئاللىقاچان
 قارارگاھ تىكىپ ساقلاپ يېتىپتۇ ئەمەسمۇ؟ ئەھۋالىمىزنى بىلىش
 ئۈچۈن ئايغاقچى ماڭغۇزۇپ تۇرۇپتىكەن — دە. ئالدىمىزدىكى
 ئۇلارنىڭ ئاساسىي قوشۇنىمىدۇر ياكى تۇرشاۋۇللىرىمىدۇر؟...»

لەشكەرلەر چېدىر — بارگاھلارنى تىكىپ جايلىشىپ بولغىچە
 كۈن كەچ بولغانىدى. سەيپىدەلى ئالپ ئۇزاق يول بېسىپ ھېرىپ
 كەتكەن لەشكەرلىرىنى ياخشى ئارام ئالدۇرۇش ئۈچۈن ئاساسلىق
 قوشۇننى ئۇخلاشقا، مۇھاپىزەتچىلەرنى تاڭ ئاتقىچە قارارگاھنى
 چارلاشقا بۇيرۇدى.

تۈركىستان ۋادىسىدا يېڭى بىر تاڭ ئاتتى. ئوت شارىدەك

① تاۋاچى بەگ — لەشكىرىي يۈرۈشتە بۇيرۇق يەتكۈزگۈچى بەگ.

ئاۋلانغان قۇياش مېھرىلىك نۇرلىرىنى ئەجەل قوراللىرىنى مەھ-
كەم تۇتۇشقىنىچە بىر - بىرىگە قارشى سەپ تۈزۈشكەن تۈمەنلە-
گەن لەشكەرلەرگە سېخىلىق بىلەن چېچىۋاتاتتى. ھەر ئىككىگە
سەپتىكى لەشكەرلەرنىڭ تارتقان نەرە سادالىرى پۈتكۈل ۋادىنى
لەرزىگە سالغانىدى. لەشكەرلەر بىر ھازا نەرە تارتىشىپ بىر -
بىرىگە ھەيۋە كۆرسىتىشكەندىن كېيىن جىم بولۇشتى. ناغرا -
سۇناي ئاۋازىمۇ بېسىقتى.

شۇ ئەسنادا تۈركىستان لەشكەرلىرى سېپىدىن قولغا ئەل-
چىلىك تۇغى كۆتۈرۈۋالغان بىر سەركەردە ئات چاپتۇرۇپ چىقىپ
كەلدى - دە، موغۇلىستان لەشكەرلىرىنىڭ سېپىگە ئەللىك قەدەم
ئارىلىق قالغاندا ئاتتىن چۈشتى. ئوڭ قولىنى كۆكرىكىگە ئې-
لىپ، سەپنىڭ ئالدىدا تۇرغان سۇلتان ئىمان بۇغاخان بىلەن سەي-
يىدئەلى ئالپقا سالام بەردى.

— ئەسسالمۇ ئەلەيكۇم، بۈيۈك موغۇلىستان ئېلىنىڭ تەخت
ساھىبى سۇلتان ئىمان بۇغاخان ئالىيلىرى بىلەن ئەمىر لەشكەر
سەيىدئەلى ئالپ جانابلىرىغا ئېھتىرام بولغاي. بىزلەر كىم بۈيۈك
تۈركىستان ئەمىرى ئىرازان بارىن مىرزىنىڭ ئەلچىسىدۇرمىز.
ئادالەتپاناھىمىز ياغىدىن ئاۋۋال جانابى موغۇلىستان سۇلتانى بى-
لەن مۇلاقاتتا بولۇشنى لايىق كۆرگەنلىكى ئۈچۈن، سۆزىنى يەت-
كۈزۈشكە ئەۋەتتى. تەكلىپنى لايىق كۆرسىلە مەيداننىڭ ئوتتۇرد-
سىغا جەم بولۇشقا، مۇلاقات ئات ئۈستىدە بولىدۇ. ئادالەتپانا-
ھىمىز غەنىملەر^① نىڭ بەتگۈماندا بولۇپ قالماسلىقى ئۈچۈن كەم-
نە نۆكىرىنى تۇرغاقلىق^② قا ئەۋەتتى. مۇلاقاتقا قىلچىلىك سۈيىد-
قەست، بەتنىيەت ئارىلاشسا كاللام بىلەن جاۋاب قىلغايەن.
سەركەردە ئېتىنى يېتىلەپ كېلىپ، قوينىدىن بىر تال قىل
ئارغامچا ئالدى - دە، سۇلتان ئىمان بۇغاخاننىڭ ئارقىسىدا تۇر-
غان خاس نۆكىرىگە تەڭلىدى.

① غەنىملەر — قارشى گۇرۇھتىكىلەر.

② تۇرغاقلىق — گۇرۇھىدا تۇتۇپ تۇرۇشنى كۆرسىتىدۇ.

— مۇلاقات ئاخىرلىشىپ بولغىچە، يېنى باغلاپ قويۇشقا يالا.
سەيپىدەئەلى ئالپ يول بويى ئەنسىرىگەن ئىش ئاخىر يۈز
بەرگەن ئىدى. ئۇ تۈركىستاننىڭ ئەمىر - سەركەردىلىرى بىلەن
سۆزلىشىپ قېلىشتىن قاتتىق ئېھتىيات قىلغان، سۆھبەتلىشىپ
قالسا ئۇلارنىڭ ئەينى يىلى پاناھغا ئېلىپ، تۈز بەرگەنلىكىنى
يۈزىگە سېلىشىدىن ئەنسىرىگەن ئىدى. ئۇنىڭچە بولسا رەقىبلىرى
بىلەن سۆھبەتلىشىپ ئولتۇرمايلا بىر مەيدان قىر - چاپ قىلىپ
يېڭىش - يېڭىلىشىنى بەلگىلەپ، جەڭنى ئاخىرلاشتۇرغۇسى بار
ئىدى. ئۇ «قانداق قىلىمىز» دېگەننى قىلىپ سۇلتان ئىمان بۇ -
● غا خان بىلەن مىركەرىمبەردى بەگكە قارىدى.

— ياۋ سۆھبەتكە چىلىسا بارمىساق نامەردلىك بولۇر، —
دېدى مىركەرىمبەردى بەگ.

— مەيلى، بېرىپ گېپىنى ئاڭلاپ باقايلى، — دېدى سۇلتان
ئىمان بۇغا خان.

— ئۇنداقتا خان ئالىيلىرىغا ھەمراھ بولۇپ مەن بىللە
باراي، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالپ مىركەرىمبەردى بەگكە قاراپ، —
ئۆزلە سەركەردىلەر بىلەن تەييارلىقتا تۇرسىلا، قاتتىق ئاگاھ بول -
سىلا، ئازراقلا كېلىشمەسلىك يۈز بېرىپ قالغۇدەك بولسا پۈتكۈل
سەپ بويىچە قىر - چاپقا ئۆتۈشكە پەرمان بەرگەيلا. ئۇ تۈركىستان
ئەلچىسىنى باغلاپ بولغان نۆكەرلەرگە يۈزلەندى، — ئۇنى يېشىد -
ۋېتىنڭلار، ئەلچىنى باغلاش ھاجەتسىز، ئوبدان قارىساڭلارلا بولدى.
بىزگە ئون نۆكەر ھەمراھ بولغاي.

سەيپىدەئەلى ئالپ سۇلتان ئىمان بۇغا خانغا ئەگىشىپ ئېتىد -
نى دېۋىتتى، شۇ تاپتا ئۇ بويىنى باغلىغاندەك كېتىپ باراتتى.
ئۇلار جەڭ مەيدانىنىڭ نەق ئوتتۇرىسىغا كېلىپ توختىدى. ئۇنىڭ -
غىچە تۈركىستان لەشكەرلىرى سېپىدىنمۇ ئون ئىككى نەپەر ئاتلىق
چىقىپ، ئۇلار بىلەن ئون قەدەم ئارىلىق قالدۇرۇپ توختىدى.
سەيپىدەئەلى ئالپ ئاتلىقلارنىڭ ئوتتۇرىسىدا تۇرغان تۈر -
كىستان سەركەردىسىگە ھەرقانچە سىنچىلاپ قاراپمۇ تونۇيالمايدى.

پولات دۇبۇلغا سەركەردىنىڭ بېشىغا چوڭ كەلگەن بولۇپ، دۇبۇل - غىنىڭ قاڭشارلىقى يۈزىنىڭ يېرىمىنى توسۇۋالغانىدى، كىيىۋال - خان قوپال ساۋۇتى زىلۋا قامىتىنى يوشۇرالمىغانىدى. سەيپىدئەلى ئالپ ئۇنىڭ ئىرازان بارىن ئەمەسلىكىنى جەزملەشتۈردى - دە، بىردىنلا كۆڭلىگە شەك چۈشتى.

«ئۇلار بىزنى ئالداۋاتقان بولمىسۇن يەنە، خان ئالىلىرىنى بۇ سۆھبەتكە بىللە ئېلىپ كەلمەيدىغان ئىشكەن. ئالىمادىس ئۇلار ھىيلە ئىشلىتىپ بىزنى قىلتاققا دەسسەتمەكچى بولغان بولسا...»
— ئەسسالمۇ ئەلەيكۇم ئەمىر كەبىر جانابلىرى، سالامەت تۇردىلىمۇ؟

«قانداق بىئەدەپ نېمە بۇ، خان ئالىلىرىنى قايرىپ قويۇپ ماڭا سالام بېرىۋاتىدۇ - يا...»

سەيپىدئەلى ئالپ خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ سالام قايتۇردى.
— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالمۇ، ئۆزلەمۇ سالامەت تۇردىلىمۇ سەر -

كەردە؟

— خۇداغا شۈكۈر، پەرۋەردىگارم نېسىۋىمىزنى تۈگەتمىگەن ئوخشايدۇ.

«ئەجەب تونۇش ئاۋازغۇ بۇ، نەدە ئاڭلىغان بولغىدىم، ئاۋا - زىمۇ باشقىچە زىل چىقىدىكەن، بەلكىم ئەمىر شەيخ نۇرىدىن ئا - لىلىرىنىڭ ئوردىسىدىكى سەركەردىلەردىن بىرەرى بولسا كې - رەك. بۇ ئىرازان بارىن نېمانچە قائىدە بىلمەيدىغان ئادەمدۇ، سۆھبەتلەشكىسى بار ئادەم خان ئالىلىرىنىڭ ئالدىغا ئۆزى كەل - مەي، نەدىكى بىر سەركەردىسىنى ئەۋەتكىنىنى. بىز بەكمۇ ئەستا - يىدىل بولۇپ كەتتۇقمۇ نېمە...»

سەيپىدئەلى ئالپ سەركەردىگە باشقىدىن سىنچىلاپ قارىدى.
— جانابى سەركەردىنىڭ نام - ئەمەلىنى بىلىشكە بولارمى -

كىن؟

سەركەردە بىرنەچچە دەقىقە تۇرۇۋالغاندىن كېيىن، بىردىنلا غەيرەتكە كېلىپ بېشىدىن دۇبۇلغىسىنى شاققىدە ئالدى. شۇ ھامان

دۇبۇلغا ئىچىگە يوشۇرۇنغان ئىككى تال ئۇرۇمە چاچ تۆۋەنگە سويلاپ چۈشتى. ھەئە، سەيپىدئەلى ئالپنىڭ ئالدىدا خاتىش دۇ- لەتسۇلتان مەلىكە مەغرۇر قاراپ تۇراتتى. كۆزلىرىگە ئىشىنىمىگەن سەيپىدئەلى ئالپ بۇ مۆجىزىدىن ئېسىنى يوقىتىپ بىر نەچچە دە- قىمە ھاڭۋېقىپ تۇرۇپ قالدى.

خاننىش دۆلەتسۇلتان مەلىكە ئوتتۇرا ياشلاردىن ھالقىغىنىغا قارىماي جۇۋانلارغا خاس جازىبىسىنى يوقاتمىغانىدى. قاراشلىرى ئۆتكۈر، نەزەرى خاننىش ئايىمغا خاس تولىمۇ ئۈستۈن ئىدى.

سەيپىدئەلى ئالپ ھەرقانچە بولسىمۇ جەڭ مەيدانىدا خاننىش دۆلەتسۇلتان مەلىكىگە روبرو كېلىپ قېلىشنى خىيالغا كەل- تۈرمىگە ئىدى.

— تېخىچە تونۇيالمايۋاتامدىلا جانابى ئەمىر كەبىر؟

سەيپىدئەلى ئالپ ئېسىنى يىغىپ دەرھال ئاتتىن چۈشتى ۋە قولىنى كۆكرىكىگە ئېلىپ ئېھتىرام بىلدۈردى:

— خاننىش ئايىمغا ئېھتىرام بولغاي. ئەدەپسىزلىكىمنى كە- چۈرگەيلا ئالىيلىرى!

— ھاجەتسىز، — دېدى خاننىش دۆلەتسۇلتان مەلىكە تەم- كىنلىك بىلەن قولىنى سىلكىپ، — مەن ھازىر بۈيۈك موغۇ- لىستان ئېلىنىڭ خانىشى ئەمەس، بەلكى تۈركىستان ئېلىنىڭ ئەمىر لەشكىرىمەن. بۇنچىۋالا ھۆرمەت - ئېھتىرامغا لايىقتىم يوقتۇر.

سەيپىدئەلى ئالپ گەدىنىگىچە قىزاردى، چېكىسىدىن بۇ- ژۇلداپ تەر چىقتى. ۋۇجۇدىنى خىجىللىق تۇيغۇلىرى چىرمىۋال- دى. سۇلتان ئىسان بۇغاخان بولسا خاننىشقا ئېھتىرام بىلدۈرۈشنى ياكى شاھلىق سالاپتىنى ساقلاپ ئولتۇرۇۋېرىشنى بىلەلمەي قال- غانىدى. شۇ دەقىقىدە ئۇ كىچىك ۋاقتىدا ئۆزىگە خۇددى ئانىسى كۈنتۇرا خاننىشقا ئوخشاش كۆيۈنگەن، قەسىرىگە باشلاپ كىرىپ ئاتلىق - تۈرۈملەرنى بەرگەن، كىر كىيىملىرىنى ئۆز قولى بىلەن سالدۇرۇپ ئالماشتۇرۇپ قويغان، يۈز - كۆزلىرىنى يۇيۇپ قويد-

غان، ئۆزۈم «خاننىڭ ئانا» دەپ ئاتا چوڭ بولغان، ئۆزىگە قەۋەتلا
ئامراق بۇ ئايالنىڭ ئالدىدا ئۆزىنى قانداق تۇتۇشنى بىلمەي قورۇ -
نۇپ قالغانىدى. ئاتتىن چۈشۈپ ئېھتىرام بىلدۈرەي دېسە شاھلىق
مەرتىۋىسىگە ماس كەلمەيتتى، تۇرۇۋېرەي دېسە ئانا يوللۇق بۇ ئا -
يالغا ھۆرمەتسىزلىك قىلغان بولاتتى.

— ۋوي، بۇ ياق سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئالىيلىرى ئىكەن -
غۇ، — دېدى دۆلەتسۇلتان مەلىكە سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا نەزە -
رىنى ئاغدۇرۇپ، — ئەدەپسىزلىكىمنى كەچۈرسىلە ئالىيلىرى،
كۆرۈشمىگىلى ئۇزۇن بولغاچقا دەماللىققا تونۇيالىمايتمەن. ۋالد -
دەلىرى كۈنتۇرا خاننىڭ ئايىم ئامانمۇ؟

ئوڭايىسىز ھالەتتىن بىر ئاز قۇتۇلغان سۇلتان ئىسان بۇغاخان
ئالدىراپ جاۋاب بەردى:

— ۋالبدەئى بۇزۇك خاننىڭ ئالىيلىرىغا ئېھتىرام بولغاي،
ۋالبدەم تىنچلىق، پات - پات ئۆزلەنىڭ گېپىنى قىلىدۇ.

— بارىكالا، كەمىنەلىرىمۇ ئول قاياشنى پات - پات سېغىد -
نىپ تۇرىمەن. پەرۋەردىگارم ئامان - ئېسەن ياشاشقا نېسىپ
قىلغاي، — خاننىڭ نەزەرىنى سەيپىدەئەلى ئالپقا ئاغدۇردى، —
قېنى، مەرھەمەت قىلىپ ئانقا مىنىسۇنلار ئەمىر كەبىر جانابلىرى،
ھازىر بىز غەنىملەردىنمىز، بۇ ھالەتتە سۆھبەت قىلغىلى بول -
ماس.

— ھۆرمەتتىن ئىتائەت ئەلا دەپتىكەن، ئەمىسە مەن ئارتۇق -
چە تەۋازۇ قىلىمدىم.

سەيپىدەئەلى ئالپ شۇنداق دەپ لىككىدە ئانقا مىندى.
«خاننىڭ ئايىمنىڭ شەخسەن لەشكەر باشلاپ كېلىشىنى ئوي -
لىمايتمەن. ئەمدى قانداق قىلغۇلۇق، ئۇنىڭ بىزنى سۆھبەتكە
چىلىشىدىكى مۇددىئاسى نېمىكىن؟...»

— ھەزرەتلىرىنىڭ تەسەررۇپىمىزغا لەشكەر تارتىپ كېلىد -
شىدىكى مۇددىئاسىنى بىلىشكە بولارمىكىن؟ — سورىدى خاننىڭ
دۆلەتسۇلتان مەلىكە سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ خىيالىنى بۆلۈپ.

سەيپىدەئەلى ئالپ يالت ئېتىپ سۇلتان ئىسمان بۇغاخانغا قا-
ردى. ئىسمان بۇغاخان نېمە دېيىشنى بىلەلمەي ھاڭۋېقىپ قالغا-
ندى.

— جەننەت ماكان ئەمىر شەيخ نۇرىددىن ئالىيلەرنىڭ باقىمى-
غا سەپەر قىلغىنىنى، تاجۇ تەختكە ئىسمى بولمىش مىرزا
ئىرازان بارىن جانابلىرىنىڭ ۋارىسلىق قىلغىنىنى ئاڭلاپ، تور
كىستان سەلتەنەتگە ھەقىقىي تەخت ۋارىسنى پاسىبان قىلىش
مۇددىئاسىدا ئۇشبۇ ھۇدۇد لۇققا قەدەم كەلتۈرۈشمىز، — دېدى
جاۋاب بېرىشكە مەجبۇر بولغان سەيپىدەئەلى ئالپ گەپنى ئۇدۇللا
قىلىپ، — خانزادە يۇنۇسخان ئالىيلەرنى تېپىپ كېلىشكە چا-
پارمەن ئەۋەتتۇق. بىزنىڭچە تۈركىستان تەختگاھى خانزادە يۇنۇس-
خان ئالىيلەرغا مەنسۇپ بولۇشى كېرەك.

دۆلەتسۇلتان مەلىكە قاقاھلاپ كۈلۈۋەتتى.

— مۇددىئالىرىنى يوشۇرۇشقا نېمانچە ئۇستا ھەسلى جانا-
بى ئەمىر كەبىر، — دېدى خانىش كۈلكىسىنى توختىتىپ، —
نۇسرەتسىز تاشكەنت مۇھاسىرىسىدە لەشكەرلىرىنىڭ ئوزۇق -
تۈلۈكى تۈگىگەنلىكى ئۈچۈن تۈركىستاننى بۇلاڭ - تالاڭ قىلىپ
ئوزۇق - تۈلۈك غەملەشكە كەلگەنلىكلىرىنى كىم بىلمەيدۇ؟
خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكىنىڭ سۆزلىرى سەيپىدەئەلى
ئالپنى ئوسال ئەھۋالغا چۈشۈرۈپ قويدى. ياخشى كۆڭلىنى چۈ-
شەنمىگەنلىكىدىن جىلە بولدى.

— خاتا چۈشەنمىسىلە خانىش ئالىيلەرى. زىنھار ئۇنداق
مۇددىئايىمىز يوقتۇر، پەقەت خانزادە يۇنۇسخان ئالىيلەرغا
تەخت - سەلتەنەت ھازىرلاپ بېرىشنى كۆڭلىمىزگە پۈكتۇق. ئى-
شەنمىسىلە قەسەم قىلىپ بېرەي، ئوزۇق - تۈلۈكىمىز تۈگەپ
كەتكىنى راست، لېكىن ئىككىسى ئىككى ئىش.

— ماقۇل شۇنداق دەپمۇ تۇرايلى. لېكىن بىراۋنىڭ تەختگا-
ھىنى خالىغانچە بىراۋغا ئېلىپ بېرىشكە نىيەت قىلغۇدەك ئۆز-
لىرىنى كىم چاغلانغان قالدۇلا؟ بىلىپ قويسىلا، بۇ دېگەن تۇرپان

ئەمەس، تۈركىستان. بۇ دەرگاھتا سىلىنىڭ ھۆكۈملىرى ئاقمايدۇ. خىجىللىقتىن سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ يۈزلىرى چىمىلداپ كەتتى. خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكە ئەينى يىلى مەرھۇم سۇلتان ئۇۋەيسخان قازا قىلغاندا، سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ لەشكىرىي ھوقۇ-قىغا تايىنىپ يولسىزلىق بىلەن خانزادە يۇنۇسخاننىڭ ئورنىغا ئىنىسى خانزادە ئىسان بۇغاخاننى تەختتە ئولتۇرغۇزغان قىلمى-شىنى يۈزىگە سېلىۋاتاتتى.

«ھەر نېمە دېيىشلىرىگە ھەققىلىرى بار خانىش ئالىپلىرى. شۇ ئىش ئۈچۈن بىر ئۆمۈر ئازابلىنىپ كېلىۋاتمەن. شۇڭمۇ ۋىجدان ئازابىمنى ئازراق بولسىمۇ يەڭگىللىتەي دېگەن ئۈمىدىم بار ئىدى...»

— بۇنى بىلىمەن، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالىپ خىجىللىق بىلەن، — ناۋادا ئول مۇددىئايىمىزنى خانىش ئالىپلىرى قوللى-مىسا بىزگىمۇ ئامال يوق. بىراق خانزادە ئالىپلىرى تاجۇ تەخت-سىز پۇرسە بولمايدۇ.

— بۇنىڭغا جانابلىرىنىڭ باش قاتۇرۇشى ھاجەتسىز، — دې-دى خانىش تەمكىنلىك بىلەن، — ئول بەختى قارا پەرزەنتىمىز ھامان بىر كۈنى ئۆز تاجۇ تەختىنى قولغا ئالىدۇ. مۇددىئالىرى شۇ بولسا ياخشى كۆڭۈللىرى تېگىل بولدى. ئەمما جانابلىرىنىڭ ياردىمىنى زىنھار كېرەك قىلمايمىز، ئەڭ ياخشىسى ئارتۇق ئىشلارغا ئارىلاشمىسۇنلار!

— خوش، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالىپ بېشىنى ئېگىپ. خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكە نەزەرىنى سۇلتان ئىسان بۇغا-خانغا ئاغدۇردى.

— پەممىچە، خان ئالىپلىرىنىڭ مۇددىئايىمۇ ئەمىر كەبىر جانابلىرىنىڭ مۇددىئايى بىلەن ئوخشاشقۇ دەيمەن؟
— ئاللاھ، خالىسا، — دېدى ئىسان بۇغاخان.
— ئۇنداق بولسا، ئەڭ ياخشىسى ئول مۇددىئالىرىدىن يېنىپ ئارقىلىرىغا يانسۇنلار. ناۋادا ياغى قىلىش نىيەتلىرىدىن يېنىش-

مىسىلا، قېنى مەرھەمەت، تۈركىستان باھادىرلىرىمۇ ھەڭگە يارال-
غان. بىر تامچە قېنىمىز قالغىچە يوللىرىنى توسقىنىمىز توس-
قان، يەنە بىر گەپنىمۇ دەپ قوياي: لەشكەرلىرىگە ئوزۇق - ئۈلۈك
ئەمەس، چىش كۈلگۈچ چاغلىق نەرسە بېرەلمەيمىز. زورلۇق قىل-
لىمەن دەپسەلە ئىختىيارلىرى.

— خانىش ئالىيلىرىنىڭ مۇددىئايى شۇ بولسا ئارقىمىزغا
يانماي ئىلاجىمىز يوقتۇر، — دەدى سەيپىدئەلى. ئالپ سۆھبەتنى
ئاخىرلاشتۇرماقچى بولۇپ، — زىنھار خاۋاتىرلەنمىگەيلا. خانىش
ئالىيلىرى مۇشۇنداق پاسىبانلىق قىلىدىكەن، تۈركىستان تەسەر-
رۇپى زىنھار تەئەرزۇغا ئۇچرىمايدۇ. خوش، ئامان بولسىلا ئالىي-
لىرى.

— سىلىمۇ ئامان بولسىلا ئەمىر كەبىر، — خانىش دۆلەت-
سۇلتان مەلىكە سۇلتان ئىسمان بۇغاخانغا قاراپ گېپىنى
داۋاملاشتۇردى، — سۇلتان ئالىيلىرىنىڭ شەۋكىتى زىيادە بول-
غاي. ئىلىبالىققا بېرىپ قالسىلا مەن ئۈچۈن جەننەتلىك پەدەر-
لىرىنىڭ تۇپراق بېشىغا چىقىپ دۇئا قىلىپ قويغايلا، ۋالدەلىرى
كۈنتۇرا خانىش ئايىمغا سالامىنى يەتكۈزگەيلا.
ئۇلار بىر - بىرىگە ياخشى تىلەكلىرىنى بىلدۈرۈشۈپ ئات-
لىرىنىڭ بېشىنى كەينىگە بۇراشتى.

تۈركىستان ئەمىرى ئەمىر شەيخ نۇرىددىننىڭ توقاللىرىدىن
تۇغۇلغان ئىككى ئوغلى بولسىمۇ، بىرى ئۇنىڭدىن ئاۋۋال كېسەل
سەۋەبى بىلەن قازا قىلغان، يەنە بىرى كەپنەر ئۇچۇرتمەن دەپ
ئۆگزىدىن يىقىلىپ چۈشۈپ ئۆمۈرلۈك مەجرۇھ بولغانىدى. شۇ
سەۋەبلىك دادىسىنىڭ تەختى خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكىگە قال-
غانىدى. ئۇ ئوغلى خانزادە يۈنۈسخاننى قايتۇرۇپ كېلىپ تەختتە
ئولتۇرغۇزۇش ئۈچۈن باغدادقا چاپارمەن ئەۋەتتى. بىراق يۈنۈس-
خان: «مېنىڭ تەختگاھىم تۈركىستاندا ئەمەس، موغۇلىستاندا. ما-
ڭا تۈركىستان تەختگاھىنى سايە قىلمىسىلا، ھامان بىر كۈنى مو-

غۇلىستان سەلتەنەتىنى قولۇمغا ئالمەن. مەندىن خاتىرجەم بول-
سىلا. پەرمانلىرىنى رەت قىلغانلىقىم ئۈچۈن كەچۈرۈم سورايمەن»
دەپ خەت ئەۋەتكەنىدى. ئىلاجىسىز قالغان خانىش دۆلەتسۇلتان مە-
لىكە ئۆزى تەختتە ئولتۇرسا، ئوردا ئەمىرلىرىنىڭ «ئايال زاتىغا
ئۆكەرلىك قىلىش ھارام» دەپ رەت قىلىشىدىن ئەنسىرەپ، تاغدى-
سى ئىرازان بارىنى تۈركىستان تەختىدە ئولتۇرغۇزغانىدى. ئەم-
ما سەلتەنەت ئىشلىرىنى پەردە ئارقىسىدا ئۆزى باشقۇرۇۋاتاتتى.
ئىرازان بارىن خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكىنى ئۆز قىزىدەك كۆ-
رەتتى، شۇڭا سەلتەنەت ئىشلىرىنى ئۇنىڭ مەسلىھەتى بىلەن بې-
جىرەتتى. بۇ قېتىمقى موغۇلىستان لەشكەرلىرىگە تاقابىل تۇ-
رۇشمۇ خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكىنىڭ ئويلاپ تاپقان تەدبىرى
ئىدى. سۇلتان ئىسان بۇغاخان بىلەن سەيپىدئەلى ئالپنىڭ بولسا
بۇنىڭدىن خەۋىرى يوق ئىدى. شۇنداق قىلىپ ئۇلارنىڭ تاشكەنت،
تۈركىستانغا قىلغان لەشكىرىي يۈرۈشى نەتىجىسىز ئاخىرلاشتى.

ئارىدىن ئىككى يىل ئۆتۈپ كەتتى.
بۇ ئىككى يىل ئىچىدە موغۇلىستاندا نىسبەتەن تىنچلىق
ھۆكۈم سۈرگەن بولسىمۇ، ماۋەرائۇننەھر، خۇراسان، پەرغانە ۋادى-
سىنىڭ ھۆكۈمدارى مىرزى ئۇلۇغبەگكە يەقەتلا خاتىرجەملىك بول-
مىدى. دادىسىغا نۇرغۇن يالۋۇرۇشلار ئارقىلىق بەلخكە بېرىۋالغان
خانزادە ئابدۇللا تىپخان مومىسى گۆھەر شاد بېگىمنىڭ مەدەت بې-
رىشى بىلەن ئىسيان بايرىقىنى كۆتۈرۈپ چىقتى. سەمەرقەنتتە
بولسا ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇش بىر تەرەپتىن خانزادىنى
ئاستىرتىن قۇتراتسا، بىر تەرەپتىن ئىسلام بايرىقىنى كۆتۈرۈپ

چىقىپ، ھاياتىنىڭ كۆپ قىسمىنى ئىلىم - پەنگە، خۇسۇسەن فە - لەكىيات ئىلىمىگە بېغىشلىغان مىرزا ئۇلۇغبەگنى دەھرىيلىكتە ئەيىبلەپ، ئاددىي خەلقنى رەسەتخانىنى چېقىشقا، ئوت قويۇشقا، مىرزا مەدرىسەسىدىكى ئالىم - ئۆلىمالارنى، تالىپى ئىلىملەرنى ھاقارەتلەشكە، كىتاب - رسالىلەرنى چەكلەشكە كۈشكۈرتۈپ، سۈلۈك تەۋرىتىش نىقايى بىلەن ئوردىدىكى ئەمىرلەرنى يېنىغا تارماقتا ئىدى. سەمەرقەنت شەھىرىدە كۈندۈزى سوپى - دەرۋىش - لەرنىڭ تەرغىباتلىرى، كېچىسى جەررە - ساماللىرى ھۆكۈم سۈ - رەتتى. ئىككى يىلدىن بېرى بىراقلا كۈچىيىپ كەتكەن تەرىقەت سۈلۈكىنى چەكلەشكە مىرزا ئۇلۇغبەگ ئامالسىز قالغانىدى. خەلق توپ - توپ بولۇپ ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇشنىڭ ئايىغىغا باش قويۇشقانىدى. ئىشان بىلەن ئوچۇق - ئاشكارا قارشىلاشسا، سەلتەنەت سۈرىگە تايىنىپ سۈلۈك تەرغىباتلىرىنى چەكلەشكە، خەلقنىڭ تەۋرەپ كېتىشىدىن ئەندىشە قىلغان مىرزا ئۇلۇغبەگ ئامالسىز سۈكۈت قىلىشقا مەجبۇر بولغانىدى.

بۈگۈن كۆكسارايىدىكى قۇيما ئالتۇندىن ياسالغان تەختتە ئولتۇرغان مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ۋۇجۇدىنى تاغدەك غەم بېسىۋالغانىدى. ئەمىرلەر خانىنىڭ ئوي - خىيالىنى چاماسلىق ئۈچۈن بېشىنى تۆۋەن سېلىۋېلىشقانىدى. ئەمەلىيەتتە ئۇلارنىڭ ئىچكى تۇيغۇلىرىمۇ مىرزا ئۇلۇغبەگدىن ئۆتە ۋەھىملىك، خاتىرجەمسىز ئىدى.

— ئانھەزرىتىمگە مەلۇم بولغايمۇ، ئايغاقچىلارنىڭ يەتكۈزگەن مەلۇماتىدىن قارىغاندا، شاھزادىنىڭ لەشكەرلىرى جەيھۇن دەريا - سىدىن ئۆتۈپ كېشكە قىستاپ كېلىۋېتىپتۇ، — دېدى قارا دىۋان ئەمىرى سۇلتان شاھ بارلاس.

مىرزا ئۇلۇغبەگ بىر ئاز قىمىرلاپ قويدى، لېكىن ئۈنچىقە - مىدى. ئۇيغۇسىراپ قىزىرىپ كەتكەن كۆزلىرىنى ئەمىرلەرگە ئۈ - مىد بىلەن تىكتى. لېكىن شۈمشىيىپ ئولتۇرۇشقان ئەمىرلەرنىڭ شۇ دەقىقىدە ئوي - خىيالىنى بىلگىلى بولمايتتى. ئۇلارنىڭ

مىرزا ئۇلۇغبەگدىن قاچۇرۇپ يەرگە تىككەن كۆزلىرىدە ۋەھىمە، تەشۋىش ئەلەڭگىيىتى. مىرزا ئۇلۇغبەگ ئەمىرلىرىنى بىر مۇ بىر كۆز ئۆڭىدىن ئۆتكۈزدى. ياندىشىپ دېگۈدەك ئولتۇرۇشقان ئەمىر سۇلتان جاندار بىلەن مىرانشاھ دورغا كۆزلىرىنى يېرىم يۇمۇۋالغان بولۇپ، بىر ئاز خاتىرجەم كۆرۈنەتتى. شەيخۇلئىسلام بۇرھاننىڭ قولىدىكى مەرۋايىت تەسۋىسىنى تىنمىسىز سىيرىغىنىچە دۇرۇت ئوقۇۋاتاتتى، گويا ئاشۇ دۇرۇت - مۇناجاتلىرى بىلەن ھۆكۈمدارنىڭ بېشىغا كەلگەن كۈلپەتلەرنى دەپنى قىلماقچى بولغاندەك. مىرزا ئۇلۇغبەگ بىرقانچە قەلەمدار ئەمىرلەرگە ئانچە ئېتىبار قىلىپ كەتمىدى، كۆزلىرىنى ئۇلاردىن تېز - تېز يۆتكەدى. كىچىك ئوغلى خانزادە ئابدۇلئەزىزخان بىلەن ئۇنىڭ تۆۋەن تەرىپىدە ئولتۇرغان ئىككى كۈيۇئوغلىغا ئۇزاقراق نەزەر تاشلىدى. زىيادە ئورۇق، كېسەلمەن كۆرۈنىدىغان خانزادە ئابدۇلئەزىزخاننىڭ چىرايى تاتىرىپ كەتكەنىدى. مىرزا ئۇلۇغبەگ ئىككى يىلدىن بېرى بارلىق ئۈمىدىنى مۇشۇ ئوغلىغا باغلىغانىدى. بىراق ئوغلى ئۇنىڭ كۈتكەن يېرىدىن چىقالمىدى. دادىسىنىڭ دەردىگە دەرمان بولۇش، غەم - ئەندىشىلىرىنى يەڭگىلەشتۈرۈش ئۇپاقتا نۇرسۇن، لەشكىرىي دىۋاننىڭ ئورۇنباشى ئەمىر ئىبراھىم بەگنىڭ ئوغلىنى خوتۇن تالىشىپ ئۆلتۈرگۈزۈۋەتتى. خانزادىلىق كىيىمىنى كۆرسىتىپ، ئوردا ئەمىرلىرىنىڭ دىلىنى رەنجىتتى. شۇ سەۋەبلىك كۆپ قىسىم ئەمىرلەر ئاغزىدىن چىقارمىغىنى بىلەن كۆڭلىدە مىرزا ئۇلۇغبەگدىن نارازى ئىدى. ئەمما ھازىر بولسا خانزادىنىڭ تۇرقى شۇ، دادىسىغا ئۈمىد بېغىشلاش ئۇپاقتا نۇرسۇن، دادىسىدىن ئۈمىد كۈتىدۇ. ئۆز ئالدىغا چوڭراق ئىش تەۋرىتەلگۈچىلىكى، بىرەر قوشۇننىڭ ھۆددىسىدىن چىقالغۇچىلىكى يوق، ئاياللارنى تالىشىپ جاسارەت كۆرسەتمەيلىكى بىلەن لەشكىرىي ئىشلاردا جاسارىتى سۇس.

مىرزا ئۇلۇغبەگ ھەسرەتلىك بىر تىنىپ قويۇپ، نەزەرىنى ئوغلىدىن ئىككى كۈيۇئوغلىغا يۆتكەدى. چوڭ كۈيۇ ئوغلى ئەبۇ-

سەئىد مىرزا كىمخاب كەمزۇلىنىڭ ئالتۇن تۈگمىسىنى ھەۋەس بىلەن ئويىناپ ئولتۇراتتى. تۇرقىدىن قەيىنئانىسىنىڭ غېمى ئۆزى بىلەن مۇناسىۋەتسىزدەك، بەكمۇ خاتىرجەم كۆرۈنەتتى. كىچىك كۈيۈ ئوغلى ئابدۇللا مىرزا بولسا تەگسىز خىياللارغا ئەسىر بولغان ئىدى. تۇرقىدىن قەيىنئانىسىنىڭ غېمىنى ئەمەس، ئۆزىنىڭ غېمىنى يەۋاتقاندەك، قەيىنئانىسى بىلەن قەيىنئانىسىدىن قايسىنى تاللىسا ئۆزىگە ئىستىقبال قۇياشى يۈز ئاچىدىغانلىقىنى مۇلاھىزە قىلىۋاتقاندەك كۆرۈنەتتى. ئىككى كۈيۈ ئوغلىنىڭ تۇرقىغا قاراپ مىرزا ئۇلۇغبەگ قاتتىق ئۈمىدسىزلەندى. ئەزەلدىن ئىككى كۈيۈ ئوغلىنىڭ چىقىشالمايدىغانلىقى ئۇنىڭغا ئايان ئىدى. بۇنى ئاز دەپ ئىككىلا كۈيۈ ئوغلىنىڭ ئوردا ئەمىرلىرى بىلەنمۇ بەتكۈچە ئاداۋەتتى بار ئىدى. مىرزا ئۇلۇغبەگ تامۇشۇ كەمگىچە بۇ ئىككى كۈيۈ ئوغلىنى بىر داستىخانغا جەم قىلالمىغانلىقىغا ئۆكۈندى. خېلى تىرىشچانلىق كۆرسىتىپمۇ، نەسەت قىلىپمۇ، ئىككىسى ئوتتۇرىسىدىكى ئاداۋەتنى يۇيۇشقا، نىزا - ئىختىلاپلىرىنى تۈگىتىشكە، بىر داستىخاندا دەرەمەدە ئولتۇرغۇزۇپ ئۆز يېگۈزۈشكە مۇۋەپپەقىيەت بولالمىغان مىرزا ئۇلۇغبەگ ئىلاجسىز ھەر ئىككى كۈيۈ ئوغلىغا ئېتىبارسىز مۇئامىلە قىلىدىغان، ئۇلار بىلەن كارى بولمايدىغان، سەلتەنەت ئىشلىرىغا ئارىلاشتۇرمايدىغان بولغانىدى. شۇ سەۋەبلىك ئۇلارنىڭ ئوردىدىكى مەرتىۋىسى يۇقىرى ئەمەس ئىدى. ئوردىدا ئۇلارغا ئىچكىلەر^① قاتارىدا مۇئامىلە قىلىناتتى. ئۇ ئىككى كۈيۈ ئوغلىنىڭ ئىناق ئۆتۈشىنى، قەبرىنىڭ خاس مېھىر - مۇھەببەت بىلەن ساداقەت كۆرسىتىپ سەلتەنەتكە خىزمەت قىلىشىنى ئارزۇ قىلاتتى. شۇنداق قىلغان بولسا ئاللىقاچان ئۇلارنىڭ مەرتىۋىسىنى ئۆستۈرگەن، ئوردىدا مۇھىم مەنەپىلەرگە قويغان، مۇشۇنداق مۇشكۈل كۈنلەردە ئۇلارغا تايانغان بولاتتى. شۇ تاپتا مىرزا ئۇلۇغبەگ بۇ ئىككى كۈيۈ ئوغلىغا باتناپ ئۇلارغا قەيىنئانىلىق مېھىر - مۇھەببەتنى بەرمىگىنىگە، ئوچۇق - يو-

① ئىچكىلەر — تۆۋەن دەرىجىلىك ئەمىرلەر.

رۇق سۆھبەتلىشىپ، نۇقسانلىرىنى تۈزىتىۋېلىشقا پۇرسەت بەر - مېڭىڭگە، ئۇلارنىڭ گۇناھىنى تونۇپ، ئەيىب، نۇقسانلىرىنى تۈزىتىشىنى كۈتۈپ تۇرغىنىغا پۇشايمان قىلدى.

«ئۇلارنىڭ مەنمەنچىلىكىنى، بىر - بىرىگە يول قويماي دۈشمەنلەشكىنى، كۆرەگان^①لارغا خاس پەزىلىتىنىڭ كەملىكىنى ھېسابقا ئالمىغاندا تولىمۇ ئىستېداتلىق يىگىتلەر ئىدى. لەشكىر - رى ئىشلارنىڭلا ئەمەس، ھەتتا تەخت - سەلتەنەتنىڭمۇ ھۆددىسىدىن چىقالغۇدەك ئىقتىدارى بار ئىدى. ئىست، ئاشۇنداق كاتتا ئىستېدات ئىگىلىرى تۇرۇقلۇق ئىنسانى كەملىق مەرتىۋىسىگە يېتەلمىدى. ئىستېدات باشقا، پەزىلەت باشقا ئىكەن. ھەقىقىي ئادەم بولماق قىيىن ئىكەن. ئۇلار مەنەسەپ - مەرتىۋىسىنىڭ تۆۋەندىكى، ئوردىدا تۈزۈك ئەتمۇرلانىمىغىنىنى مەندىن كۆرۈشىدۇ. ياتلارنى ئەتمۇرلاپ كۈيۈ ئوغلىنى خار كۆردى دەپ رەنجىشىدۇ، ئەمما سەۋەبىنى ئۆزلىرىدىن ئىزدەشمەيدۇ. راستىنى ئېيتقاندا، ئۇلار دېگەن تۆمۈرىزادىلەر^②. ئىنلىرىمنىڭ ئوغۇللىرى ماڭا كۈيۈ ئوغۇللىقىنى ھېسابقا ئالمىغاندىمۇ جىيەنلىرىمدۇر. نەسەپ - مەرتىۋىسى ئىككى ئوغلۇم بىلەن ئوخشاش. ئۇلارغا ئۇۋال قىلىپ قويغان بولۇشۇممۇ مۇمكىن. ئۇلارغا بۇنچىلىك قاتتىقلىق قىلماي، لەشكىرى دىۋاندىن مەنەسەپ - مەرتىۋە بەرگەن بولسام بۈگۈنكىدەك ئۆز پەرزەنتىم سەۋەبلىك بېشىمغا كۈن چۈشكەن ۋاقىتتا كۆكرەك كېرىپ جان پىدالىق كۆرسىتەر بولغىمىدى؟ خانزادىنىڭ ئىسيانىنى بېسىقتۇرۇپ مۈشكۈلۈمنى ئاسان قىلار بولغىمىدى؟ بىر نېمە دېمەك تەس، بىلىگۈچى ئاللاھ. ئۆز پۇشا - تۈمىدىن تامغان پەرزەنتىمدىن كەلمىگەن ۋاپا، كۈيۈ ئوغۇللىرىدىن كېلىشى مۇمكىنمۇ؟ بىر ئەلنى باشقۇرماق ئاسان بولغىنى بىلەن، پەرزەنتىنى باشقۇرماق تەسكەن. ئىككى پۈتۈم گۆرگە ساڭگىلىغىلى تۇرغاندا بۇ نە ئاھانەت ماڭا. خانزادە ئالدىرىمىسمۇ تەخت - سەل -

① كۆرەگان — پادىشاھنىڭ كۈيۈ ئوغلى.

② تۆمۈرىزادىلەر — ئەمىر تۆمۈرنىڭ ئەۋلادلىرى.

تەنەت ھامان ئۇنىڭغا قالاتتى ئەمەسمۇ؟ بىر - ئىككى يىل تەخىر قىلىپ، ساداقىتى، پەزىلىتى، ئىستېداتى بىلەن كۆڭلۈمگە خا - تىرجەملىك بەخش ئەتكەن بولسا، جەننەت ماكان پەدەرىم بولمىش خاقانى سەئىد شاھرۇرخان ئالىيلىرى ماڭا تاجۇ تەختى ئۆتكۈزۈپ بېرىپ ئۆزى خاتىرجەم ئارام ئالغىنىغا ئوخشاش، مەنمۇ ئۇنىڭغا تەخت - سەلتەنەتنى ئۆتكۈزۈپ بېرىپ، قالغان ئۆمرۈمنى ئىلىم تەھسىل قىلىشقا قارىتاتتىم ئەمەسمۇ؟ ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇشقا ئوخشاش خۇراپات ئەھلىنىڭ، ئىلىم - ئىرپان دۈشمەند - لىرىنىڭ چالغان دېيىغا ئۇسسۇل ئوينىدى. ھەتتا ئۆز ئاتىسىنى «كاپىر سۇلتان» دەپ ھاقارەتلەشتىن ئايانمىدى. سەلتەنەتكە سۇ - لۈك ئەمەس، شەرىئەت كېرەك. سەلتەنەت شەرىئەت ئەھكاملىرىنى مىزان قىلغان ئەدىلى - ئادالەت بىلەن ئاسايىشلىققا يۈزلىنىدۇ. جەررە - ساما بىلەن ئەمەس، ئىلىم - مەرىپەت بىلەن روناق تاپىدۇ، بۇ ئىككىسى بىرلەشسە، تەخت - سەلتەنەتنىڭ ئۆلى مۇس - تەھكەم بولىدۇ. ئەل - يۇرت خاتىرجەملىككە يۈزلىنىدۇ. تاجۇ تەخت ئەۋلادتىن - ئەۋلادقا داۋاملىشىدۇ. ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇشنىڭ سۈلۈك تەرغىباتلىرىغا نېمىشقا سەل قارىدىم [ھە؟] رەسەتخانا قۇرۇلۇشىغا توسقۇنلۇق قىلغان ۋاقتىدىلا سۈلۈك تەر - غىباتلىرىغا نېمىشقا چەك قويمىغاندىمەن، بۇنداق قىلىشىمغا سەلتەنەتنىڭ سۈرى تامامەن يېتەتتىغۇ؟ بۇ مېنىڭ رەھىمدىل - لىقىمغا ھېسابمۇ ياكى بوشاڭلىقىمغىمۇ؟ ئاھ خۇدا، ئول ئىشاننىڭ سېھرىي ئەپسۇنلىرىغا ئالدىنغانلىقىمنىڭ مۇكاپاتىمۇ بۇ؟ بۇ ئوۋەت خانزادەمنى تىزگىنلىيەلمەسە بالامدىن بالامغا ئىشاننى، سۈلۈك پېشۋالىرىنى تاجۇ تەختىڭلارغىلا ئەمەس، تەسەررۇپىڭلارغىمۇ يې - قىن يولاتماڭلار دەپ ۋەسىيەت قالدۇرىمەن. بارلىق گۈمراھلىق، تەپرىقچىلىك، خۇسۇمەت، زاۋاللىق شۇلاردىن كېلىدىكەن ئە - مەسمۇ...»

مىرزا ئۇلۇغبەگ ھەسرەتلىك خىياللىرىنى يىغىشتۇرۇپ قەددىنى رۇسلىدى. ئاللىقانداق تەشۋىشلىك خىياللارغا ئەسىر

بولغان ئەمىرلەرگە قەھرى بىلەن تىكىلدى.

— يارلىق!

مرزا ئۇلۇغبەگنىڭ جاراڭلىق ئاۋازىدىن چۆچۈشكەن ئە -
مىرلەر خىياللىرىنى يىغىشتۇرۇپ، يارلىق ئاڭلاش ئۈچۈن دەس
ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ قول باغلاشتى.

— ئەمىر سۇلتانشاھ بارلاس!

— لەببەي! — دەيدى ئەمىر سۇلتانشاھ بارلاس ئالدىغا بىر

قەدەم چىقىپ.

— سىلى ئىلغار قوشۇن^①نى باشلاپ خانزادىنىڭ ئالدىنى

توسقايدى!

— باش ئۈستىگە!

مرزا ئۇلۇغبەگ بىر دەققە ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن يەنە

ئېغىز ئاچتى:

— مرزا ئابدۇللا كۆرەگان!

ئىسمىنىڭ يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمىرلەر قاتارىدا تىلغا ئې -

لىنغانلىقىنى ئاڭلىغان ئابدۇللا مرزا «لەببەي» دېگىنىچە سەپنىڭ

ئالدىغا چىقتى - دە، «قېيىنئام ئادىشىپ قالدىمۇ - نېمە؟» دې -

گەننى قىلىپ مرزا ئۇلۇغبەگكە قارىدى.

— سىلى ئىلغار قوشۇنغا ئورۇنباشار بولۇپ، ئەمىر سۇل -

تانشاھ بارلاسقا ھەمدەم بولغايدى.

تۇيۇقسىز مەرتىۋىسىنىڭ ئۆسكەنلىكىدىن ھاياجانلانغان ئاب -

دۇللا مرزا چاقماق تېزلىكىدە جاۋاب بەردى:

— پەرمانبەر دارمەن!

شۇ دەققىدە باجىسى ئابدۇللا مرزىنىڭ بىردىنلا يۇقىرى

دەرىجىلىك مەرتىۋىگە تەيىنلەنگەنلىكىنى كۆرگەن ئەبۇسەئىد

مرزىنىڭ ۋۇجۇدىغا رەشك ئوتلىرى تۇتىشىپ كەتكەنىدى. ئۇ قې -

يىنئىتىشىغا يەر تېگىدىن نارازىلىق بىلەن قاراپ قويدى.

— ئەمىر مىرانشاھ دورغا!

① ئىلغار قوشۇن — ئالدىن يۈرگۈچى قوشۇن.

ئاللىقانداق خياللارغا ئەسىر بولغان مىرانشاھ دورغا ئوي -
خيياللىرىنى مىرزا ئۇلۇغبەگ بىلىپ قالغاندەك چۆچۈپ بېشىنى
كۆتۈردى.

— لەببەي ئانھەزىرتىم!

— سىلى ئاستانىنىڭ مۇھاپىزىتىنى كۈچەيتىپ، ئۈزۈك -
تۈلۈك دىۋانىنىڭ لازىمەتلىك تەييارلىشىغا ھەيدەكچىلىك قىل-
سىلا. ياتىشلار ئەغيارلىرىمىزنىڭ پىتنە - پاسات پەيدا قىلىپ،
ئاۋامنىڭ كۆڭلىگە تەھلىكە سېلىشىنىڭ ئالدىنى ئالغاي. خىلاپ -
لىق قىلغۇچىلارغا ياساق قاتتىق بولسۇن!
— باش ئۈستىگە.

— مىرزا ئەبۇسەئىد كۆرەگان!

باياتىن بېرى ئىچىنى مۈشۈك تاتلىغاندەك بىئارام بولۇپ
ئولتۇرغان ئەبۇسەئىد مىرزا «پەرمانبەر دارمەن» دېگىنىچە ئالدىغا
چىقتى.

— سىلى ئاستانە مۇھاپىزەتچى قوشۇنىغا سەركەردە بولۇپ
مىرانشاھ دورغىغا ھەمدەمدە بولغايسىلا. خۇسۇسەن ئاستانىنىڭ مۇ -
ھاپىزىتىدە قىلچىلىك سۇسلۇق كۆرۈلمىگەي.

— باش ئۈستىگە، — دېدى ھاياجانلانغان ئەبۇسەئىد مىرزا.
مىرزا ئۇلۇغبەگ ھالقىلىق پەيتتە ئىككى كۈيۈڭۈغلىنىڭ
مەرتىۋىسىنى ئۆستۈرۈپ، ئوخشاش دەرىجىلىك مەنسەپكە تەيىنلە -
گەندى. بۇ ئارقىلىق ئۇ بىر تەرەپتىن ئۇلارغا قەيىنئەتلىق
مېھرىنى يەتكۈزسە، يەنە بىر تەرەپتىن ئۇلارنىڭ تۆھپە كۆرسە -
تىپ، سەلتەنەتكە بولغان ساداقىتىنى ئىپادىلىشىنى ئۈمىد قىلغا -
ندى.

— ئەمىر سۇلتان جاندار!

— لەببەي قىبلىگاھىم!

— سىلى جەۋانغار قوشۇنىنى باشلاپ ئىلغار قوشۇنغا ھىمات
بولغايسىلا. لەشكىرىي دىۋاندىن تۆت سەركەردە ھەمدەمدە بولغاي!
— باش ئۈستىگە، — دېدى ئەمىر سۇلتان جاندار.

مىرزا ئۇلۇغبەگ نەزەرىنى لەشكىرىي دىۋاننىڭ ئورۇنباىسار ئەمىرى ئىبراھىم بەگكە ئاغدۇرۇپ تۇرۇپ قالدى.

«خانزادە ئابدۇلئەزىزخان سەۋەبلىك ئۇنىڭ ماڭا ئاداۋىتى بار، لېكىن بۇنى دەپ ئۇنى ۋەزىپىگە تەيىنلىمىسەم بولماس، شۇنداق، ئۇنىڭ ساداقىتىدىن گۇمانلانمايمەن. ئەمما مۇھىم ئىشقا قويغىلى بولمايدۇ. چۈنكى، ئۇنىڭ جاسارىتى بولغىنى بىلەن پارا-ستى يوق. بوپتۇ، ئاساسلىق قوشۇننى باشلاپ يۈرگەچ تۇرسۇن. ئۇنىڭغىچە مەنمۇ كەينىدىن يېتىشىۋالمايمەن...»

— مىرزا ئىبراھىم بەگ!

— لەببەي ئانھەزىرتىم!

— سىلى مەن بىلەن بىللە ئاساسلىق قوشۇننى باشلاپ ما-

گىدىلا. باشقا سپاھلارمۇ ئاساسلىق قوشۇن بىلەن بىرگە يۈر-گەي!

— باش ئۈستىگە! — دېدى مىرزا ئىبراھىم بەگ.

— كېش قەلئەسى ئىنتايىن مۇھىم ئۆتكەل. ئىلغار قوشۇن

دەرھال يولغا چىقىپ چاقماق تېزلىكىدە يېتىپ بارغاي!

پەرمان تاپشۇرۇۋالغان ئەمىر سۇلتانشاھ بارلاس بىلەن ئا-ب-دۇللا مىرزا خان بىلەن خوشلىشىپ دەرھال شاھنىشىندىن چىقىپ كەتتى.

— ھىمانچى قوشۇن پېشىن نامىزىدىن كېيىن يولغا چىق-

قاي، ئاللاھ نېسىپ قىلسا كېش قەلئەسىدە ئۇچراشقايمىز!

ئەمىر سۇلتان جاندارمۇ تەييارلىق كۆرۈش ئۈچۈن چىقىپ

كەتتى.

— سىلى، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ مىرزا ئىبراھىم بەگكە

قاراپ، — ئاساسلىق قوشۇننى باشلاپ بۈگۈن كەچتىلا يولغا

چىقسىلا. مەن ئەتە بامداتتىن كېيىن يولغا چىقىپ ئارقىلىرىدىن

يېتىشىۋالمايمەن.

— ئەسسالاتىن زىللەللاھۇ فىل ئەرىز! جانابى ئادالەتپاناھد-

مىز شەرئى سۇلتانىمىزدۇر. پەرمانى ئالىينىڭ يارلىقى بارچىگە

ئەمرى ۋاجىپتۇر. قۇدرەتلىك ئاللاھ ئىگەم جانابى باھادىرلىردىمىزغا پۈتمەس - تۈگمەس كۈچ - قۇۋۋەت، غەلىبە - نۇسرەت ئاتا قىلغاي! - دېدى شەيخۇلئىسلام بۇرھانىددىن دۇئاغا قول كۆتۈرۈپ.

— ھەرقايسىلىرىغىمۇ ئىجازەت. ئەتە ناماز بامداتتىن يېنىپ يولغا چىقىمىز. ھازىرلىق كۆرۈشكەيلا، - دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ شىھىنىشىدا قالغان ئەمىرلەرگە قاراپ.

— خان ئالىيلىرى ئامان بولغايلا! - دېيىشتى ئەمىرلەر خان بىلەن خوشلىشىپ.

شىھىنىشىدا يالغۇز قالغان مىرزا ئۇلۇغبەگ بىر دەم كۆزىنى يۇمۇپ ئولتۇرغاندىن كېيىن مۇھىم بىر ئىشنى ئېسىگە ئالغاندەك چاچراپ ئورنىدىن تۇردى.

— ئات تەييار بولدىمۇ؟ - سورىدى ئۇ بىر چەتتە قول باغلاپ تۇرغان ساراى بېگىگە قاراپ.

— توقۇپ قويغىلى بىر ئاش پىشىمدىن ئاشتى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ ئىلدام مېڭىپ سارايدىن چىقتى. ئۇنىڭغىدەك چە نۆكەرلەر ئاتنى يېتىلەپ ئېلىپ كەلدى. ئۇ ئاتقا بىر سەكرەپلا مىندى - دە، ئەتراپىدا تۇرغان نۆكەرلىرىگە «رەسەتخانغا» دەپ قويۇپ ئاتنى يەڭگىل دىۋىتتى. نۆكەرلەر ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئات سالىدى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ ئەتىگەندىلا مىرزا مەدرىسەسىدىكى مۇدەر - رىس، ئالىملاردىن بىرقانچىسىنىڭ ئىسمىنى ئاتاپ، ئۇلارنىڭ ئۆزىنى رەسەتخاندا ساقلىشىنى ئېيتىپ چايرىمەن ماڭغۇزۇۋەتكەندى. ئەتىگەندىن بېرى ئەمىرلەر بىلەن لەشكىرىي ئىشلارنى كېڭەش قىلىپ، رەسەتخانغا بارىدىغان ئىشنى ئېسىدىن چىقىرىپ قويغىلى تاس قالغانىدى.

رەسەتخاننىڭ بىرىنچى قەۋىتىدىكى سارايدا ساقلاپ تۇرۇش - قان مۇدەررىس، ئالىملار ئىشىكتىن كىرىپ كەلگەن مىرزا ئۇلۇغبەگنى كۆرۈپ قىلىشىۋاتقان قىزغىن مۇنازىرىسىنى توختىدى.

تىپ، دۇرىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشتى.
— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ ئاۋۋال
سالام بېرىپ.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، دېدى ئۆلىمالار.
مىرزا ئۇلۇغبەگ ئۇلار بىلەن بىر - بىرلەپ قول ئېلىشىپ
كۆرۈشتى، تىنچلىق - ئامانلىق سورىدى.

چوڭ خانزادىسىنىڭ بەلختىن لەشكەر تارتىپ كېلىۋاتقانلىق
خەۋىرى كەلگەن ئىككى ھەپتىدىن بېرى مىرزا ئۇلۇغبەگ ھاكىم -
مىبەت ئىشلىرىدىن قول ئۈزەلمەي، ئىننايىن ھۆرمەتلەيدىغان،
ھەرقانچە ئالدىراش بولسىمۇ ھەپتە ئۆتكۈزۈۋەتمەي سۆھبىتىگە
داخىل بولۇپ تۇرىدىغان بۇ ئالىم - ئۆلىمالار بىلەن كۆرۈشۈشكە
ۋاقىت چىقىرىلمىغانىدى.

— يۇقىرىغا چىقايلى، دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ ئادىتى بو -
يىچە ئۇلارغا ھۆسلى قىلىپ ئولتۇرماي.

ئالىملار مىرزا ئۇلۇغبەگكە ئەگىشىپ مەرمەر پەلەمپەي ئار -
قىلىق رەسەتخانىنىڭ ئۈچىنچى قەۋىتىگە چىقىشتى. جامىئۇل
ئۇلۇم^① دەپ ئاتىلىدىغان ئۈچىنچى قەۋەت كۈتۈپخانا ئىدى. كۈ -
تۈپخانىنىڭ ئۆگزىسىدە كىچىكرەك بىر ئۆيدەك چوڭلۇقتا گۈم -
بەز بار ئىدى. گۈمبەزگە ئايلاندۇرۇپ دېرىزە قويۇلغان بولۇپ، بۇ
يەردە ئۈستۈرلەپ، سىكىستانت... قاتارلىق يۇلتۇزلارنى كۆزىتىد -
دىغان، يۇلتۇزلارنىڭ جايلىشىشىنى ئۆلچەيدىغان ۋە شۇنىڭدەك
ئاللىقانداق ئۆلچەش، سىزىش ئەسۋابلىرى بار ئىدى. كۈتۈپخانا
بىلەن گۈمبەزنىمۇ مەرمەر پەلەمپەي تۇتاشتۇرۇپ تۇراتتى.

— قېنى، جاي ئالسۇنلار، دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ ئا -
لىملارغا كۈتۈپخانىدىكى كۇرسىلارنى كۇرسىتىپ تۇرۇپ.

ئالىملار مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئېغىز ئېچىشىنى كۈتۈپ
جىمجىت ئولتۇرۇشتى. نېمە ئۈچۈندۇر مىرزا ئۇلۇغبەگ گەپ قى -
لىشقا ئالدىرىمىدى. قىزىرىپ، ئولتۇرۇشۇپ كەتكەن ھارغىن

① جامىئۇل ئۇلۇم — ئىلىم خەزىنىسى.

كۆزلىرىنى قاتار ئولتۇرۇشقان ئالم - ئۆلىمالاردىن تام ياقلىد -
 تىپ تىزىلغان نەقىشلىك كىتابدانلارغا يۆتكىدى. كىتابداننىڭ
 ئەڭ ئۈستى تەرىپىگە «قۇرئان كەرىم» نىڭ ھەر خىل نۇسخىلىرى
 تىزىلغان بولۇپ، ئۇنىڭ تۆۋەن تەرىپىگە پەرەخىستان، دەمەشىق،
 باغداد، شىراز، ھىندىستان، جۇڭگو... ئالىملىرىنىڭ ھەممە
 ھىرات، سەمەرقەنت، بۇخارا، ئەندىجان، تۇرپان، قەشقەر، خوتەن...
 دانىشمەنلىرىنىڭ كىتاب - رسالىلىرى، قول يازمىلىرى رەت -
 رېتى بىلەن تىزىلغانىدى. كۆن مۇقاۋىلىرىنىڭ نەقىشلىرىگە ئالا -
 تۇن يالىتىلغان، تۈرلۈك ئىلىملەر شەرھلەنگەن كىتابلارنى رە -
 سەتخانا مۇلازىملىرى كۈندە دېگۈدەك سۈرتۈپ تۇرغانلىقى ئۈچۈن
 ئازراقمۇ چاڭ باسمىغان بولۇپ، ۋالىلداپ تۇراتتى. مىرزا ئۇلۇغ -
 بەگ بۇ كىتاب - رسالىلەرنى سەمەرقەنتتىكى ئەڭ ماھىر خەت -
 تاتالارغا كۆچۈرتۈپ چىققانىدى. تېخى كۆچۈرۈلۈپ كىتاب ھالىد -
 تىگە كەلتۈرۈلۈشىنى كۈتۈپ تۇرغان قول يازمىلارمۇ خېلىلا بار
 ئىدى. ئۇلۇغبەگنىڭ نەزەرىدە بۇ قول يازمىلارمۇ بىباھا گۆھەر
 ھېسابلىناتتى. ئەبۇ رەيھان بىرۈننىڭ «ئەل قانۇنۇل مەسئۇد»،
 «مىزانۇل ھېكمەت»، «كىتابۇ سەيدەنە»، ئەبۇ ئەلى ئىبنىسىنا
 ھەزرەتلىرىنىڭ «كىتابۇش شىفا»، «كىتابۇن نەجات»، ئەل فارابىد -
 نىڭ «ئەتتائۇل ئەسانى»، «كلام فى شېئىر ۋەل قانى»، «كىتابۇن
 فى سەنئەتى كىتابەت»، «رسالەئى مۇغەنىيۇن»، «كىتابۇل مۇخ -
 تەسەر ئەل سەغرى فىل مەنتىق»، «كىتابۇل بۇرھان»، «كىتابۇل
 ئىقسابۇل مۇقەددىمات»، «پەزىلەتلىك شەھەر ئاھالىسى»، مۇتەپەك -
 كۇر يۈسۈپ خاس ھاجىپنىڭ «قۇتادغۇ بىلىگ»، قازىزادە رۇمىنىڭ
 «رىيازىيات»، ئەل خارەزمىي ھەزرەتلىرىنىڭ «كىتاب ئەل مۇختە -
 سەر فى ھېساب ئەل جەبر ۋەل مۇقابەلە»، سەئىد شىرازىنىڭ «گۈ -
 لىستان»، «بوستان»، ئەللامە زەمەخشەرىنىڭ «نەۋا بىغۇل كىلەم»،
 «كافىيە»، «ئالتۇن ھالقىلار»... قاتارلىق كىتاب - رسالىلىرى
 ئالاھىدە كۆزگە تاشلىناتتى. مىرزا ئۇلۇغبەگ ھەر قېتىم كۈتۈپ -
 خانىغا كىرسە ئاۋۋال «قۇرئان كەرىم» نى ئىككى قوللاپ ئېلىپ

تاۋاپ قىلاتتى، ئاندىن ئۆزىگە لازىملىق كىتاب - رسالىلەرنى ئېلىپ ئوقۇيتتى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ جېنىدىنمۇ ئەزىز كۆرىدىغان بۇ كىتابلار - دىن مېھرىنى ئۈزلەلمەي بىر ھازا قاراپ تۇردى. ئوردىدىكى كۆڭۈل غەشلىكلىرى بىرنەچچە دەقىقە كۆتۈرۈلۈپ كەتكەندەك بولدى. لېكىن ئۇنىڭ بۇ راھەتلىك تۇيغۇلىرى ئۇزاق داۋاملاشمىدى، بۇ يەرگە ئالدىراپ - تېنەپ كېلىشىدىكى مۇددىئاسى ئېسىگە كېلىشى بىلەن ۋۇجۇدىنى قايتىدىن غەم - ھەسرەت تۇمانلىرى چىرىپ - مېۋالدى. نەزەرىنى يەنە ئالىم - ئۆلىمالارغا يۆتكىدى. دانىشمەن ھۆكۈمدارنىڭ كۆڭۈل ئازابىنى چۈشەنگەن ئالىملارنىڭ يۈرىكىمۇ شۇ دەقىقىدە ئازابلىق ھېسلا بىلەن تولغانىدى.

— بىزنىڭ پېشانىمىزگە ئىلىم ساھىبى بولۇش ئەمەس، تەخت ساھىبى بولۇش پۈتۈلگەنكەن، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ ھەسرەتلىك خورسىنىپ، — ئىلىمگە ئالەمچە ئىشتىياقمىز بولسىمۇ، لېكىن سەلتەنەتكە بېرىلگەندەك ۋۇجۇدىمىز بىلەن بېرىلەلمىدۇق. گەرچە جانابى ئۇستازلارنى يىراق - يېقىندىن تەكلىپ قىلىپ ئەپكېلىپ تەسەررۇپىمىزدىكى كاتتا ئوقۇل بولمىش مىرزا مەدرىسەسىگە جەمئىي قىلغان، رەسەتخانا، شىپاخانا قۇرغان بولساقمۇ، ھەربىرلىرىنىڭ خىزمەتلىرىدە بولالمىدىم. كاتتا - كاتتا مۇتائىلەلەرگە ئىشتىراك قىلالىمىدۇم ۋە يەنە ئىلىم - ئىرپان كۈشەندىسى، خۇراپات، جاھىلىيەت ھامىيىسى بولمىش ئىشان شەيخ نىزامىدىن خامۇش تەرەپدارىدىكى بىر گۇرۇھ جاھىللارنىڭ مالايمەتلىرىدىن قۇتۇلدۇرالمىدىم. ئۇشبۇ سەۋەبتىن جانابى ئۇستازلار كۆپ ئاھانەتلەرگە قېلىپ رىيازەت چەكتىلەر. ھەربىرلىرىدىن يېنىش - يېنىشلاپ كەچۈرۈم سورايمەن.

مىرزا ئۇلۇغبەگ سۆزدىن توختاپ ئالىملارغا قاراپ تەۋازۇ بىلەن ئېگىلدى.

— كۆڭۈللىرىنى زىنھار غەمناك قىلمىغايلا، ھەزرەتلىرىدىن كۆپ خۇرسەنمىز، — دېيىشتى ئالىملار ئۇلۇغبەگكە تەسەللى بېرىپ.

رىپ.

شۇ تاپتا ئۇلارنىڭ مىرزا ئۇلۇغبەگكە دەيدىغان نۇرغۇن يۈرەك سۆزلىرى بار ئىدى، لېكىن مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ يۈرەك با-رىسىنى تاتلاپ قويۇشتىن ئەنسىرەپ ھېچقايسىسى ئېغىز ئاچمىدى.

— بېشىمىزدا قارا بۇلۇتلارنىڭ ئەگىپ يۈرۈۋاتقانلىقى ھەر-بىرلىرىگە ئايان، — دەپ سۆزىنى داۋام قىلدى مىرزا ئۇلۇغ-بەگ، — بىزلەر كىم بۈيۈك ساھىبىقىران ئەمىر تۆمۈرنىڭ پۇشتى بولمىش سەلتەنەت ئىگىسى ماۋەرائۇننەھر، خۇراسان، پەرغانە ۋادىسىگە ئاز كەم قىرىق يىل رەھنەما بولدۇم، ئالەمشۇمۇل ئىشلارنى بىر تەرەپ قىلدىم. بېھىساب نۇسرەتلىك ياغىلارنى قىل-لىپ، رەقىبلىرىمنى بويسۇندۇردۇم، مۇخالىپلىرىمنى قايىل قىل-دىم. لېكىن ئۆز پەرزەنتىمگە كەلگەندە باشقۇرۇشقا، بويسۇندۇ-رۇشقا، قايىل قىلىشقا ئاجىزلىق قىلدىم. ھالا بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە ئول ئىنساپسىز، ناشۇكۇر، بەتئەخلاق پەرزەنت بىلەن يا-غى قىلىش ئۈچۈن قىلىچ يالىڭاچلاپ تۇرۇپتىمىز. قۇدرەتلىك ئاللاھ ئىگەم غەلبە - نۇسرەتنى قايسىمىزغا بۇيرۇيدۇ، بۇنىسى نامەلۇم. خانزادىنى تەسەررۈپىمىزدىكى نادانلىق، جاھىلىيەت پات-قىقىغا پاتقان بىر گۈرۈھ ئىلىم دۈشمەنلىرى، يەنى ئىشان، سو-پى - دەرۋىشلەر جامائەسى قوللاۋاتىدۇ. بىزلەر كىم پەدەرگە قى-لىچ تەڭلەشكە كۈشكۈرتۈۋاتىدۇ. ناۋادا ئۇلار نۇسرەتكە يۈزلەنسە، تەخت - سەلتەنەتنى ئېلىش بىلەنلا قانائەت قىلمايدۇ، بەلكى ئو-قۇل، مەدرىسە، رەسەتخانا، شىپاخانىلىرىمىزنى كۆپۈر دەرگاھ دەپ تاقاپ، بىزنى دەھرىيلىكتە ئەيىبلەپ، ئىلىم تەھسىل قىلىشىد-ىمىزغا توسقۇنلۇق قىلىشى، بىتىك، رىساللىرىمىزنى كۆيدۈرۈپ، ئولتۇرغانلىرىمىزنى زىندانغا بەند قىلىشى مۈمكىن. شۇڭا ئەتە كىشكە قاراپ لەشكەر تارتىشتىن ئاۋۋال جانابى ئۇستازلار بىلەن دىدارلىشىۋېلىشنى ھەمدە غەنىملىرىمىزنىڭ پەيلىدىن ئاگاھلاز-دۇرۇپ قويۇشنى لايىق تاپتىم. ئوردا ئەھلىگە ئىشەنگىلى بولماي-

دۇ، ئۇلار كىم بىر پارچە ئۇستىخان تاشلاپ بەرسە شۇلارنى تونۇيدۇ. شول سەۋەبلىك بىر مەزگىل ئۆزلىرىنى پىنھانغا ئېلىپ، بەد-خەتەرلىكلىرىگە ئۆزلىرى كېپىل بولۇشىمىلا. مۇمكىن بولسا، — دەيدى مىرزا ئۇلۇغبەگ نەزەرىنى كىتابداندىكى كىتابلارغا يۆتكەپ تۇرۇپ، — مۇنۇ بىباھا ئىلىم خەزىنىلىرىمىزنى يوشۇرۇپ قو-يۇشىمىلا. ئالىمادىس بىرەر كېلىشمەسلىك بولۇپ قالسا، ئول ئى-لىم دۈشمەنلىرىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالمىسۇنلار.

مىرزا ئۇلۇغبەگنى گۇيا ۋىدالىشىش نۇتقى سۆزلەۋاتقاندا تۇيغۇغا كېلىپ قالغان ئالىملار ئىختىيارسىز كۆزلىرىگە ياش ئې-لىشتى. ئۇلار بۇ ھۆكۈمدارنىڭ مۇشۇنداق جىددىي پەيتتە ئالاھى-دە ۋاقت چىقىرىپ ئۆزلىرىگە، ھەر بىر بەتلىرى ئىلىم دۇراند-لىرى بىلەن تولغان كىتابلارغا ئالاھىدە كۆڭۈل بۆلگىنىدىن قات-تىق تەسىرلەنگەنىدى.

— قاننى قان بىلەن يۇغىلى بولماس ئالىيلىرى، — دەيدى پېشقەدەم ئالىم جالالىددىن باغدادى سۆز ئېلىپ، — خانزادىنىڭ گۇناھىنى كەچۈرۈۋەتكىلى، سۈلھىگە كېلىپ بېھىساب قان تۆكۈ-لۈشكە سەۋەب بولغۇچى ياغىنى توختاتقىلى بولماسمۇ؟
مىرزا ئۇلۇغبەگ خورسىنىپ قويدى:

— دېگەنلىرى تامامەن ئورۇنلۇق مەۋلانە، ئەپسۇس، سىلى خانزادىنى چۈشەنمەيدىلا، نىيەت - ئىقبالنىمۇ بىلمەيدىلا. ئەل - يۇرتنىڭ ئاسايىشلىقى ئۈچۈن خانزادىنىڭ ھەرقانچە گۇناھى بولسا كەچۈرەر ئەردىم. بىراق شاھزادە ئۆزىنى دەۋاگەر، ئادالەتپەرۋەر، بىزنى گۇناھكار ھېسابلايدۇ. ئۇ ھازىر قۇترىغان بىر ۋەھشىي ھايۋاندۇر. ئۇنىڭدا نە ئەقىل، نە سەزگۈ، نە ھېسسىيات يوقتۇر. قىزارغان بىر جۈپ كۆزلىرى قانغا تەشنادۇر. سۈلھىگە كېلىشتىن زىنھار ئۈمىد يوقتۇر.

ئالىملار جىمىپ كېتىشتى. مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىملارغا ئۆز قولى بىلەن چاي تۇتۇپ ساھىبخانلىق قىلىۋاتقان سۆيۈملۈك شاگىرتى مىرزا ئەلىگە قاراپ بىر ئىشنى يادىغا ئالدى. ھەئە،

مىرزا ئۇلۇغبەگ ئاتا - بوۋىلىرىنىڭ ھىراتتىكى ئىختىيارىدىن قەلئەسىدىن تېپىلغان خەزىنىسىنى سەمەرقەنتكە يۆتكىتىپ كەلگەندىن كېيىن ئالتۇنلارنىڭ ھەممىسىنى رەسەتخاننىڭ ئاستىدىكى مەخپىي قازناققا تۇيدۇرماي يۆتكىۋەتكەنىدى.

— ھېلىقى خەزىنىلەرنى جايلاشتۇرۇپ بولغانمىدىلە مەۋلانە؟

— تولۇق جايلاشتۇرۇپ بولغان، — دېدى مىرزا ئەلى.

— ئۇنداق بولسا ھېلى جانابى ئۇستازلارغا ئېلىپ كېتەلە-

شىچە بەرسىلە، — مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىملارغا قاراپ قويدى، —

بىلىمەن، ھەربىرلىرى مال - دۇنيانى دوست تۇتقان ئەمەس.

بىراق ئىلىم - مەرىپەت ئۈچۈنمۇ ئالتۇن - كۈمۈش بولمىسا

بولمايدۇ. بابائى بۇزۇكلەرنىڭ خەزىنىسى ئول خۇراپات، جاھىلد-

يەت ئەھلىنىڭ قولىغا چۈشۈپ قالغىنىدىن بىزنىڭ ئىلكىمىزدە

تۇرغىنى ئەۋزەل دەپ خۇپىيانە يۆتكىۋالغانىدىم. قانچىلىك ئەپكې-

تەلىسىلە شۇنچىلىك ئېلىپ كېتىشىلە. كېيىنچە قايتىدىن ئى-

لىم دەرگاھلىرىنى بىنا قىلىشقا سەرپ قىلارمىز. خوش، ئەمدى

مەن ياناي، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ ئورنىدىن تۇرۇپ، — ئۆز-

لىرىگە قاتتىق ئاگاھ بولۇشقا يالا.

— خان ئالىلىرى ئامان بولسىلا. ئاللاھ ئىكەم نۇسرەت ئاتا

قىلار، — دېيىشتى ئالىملار ئۇنى ئۈزىتىۋېتىپ.

رەسەتخاندىن يېنىپ چىققان مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ كۆڭلى

بىرئاز ئەمىن تاپقانداك بولدى.

«خۇداغا شۈكۈر، ئۇلارنى ئاگاھلاندۇرۇشقا ئۈلگۈردۈم. ئالدى-

مادىس بىرەر كېلىشمەسلىككە يولۇقۇپ قالسام ئۇلار ئۆزلىرىنى

پىنھانغا ئېلىشقا ئۈلگۈرلەيدۇ. يەنە تېخى كۈتۈپخاندىكى بىباھا

بىتىك - رىساللەرنى، قول يازمىلارنى يوشۇرۇپ قالالايدۇ. ناۋادا

خانزادە سۈلھىگە كېلىپ مېنى رەسەتخاندا ئولتۇرۇپ ئارامخۇدا

ئىلىم تەھسىل قىلغىلى قويسا ئىدى، تاجۇ تەختىنى دەرھاللا تاپ-

شۇرۇپ بېرەتتىم. لېكىن بۇ مۇمكىن ئەمەس. خانزادىنى ئالىقىد-

ىغا ئېلىۋالغان ئىشان شەيخ نىزامىدىن خامۇش بۇنىڭغا ھەرگىز

يول قويمايدۇ. يەنە تېخى ۋالدىنى مېھرىبان گۆھەر شاد بېگىمۇ بار...»

ئانىسى ئېسىگە كېلىشى بىلەن مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ يۈرىكى باشقىچە مۇزلاپ كەتتى. كۆڭلىنى ھەرقانچە ئاخشۇرۇپمۇ ئانىسىغا بولغان زەررىچە سېغىنىشى تاپالمىدى. ھەئە، ئاشۇ ئانا، چاچلىرى كۈمۈشتەك ئاقارغان، بەللىرى مۈكچەيگەن، ھۆرمەتكە سازاۋەر ئانا ئاتا بىلەن ئوغۇلنى دۈشمەنلەشتۈرۈپ كېلىشتۈرگىسىز رەقىب-لەرگە ئايلاندۇرۇۋاتاتتى.

«ئاھ پەرۋەردىگار، مېنى توققۇز ئاي توققۇز كۈن قورساق كۆتۈرۈپ، ئاچچىق تولغاق ئازابى يەپ چەكسىز قۇدرىتىڭ بىلەن تەۋەللۇت قىلغان، ئانىلىق مېھرى بىلەن باغرىغا باسقان، ئاپئاق ئوغۇز سۈتىنى ئېمىتكەن ۋالدىنى بۇزۇكنىڭ كۆڭلىنى ئاغرىت-قان يەرلىرىم بولسا ئۆزۈڭ مەغپىرەت قىلغايىسەن...»

چىن يۈرىكىدىن چىقىرىپ نىدا قىلغان مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ بوغۇزىغا يىغا قاپلاشتى.

سەمەرقەنت ئاسمىنىدا يېڭى بىر تاڭ ئاتتى. ھاۋا تۇنۇق، ئاسماندا قۇياشتىن ئەسەر يوق ئىدى. ئاسمان گۈمبىزىدە قوغۇ-شۇن رەڭلىك توپ - توپ بۇلۇتلار ئەگىپ يۈرەتتى. تېخى كۈز باشلانمىغان بولسىمۇ، ئۈرگۈت تاغلىرىدىن ئەسكەن غۇر - غۇر شامال ئادەمنىڭ غولىنى قورۇيتتى. بىر ئاز يېلىك كىيىنىۋالغان مىرزا ئۇلۇغبەگ سوغۇقتىنمۇ ياكى غەم - تەشۋىشتىنمۇ ئەيتاۋۇر دۈگىدىپ قالغانىدى. ئىككى تەرىپىدە كېتىپ بارغان شەيخۇل-ئىسلام بۇرھاندىدىن بىلەن خانزادە ئابدۇلئەزىز مىرزمۇ ۋە ئار-قىسىدىن كېلىۋاتقان بەش يۈز نەپەر خاس ئۆكىرىمۇ ئۇنىسىز ئىدى. ئىلگىرىكى يۈرۈشلەردە مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭمۇ، شەيخۇل-ئىسلامنىڭمۇ گېپى تۈگمەيتتى. خان سەركەردىلىرى، مەسلىھەت-

چىلىرى بىلەن چاقچاق قىلىشىپ ماڭاتتى، كۈلكە - پاراڭلار ئۇ - زۈلمەيتتى. خانزادە ئابدۇلئەزىزخان بولسا دادىسىنىڭ پۈككىنىدا بۇنداق شۈمشىيىپ تۇرۇۋالماي، نۆكەرلىرىنى ئەگەشتۈرۈپ ھېلى ئىلگىرىلەپ كەتسە، ھېلى قوشۇننىڭ كەينىدە قېلىپ بىردەم جىم تۇرمايتتى.

شەھەردىن ناغرا - سۇنايلارنى چېلىشىپ خېلىلا سۈر - ھەيۋە بىلەن چىققان نۆكەرلەر سەمەرقەنت ئەتراپىدىكى باغ - پاراڭلىق كۆجۈم مەھەللىلەردىن ئۆتۈپ ئوچۇقچىلىققا چىققاندىن كېيىن بىردىنلا جىمىپ قېلىشقانىدى. تېخى تۈزۈك يول ماڭمايلا ھېرىپ قالغاندەك كۆرۈنىدىغان نۆكەرلىرىنىڭ روھى خېلىلا چۈشكۈن ئىدى.

«بۇ بىرەر پېشكەللىكنىڭ بېشارىتىمىكىن، - خىيال سۈر - دى مىرزا ئۇلۇغبەگ ھاۋانىڭ ئەلپازىغا قاراپ، - شۇ تاپتا خانزا - دەم ئابدۇللەتپىخان نېمە ئويىدىدۇر؟ خىيالىنى بىلگىلى بولسا ئىدى كاشكى. ناۋادا غەلبە - نۇسرەت ئۇنىڭغا يۈزلەنسە، ماڭا قانداق مۇئامىلە قىلار؟ تاجۇ تەختىنىڭ ئەلۋەتتە تارتىۋالىدۇ، - مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ كۆز ئالدىغا دادىسى شاھرۇرخاننىڭ ئۆلۈم پەتىسى ئۈچۈن ھىراتقا بارغاندا ھىرات ئوردىسىدا دۇچ كەلگەن كۆرۈنۈش لىپ قىلىپ كەلدى. شۇ چاغدا بوۋىسىنىڭ تەختىدە ئولتۇرۇۋالغان خانزادە ئابدۇللەتپىخان ئورنىدىن تۇرغان بولسىمۇ تەختتىن بىر قەدەم مىدىرلىمىغان، دادىسى بىلەن كۆرۈشۈشكە ھەرىكەت قىل - مىغانىدى، - ئۇ ئەزەلدىن تاجۇ تەختكە خۇمار، شۇڭا مەندىن تەخت - سەلتەنەتنى ئېلىشقا ئالدىراۋاتىدۇ. ئەمما ئۇنىڭ بىر ئەل - نىڭ سەلتەنەت تىزگىنىنى تۇتۇپ تۇرغىدەك ئىقتىدارى، لايىقتى يوق. ۋالدىمى مېھرىبان بىلەن ئىشان شەيخ نىزامىدىن خامۇش پۇتغا ھۆل خىش قويۇپ بەرسە ئۆزىنى بىلەلمەيۋاتىدۇ، - مىرزا ئۇلۇغبەگ ئات ئۈستىدە شۈمشىيىپ ئولتۇرغان كىچىك خانزادە - سى ئابدۇلئەزىزخانغا يالت ئېتىپ قاراپ قويدى، - كىچىك خانزادەممۇ تايىنلىق. ئۇنى ئىنسانىي كامىللىققا يەتكۈزۈش ئۈچۈن

يۈرەك قېنىمنى ئاز سەرپ قىلىمدىم. بىراق شۇنچە ئۇرۇنۇشلىرىم ئەسكى تامنى ئۇلىدىغانچىلىكىمۇ كار قىلىمدى. قايسى گۇناھىم ئۈچۈن خۇداۋەندە ئىگەم ماڭا مۇشۇنداق يارىماس پەرزەنتلەرنى بەرگەن بولغىيىدى؟ ئاغا - ئىنىلىق مېھىر - مۇھەببەت ئۇلاردا پەقەتلا يوق. ئاۋادا قازايقەدەر يېتىپ ئاللاھنىڭ دەرگاھىغا كەت - سەم بۇ ئاغا - ئىنىلەر نېمە بولۇپ كېتىشەر؟ چوڭ خانزادەم ئى - نىسىغا كۆيۈنەرمۇ؟ ھالىدىن خەۋەر ئالارمۇ ياكى زۇلۇم قىلارمۇ؟ ئۆز ۋاقتىدا ئۇنى بەلكە ئەۋەتمەي، نائىب خانلىق مەرتىۋىسىنى بېرىپ ئوردىدا تۇتۇپ قالغان بولسام پەيلىدىن يېنىپ قالار بول - غىمىدى؟ ياق، ھەرگىز يانمايتتى. ئۇنىڭ كۆڭلىدە مەن يوق، ئىشان شەيخ نىزامىدىن خامۇش بار، تاجۇ تەخت بار. ئۇنىڭ نى - يىتى شۇ ۋاقتىدىلا ئايان بولغان. ئۇنى نىيىتىدىن ياندۇرغىلى، توغرا يولغا باشلىغىلى بولارمۇ؟ بۇ نۆۋەت يېنىمغا ئەپكېلىۋېلىش - قا مۇۋەپپەقىيەت بولسام، يېنىمدىن پەقەتلا ئايرىمايمەن، كېچە - كۈن - دۈز ھەمراھ بولۇپ، ئاتىلىق مېھرىمنى تولۇق بېرىمەن. ئىشان شەيخ نىزامىدىن خامۇش بىلەن باردى - كەلدى قىلىشىنى چەك - لەيمەن. پەرزەنتلىك بۇرچىنى تولۇق ئادا قىلىپ، چىن يۈرىكىدىن چىقىرىپ ئاتا ئورنىدا ھۆرمەت قىلسا، تاجۇ تەختنى بېرىپ كۈ - نۈمنى رەسەتخانىدا ئۆتكۈزۈمەن...»

مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ خىياللىرى تىنچسىز ئىدى. باش - ئا - خىرى يوق بۇ خىياللارنىڭ كۆپ قىسمى ئاچچىق، ھەسرەتلىك، ئاز قىسمىلا غۇۋا خام خىياللارغا تولغانىدى. لېكىن ئۇ بۇ خام خىياللىرىغىمۇ ئىشەنچ قىلالمايتتى.

ئۇلار ئاخشام يۈرۈپ كەتكەن ئاساسلىق قوشۇنغا تېزىرەك يې - تىشىۋېلىش ئۈچۈن ئارام ئالماي يول مېڭىۋاتاتتى. بەش يۈز نەپەر نۆكىرنىڭ ئارقىسىدا كېلىۋاتقانلار ئاساسەن قورال - ياراغ، تە - مىنات ساقلانغۇچى ئارقا سەپ قوشۇن ئىدى. بۇلار ئاساسەن جەڭ - گە يارىمايتتى. ئاساسىي قوشۇن بىلەن بىللە ماڭمىغىنىغا پۇشايد - مان قىلىپ قالغان مىرزا ئۇلۇغبەگ ئۇلارنىڭ ئەھۋالىدىن ھە دەپ -

گەندە خەۋەر ئالالماي تىت - تىت بولۇپ قالغانىدى. تۈنۈگۈندىن بېرى توختىماي مېڭىۋاتقان بولسىمۇ ئالدىدىكىلەرگە تېخىچە يېرىشەلمىگەندى.

باياتىن بېرى قارا بۇلۇتلار ئارىسىدىن ھېلى پەيدا بولۇپ، ھېلى غايىب بولۇپ ئاجىز نۇر چېچىپ تۇرغان قۇياشقا پات - پات قاراپ قويغان شەيخۇلئىسلام بۇرھانىددىن تاغ تەرەپتىن ئېقىپ چۈشكەن كىچىكرەك بىر ئېقىننى كۆرۈپ، ئاخىر غەيرەتكە كەلدى - دە، مىرزا ئۇلۇغبەگكە ئېغىز ئاچتى:

— بۈگۈن كۈنگە جۈمە. مۇمكىن بولسا ئىجازەت بەرگەن بولسالا، جۈمە نامىزىنى ئۆتۈۋالساق. ھېلىمۇ نامازلىرىمىز قازا بولۇپ كېتىۋاتىدۇ.

گادەتتە بەش ۋاق نامىزىنى قازا قىلمايدىغان مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالدىن يۈرۈپ كەتكەن سەركەردىلەرگە يېتىشىۋېلىش، جەڭگە بىۋاسىتە قوماندانلىق قىلىش تەقەززاسىدا بامدات بىلەن خۇپتەندىدىن باشقا ۋاقىتتا توختىماي ئىلگىرىلەشكە پەرمان بەرگەندى. ئۆزىمۇ ئارىلىقتىكى قازا بولۇپ كەتكەن نامازلىرىنى ئاشۇ ئىككى ۋاقلىق نامىزىغا قوشۇپ ئوقۇۋالاتتى.

— ئىجازەت، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ كۈنگە قاراپ قويۇپ. مىرزا ئۇلۇغبەگ شەيخۇلئىسلام بۇرھانىددىننى ئالاھىدە ھۆرمەتلەيتتى. شەيخۇلئىسلام شۇ چاغقا كەلگىچە دىنىي پائالىيەتلەرنى شەرىئەت ئەھكاملىرى بىلەن ئېلىپ بېرىشتا چىڭ تۇرۇپ، ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇشنىڭ تۈرلۈك پىتىنە - پاساتلىرىغا قارشى تۇرۇپ كەلگەن، مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ رەسەتخانا، مەدرىسە، ئوقۇل، شىپاخانا قۇرۇپ، ئىلىم ئەھلىلىرىنى توپلاپ، ئىلمىي پائالىيەتلەر بىلەن شۇغۇللىنىشىنى قوللاپ كەلگەندى.

نۆكەرلەر توپ - توپ بولۇپ ئېقىن بويىدا تاھارەت ئېلىشىپ نامازغا تەييارلىق قىلىشتى. ئاندىن شەيخۇلئىسلامنىڭ ئىمامەتچىلىكىدە جۈمە نامىزىنى ئوقۇشتى.

— نۆكەرلەر قۇرۇق نان غاچاپ، سوغۇق سۇ بىلەن تالقان

كاپ ئېتىپ قاغىراپ كەتتى. مۇمكىن بولسا بىر چىنىدىن ئىس - سىق ئاش ئىچىۋالسا، - دېدى نامازدىن كېيىن شەيخۇلئىسلام بۇرھانىددىن.

يول مېڭىشقا ئالدىراپ تۇرغان مىرزا ئۇلۇغبەگ خالىمىسىد - مۇ شەيخۇلئىسلامنىڭ تەلپىنى رەت قىلالمىدى.

— بولىدۇ. ئاشپەزلەر غىزانى چاققانراق تەييارلىغاي.

ئاشپەزلەر قول - قولچە ئوچاق ياساپ، تۆگىلەرگە ئارتىۋال - غان يوغان داشلارنى چۈشۈرۈپ، ئوت يېقىشقا باشلىدى. ئۇنىڭغىد - چە قاسساپلار ئۇلارنىڭ كەينىدىن ھەيدەپ كەلگەن پادىلاردىن كالا - قويلارنى بوغۇزلاپ سويۇپ تەييارلاپ بولۇشتى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ چارچىغانلىقتىنمۇ ئەينى ئۆزى ئۈچۈن تىكىلگەن شاھانە چېدىردا پەر ياستۇققا يۆلەنگىنىچە مۈگدەپ قال - غاندى. تۈيۈقسىز چېدىر سىرتىدىن ئاڭلانغان ئاتلارنىڭ تۇياق ئاۋازى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئارامىنى بۇزدى. ئۇ سېلىنىپ كەتكەن قاپاقلارنى تەستە ئېچىپ سىرتتىكى ئەنسىز شەپىگە قۇلاق سال - دى. ھايال ئۆتمەي چېدىرغا مىرزا ئىبراھىمبەگ باشچىلىقىدىكى بىر توپ سەركەردىلەر ئىجازەتسىزلا كىرىپ كېلىشتى. ئاللىقانداق بىر ۋەھىمدىن ئالاقزادە بولۇپ كەتكەن سەركەردىلەر خاندان ئى - جازەت سوراشنىمۇ ئۇنتۇشقاندى. ئوڭسۇلى ئۆچكەن مىرزا ئىبراھىمبەگ مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئالدىغا ئۆمىلىگەندەك كېلىپ موڭكىدە تىزلاندى:

— ئالەمپاناھىمغا مەلۇم بولغاي.

ۋۇجۇدىنى ۋەھىمە باسقان مىرزا ئۇلۇغبەگ چاندۇرماسلىققا تىرىشىپ قاپىقىنى تۈردى.

— خوش.

— كېش ئەمىرى مىرزا كامالىدىن خانزادىگە ئەل بولۇپ شەھەرنى تاپشۇرۇپتۇ.

مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ يۈرىكى جىغغىدە قىلدى.

— ئەمىر سۇلتانشاھ بارلاس بىلەن مىرزا ئابدۇللا كۆرەگاڭ -

نىڭ ئىلغارلىرىچۇ؟

— ئۇلار خانزادىنىڭ بۆكتۈرمىسىگە ئۇچراپتۇ. ئىلغارلار

پۈتۈنلەي ئەسىرگە چۈشۈپتۇ، سەركەردىلەردىن خەۋەر يوق.

مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ تامىقى قۇرۇپ كەتتى. قان تولغان

كۆزلىرى ھازىرلا بىرنى ئۆلۈمگە بۇيرۇيدىغاندەك چەكچىدى.

خاننىڭ ئەلپازنى كۆرگەن ئەمىرلەر ئۆلۈم ۋەھىمىسىدىن غال

غال تىترەشتى. مىرزا ئىبراھىم بەگ يەنە دۇدۇقلىدى:

— ئەمىر سۇلتان جاندار جانابلىرى ئىلگىرىلەش ياكى چې-

كىنىش ھەققىدە ئاللىبىرىدىن پەرمان كۈتۈۋاتىدۇ.

— كىم سىلنى ئاساسلىق قوشۇننى ئۇنىڭغا تاپشۇرۇپ

بەرسۇن دېدى؟

مىرزا ئىبراھىم بەگنىڭ چېكىسىدىن بۇزۇلداپ تەر چىقتى،

نىڭ تەستە تىلىنى چاپناپ جاۋاب بەردى:

— ئەمدى شۇ... لەشكىرى دىۋاننىڭ باش ئەمىرى بولغاندى-

كىن... پەرمانبەردارلىق قىلدىم...

مىرزا ئۇلۇغبەگ غەزىپىنى بېسىۋېلىش ئۈچۈن كۆزىنى يۇ-

مۇۋالدى.

«مەن كىمگە، نېمىگە غەزەپلىنىمەن؟ كېش قەلئەسىنى ئۇ-

رۇشىنى تاپشۇرغان توخۇ يۈرەك ئەمىر مىرزا كامالىدىنغىمۇ؟

بۆكتۈرمىگە چۈشۈپ قالغان ئەمىر سۇلتانشاھ بارلاس بىلەن كۈيۈ

ئوغلۇم مىرزا ئابدۇللا كۆرەگانغىمۇ؟ جەڭ ئەھۋالىنى مۆلچەرلى-

يەلمەي پەرمان كۈتۈشكە مەجبۇر بولغان ئەمىر سۇلتان جاندارغى-

مۇ ياكى ئىلكىدىكى ئاساسىي قوشۇننى مېنىڭ پەرمانىمىزلا ئە-

مىر سۇلتان جاندارغا تاپشۇرۇپ بەرگەن مىرزا ئىبراھىم بەگكى-

مۇ؟ بۇ ئاقىۋەتنىڭ سەۋەبكارى كىم؟ ئەلۋەتتە سۆيۈملۈك پەرزەند-

تىم، ئەتىۋارلىغان، رايىغا بارغان، نۇرغۇن ئارزۇ - ئارمانلىرىمنى

باغلىغان جىگىرىم، بەختىيار خانزادەم. ئاشۇ كۈنى مەدرىسە، رە-

سەتخانىدىكى سۆيۈملۈك ئۆلىمالار بىلەن دىدارلىشىۋېلىشنى خە-

يىال قىلمىغان بولسام ئىلغار قوشۇن بىلەن بىللە ماڭغان بولات-

تىم، ئول چاغدا بەلكىم بۇ مەغلۇبىيەت يۈز بەرمەس بولغىتتى. قۇدرەت ئىگىسىنىڭ ھۆكۈمى شۇنداق ئوخشايدۇ. ئۆزۈمنى تۇ- تۇۋالاي، سالماق بولاي. جەڭ ۋەزىيىتىنى ئوڭشاش ھەققىدە باش قاتۇراي. ئورۇنسىز غەزەپتىن ھېچنېمە ھاسىل بولماس. غەزەپ ئەقلىنى كېسۈر...»

مىرزا ئۇلۇغبەگ ئاستا كۆزىنى ئېچىپ ۋەھىمە ئىلكىدە تۇ- رۇشقان ئەمىرلىرىگە قارىدى. كىچىك خانزادىسى ئابدۇلئەزىزخان- نىڭ كۆزلىرىدىكى ۋەھىمنى كۆرۈپ ئىچى ئاچچىق بولۇپ كەت- تى.

«ئىست، يىگىت بولدى دەپ سۆيۈنگىنىم. كۈنلارنىڭ باغلاققا ئۆگەنگەن ئىت ئوۋغا يارمايدۇ، دېگىنى راست ئوخشايدۇ. ئەسلىدە ئۇنى يېنىمدا تۇرغۇزۇۋالماي، بىرەر ۋىلايەتكە ئەمىر قى- لىپ ئەۋەتتۈۋەتسەم بوپتىكەن. ھېچ بولمىسا مۇشۇنداق پەيتتە تىترەپ ئولتۇرمايدىغان بولار ئىدى...»

— قېنى خوش، جاي ئالسۇنلار، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ سەركەردىلەرنى ئولتۇرۇشقا بۇيرۇپ.

— پاناھگاھىمىز مەرھەمەتلىكتۇر.

ئەمىرلەر ئالمان — تالمان جاي ئېلىشتى.

— ئەھۋالدىن خەۋەر تېپىشتىلا. ئەمدى قانداق قىلماق كې-

رەك؟

سەركەردىلەر نېمە دېيىشنى بىلەلمەي باشلىرىنى تونلىرد- نىڭ ئىچىگە تىقىۋېلىشتى. ۋەھىمە ئىلكىدە تۇرۇشقان بۇ ئەمىر- لەرنىڭ كالىسى شۇ تاپتا قۇپقۇرۇق ئىدى.

— يەنىلا قىبلىگاھىمىزنىڭ ئويىنى بىلىپ باقساق، — دېدى

شەيخۇلئىسلام بۇرھاندىن.

— خانزادىنىڭ ئالدىنى توسۇپ ئەدەپلەش كېرەك! — دېدى

مىرزا ئۇلۇغبەگ كەسكىنلىك بىلەن.

— ئىنشائاللاھ، پەرۋەردىگارم مۇراد — مەقسەتلىرىمىزگە

يەتكۈزگەي، — دېدى شەيخۇلئىسلام ئېھتىيات بىلەن سۆزلەپ، —

بىراق خانزادىنىڭ قولىدا ھازىر قىرىق مېڭ لەشكەر بار ئالىيلە-
رى. كېش قەلئەسىنى ئېلىپ، ئەمىر سۇلتان شاھ بارلاس بىلەن
مىرزا ئابدۇللا كۆرەگاننى پىستىرىمغا دەسىستىپ يۈرىكى تېخىد-
مۇ يوغىناپ كەتتى. شول تاپتا خانزادە بەجايىكى قۇتىرىغان كۆل-
كۈنگە ئوخشايدۇ...

— خوش، ئۆزىمىزنىڭ جاسارىنىنى سۇندۇرماقچىمۇ سىلى؟
مىرزا ئۇلۇغبەگ شەيخۇلئىسلامنىڭ سۆزىنى بۆلۈپ نەشتەر-
دەك تىكىلدى. قورقۇپ كەتكەن شەيخۇلئىسلام كىرىپدەك تۈگۈلۈپ
كەتتى.

— يوقسۇ، زىنھار ئۇنداق مۇددەئايىم يوقتۇر، — دېدى
شەيخۇلئىسلام دۇدۇقلاپ، — جانابى قىبلىگاھىمىزنىڭ باھادىرلىق
ئۇرغۇپ تۇرغان سىماسى سەركەردە - لەشكەرلىرىمىزگە ھەسسە-
لەپ كۈچ - جاسارەت بېغىشلىغۇسى. ئەمماكى لەشكەرلىرىمىز
ئاز، كۆپ ياۋنى توسۇش ئۈچۈن يەنىلا سەمەرقەنت قەلئەسىگە تايىد-
نىش كېرەك. چۈنكى، قەلئەنىڭ سېپىللىرى مۇستەھكەم، ئاۋام -
رەئىيەت ئالىيلىرىغا سادىق.

مىرزا ئۇلۇغبەگ ئويلىنىپ قالدى. لەشكەرى كۈچ جەھەتتە
ئوغلنىڭ ئۆزىدىن ئۈستۈن ئىكەنلىكى ئۇنىڭغا ئايان ئىدى. مۇ-
شۇنداق پەيتتە قۇتىرىغان كۈچلۈك ياۋنىنىڭ ئالدىنى توسۇپ جەڭ
قىلىش قاراملىق بولىدىغانلىقىنىمۇ ئوبدان بىلەتتى. لېكىن ئوغ-
لى بىلەن رەسمىي ئۇچراشماي تۇرۇپ شەھەرگە چېكىنىشكە غۇ-
رۇرى يول قويمايۋاتاتتى.

— يەنە قايسىڭلارنىڭ مەسلىھەتى بار؟ — سورىدى ئىككى
تايىن بولۇپ قالغان مىرزا ئۇلۇغبەگ.

— ئەڭ ياخشى ئاستانىگە قايتايلى، — دېدى باياتىن بېرى
ئىچىنى تىگىشاپ ئولتۇرغان ئابدۇلئەزىزخان دادىسىغا جۈرئەتسىز -
لىك بىلەن قاراپ، — شەيخۇلئىسلام ھەزرەتلىرى توغرا دەيدۇ،
ئاستانىنىڭ سېپىللىرى مۇستەھكەم، مۇداپىئەگە ئەپلىك.
مىرزا ئۇلۇغبەگ ئوغلغا ئېچىنىش نەزەرى بىلەن قارىدى.

ئۇ ئوغللىدىن بۇ جاۋابنى كۈتمىگەندى. شۇ تاپتا ئۇ مەدەتكە، رىغ-
بەتكە تەشنا ئىدى. ئوغللىنىڭ ئۆزى تەرەپتە تۇرۇشىنى، ئاكىسى
بىلەن ھايات - ماماتلىق جەڭ قىلىدىغان تەۋرەنمەس ئىرادىسىنى
نامايان قىلىشىنى تولىمۇ خالايتتى. ئۇ نومۇس تۇيغۇسىدىن سەر-
كەردىلەرنىڭ ئالدىدا يەرگە كىرىپ كەتكۈدەك بولدى. ئۆز يۈرەك
پارىسى جان قايغۇسىدا بۇنداق توخۇ يۈرەكلىك قىلىپ تۇرسا،
باشقىلارنى جەڭگە زورلاشقا قانداقمۇ مۇمكىن بولسۇن؟ ماقۇل،
ئۇلار پەرماننى يىرالماي جەڭگە چۈشتىمۇ دەيلى، لېكىن جەڭدە
جاسارەت كۆرسىتەلىشى مۇمكىنمۇ؟ بۇنداق جەڭنى قىلغاندىن
قىلمىغان ياخشى. تەقدىر مىرزا ئۇلۇغبەگنى مازاق قىلىۋاتامدە-
غاندۇ - ھە!؟ بىر ئوغلى ئەجەل قىلىچىنى پۇلاڭلىتىپ كېلىۋاتىدە-
دۇ، يەنە بىر ئوغلى بولسا دادىسىنى ئاشۇ ئەجەل قىلىچىدىن قوغ-
دىماقتا يوق، جان قايغۇسىدا قېلىۋاتىدۇ.

— بوپتۇ، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ ئۇلۇغ - كىچىك تىد-
نىپ، — ئارقىمىزغا يانساق يانايلى. ئەمىر سۇلتان جاندارغا خە-
ۋەر بېرىڭلار، خانزادىنىڭ ئىلگىرىلەش يولىنى توسقاچ چېكىدە-
سۇن.

مىرزا ئۇلۇغبەگ سەمەرقەنتتىن قانداق دېلىغۇلۇق ئىلكىدە
لەشكەر تارتىپ چىققان بولسا، بۈگۈن ئۇنىڭدىن بەتتەر دېلىغۇل-
لۇقتا قايتىۋاتاتتى. ئوغللىنىڭ لەشكەرلىرىگە ئۇچراشماي تۇرۇپلا
كەينىگە يانغانلىقى سەۋەبىدىنمۇ ۋۇجۇدىنى خورلۇق تۇيغۇلىرى
چۇلغىۋالغانىدى.

«نېمىشقا كەينىمگە ياندىم - ھە، ئاشۇ ئوغلۇمدىن قورقۇپ-
مۇ؟ تاجۇ تەختنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈنمۇ؟ سەركەردە - لەشكەر-
لەر ئاغزىدىن چىقارمىغىنى بىلەن چوقۇم ئىچىدە مازاق قىلىدە-
شۋاتىدۇ. تەختتە ئولتۇرسا جاھاننى تىترىتىپ سۆزلەيدىغان

مرزا ئۇلۇغبەگ ئوغلنىڭ شەپسىنى ئاڭلاپلا توشقانداك قېچىۋاتىدۇ، دېيىشىۋاتىدۇ. يولۋاس ئىزىدىن قايتماس، يىڭىت سۈزىدىن، دەيدىغان گەپ بار ئەمەسمىدى. نېمىشقا سۆزۈمدىن قايتىدەن؟ ھېچ بولمىسا سەركەردە - لەشكەرلىرىمنىڭ ئالدىدا تۈرۈپ ئوغلۇمنىڭ ئالدىنى توسۇسام، ئۇنىڭ ئاشۇ ناشۇكۈر، بىتەۋىيىق كۆزلىرىگە تىكىلىپ قارىسام بولمامدۇ؟ يا ئۆلۈم - يا كۆرۈم دەپ قىلىچ يالىڭاچلاپ جەڭگە چۈشسەم بولمامدۇ؟ غەلىبە - نۇسرەت لەشكەرلىرىنىڭ ئاز - كۆپلۈكى بىلەن ئۆلچەنمەيتتى ئەمەسمۇ؟ ئاللاھ نېسىپ قىلسا غەلىبە - نۇسرەتكە يۈزلىنىپ قالاتتىم. نې-

سىپ قىلمىسا ئاشۇ ئاسىي پەرزەنتىمنىڭ قولىدا جان بەرسەممۇ مەيلىتى ئەمەسمۇ؟ ئاھ، ئاشۇ باھادىرلىق جاسارىتىم نەگە كەتتى مېنىڭ؟ ئۆز پەرزەنتىمدىن ۋاپا كەلمىگەن بۇ ئالتە كۈنلۈك دۇنيا - غا نېمانچە تارتىشىمەن؟ نېمىشقا مەردلىك بىلەن ئۆلۈمگە يۈزلىدەنەلمەيمەن؟ شۇنچىلىك قورقۇنچاق بولۇپ كەتتىمۇ ئەمدى؟...»

مرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئۆزىنى ئاشۇنداق ئەيىبلىگىنى بىلەن ئېتىنىڭ چولۇۋورنى كەينىگە بۇرغۇدەك ماغدۇرى يوق ئىدى. ئاستىدىكى ئېسىل ئارغىمىقى نېمە ئۈچۈندۇر سەمەرقەنت تەرەپكە بەكرەك يۈگۈرەيتتى، گويا مرزا ئۇلۇغبەگنىڭ چولۇۋورنى تارتىپ بېشىنى ئارقىسىغا بۇرىشىدىن ئەنسىرىگەندەك.

تۈزلەڭلىكتىن ئۆتۈپ سەمەرقەنت ئەتراپىدىكى باغلار بىلەن قورشالغان كۆجۈم مەھەللىلەرگە كىرىشى بىلەن يول بويلىرىدا، ئىشىك ئالدىلىرىدا گۇمانسىراپ، ھودۇقۇپ، تەشۋىشلىنىپ قارىدەن. شىپ تۇرغان دېھقانلارنى كۆرۈپ مرزا ئۇلۇغبەگ نومۇستىن قورۇنۇپ كەتتى، پۇشايمانلىق تۇيغۇلىرى ھەسسىلەپ ئاشتى. بىراق ئاتنىڭ بېشىنى ئەمدى كەينىگە بۇراش مۇمكىن ئەمەس ئىدى.

«بويىتۇ، شەھەرنى مۇستەھكەم مۇھاپىزەت قىلىپ، باستۇرۇپ كەلگەن خانزادە بىلەن ئىككى ئېغىز سۆزلىشىپ باقاي. ئىنسابقا كېلىپ سۈلھىگە ئۇناپ قالسا ئەجەب ئەمەس. پەقەت بولمىسا بېشىمغا كەلگىنىنى كۆرەرمەن. ئەقىدىردىن بىبۇيرۇق قىل تەۋرەدەن»

مەس...»

شەھەرگە يېقىنلاپ قالغىنىنى ھېس قىلغان مىرزا ئۇلۇغ - بەگ بېشىنى كۆتۈرۈپ ئالدى تەرەپكە نەزەر تاشلىدى. ئۆزىنىڭ نامىدا بىنا قىلىنغان مىرزا مەدرىسەسىنىڭ ھاۋارەڭ گۈمبىزى، تۆت قەۋەتلىك كۆكسارايىنىڭ تىللارەڭ بوياقلىرى، گۈر ئەمىر مەقبەرىسىنىڭ كۆكە بوي سوزغان ھەيۋەتلىك مۇنارى غىل - پال كۆرۈندى.

— باباھۈسەيىن بەگ!

خاننىڭ ئارقىسىدا خىيال سۈرۈپ كېلىۋاتقان نۆكەر بېشى چۆچۈپ بېشىنى كۆتۈردى.

— لەبىيەي قىبلىگاھىم!

— دەرھال بېرىپ شەھەر ھاكىمى مىرانشاھ دورغىغا پەرما - نىمنى يەتكۈزۈسە. بارلىق ئەمىرلەر كۆكسارايغا جەم بولۇپ تۇر - غاي!

— باش ئۈستىگە!

نۆكەر بېشى بابا ھۈسەيىن ئون نەچچە نۆكەرنى ئەگەشتۈرۈپ شەھەرگە قاراپ ئوقتەك چېپىپ كەتتى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ نېمە ئۈچۈندۇر يورغىسى ئىتتىكلەپ كې - تىۋاتقان ئاتنىڭ تىزگىنىنى تارتىپ - تارتىپ قويدى.

«ئالدىرىماسلىق كېرەك، ئاۋام - رەئىيەت مىرزا ئۇلۇغبەگ ئوغلىدىن قورقۇپ قېچىپ كېلىۋاتقان ئوخشايدۇ، دەپ ۋەھىمدە قالمىسۇن...»

قۇياش ئۈرگۈت تاغلىرىنىڭ نەيزە ئۈچىدەك چوققىلىرىدا ئاجىز جۇلالايتتى. زاۋال چۈشەي دەپ قالغانىدى. مىرزا ئۇلۇغ - بەگنىڭ ئېتىنىڭ قەدىمى ئاستىلاپ قالغانلىقى ئۈچۈن باشقا سەركەردىلەرمۇ ئاتلىرىنىڭ تىزگىنىنى تارتىشقا مەجبۇر بولدى. دادىسىنىڭ ئېتىنىڭ ئاستىلاپ قالغىنىدىن ئىچى پۇشقان خانزادە ئابدۇلئەزىزخان نارازىلىقىنى يوشۇرۇپ دادىسىنىڭ چىرايىغا ئوغ - رىلىقچە نەزەر تاشلايتتى. بىر ھەپتىدىن بېرى ھېلى ئالدىغا، ھې -

لى كەينىگە مېڭىپ، ماڭغاندىمۇ تۈزۈك توختىماي يول يۈرۈپ ھېرىپ كەتكەن، بەللىرى تالغان، كاسلىرى ئۇيۇشۇپ سەزمەس بولۇپ قالغانىدى. ھەپتىدىن بېرى مىرزا ئۇلۇغبەگ ئاتتىن چۈش-مەي مېڭىۋاتقانلىقى ئۈچۈن ئەگىشىپ بىللە كېلىۋاتقان ئوغلى شاھ مەپىگە چىقىۋېلىشقا پېتىنالمىغانىدى. شۇ تاپتا ئۇنىڭ كۆزىگە ھەرىمىدىكى يۇمشاق مامۇق ئۆشەك، بېلىقتەك توقال، مۈز دەك شاراب كۆرۈنۈپ كېتىپ بارايتتى. ئۇ ئىلاجسىز تۈكۈرۈكنى يۈتۈشقا مەجبۇر بولدى.

● ئارىدىن بىر چۆگۈن چاي قاينىمىچىلىك ۋاقىت ئۆتكەندە ئالدى تەرەپتىن قويۇق چاڭ - توزان كۆتۈرۈلدى. ھايال ئۆتمەي توپا - تۇمان ئارىسىدىن بابا ھۈسەيىن بەگنىڭ تەمبەل، بەقۇۋۋەت گەۋدىسى كۆرۈندى. يېقىنلىشىشقا ئەگىشىپ سۆيۈملۈك مەھرىدە - مىنىڭ كۆزلىرىدىكى تەسۋىرلىگۈسىز بىر نارازىلىقنى، ئاچچىق غەزەپنى سەزگەن مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ يۈرىكى جىغىلداپ كەتتى. — مەلۇم بولغاي! — دېدى تەرلەپ كەتكەن بابا ھۈسەيىن بەگ.

— سۆزلە!

كۆڭلىگە گۇمان چۈشكەن مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئاۋازى تولد - مۇ ئاجىز چىقتى.

— شەھەرگە كىرگۈزۈشمىدى، دەرۋازىلارنى تاقىۋاپتۇ.

مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ تاپىنىدىن كىرگەن ئوت مېڭىسىدىن چىقتى. بېشى قاينىغاندەك بولدى، ئاتتىن يىقىلىپ چۈشمەسلىك ئۈچۈن ئېگەرنىڭ قۇشپېشىنى تۇتۇۋالدى. تىلى قېتىپ قالغاندەك بولۇپ بىر ھازا گەپكە كەلمىدى.

— پەرۋەردىگارى ئالەم ئۆزۈڭ بار، — ئاجىز ئىغرىدى شەيد.

خۇلىئىسلام بۇرھانىددىن.

مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ يەنە گەپ سوراپ ئولتۇرۇشقا ھەپسىدە - لىسى قالمىغانىدى. ئېتىغا جان - جەھلى بىلەن قامچا سالدى. با - ياتتىن بېرى تىزگىنى تارتىلىپ ئىختىيارى ماڭالمىغان ئارغىماق

تۇيۇقسىز تەگكەن قامچىدىن دىڭگىدە چۆچۈدى - دە، ئوقتەك چېپ - چېپ كەتتى. باشقىلارمۇ دەرھال ئاتلىرىغا قامچا سېلىشتى. شۇ تاپتا مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ كۆزىگە ھېچنېمە كۆرۈنمەيتتى. تەپەك - كۇرى، تۇيغۇلىرى تورمۇزلىنىپ قالغانىدى. ئالدىنى توسۇشقا پې - تىنغان ھەرقانداق نەرسىنى كۆكۈم - تالقان قىلىۋېتىشتىن ياز - مايتتى. ئات جان - جەھلى بىلەن چاپاتتى. لىپمۇلىپ سۇقا - چېلانغان خەندەكنىڭ لېۋىگە كەلگەندە ئاتنىڭ تىزگىنىنى جان - جەھلى بىلەن تارتتى. ئات خەندەكنىڭ لېۋىگە كېلىپ توختىدى. ئاسما كۆۋرۈكى كۆتۈرۈۋېتىلگەن خەندەك كىشىگە ئاغزىنى يوغان ئېچىپ تۇرغان ئەجدىھانى ئەسلىتەتتى. ئاسما كۆۋرۈكنىڭ نېرى - سىدىكى قويما تۆمۈر دەرۋازا مەڭگۈ ئېچىلمايدىغاندەك مەھكەم تا - قالغانىدى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ تاقەتسىزلىنىپ دەرۋازىنىڭ ئۈستىدىكى كۆزەتخانىغا قارىدى. خاھ كۆزەتخانىدا، خاھى سېپىلدا لەشكەرلەر كۆرۈنمەيتتى. مىرزا ئۇلۇغبەگ غەزەپ بىلەن ۋارقىرىدى:

— ئاچ دەرۋازىنى!

دەرۋازا تەرەپتىن سادا چىقمىدى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ ئارقىسىدىن تاپ باستۇرۇپ كەلگەن نۆكەر بېشى باباھۈسەيىن بەگكە ۋە باشقا سەركەردىلىرىگە قارىدى.

— سېپىلغا چىقىپ دەرۋازىنى ئېچىڭلار!

نۆكەرلەر خەندەكتىن ئۈزۈپ ئۆتۈپ دەرۋازىغا يېقىنلاشتى. شۇ ھامان نۆكەرلەرنىڭ بېشىغا تاش - داڭگاللار يېغىشقا باشلىدى. دەرۋازا تۈۋىدە بىرقانچە نۆكەرنىڭ ئۆلۈكى قالدى. قالغانلار چېكىندى. دەرۋازا ئۈستىدە لەشكەر پەيدا بولغانلىقىنى كۆرگەن مىرزا ئۇلۇغبەگ يەنە ۋارقىرىدى:

— دەرۋازىنى ئاچ دەيمەن مۇناپىق!

لەشكەرلەر جاۋاب بەرمەي ئۆزلىرىنى دالدىغا ئېلىشتى. ئۇلارنىڭ كىمدۇر بىرىنىڭ بۇيرۇقى ئاستىدا ھەرىكەت قىلىۋاتقاندا - لىقى ئېنىق ئىدى. كۈن ئولتۇرۇپ ئەتراپقا گۈگۈم پەردىسى يېپىد -

لىشقا باشلىغان بولغاچقا مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالدىراپ قالغانىدى. سەركەردە - نۆكەرلىرىگە دەرۋازىنى ئېچىشقا يەنە بۇيرۇق بەردى. لېكىن خەندەكتىن ئۆتۈپ دەرۋازىغا يامىشىشقا باشلىغان نۆكەرلەر ئىلگىرىكىدىن قاتتىقراق ھۇجۇمغا ئۇچرىدى. شۇ ئەستىدا دەرۋازا ئۈستىدىكى كۆزەتخانىدىن مىراۋنىڭ كانايىدا توۋلىغان بوم ئاۋازى ئاڭلاندى.

— بھۇدە ئاۋازە بولمىغايللا ئالىلىرى، كۆپۈر قەدەملىرىدىن پاكلانغان سەمەرقەنت شەھىرى ھازىر پەرىشتە ماكاندۇر. ئەمدى دەرھىيلەرگە ئورۇن يوقتۇر. پەرۋەردىگاردىن گۇناھلىرىنى تىلەپ تۆۋە - ئىستىغپار ئەيلىسۇنلار.

«دەرۋازىنى تاقىۋالغانلار لەشكەرلەرمىدۇ ياكى ئىشان شەيخ نىزامىددىن خامۇشنىڭ سوپى - دەرۋىشلىرىمىدۇر؟ ساتقىن نا - كەسلەر، خائىنلىق قىلىپتۇ - دە...»

— مىرانشاھ دورغا بىلەن مىرزا ئەبۇسەئىد كۆرەگاننى چا - قىر بەتبەخت!

مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئاۋازى قىسىلىپ چىقتى. دەرۋازا ئۇس - تىدىن ھېلىقى مۇدەش ئاۋاز يەنە ئاڭلاندى.

— ئەمىر مىرانشاھ دورغا جانابلىرى ھازىر پىر - بۇزۇرۇك كارامەتلىك ئىشان ھەزرەتلىرىنىڭ دەرگاھىدا. ئۇنىڭ دەھرى شاھنى كۆرەر كۆزى يوق. مىرزا ئەبۇسەئىد كۆرەگان زىنداندا، قا - ناتلىرى بوغۇقچلانغان.

مىرزا ئۇلۇغبەگ لاسسىدە بوشىشىپ كەتتى. ئاز كەم قىرىق يىل مابەينىدە ئۆزى ئۈچۈن ھەرقاچان داغدام ئېچىلىپ تۇرغان دەرۋازىنىڭ ھالا بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە يۈزسىزلىك بىلەن تا - قىۋېلىنىدىغانلىقىنى خىيالىغا كەلتۈرۈپ باقمىغانىدى. ئۇ پىر ئۆمۈر مۇشۇنداق دەۋران سۈرۈپ ياشىمەن، ھېچكىم يولۇمنى تو - سۇشقا، ئالدىدا توغرا تۇرۇشقا پېتىنالمىدۇ دەپ ئويلىغانىدى. بۇ ئاشۇ كۆپىرانە خىياللىرىنىڭ بەدىلى ئەمەسمىكىن؟ بۇ ئالتە كۈن - لۈك قونالغۇنىڭ مەڭگۈلۈك باقمۇەندە بولمايدىغانلىقىنى نېمىشقا

ئويلىمىغان بولغىيتتى؟ ئۇنىڭمۇ ھۆكۈمى ئۆتمەيدىغان، بىئىلاج-
لىقتا بويۇن قىسىپ قالىدىغان كۈنلىرى بولىدىكەن - ھە! ئەمدى
قانداق قىلسا بولۇر؟ شەھەر دەرۋازىسى تاقالدى. ئارقىسىدىن ئوغ-
لى قىرىق مىڭ لەشكەر بىلەن تاپ باستۇرۇپ كېلىۋاتىدۇ. قېشىد-
دىكى ئازغىنە ئۆكەرلىرى بىر قېتىملىق جەڭگىمۇ يارمايدۇ.

— مەلۇم بولغاي!

ئاساسلىق قوشۇنغا پەرمان يەتكۈزگىلى كەتكەن چاپارمەن
ئېتىنى قۇيۇندەك چاپتۇرۇپ كەلگىنىچە مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ خى-
يالىنى بۆلۈۋەتتى. مىرزا ئۇلۇغبەگ قەلبىدىكى غەزەپ، ۋەھىمىد-
لەر بېسىلىپ خېلىلا تەمكىن بولۇپ قالغانىدى. ئۇ چاپارمەنگە
سالماق نەزەرى بىلەن قارىدى:

— سۆزلە!

— ئەمىر سۇلتان جاندار خانزادىگە تەسلىم بولۇپتۇ، ھازىر
خانزادىنىڭ لەشكەرلىرىگە قوشۇلۇپ شەھەرگە قاراپ كېلىۋاتىدۇ.
مىرزا ئۇلۇغبەگ ئەمدى قىلچىلىك ئالاقزادە بولمىدى. ئە-
مىر سۇلتان جاندارنىڭمۇ ساتقىنلىق قىلىدىغانلىقىنى ئاللىقاچان
پەرەز قىلىپ بولغاندەك قىلاتتى، ئەمما ئوي - خىياللىرى تىنچ-
سىز ئىدى.

شۇم خەۋەرنى ئاڭلىغان شەيخۇلئىسلام بۇرھانىددىن تىپىرلاپ
كەتتى. كىچىك خانزادە ئابدۇلئەزىزخان بولسا مۇردىدەك قېتىپ
قالغانىدى.

— سەمەرقەنتنى تاشلاپ ئەندىجان، تاشكەنت تەرەپكە كېتەي-
لى ئالىيلىرى. ئۇ يەردە ساداقەتمەن ئەمىر - سەركەردىلەر بار...
مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ نەشتەردەك تىكىلىشلىرىگە بەرداشلىق
بېرەلمىگەن شەيخۇلئىسلام گېپىنىڭ ئاخىرىنى داۋاملاشتۇرالمى-
دى.

— قايسى ساداقەتمەن ئەمىر - سەركەردىلەرنى دەيدىلا ھەز-
رىتىم؟ — دەپتى مىرزا ئۇلۇغبەگ چىشىنىڭ ئارىسىدىن چىقىرىپ
تۇرۇپ، — مېنى بۇنىڭدىنمۇ ئۆتە رەسۋايى ئەزىم بولسۇن دەمدىلا؟

بەس، يېنەر ئەمدى!

ئارىنى ئېغىر سۈكۈنات قاپلىدى. تۈن پەردىسى يېپىلغان بولۇپ، كۆكتە ساناقسىز يۇلتۇزلار جىمىرلايتتى. مىرزا ئۇلۇغ-بەگ يۇلتۇزلارغا بىر ھازا تىكىلىپ تۇردى، لېكىن بىرمۇ يۇلتۇزنىڭ ئىسمىنى ئېسىگە ئالالمىدى. ئۇ نەزەرنى ئەتراپىدا دۈگىدىپ تۇرۇشقان سەركەردىلەرگە يۆتكىدى.

— سىلى، — دېدى ئۇ مىرزا ئىبراھىم بەگكە قاراپ، — دەرھال ئارقىلىرىغا يېنىپ، خانزادىگە پەدەرلىرى سىلىگە باش ئەگدى، دەپ سۆزۈمنى يەتكۈزسىلە، باشلاپ كەلگەن قىرىق مىڭ لەشكىرنى يۈرۈشتىن توختىتىپ، ئۆكەرلىرى بىلەن كەلگەي. ئۇنچىۋالا كۆپ لەشكەرنى كۆرسە ئاۋام — رەئىيەت ۋەھىمدە قالدۇ. ئەل — يۇرتقا خاتىرجەملىك بېرىپ، مېنى نېمە قىلسا ئىختىيارى.

مىرزا ئىبراھىم بەگ خاننىڭ مەقسىتىنى چۈشەنمىگەندەك ھاڭۋېقىپ تۇرۇۋەردى.

— نېمە، سىلىمۇ ھۆكۈمىگە سەركەشلىك قىلماقچىمۇ؟
چۆچۈپ ئېسىنى يىغقان مىرزا ئىبراھىم بەگ دەرھال قول باغلىدى:

— يوقسۇ قىبلىگاھىم!

— دەرھال ماڭسۇنلار!

مىرزا ئۇلۇغبەگ ئېتىنىڭ بېشىنى ئارقىسىغا بۇرغان مىرزا ئىبراھىم بەگنى توختىتىۋالدى. بېلىدىن بوۋىسى ئەمىر تۆمۈردىن مىراس قالغان، دەستىسىگە ئالماس، جاۋاھىراتلاردىن كۆز قويۇلغان زۇلپىقارى بىلەن ئالتۇن توقىلىق قاشتېشى كەمدىرنى يېشىپ ئېلىپ تەڭلىدى.

— گۇمانخور خانزادە سۆزۈمگە ئىشەنمەي قالمىسۇن يەنە، ئىسپات ئۈچۈن بۇنى ئېلىۋالسىلا.
شەيخۇلىئىسلام بۇرھانىددىننىڭ كۆزىدىن ئىككى تامچە ياش سرغىپ چۈشتى.

— بۇنچە ئالدىراپ ئۈمىدسىز لەنمەسلىكلىرى كېرەك ئىدى ئالىيلىرى.

— بولدى، ئەمدى نەسنەھت قىلمىسۇنلار، — دېدى مىرزا ئۇلۇغبەگ قەتئىيلىك بىلەن، — يۈرۈڭلار، خانزادىنى شاھرۇخىيە قەلئەسىدە ساقلايلى.

※ ※ ※

شۇنداق قىلىپ مۇسۇلمان شەرقىنىڭ بۈيۈك دانىشمىنى، شەۋكەتلىك ھۆكۈمدارى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ قىرىق يىللىق سەل-تەنەتى ئۆز ئوغلى تەرىپىدىن ئاخىرلاشتۇرۇلدى. سەمەرقەنت شە-ھىرىگە قارشىلىقسىزلا دەيدەبە بىلەن كىرىشكە مۇشەررەپ بولغان خانزادە ئابدۇللەتپىخان دادىسى مىرزا ئۇلۇغبەگنى شاھرۇخىيە قەلئەسىدىن ئۈتۈپ ئەپكېلىپ نەزەربەند قىلدى، لېكىن دادىسى بىلەن كۆرۈشمىدى. مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ كۆرۈشۈش تەلپىنى رەت قىلدى. توخۇ يۈرەك ئوغۇل دادىسى بىلەن كۆرۈشۈشتىن، كۆزىگە قاراشتىن قورقتى. پىر — ئۈستازى ئىشان شەيخ نىزامىددىن خا-مۇشنىڭ يول كۆرسىتىشى ۋە ئەۋلىيا — ئەنبىيالارنى شىپى كەل-تۈرۈپ مەدەت بېرىشى بىلەن، مىرزا ئۇلۇغبەگنى ھەج قىلدۇرۇش باھانىسى بىلەن سەمەرقەنتتىن مەجبۇرىي ھەيدەپ چىقىرىپ، سە-يىد ئابباس ئىسىملىك جاللاتقا مەخپىي بۇيرۇق بېرىپ سەمەرقەنت بىلەن ھىرات ئارىلىقىدىكى يولدا ئۆلتۈرگۈزۈۋەتتى. شەۋكەتلىك ھۆكۈمدار، يېتۈك ئالىمنىڭ ھايات شامى ئەنە ئاشۇنداق قەدىرسىز ئۆچۈرۈۋېتىلدى.

مۇرىتى كەلگەندە شۇنىمۇ قەيت قىلىش كېرەككى، ئۆز ئا-تىسىنى ئۆلتۈرگەن تۈزكۈر ئوغۇل — خانزادە ئابدۇللەتپىخانغا سەمەرقەنت تەختىدە ئۆلتۈرۈش ئانچە ئۇزاق نېسىپ بولمىدى. ئا-رىدىن ئالتە ئاي ئۆتكەندە مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ نۆكەر بېشى، سۆ-يۈملۈك مەھرىمى بابا ھۈسەيىنبەگ، پاسىباننىڭ قىساسىنى ئې-

لىش ئۈچۈن ئوردىغا كىرىپ ئابدۇللا تىپچاننى ئۆلتۈرۈپ، كالىد - سىنى بارلىق ئاتا قاتىللىرى، ئىلىم دۈشمەنلىرىگە ئىبىرەت قىلىش ئۈچۈن سەمەرقەنتتىكى مىرزا ئۇلۇغبەگ مەدرىسەسىنىڭ دەرۋازىسىغا ئېسىپ قويدى.

مىلادىيە 1451 - يىلى، ئاقسۇ، باش كۆز.

تاشكەنت، تۈركىستان يۈرۈشىدىن قايتىپ كەلگەندىن بۇيان سۇلتان ئىسان بۇغاخان لەشكىرىي ئىلىم، جەڭبازلىق ماھارىتىگە باشقىچە ھەۋەس قىلىپ قالغانىدى. ھەئە، ئۇ سەيپىدەئەلى ئالىپ قا - تارلىق پېشقەدەم سەركەردىلىرىدىن لەشكىرىي تەدبىر، جەڭ سېپى تۈزۈش، يەر شەكلىگە قاراپ قارارگاھ ئورۇنلاشتۇرۇش... قاتارلىق بىلىملەردىن پات - پات ساۋاق ئېلىپ تۇرغاندىن سىرت، شاھلىق كىيىرنى تاشلاپ لەشكىرىي دىۋاننىڭ مەشقاۋۇللىرىنى ئۈستاز تۇتۇپ قىلمىچۇزلىق، نەيزىۋۇزلىق، كاماندازلىق، چەۋەندازلىق... قاتارلىق جەڭ ماھارىتىنى كۆڭۈل قويۇپ مەشىق قىلدى. ھەر قې - تىم ھېرىپ قېلىپ مەشىقتىن راۋىي قايتقاندا تۈركىستان يۈرۈ - شىدە ئۇچرىشىپ قالغان خانىش دۆلەتسۇلتان مەلىكىنىڭ خانزادە يۇنۇسخاننى نەزەردە تۇتۇپ «ئول بەختى قارا پەرزەنتىمىز ھامان بىر كۈنى ئۆز تاجۇ تەختىنى قولغا ئالىدۇ» دېگەن سۆزلىرى قۇ - لىقى تۈۋىدە جاراڭلايتتى - دە، ھارغىنىنى ئۇنتۇپ، قايتىدىن ما - ھارەت مەشىق قىلىشقا كىرىشەتتى. گوبيا ئاكىسى يۇنۇسخان ھا - زىرلا لەشكەر باشلاپ كېلىپ ئۆزىدىن تەخت - سەلتەنەتنى تار - تىۋالىدىغاندەك جىددىيلىشەتتى. ئۇ سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ بارغان - سېرى ياشىنىپ قېلىۋاتقانلىقىنى، ئوردىدا ئۇنىڭدەك ئۆزىگە كۆ -

يۈنىدىغان تەدبىرلىك، ئىشەنچلىك باھادىر سەر كەردىسىنىڭ كەم - لىكىنى، تەخت - سەلتەنەتنى مۇستەھكەم تۇتۇپ تۇرۇش ئۈچۈن ئۆزىگە تايانمىسا بولمايدىغانلىقىنى، ئاكىسىنىڭ ھامان بىر كۈنى تاجۇ تەخت دەۋاسى قىلىپ لەشكەر تارتىپ كېلىدىغانلىقىنى ھېس قىلغانىدى.

سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ ئىلگىرىكىدەك ھە دەپسە ھەرەم - دىن چىقمايدىغان، كۈنلىرىنى بەزمە - شاراب، ئەيش - ئىشرەت بىلەن ئۆتكۈزۈۋاتقان ئادىتىنى تاشلاپ، كۈندە دېگۈدەك ئوردىغا چىقىپ ھاكىمىيەت ئىشلىرىنى كۆڭۈل قويۇپ بېجىرىۋاتقانلىقىدى - نى، ئەمىرلەرگە بابباراۋەر مۇئامىلە قىلىپ، چوڭ - كىچىك ئىشلارنى بىللە كېڭىشىپ ھەل قىلىۋاتقانلىقىنى، ئەڭ مۇھىمى، لەشكەرىي ئىلىم، جەڭبازلىق ماھارىتى ئىگىلەشكە ھەۋەس بىلەن كىرىشىپ كەتكەنلىكىنى كۆرگەن سەيپىدەئەلى ئالىپ خېلىلا خا - تىر جەم بولدى. بۇ ئارىلىقتا سۇلتان ئىسان بۇغاخان سەيپىدەئەلى ئالىپنىڭ تەكلىپىنى قوبۇل قىلىپ بارلىق ۋىلايەت - شەھەرلەرنى تولۇق بىر قېتىم ئارىلاپ، ھەرقايسى ۋىلايەت - ئايمىقلارنىڭ ئە - مىر - بەگلىرىدىن تارتىپ يېزا - قىشلاقلاردىكى ئاددىي خەلقلە - چە ھەممەيلى بىلەن كۆرۈشۈپ، ئۇلارنىڭ تەلەپلىرىنى، ئارزۇ - ئارمانلىرىنى، ئەرز - دادىنى ئاڭلىدى. زومىگەر، خىيانەتچى ئە - مەلدارلارنى جازالاپ، خەلقنىڭ دەردى - ھالىغا يەتتى. ئوردا خە - زىنىسىدىن مەبلەغ ئاجرىتىپ ئىلى، كۆنچى، تارىم، ياركەنت، يۇ - رۇڭقاش دەريالىرىنى مەركەز قىلغان سۇ ئىنشائات قۇرۇلۇشلىرىدى - نى رېمونت قىلدۇردى. يېڭىدىن كۆۋرۈك، توما - تاقاق، توغان ياساتتى. ئامبار، ئېرىق - ئۆستەڭلەرنى چاقىۋۇردى. خەلقنى بىنەم ئېچىشقا، باغ بىنا قىلىشقا رىغبەتلەندۈردى. شەھەرلەرنى مەركەز قىلىپ مەدرىسە، ئوقۇل، شىپاخانا بىنا قىلغۇزدى. ئىككى يىل ئىچىدە باج - سېلىقلىرى يەڭگىلەپ، تۇرمۇشى ياخشىلىنىپ خېلىلا ئاسايىشلىققا يۈزلەنگەن خەلق ئۇنىڭغا «ئادالەتلىك پادە - شاھ» دەپ نام قويۇشتى. مەسچىت - مەسچىتلەردە ئۇنىڭ ھەققىدە -

گە، ئۆمرىگە دۇئا قىلىشتى.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئەل ئارىلاپ قايتىپ كەلگەندىن كې -
يىن سەيپىدەئەلى ئالپ ئۇنىڭ مۇستەقىل ھاكىمىيەت يۈرگۈزۈپ،
تېخىمۇ پىشىپ ۋايىغا يېتىشىگە شارائىت ھازىرلاپ بېرىش ئۈچۈن
ئوردىدا تۇرۇۋالماسلىقىنى قارار قىلدى - دە، يىگىتلىك مەۋسۈمى -
غا قەدەم قويغان ئىككى ئەمىر زادىسىنى - سانىز مىرزا بىلەن
مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنى سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ پەرۋىش قە -
لىشىغا تاپشۇرۇپ قەشقەرگە كەتتى.

● بۈگۈن سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئاقسۇ دەرياسى بويىدىكى
يايلاقتا ئات ئۈستىدە كاماندازلىق قىلىش ماھارىتىنى مەشىق قە -
لىۋاتاتتى. مىڭغا يېقىن خاس نۆكەر مەشىق مەيدانىنى مۇھاپىزەت
قىلىپ تۇراتتى. مەيداندا ماھارەت مەشىق قىلىۋاتقانلاردىن سانىز
مىرزا بىلەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزمۇ بار ئىدى. سۇلتان ئىسان
بۇغاخان سەككىز ياشلىق ئوغلى خانزادە دوستمۇھەممەدخاننىمۇ
بىللە ئېلىۋالغان بولۇپ، ھېلىراقنا ئاتتىن بىر قېتىم يىقىلىپ
چۈشۈپ قورقۇپ كەتكەن خانزادە ئاتقا مىنگىلى ئۇنىماي يىغلاۋا -
تاتتى.

— قورقمىسىلا خانزادەم، مەن سىلنى تۇتۇپ ئولتۇراي، —
دېدى سانىز مىرزا ئېگەردىن چۈشۈشكە يۇلقۇنۇۋاتقان دوستمۇ -
ھەممەدخاننى بەزلەپ.

— كارىلىرى بولمىسۇن ئەمىر زادەم، — دېدى سۇلتان ئى -
سان بۇغاخان سانىز مىرزىغا، — ئاتتىن يىقىلىپ چۈشكەنگە
ھېچنېمە بولمايدۇ. ھازىردىن باشلاپ چەۋەندازلىقىنى ئۆگەنمىسە
كېيىن بوشاڭ ئادەم بولۇپ قالىدۇ.

— ئارى، ئانھەزىرىتىم راست ئېيتىدۇ، — دېدى پېشقەدەم
مەشقاۋۇل ئېھتىرام بىلەن قول باغلاپ تۇرۇپ، — ئات مىنەلمد -
گەن ئەر ئەر ئەمەس، دەپتىكەن ئابا - ئەجدادلىرىمىز. خانزادەم
ئاتقا ئۆزى يالغۇز مىنگەي، سىلى ئاتنىڭ چۈلۈۋىرىنى ئېلىۋېلىپ
بىللە چاپسىلا.

— ئۇستازنىڭ گېپىنى ئاڭلىدىلىمۇ ئوغلۇم؟ — دېدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان تېخىچە دومىسىپ تۇرغان ئوغلى دوست-مۇھەممەدخانغا قاراپ، — ھەقىقىي يىگىت بولمەن دەيدىكەنلا، ئاڭال ئات مىنىشنى ئۆگىنىشلىرى كېرەك. گەنسرىمىسلە، سا-نىز مىرزا ئاغىلىرى ئۆزلە بىلەن بىللە ماڭىدۇ. ئاتلىرىنىڭ چۇلۇۋۇرىنى تۇتۇۋېلىپ تېز چاپقىلى قويمايدۇ، يىقىلىپ چۇشىلە تۇتۇۋالىدۇ. ئۆزلە مىنگەن بۇ ئات بەك ياۋاش، سىلىق ماڭىدۇ، ھەرگىز يىقىلىپ چۇشمەيدىلا، مەيداننى بىر ئايلىنىپ كەلسىلە بولدى قىلىمىز.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان سانىز مىرزىنى مېڭىشقا شەرەتلى-

دى.

— مەن خانزادىنى يەنە بىر تەرەپتىن قورۇقداپ ماڭاي، —

دېدى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا.

ئىسان بۇغاخان ئىجازەت بېرىپ بېشىنى لىڭشىتتى.

ئاكا — ئۇكا ئەمىرزا دلەر ئاتلىرىغا لىكىدە مىنىشتى —

دە، خانزادە دوستمۇھەممەدخاننى ئارىغا ئېلىپ، ئاتلىرىنى ئاستا

يورغىغا سالدى، كېيىن بارا — بارا ئىتتىكلەتتى. شۇ ئارىلىقتا

ئۇلار قىزىق پاراڭ سېلىپ خانزادىنىڭ دىققىتىنى بۇردى. پاراڭ

بىلەن بولۇپ خانزادىنىڭ ۋۇجۇدىدىكى بايامقى قورقۇش تۇيغۇلىرى

تارقاپ كەتكەندى. شۇڭا ئاستىدىكى ئاتنىڭ ئىتتىكلەپ كەتكە-

نىنى تۇيمايلا قالدى. ئىككى ئەمىرزا دىنىڭ تەدبىرىگە قايىل بول-

غان سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ چىرايىدا رازىمەنلىك ئىپادىلىرى

جىلۋە قىلدى.

مەيداننى بىر ئايلىنىپ كەلگەن خانزادىنىڭ ئەمدى ئاتتىن

چۇشكىسى كەلمەي قالغانىدى. بايا يىغلاپ قىزىرىپ كەتكەن كۆز-

لىرىدە ئەمدى بولسا بەختىيارلىق كۈلكىسى، ئات مىنىش ھەۋىسى

پارلايتتى.

— يەنە بىر قېتىم ئايلىنىپ كېلەمدۇق ئوغلۇم؟ — دېدى

ئىسان بۇغاخان ئوغلغا ئىچكۆپەرلىك بىلەن قاراپ.

— ماقۇل، — دېدى دوستمۇھەممەدخان.
 — ئۇنداق بولسا ئىككىمىز بەسلىشەيلى، قېنى قايسىمىز تېز بېرىپ، يانمىزكىن؟
 — ئاغلارمىچۇ؟ — دېدى دوستمۇھەممەدخان ئىككى ئە-
 مىرزا دىگە قاراپ.
 — ئۇلار تۇرۇپ تۇرغاي، ئاگال ئىككىيلەن بەسلىشەيلى،
 ئاندىن كېيىن ئۇلار بىلەن بەسلىشەيلى.
 — نېمىلەدىن شەرتلىشىمىز؟ — سورىدى دوستمۇھەممەد-
 خان بۇرنىنى تارتىپ قويۇپ.
 — ئەگەر يېڭىۋالسىلا ئاستىلىرىدىكى ئات ئۆزلەنىڭ بول-
 سۇن.

— ئەمىسە گېپىمىز گەپ.
 خانزادە دوستمۇھەممەدخان شۇنداق دېگىنىچە ئوڭ قولىنى
 دادىسىغا ئۇزاتتى. سۇلتان ئىمان بۇغا خان دەرھال ئوغلنىڭ قو-
 لىنى ئالغانلىرى ئارىسىغا ئېلىپ يەڭگىل سىلاپ قويدى.
 سانىز مىرزا ئاتا - بالىنىڭ ئاتلىرىنى يانداش ئەپكەلىپ
 توختاتقاندىن كېيىن، دوستمۇھەممەدخاننىڭ قۇلىقىغا ئاستا پى-
 چىرلىدى:

— غەيرەت قىلسىلا خانزادەم، ھەرگىز قورقمىسىلا. خان ئا-
 تىلىرىنى يېڭىۋېلىپ، بۇ ئاتنى چوقۇم ئىنئام ئالسىلا.
 بىر ياندا تۇرغان مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا «باشلاندى» دەپ
 ۋارقىرىدى. شۇ ھامان سانىز مىرزا دوستمۇھەممەدخان مىنگەن
 ئاتنىڭ ساغرىسىغا يەڭگىل شاپاللاپ قويدى. بۇ چاغدا سۇلتان
 ئىمان بۇغا خان قەستەن ئېتىنىڭ چولۇۋورنى تارتىپ تۇرۇۋالغا-
 نىدى. ئوغلنىڭ ئېتى ئۇزاپ كەتكەندىن كېيىن ئېتىنى دىۋىت-
 تى - دە، ئىككى قەدەم ئارىلىق قالدۇرۇپ ئوغلغا ئەگەشتى. ئۆ-
 كەرلەر خانزادىگە مەدەت بېرىپ سۈرەن سېلىشقا باشلىدى.

— غەيرەت قىلسىلا خانزادەم!

— ئاتقا قامچا سالسىلا!

— تېز بولسلا، خان ئاتلىرى يېتىشىۋالاي دەپ قالدى!
مەيداننى بىر ئايلىنىپ قايتىپ كەلگەن خانزادە دوستمۇ -
ھەممەدخان قىن - قىنىغا پاتماي ۋارقىردى:

— ھوي، مەن يېڭمۇالدىم!

ئەتراپتىكىلەر ئۇنى تەبرىكلەشتى:

— مۇبارەك بولسۇن خانزادەم!

— راۋۇرۇس چەۋەنداز بولدىلا!

— ئاتقا مۇبارەك بولسۇن!

ئاتتىن شاققىدە سەكرەپ چۈشكەن سۇلتان ئىسان بۇغاخان
يۈگۈرۈپ كېلىپ ئوغلىنى ئاتتىن كۆتۈرۈپ ئالدى - دە، قىزىرىپ
كەتكەن مەڭزىگە مېھرى بىلەن سۆيدى.

— ئۇنۇقلىرى مۇبارەك بولسۇن ئوغلۇم، ئات ئۆزلەنىڭ بول -

دى.

— بۇندىن كېيىن ئاتنى كۈندە مىنسىم بولامدۇ ئاتا؟

— ئەلۋەتتە بولىدۇ، - دېدى ئىسان بۇغاخان، - ئەتكەلد -

رىنىڭ گېپىنى ئاڭلىسلا، ئات ئۈستىدە ئوقيا ئېتىشىنىمۇ ئۆ -
گىتىپ قويىدۇ تېخى.

دوستمۇھەممەدخان ھاياجانلانغان ھالدا ئېتىنى چاپتۇرۇپ
كەتتى، ئۇنىڭ ئارقىسىدىن ئەتكەسى بىلەن ئۆكەرلىرى دەمبەسقە -
دەم ئەگەشتى.

ئوغلنىڭ كەينىدىن بىر ھازاغىچە ئىچكۆپەرلىك بىلەن
قاراپ تۇرغان سۇلتان ئىسان بۇغاخان يېنىدا قاراپ تۇرغان سانىز
مىرزا بىلەن مۇھەممەدھەيدەر مىرزاغا قارىدى:

— ئىككى ئەمىرزا دەمىنىڭ كاماندازلىقتا بەسلىشىشكە رىغ -

بىتى بارمىكىن؟

— ئانھەزىرىتىم خالىسا بىز تەييار، - دېيىشتى ئاكا -

ئۇكىلار ئېھتىرام بىلەن قول باغلاپ.

— لېكىن خانزادىگە يېڭىلىپ بەرگەندەك بىزگىمۇ يېڭىلىپ

بېرەرمىكىن دەپ خام خىيال ئەيلەشمىسىلە. ھەقىقىي بەسلىشىد -

مىز، — دەيدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان خىرىلداپ كۈلۈپ.
— قىبلىگاھىمىزنىڭ بىزنى بالا قاتارىدا كۆرمىگىنىگە تە-
سەننا، — دەيدى سانىز مىرزا، — ئۇنداقتا بىز مۇ شەرئەتلىشىۋالاي-
مى. ناۋادا ئالىيلىرى يېڭىلىپ قالسا بىزگە نېمە ئىنئام قىلىدۇ-
كىن؟

— قانداق ئىنئام ئالغىلىرى بار ئەمىر زادەم؟
— ئىنئام تەلەپ قىلىشقا ھەددىمىز ئەمەس، بەرگەن ھەر -
قانداق ئىنئاملارغا رازى بولىمىز، — دەيدى مۇھەممەد ھەيدەر
مىرزا ئاكىسىدىن بۇرۇنراق جاۋاب بېرىپ.
— ئۇنداقتا بولسا، ناۋادا مېنى يېڭىۋالساڭلار، ھەر بىرىڭلارغا
بىردىن چىرايلىق قىز ئىنئام قىلاي، — دەيدى ئىسان بۇغاخان
كۈلۈپ تۇرۇپ، — قانداق، بۇ ئەمىر زادىلىرىمىنىڭ كۆڭلىدىكىدەك
ئىنئام بولغاندۇ؟

مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا خىجىل بولۇپ بەقەمدەك قىزاردى.
ئەمما خانغا ئەگىشىپ كۈلۈشكە باشلىغان سانىز مىرزانىڭ كۆڭ-
لى ياپراپ كەتكەندەك قىلاتتى.

— ئەجەب گەپ قىلىشمايلىغۇ، — دەيدى ئىسان بۇغاخان يى-
گىتلەر بىلەن چېقىشىپ، — ئىنئامنى ئېلىشتىن قورقۇشۇۋا-
تاملا - يا؟

— قىبلىگاھىمىز مەرھەمەتلىكتۇر. ۋەدە قىلغان ئىنئاملى-
رىنى ئېلىشقا جان - جەھلىمىز بىلەن تىرىشىمىز، — دەيدى سا-
نىز مىرزا، ئاندىن ئىنئام مۇھەممەد ھەيدەر مىرزانى ئوقۇدى، —
قانداق دېدىم ئىنئام؟

— ئەدەپسىزلىك قىلمىسىلا ئاغا، — دەيدى مۇھەممەد ھەيدەر
مىرزا پىسىسىڭىدە كۈلۈپ، — بەك قېلىنكىنەنلا.
— قېلىن بولمىسام ئىنئامنىڭ كۆڭلىدىكىنى قانداق بىل-
مەن؟ — دەيدى سانىز مىرزا.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئاكا - ئىنىنىڭ چاقچىقىنى ئاڭلاپ
قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى، ئۇنىڭ كۈلكىسىگە ئەتراپىدىكىلەر مۇقەب-
بە.

تىلدى.

— ئەمىسە باشلايلى، — دېدى ئىسان بۇغاخان.
ئۇلار ئوقىيالىرىنى ئېلىپ تەييارلىق قىلىشقا كىرىشتى.

— مەلۇم بولغاي!

ئوقيانىڭ كىرىچىنى تارتىپ تەكشۈرۈۋاتقان سۇلتان ئىسان
بۇغاخان قول باغلاپ تۇرغان مەھرەمگە قارىدى.

— خوش.

— ئەمىرۇل ئۆمەرا سەيپىدئەلى ئالپ ھەزرەتلىرى قەشقەر -

دىن يېتىپ كەلدى.

خەۋەر سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭمۇ، ئىككى ئەمىرزا دىنىڭمۇ

دىققىتىنى تارتتى.

— ئەمىرۇل ئۆمەرا جانابلىرى ھازىر نەدە؟ — سورىدى ئى -

سان بۇغاخان.

— بۇ تەرەپكە كېلىۋاتىدۇ.

— باشلاپ كەلسۇنلار، — سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئىككى

ئەمىرزا دىگە قاراپ كۆزىنى قىستى، — ئەپسۇس، بەسلىشەلمەيدى -

خان بولدۇق. ئىنئام نېسى قالىدىغان بولدى - دە.

— خان ئالىيلىرىنىڭ كۆڭلىدە بولسا ھامان نەقلەشتۈرۈۋا -

لىمىز، — دېدى سانىز مىرزا كۈلۈپ.

ئۇلارنىڭ سەيپىدئەلى ئالپ بىلەن كۆرۈشمىگىنىگە بىر يىل

بولاي دەپ قالغانىدى. دادىسىنى سېغىنغان ئىككى ئەمىرزا دە -

يۇنلىرىنى سوزۇپ يىراققا قاراشتى.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان سەيپىدئەلى ئالپنى قوبۇل قىلىش

ئۈچۈن نېرىراقتىكى دۆڭنىڭ ئۈستىگە گىلەم - كۆرىپلەر بىلەن

سەرەمجانلاشتۇرۇلغان يىپەك سايىۋەنلىك چاققانغىنە ئارامگاھقا

قاراپ ماڭدى. ھايال ئۆتمەي مەھرەملەرنىڭ يول باشلىشى بىلەن

يېتىپ كەلگەن سەيپىدئەلى ئالپ قول باغلاپ ئىسان بۇغاخانغا

سالام بەردى:

— ئەسسالمۇ ئەلەيكۇم، قىبلىگاھىمىزغا ئېھتىرام بولغاي!

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، — دېدى ئىسان بۇغاخان سالامنى ئىلىك ئېلىپ، — سالامەت كەلدىلىمۇ ئەمىر؟ قېنى، يۇقىرى ئۆتسىلە.

سەيپىدئەلى ئالپ كۆرپىگە چىققاندىن كېيىن سۇلتان ئىسان بۇغاخان بىلەن قول ئېلىشىپ كۆرۈشتى ۋە ئۇنىڭ يېنىدىن ئورۇن ئالدى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، ھارمىغايللا قەدىرلىك ئاتا. ئىككى ئەمىرزادە ئارامگاھنىڭ يېنىغا كېلىپ دادىسىغا سالام بەردى.

— ۋە ئەلەيكۇم ئەسسالام، — دېدى سەيپىدئەلى ئالپ ئوغۇل. لىرىنىڭ سالامىنى ئىلىك ئېلىپ، گەرچە ئاتا - بالىلارنىڭ بىر - بىرىنى باغرىغا بېسىپ كۆرۈشكۈسى بولسىمۇ، خاننىڭ ئالدىدا ئەدەپ ساقلاپ جىم تۇرۇشتى.

— قېنى، ئىككىلىرىمۇ يۇقىرى ئۆتۈشىلە، — دېدى سۇل. تان ئىسان بۇغاخان ئىككى ئەمىرزادىنى يېنىغا تەكلىپ قىلىپ. — قىبلىگاھىمىزنىڭ ئىلتىپاتىغا تەشەككۈر.

ئىككى ئەمىرزادە خانغا چوڭقۇر بىر سالام بېرىۋەتكەندىن كېيىن ئارامگاھنىڭ پەگا تەرىپىگە كېلىپ يۈكۈنۈپ ئولتۇرۇشتى.

سەيپىدئەلى ئالپ دۇئاغا قول كۆتۈرۈپ فاتىھە ئوقۇغاندىن كېيىن سۇلتان ئىسان بۇغاخاندىن قايتا ئېسەنلىك سورىدى. شۇ. نىڭ بىلەن قوبۇل قىلىش، سالام بېرىش يوسۇنلىرى ئاخىرلاشتى. — ئاستانىگە تەرەپباللا قەدەم كەلتۈرۈپ قىبلىگاھىمىزنىڭ ئارامىنى بۇزۇشۇمنىڭ بائىسى شولىكى، — دېدى سەيپىدئەلى ئالپ ئىسان بۇغاخان سورىمىسىمۇ مەقسىتىنى ئۇدۇللا بايان قىلىپ، — بەلكىم ئالىيلىرىمۇ خەۋەر تاپقان بولسا كېرەك، ئۇشبۇ كۈن. لىرىدە سەمەرقەنت تەختىگاھى قانغا بوپىلىپتۇ. تۈزكۈر خانزادە ئاب. دۇللەتپىخان پەدەرۇ بۇزرۇكى بولمىش شەۋكەتلىك تاجدار مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرىنى قەتلى قىلىپ، بەھىساب خۇنزىرلىقلارنى

قىلغانمىش...

— نېمە دېدىلە جانابى ئەمىر؟

چۆچۈپ كەتكەن سۇلتان ئىسمان بۇغاخان سەيپىدەئەلى ئالىپ -
نىڭ گېپىنى بۆلۈۋەتتى. سەمەرقەنتتە يۈز بەرگەن قانلىق پاجىئە
ھەققىدىكى خەۋەر تېخى ئاقسۇغا يېتىپ كەلمىگەندى.

— شەۋكەتلىك مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرى ئۆز پۇشتى تە -
رپىدىن قەتلى قىلىنىپتۇ ئالىيلىرى، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالىپ
قايغۇرغان ھالدا.

— يا خۇدا، ئۆزۈڭ بار.

سۇلتان ئىسمان بۇغاخان ئاسمانغا قاراپ ندا قىلغاندىن كې -
يىن، قول كۆتۈرۈپ مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ روھىغا دۇئا قىلدى،
باشقىلارمۇ ئۇنىڭغا ئەگەشتى. دۇئادىن كېيىن ئارىنى بىر پەس
سۈكۈنات باستى. مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئۆلۈم خەۋىرى سۇلتان
ئىسمان بۇغاخانغا قاتتىق تەسىر قىلغاندى.

— كەچۈرسىلە ئالىيلىرى، شۇم خەۋەر يەتكۈزۈپ مۇبارەك
كۆڭۈللىرىنى بىزەۋىتە قىلدىم، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالىپ ئاردا -
دىكى سۈكۈناتنى بۇزۇپ.

— ھېچقىسى يوق، — دېدى سۇلتان ئىسمان بۇغاخان ھەس -
رەتلەنگەن ھالدا، — ئۆزلە يەتكۈزمىسىلەمۇ ھامان ئاڭلىغان
بولاتتۇق. بىرنەچچە ئاي ئىلگىرى سەمەرقەنت سودىگەرلىرىدىن
مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرى بىلەن چوڭ خانزادىسى ئوتتۇرىسىدا
ئېغىر نىزا يۈز بەرگەنلىكىنى ئاڭلىغان ئىدۇق. بۇنچە ئېغىر پا -
جىئە يۈز بېرىشىنى ئويلىمىغان ئىكەنمىز.

— ئارى، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالىپ خورسىنغان ھالدا، —
سەمەرقەنتكە ئەۋەتكەن ئايغاقچىلىرىمىزنىڭ يەتكۈزۈشىچە، چوڭ
خانزادە ئابدۇللىھ تىپخان بەلختىن قىرىق مىڭ كىشىلىك لەشكەر
بىلەن سەمەرقەنتكە يۈرۈش قىلغانىكەن، سەمەرقەنت ئوردىسىدىكى
كۆپ قىسىم ئەمىر - سەركەردىلەر مىرزا ئۇلۇغبەگكە ساتقىنلىق
قىلىپ خانزادىگە ئەل بولۇپتۇ. سەمەرقەنت ھاكىمى مىرانشاھ

دورغا بولسا شەھەرنىڭ دەروازىسىنى تاقىۋېلىپ تاجدارنى كىر -
گۈزمەپتۇ. شۇنىڭ بىلەن ئىلاجىسىز قالغان مىرزا ئۇلۇغبەگ ئوغ -
لىغا تەسلىم بولۇشقا مەجبۇر بولۇپتۇ. لېكىن قارا كۆڭۈل، ئوز -
كور ئوغۇل پىر - بۇزۇكى بولمىش سۈلۈكى تەرىقەت پېشىۋاسى
ئىشان شەيخ نىزامىدىن خامۇشنىڭ كۈشكۈرتۈشى بىلەن ھەجگە
ماڭغۇزغان ئاتىسىنى سەيىد ئابباس ئىسىملىك جالىتىغا ئۆل -
تۈرگۈزۈپتۇ.

— ئاڭلىشىمىزچە، مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرىنىڭ ئوردى -

سېدا كىچىك خانزادىسى ئابدۇلئەزىزخان بىلەن ئىككى كۆرەگانى
بار ئىكەنمىشقۇ؟

— ئۇلار ئەزەلدىنلا مەرھۇم ھۆكۈمدارغا قول - قانات بولغان
ئەمەس. ھازىرچە ئابدۇلئەزىزخاننىڭ ئۆلۈك - تىرىكلىك خەۋىرى -
نى بىلەلمىدۇق. لېكىن شەۋكەتلىك ھۆكۈمدارنىڭ ئىككى كۆرە -
گانلىرى بولمىش ئابدۇللا مىرزا باشتىلا قېيىنئاتىسىدىن يۈز
ئۆرۈپ قېيىنئاغىسى خانزادە ئابدۇلئەتەپخانغا ئەل بولغان ئىكەن.
ئەبۇسەئىد مىرزانى بولسا سەمەرقەنت ھاكىمى مىرانشاھ دورغا
زىندانغا سالغانلىقى مەلۇم. يەنە بىر خەۋەرگە قارىغاندا، ئەبۇسەئىد
مىرزا زىنداندىن قېچىپ چىقىپ بۇخارادا خانزادىگە قارشى ھەرد -
كەت قىلىۋېتىپتۇدەك.

— گەرچە شەۋكەتلىك مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ دائىشمەنلىكى
خەلقىئالەمگە پۇر كەتكەن بولسىمۇ، تەسەررۇپ، سەلتەنەت سەۋە -
بىدىن بىزگە دىدار - مۇلاقاتتا بولۇش نېسىپ بولمىغاندى، —
دېدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئۆكۈنگەن ھالدا، — كۈنلەرنىڭ
بىرىدە ئىككى ئەلنىڭ ئوتتۇرىسىدا ئاداۋەتلەرنى يۈيۈپ دوستلۇق
ئورنىتىپ، قېرىنداشلىق مېھرىمىزنى جۇلالاندۇرۇپ، ئابا -
ئەجدادلىرىمىزدىن قالغان ئۇدۇم بويىچە تۇغقاندارچىلىق قىلىپ
ئۆتەرمىز دېگەن ئۈمىدىم ھەم بار ئىدى.

— خۇدا بۇيرۇمىغان ئىكەن، — دېدى سەيىدئەلى ئالىپ، —
بولمىسا بول ئىككى ئەلنىڭ تاجدارلىرىلا ئەمەس، ئاۋام - رەئىد -

يەتكىچە يىلتىزى، دىنى، تىلى، قوۋمى بىر قان - قېرىنداشلار -
دۇر. گاهى شەۋكەتلىك جەننەتماكان تۇغلۇق تۆمۈرخان ئالىيلرد -
نىڭ تەختگاھىغا، گاهى باھادىر ئەمىر تۆمۈر ساھىبقىرانىنىڭ
تەختگاھىغا ئۇيۇشۇپ ئۆتكەن زامانلارمۇ ھەم بولغان.

— ئاتا قاتلىنىڭ ئۆمرى كوتاي بولۇر. تاجۇ تەختكە بەرقارار
بولۇش ئۇزۇن مۇددەت نېسىپ بولماس، — دېدى سۇلتان ئىسان
بۇغاخان ھەسرەتلىك ئاھ ئۇرۇپ.

— ئاللاھ ئىگەم بۇيرۇسا ئېيتقانلىرى كەلگەي، — دېدى
سەيپىدەئلى ئالىپ، — ئۇشبۇ كۈنلەردە سەمەرقەنت تەختگاھى
كەلكۈندە قالغان قېيىقەك تەۋرەپ تۇرۇۋاتىدۇ. خانزادە ئابدۇللا -
تىپخان قىساسكارلارنى تىنچىتىش بىلەن ھەلەك، ۋىلايەتلىرىنىڭ
ئەمىرلىرى بولسا ئۆز غېمىدە. مۇشۇنداق ياخشى پۇرسەتنى غە -
نىمەت بىلىپ، ئەندىجانغا لەشكەر تارتىپ، پەرغانە ۋادىسىنى تە -
سەررۇپىمىزغا ئېلىۋالساق دېگەن ئۈمىدتمەن.

— بەلەن مەسلەھەت، — دېدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان، —
ئەندىجاننى تەسەررۇپىمىزغا ئېلىش جەننەتماكان پەدەرۇ بۇزۇك -
نىڭ ئارزۇسى ئىدى. ئول ئاتا ئارزۇسى بىزنىڭ قولىمىزدا ئەمەل -
گە ئاشسا ئەجەب ئەمەس.

— ئاتا ئۈمىدىنى ئاقلاش پەرزەنتىنىڭ بۇرچىدۇر، — دېدى
سەيپىدەئلى ئالىپ، — مەرھۇم جەننەتماكان سۇلتان ئۇۋەيسخان
ئالىيلرنىڭ روھى قىبلىگاھىمىزنىڭ شىجائىتىدىن خۇش بول -
غۇسى. شول تاپتا قەشقەردە بىر تۈمەن باھادىر سەركەردە - لەش -
كەرلىرىمىز ئالىيلرنىڭ پەرمانىنى كۈتۈپ، ئوزۇق - تۈلۈكى
بىلەن تەق بولۇپ تۇرۇۋاتىدۇ.

— ئۇنداق بولسا ئاقسۇدىن ئىككى تۈمەن لەشكەر ئېلىپ،
جەمئىي ئۈچ تۈمەن لەشكەر بىلەن يولغا چىقايلى، — سۇلتان
ئىسان بۇغاخان بىرنەچچە دەققە تۇرۇۋالغاندىن كېيىن سۆزىنى
داۋاملاشتۇردى، — بۇ نۆۋەت ئەندىجان يۈرۈشىگە ئەمىر جانابلىد -
رىنى ئاۋارە قىلماي ئۆزۈم چىقاي. ئۆزلە ئاستانىدە قېلىپ ئوردا

ئىشلىرىغا قارانچۇق بولغايلا.

سەيپىدئەلى ئالپنىڭ ئەندىجانغا لەشكەر تارتىپ بارغۇسى بار ئىدى. ئەمما ئىسان بۇغاخان ئۇنىڭ ياشىنىپ قالغىنىنى نەزەرگە ئېلىپ ئۆزى لەشكەر تارتىشنى قارار قىلغانىدى.

— قىبلىگاھىمنى يالغۇز يولغا سېلىپ قويسام خاتىرجەم بولالمايمەن، — دېدى سەيپىدئەلى ئالپ كۆڭلىدىكىنى يوشۇرماي.

— قانداقسىگە يالغۇز ماڭغۇدەكمەن، — دېدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان، — ئىلكىمىزدە ئۈچ تۈمەن باھادىر سەركەردە — لەشكەرلەر بار. ئەمىر جانابلىرى ئارتۇقچە تەشۋىشلەنمەي، غەلبە — نۇسرىتىمىز ئۈچۈن دۇئا قىلغايلا.

سەيپىدئەلى ئالپ خاننىڭ گېپىنى يىرغۇدەك سەۋەب تاپال-مىدى.

— جانابى قىبلىگاھىمىزدىن ئاغا — ئىنى ئىككىمىزنىمۇ ئەندىجان يۈرۈشىگە بىللە ئېلىۋېلىشنى ئىلتىماس قىلىمىز، — دېدى باياتىن بېرى گەپكە قوشۇق سالماي ئولتۇرغان ئىككى ئە-مىر زادە دەس ئورنىدىن تۇرۇپ.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان دەماللىققا جاۋاب بەرمەي، يالت ئې-تىپ سەيپىدئەلى ئالپقا قارىدى. شۇ تاپتا ھاياجانلانغان سەيپىدئە-لى ئالپنىڭ ۈجۇدىغا ئىللىق بىر ئېقىم تارىغانىدى. ئوغۇللىرى-نىڭ ھەقىقىي يىگىت بولغانلىقىنى ھېس قىلىپ، ۈجۇدىنى سۆ-يۈنۈش، پەخىرلىنىش تۇيغۇلىرى ئەسىر ئالغانىدى.

— ئوغۇللىرىمنىڭ ئىلتىماسىنى قوبۇل قىلغايلا ئالىيلى-رى، — دېدى سەيپىدئەلى ئالپ ئىلتىجا قىلىپ، — مەن بارال-مىسام ئىككى ئوغلۇمۇمۇ بولسا بېرىپ خىزمەتلىرىگە مۇلازىملىق پەرزىلىرىنى بەجا كەلتۈرگەي.

— ئەمىر زادىلەرنىڭ ساداقەت ۋە جاسارىتىگە تەسەننا، — دېدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان، — تەلپىڭلار قوبۇل بولدى.

— خان ئالىيلىرى مەرھەمەتلىكتۇر. — خان ئالىيلىرى مەرھەمەتلىكتۇر. ئىككى ئەمىر زادە خانغا ئېھتىرام بىلدۈردى.

ئارىدا قىلىشقۇدەك گەپنىڭ قالمىغانلىقىنى ھېس قىلغان سۇلتان ئىسان بۇغاخان سانىز مىرزا بىلەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىغا قاراپ خىرىلداپ كۈلۈۋەتتى.

— قانداق ئەمىرزا دىلەر، ئەمدى بەسلىشەمدۇق؟ شەرتلەشكەن ئىشنى ۋاقتىدا قىلىۋەتكەن تۈزۈك.

ئىككى ئەمىرزا دەدىسىغا قاراپ قويۇپ بېشىنى تۆۋەن سالدى.

— ئالىيلىرى خالىسا بىز تەييار، — دېدى سانىز مىرزا.

— قانداق شەرت بىلەن بەسلىشەمەكچى بولغانىتىلە ئانھەزىر دىم؟ — سورىدى سەيپىدەئەلى ئالىپ قىزىقىپ.

ھودۇقۇپ كەتكەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا قاراپ يالۋۇردى:

— ئۆتۈنۈپ قالاي ئالىيلىرى، مۇسابىقىنى ئوينىساق، شەرتنى تىلغا ئالمىسلا.

سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ مۇھەممەد ھەيدەر مىرزانىڭ دادىسىنىڭ ئالدىدا خىجىل بولۇۋاتقانلىقىنى، لېكىن سانىز مىرزانىڭ خىيالىدا يوق تۇرغانلىقىنى كۆرۈپ، كۆڭلىدىن يالت قىلىپ بىر خىيال كەچتى.

— چوڭ ئەمىرزا دە بىلەن كاماندازلىقتا بەسلىشەمەكچى بولغانىتۇق، يېڭىلىپ قالسام ئەمىرزا دىنى ئۆيلەپ قويماقچى بولغانىدىم، — دېدى خىرىلداپ كۈلگىنىچە.

— بىئەدەپ! — دېدى سەيپىدەئەلى ئالىپ سانىز مىرزىغا قاراپ، — ھايا قىلماي ئالىيلىرىغا مۇشۇنداق شەرتنى قويدۇڭمۇ؟ — كەچۈرسىلە ئاتا، — دېدى سانىز مىرزا دادىسىغا ئەركىدەپ، — شەرتنى مەن ئەمەس، قىبلىگاھىم قويدى. بىز پەرمان بەردارلىق قىلدۇق شۇ.

سەيپىدەئەلى ئالىپ ئىسان بۇغاخانغا قاراپ ئىلتىجا قىلدى:

— خان ئالىيلىرىدىن ئول شەرتنى بىكار قىلىشلىرىنى تۆۋەنچىلىك بىلەن ئىلتىماس قىلىمەن.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان قاقھلاپ كۆلدى.
— جىددىيلەشمىسىلە ئەمىر جانابلىرى. قارىسىلا، ئەمىرزا -
دىلەرنىڭ ئاللىقاچان بالاغەتكە يەتكىنىنى كۆرمەيۋاتامدىلا؟ ئەندىيە -
جانغا لەشكەر تارتىمىز دەۋاتىمىز، لەشكەرىي يۈرۈشتىن ئاڭگال
توي باھانىسىدا ئەل - يۇرتقا ئاش تارتىپ دۇئاسىنى ئالمامدۇق،
قانداق دېدىم؟

— قىبلىگاھىمىز دانادۇر، — دېدى سەيپىدەئەلى ئالىپ بە -
شىنى تۆۋەن سېلىپ، — پەرمانى ئالىينىڭ ھۆكۈمىگە ئىتائەت
گەردىنىمىز ئېگىكلىك.

— خوش، ئەمىسە باشلايلى. ئۆزلە گۇۋاھ بولۇپ بەرسىلە، —
ئورنىدىن تۇرغان سۇلتان ئىسان بۇغاخان كېلىپ سانىز مىرزى -
نىڭ دولىسىغا شاپاللىدى، — جاسارەتلىك بولسىلا ئەمىرزادەم، —
ئاندىن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنىڭ كۆزلىرىگە ئىچكۆپەرلىك بە -
لەن قارىدى، — ئاللاھ خالىسا ئۆزلە بىلەن ئالدىرماي شەرتلە -
شەرمىز ئەمىرزادەم.

نۆكەرلەر ئەتىگەندىلا خاننىڭ كاماندازلىق ماھارىتىنى مە -
شىق قىلىشى ئۈچۈن پاخالدىن ئون دانە قارانچۇق ياسىغانىدى.
— ئات چاپتۇرۇپ تۇرۇپ نىشاننى چەنلەيدىلا. ئوق قاران -
چۇقلارنىڭ دەل بېشىغا تېگىشى شەرت، — دېدى قېرى مەشقاۋۇل
مۇسابىقىنىڭ تەلپىنى ئوتتۇرىغا قويۇپ.

— ئاڭال ئەمىرزادەمنىڭ ماھارىتىنى تاماشا قىلايلى، —
دېدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان، — قېنى باشلىسىلا.

سانىز مىرزا بۇيرۇققا بويسۇنۇپ ئېتىنى دېۋىتىتى - دە، شا -
مالدەك چېپىپ كېتىۋاتقان ئاتنىڭ ئۈستىدە تۇرۇپ، قارانچۇقلار -
غا قارىتىپ چاققانلىق بىلەن ئارقىمۇ ئارقا ئوق ئۇزۇشكە باشلى -
دى. ئۇنىڭ ئاتقان ئون تال ئوقنىڭ بىر تېلىمۇ زايا بولماي
قارانچۇقلارنىڭ بېشىغا سانجىلدى. سانىز مىرزىنىڭ ئوقيا ئېتىش
ماھارىتى ھەقىقەتەن يۇقىرى ئىدى. تاماشا كۆرۈپ تۇرغان نۆكەر -
لەر سۈرەن سېلىشىپ ئالقىش ياڭراتتى. ئوغلىنىڭ ماھارىتىدىن

پەخىرلەنگەن سەيپىدەئەلى ئالپمۇ بايامقى رەنجىشلىرىنى ئېسىدىن چىقىرىپ ئىختىيارسىز كۈلۈمسىردى. قايتىپ كەلگەن سانىز مىرزا دادىسىغا مەغرۇرلۇق بىلەن قاراپ قويدى.

— ئەمدى نۆۋەت خان ئالىيلىرىغا كەلدى، — دېدى قېرى مەشقاۋۇل سۇلتان ئىسان بۇغاخانغا قاراپ.

سۇلتان ئىسان بۇغاخانمۇ ئېتىنى قۇيۇندەك چاپتۇرغىنىچە قارانچۇقلارغا قارىتىپ ئوق ئۈزۈشكە باشلىدى. ئۇنىڭ ئاتقان ئوقلىرىمۇ قارانچۇقلارنىڭ بېشىغا سانجىلىۋاتاتتى. ئىسان بۇغاخان ئەڭ ئاخىرقى بىر تال ئوقنى قەستەن قايدۇرۇۋەتتى، ئوق قارانچۇققا تەگمىدى. خاننىڭ ئوقنى قەستەن قايدۇرۇۋەتكەنلىكىنى سەزگەن سەيپىدەئەلى ئالپنىڭ يۈرىكىگە ئىللىق بىر سېزىم تارىدى.

«خان ئالىيلىرىنىڭ چوڭ ئەمىرزادىنى ئۆيلەپ قويغۇسى بار ئىكەن. بوپتۇ، خان ئالىيلىرى پەرزەنتىمگە كۆيۈنۈپ بۇنچىلىك شەپقەت كۆرسەتكەن يەردە نارازى بولۇپ نېمە قىلاي. ئەسلىدە يەنە بىرەر — ئىككى يىلدىن كېيىن ئۆيلەپ قويارمەن دېگەندىم. تەقەدەر — ئىرادە شۇنداق ئوخشايدۇ...»

— مۇبارەك بولسۇن ئەمىرزادەم، بېرىپ تەييارلىق قىلغايلا، ئەتە توپلىرى بولىدۇ. توي — مەرىكىلىرىگە ئۆزۈم باش بولىمەن، — دېدى قايتىپ كەلگەن سۇلتان ئىسان بۇغاخان. سەيپىدەئەلى ئالپ خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ، ئوغلى سانىز مىرزاغا قارىدى.

— قاراپ تۇرماي خان ئالىيلىرىنىڭ ھىممىتىگە رەھمەت ئېيتسۇنلار.

خۇشاللىقتىن ئاغزى قۇلىقىغا يەتكەن سانىز مىرزا دەرھال ئاتتىن چۈشۈپ خانغا تەزىم بەجا كەلتۈردى:

— ھىممەت قىلدىلا ئالىيلىرى. كۆپ رەھمەت!
— ئەمىرزادىلەرگە ئىجازەت، — دېدى سۇلتان ئىسان بۇغا-

خان.

ئىككى ئەمىرزادە خان بىلەن دادىسىغا يەنە بىر قېتىم سالام

بېرىۋەتكەندىن كېيىن ئاتلىرىغا مىنىپ، ئۆكەرلىرىنى ئەگەش-
تۈرگىنىچە شەھەرگە قاراپ چېپىپ كېتىشنى،
— ئەمىرزادەمگە قەستەن يېڭىلىپ بەردىلە، — دەدى سە-
يىدئەلى ئالىپ.

— قارىسام ئەمىرزادىلەر ئۆيلەپ قويغۇدەك بولۇپ قاپتۇ، —
دەدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان، — چاقچاققا يۆلەپ چېكىپ باقسام
سانىز مىرزا ئۆيلەنگۈسى بارلىقىدىن بېشارەت بېرىپ قالدى. شۇ-
ئا مۇرادىغا يەتكۈزەي دەپ قەستەن يېڭىلىپ بەردىم. پەرزەنت بول-
غۇچى كۆڭلىدىكىنى ئاتىسىغا بىلدۈرمىكى تەس. نارازى بولۇپ
قالمىغانلا ھە ئەمىر؟

— يوقسۇ، — دەدى سەيىدئەلى ئالىپ، — ئالىلىرى ئالا-
يىتەن توي بېشى بولۇپ بېرىمەن دەۋاتسىلا ئەلۋەتتە ئۆزۈمنى
بەختىيار ھېس قىلىمەن - دە. قىبلىگاھىمىزنىڭ بۇ قاتارلىق
مېھىر - شەپقىتى بىز ئۈچۈن كائىناتتا شەرەپ. بىلىمدىم، ئانھەزىر -
تىم كىمىنىڭ زەئىپەسىنى كۆڭلىگە پۈكتىكىن؟

— قارا دىۋان ئەمىرى ئاقپاشا بەگنىڭ بىر قىزى بار. يېشى
ئەمىرزادەمدىن ئىككى - ئۈچ ياش كىچىك چىقىدۇ. ئالدىنقى يىلى
خاننىش ئايىم ھەرەمگە ئەكىرىپ ئۆز تەربىيەسىگە ئالغان، ئىسمى
ئايجامال خېنىم، ھۆسنى - جامالىمۇ ئىسمىغا ئوخشاش تولىمۇ
ئۆز. ئۇنىڭ ئۈستىگە خەتتاتلىق، نەزمگە ئاجايىپ ھەۋىسى بار.

— ھە، ئەسلىدە مەرھۇم جەننەتتاكان سۈپۈرگە مىرزا جاناب-
لىرىنىڭ نەۋرىسىكەن - دە، — دەدى سەيىدئەلى ئالىپ.

— شۇنداق، كۆڭۈللىرىگە خوپ كەلگۈدەكمۇ؟
— ئول ساداقەتمەن ئەمىرنىڭ پۇشتىنى ئۆزىمىزگە كېلىن
پەرزەنت قىلىشنى ئەلۋەتتە خالايمىز. ئۆتكەن يىلى سۈپۈرگە
مىرزا ۋاپات بولغاندا، ئۆلۈم پەتىسى ئۈچۈن تۇرپانغا بارالماي
كۆڭلۈم تولىمۇ يېرىم بولغانىدى. بۇ توي دىلخەستىلىكىمىزگە
خۇشاللىق بېغىشلىسا ئەجەب ئەمەس. بىلىمدىم، ئاقپاشا بەگ جا-
نابلىرى خالامدىكىن - تاڭ؟

— بۇ ئىشتا خانىش ئايىمنىڭ گېپى ھېساب. ئاقپاشا بەگ ئول زەئىپەسىنى بىزگە پەرزەنت ھېسابىدا بېرىۋەتكەن.

— ئۇنداقتا ئەمىر زادەمۇ خان ئالىيلرىغا پەرزەنت بولغۇ-دەك، — دېدى سەيپىدەئلى ئالپ ھاياجانلىنىپ.

— ئەلۋەتتە، — ئىسان بۇغاخان بىر ئاز ئويلىنىۋالغاندىن كېيىن گېپىنى داۋاملاشتۇردى، — كىچىك ئەمىر زادە مۇھەممەد-ھەيدەر مىرزا يۈزى تۆۋەن، جاسارەتلىك ھەم پەزىلەتلىك يىگىت بوپتۇ. بۇ يېقىندا ئۆيلىنىش خىيالى باردەك قىلمايدۇ، كۆڭلىگە چوڭ ئىشلارنى پۈككەندەك قىلىدۇ. پەزىلىتى كەم — كۈتسىز ئۆزلەنى تارتىپتۇ. كۆڭۈل خۇشلۇقۇم، ھايات بېغىمنىڭ نازۇك چىمەنى بولمىش مەلىكە دۆلەت نىگار خېنىم بۇ يىل سەككىز ياشقا كىرەي دەپ قالدى. گەرچە ئۇ غۇنچىچە^①دىن تاپقان پەرزەند-تىم بولسىمۇ، ئۇنىڭغا خانزادەمدىن بەكرەك مېھرىم بار. ئەگەر كىچىك ئەمىر زادە ئۈچ — تۆت يىل تەخىر قىلسا، ئول مەلىكەنى نىكاھلاپ بېرىپ ئۆزۈمگە كۆرەنگان قىلىۋالغۇم بار.

سەيپىدەئلى ئالپ سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ مۇھەممەد دەرىمىزغا قىزىنى بېرىش مۇددىئاسىنى ئاڭلاپ باشقىچە روھلاندى.

— ئالىيلرىنىڭ ھىممىتىگە تەسەننا، — دېدى ھاياجانلاند-غان سەيپىدەئلى ئالپ، — قىبلىگاھىمىزغا قۇدا بولۇش بىز ئۇ-چۈن كاتتا شەرەپ، بۇ مۇددىئالىرىنى ئاڭلىسا ھاممىلىرى ئۆز سۇلتان مەلىكىمۇ كۆپ مىننەتدار بولىدۇ.

— ئۇرۇق — تۇغقان بولۇپ قېرىنداشلىق مېھرىمىزنى مۇستەھكەملىسەك، سەلتەنەتىمىز تېخىمۇ قۇدرەت تېپىپ، ئەل — يۇرتىمىز ئاسايىشلىققا يۈزلىنىدۇ جانابى ئەمىر. ھاممام ئۆز سۇلتان مەلىكە ئالىيلرى بىزگە ئانا يوللۇقتۇر. ئۇنىڭ كۆڭلىنى خۇشال قىلىش ئەلۋەتتە بۇرچىمىزدۇر. شۇنداق بولسۇن ئەمىسە، ھازىرچە چوڭ ئەمىر زادىنىڭ تويىنى ئوينايلى. ئاللاھ خالىسا

① غۇنچىچە — توقال خانىش.

ئىككى ھەپتىدىن كېيىن ئەندىجانغا يول بولۇر.
ئۇلار ئەندىجان يۈرۈشى ھەققىدە ئۇزاق مۇگدەشتى.

50

مۇشۇ كۈنلەردە ئۇرۇش مالىمانچىلىقىدا قالغان سەمەرقەنت ئېچىنىشلىق ئىگرايتتى. كۆھەك، ئابىرەھمەت دەريالىرى مۇڭلۇق شىرىلدايتتى. ئۈرگۈت تاغلىرى سۈكۈتلۈك ئىدى. ھودۇققان، تەشۋىشكە چۈشكەن شەھەر خەلقى قاتتىقراق شەپىدىنىمۇ چۆچۈ-شۈپ، پۈتىنىڭ ئۈچىدا دەسسەپ مېڭىشاتتى. بۇنىڭ ئەكسىچە، سەمەرقەنت كوچىلىرىدا چىۋىندەك ئاۋۇپ كەتكەن سوپى - دەر - ۋىشلەرنىڭ جەررە - سامالىرى ئەۋجىگە چىققانىدى. مېڭىر جا - پالار بىلەن شەۋكەتلىك قىيىنئاتسى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ تەخ - تىدە ئولتۇرۇشقا مۇۋەپپەقىيەت بولغان ئەبۇسەئىد مىرزانىڭ خاتىر - جەمسىزلىكى، غەم - تەشۋىشلىرى تېخى بېسىلمىغانىدى. گويا ھازىرلا بىرى ھاكىمىيەتنى تارتىۋالدىغاندەك بامدات نامىزىدىن يېنىپ تاڭ سەھەردىلا كۆكسارايغا چىقىپ تەختتە ئولتۇرسا، تاكى كەچ كىرىپ ئەل ياتقۇغىچە كۆكسارايىدىن ئايرىلمايتتى، تەختتىن مىدىرلىمايتتى. چۈنكى، مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىن تېرىقتەك چېچىلىپ كەتكەن تۆمۈرىزادىلەر ئۆزلىرىنى سەمەر - قەنت تەختىگە دەۋاگەر ھېسابلاپ، تەرەپ - تەرەپلەردە لەشكەر توپلاپ، قوشنا ئەللەرنىڭ خان - سۇلتانلىرىدىن ياردەم سوراپ، تەخت - سەلتەنەتنى ئىگىلەش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىۋاتاتتى.

ھەئە، نەچچە يىلدىن بېرى بىر قېتىم بولسىمۇ ئولتۇرۇپ بېقىشقا ھەۋەس قىلغان ھەشەمەتلىك ئالتۇن تەخت ئەبۇسەئىد مىرزانغا قىلچىلىك راھەت بېغىشلىمىدى. ئۇ مىرزا ئۇلۇغبەگكە

كۈيۈتۈغۈل بولۇپ كۆرەگانلىق مەرتىۋىسىگە ئېرىشكەندىن بېرى بۇ سەلتەنەتلىك تەختتە ئولتۇرۇشنى قانچىلىك ئارمان قىلغاندەك دى - ھە. كۆرەگانلىق شەرىپىگە ئېرىشكەن دەسلەپكى مەزگىل - لەردە ئۇ قېيىنئانىسىنىڭ تەختىدە ھامان بىر كۈنى ئولتۇرۇشنى خىيال قىلغان، بۇ خىيالغا ئىشىنىپ تاتلىق - تاتلىق چۈشلەرنى كۆرگەنىدى. بىراق ئۇزاق ئۆتمەيلا باجىسى ئابدۇللا مىرزا ئۇنىڭ بۇ چۈشلىرىنى بۇزۇۋەتتى. ئابدۇللا مىرزا خاقانى سەئىد شاھروخ مىرزانىڭ ئىككىنچى ئوغلى ئىبراھىم مىرزانىڭ چوڭ ئوغلى ئىدى. مۇنداقچە ئېيتقاندا، ئۇ مىرزا ئۇلۇغبەگكە جىيەن كېلەتتى. شۇڭا ئابدۇللا مىرزا ئۆزىنى سەمەرقەنت تەختگاھىنىڭ قانۇن - لۇق مىراسخورلىرىدىن بىرى دەپ ھېسابلايتتى، شۇ سەۋەبلىك دىمىقى ئۈستۈن ئىدى. ئەبۇسەئىد مىرزا بولسا ئەمىر تۆمۈرنىڭ ئۈچىنچى ئوغلى مىرانشاھنىڭ نەۋرىسى ئىدى. شاھروخخان ئە - مىر تۆمۈرنىڭ تەختىگە ۋارىسلىق قىلغان چاغدا مىرانشاھ ئالدى - قاچان قازا قىلغانىدى. مىرزا ئۇلۇغبەگ تۇغقاندارچىلىق مېھرىنى چىڭىتىش مەقسىتىدە نەۋرە ئىنىسى - بۇخارا ئەمىرى سۇلتان مۇھەممەدخاننىڭ ئەتىۋارلىق بۇ ئۇلۇغقا قىزىنى بېرىپ كۈيۈ - ئوغۇل قىلىۋالغانىدى. شۇ سەۋەبلىك ئەبۇ سەئىد مىرزمۇ ئۆزىنى سەمەرقەنت تەختگاھىنىڭ قانۇنلۇق مىراسخورى ھېسابلايتتى. شۇڭا بۇ ئىككى باجىنىڭ پۇرچىقى پىششىمىدى، پەقەتلا ئەپ - ئۆ - تەلمىدى. مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئىككى كۈيۈ ئۇلۇغنى ئەپلەشتۈرۈپ قويۇش ئۈچۈن كۆرسەتكەن تىرىشچانلىقلىرى بىكار كەتتى. ئور - دىدا يۇقىرى مەرتىۋىگە ئېرىشىپ، كۈنلەرنىڭ بىرىدە قېيىنئانىسىنىڭ تەختىدە ئولتۇرۇشنى كۆڭلىگە پۈككەن بۇ ئىككى يىگىت پەقەتلا كېلىشەلمىدى. بىر - بىرىگە يول قويۇشمىدى، ئىززەت - ئابرويىنى قىلىشمىدى. ئەكسىچە، پۇرسەت تاپسىلا بىر - بىرىنىڭ ئەيىبىنى كۈچىلايتتى، قېيىنئانىسىغا چىقىشتۇراتتى، ئەمىرلەر - نى يېنىغا تارتىشقا تىرىشىپ گۈرۈھۋازلىق قىلاتتى. ھەئە، بىر - نەچچە قېتىم كۆكسارايىدا، مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئالدىدىلا ياقا سە -

قىشقانمۇ بولدى. شۇنىڭ بىلەن مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ بۇ ئىككى كۈيۈڭۈڭلىدىن كۆڭلى قالدى، رايى قايتتى. ئۇلارنى يوقىرى مەن-سەپكە، مۇھىم ئىشلارغا يېقىن يولاتمىدى. ئىچكىلەر - تۆۋەن دەرىجىلىك ئوردا ئەركانلىرى قاتارىدا مۇئامىلە قىلدى. كېيىنچە ئۇلار ھەرقانچە تىرىشچانلىق كۆرسىتىپمۇ مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئىشەنچىگە ئېرىشەلمىدى. شۇ سەۋەبتىنمۇ بۇ ئىككىسىنىڭ مىرزا ئۇلۇغبەگكە كۆڭلىدە غۇمى، ئاداۋىتى بار ئىدى.

مىرزا ئۇلۇغبەگ سۆيۈملۈك ئوغلى ئابدۇللەتپخانغا جازا يۈرۈشى قىلىش ھارپىسىدا كۈتمىگەندە ئىككى كۈيۈڭۈڭلىغا يۈك-رى دەرىجىلىك لەشكىرى مەنەپ بەردى. ئاخىرقى ھېسابتا قې-يىنئاتىسىنىڭ ئەتۋارلىشىغا ئېرىشكەن ئەبۇسەئىد مىرزا جان - جەھلى بىلەن تۆھپە كۆرسىتىپ، قېيىنئاتىسىنىڭ ئىشەنچىگە ئېرىشىشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. بىراق خانزادە ئابدۇللەتپخان بىلەن ئاستىرتىن تىل بىرىكتۈرۈۋالغان ساتقىن ئەمىر مىرانشاھ دورغا بىتۈيۈق تۇرغان ئەبۇسەئىد مىرزىنى تۇتۇپ زىندانغا تاشلىدى. شۇنىڭ بىلەن ئۇنىڭ كۆڭلىگە پۈككەن ئارزۇ - ئارمانلىرى تۈيۈقسىزلا يەنە كۆپۈككە ئايلاندى.

قېيىنئاتىسىنىڭ جەڭدە نۇسرەت قازىنىشىغا كۆزى يەتمىگەن ئابدۇللا مىرزا بولسا تادانلىق قىلىپ قېيىنئاغىسىغا ئەل بولدى. ئەمىر سۇلتان شاھ بارلاسىنى خانزادە ئابدۇللەتپخاننىڭ تۇزىقىغا دەسەتتى. شۇنىڭ بىلەن قېيىنئاتىسىنىڭ ئالدىدا يوقاتقان ئاب-رۇيىنى قېيىنئاغىسىنىڭ ئالدىدا تىكلىۋالدى.

خانزادە ئابدۇللەتپخان سەمەرەنتكە كېلىپ دادىسىنىڭ تەختىدە ئولتۇرغاندىن كېيىن ئابدۇللا مىرزىغا لەشكىرىي دىۋان-نىڭ ئەمىرلىك مەرتىۋىسىنى بەردى. شۇنىڭ بىلەن ئابدۇللا مىرزا سەلتەنەتنىڭ لەشكىرىي ھوقۇقىنى قولغا ئېلىۋالدى. بۇ چاغدا زىنداندا ياتقان ئەبۇسەئىد مىرزا مىرزا ئۇلۇغبەگكە سادا-قەتەن گۈندىپايلار ئارقىلىق بۇ ئىشلاردىن تولۇق خەۋەر تاپتى. قېيىنئاتىسىنىڭ تەختىدە قېيىنئاغىسى خانزادە ئابدۇللەتپخان-

نىڭ ئولتۇرغىنىدىن كۆرە باجىسى ئابدۇللا مىرزىنىڭ يېڭى خانەنىھە نىڭ ئەتىۋارلىشىغا ئېرىشىپ يۇقىرى مەرتىۋىگە ئېرىشكەنلىكى بەكرەك ئىچىنى ئادىتىۋەتتى، يۈرىكى مۈشۈك تاتلىغاندەك ئېدى. چىشىپ بىئارام بولدى. قېيىنئاغىسى ئابدۇللەتپخاننىڭ ئىلتىدەپاتىغا ئېرىشىپ زىنداندىن چىقىش ئۈمىدى پۈتۈنلەي ئۈزۈلدى. قارا نىيەت باجىسى ئابدۇللا مىرزىنىڭ ھاياتىغا قەست قىلىشىدىن ئەنسىرىدى. چۈنكى، ئۇ خانزادە ئابدۇللەتپخاننىڭ يېنىدا باجىسى ئابدۇللا مىرزىلا بولىدىكەن ئۆزىگە تىنچ - ئامانلىق بولمايدىغانلىقىنى، ئابدۇللا مىرزىنىڭ بىر ئاماللارنى قىلىپ ئۆزىنى ئۆلتۈرۈۋېتىدىغانلىقىنى ئوبدان بىلەتتى. شۇڭا جېنىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن زىنداندىن قېچىش قارارىغا كەلدى ۋە ھېلىقى مىرزا ئۇلۇغبەگكە ساداقەتمەن گۈندىپايلىرىنىڭ ياردىمىدە زىنداندىن قېچىپ ئۇدۇل ئاتا مىراس زېمىنى بۇخاراغا كەتتى. مۈشۈ ئارىلىقتا مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ نۆكەر بېشى بابا ھۈسەيىن بەگ پاسىباننىڭ قىدى ساسىنى ئېلىش ئۈچۈن ئاتا قاتىلى خانزادە ئابدۇللەتپخاننى ئۆلۈتۈرۈپ، بېشىنى مىرزا ئۇلۇغبەگ مەدرىسەسىگە ئېسىپ قويدى. بۇ كۈتۈلمىگەن ئاپەت ئابدۇللا مىرزىغا ئامەت ئېلىپ كەلدى: شۇنىڭ بىلەن ئىگىسىز قالغان سەمەرقەنت تەختىدە ئولتۇرۇش ئۈنىڭغا نېسىپ بولدى.

باجىسى ئابدۇللا مىرزىنىڭ سەمەرقەنت سەلتەنەتنى قولغا ئېلىپ تەختتە ئولتۇرغانلىقىدىن خەۋەر تاپقان ئەبۇسەئىد مىرزا تەخت دەۋاسى قىلىپ بۇخارادىن سەمەرقەنتكە لەشكەر تارتىپ كەلدى. لېكىن تەختنى تارتىۋېلىش ئۇياقتا تۇرسۇن، جەڭدە قاتتىق يېڭىلىپ، ئازغىنە نۆكەرلىرى بىلەن قېچىپ قۇتۇلدى ۋە سىر دەرياسىنىڭ ئۇ تەرىپىدىكى دەشتى قىپچاق ئېلىنىڭ ھۆكۈمرانى سۇلتان ئوبۇلخەيرخاندىن ياردەم سورىدى. ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ ياردەم سوراپ كېلىشى سۇلتان ئوبۇلخەيرخاننىڭ كۆڭلىدىكىدەك ئىش بولدى. چۈنكى، مىرزا ئۇلۇغبەگدىن بىرقانچە قېتىم راۋۇرۇس پەشۋا يېگەن ئوبۇلخەيرخان سەمەرقەنت ھا-

كىمىيىتىدىن خاتىرجەم ئەمەس ئىدى. ئۇ ئەبۇسەئىد مىرزا سە - مەرقەنت ھاكىمىيىتىنى قولغا ئالسا، دەشتى قىپچاق ھاكىمى - يىتىگە كۆپ پايدىسى تېگىدىغانلىقىنى ھېس قىلدى - دە، دەرھال بارلىق سەركەردە - لەشكەرلىرىنى ئەبۇسەئىد مىرزاغا ياردەم بېرىشكە پەرمان چۈشۈردى. شۇنىڭ بىلەن ئەبۇسەئىد مىرزا سىر دەرياسىدىن ئۆتۈپ سەمەرقەنتكە ئىككىنچى قېتىم باستۇرۇپ كەلدى. بۇ چاغدا ئابدۇللا مىرزا ئەمىر سۇلتان جاندار، مىرانشاھ دورغا قاتارلىق مىرزا ئۇلۇغبەگكە خائىنلىق قىلغان ئەمىرلەر بىلەن زىددىيەتلىشىپ قالغانىدى. شۇڭا ئۇلارنىڭ جەڭدە قەستەن سۇسۇق قىلىشى بىلەن ئابدۇللا مىرزا يېڭىلىپ قالدى. سەمەر - قەنت شەھىرىنى ئېلىپ تاجۇ تەختىنى ئىگىلىگەن ئەبۇسەئىد مىرزا ئەسەرگە چۈشكەن باجىسى ئابدۇللا مىرزا ۋە مىرانشاھ دورغا، ئەمىر سۇلتان جاندارلارغا قىلچىلىك رەھىم - شەپقەت قىلماي كالىسىنى ئالدى. شۇنداق قىلىپ ئابدۇللا مىرزا سەمەر - قەنت تەختىدە ئاران بىر يىل ئولتۇرالغان بولدى.

كۆكسارايدا يالغۇز ئولتۇرۇپ ئۆتكەن ئىشلارنى خىيالىدىن ئۆتكۈزگەن ئەبۇسەئىد مىرزا ئېغىر خورسىنىپ قويدى. ئۇ قې - پىنئانتىسى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ ئەتىۋارلىشىغا، ئىززەتلىشىگە ئېرىشكەن يۇقىرى دەرىجىلىك ئەمىرلەرنىڭ ھالقىلىق پەيتتە خا - ئىنلىق قىلغىنىنى ئۆز كۆزى بىلەن كۆرگەن بولغاچقا، سەمەر - قەنت تەختىنى قولغا ئالغاندىن بېرى ئوردىدىكى ئەمىرلەرگە ئىشەنمەس بولۇپ قالغانىدى، ئۇلارنى زىيادە چىڭ تۇتاتتى. سە - ۋەبىسىزلا كۆكسارايغا چاقىرتىۋالاتتى، سەۋەبسىزلا ھەيدەپ چى - قىراتتى.

«گەرچە مىرانشاھ دورغا بىلەن ئەمىر سۇلتان جاندار ئۆلگەن بولسىمۇ، لېكىن ئېھتىيات قىلىش كېرەك. تاجۇ تەختى ئاشۇ ئەمىر - سەركەردىلەرسىز تۇتۇپ تۇرغىلى بولسا ئىدى كاشكى. ئوردىدىكى ئەمىرلەرگە ئىشەنگىلى بولارمۇ؟ بۇلارنىمۇ ساتقىنلىق قىلمايدۇ دەپ كىم ھۆددە قىلالايدۇ. بىر ئاللاھ، بىر ئۆزۈمدىن

باشقا ھېچكىمگە ئىشەنمەيمەن. شۇنداق، بۇ ئەمىرلەرنى ئىشلىدە -
تىشكە بولىدۇ، ئىشىنىشكە بولمايدۇ. ھېچ بولمىسا بۇ تەخت -
سەلتەنەتنى تولۇق مۇستەھكەملىۋالغىچىمۇ بولسا ئۇلاردىن پايدىدە -
لىنىپ تۇراي. كېيىن ئاستا - ئاستا ئالماشتۇرۇۋېتىرمەن...»

ئەبۇسەئىد مىرزى ئاچچىق تولغاندى، قۇبۇرۇق شاھنىشىنغا
نەزەر تاشلىدى. ئۇ بايىلا تېخى ئەمىرلەرنى شاھنىشىندىن سەۋەب -
سىزلا قوغلاپ چىقارغاندى. ئۇنىڭ كۆز ئالدىغا سەمەرقەنتنى ئې -
لىپ، تەختتە ئولتۇرغاندىن كېيىنكى ئىشلار كېلىۋالدى.

ھەئە، ئەبۇسەئىد مىرزىغا ياردەم قولىنى سۇنغان دەشتى قە -
پچاق دالىسىنىڭ ھۆكۈمدارى ئوبۇلخەيرخاننىڭ سەركەردە -
لەشكەرلىرى سەمەرقەنتكە كىرگەندىن كېيىن شەھەرنى خالىغانچە
بۇلاپ - تالىدى. خانزادە ئابدۇلەتپخان، ئابدۇللا مىرزىلاردىن
ئېشىپ قالغان ئوردا خەزىنىسىنى پۈتۈنلەي قۇرۇقداپ قويدى،
ھەتتا كۆكسارايىنىڭ تاملىرىغا ئېسىپ قويغان تۈرلۈك سەنئەت بۇ -
يۇملىرى، بېزەكلەرنىمۇ ساق قويمىدى. ئەبۇسەئىد مىرزى بۇ
بۇلاڭ - تالاڭ، ۋەيرانچىلىقنى توسۇشقا ئامالسىز قالدى. چۈنكى،
ئۇ ئاشۇلارغا تايىنىپ تاجۇ تەختنى تارتىۋالغاندى. ئۆزلىرىنى ئە -
بۇسەئىد مىرزىنىڭ شاپائەتچىسى دەپ ھېسابلايدىغان بۇ سەركەر -
دىلەر ھەرقانداق زورلۇقلارنى قىلىشتىن ئايانمايتتى، ئەبۇسەئىد
مىرزىدىن ئازراقمۇ تەپ تارتمايتتى. ئەبۇسەئىد مىرزى ئۇلارنىڭ
قايتىپ كېتىشىنى سەۋرچانلىق بىلەن كۈتۈپ چىشىنى - چىش -
غا چىشلەشكە مەجبۇر بولدى. ئۇلار كەتكەندە سەمەرقەنت شەھىرى
قاتتىق بۇلاڭ - تالاڭغا ئۇچرىغان ئەسكى سارايغا ئوخشاپ قالغان،
مىرزى ئۇلۇغبەگ دەۋرىدىكى شانۇ شەۋكىتىدىن، سۆلەت - ھەشە -
مىتىدىن ئىزنامۇ قالمىغاندى.

دەشتى قىپچاق لەشكەرلىرىدىن قۇتۇلغان ئەبۇسەئىد مىرزى
نېزدىن لەشكەر توپلاشقا كىرىشتى. چۈنكى شۇ كۈنلەردە ئۆزلىرىدە -
نى سەمەرقەنت تەختىنىڭ دەۋاگەرى ھېسابلاشقان خانزادە ئابدۇل -
لەتپخاننىڭ ئىككى ئوغلى - خانزادە ئەھمەدخان بىلەن مۇھەمەد -

مەد جۇگى ھىرات ئەمىرى ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزىنىڭ قېشىغا بېرىپ بىرلىكتە سەمەرقەنتكە لەشكەر تارتىشقا تەييارلىنىۋاتاتتى. ئايغاقچىلىرىدىن بۇ خەۋەرنى ئاڭلىغان ئەبۇسەئىد مىرزا بىر تەرەپتىن لەشكەر، بىر تەرەپتىن ئاشلىق، ئوزۇق - تۈلۈك جۇغلانماقچى ئالدىراپ، يېتىشىپ بولالماي، ئاسان ئاچچىقلىنىدىغان، كىسەلگەك بولۇپ قالغانىدى. ئەمىر - سەركەردىلەرنى ئىشقا بۇيرۇپ بولۇپلا ئارقىسىدىن يەنە ئۆزى ھېلى قورال - ياراغ سوقۇۋاتقان تۆمۈرچىخانلارغا، ھېلى ئاشلىق ئىسكىلاتلىرىغا، ھېلى يېڭى لەشكەرلەرنى مەشىقلەندۈرۈۋاتقان لەشكەرگاھلارغا چاپاتتى. تۈرۈپلا ئەمىرلەرنىڭ ھەممىسىنى شاھنىشىنغا يىغىۋالاتتى. ئۇلار - دىن بۇيرۇغان ئىشلارنىڭ ئىجراسىنى چالا - بۇلا سۈرۈشتۈرۈپلا، يوقىلاڭ بىر ئىشلارغا بولدى دېگۈچە چېچىلىپ، يەنە قوغلاپ چىقىراتتى، ئەمىرلەرنى يۈرەكئالدى قىلىۋەتكەنىدى. ئۇ شاھنىشىندا يالغۇز قالسىمۇ ئىچى سىقىلاتتى، ئەمىرلىرىنى چۆرىسىگە يىغىۋالسىمۇ ئوخشاشلا ئىچى سىقىلاتتى. تاجۇ تەخت دەۋاگەرلىرىدىن ئىك تەھلىكىلىرى بېسىلمىغاچقىمۇ، ئۆزىنىڭ سەلتەنەتنى قولغا ئالغىنىغا، تەختتە ئولتۇرغانلىقىغا ئىشەنچى يوق ئىدى.

سارايغا پۈتۈننىڭ ئۇچىدا دەسسەپ كىرىپ كەلگەن ھۆدەيچى بەگ ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ ھەم ئازابلىق، ھەم چېگىش خىياللىرىدىن بۆلۈپ، قول باغلىغىنىچە جۈرئەتسىزلىك بىلەن ئېغىز ئاچتى:

— مەلۇم بولغاي!

خىيالدىن باش كۆتۈرگەن ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ كۆزلىرى يەۋىتىدىغاندەك ئەلپازدا چەكچەيدى.

— سۆزلە!

— ھىرات ئەمىرى ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزا بىلەن ئاغا - ئىنى خانزادىلەر ھىراتتىن لەشكەر تارتىپ يولغا چىقىپتۇ. ئەبۇسەئىد مىرزا مۇشتۇمىنى غەزەپ بىلەن تۈگدى، لېكىن يەنىلا ئۆزىنى تۇتۇۋالدى.

— پەرمانچى بەگنى چاقىر!
 ھايال ئۆتمەي پەرمانچى بەگ پالاقلاپ كىرىپ كەلدى.
 — ئەمىر - سەر كەردىلەرگە پەرمانىمنى يەتكۈز. ھەپتە ئى -
 چىدە ئوزۇق - تۈلۈك، لەشكەرىي ھازىرلىقلارنى تولۇق پۈتتۈرۈپ
 بولسۇن. ئازراقلا سەۋەنلىك سادىر قىلىدىكەن كالىسىنى ئالىد -
 مەن!

— خوپ پاناھگاھىم!
 پەرمانچى بەگنىڭ مىسىلداپ ماڭغىنىنى كۆرۈپ ئەبۇسەئىد
 ● مىرزا جان - جەھلى بىلەن ۋارقىرىدى.
 — ئىلدام بول ئەبگا!

ئىلگىرى مىرزا ئۇلۇغبەگنىڭ سىلىق - سىپايە مۇئامىلە -
 سىگە كۆنۈپ قالغان مەھرەملەر ئەبۇسەئىد مىرزانىڭ قوپال مۇئا -
 مىلىسىگە كۆنەلمەيۋاتاتتى. ھەر قېتىم شاھنىشىنغا قەدەم باسسا،
 خۇددى ۋەھشىي يىرتقۇچنىڭ ئۆڭكۈرىگە كىرگەندەك ۋەھىمىگە
 چۈشۈپ قالاتتى، قاتتىقراق نەپەس ئېلىشقىمۇ يېتىنالمىتتى.
 «كەلسە كېلىۋەرسۇن، مەن ھەرگىزمۇ جەننەتماكان مىرزا
 ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرىنى دوراپ، شەھەرنى تاشلاپ چىقمايمەن. سە -
 مەرقەنت شەھىرىنىڭ سېپىللىرى مۇستەھكەم، مۇداپىئەگە ئەپ -
 لىك. ئوزۇق - تۈلۈكلەرنىمۇ كەڭتاشا غەملىۋالدىم، لەشكەرلەرمۇ
 يامان ئەمەس مەشىقلىنىۋاتىدۇ. ئۇلارنىڭ مەندىن شەھەرنى سويۇپ
 ئالغىنىنى بىر كۆرەي. جەڭگە چىقماي يېتىۋالسام قانداق قىلد -
 دىكەن قېنى، شەھەر ئەتراپىدىكى ئاۋامنىڭ ئوزۇق - تۈلۈكىنى
 پۈتۈنلەي يىغىۋالدىم. ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزا ئۆزىنى چاغلىماي
 لەشكەر تارتىپ كەلگىنى بىلەن، شۇنچە نۇرغۇن لەشكەرگە ھىرات -
 تىن ئوزۇق - تۈلۈك توشۇپ ئۈلگۈرتەلمەيدۇ. خەلقنىڭ قولىدا
 ئاشلىق يوق، بىر ئايغا پايلىماي ئاستا قۇيرۇقىنى قىسىپ چى -
 كىنمىسە ھېساب ئەمەس. يامىنىغا كەلسە سۈلھىگە كېلىپ ئۇنىڭ
 تەخت - سەلتەنەتنى ئېتىراپ قىلغاچ تۇرارمەن. ئاشۇنداق قىلد -
 سام ئابدۇللەتپخاننىڭ ئول ئىككى خانزادىسىمۇ ئامالسىز قالد -

دۇ. مەنمۇ بىر مەزگىل ئۆزۈمنى ئوڭشۇۋېلىش ئۈچۈن پۇرسەت يارىتمەن. كېيىنكى ئىشلارنى ئاللاھ خالىسا ئالدىرماي بىر تەرەپ قىلىۋالارمەن. خەپ ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزا، نېمەڭگە ئۈچۈن لىق قىلىسەن؟! ئۆز ۋاقتىدا مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرى پەقەت ئوغلى ئابدۇللەتپخانغا ھىراتنى بەرمەسلىك ئۈچۈنلا سېنى قوڭ چالمىسىنىڭ ئورنىدا ھىراتقا قارانچۇق قىلىپ قويغان ئەمەسمۇ دى؟ ھالا بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە ئاشۇ نېسىۋەڭگە شۈكۈر قىلماي، بىزدىن تاجۇ تەخت تالاشقۇدەك بولدۇڭمۇ؟ ئالدىرماي تۇر. سېنىڭ ئىشىڭنىمۇ ئاستا - ئاستا بىر تەرەپ قىلىمەن. باي خۇراسان ۋادىسىنى تەسەررۇپۇمغا ئالماي قويمايمەن. شۇنى بىلىپ قوي، بۇ جاھان كەڭرى بولسىمۇ، ئىككى ھۆكۈمدار ئۈچۈن يەنىلا تارلىق قىلىدۇ. ئەمدى نۆۋەت مىرانشاھ ئەۋلادلىرىنىڭ، شاھرۇ - خىيلار ئىشىنى قىلسۇن. ھېلىمۇ ئۇلار بابائى بۇزرۇك ئەمىر تۆمۈر ساھىبىقىراندىن قالغان بۇ سەلتەنەتنى يەتكىچە سۈرىدى، قانداق غۇچە دەۋران سۈردى. مىرانشاھ ئەۋلادىنى يېقىن يولاتمىدى. جې - نىم تېنىمىدىلا بولىدىكەن، ئەمدى ئۇلارنى مەنمۇ بۇ تەختكە يېقىن يولاتمايمەن...»

ئەبۇسەئىد مىرزا خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ، شەھەر سېپىلىنى كۆزدىن كەچۈرۈش ئۈچۈن كۆكسارايىدىن چىقىپ كەتتى.

مانا بۈگۈن ھىرات ئەمىرى ئوبۇلقاسىم بابۇر بىلەن خانزادە ئابدۇللەتپخاننىڭ ئىككى ئوغلى ئەھمەد مىرزا، مۇھەممەد جۇ - گىلارنىڭ سەمەرقەنت شەھىرىنى مۇھاسىرىگە ئالغىنىغا ئوتتۇز سەككىز كۈن بولدى. ئۆز ۋاقتىدا ئانچە ئېپ ئۆتۈشمىگەن بۇ قېرىنداشلار ئەمدى تەخت - سەلتەنەتتىن ئىبارەت ئورتاق مەقسەت ئۈچۈن ئىتتىپاق تۈزۈشكەندى.

كىچىك ۋاقتىدىن تارتىپ بوۋىسى شاھرۇخ مىرزانىڭ ئور -

دەسدا تەربىيەلەنگەن ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزا ئىلىمگە ھېرىس-مەن، ئىلىم ئەھلىنى ھۆرمەتلەيدىغان، پەزىلەتلىك يىگىت ئىدى. شۇ سەۋەبتىن تاغىسى مىرزا ئۇلۇغبەگكە ئالاھىدە ھۆرمىتى بار ئىدى. ھىراتقا ئەمىر بولغاندىن بېرى مىرزا ئۇلۇغبەگكە ساداقەت-مەن بولۇپ، ھۆكۈمەت ئىشلىرىنى مىرزا ئۇلۇغبەگكە تەقلىد قىلىپ، خانزادە ئابدۇللىتىپخان بىلەن ئاكىسى ئالا ئۇددەۋلە ۋەيران قىلىۋەتكەن ھىراتنى قايتىدىن گۈللەندۈرگەن، نۇرغۇن ئىلىم ئەھلىلىرىنى، سەنئەتكارلارنى، شائىر، تارىخچى، بىناكار، نەق-قاشلارنى ھىراتقا قايتىدىن جەلپ قىلغانىدى. جۈملىدىن ئەمدىلا ئون بەش ياشقا كىرگەن ئەلىشىر نەۋائىنىمۇ كىچىك كۆرمىي ئوردىسىغا تەكلىپ قىلىپ، خىزمەتكە ئالغانىدى. ئۇ مىرزا ئۇ-لۇغبەگنىڭ ئۆلۈمىگە بەكمۇ ئېچىندى، نەۋرە ئاكىسى خانزادە ئابدۇللىتىپخاننى ئېتىراپ قىلمىدى. ھىراتتا ئۆز ئالدىغا مۇستەقىللىق جاكارلىدى. ئابدۇللىتىپخاننىڭ ئۆلۈمىدىن كېيىن تەختكە چىققان يەنە بىر نەۋرە ئاكىسى ئابدۇللا مىرزا بىلەن تېخىمۇ ئەپ ئۆتمىدى، بەلكى ئۇنى خائىن، ساتقىنلىقتا ئەيىبلەپ مەكتۈپ ئەۋەتتى. سەمەرقەنت تەختگاھى ئەبۇسەئىد مىرزانىڭ قولىغا ئۆت-كەندىن كېيىن سەمەرقەنتكە لەشكەر تارتىشنى كۆڭلىگە پۈككەن بولسىمۇ، بىر مەزگىل پۇرسەت كۈتۈپ قاراپ باقمىچى بولغانىدى. نەۋرە ئاكىسى خانزادە ئابدۇللىتىپخاننىڭ ئىككى ئوغلىنىڭ ياردەم سوراپ كېلىشى ئۇنىڭ سەمەرقەنت سەلتەنەتنى ئىگىلەش ئارزۇ-سىنى بىردىنلا كۈچەيتىپ قويدى. شۇنىڭ بىلەن ئوچۇق - ئاشكارا تەخت دەۋاسى قىلىپ ئەبۇسەئىد مىرزاغا ئۇرۇش ئېلان قىلدى. ئەبۇسەئىد مىرزا سەمەرقەنت شەھىرىنى قاتتىق مۇداپىئە قىلىپ پەقەتلا جەڭگە چىقىمىدى. ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزانىڭ جەڭگە ئۈندەشلىرى، ھاقارەتلەشلىرى، ھەتتا غۇرۇرغا تېگىش ئۈچۈن ئەۋەتكەن ئايال كىشىنىڭ كۆڭلەك، تامبال، رومال، ھالقا، باغىرداق^①، بىلەزۈكلىرىمۇ كار قىلمىدى. ئۇ ھىرات لەشكەرلىرىد-

① باغىرداق — لىپتىك.

نىڭ ئوزۇق - تۈلۈكلىرى تۈگەپ ئۆزلۈكىدىن چېكىنىشىنى كۈ-
تۈۋاتاتتى. يالغۇز لەشكەرلەرنىلا ئەمەس، پۈتكۈل شەھەر خەلقىنى
تولۇق قوزغاپ شەھەر سېپىلىغا سانجاق - سانجاق ئورۇنلاشتۇرۇپ
ۋەتكەن، شەھەر خەلقىنىڭ ئۆيلىرىنى چۈۋۈپ ياغاچ تاش
خىش - كېسەكلىرىنى سېپىلنىڭ تۈۋىگە تاغدەك دۆۋىلىۋەتكەن.
دى. ھىرات لەشكەرلىرى بىرقانچە قېتىم ھۇجۇم قىلغان بولسى-
مۇ، سېپىلنىڭ ئۈستىدىن يامغۇردەك يېغىۋاتقان ياغاچ - تاش،
خىش - كېسەكلەرگە، يا ئوقلىرىغا دۇچ كېلىپ ئىلاجسىز چې-
كىنگەنىدى. ئاشلىق ئوزۇق - تۈلۈكىنى يەتكىچە غەملىۋالغان ئە-
بۇسەئىد مىرزىنىڭ لەشكەرلەر ۋە شەھەر خەلقىنىڭ قورسىقىدىن
ۋاقتىنچە غېمى يوق ئىدى. شۇڭا ھەر كۈنى بىرنەچچە ۋاق شەھەر
مۇداپىئەسىنى كۆزدىن كەچۈرۈپ، سەركەردە - لەشكەرلىرىنى،
شەھەر خەلقىنى رىغبەتلەندۈرۈپ، ئىلھام بېرەتتى. شۇ كۈنلەردە
ئۇ ھېلىقى كېسىلگەك، چۈس خۇيىنى تاشلاپ باشقىچە مۇلايىم،
سىلىق - سىپايە بولۇپ قالغانىدى. ئىلگىرى ئانچىكىم سەۋەنلىك
سادىر قىلغانلارنى دەرىگە باسقۇزۇپ جازالاتقان بولسا، ھازىر خې-
لى ئېغىر سەۋەنلىك ئۆتكۈزگەنلەرنىمۇ كەڭ قورساقلىق بىلەن
ئەپۈ قىلىۋەتتى. تىلى قايماق بولۇپ كەتكەنىدى. ئۇ ئوبۇلقاسىم
بابۇر مىرزىنىڭ لەشكەرلىرىگە ئوزۇق - تۈلۈك يەتكۈزەلمەي
پات - يېقىندا قامالنى بىكار قىلىپ چېكىنىپ كېتىدىغانلىقىغا
ئىشىنەتتى.

ئەبۇسەئىد مىرزا كۆكسارايىدىكى تەختتە ئولتۇرۇپ يالغۇز
خىيال سۈرۈشكە خۇشتار بولۇپ قالغانىدى. ئۇلۇغ بوۋىسى ئەمىر
تۆمۈر كۆرەگاننىڭ شەۋكىتىنى ئەسلىگە كەلتۈرۈپ يالغۇز ماۋەرا-
ئۇننەھر، خۇراسان، پەرغانە ۋادىسىنىڭلا ئەمەس، مەغرىبتە باغداد،
دەمەشىق، ھەتتا مەككە - مۇكەررەمگىچە، مەشرىقتە موغۇلىستان
ھەتتا ئۇنىڭدىنمۇ يىراق بولغان بىپايان زېمىننىڭ ھۆكۈمدارى
بولۇشىنى، بۈيۈك خاقانلىق تەختىدە ئولتۇرۇپ دەۋران سۈرۈشىنى
خىيال قىلاتتى. بۇ ئەللەرنى قانداق بويسۇندۇرۇش ھەققىدە پىلان

تۈزەتتى، باش قاتۇراتتى.

— مەلۇم بولغاي.

شاھنىشىنغا پۈتىنىڭ ئۇچىدا دەسسەپ كىرگەن ھۆدەيچى بەگ ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ خىيالىنى بۆلۈۋەتتى.

— ئىجازەت، — دېدى ئۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ.

— ئەندىجانغا ئەۋەتكەن ئايغاقچى يېتىپ كەلدى قۇدرەتلىك پاناھگاھىم.

ئەبۇسەئىد مىرزا تەختتە ئولتۇرغاندىن بېرى ئەندىجان ئە -

مىرى مىرزا ئەلى كىچىك ئۇنى قۇتلۇقلاپ مەكتۈپ ئەۋەتكەن بولسىمۇ، سوۋغا - سالام ئەۋەتمىگەن، ھەتتا سالامغىمۇ كەلمىگە -

ندى. مىرزا ئەلى كىچىكنىڭ تولا پاسىبانى ئالمىشىپ تۇرغان سەمەرقەنت تەختىگە ئىشەنچ قىلالماي ئېھتىياتچانلىق بىلەن

ۋاقىت ئۆتكۈزۈۋاتقانلىقىنى ھېس قىلغان ئەبۇسەئىد مىرزا بىر تەرەپتىن ئەندىجانغا چىرايلىق سۆزلەر بىلەن مەكتۈپ ئەۋەتسە،

يەنە بىر تەرەپتىن مىرزا ئەلى كىچىكنىڭ ئوي - خىيالىنى بىلىپ بېقىش ئۈچۈن ئايغاقچى ماڭغۇزغانىدى. تۈنۈگۈن ئايغاقچىنىڭ

ئۆزىنى مەلۇم قىلىپ يا ئوقىغا چىگىپ ئاتقان خېتى سېپىلنى مۇھاپىزەت قىلىۋاتقان لەشكەرلەرنىڭ قولغا چۈشكەن، ئەبۇسە -

ئىد مىرزا سەركەردىلىرىگە ئايغاقچىنى پەم بىلەن شەھەرگە ئەكە - رىشكە پەرمان بەرگەندى.

— باشلاپ كىرسۇنلار، — دېدى ئەبۇسەئىد مىرزا.

ھايال ئۆتمەي ھۆدەيچى بەگ ئايغاقچىنى باشلاپ كىردى.

— ئەسسالامۇ ئەلەيكۇم، شەۋكەتلىك پاناھگاھىمىزغا ئې -

تىرام بولغاي، — دېدى ئايغاقچى سالام بېرىپ.

— ۋەئەلەيكۇم ئەسسالام، خوش، قانداق خەۋەرلەرنى ئېلىپ

كەلدىلە؟

— كەچۈرسىلە ئالىيلىرى، شۇم خەۋەر ئېلىپ كەلدىم.

ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ يۈرىكى جىغغىدە قىلدى.

— سۆزلەۋەرسىلە، — دېدى ئۇ ئىچكى تۇيغۇلىرىنى يوشۇ -

رۇپ.

— ئول ئەندىجان ئەمرى مىرزا ئەلى كىچىكىنىڭ قىبلىغا -
ھىمىزغا ساداقەتسىزلىك قىلىدىغان نىيەت - مۇددەتلىرىنىڭ
بار - يوقلۇقىنى تېخىچە بىلەلمىدۇق. لېكىن ھازىر ئەندىجان
خەۋپ ئاستىدا تۇرۇۋاتىدۇ، موغۇلىستان خانى سۇلتان ئىسان بۇ -
غاخان ئۈچ تۈمەن سەۋكەردە - لەشكەرلىرى بىلەن باستۇرۇپ كې -
لىپ ئەندىجان شەھىرىنى ئۈزۈكنىڭ كۆزىدەك قورشىۋالدى. كە -
مىنە نۆكەرلىرى بۇيان ماڭغاندا ئەندىجان ئەمىرىنىڭ قىبلىغاھ -
مىزدىن مەدەت تىلەپ شەھەردىن يوشۇرۇنچە ماڭغۇزغان چاپارمەند -
لىرى بىلەن ئۇچراشتىم.

— ئۇلار بىلەن بىللە كەلدىلمۇ؟

— شۇنداق ئالىيلىرى. ئۇلار ھازىر ھىرات لەشكەرلىرىدىن
ئېھتىيات قىلىپ كانگىلدا يوشۇرۇنۇپ تۇرۇۋاتىدۇ.
بۇ كۈتۈلمىگەن شۇم خەۋەر ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ پىلانلىرىد -
نى بۇزۇۋەتكەندى. ئەگەر شۇ تاپتا ئوبۇلقاسم بابۇر مىرزا موغۇ -
لىستانلىقلارنىڭ پەرغانىگە ھۇجۇم قىلغانلىقىدىن خەۋەر تاپىدىغان
بولسا، بىر ئاماللارنى قىلىپ ئوزۇق - تۈلۈك تولۇقلاپ شەھەرنىڭ
مۇھاسىرىسىنى تېخىمۇ چىڭىتىشى، ھەتتا شەھەرگە باشقىچە ئۇ -
سۇلار بىلەن ھۇجۇم قىلىشى مۇمكىن ئىدى.

— ئوقتۇم، — دېدى ئەبۇسەئىد مىرزا بىر ئاز خىيال سۇ -
رۇۋالغاندىن كېيىن، — سىلى دەرھال شەھەردىن يوشۇرۇنچە چى -
قىپ كانگىلدىكى ئول چاپارمەنلەرگە پەرمانىمنى يەتكۈزسۇنلار،
يوشۇرۇنغان جايىدىن زىنھار سىرتقا چىقىمىسۇن. خۇسۇسەن ھىرات
لەشكەرلىرىنىڭ كۆزىگە چېلىقىپ قالمىسۇن. ئەندىجاننىڭ خەۋىد -
تە قالغانلىقىنى باشقىلارغىمۇ دەپ يۈرمىسۇن. ئەگەر پەرمانىمغا
خىلاپلىق قىلسا جەددى - جەمەتنىڭ ئۇرۇقىنى قۇرۇتۇۋېتىمەن.
— پەرمانبەردارمەن، — دېدى ئايغاقچى تىترەپ.

— كۆرسەتكەن تۆھپىلىرى ئايرىم تارتۇقلىنىدۇ. سىلىنى
ئاخىملىققا سەركەردىلەر سېپىلدىن چۈشۈرۈپ قويسۇن، ياند -

سۇنلار.

ئاياغاقچى تەزىم قىلىپ خوشلاشتى.
شاھنىشىندا يالغۇز قالغان ئەبۇسەئىد مىرزىنى يەنە غەم باستى.

«ماۋۇ پېشكەللىكىنى كۆرمەمدىغان، ئەمدى قانداق قىلسام بو - لۇر؟ ئوبۇلقاسىم بابۇر دېگەن بەدرەك ئەندىجاننىڭ ئەھۋالىدىن خەۋەر تاپىدىغان بولسا قامالنى ھەرگىز بوشاتمايدۇ. بەلكىم موغۇ - لىستان سۇلتانى ئىسان بۇغاخان بىلەن ئىتتىپاق تۈزۈش ئۈچۈن ھەرىكەت قىلىشىمۇ مۇمكىن. ئول چاغدا تاجۇ تەختنى ساقلاپ قېلىشقىمۇ پۇرسەت قالمايدۇ. سۇلتان ئىسان بۇغاخاننى دۆت، ئو - يۇخۇمار، شارابخۇمار دەپ ئاڭلىۋىدىم، ئەجەب كاللىسى ئىشلەپ كېتىپتە؟ مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرىنىڭ قازا قىلغانلىقىدىن سەمەرەنت تەختگاھىنىڭ ئۇرۇش مالىمانچىلىقىدا قالغانلىقىدىن پايدىلىنىپ ئەندىجاننى قولغا ئېلىپ، پەرغانە ۋادىسىنى ئىستېلا قىلماقچى بوپتۇ - دە، دېمىسىمۇ موغۇلىستانلىقلار پەرغانە ۋادى - سىنى ئەزەلدىن تىنچىتماي كەلگەن. بۇنىڭغا ئۆز ۋاقتىدا مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرىمۇ ئامالسىز قالغانىدى. ئەگەر ئەندىجاننى قولغا ئېلىۋالدىغان بولسا، ئۇلار ھەرگىز بۇنىڭغىلا شۈكۈر - قا - ئائەت قىلماستىن، بەلكىم سەمەرەنتكىمۇ تەھدىت سالىدۇ. ئو چاغدا ھىراتنى تولۇق قولۇمغا ئېلىپ، ئىراقنى ئىستېلا قىلىش مۇددىئايىم سۇغا چىلىشىدۇ. ئول موغۇلىستان سۇلتانىنى چەكلەپ تۇرىدىغان ئۈنۈملۈك بىر تەدبىر تېپىلماسمۇ زادى؟ ئۇلارنى موغۇ - لىستان تەۋەسىدىن چىقارماي تۇتۇپ تۇرغىلى بولسا ئىدى، مەنمۇ خاتىرجەم ھالدا ئاۋۋال ھىراتقا، ئاندىن باغدادقا لەشكەر تارتقان بولار ئىدىم...»

چوڭقۇر خىيالغا پاتقان ئەبۇسەئىد مىرزا كاللىسىغا تۇپۇق - سىز كەلگەن بىر ئەقىلدىن قاتتىق ھاياجانلىنىپ كەتتى. ھەئە، ئۇنىڭ ئېسىگە سۇلتان ئۇۋەيسخاننىڭ چوڭ خانزادىسى، موغۇ - لىستان تەختگاھىنىڭ دەۋاگەرى خانزادە يۇنۇسخان كەلگەنىدى.

چۈنكى، ئەينى يىلى يۇنۇسخان مىرزا ئۇلۇغبەگدىن ياردەم تەلەپ قىلىپ سەمەرقەنتكە كەلگەندە ئوردىدا ئەبۇسەئىد مىرزانىمۇ بار ئىدى. ھەتتا ئۇ مىرانشاھ دورغىنىنىڭ قەشقەردە ئۆلتۈرۈلگەن ئىنىسى سى ساتۇقخاننىڭ قىساسىنى تۇرپاندىن يۇنۇسخانغا ئەگىشىپ كەلگەن بىگۇناھ موغۇلىستان پۇقرالىرىدىن ئالماق بولۇپ، ئۇلار - نى قانلىق قىرغىن قىلىشىغا ياردەملەشكەندى.

«توغرا، موغۇلىستاننىڭ يەنە بىر خانزادىسى، تەخت - سەل - تەنەت دەۋاگەرى ھازىر باغدادتا ئەمەسمۇ، نېمىشقا ئۇنى تېپىپ كېلىپ ئىنىسىغا سالمايمەن؟ مانا بۇ سۇلتان ئىمان بۇغاخاننىڭ ئەڭ چوڭ ئاجىزلىقى، ئەسلىدىمۇ قائىدە بويىچە موغۇلىستان سەلتەنەتنىڭ تەخت ۋارىسى بولۇشقا تېگىشلىك كىشى يۇنۇسخان ئەمەسمىدى. ئۇنىڭغا ئازراق لەشكەر، تەمىنات بېرىپ موغۇلىستان تانغا ئەۋەتسەم ئىنىسى ئىمان بۇغاخاندىن تاجۇ تەختنى سويۇپ ئالالمىسىمۇ بىرنەچچە يىل تەھدىت بولۇپ تۇرىدۇ، ئۇنىڭ تەسەر - رۇپىمىزنى ئىستېلا قىلىش يولىنى توسىدۇ. ناۋادا موغۇلىستان سەلتەنەتنى سويۇپ ئېلىشقا مۇۋەپپەق بولالسا، بۇمۇ يەنىلا سە - مەرقەنت تەختىگە ئۇچۇن پايدىلىق. ئول چاغدا خانزادە يۇنۇسخان بۇ غەلبە - نۇسرەتنى، شان - شەرەپنى مەندىن كۆرۈپ مىننەتدار بولىدۇ، ماڭا بېقىنىدۇ. سەلتەنەتمگە تەھدىت بولمايدۇ. مەنمۇ خا - تىرجەم ھالدا ھىراتقا لەشكەر تارتالايمەن. بەلكىم باغداد، دەمەشىق، مەككە - مۇكەررەمىنىمۇ ئىستېلا قىلالىشىم مۇمكىن. بىر چالمايدا ئىككى پاختەكنى سوقۇش دېگەن مۇشۇ ئەمەسمىكىن...»

ئەبۇسەئىد مىرزانىڭ ۋۇجۇدىنى ھاياجان چۇلغۇۋالغانىدى. «ئۆز ۋاقتىدا دانىشمەن مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرىنىڭ نې - مىشقا بۇ ئىشلارغا ئەقلى يەتمىگەن بولغىتتى؟ توغرا، ئول چاغدا ئالىيلىرىنىڭ ئەس - يادى رەسەتخانىدا ئىدى. ئاسماننىڭ سىر - لىرىنى ئېچىش بىلەن بولۇپ كېتىپ، زېمىننىڭ سىرلىرىنى ئې - چىشقا كۆڭۈل بۆلمىگەن. مۇشۇ ئۇسۇل بىلەن مۇددەئايىمنى ئە - مەلگە ئاشۇرىدىغان بولسام جاھاندىكى بارلىق تاجدارلار ماڭا قايىل

بولۇشىدۇ. شانۇ شەۋكىتىم ئول دانشمەن مرزا ئۇلۇغبەگدىنمۇ ئېشىپ كېتىدۇ. پادىشاھ دېگەن ئەلگە پاسىبان بولۇپ پادىشاھلىق قىلغىنى، يۇرتدارچىلىق تىزگىنىنى قانداق تۇتۇپ تۇرۇش ھەق-قىمىدە كۆپرەك باش قاتۇرغىنى ياخشى. ئىلىم تەھسىل قىلىش، ئا-لەم سىرلىرىنى ئېچىش ئىشلىرىنى ئالىم - ئۆلىمالارغا قويۇپ بەرگەن تۈزۈك، ھەم پادىشاھلىق، ھەم ئالىملىقنى تەك ئېلىپ بارغىلى بولماس. مرزا ئۇلۇغبەگ ئالىپلىرىنىڭ ھالاكتىنىڭ سەۋەبى بەلكىم مۇشۇ بولسا كېرەك...»

سەمەرقەنت شەھىرىنىڭ تېخىچىلا قاتمۇقات قورشاۋدا تۇ-رۇۋاتقانلىقىنى تۇيۇقسىز ئېسىگە ئالغان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ ۋۇجۇدىنى بىردەملىك يايىراتقان شېرىن تۇيغۇلار شىپىدە تاراپ كەتتى. كۆڭلىگە غەم تۇمانلىرى قايتىدىن سايە تاشلىدى.

«ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزىنىڭ ئىشىنى قانداق قىلسام بولۇر؟ ئەڭ ياخشىسى ئۇ ئەندىجاننىڭ خەۋىتە قالغانلىقىنى بىلىپ قې-لىشتىن ئاۋۋال مۇۋاپىق بىر تەدبىر قوللانسام بولاتتى. ئەندىجان-دىن كەلگەن چاپارمەن كانگىلدا يوشۇرۇنۇۋالغىنى بىلەن ئوبۇلقا-سىم بابۇر مىرزىمۇ تەرەپ - تەرەپكە ئايغاقچى ماڭغۇزغان بولۇشى مۇمكىن. ئۇنىڭ ئۈستىگە سودىگەرلەر تائىپىسى جىم تۇرمايدىغان خەق. ئۇ يۇرتتىن - بۇ يۇرتقا خەۋەر توشۇپلا يۈرىدۇ. ئۇلارنىڭ ئاغزىنى ئېتىمۇبلىش، يولىنى توسۇۋېلىش مۇمكىن ئەمەس. مىر-زىنى قانداق قىلسام ھىراتقا كەتكۈزۈۋېتەلەرمەن؟ ئۇنىڭ خانلىق مەرتىۋىسىنى ئېتىراپ قىلسامچۇ؟...»

ئەبۇسەئىد مىرزا ھىرات تەختگاھىنىڭ مۇستەقىللىقىنى ئېتىراپ قىلىشنى ھەرگىز خالىمايتتى. بۇزۇكۋار بوۋىسى بۈيۈك ئەمىر تۆمۈر سەلتەنەتنى ئەسلىگە كەلتۈرۈشنى كېچە - كۈندۈز ئارزۇ قىلىپ كەلگەن بۇ ھۆكۈمدار ئۈچۈن ئوبۇلقاسىم بابۇر مىر-زىنىڭ مۇستەقىللىقىنى ئېتىراپ قىلىش، شەۋكىتىگە داغ چۈ-شۈرگەنلىك ھېسابلىناتتى. لېكىن ئۇ نۆۋەتتىكى جىددىي ۋەزىيەت ئالدىدا بۇ ئازابلىق رېئاللىقنى ئېتىراپ قىلماي مۇمكىن ئەمەس.

لىكىنى ھېس قىلدى.

«ھازىرچە مۇشۇنداق قىلمايمۇ بولمايدىغاندەك تۇرىدۇ. ئاۋۋال

سۈلھى ئۇسۇلى بىلەن ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزىنى چېكىندۈرگەچ

تۇراي. خانزادە يۇنۇسخانىنى ئىراقتىن تېپىپ كېلىپ موغۇلىسى

تانغا يولغا سالغاندىن كېيىن ئاندىن ھىراتنىڭ ئىشىنى ئويلى-

شارمەن. تەدبىرلىك ھۆكۈمدار رەقىبىگە يول قويۇپ ئۆزىگە پۈر-

سەت يارىتىشنى بىلىشى كېرەك، چۈنكى، بۇمۇ ھۆكۈمدارلىق تەد-

بىرى. ھىراتنى ھامان تەسەررۇپۇمغا ئالىمەن. خۇراساننى قولۇمغا

ئالماي تۇرۇپ قانداقمۇ ئىراقتىن ئېغىز ئاچقىلى، بابائى بۇزۇك

ئەمىر تۆمۈر شەۋكىتىدىن سۆز ئاچقىلى بولسۇن؟...»

— مەلۇم بولغاي!

شاھنىشىغا ئالدىراپ - تېنەپ كىرىپ كەلگەن ھۆدەيچى

بەگنىڭ ئاۋازى تەختتە تۈگۈلۈپ ئولتۇرغان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ

تەگسىز، غەمناك خىياللىرىنى بۆلۈۋەتتى. ئۇ بېشىنى كۆتۈرۈپ

ھۆدەيچى بەگنىڭ كۆزىگە تىكىلدى.

— خۇش خەۋەر ئاللىپىلىرى!

ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ يۈرىكى ھاياجاندىن دۈپۈرلەپ كەتتى.

لېكىن خاقانلارغا خاس سالاپىتىنى بۇزماي، ھۆدەيچى بەگنىڭ گەپ

قىلىشىنى ساقلاپ تۇردى.

— ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزىنىڭ ئەلچىسى كەلدى. سۈلھى تە-

لەپ قىلماقچىكەن.

ئەبۇسەئىد مىرزا ئەمدى ھاياجىنىنى يوشۇرمىدى. تەختتىن

قانداقسىگە تۇرۇپ كەتكىنىنى ئۆزىمۇ سەزمەي قالدى.

«ئاد كاراتلىك تەڭرىم، كۆرسەتكەن ھىممىتىڭگە تەسەننا.

ئەغيارلىرىمنىڭ ئالدىدا رەسۋابى ئەزىم قىلمىغىنىڭغا مىڭ قەتلە

شۈكۈر. ئەھۋالدىن قارىغاندا ماۋەرائۇننەھر، خۇراسان، پەرغانە

بۇرچىدا شاھرۇخىيلارنىڭ يۇلتۇزى تامامەن ئۆچكەن ئوخشايدۇ...»

ئەبۇسەئىد مىرزا خىيالىنى يىغىشتۇرۇپ بۇيرۇق كۈتۈپ

تۇرغان ھۆدەيچى بەگكە قارىدى.

— ئەلچىنى بىر ئاش پىشىمدىن كېيىن دەرگاھىمغا باشلاپ

كىرسۇنلار.

شۇ تاپتا ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ ياۋ ئەلچىسىنى ئوتتەك قوبۇل قىلغۇسى، پىكىر - تەلەپلىرىنى ئاڭلاپ سۈلھى تۈزگۈسى بولسىد - مۇ، لېكىن ئەلچىلەرنى ساقلىتىش ئارقىلىق كۆڭلىگە تەشۋىش سېلىش، ئۇلارغا ئالدىراپ سۈلھىگە كەلگۈسى يوقتەك تۇيغۇ بې - رىش ئۈچۈن ۋاقتىنى قەستەن كەينىگە سوزغانىدى.

※

※

※

سەمەرقەنتنى بىر ئايدىن ئارتۇق قامال قىلىپمۇ ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ مويىنى تەۋرىتەلمىگەن ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزىنىڭ قاتتىق ئىچى پۇشۇپ كەتكەنىدى. ئۇنىڭ ئۈستىگە ئوزۇق - تۈ - لۈكلىرى تۈگەپ قالاي دېگەن بولۇپ، ھىراتتىن ئوزۇق - تۈلۈك توشۇپ كېلىپ سەمەرقەنتنى داۋاملىق قامال قىلىش ياكى لەش - كەرلىرىنى چېكىندۈرۈپ ياندۇرغى يىلى يازدا قايتا لەشكەر تارتىش ھەققىدە بىر قارارغا كېلەلمەي، ئىككى تايىن بولۇپ قالغانىدى. چۈنكى، كۈز ئاخىرلىشىپ سوغۇق چۈشۈشكە باشلىغانىدى، شۇنداقلا سەركەردە - لەشكەرلەرمۇ غەلبە - نۇسرەتتىن نىشانە يوق قامالدىن زېرىكىپ قالغانىدى. مۇشۇنداق كېتىۋەرسە ئۇلار - نىڭ جەڭ قىلىشقا بولغان ئىشەنچ - جاسارىتى سۇسلاپ قالاتتى، ئۇنىڭ ئۈستىگە ھىرات تەختىنى بۇنچە ئۇزۇن تاشلاپ قويۇشقا كۆڭلى ئۇنىمايتتى. ناۋادا ئۇنىڭ يوقلۇقىدىن پايدىلىنىپ نەۋرە قېرىنداشلىرى ياكى ئاكىلىرىدىن بىرەرى لەشكەر باشلاپ كېلىپ قالسا بۇنىڭ ئاقبۇتى تېخىمۇ ئېغىر بولاتتى. قامالنى بوشتىپ ھىراتقا قايتسا، ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ قوغلاپ زەربە بېرىشى، سەركەردە - لەشكەرلىرىنىڭ ئالدىدا ئابروۋى تۆكۈلۈپ رەسۋا بو - لۇشى مۇمكىن ئىدى. يېنىدا تۇرۇۋاتقان ئابدۇللەتپخاننىڭ ئىك - كى ئوغلىغىمۇ تولۇق ئىشەنمەيتتى. ھېچقانداق نەتىجىسىز، جىمجىتلا چېكىنىدىغان بولسا، ئۇلار ئۇنى ھەرگىز كۆزگە ئىل -

مايتتى. بەلكىم سەمەرقەنت تەختىدىن ۋاز كېچىپ، ھىرات تەخ-
تىگە دەۋا قىلىشى، ئۇنىڭدىن ھىراتنى بىكارلاشنى تەلەپ قىلى-
شىمۇ مۇمكىن ئىدى. مۇشۇلارنى نەزەرگە ئالغان ئوبۇلقاسىم بابۇر
مىرزا ئەھمەد مىرزا بىلەن مۇھەممەد جۇگىلاردىن يوشۇرۇنچە ئە-
بۇسەئىد مىرزىدىن سۈلھى تەلەپ قىلىپ ئەلچى ئەۋەتكەنىدى. ئۇ
بۇنى ئۆزى مۆلچەرلىگەن ھەرقانداق مەغلۇبىيەت - كېلىشىم-
لىكلەردىن ياخشىراق چارە، دەپ پەرەز قىلغانىدى.

ئەلچى بىلەن كۆرۈشكەن ئەبۇسەئىد مىرزا، ئوبۇلقاسىم بابۇر
مىرزا سەمەرقەنت تەختىگەھىغا زىممىلىك بىلدۈرۈپ، مۇستەقىل-
لىق، تەخت دەۋاسى قىلىشتىن ۋاز كېچىدىغان، ئەبۇسەئىد مىر-
زىنىڭ خانلىقىنى ئېتىراپ قىلىدىغان، ئۇنىڭ ھەرقانداق پەرما-
نىغا بويسۇنۇپ، ئىچكى - تاشقى دۈشمەنلەرگە بىرلىكتە تاقابىل
تۇرىدىغان، ئايا - ئەجدادلىرىنىڭ روھىنى خۇش قىلىپ، تۇغ-
قاندارچىلىق قىلىپ ئۆتۈشىدىغان بولۇپ كېلىشىم تۈزۈشتى،
كېلىشىمگە ھەر ئىككى تەرەپ قول قويۇشتى. دىن پېشۋالىرى،
خەلق ۋەكىللىرى گۇۋاھ - شاھىت بولۇشتى.

كېلىشىمنامە رەسمىي ئىمزالىنىپ بولغاندىن كېيىن ئوبۇل-
قاسىم بابۇر مىرزا شەھەر مۇھاسىرىنى بىكار قىلىپ، لەشكەر-
لىرىنى ئىككى پەرسەخ يىراقلىققا چېكىندۈردى. ئاندىن ھەر
ئىككى تەرەپنىڭ سەركەردىلىرى كۆھەك ئېدىرلىقىغا بىر ۋاقىت-
لىق شاھانە سۇپا ياسىدى. ئەبۇسەئىد مىرزا بىلەن ئوبۇلقاسىم با-
بۇر مىرزا قورالسىزلانغان يۈزدىن نۆكەرنى ئەگەشتۈرۈپ كېلىپ
مۇشۇ شاھانە سۇپىدا يۈز كۆرۈشتى. ئىمزا قويۇشقان كېلىشىمنا-
منى ئالماشتۇرۇشۇپ، تۇزغا چىلانغان بىر بۇردىدىن ناننى يېيىد-
شىپ، ۋەدىسىگە ئەمەل قىلىدىغانلىقىنى بىلدۈرۈشتى.

ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزىنىڭ ئەبۇسەئىد مىرزا بىلەن سۈلھى
تۈزگەنلىكىدىن نارازى بولغان خانزادە ئابدۇللەتپىخاننىڭ ئىككى
ئوغلى ئەھمەد مىرزا بىلەن مۇھەممەد جۇگى نۆكەرلىرىنى ئەگەش-
تۈرۈپ بەلخ تەرەپكە يامانلاپ كەتتى.

كۈچلۈك رەقىبىنى ئەنە ئاشۇنداق سۈلھى تەدبىرى بىلەن چېكىندۈرۈپ كۈتمىگەندە ھىراتنى مەركەز قىلغان خۇراسان ۋادىسىنىڭ كۆپ قىسمىنى تەسەررۇپىغا ئېلىشقا مۇۋەپپەقىيەت بولغان ئەبۇسەئىد مىرزا خانزادە يۇنۇسخانى دەرھال تېپىپ كېلىشكە ئىراققا چاپارمەن ئەۋەتتى، ھەمدە ئەندىجاننى سۇلتان ئىسمان بۇ - غاخانىنىڭ تەھدىتىدىن قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن سەركەردە - لەشكەر - لىرىنى ماڭغۇزدى.

51

سەمەرقەنت، ھىراتقا ئوخشاش مەركىزىي شەھەر ھېسابلىنىد - دىغان ئەندىجان پەرغانە ۋادىسىنىڭ ئوتتۇرىسىغا، سەپپون دەريا - سىنىڭ جەنۇبىغا جايلاشقان بولۇپ، سىرتتىن ئېقىپ كىرىدىغان توققۇز ئېرىق سۇ ئۇنىڭ ھاياتلىق مەنبەسى ھېسابلىنىدۇ. شەھەر - نى ئادەمنى چۆكۈرگىدەك سۇ قاچىلانغان خەندەك ئوراپ تۇرىدۇ. خەندەكنىڭ سىرتىدا تاش يانتۇزۇلغان يول، يولنىڭ سىرتىنى كۆچۈم مەھەللىلەر ئوراپ تۇرىدۇ. بوستانلىقنىڭ مەركىزىگە جايلاشقان بۇ شەھەر قارماققا ئاجايىپ نەپىس ياسالغان ئۈزۈكنىڭ كۆزىگە ئوخشايدۇ.

ئەندىجان شەھىرىنى قاتمۇقات قورشىۋالغان بولسىمۇ تېخى - چىلا شەھەرنى ئالالمىغان سۇلتان ئىسمان بۇغاخان جىلە بولۇپ قالغانىدى. گەرچە شەھەرگە ئېقىپ كىرىدىغان توققۇز ئېرىقنىڭ سۈيىنى پۈتۈنلەي توختىتىۋەتكىنىگە بىر ھەپتىدىن ئاشقان بول - سىمۇ، ئەندىجان ئەمىرى مىرزا ئەلى كىچىك يا جەڭگە چىقماي، يا تەسلىم بولۇپ شەھەرنى تاپشۇرماي يېتىۋالغانىدى. موغۇلىستان تەختىگە ئولتۇرغاندىن بېرى تۇنجى قېتىم ئۆزى مۇستەقىل لەش -

كىرىي يۈرۈشكە قوماندانلىق قىلىۋاتقان بولغاچقىمۇ، سۇلتان ئىسان بۇغاخان غەلبە قىلىشقا ئالدىراپ قالغانىدى. ھەئە، ئوردىدىكى پېشقەدەم ئەمىرلىرىگە، سەركەردە - لەشكەرلىرىگە ئۆزىنىڭ تەدبىرلىك، جاسارەتلىك باھادىر خان ئىكەنلىكىنى ئىسپاتلاپ بەرگۈسى بار ئىدى. بىراق لەشكەر تارتىپ كەلگەندىن بېرى ئەندىجان لەشكەرلىرى بىلەن بىرەر مەيدان جەڭ قىلىپ باقمىدى. ئەندىجان ئەمىرى مىرزا ئەلى كىچىك ئۇنىڭ جەڭگە ئۈندەشلىرىگە پەرۋا قىلماي، شەھەرنى مۇستەھكەم مۇھاپىزەت قىلىپ يېتىۋالغانىدى، شۇ سەۋەبلىك ئۇنىڭ ئىچ پۇشۇقى كۈچىيىپ كەتكەنىدى.

بۈگۈن ئۇ شاھ چېدىرىدا ئۆزىگە ھەمراھ بولۇپ ئولتۇرغان سانىز مىرزا بىلەن يا شاھمات ئويناشقا خۇشياقماي، ياكى شاراب ئىچىشكە كۆڭلى تارتماي باتناپ ئولتۇراتتى.

سانىز مىرزا بولسا ئالدىدىكى ئۇرۇقلىرى رەتلىك تىزىلغان شاھمانقا قارىغىنىچە ئاقسۇدا قالغان چىرايلىق چوكنى ئايچامال خېنىمنى ئەسلەپ شېرىن خىياللارغا غەرق بولغانىدى.

— پولات باھادىرنى چاقىرىڭلار!

سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ بۇيرۇقىدىن چۆچۈپ كەتكەن سانىز مىرزا دەس ئورنىدىن تۇرۇپ كەتتى ۋە خاننىڭ ئۆزىگە ئەمەس، مەھرىمگە بۇيرۇق قىلىۋاتقانلىقىنى بىلىپ يەنە جايىدا ئولتۇردى.

— بىر ئوتلام شاراب ئىچىپ باقاملا ئالىيلىرى؟ — دېدى ئۇ چىرايىدىن ھازىرلا قار - يامغۇر ياغدىغاندەك تۇتۇلۇپ قالغان خانغا قانداق تەسەللى بېرىشنى بىلەلمەي.

— قۇيسۇنلار، — دېدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان.

سانىز مىرزا كوزىدىن قاشتېشى جامغا شاراب قۇيۇپ ئىككى قوللاپ تۇتتى. ئىسان بۇغاخان شارابىنى بىر تىنىقتىلا گۈپۈلدەتتىپ ئىچىۋەتتى.

— چىلىم! — دەپ تۈۋلىدى ئىسان بۇغاخان قاشتېشى جامىنى سانىز مىرزاغا سۈنۈپ تۇرۇپ.

بىر ياندا بۇيرۇق كۈتۈپ تۇرغان چىلىمچى دەستىسىگە يا - قۇتتىن كۆز قويۇلۇپ ياسالغان چىلىمگە ئازراق نەشە بېسىپ، ئۈستىگە چوغ تاشلىدى - دە، خانغا ئېھتىرام بىلەن نۇتتى. ئىچى سىقىلىپ كەتكەن سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ خۇمارى تۇتقانىدى، چىلىمنى ئىشتىياق بىلەن شورىدى. شۇ ھامان بۇرىندىن كۆپكۆك تۈتۈن تۈرۈلۈپ - تۈرۈلۈپ چىقىپ، ئەتراپقا مەزىلىك كەندىر پۇرىقى تاراشقا باشلىدى. چىلىم خۇمارى تۇتقان سانىز مىرزا خادى - نىڭ قولىدىكى چىلىمغا تەمەگەرلىك بىلەن قاراپ قويدى. بىراق خۇمارى بېسىققان سۇلتان ئىسان بۇغاخان چىلىمنى سانىز مىر - زىغا ئەمەس، چىلىمچىسىگە ئۇزاتتى. ئەتراپقا تارىغان تۈتۈننى ئاچكۆزلۈك بىلەن سۈمۈرۈۋاتقان سانىز مىرزا ئىلاجىسىز خۇمارد - نى شاراب بىلەن بېسىشقا مەجبۇر بولدى. شۇ ئەسنادا پولات باھا - دىر ئالدىراش كىرىپ كەلدى.

— شەۋكەتلىك باھادىر خان ئالىيلىرىغا ئېھتىرام بولغاي!

— خوش، جاي ئالسۇنلار.

پولات باھادىر خاننىڭ ئۇدۇل تەرىپىگە كېلىپ ئولتۇردى. سۇلتان ئىسان بۇغاخان چېگرىنى ساقلاۋاتقان لەشكەرلىرىگە مىركەرىمبەردى بەگنى ئەمىر قىلىپ، پولات باھادىرنى ئوردىغا قايتۇرۇپ كەلگەنىدى.

— ئەندىجان قەلئەسىنى قاچانغىچە قورشاپ ياتىمىز؟ —

دېدى ئۇ سەركەردىسىگە نارازىلىق بىلەن قاراپ، — تېخىچە قەل - ئەگە كىرگۈدەك ياخشىراق تەدبىر تاپالمىدىلىمۇ؟

— قىبلىگاھىمغا مەلۇم قىلاي دەپ تۇرغان، — دېدى چاچ -

ساقاللىرى ئاقىرىپ كەتكەن پولات باھادىر سەل قىمىرلاپ قو - يۇپ، — شەھەرگە كىرىش ئۈچۈن سېپىلنىڭ تېگىدىن لەخمە كولايلىمىكىن دەيمەن.

— لەخمە كولامدۇق؟ — بۇ تەدبىرگە قىزىقىپ قالغان سۇل -

تان ئىسان بۇغاخان قەددىنى رۇسلىدى.

— شۇنداق قىبلىگاھىم. ئەتىگەندىن بېرى شەھەر سېپىلد -

نى تەپسىلىي كۆزىتىپ چىقتىم. خەندەكنىڭ تېگىدىن لەخمە كو-
لساق شەھەرگە كىرىشكە مۇۋەپپەق بولالىغۇدەكمىز.
— خەندەكتە پىلمۇقات^① سۇ تۇرسا، خەندەكنى قانداق كولىد-
ماقچى سىلى؟

— لەشكەرلەر ھازىر ئۆستەڭ چېپىۋاتىدۇ. خەندەكتىكى سۇ-
نى ئاشۇ ئۆستەڭ ئارقىلىق ئېقىتىۋەتكىلى بولىدۇ.
سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ چېھرىگە سۇس كۈلكە يۈگۈردى.
— ئول ئۆستەڭ قاچان پۈتەر؟
— پەممىچە نامازدىگەرگىچە پۈتىدۇ ئالىلىرى. خەندەكتىكى
سۇنى كېچىچە ئېقىتىپ بولىمىز.

— يول باشلىسىلا، كۆرۈپ كېلەيلى.
ئۇلار شاھ چېدىرىدىن چىقىپ ئاتلىرىغا مىنىشتى.
مىڭلىغان لەشكەرلەرنىڭ قول - قولچە ئۆستەڭ چېپىۋاتقىدە-
نىنى كۆرۈپ سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ ۋۇجۇدى قايتىدىن ئۇ-
مىدكە تولدى.

— لەخمىنى مەھەللە ئىچىدىن كولاپ سېپىلنىڭ ئاستىغا
تۇتاشتۇرساق ئەندىجان لەشكەرلىرى سېزەلمەيدۇ، — چۈشەندۈردى
پولات باھادىر، — ھېسابمىچە، ئۆگۈنلۈككە ئەلياتقۇ مەھەلدە قەل-
ئەگە كىرگىلى بولۇر دەيمەن.

— بارىكالا، — دېدى ئىسان بۇغاخان ھاياجانلانغان ھالدا، —
لەخمىنى كۆپرەك كولىسۇنلار.

— ئەندىجان شەھرىنىڭ ئۈچ دەرۋازىسىنىڭ ئىككى تەرىپىدە-
دىن جەمئىي ئالتە لەخمە كولاشنى ئويلىدۇق. لەخمىدىن كىرگەن
باھادىرلىرىمىز ئاۋۋال دەرۋازىدىكى لەشكەرلەرنى ئۇجۇقتۇرۇپ
دەرۋازىنى ئاچسا، ئاساسلىق قوشۇنىمىز دەرۋازىدىن كىرىپ شە-
ھەرنى چاپقۇن قىلىدۇ.

— لەخمە كولاشنى دەرھال باشلىسۇنلار، — دېدى ئىسان

① پىلمۇقات — لىپمۇلىق.

بۇغاخان بۇيرۇق بېرىپ، — خەپ، مىرزا ئەلى كىچىك دېگەن تو - خۇ يۈرەك ئەمىرنىڭ دەرۋازىنى تاقىۋېلىپ قىلغان ئەدەپسىزلىكىدىن كۆزىگە كۆرسەتمەيدىغان بولسام، — كۆڭلىدىكى غەم - ئەندىشىلىرى بىردىنلا كۆتۈرۈلۈپ ئۆزىنى ئازادە ھېس قىلغان سۇلتان ئىسمان بۇغاخان يېنىدىكى سانىز مىرزاغا چاقچاق قىلدى، — قانداق، ئەمىر زادەم، لەخمە كولىغاننى كۆرگىلىرى بارمۇ؟ خاننىڭ نېمىگە ئىشارە قىلىپ چاقچاق قىلىۋاتقانلىقىنى سەزگەن سانىز مىرزا دەرھال جاۋاب بەردى:

— ئىلتىپاتلىرى ئاللىلىرى.

— بۇنىڭغا ئىلتىپات كەتمەيدۇ ئەمىر زادەم، يېڭىياچە توي قىلىدىلا، شۇڭا لەخمە كولاشنى بەكرەك كۆرۈۋالسىنىمكىن دەيمەن - غۇ.

سۇلتان ئىسمان بۇغاخان ئۆزىنىڭ چاقچىقىدىن ئۆزى ھۇزۇر - لىنىپ قاقاھلاپ كۈلۈپ كەتتى. خاننىڭ كۆڭلىنى تېخىمۇ خۇش قىلىشنى ئويلىغان سانىز مىرزا ھىجايىغىنچە جاۋاب بەردى:

— قىبلىگاھىمىزنىڭ كۆڭۈل بۆلگىنىگە رەھمەت. گەرچە يېڭىدىن ئۆيلەنگەن بولساقمۇ، لەخمە كولاشقا خېلى ئېپىمىز بار، بىراۋنىڭ كولىغىنىنى كۆرۈش ھاجەت ئەمەس.

— ئۇنداق دېگەنلىرى بىلەن لەخمە كولاشنىڭمۇ ھەرخىل ئۇسۇللىرى بار، ئۆزلە بۇ ئىشقا كەلگەندە خېلىلا خام.

— ئەلۋەتتە ئاللىلىرىغا يەتمەيمىز - دە، — دېدى سانىز مىرزا خۇشامەتگۈيلىك بىلەن ھىجىيىپ.

چاقچاق سۇلتان ئىسمان بۇغاخاننىڭ شەھۋەت ھەۋسىنى قوزغاپ قويغانىدى. ئۇ كۈلكىسىنى توختىتىپ يېنىدىكى كوسا چىراي خاس مەھرىمىگە قارىدى.

— ئەندىجان گۈزەللىرىنى بەكمۇ لەۋەن دەپ ئاڭلايمەن. ئۆز ۋاقتىدا سەيپىدەلى ئالپ ھەزرەتلىرىمۇ بىر ئەندىجان گۈزىلىگە كۆيۈپ قېلىپ، ئول گۈزەلنىڭ ۋەسلىگە يېتىش ئۈچۈن تۇرپاندىن

ئەندىجانغا كېلىپ، مەرھۇم مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرىنىڭ زىندا-
 ندا بىر يىل يېتىپتىكىكىكىمىش. بىزنىڭ ئەندىجانغا قەدەم كەلتۈر-
 گىنىمىزگىمۇ خېلى ۋاقىت بولۇپ قالدى، ئەجەب! ئاشۇنداق گۈ-
 زەللەردىن بىرەرسىنى ئۇچراتمىدۇقۇ؟
 خاننىڭ مەقسىتىنى چۈشەنگەن قېرى مەرھەم دەرھال قول
 باغلىدى:

— ئاللاھ خالىسا كەچ كىرگىچە ئۇمۇ بولۇپ قالدۇر، قىبلى-
 گاھىم.

سۇلتان ئىسمان بۇغاخان مەمنۇنلۇق بىلەن بېشىنى لىڭشىتتى-
 تى.

— ئەمىسە خۇش خەۋەرلىرىنى كۈتمەن، — ئۇ سانىز مىر-
 زىغا قارىدى، — قانداق، بىرەر قول شاھمات ئويناشقا ھەۋەسلىرى
 بارمۇ ئەمىرزادەم؟
 — ئەلۋەتتە بار ئالىيلىرى.

ئۇلار پولات باھادىر قاتارلىق سەركەردىلەرنى ئۆستەڭ چېپ-
 پىۋاتقان لەشكەرلەرنىڭ قېشىدا قالدۇرۇپ، بارگاھى ئالىيغا قاراپ
 ئات سالىدى.

شۇ كۈنلەردە ئەندىجان شەھىرىگە قامىلىپ قالغان ئەمىر
 مىرزا ئەلى كىچىكىنى غەم بېسىۋالغانىدى. موغۇلىستان لەشكەر-
 لىرى شەھەرگە كىرىدىغان سۇ مەنبەسىنى پۈتۈنلەي ئۈزۈپ تاش-
 لىغانلىقى ئۈچۈن شەھەردىكى بارلىق كۆللەر قۇرۇپ كېتىپ
 باراتتى. ئۇ بىر تەرەپتىن شەھەر خەلقىنى قۇدۇق كولاپ سۇ مەن-
 بەسىنى ھەل قىلىشقا تەشكىللىسە، يەنە بىر تەرەپتىن شەھەر
 مۇداپىئەسىنى تېخىمۇ چېڭىتىۋاتاتتى. ئۇ ئەندىجان شەھىرىنىڭ
 سېپىلىغا بەكمۇ ئىشەنچ قىلاتتى. سېپىلنى قاتتىق مۇداپىئە
 قىلسام، موغۇلىستان لەشكەرلىرى شەھەرگە ھەرگىز كىرەلمەيد-
 تى.

دۇ، ئۇنىڭغىچە سەمەرقەنتتىن ھەمدەمچى قوشۇن كەلسە ئىچ - تېشىدىن ماسلىشىپ ياۋنى چېكىندۈرلەيمەن، دەپ ئويلايتتى. بىراق تېخىچە سەمەرقەنتتىن خەۋەر يوق ئىدى. ئۇنىڭ ئەبۇسەئىد مىرزىغا باغلىغان ئۈمىدى بارا - بارا سۇسلىشىپ كېتىپ باراتتى.

«ياردەم سوراڭ ئۈچۈن ئەۋەتكەن چاپارمەنلىرىم سەمەرقەنت - كە يېتىپ بارالمىدىمۇ - يا؟ ياكى ئەبۇسەئىد مىرزا ئەندىجان مۇ - ھاسىرىسىگە بىپەرۋا قاراۋاتامدىغاندۇ؟ تەختتە ئولتۇرغانلىقىنى قۇتلۇقلاپ سالامغا بارالمىغانلىقىم ئۈچۈن ئۇنىڭ ماڭا ھەقىقەتەن قورساق كۆپۈكى بار. لېكىن ئۇ ئىش بىلەن بۇ ئىشنى ئارىلاشتۇ - رۇۋالماسلىقى كېرەك ئىدىغۇ؟ سالامغا بارالمىغانىم بىلەن مەك - تۇپ ئەۋەتىپ قۇتلۇقلىدىم، شۇغىنىسى سوۋغا - پىشكەشلەر كەم بولۇپ قالدى. مىرزىنىڭ تەخت - سەلتەنەتى مۇقىملاشسا سوۋغا - پىشكەشلەرنى ئۆزۈم ئېلىپ بارارمەن دەپ ئويلىغان ئىكەنمەن. ھېلىمۇ ئاۋۋال خانزادە ئابدۇلئەتىپخاننى، كېيىن مىرزا ئابدۇللا - خاننى قۇتلۇقلاپ بىرمۇنچە سوۋغا - سالاملارنى ئەۋەتتىم. سەمەر - قەنت تەختگاھىدىمۇ بەگىنىڭ ئۆيىدە خوتۇن توختىمىغاندەك، خان - سۇلتانلار ئالمىشىۋەردى. ئەبۇسەئىد مىرزىمۇ ئول تەخت - گاھتا قانچىلىك دەۋران سۈرلەيدۇ، بىلگۈچى ئاللاھ. موغۇلىستان سۇلتانى ئىمان بۇغاخاننىڭ بۇنچە تېز لەشكەر تارتىپ كېلىشىنى كىم ئويلىغان، بۇنىڭلىق ئۈچۈن ئۆزىنى بۈيۈك ئەلنىڭ ھۆكۈمران - نى ھېسابلىغان ئەبۇسەئىد مىرزا بۇنچىۋالا ئاداۋەتخورلۇق قىلمى - سا بولاتتى. نېمىلا بولمىسۇن مۇنبەت پەرغانە ۋادىسى يەنىلا سە - مەرقەنت تەختگاھىنىڭ تەسەررۇپ زېمىنىغۇ؟ پەرغانە ۋادىسى قولىدىن كېتىپ قالسا ئوخشاشلا ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ سەلتەنەت - گە زىيانلىققۇ؟ بۇنىڭلىق بىلەن ئاشۇ كىچىككىنە سەۋەنلىكىمىز - نى دەپ قورساق كۆپۈكى قىلىشنىڭ ھاجىتى بارمۇ؟ ئەبۇسەئىد مىرزا چۈشىنىشى كېرەك. ئۇ دېگەن كۆرەگەن، ھەرگىزمۇ مەرھۇم مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرىنىڭ پۇشتىدىن تامغان ئوغلى، سەمەر - قەنت تەختگاھىنىڭ قانۇنلۇق مىراسخورى ئەمەس. قائىدە بويىچە

سەمەرقەنت تەختگاھى جەننەتماكان مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلرىنىڭ پەرزەنت - نەۋرىلىرىگە تېگىل بولۇشى كېرەك ئىدى. مەرھۇم خان ئالىيلرىدىن كېيىن تەخت ساھىبلىرى تولا ئالاشتى. ئەبۇسە - ئىد مىرزا بولسا ئاشۇ قالايمىقانچىلىقتىن پايدىلىنىپ دەستىنى قىچاقنىڭ ھۆكۈمرانى ئوبۇلخەيرخاننىڭ ياردىمىگە تايىنىپ سەلتەنەتنى قولغا ئالدى. تېخىچىلا ھىرات ئەمىرى ئوبۇلقاسىم بابۇر مىرزانىڭ ئېتىراپ قىلىشىغا ئېرىشكىنىدىن خەۋەر يوق. تۈزكۈر خانزادە ئابدۇللەتپخاننىڭ ئىككى خانزادىسىنىڭ ئاتا تەختىنى دەۋا قىلىپ ھەرىكەت قىلىۋاتقىنىدىنمۇ ھەم خەۋىرىمىز بار. شۇنداقتىمۇ مەكتۈپ بولسىمۇ ئەۋەتىپ ساداقىتىمىزنى بىل - دۈردۈق. ئەمدىلىكتە ئەندىجان خەۋىتە قالغاندا بۇنداق كارى بول - مىسا قانداق بولىدۇ؟ ئەگەر ئۆزىنى بۈيۈك سەمەرقەنت تەختگاھى - نىڭ قانۇنلۇق ھۆكۈمدارى ھېسابلىسا، ئۇنداق رەنجىشلىرىنى بىر يانغا قايرىپ قويۇپ، لەشكەر ئەۋەتىپ ياۋنى چېكىندۈرسۇن، تە - سەررۇپلىرىنى قوغدىسۇن. شۇ چاغدا ئاندىن ئۇنى تەخت - سەلتە - نەتنىڭ ھەقىقىي پاسىبانى دەپ ئېتىراپ قىلىپ، ئىتائەت گەردد - نىمىزنى تولۇق سۈنىمىز. ئۇنداق قىلمايدىكەن، بىزگىمۇ ئامال يوق. شۇ كۈنلەردە شەھەردىكى رەئىيەت ئۇسسۇزلۇقتىن قىيىنالا - ماقتا، ئۆلۈم تەھدىتىدىن ۋايىم يېمەكتە. ئەندىجاندا ئۈچ تۈمەن موغۇلىستان لەشكەرلىرىگە تاقابىل تۇرغىدەك ئۈنچە كۆپ لەشكەر يوق. ھېلىمۇ مۇستەھكەم قەلئە سېپىلىغا تايىنىپ بۈگۈنگىچە بەرداشلىق بېرىپ كەلدۇق. يەنە تىركىشىۋەرسەك بەرداشلىق بې - رەلمەسلىكىمىز مۇمكىن. ناۋادا ياۋغا ئەندىجاننى تارتقۇزۇپ قوي - ساق، سۇلتان ئىسان بۇغاخان قىلچىلىك رەھىم قىلماي غەزىپىنى ئاۋامدىن چىقىرىدۇ. لەشكەرلىرىنىڭ قىرغىنچىلىق، بۇلاڭ - تالاڭ قىلىشىغا يول قويدۇ. بۇنىڭ ئاقىۋىتىنى مۆلچەرلىمەك قى -

«يىن...»

مىرزا ئەلى كىچىكنىڭ خىياللىرى زىددىيەتلىك ئىدى. تۈر - قىدىن سەمەرقەنتتىن كېلىدىغان ياردەمدىن ئۈمىدىنى ئۆزگەندەك

قىلاتتى. ئەندىجان شەھىرىنى، ئەمىرلىك مەنسىپىنى ساقلاپ قېلىش ئۈچۈن ئامال ئىزدەپ باش قاتۇراتتى.
 — ئەمىر جانابلىرىغا مەلۇم بولغاي، ئورۇنباسار ئەمىر لەشكەر تىلىۋالدى مىرزا كەلدى!
 مىرزا ئەلى كىچىك خىيالىدىن باش كۆتۈرۈپ ئەرك^① بېگىگە قارىدى:

— ئىجازەت، باشلاپ كىرسۇنلار.
 ئېگىز بويلىق، تەتۈر ئۈستىخان كەلگەن سەركەردە تىلىۋالدى
 ● مىرزا سارايعا كىرىپ ئەمىرگە سالام بەردى.
 — خوش، — دېدى مىرزا ئەلى كىچىك.
 — ئەمىر جانابلىرىغا مەلۇم بولغاي، ياۋ لەشكەرلىرى ئۆس-تەڭ چېپىپ خەندەكنىڭ سۈيىنى سىرتقا باشلاۋاتىدۇ.
 مىرزا ئەلى كىچىك بىردىنلا جىددىيلەشتى. بىر ھەپتىدىن بېرى موغۇلىستان لەشكەرلىرى ھۇجۇمنى بوشاشتۇرۇپ جىمىپ قالغانلىقى ئۈچۈن خېلىلا خاتىرجەم بولۇپ قالغانىدى.
 — خەندەكنىڭ سۈيىنى سىرتقا چىقىرىۋېتىش مۇددىئاسى نېمىكەن؟

— بىزمۇ بىلەلمىدۇق، — دېدى سەركەردە تىلىۋالدى مىرزا، — بەلكىم ئۇلار سېپىلغا باشقىچە ئۇسۇلدا ھۇجۇم قىلىشنى ئويلاۋاتسا كېرەك.
 مىرزا ئەلى كىچىك دەس ئورنىدىن تۇردى:
 — كۆرۈپ كېلەيلى.

سېپىلنىڭ ئۈستىگە چىقىپ موغۇلىستان لەشكەرلىرىنىڭ ھە دەپ ئۆستەڭ چېپىۋاتقانلىقىنى كۆرگەن مىرزا ئەلى كىچىك ھېچنېمىنى چۈشەنەلمەي گاڭگىراپلا قالدى.
 «بەلكىم ئۇلارنىڭ ھۇجۇم قىلىشىغا خەندەكنىڭ سۈيى پۈتلاشقان بولسا كېرەك، لېكىن بۇ ئارتۇقچە ئاۋازچىلىق. بەرد-
 ① ئەرك — شەھەرنىڭ ئىچىدىكى ئەمىر مەھكىمىسى جايلاشقان كىچىك قەلئە.

بىر قەلئە سېپىلى مۇستەھكەم، خەندەكنىڭ سۈيىنى سىرتقا باش-
لىيالىغىنى بىلەن بىزنى سىرتقا باشلىيالىمايدۇ. مەيلى، ئاشۇنداق
ئاۋارە بولغاچ تۇرسۇن، ئۇلارنىڭ سېپىلغا چىققىنىنى بىر كۆ-
رەي...»

— پەرمان! — دېدى مىرزا ئەلى كىچىك ئەتراپىدىكى سەر-
كەردىلىرىگە قاراپ، — لەشكەرلەر سېپىل مۇھاپىزىتىنى كۆ-
چەيتسۇن، بىرمۇ ياۋ لەشكىرىنىڭ سېپىل تۈۋىگە كېلىشىگە يول
قويمىسۇن. ياراغبەردار!

— لەببەي جانابلىرى.

— زاپاس ئوقلىرىمىز قانچىلىك بار؟

— تېخى چېپىن قىلمىدۇق^①.

— بارىكالا، ئۇستىلار ئوق ياساشنى داۋاملاشتۇرسۇن. ما-
تېرىيال يېتىشمىسە لەشكەرگاھنىڭ ئۆگزىلىرىنى چۈۋۈڭلار. لې-
كىن رەئىيەتنىڭ ئۆيلىرىگە چېقىلماڭلار.

مىرزا ئەلى كىچىك سېپىلنىڭ مۇداپىئەسىنى بىر قۇر تەك-
شۈرۈپ چىققاندىن كېيىن ئەمىر مەھكىمىسىگە قايتىپ كەتتى.
شۇ تاپتا ئۇ موغۇلىستان لەشكەرلىرىنىڭ شەھەر سىرتىدىكى
كۆجۈم مەھەللە ئىچىدىن سېپىلغا قارىتىپ لەخمە كولاۋاتقانلىقىدىن-
نى خىيالىغا كەلتۈرمىگەنىدى.

※

※

※

ئارىدىن ئۈچ كۈن تىپتىنچىلا ئۆتۈپ كەتتى. بۇ ئۈچ كۈن
ئىچىدە خەندەك سۈيىنى پۈتۈنلەي چىقىرىۋەتكەن موغۇلىستان
لەشكەرلىرى جىمىپ قېلىشقانىدى.

ئۇلارنى خەندەكنىڭ سۈيىنى چىقىرىۋەتكەندىن كېيىن قايتا
ھۇجۇم قوزغايدۇ دەپ پەرەز قىلغان مىرزا ئەلى كىچىك موغۇلىس-
تان لەشكەرلىرىنىڭ جىمىپ قالغىنىنى كۆرۈپ «بەلكىم ھۇجۇم

① چېپىن قىلماق — قول تەگكۈزمەك، چىقىم قىلماق.

قىلىشقا ئىلاج قىلالمىغان بولسا كېرەك» دەپ ئويلىدى - دە، خې -
لىلا خاتىرجەم بولۇپ قالدى. ھەر ئېھتىمالغا قارشى سەمەرقەنتكە
يەنە يوشۇرۇنچە چاپارمەن ماڭغۇزدى. گەرچە ئۇ ئەبۇسەئىد مىرزى -
نىڭ ياردەمگە لەشكەر ئەۋەتمىشگە ئانچە ئىشەنچ باغلىيالمىغان
بولسىمۇ، لېكىن يەنە بىر ئۇرۇنۇپ باقماقچى بولغانىدى.

تەڭ كېچە، تۇيۇقسىز ياڭرىغان سۈرەن - چۇقان ساداسى
ئېغىر ئۇيغۇغا كەتكەن ئەندىجان شەھىرىنى قاتتىق چۆچۈتۈپ
ساراسمىگە سېلىۋەتتى. ئەركىتىكى ھەشەمەتلىك سارىيىدا ياش
توقىلىنىڭ قۇچىقىدا يېتىپ شېرىن چۈش كۆرۈۋاتقان مىرزا ئە -
لى كىچىك چاپراپ ئورنىدىن تۇردى - دە، غۇسلى قىلىشقىمۇ
ئۈلگۈرمەي كىيىملىرىنى ئالدىراش كىيىپلا مۈگدەۋاتقان مەھرەم -
لىرىنى تېپىپ ئويغاتتى.

— تۇرۇشە يالقۇلار، توڭگۇزدەك يېتىشماي!

ئۇ ئالدىراپ - تېنەپ ساراينىڭ ئۈستىدىكى مۇنارغا چىقتى.
مۇناردا پۈتكۈل شەھەرنى بەش قولىدەك ئېنىق كۆرگىلى بولاتتى.
شەھەرنىڭ ئۇچىلا دەرۋازىسىدا يېنىپ كەتكەن يۇلتۇزدەك ئوت -
قاشلارنى كۆرۈپ مىرزا ئەلى كىچىكنىڭ يۈرىكى بوغۇزغا كەپ -
لەشتى، ۋەھىمدىن پۇت - قولىدا جان قالمىدى.

«توۋا خۇدايىم، نېمە كارامەت بۇ؟ موغۇلىستان لەشكەرلىرى
دەرۋازىلارنى قانداق ئاچقاندى؟ قاراۋۇللار بخۇدلىشىپ قالغانىدۇ
ياكى ئۇلار باشقىچە ھىيلە ئىشلەتكەنمىدۇ؟...»

شۇ دەقىقىدە قوللىرىغا ئوتقاش كۆتۈرۈۋالغان موغۇلىستان
لەشكەرلىرى شەھەرگە كەلگۈندەك ئېقىۋاتاتتى. ھەئە، لەخمە ئار -
قىلىق سېپىلنىڭ تېگىدىن شەھەرگە كىرگەن موغۇلىستان لەش -
كەرلىرىنىڭ تۇرشاۋۇللىرى چەبدەسلىك بىلەن دەرۋازىدىكى قارا -
ۋۇللارغا تۇيۇقسىز ھۇجۇم قىلىپ، دەرۋازىلارنى ئىگىلىۋالغانلىقى
مىرزا ئەلى كىچىكنىڭ ئۇخلىسا چۈشىگمۇ كىرمەيتتى.

مىرزا ئەلى كىچىك يېنىدا لاغ - لاغ تىترىگىنىچە ئۆلۈم
ۋەھىمىدە سارغىيىپ تۇرغان ئەرك بېگىگە يەۋەتكۈدەك چەك -

چەيدى:

— ئەرك دەرۋازىسى قاتتىق مۇھاپىزەت قىلىنسۇن! ئۆكەر -
لەرنىڭ ھەممىسى ئەرك سېپىلىنىڭ ئۈستىگە چىقسۇن، سۇسلۇق
قىلغانلارنىڭ كاللىسى ئېلىنسۇن!
بۇيرۇق تاپشۇرۇۋالغان ئەرك بېگى مۇناردىن دومىلىغاندەك
مېڭىپ چۈشۈپ كەتتى.

مىرزا ئەلى كىچىك تاڭ يورۇغچە مۇناردىن پەسكە چۈشمە -
دى. ئۇ شەھەرگە تولۇق باستۇرۇپ كىرگەن موغۇلىستان لەشكەر -
لىرىنىڭ ئەركنى قاتمۇقات قورشۇۋالغانلىقىنى ئۆز كۆزى بىلەن
كۆرۈپ تۇردى. ئۇ ھاياتىدىن ئۈمىد ئۈزگەنىدى. ئىچىدە ۋاقتىدا
ياردەمگە لەشكەر ئەۋەتمىگەن ئەبۇسەئىد مىرزىنى تىللايتتى، قار -
غايىتى. ئەبۇسەئىد مىرزىغا بەك ئىشەنچ قىلىپ كېتىپ، سۇلتان
ئىسان بۇغاخانغا ۋاقتىدا ئەل بولمىغىنىغا، شەھەرنى تاپشۇرمىغە -
نىغا پۇشايماي يەيتتى.

«شۇنچە مۇستەھكەم شەھەر سېپىلىدىن بۆسۈپ كىرگەن ياۋ
لەشكەرلىرىنى ئەمدى بۇ ئەرك سېپىلى ھەرگىز توسۇيالمايدۇ،
قانداق قىلسام بولۇر؟ قاننىم بولغان تەقدىردىمۇ ئەمدى بۇ يەر -
دىن ھەرگىز قېچىپ چىقالمايمەن. سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ
ئالدىغا گۇناھىمنى تىلەپ بارسام كاللامنى ساقلاپ قالالارمەنمۇ؟
مۇناردىن ئۆزۈمنى تاشلاپ ئۆلۈۋالايىمۇ - يا؟ ياق، توختا، ئۆلمىگەن
جاندا ئۈمىد بار دەپتىكەن. ئاۋۋال ئول موغۇلىستان سۇلتانىنىڭ
ئالدىغا بېرىپ باقاي. رەھىم - شەپقەت بىلدۈرۈپ قالسا تېخى
ياخشى. ئېگىلىگەن باشنى قىلىچ كەسمەپتۇ، دەيدىغان گەپ بار ئە -
مەسمۇ؟ ناۋادا شەپقەتسىزلىك قىلىسمۇ ياۋنىڭ قىلىچىدا ئۆلەي.
بۇ ئۆزۈم ئۆلۈۋالغاندىن مېڭ ھەسسە ئەۋزەل. كىشىلەرنىڭ ئەندە -
جان ئەمىرى قورقۇنچاقلىق قىلىپ ئۆزىنى مۇناردىن تاشلىۋالدى،
دەپ پىتنە - پاسات قىلىشقىنىدىن ياخشى. خەپ، ئەبۇسەئىد
مىرزا ماڭمۇ قىلدىڭ، ئۆزۈڭگىمۇ قىلدىڭ. ئەسلىدىمۇ سېنىڭ
بۈيۈك ماۋەرائۇننەھەر تەسەررۇپىنىڭ ھۆكۈمدارى بولۇشقا لايىق -

تىڭ يوق ئىدى. مانا ئەمدى پەرغانە ۋادىسىغا ھۆكۈمرانلىق قىلد. مەن دەپ خام خىيال ئەيلىمە. خوپ بولدى ئەمدى، ئەندىجان شە- ھىرىنى قولغا ئېلىۋالغان موغۇلىستان سۇلتانى سېنى ھەرگىز تىنچىتىمايدۇ، بەلكى سەمەرقەنتكىچە باستۇرۇپ بېرىپ، تەختى - بەختىڭنى گۈم قىلىدۇ...»

مرزا ئەلى كىچىك تاراملاپ ئاققان ياشلىرىنى سۈرتۈۋېتىپ مۇناردىن چۈشتى. دەستارپىچقا بۇيرۇپ، ئەينى يىلى پەرغانە ئە- مىرلىكىگە تەيىنلەنگەن ۋاقتىدا مرزا ئۇلۇغبەگ ئىنىئام قىلغان زەر تونى بىلەن ئەمىرلىك بەلگىسى قالدالغان سەللىسىنى كىيدى. بېلىگە بەدەخشان ياقۇتىدىن كۆز قويۇلغان كۈمۈش كەمىرىنى باغ- لىدى.

— خەۋەر بەرسىلە، ياۋ لەشكەرلىرى ھۇجۇمنى توختاتسۇن. سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئالىيلىرى بىلەن كۆرۈشمەن، — دېدى بىر چەتتە سالپىيىپ تۇرغان ئەرك بېگىگە قاراپ.
— باش ئۈستىگە!

مرزا ئەلى كىچىك تەقى - تۇرقىنى تۈزەشتۈرگەندىن كې- يىن سارايدىن چىقتى.

مرزا ئەلى كىچىكنىڭ تەلىپىنى قوبۇل قىلغان سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئەرك دەرۋازىسىنىڭ ئالدىدا ساقلاپ تۇرغاندى. ئەرك دەرۋازىسىدىن يالغۇز چىققان مرزا ئەلى كىچىك ئەس- لىم بولغىنىنى بىلدۈرۈپ بوينىغا قىلىچ بىلەن كاماننى ئېسىپ، ئىككى قولىنى مۇرىسىنىڭ ئېگىزلىكىدە كۆتۈرگىنىچە كېلىپ ئات ئۈستىدە مەغرۇر ئولتۇرغان سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ ئۇ- زەڭگىسىنى سۆيدى، تىزىغىچە چۈشۈپ تۇرغان تونىنىڭ پېشىنى كۆزىگە سۈرتتى، ئاندىن ئاتنىڭ ئالدىغا كېلىپ تىزلاندى.
— شەپقەتلىك ئالەمپاناھىمىزدىن بىر قوشۇق قېنىمنى تە- لىمەن.

شۇ دەقىقىدە سۇلتان ئىسان بۇغاخان تولىمۇ خۇشال ئىدى. تۇنجى قېتىملىق لەشكىرىي يۈرۈشىدە زەپەر قۇچقانلىقى، رەھمەت-

لىك دادىسى سۇلتان ئۇۋەيسخان بىرنەچچە قېتىم لەشكەر تارتىپ كېلىپمۇ ئاللاماي ئارماندا كەتكەن ئەندىجان شەھىرىنى قولغا ئالغانلىقى، ئالدىدا ئەندىجان ئەمىرىنىڭ تىزلىنىپ كەچۈرۈم سوراۋاتقانلىقى ئۈچۈن قاتتىق ھاياجانلىنىپ كەتكەنىدى. ئۇ، بۇ ھاياجانلىق تويغۇنىڭ ھۇزۇرىنى ئۇزاقراق سۈرمەكچى بولغاندەك بىر ھازا قاراپ تۇردى. ۋۇجۇدىنى ئۆلۈم تەشۋىشى چۇلغۇۋالغان مىرزا ئەلى كىچىك بولسا بارغانسېرى يەرنىڭ قەھرىگە كىرىپ كېتىپ باراتتى.

● — ئورنۇڭدىن تۇر! — دېدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان قايدى.

قىنى تۇرۇپ.

ئۆلۈم ۋەھمىسىدە ھوشىدىن كېتەي دەپ قالغان مىرزا ئەلى كىچىك قولىغا ئىشەنمىگەندەك، ئىسان بۇغاخانغا بىر قارنۇپتىپ دەس ئورنىدىن تۇرۇپ قول باغلىدى:

— ئادالەتپاناھمىنىڭ شەپقىتىگە ھەشقالالا!

ئىسان بۇغاخان ئۇنىڭغا نەشتەردەك تىكىلدى:

— ئەركىتىكى نۆكەرلىرىڭ نېمىشقا تېخىچە قورال تاشلاپ

ئالدىمغا چىقمايدۇ؟

مىرزا ئەلى كىچىك دەرۋازا تۇۋىدىكى ئەرك بېگىگە قاراپ

ۋارقىردى:

— نۆكەرلەرگە يەتكۈزسىلە، دەرھال قوراللىرىنى تاشلاپ

چىقىپ، ئالەمپاناھمىزنىڭ مېھىر - شەپقىتىگە رەھمەت ئېيتىپ

ئۆزەڭگىسىنى بۆسە قىلسۇن^①.

قوراللىرىنى تاشلىغان نۆكەرلەر بىر - بىرلەپ چىقىپ ئىد -

سان بۇغاخانغا سالام بەردى. ئۇلارنى موغۇلىستان لەشكەرلىرى

ئۇدۇللىق ئەسىرگە ئالدى.

ئەرككە كىرىپ ئەندىجان ئەمىرىنىڭ سارىيىدىكى نەقىشلىك

كۆرسىغا ئولتۇرغان سۇلتان ئىسان بۇغاخان پولات باھادىرغا قا -

رىدى:

① بۆسە قىلسۇن — «سۆيسۇن» دېگەن مەنىدە.

— پەرمان! سەر كەردە - لەشكەرلەر جانغا زامىن بولماي خا -
لغىنىنى قىلسۇن. قارشىلىق كۆرسەتكەن رەئىيەت بۇ پەرماندىن
مۇستەسنا!

سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ قەتلىئام جاكارلىماي، غالب
لەشكەرلىرىنى قىرغىنچىلىقتىن توسۇپ قالغانلىقىنى كۆرۈپ
مرزا ئەلى كىچىك يەڭگىل بىر نەپەس ئالدى.

— قىبلىگاھىمىزنىڭ دەريا كەبى مېھىر - شەپقىتىگە تە -
سەننا، — دەيدى ئۇ كۆرسىنىڭ ئالدىغا ئۆمىلەپ كېلىپ، — كە -
مىنەلىرى ئەندىجان شەھىرىدىكى ئۇلۇغ - ئۇششاق رەئىيەت نا -
مىدىن ئۆزلىرىگە مىڭلاپ تەشەككۈر.

ھەرقانداق بىر ھۆكۈمدار ئۆزىگە ئەلنىڭ بىرەر شەھىرىنى ئىش -
غال قىلسا لەشكەرلىرىنى قىر - چاپ، بۇلاڭ - تالاڭغا قويۇپ بېرىد -
دىغان قائىدە بار ئىدى. بۇ ئارقىلىق لەشكەرلەر نۇرغۇن بايلىققا
ئېرىشەتتى. ئۆز پادىشاھى ئۈچۈن تېخىمۇ جانپىدالىق، ساداقەت -
مەنلىك بىلەن جەڭ قىلاتتى. سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئەندىجان
شەھىرىنى لەشكەرلىرى چىقىم بولغىدەك جەڭ قىلماي ئالغانلىقى
ئۈچۈن پۇقرالارنى قەتلىئام قىلىشتىن ساقلاپ قالغانىدى.

ھايال ئۆتمەي ئەندىجان كوچىلىرىدا قوللىرىدا تەۋلىدباز كۆ -
تۈرۈۋالغان جاكارچىلارنىڭ جاراڭلىق ئاۋازى ياڭراشقا باشلىدى:

— زامان! زامان! سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ زامانى! ئەيىۋ -
ھەنناس، قۇلاق سېلىڭلار ئامۇخاس! قۇدرەتلىك شاھىمىز سۇلتان
ئىسان بۇغاخان ئالىيلىرى دەريا كەبى مېھىر - شەپقەت كۆرسەد -
تىپ شۇنداق پەرمان جاكارلايدۇرلەر كىم، بارلىق ئۇلۇغ - ئۇششاق
ئەندىجان ئاھالىسى كات - ساندۇقلىرىڭلارنىڭ قۇلۇپلىرىنى ئې -
چىپ قويۇپ، ھويلا - ئاراملىرىڭلاردىن چىقىپ كېتىڭلار. موغۇ -
لىستان باھادىرلىرى ئۆزلىرى خالىغان سۆيۈنچىلەرنى ئېلىپ ياز -
غايىلەر. دەخلى - تەئەرزۇز قىلىپ سەركەشلىك قىلغۇچىلار كال -
لىسىغا ھېزى بولغاي! جان ئامان، مال ھايان!

ئۆلۈم ۋەھىمىسىدە ئىشىك - تۇڭلۇكلىرىنى تاقىۋېلىپ

ئۆيلىرىگە بېكىنىپ ياتقان ئەندىجان خەلقى جاكارچىلارنىڭ ئاۋا-زىنى ئاڭلاپ، مىڭبىر مۇشەققەتتە جۇغلىغان مال - دۇنيالىرىنىڭ بۇلاڭ - تالاڭ قىلىنىشىنى خالىمىسىمۇ، جانلىرىنىڭ ئامان قال-غىنىغا شۈكۈر قىلىشىپ، قېرى - چۆرى، ئاجىز - ئورۇقلارنى يۆلەشتۈرۈپ، كىچىك بالىلىرىنى كۆتۈرۈپ - ئەگەشتۈرۈپ ئۆيلىرىدىن چىقىپ كېتىشتى. قوتانغا تەگكەن ئاچ بۆرىدەك قۇترىغان موغۇلىستان لەشكەرلىرى ئىشىكلىرى داغدام ئېچىۋېتىلگەن ئۆيلىرىگە بىمالال كىرىپ، پۇلغا يارىغۇدەك نەرسىلەرنىڭ ھەممىسىنى سۈپۈرۈپ چىقىپ كېتىشتى.

غەلبە خۇشاللىقىنى تەبرىكلەپ كاتتا زىياپەتلەرنى ئۇيۇش-تۇرۇپ تۇرغان سۇلتان ئىسان بۇغاخان بىر ھەپتىدىن بېرى كۈندە دېگۈدەك مەست ئىدى. ئەندىجان ئەمىرى مىرزا ئەلى كىچىككە بۇنداق زىياپەت داستىخىنىدا پەگادىن ئورۇن بېرىلگەن بولۇپ، ئۇ سۇلتان ئىسان بۇغاخانغىلا ئەمەس، ئەڭ ئادەتتىكى سەرۋازلارغىمۇ خۇشامەت قىلاتتى. ئەندىجاننى ئېلىپ نۇرغۇن مال - دۇنياغا ئې-رىشكەن سەركەردىلەر خۇشاللىقتىن خۇددىنى يوقىتىپ قويغاندەك. پەقەت ئورۇنباشار ئەمىر لەشكەر پولات باھادىرلا لەشكەرلەرنى شەھەر سېپىلىدىكى قاراۋۇلخانلارغا ئورۇنلاشتۇرۇپ، ئېھتىيات تەدبىرلىرىنى كۆرۈپ، بولغۇسى جەڭگە تەييارلىق كۆرۈۋاتاتتى. سەيپىدئەلى ئالپنىڭ كىچىك ئەمىر زادىسى مۇھەممەد ھەيدەر مىرزا بۇ پېشقەدەم سەركەردىدىن بىر قەدەم ئايرىلماي بىللە يۈ-رەتتى. ئاكىسى سانىز مىرزا بولسا تۇرالغۇسىنى ئاللىقاچان گۈ-زەل قىزلار بىلەن تولدۇرۇۋېلىشقا ئۈلگۈرگەندى.

بۈگۈن قوزا چۈش مەھەلدە ئايغاقچىلارنىڭ يەتكۈزگەن خە-ۋىرى سەركەردە پولات باھادىر بىلەن مۇھەممەد ھەيدەر مىرزىنى بىرگەز جىددىيلەشتۈرۈپ قويدى. ئۇلار ئەھۋالنى مەلۇم قىلىش

ئۇچۇن ساراىغا كىرگەندە سۇلتان ئىسان بۇغاخان سانىز مىرزا قاتارلىق بىرقانچە يېقىن مەھرەملىرى بىلەن ئەرك بېغدىكى كۆل بويىغا ياسالغان ئارامگاھتا بەزمە قىلىپ ئولتۇراتتى.

— كەلسە ئەمىر لەشكەر، بۇياققا كېلىپ ئولتۇرسىلا، —

دېدى شاراىنى تولا ئىچىپ قاپاقلارنى ئىششىپ كەتكەن سۇلتان ئىسان بۇغاخان پولات باھادىرغا يېنىدىن جاي كۆرسىتىپ، — يې-قىنىدىن بېرى بەزمىدىن ئۆزلىرىنى تارتىدىغان بولۇۋالدىلا. ئۇش-شاق — چۈششەك ئىشلارنى سەركەردىلەرگە تاپشۇرۇپ، ئانچە — مۇنچە كۆڭۈل خۇشى قىلىپ يۈرسىلە.

— قىبلىگاھىمنىڭ ھىممىتىگە رەھمەت، — دېدى پولات

باھادىر تۇرغان جايىدىن مىدىرلىماي، — ئالىلىرىغا يەتكۈزىد-غان جىددىي مەلۇمات بار.

— قېنى ئېيتسۇنلار، — دېدى سۇلتان ئىسان بۇغاخان بە-

خىرامان ھالدا.

— لەشكېرىي مەلۇمات خاس يەتكۈزۈلگىنى ئەۋزەلدۇر قىب-

لىگاھىم.

پولات باھادىرنىڭ چىرايىدىكى جىددىيلىكنى كۆرۈپ ئىسان

بۇغاخان بىر ئاز دىققىتىنى مەركەزلەشتۈردى.

— تۈمەندىن ① تۆۋەنلەرگە ئىجازەت، — دېدى ئۇ سورۇن

ئەھلىگە قاراپ.

سازەندىلەر، رەققاسلار، خىزمەتكارلار، مۇغبەچىلەر، سا-

قىيلار، بىرقانچە تۆۋەن دەرىجىلىك سەركەردىلەر دۈرىدە ئورۇن-

لىرىدىن تۇرۇشۇپ، خانغا سالام بېرىپ سورۇندىن ئايرىلىشتى.

— ئۆزلىرىنى دالدىغا ئالغايلا جانابى ئەمىر، — دېدى پولات

باھادىر داستاننىڭ بىر چېتىدە مىدىرلىماي ئولتۇرغان ئەندە-

جان ئەمىرى مىرزا ئەلى كىچىككە قاراپ.

— خوش.

① تۈمەن — تۈمەن بېشى. بۇ يەردە يۇقىرى دەرىجىلىك سەركەردىلەر

كۆزدە تۇتۇلغان.

مىرزا ئەلى كىچىك دەس ئورنىدىن تۇرۇپ سورۇندىن چىقىپ كەتتى. سانىز مىرزا قويۇپ كەتمەكچى بولۇۋېدى، سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئۇنى توختىتىۋالدى:

— ئەمىرزادەمنىڭ مەرتىۋىسى گەرچە تۈمەنلەردىن بولمىدى - سىمۇ، لەشكىرى مەلۇماتقا داخىل بولغاي.

— قىبلىگاھىمغا مەلۇم بولغاي، — دېدى پولات باھادىر قول باغلاپ تۇرۇپ، — ئايغاقچىلىرىمىزنىڭ مەلۇم قىلىشىچە، ئەندى - جاننى قۇتۇلدۇرۇش ئۈچۈن سەمەرقەنتتىن نەچچە تۈمەن لەشكەر كېلىۋېتىپتۇ.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان بىردىنلا چۆچۈدى:

— ئەبۇسەئىد مىرزا شەخسەن ئۆزى لەشكەر تارتقان ئوخشىد -

مامدۇ؟

— يوقسۇ، ئەبۇسەئىد مىرزا سەمەرقەنتتە قاپتۇ. ھەمدەمچى قوشۇنغا لەشكىرى دىۋاننىڭ ئەمىرى مىرزا ئىبراھىم بەگ باش بوپتۇ.

ئىسان بۇغاخان بىردىنلا جىمىپ كەتتى، ئۇ ئەندىجاننى ئال - غاندىن بېرى بۇنداق تەھدىتنىڭ كېلىدىغانلىقىنى خىيالغا كەل - تۈرمىگەندى.

— ئەبۇسەئىد مىرزا كەلمىگەن بولسا ئەنسىرەپ كېتىشنىڭ ھاجىتى يوق، — دېدى سانىز مىرزا چوڭچىلىق بىلەن، — ئۇلار - نى ئەندىجان قەلئەسىنىڭ سىرتىدا ئەدەپلىگەيمىز. شول كۈنلەردە لەشكەرلىرىمىز جاسارەتلىك، ئاتلىرىمىز شاش.

— ئۇنداق دەپ ئولتۇرساق بولماس ئەمىرزادەم، — دېدى پولات باھادىر سانىز مىرزانىڭ چوڭچىلىقىنى ياقىتۇرمىغان ھالدا، — مېنىڭچە ئۇلارنىڭ ئەندىجان شەھىرىنىڭ بوسۇغىسىغا كېلىشىنى ساقلىماي، دەرھال ئىككى قانات تۇرشاۋۇل ئەۋەتىپ يول ئۈستىگە بۆكتۈرمە قويساق، يول بويى ھېرىپ - ئېچىپ كەلگەن ئول ھەمدەمچى قوشۇننىڭ ئارام ئېلىشىغا پۇرسەت بەرمەي ئىسكەنجىگە ئېلىپ زەربە بەرسەك.

ئىسان بۇغاخان پولات باھادىر نىڭ گېپىگە ئىپادە بىلدۈرمەي ئولتۇرۇۋەردى. پولات باھادىر گېپىنى يەنە داۋاملاشتۇردى.

— ھەمدەمگە كېلىۋاتقان قوشۇننى پۈتۈنلەي ئەسىرگە ئالا -

لساق تېخى ياخشى. پەقەت بولمىغاندا ئەندىجانغا يېقىنلاشتۇرماي

چېكىندۈرۈۋەتسەك، ئەبۇسەئىد مىرزا قايتا لەشكەر تارتىپ كېلىپ

بولغىچە قىش بولۇپ كېتىدۇ. قارا قىشتا لەشكەر تارتىش ئۇلار -

غىمۇ بىئەپ. ئۇنىڭغىچە بىزمۇ ئەندىجاندا قىشنى خاتىرجەم ئۆت -

كۈزۈۋالسىز. ئاللاھ خالىسا كۆكلەم بىلەن تەڭ سەمەرقەنتكە

لەشكەر تارتساق ماۋەرائۇننەھەر سەلتەنەتنى قوللىمىزغا ئالالايمىز.

پولات باھادىر نىڭ گەپلىرى سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ قۇ -

لىقىغا كىرمەيۋاتقاندا كىلاتتى. ھەئە، ئۇنىڭ يەنە جەڭ قىلغۇسى

يوق ئىدى، پەقەت ئەندىجان يۈرۈشىنىڭ نۇسرىتىنى ساقلاپ قال -

غۇسىلا بار ئىدى. چۈنكى ئۇ ماۋەرائۇننەھەر سەلتەنەتنىڭ نۆۋەت -

تىكى قاتمال، چۇۋالچاق ۋەزىيىتىنى چۈشەنمەيتتى. ئەندىجاننى

پۇختا ساقلاپ تۇرۇپ، سەمەرقەنتكە يۈرۈش قىلىشنىڭ تېپىلغۇ -

سىز پۇرسەت ئىكەنلىكىگە ئەقلى ئۇلاشمايتتى. سەمەرقەنتتىن

ھەمدەمچى قوشۇن كېلىۋاتقانلىقىنى ئاڭلاپلا ئۇنىڭ ۋۇجۇدىغا ۋە -

ھىمە ئولاشتى. ئۇلار باستۇرۇپ كېلىپلا ئۆزىدىن ئەندىجاننى تار -

تىۋالدىغاندەك تەشۋىشكە چۈشكەندى. لەشكىرىي يۈرۈشلەردە

تۈزۈك چېنىقىمىغان بۇ ياش ھۆكۈمدار ھالقىلىق پەيتتە ئۆزىنىڭ

خاملىقىنى ئاشكارىلاپ قويۇۋاتاتتى.

— مېنى بىر پەس خالىي قالدۇرۇڭلار، — دەيدى ئۇ قاپقىنى

تۇرۇپ، — بىرىڭلار بىر نېمىدەپ، يەنە بىرىڭلار بىر نېمىدەپ

مېڭەمنى قوچۇۋەتسىڭلار.

ھەممەيەلەن دۈررىدە ئورۇنلىرىدىن تۇرۇشۇپ ئارامگاھتىن

چىقىپ كېتىشتى. يالغۇز قالغان سۇلتان ئىسان بۇغاخاننى تېخى -

مۇغەم باستى.

«ئەبۇسەئىد مىرزا ئەندىجانغا ھەمدەمچى لەشكەر ئەۋەتكەن

بولسا، پەيلى بۇزۇلغان ئوخشايدۇ. پولات باھادىر ئەندىجان نۇسرە -

تىدىن مەغرۇرلىنىپ جەڭ قىلىشنى تايىن تاپتى ئەتىمالىم. سە -
 مەرقەنت لەشكەرلىرى ئەندىجان لەشكەرلىرىگە ئوخشىمايدۇ،
 ئۇلارغا تاقابىل تۇرماق ئاسان ئەمەس. جەڭ قىلىپ ئۇلارنى يى-
 گىۋالساققۇ ياخشى، ناۋادا يېڭىلىپ قالساق ئەندىجاننى ساقلاپ
 قېلىش ئۇياقتا تۇرسۇن، ئۆزىمىزنىمۇ ساقلاپ قالالمايمىز. ئۇل
 چاغدا كىشىلەر مېنى دەسلەپتە غەلبە قىلىپ ئەندىجاننى ئالغان
 دېمەي، ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ سەركەردىسىدىن يېڭىلىپ قالدى،
 دەپ مازاق قىلىشىدۇ. ئەندىجان غەلبىسى ئىككى پۇل بولىدۇ،
 ئەڭ ياخشىسى، سەمەرقەنت لەشكەرلىرى كەلمەستىلا ئەندىجاننى
 تاشلاپ كەتكىنىمىز ئەۋزەل. شۇنداق قىلساق ئۇلارغا دۈچ كەلمە-
 گەنلىكىمىز ئۈچۈن ھېچكىم بىزنى يېڭىلىپ قاچتى دېيەلمەيدۇ.
 بىزمۇ ئەندىجان غەلبىسىنى ساقلاپ قالغان بولىمىز. بۇ ئۇلار
 بىلەن جەڭ قىلىپ يېڭىلىپ چېكىنگەندىن كۆپ ياخشى...»
 سۇلتان ئىسان بۇغاخان كالىلىسىغا كەلگەن بۇ ئەخمىقانه
 خىيالىدىن بىردىنلا روھلاندى. دەرھال ئاقسۇغا قايتىپ ئەندىجان
 غەلبىسىنى كۆز - كۆز قىلىشقا ئالدىردى.

سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ چېكىنىش پەرمانىنى ئاڭلاپ
 پولات باھادىر ھەيران قالدى. ئۇنىڭ ئۈچۈن سەمەرقەنتتىن ھەم -
 دەمگە كەلگەن لەشكەرلەر بىلەن جەڭ قىلىپ چېكىنگەن بىلەن
 ئۇلارنىڭ قارىسىنى كۆرمەي تۇرۇپ غىپىپدە چېكىنگەننىڭ ھېچ -
 قانچە پەرقى يوق ئىدى. ئۇنىڭ ئۇزاق يول بېسىپ ھېرىپ كەلگەن
 سەمەرقەنت لەشكەرلىرىگە پىستىرما قويۇپ، ئارام ئېلىۋېلىشقا
 پۇرسەت بەرمەي توسۇپ زەربە بېرىپ غەلبە قىلىشقا تولۇق ئى-
 شەنچى بار ئىدى.

— شۇنچە جاپا تارتىپ كېلىپ ئەندىجاننى ئېلىپ، مۇشۇنداق
 سەۋەبىسىزلا تاشلاپ كېتىمىزمۇ ئالىيلىرى، — دېدى پولات باھا -

دەر قايىل بولمىغان ھالدا، — مېنىڭچە سەمەرقەنت لەشكەرلىرىدە گە توسۇپ زەربە بەرسەك، ئەندىجاننى شۈبھىسىزكى ساقلاپ قالالايمىز. ناۋادا قىلغاھىمىزنىڭ ئاستانىگە قايتقۇسى بولسا، مەن بىر تۈمەن لەشكەر بىلەن ئەندىجاندا قالاي. ئەندىجاننى ساقلاپ قېلىشقا بېشىم بىلەن كېپىللىك قىلمەن. ماۋەرائۇننەھەر تەسەر-رۈپىنى ئىستېلا قىلىشتا ئەندىجان بەك مۇھىم.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان قاينىنى تۈردى:

— پەرمانىمغا سەركەشلىك قىلمىسۇنلار!

— يوقسۇ، — دېدى پولات باھادىر بېشىنى تۈۋەن سېلىپ، —

ئەندىجاننى بۇنچە ئالدىراپ تاشلاپ بەرمەيلى دېمەكچىمەن.

— گەپ بىر، قۇلاق ئىككى. دەرھال چېكىنىشنىڭ تەييارلىق-قىنى قىلسۇنلار! بارلىق ئەندىجان ئاھالىسى بىز بىلەن بىللە ئاق-سۇغا بارىدۇ.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئەندىجان خەلقىنى ئاقسۇغا ئېلىپ

بېرىپ، ئۇلارنى ئۆزىنىڭ غەلبىلىك ئەندىجان يۈرۈشىنىڭ ئىس-پاتى قىلىشنى كۆڭلىگە پۈككەندى. پولات باھادىر ئۇنىڭ بۇ

ئەخمىقەنە خىيالغا قارشى چىقىشقا پېتىنالمىي، ئىلاجسىز بوي-سۇنۇشقا مەجبۇر بولدى.

شۇنداق قىلىپ سۇلتان ئىسان بۇغاخان ماۋەرائۇننەھەر سەل-تەنەتنى قولغا ئېلىش پۇرسىتىدىن مەھرۇم قالدى. ئەندىجان

شەھىرىدىكى يول يۈرۈشكە يارمايدىغان قېرى، مېيىپ، ئاجىز - مەجرۇھلاردىن باشقا بارلىق ئاھالىنى مەجبۇرىي ئالدىغا سالغىنىد-چە قەشقەر، ئاقسۇ تەرەپكە كۆچۈرۈپ كەتتى. بىر شەھەر خەلقىنى

بۇنداق تولۇق كۆچۈرۈپ كېتىدىغان ئەھۋال تارىختا تولىمۇ ئاز كۆرۈلەتتى.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان يولغا چىقار ۋاقتىدا نېمە ئۈچۈندۇر

ئەندىجان ئەمرى مىرزا ئەلى كىچىكىنى قالدۇرۇپ قويدى. بۇنىڭ

سەۋەبىنى ئۇ ئۆزىمۇ بىلمەيتتى.

سۇلتان ئىسان بۇغاخان يولغا چىقار ۋاقتىدا نېمە ئۈچۈندۇر

ئەندىجان ئەمرى مىرزا ئەلى كىچىكىنى قالدۇرۇپ قويدى. بۇنىڭ

سەۋەبىنى ئۇ ئۆزىمۇ بىلمەيتتى.

ئەبۇسەئىد مىرزا ھەمدەمچى لەشكەرلىرى بېرىپ بولغىچە سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ ئەندىجان شەھىرىنى تاشلاپ كېتىپ قالغانلىقىنى، پۈتكۈل شەھەر ئاھالىسىنى كۆچۈرۈپ كەتكەنلىكىنى ئاڭلاپ ھەيران قالدى. بۇنىڭ تېگىگە ھەرقانچە ئويلىنىپمۇ يېتەلمىدى. ئەمما نېمىلا بولمىسۇن ئەندىجان شەھىرىنىڭ قولىغا ئاسانلا قايتىپ كەلگەنلىكىدىن خۇش بولدى. مىرزا ئەلى كىچىك - نى مەردلىك بىلەن ئەندىجاننىڭ ئەمىرلىكىگە قايتا تەيىنلەپ، ئەندىجان شەھىرىگە يېڭىباشتىن ئاھالە كۆچۈرۈشكە پەرمان بەردى.

ياندۇرقى يىلى يازدا ئىراققا ئەۋەتكەن چاپارمەنلىرى نۇرغۇن شەھەرلەرگە بېرىپ ئىزدەشتۈرۈپ يۈرۈپ ئاخىرى شىراز شەھىرىدىن خانزادە يۈنۈسخاننى تېپىپ كەلدى. ئەبۇسەئىد مىرزا يۈنۈسخانغا بىر سەرگەردان، قاقچۇنغا ئەمەس، بىر ئەلنىڭ ھۆكۈمدارىغا مۇئامىلە قىلغاندەك مۇئامىلە قىلدى.

باغداد، شىراز مەدرىسەلىرىدە ئىلىم تەھسىل قىلىپ، شۇ جاينىڭ ئالىملىرىنىڭ ئېتىراپ قىلىشىغا ئېرىشىپ «ئۇستاز يۈنۈسخان» دېگەن كاتتا ئاتاققا ئېرىشكەن يۈنۈسخان ئىزدەپ كەلگەن چاپارمەنلەردىن ماۋەرائۇننەھىر ھۆكۈمدارى ئەبۇسەئىد مىرزانىڭ چاقىرتقانلىقىنى ئاڭلاپ، چاقىرتىش مۇددىئاسىنى بىلمىسىمۇ دەرھال يولغا چىقتى. يول بويى ئۇ ئەبۇسەئىد مىرزا بىلەن كۆرۈشۈپ، مۇددىئاسىنى بىلىپ بولغاندىن كېيىن تۈركىستانغا بېرىپ، كۆرۈشمىگىلى ئۇزۇن يىللار بولغان ئانىسى خانىش دۆلەت - سۇلتان مەلىكە بىلەن كۆرۈشۈشنى كۆڭلىگە پۈكتى. ئۇ ھىراتتا ئۆزىنى ساقلاپ تۇرغان ئەبۇسەئىد مىرزانىڭ ئاجايىپ كاتتا ھۆرمەت - ئېھتىرام بىلەن قارشى ئېلىشىغا ئېرىشىپ بىر ئاز گاڭگىرىدى، ئۇنىڭ مۇددىئاسىنى بىلىشكە ئالدىرىدى. ھىراتتىكى

«باغى زاغان» ئاتلىق كاتتا باغدا كۈتۈۋېلىش سورۇنى تەييارلىغان ئەبۇسەئىد مىرزا بىر تەرەپىدە يۇنۇسخاننى، بىر تەرەپىدە ئوبۇل-قاسىم بابۇر مىرزىنى ئولتۇرغۇزدى. خاننىڭ بۇ ئىشىدىن يۇنۇس-خان بىر ئاز قورۇندى. ئاخىر بۇ كاتتا ھۆرمەتتىن ئەجەبلىنىپ ئە-بۇسەئىد مىرزدىن ئۇدۇللا سوراڭقا مەجبۇر بولدى:

— كەمىنەلىرى ئۇزۇن يىللاردىن بېرى ھەقلىق تاجۇ تەخ-تىمىدىن مەھرۇم قىلىنىپ ئۆزگە يۇرتلاردا قازا قلىق^① تا ياشاۋاتقان بىر ساياقمەن. جانابى خان ئالىيلىرىنىڭ بۇنچە ھۆرمەت - ئېھ-تىرام كۆرسىتىشىگە ئەرزمەيمەن. قانداق مۇددىئالىرى بولسا ئوچۇق ئېيتقان بولسىلا.

— شۇبھىلەنمىگەيلا ئالىيلىرى، — دېدى ئەبۇسەئىد مىرزا يۇنۇسخاننى «خانزادە» دېمەي ھۆرمەت بىلەن «ئالىيلىرى» دەپ ئا-تاپ، — ئەلۋەتتە ئۆزلىرىنى يىراق ئىراق زېمىنىدىن چاقىرىپ كېلىشىمىز دە كۆڭلىمىزگە پۈككەن مەقسەت - مۇددىئالىرىمىز باردۇر. بىراق بۈگۈن ھۆرمەتلىرىگە سېلىنغان بۇ داستىخاندا پە-قەت تۈز يېيىشىپ، مېھماندارچىلىقلا قىلىشساق، ئەسلىي مەق-سەتنى ئاللاھ خالىسا ئەتە بايان ئەيلىسەك دېگەن ئۈمىد تىمىز.

— مۇمكىن بولسا شول تاپنىڭ ئۆزىدە بىلىشكە تەقەززى-مەن، — دېدى يۇنۇسخان جاھىللىق بىلەن، — بولمىسا خۇدۇك-سىرەپ قالدىكەنمەن. مەقسەت - مۇددىئالار دۇرۇس بولسا بۈگۈن بىلەن ئەتىنىڭ پەرقى يوقتۇر. بەلكىم تەخىرىسىز ئىشلارنى ئەتىگە قالدۇرۇش بىھاجەتتۇر. ئالىيلىرىنىڭ مېنى شۇنچە يىراق يەردىن چاقىرتىشى بەلكىم تەخىرىسىز بىر زۆرۈرىيەت بائىسىدىن بولسا كېرەك، دەپ ئويلايمەن.

يۇنۇسخاننىڭ ئوچۇق - يورۇق، كەسكىنلىكى ئەبۇسەئىد مىرزىنى قايىل قىلدى. ئۇنى چاقىرتىپ كېلىپ توغرا قىلغىنىغا يەنە بىر قېتىم ئىشەندى.

① قازا قلىق — ھۆكۈمدارنىڭ تەختىدىن ئايرىلىپ قېچىپ يۈرگەن

ۋاقتى، يەنى قاچاقلىق.

— ئارىدىن شۇنچە يىللار ئۆتكەن بولسىمۇ ئالىيلەرنىڭ ئوچۇق - يورۇق، تۈز مەجەزى ئۆزگەرمەپتۇ، — دېدى ئەبۇسەئىد مىرزا كۈلۈمسىرەپ، — ئەسلىرىدە بارمىكىن، ئەينى يىلى ئىرازان بارىن بىلەن سەمەرقەنتكە كېلىپ مەرھۇم جەننەتماكان مىرزا ئوغىگە ئالىيلەرنى بىلەن كۆرۈشكەنلىرىدە تېخى يىگىتلىك مەۋجۇت سۈملىرىغا قەدەم قويمىغان بىر گۆدەك بالا ئىدىلە. شول چاغدىمۇ ئوچۇق - يورۇق مەجەزلىرى، چوڭلارغا خاس تەمكىن قىياپەتلىرى ۋە مېغىزلىق، ئورۇنلۇق سۆز - ئىبارىلىرى بىلەن مىرزا ئۇلۇغ-بەگ ئالىيلەرنىلا ئەمەس، پۈتكۈل ئەمىر - سەركەردىلەرنى قايىل قىلغان ئىدىلە. ئاشۇ مەھرەملەر قاتارىدا مەنمۇ بار ئىدىم. كۆڭ-لۈمدە سىلىگە ھۆرمەت - ئېھتىرامم قوزغالغانىدى. كېيىنكى ۋاقىتلاردا مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلەرنى دىيانەتسىز، تۈزكۈر ئوغلى ئابدۇللەتپخاندىن كۆڭلى ئازار يېگەن ۋاقىتلاردا ئىختىيارسىز سىلنى تىلغا ئالاتتى، ئاللاھتىن ئۆزىگە سىلىدەك پەرزەنت نې-سىپ بولمىغىنىدىن ئەپسۇسلىناتتى. نېمە ئۈچۈندۇر شول چاغدا مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلەرنى تەلەپلىرىنى رەت قىلدى، ئارزۇ - ئارمانلىرىغا قۇلاق سالمىدى. كېيىن جەننەتماكان پەدەرى شاھ-رۇرخان ئالىيلەرنىڭ دەرگاھىغا ئەۋەتىۋەتتى. شۇندىن كېيىن بىزگىمۇ قايتا دىدار - مۇلاقاتتا بولۇش نېسىپ بولمىدى.

— جەننەتماكان مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلەرنىڭ شول چاغدا تەلپىمنى رەت قىلغانلىقىدىن زەررىچە ئاغرىنىشىم يوقتۇر، — دېدى يۇنۇسخان ئۆتكەن ئىشلارنى ئەسكە ئېلىپ، — يەر يۈزىدە ئۇنداق ئىلىم - ھېكمەتتە كامالەتكە يەتكەن دانىشمەن ھۆكۈمدار ئاز تېپىلىدۇ. بىر ئەلنىڭ ھۆكۈمدارى بولۇش ئۈچۈن ئىلىم - ھېكمەت، پەزىلەت ئۆگىنىش تولىمۇ زۆرۈر ئىكەن. مىرزا ئۇلۇغ-بەگ ئالىيلەرنى ماڭا مۇشۇ پۇرسەتنى يارىتىپ بەردى. ھىراتتا جەننەتماكان ئۇستازىم مەۋلانە شەرەفىدىن ئەلى يەزدى ھەزرەتلى-رىنىڭ ئىلىم خەزىنىسىگە يولۇقتۇم. كېيىن باغداد، شىراز دانىشمەنلىرىنىڭ تەربىيەسىگە مۇشەررەپ بولدۇم. ئىلىم - ھېك-

مەت، يۇرت - يۇرتدارچىلىق سىرلىرىنى ئاز - تولا چۈشەنگەندەك بولدۇم. بەلكىم شول چاغدا مىرزا ئۇلۇغبەگ ئالىيلىرى تەلپىم - نى قوبۇل كۆرگەن بولسا، ئىلىم ئىزدەشتىن ئىبارەت كاتتا پۇر - سەتتىن مەڭگۈ مەرۇم قىلار ئىكەنمەن. ئۇشبۇ سەۋەبتىن ئول جەننەتماكانغا تەشەككۈرۈم چەكسىز دۇر.

— ئۇنداقتا ئالىيلىرى ئاتا مىراس زېمىنلىرى بولمىش مو - غۇلىستان ئېلىنىڭ تاجۇ تەختىنى ئېلىش مۇددەئالىرىدىن ۋاز كەچكەن ئوخشىمامدىلا؟ — سورىدى ئەبۇسەئىد مىرزا يۇنۇسخان - نىڭ كۆزىگە قاراپ تۇرۇپ.

— يوقسۇ، — دېدى يۇنۇسخان، — ئول ۋەتەن ئىشقى يۈرد - كىمىزدە ھەرقاچان گۈلخان دۇر. لېكىن ئىنسان ئۆز ئەھۋالاتىنى بىلىشى كېرەك. بولمىسا كۆيدۈرىدىغىنىنى، ھالاك قىلىدىغىنىنى بىلىپ تۇرۇپ ئۆزىنى ئوتقا ئۇرىدىغان پەرۋاندىن پەرقى بولمايدۇ. پەرۋانە مەخلۇقتۇر، ئۇنىڭدا قىلچىلىك ئىدراك يوقتۇر. ئەمما بىز جانابى ھەقتا ئالا بارلىق يارالمىشلىرىنىڭ ئەڭ ئېسىلى قىلىپ ياراتقان ئىدراكلىق ئىنسانمىز. پەرۋانە جاسارىتىدىن ئەنداز ئې - لىشىمىز كېرەككى، زىنھار قارىغۇلارچە دورماسلىقىمىز كېرەك. چۈنكى، ئىمكانىيەتسىز ئىشقا بەل باغلاپ ئۆزىمىزنى ئوتقا ئۇرساق بىھۋدە ھالاك بولىمىز، ئارزۇ - ھەۋەسلىرىمىز ئۆزىمىز بىلەن بىللە كۈل بولىدۇ. قاچانكى ئىمكانىيەت ھازىرلانسا ئول ۋەتەنگە بېرىشتىن بىزنى بەندە توسۇيالماس.

— بارىكالا، — دېدى ئەبۇسەئىد مىرزا ھاياجانلىنىپ، — ئالىيلىرىنىڭ جاسارىتىگە يەنە بىر قېتىم قايىل بولدۇم. مەگەر - كى ئالىيلىرىغا ئاشۇنداق ئىمكانىيەتلەرنىڭ ھازىرلانغانلىقىغا ئىسپات كۆرسەتسەم موغۇلىستان ئېلىگە بېرىشقا رىغبەتلىرى بارمىكىن؟

يۇنۇسخان ئەبۇسەئىد مىرزاغا يالت ئېتىپ قارىدى. ئىككى جۈپ كۆز بىر - بىرى بىلەن توقۇنۇشتى. يۇنۇسخان ئەبۇسەئىد مىرزانىڭ كۆزلىرىدىن تولۇپ - تاشقان بىر ئىشەنچنى ھېس

قىلدى.

— ئەگەر ئاشۇنداق ئىمكانىيەتلەر بولسا پەرۋانە جاسارىتىنى كۆرسىتىشكە ئىشەنچىمىز باردۇر.

يۈنۈسخانغا تولۇق ئىشەنچ قىلغان ئەبۇسەئىد مىرزا ئىران، ئىران ۋە ئەرەبىستاننى ئىستېلا قىلىش ئارزۇسى بارلىقىنى، ئەد-ما موغۇلىستان سۇلتانى ئىسان بۇغاخاننىڭ چوڭ تەھدىت بولۇپ قالغانلىقىنى، ئۇنىڭدىن خاتىرجەم بولالمايۋاتقانلىقىنى يوشۇرماي بايان قىلدى.

- — ئالىيلىرىنى چاقىرتىپ كېلىشتىكى مەقسەت - مۇددىئا - لىرىمىز ئەنە شۇ، — دېدى ئەبۇسەئىد مىرزا، — ئاتا مىراس تەخت - سەلتەنەتلىرىنى قايتۇرۇۋېلىشلىرى ئۈچۈن لەشكىرىي ياردەمنى قىلچىلىك ئايىمايمىز. بۇنىڭ بەدىلىگە سىلى بىزنى ئى-نىلىرى سۇلتان ئىسان بۇغاخاننىڭ تەھدىتىدىن ئازاد قىلسا. گەرچە بىز ھەرقايسىمىز بىردىن ئەلنى تەسەررۇپىمىزغا ئېلىپ يۇرتدارچىلىق قىلىپ كەلگەن بولساقمۇ، ئابا - ئەجدادلىرىمىزدىن تارتىپ يىلتىزىمىز، تىلىمىز، دىنىمىز بىر قوۋم - قە-رىنداشلىرىمىز. جەننەتتاكان تۇغلۇق تۆمۈرخان ئالىيلىرىنىڭ ۋاپا-تىدىن كېيىن بۈيۈك تەسەررۇپ پارچىلىنىشقا يۈزلەندى. كېيىنكى ۋاقىتلاردا شەۋكەتلىك بۇزۇكۋارىمىز ئەمىر تۆمۈر كۆرەگان ئا-لىيلىرى دەسلەپكى قېتىم كۆتۈرۈلۈپ چىققاندا، تۇغلۇق تۆمۈرخان ئالىيلىرىنىڭ شەپقىتىگە ئائىل بولغان ئەمىرلەر ئۇنى ئېتىراپ قىلغۇسى كەلمەي ئىتائەت گەردىنىنى تولۇق سۈنمىدى. شول سە-ۋەبتىن ئۇلارنى قەتلى قىلسا ئەيىب بولاتتى. ئىلاجسىز سۇيۇرغات-مىش خاننى خان قىلىپ تىكلىدى. خانلىق پەرمان، تۈركىي نى-شانلارنى ئۇنىڭ نامىدا پۈتتى. سۇيۇرغاتمىش خان ۋاپات بولغاندىن كېيىن ئوغلى مەھمۇد سۇلتاننى ئۇنىڭ ئورنىدا ئولتۇرغۇزدى. ئەمما شەۋكەتلىك ئەمىر تۆمۈر ساھىبىقىران ئۈچۈن بۇ بىر ئى-سىمدىنلا ئىبارەت ئىدى. مەھمۇد سۇلتان سەمەرقەنتتە تۇتقۇن ھالەتتە ياشايتتى. سەلتەنەت ئىشلىرىنى بابائى بۇزۇك ئەمىر تۆ-

مۇر ئۆز ئالدىغا بېجىرەتتى. كېيىن بابائى بۇزۇك رەسمىي تەخت-تە ئولتۇرۇپ سەلتەنەتنى ئۆزىنىڭ نامىدا جاكارلىدى. ئول سا-ھىقىران بۇزۇكۋارمىز ۋاپات بولغاندىن كېيىن ماۋەرائۇننەھىر سەلتەنەتنى شاھىرۇرخان ئالىيلرىنىڭ قولىغا ئۆتتى. گەرچە شاھ-رۇرخان ئالىيلرى سەلتەنەتنى ئادالەت بىلەن سورىغان بولسىمۇ، ئوغۇللىرىغا زىيادە كەڭ قوللۇق قىلىپ تەسەررۇپىنىڭ كۆپ قىسمىنى شۇلارغا بېرىۋەتتى. ئۆز ئاغىسى بولمىش مىرانشاھ ھەزرەتلىرىنى چەتكە قاقتى. ئۇنىڭ پۇشتىنى سەلتەنەتكە يېقىن يولاتمىدى. ھالا بۈگۈنكى كۈنگە كەلگەندە ماۋەرائۇننەھىر، خۇراسان ۋە پەرغانە ۋادىسىنىڭ تەختگاھى ئول مىرانشاھنىڭ پۇشتى بول-مىش ماڭا نېسىپ بوپتۇ. ئەمما بايا دېگەندەك، شاھىرۇخىيلار پۇش-تىدىن بولمىش بىر قىسىم خانزادىلەر ئىنسابسىزلىق قىلىپ تەخت دەۋاسى قىلىۋاتىدۇ. موغۇلىستان سۇلتانى بولمىش ئىن-لىمىرى ئىسان بۇغاخان بولسا پەرغانە ۋادىسىگە تەھلىكە سېلىپ قىستاۋاتىدۇ. تېخى يېقىندىلا ئەندىجاننى بۇلاڭ - تالاڭ قىلىپ قايتىپ كەتتى. ھازىر مەن ئالىيلرىنىڭ قازاقلق ھاياتىغا خاتە-مە بېرىپ، ئالىيلرىنى پېقىرلىق لىباسىدىن ئاجراتماقچىمەن. ئۈستىباشلىرىغا شاھانە خىلئەت^①لەرنى كىيدۈرۈپ، خىللانغان با-ھادىر لەشكەرلەر بىلەن موغۇلىستانغا ئەۋەتمەكچىمەن. بۇنىڭدىكى شەرت شولكى، مۇندىن كېيىن ئىلگىرىكى موغۇلىستان خانلىرى-نىڭ يولىنى تۇتمىغايلا. چۈنكى، ئول خانلارنىڭ ھەممىسى تاكى ئىنلىرى ئىسان بۇغاخانغىچە «ئەمىر تۆمۈر ئەۋلادلىرىنىڭ ھەم-مىسى ئەۋلادمۇئەۋلاد بىزنىڭ نۆكىرىمىزدۇر» دەپ دەۋا قىلىشىپ، تەسەررۇپىمىزغا تەھلىكە سېلىپ كەلدى. ئەمدى سىلى بۇ دەۋانى تاشلىغايلا. گەرچە قەدىمدە شۇنداق بولغان بولسىمۇ، لېكىن ھازىر ئول مەرتىۋە قالماپتۇ. ھازىر مەن ئۆز ئالدىمغا پادىشاھدۇرمەن. باشقىلارنىڭ مېنى «نۆكىرىم» دېيىش ھەققى يوقتۇر. شۇڭا ھا-زىردىن باشلاپ «خوجايىن»، «خادىم» دېگەندەك ئاتاقلارنى تاشلىد-

① خىلئەت — چاپان، تون.

غايىمىز. بىر - بىرىمىزنى دوستلۇق، قېرىنداشلىق ئاتىقى بىلەن ئاتاپ، پادىشاھلىق يوسۇنى بىلەن خەت يوللىغايىمىز. بۇندىن كېيىنمۇ پۈتكۈل ئەۋلادلىرىمىز بۇ قائىدىنى ئەلەددامام داۋاملاشتۇرۇپ، قېرىنداشلىق مېھرىنى جۇلالاندۇرۇپ، ئابا - ئەجدادلىرىمىزنىڭ روھىنى خاتىرجەم قىلغاي.

— ئارى، خان ئالىيلرىنىڭ مەقسەت - مۇددىئالىرىدىن پۈتۈلگەن كالامى بىزگە خۇددى ئالدىمىزدىكى مۇنۇ ئاياقتىكى ئاش - تەكلا ئايان بولدى، — دەيدى يۇنۇسخان تەۋازۇ بىلەن ئېغىز ئېچىپ، — راست ئېيتتىلا ئالىيلرى، بىزلا ئەمەس، ئول ئىككى ئەلدىكى ئاۋام - رەئىيەتمۇ ئابا - ئەجدادلىرىمىزدىن تارتىپ قوۋم - قېرىنداشتۇر. قومۇل، تۇرپان، قەشقەر، ياركەنت، خوتەندىكى بىر ئاددىي ئاۋام ئەندىجان، بۇخارا، ھىرات، تاشكەنت، سەمەرقەنتكە كەلسە تىل - زەباندىن قىينالماس. شۇنداقلا بول تەسەررۇپتىكى ھەرقانداق بىر ئاۋام ئول تەسەررۇپقا بارسىمۇ ھەم شۇنداق بولۇر. تىل - دىلنىڭ ئەلچىسىدۇر. تىلى بۆلۈنمىگەن قوۋمنىڭ دىلىنى زىنھار بۆلۈپ بولماس. بۇنىڭ ئۈچۈن ھەرقانداق چېگرا - توساقلار ئالماسىزدۇر. خان ئالىيلرى شۇنچىلىك ھەم مەت كۆرسەتكەن يەردە، كەمىنەلىرى ۋاپا، ساداقەت گۆھىرىنى ئەتىۋارلاپ ساقلىغايىمەن. بەلكى ئۇنىڭغا دوستلۇق، قېرىنداشلىق مېھرى بىلەن جۇلا بەرگەيمەن.

يۇنۇسخان ئەبۇسەئىد مىرزىنىڭ مەدەت بېرىشى بىلەن ئەنسى ئىسان بۇغاخاندىن تاجۇ تەخت قايتۇرۇۋېلىشقا قەتئىي بەل باغلىدى. ئەبۇسەئىد مىرزا بەرگەن لەشكەر ۋە ئوزۇق - تۈلۈك بىلەن يولغا چىقتى. ئاۋۋال تۈركىستانغا كېلىپ ئانىسى دۆلەتسۇلتان مەلىكە بىلەن كۆرۈشتى. ئوغلىنىڭ ئۇزاق يىللار ئۆتكەندىن كېيىن كاتتا غەيرەت بىلەن لەشكەر تارتىپ كەلگەنلىكىنى كۆرۈپ دۆلەتسۇلتان مەلىكە ھاياجىنىنى باسالماي يىغلىۋەتتى، ئىلكىدىكى تۈركىستان لەشكەرلىرىنىمۇ يۇنۇسخانغا ئۆتكۈزۈپ بەردى. شۇنىڭ بىلەن يۇنۇسخان بىردىنلا كۈچەيدى. ئاياغىچى ئەۋەتىپ

ئۆز ۋاقتىدا ئۆزىنى ۋەتەنگە قايتىشقا، تەختنى قولىغا ئېلىشقا ئۈندىگەن مىركەرىمبەردى بەگ، ھەقبەردى مىرزىلار بىلەن يوشۇ - رۇن ئالاقە ئورناتتى. ئۇلار يۈنۈسخاننىڭ ئاقسۇغا لەشكەر تارتىپ كېلىشىنى قوللىدى ۋە كۆنچى ئەمىرى شىر ھاجىبەگىنىمۇ يۈ - نۈسخاننى قوللاشقا كۆندۈردى. يۈنۈسخان ئۇدۇللا ئاقسۇغا لەشكەر تارتماي، ئاۋۋال كۆنچى ۋادىسىغا كىردى. ئۇ بىرىنچى قەدەمنى قاراملىق بىلەن لەشكەر تارتىپ ئىنىسىنىڭ ھاكىمىيىتىنى بويد - سۇندۇرۇشتىن ئەمەس، خەلقنىڭ كۆڭلىنى رام قىلىشتىن باشلىدى. كۆنچى ئەمىرى شىر ھاجىبەگ ساداقىتىنى بىلدۈرۈش ئۈچۈن قىزى ئىسان دۆلەت خېنىمنى يۈنۈسخانغا نىكاھلاپ بەردى ۋە يۈنۈسخان بىلەن ئىسان دۆلەت خېنىمنى ئەجدادلارنىڭ قائىدى - سى بويىچە ئاق كىگىزنىڭ ئۈستىدە ئولتۇرغۇزۇپ رەسمىي خانلىق جاكارلىدى. شۇنىڭ بىلەن يۈنۈسخاننىڭ نامى موغۇلىستان ئېلىدە قايتا تارىلىشقا باشلىدى.

تەدبىرلىك يۈنۈسخان بۇنىڭلىق بىلەن توختاپ قالمىدى. ئاستىرتىن ئەلچى ئەۋەتىپ ھەرقايسى ۋىلايەتلەرنىڭ ئەمىرلىرى - نىڭ تومۇرىنى تۇتۇپ رايمىنى سىناشقا، بىر ئامال قىلىپ ئۇلارنى ئۆزىگە تارتىشقا كىرىشتى. يەنە بىر تەرەپتىن بەدەخشان ھۆكۈمدا - رى سۇلتان مۇھەممەدخاننىڭ ھۇزۇرىغا بېرىپ دوستلۇق، سادا - قىتىنى بىلدۈردى. سۇلتان مۇھەممەدخان بىلەن ئەبۇسەئىد مىر - زىنىڭ قېيىنئاتا - كۈيۈنۇغۇللۇق مۇناسىۋىتى بار ئىدى. يۈنۈس - خان بىلەن كۈيۈنۇغۇلى ئەبۇسەئىد مىرزا ئوتتۇرىسىدىكى دوست - لۇق، كېلىشىمدىن ئالدىنلا خەۋەر تاپقان سۇلتان مۇھەممەدخان يۈنۈسخاننى قوللايدىغانلىقىنى بىلدۈرۈش ۋە شۇ ئارقىلىق بەدەخ - شان ھاكىمىيىتىگە موغۇلىستاندىن كېلىدىغان خەۋىپنى تۈگىتىش ئۈچۈن ئىككىنچى قىزى مەلىكە شاھ بېگىمنى يۈنۈسخانغا نى - كاھلاپ بەردى. شۇنداق قىلىپ يۈنۈسخان بەدەخشان ھاكىمىيىتىد - ىنىڭمۇ كۈچلۈك قوللىشىغا ئېرىشتى.

ئاكىسىنىڭ لەشكەر تارتىپ كەلگەنلىكى ۋە خانلىق ئېلان

قىلغانلىقى ھەققىدىكى خەۋەرنى ئاڭلىغان سۇلتان ئىسان بۇغاخان ئالدىراپ - تېنەپ ئۇرۇشقا تەييارلىق كۆرۈشكە كىرىشتى.
 شۇنداق قىلىپ ئەبۇسەئىد مىرزا يۈنۈسخان ئارقىلىق ئىسان بۇغاخاننى چەكلەش مۇددىئاسىغا تولۇق يەتكەن، يۈنۈسخاننىڭ ئەتراپىدىكى ھۆكۈمدارلارنىڭ قولىشىدا ئۆز ھاكىمىيىتىنىڭ دەسلەپكى ئاساسىنى پۇختىلىۋالغانىدى. مۇشۇ سەۋەبتىن ماۋەرا-ئۇننەھر ۋادىسىدا ئەبۇسەئىد مىرزا، تۈركىستان، كۆنچى ۋادىسىدا يۈنۈسخان، موغۇلىستاندا ئىسان بۇغاخاندىن ئىبارەت ئۈچ ھۆ-كۈمدارنىڭ داڭقان پۈتەنغا ئوخشاش ئۈچ ئاچماق ھاكىمىيىتى شەكىللەندى.

مەسئۇل مۇھەررىر : ئەخمەتجان ھوشۇر
مەسئۇل كوررېكتور : قەيسەر قۇربان
مۇقاۋا لايىھەلىگۈچى : ئەكبەر سالھ

ياسىنجان سادىق چوغلان

باھادىرنامە (2)

نەشر قىلغۇچى : مىللەتلەر نەشرىياتى
ئادرېسى : بېيجىڭ شەھىرى خېبېنگلى شىمالىي كوچا 14 - قورۇ
پوچتا نومۇرى : 100013
تېلېفون نومۇرى : 010_64290862
ساتقۇچى : جايلاردىكى شىنخۇا كىتابخانىلىرى
باسقۇچى : بېيجىڭ شېڭتۇڭ باسما چەكلىك شىركىتى
نەشرى : 2010 - يىلى 8 - ئايدا 1 - قېتىم نەشر قىلىندى
بېسىلىشى : 2014 - يىلى 3 - ئايدا بېيجىڭدا 6 - قېتىم بېسىلدى
ئۆلچىمى : 1230×880 م . م 32 كەسلەم
باسما تاۋىقى : 15
باھاسى : 45.00 يۈەن

ISBN 978-7-105-11014-8/I. 2197 (维319)

图书在版编目(CIP)数据

诸王传. 2: 维吾尔文/亚生江·沙地克著. —北京: 民族出版社, 2010. 7 (2014. 3 重印)

ISBN 978-7-105-11014-8

I. ①诸... II. ①亚... III. ①历史小说—中国—当代—维吾尔语(中国少数民族语言) IV. ①I247.5

中国版本图书馆 CIP 数据核字(2010)第 130126 号

责任编辑: 阿合买提江·吾守尔

责任校对: 凯赛尔·库尔班

封面设计: 艾克拜尔·萨力赫

出版发行: 民族出版社 <http://www.mzcbs.com>

社 址: 北京市和平里北街 14 号 邮编: 100013

电 话: 010-64290862 (维文室)

印 刷: 北京盛通印刷股份有限公司

版 次: 2010 年 8 月第 1 版 2014 年 3 月北京第 6 次印刷

开 本: 880×1230 毫米 大 32 开

印 张: 15

定 价: 45.00 元

ISBN 978-7-105-11014-8/I. 2197 (维 319)
